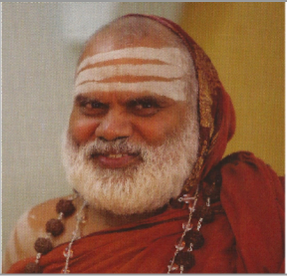
Voice of Jagadguru
advaitam paramanandam
an e-magazine on advaita
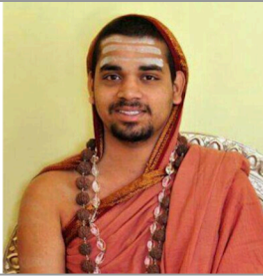

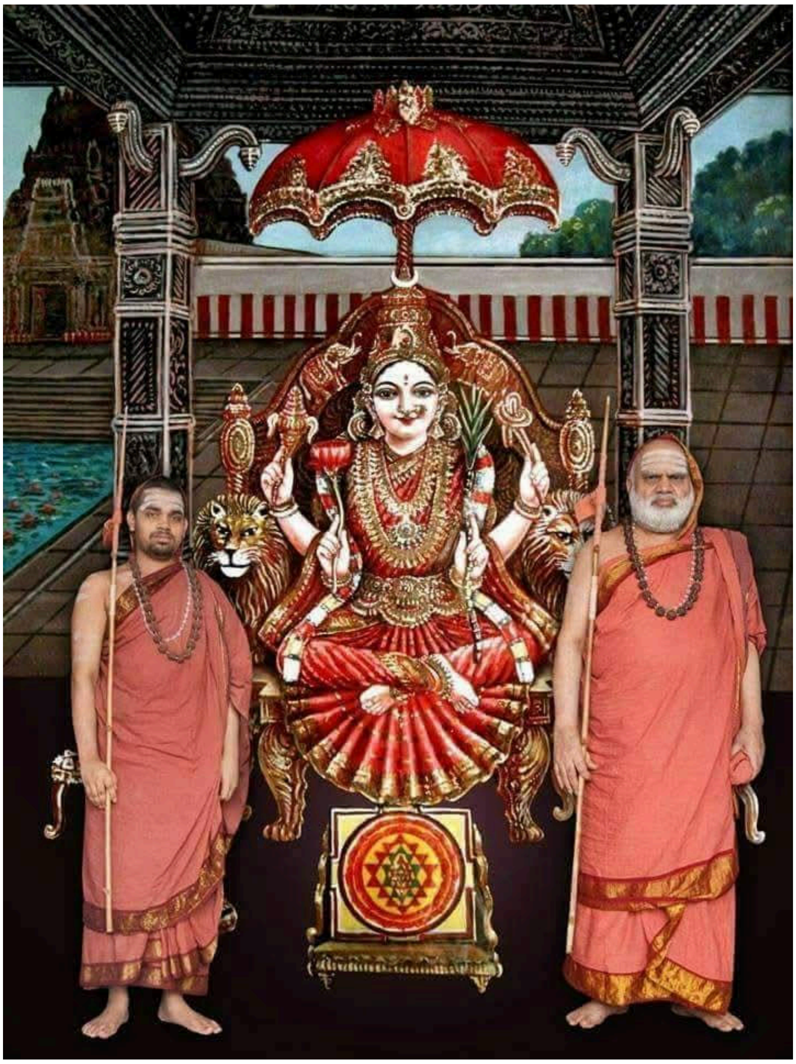

श्री ललिता त्रिशती

ஶ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீ

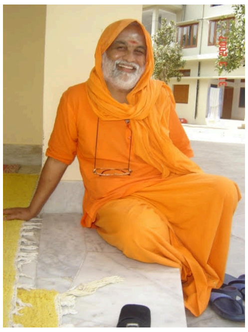

ஶ்ரீலலிதாத்ரிஶதீ ஶ்ரீஶங்கர பா^{4}ஷ்யம்
முன்னூறு நாமாக்களுக்கும் எளிய தமிழில்
விளக்கவுரை வழங்கியவர் ஸ்வாமி பரவித்யாநந்த
ஸரஸ்வதி அவர்கள்.

We submit our efforts at the Lotus feet of Jagadguru Śankarācārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhāratī Tīrtha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankarācārya His Holiness Sannidhānam Śrī Śrī Śrī Vidhuśekhara Bhāratī Mahāswāmiji

We submit our efforts at the Lotus feet of Jagadguru Śankarācārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhāratī Tīrtha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankarācārya His Holiness Sannidhānam Śrī Śrī Śrī Vidhuśekhara Bhāratī Mahāswāmiji

स्वर्ण भारती

श्री ललिता त्रिशती

ஶ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீ

ஸ்வர்ண பா^{4}ரதீ

வரிசை எண் 11

श्री श्री जगद्गुरु शङ्कराचार्य महासंस्थानम्,

दक्षिणाम्नाय श्रीशारदापीठम्, शृङ्गेरी

Sri Sri Jagadguru Shankaracharya Mahasamsthanam

Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri - 577 139.

शृङ्गगिरिः १३.४.२०२४

दक्षिणाम्नायशृङ्गेरीशारदापीठाधीश्वराणाम् अनन्तश्रीविभूषितानां परमपूज्यानां जगद्गुरु शङ्कराचार्याणां श्रीभारतीतीर्थमहास्वामिनां संन्याश्रमस्वीकारस्वर्णमहोत्सवसन्दर्भं पुरस्कृत्य मुद्रितचराणां अधुना दुर्लभंगतानां विशिष्टानां गैर्वाणीग्रन्थाणां अन्तर्जालमाध्यमेन पुनः प्रकाशनं क्रियत इति विदित्वा जगद्गुरुचरणाः नितराममोदन्त । श्रीशारदाचन्द्रमौलीश्वरयोरसीमया कृपया कार्यमिदं सुष्ठु प्रवर्तताम्, कार्येऽस्मिन् कृतसाह्यास्समेऽपि सज्जनाः श्रेयांसि समधिगच्छन्त्विति च श्रीजगद्गुरुचरणा आशासते ।

इति निवेदयिता

दि दक्षिणामूर्तिः

Phone: 08265 - 250123 / 250192 • Fax: 08265 - 250792

E-mail: info@sringerisharadapeetham.org • www.sringerisharadapeetham.org

ஜகத்குரு சங்கராசாரியர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் மற்றும் ஜகத்குரு சங்கராசாரியர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸந்நிநானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ விதுசேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகளின் பொற்பாதங்களில் எங்களின் முயற்சியை சமர்ப்பிக்கிறோம்.

ஸ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீ என்ற இந்த நூல் எளிமையாகவும், அருமையான விளக்கத்துடனும் மிகவும் அழகாகவும் ஸாதகர்களுக்கு மிகவும் பயன் உள்ளதாக விளங்கும் இந்த நூல் ஸ்வாமி பரவித்யாநந்த ஸரஸ்வதி அவர்களால் ஸ்ரீ சங்கர பாஷ்யம் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு இங்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்வாமிஜி அவர்களுக்கு எங்களின் மனமார்ந்த நன்றிகள் .

இப்படிக்கு,
ஸ்ரீமதி வீரமணி.

॥श्रीगुरुवन्दनम्॥

श्रीगुरुभ्यो नमः

शङ्कारूपेण मच्चित्तं पङ्कीकृतमभूद्यया ।
किङ्करी यस्य सा माया शङ्कराचार्यमाश्रये ॥
प्रह्लादवरदो देवो यो नृसिंहः परो हरिः ।
नृसिंहोपासकं नित्यं तं नृसिंहगुरुं भजे ॥
श्रीसच्चिदानन्दशिवाभिनव्यनृसिंहभारत्यभिधान् यतीन्द्रान् ।
विद्यानिधीन् मन्त्रनिधीन् सदात्मनिष्ठान् भजे मानवशम्भुरूपान् ॥
सदात्मध्याननिरतं विषयेभ्यः पराङ्मुखम् ।
नौमि शास्त्रेषु निष्णातं चन्द्रशेखरभारतीम् ॥
विवेकिनं महाप्रज्ञं धैर्यौदार्यक्षमानिधिम् ।
सदाभिनवपूर्वं तं विद्यातीर्थगुरुं भजे ॥
अज्ञानां जाह्नवीतीर्थं विद्यातीर्थं विवेकिनाम् ।
सर्वेषां सुखदं तीर्थं भारतीतीर्थमाश्रये ॥
विद्याविनयसम्पन्नं वीतरागं विवेकिनम् ।
वन्दे वेदान्ततत्त्वज्ञं विधुशेखरभारतीम् ॥
पञ्चाशल्लिपिभिर्विभक्तमुखदोः पन्मध्यवक्षस्थलां
भास्वन्मौलिनिबद्धचन्द्रशकलामापीनतुङ्गस्तनीम् ।
मुद्रामक्षगुणं सुधाढ्यकलशं
विद्याञ्च हस्ताम्बुजैः
बिभ्राणां विशदप्रभां त्रिनयनां वाग्देवतामाश्रये ॥

श्रीमत्परमहंस-परिव्राजकाचार्यवर्य-पदवाक्यप्रमाणपारावारपारीण-यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यान समाध्यष्टाङ्गयोगानुष्ठाननिष्ठ-तपश्चक्रवर्ति-अनाद्यविच्छिन्नश्रीशङ्कराचार्यगुरुपरंपराप्राप्त-षड्दर्शनस्थापनाचार्य-व्याख्यानसिंहासनाधीश्वर-सकलनिगमागमसारहृदय-सांख्यत्रयप्रतिपादक-वैदिकमार्गप्रवर्तक-सर्वतन्त्रस्वतन्त्र-आदिराजधानी-विद्यानगरमहाराजधानी-कर्णाटकसिंहासनप्रतिष्ठापनाचार्य-श्रीमद्राजाधिराजगुरु-भूमण्डलाचार्य-ऋष्यशृङ्गपुरवराधीश्वर-तुङ्गभद्रातीरवासि-श्रीमद्विद्याशङ्करपादपद्माराधक-

श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीमदभिनवविद्यातीर्थमहास्वामिगुरुकरकमलसञ्जात-
श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीभारतीतीर्थमहास्वामिनां-
तत्करकमलसञ्जात-श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीविधुशेखरभारतीमहास्वामिनां च चरणारविन्दयोः साष्टाङ्गप्रणामान् समर्पयामः ॥

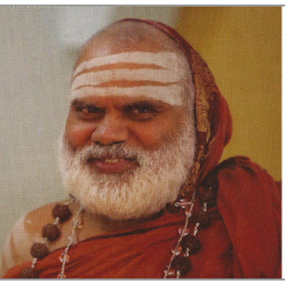

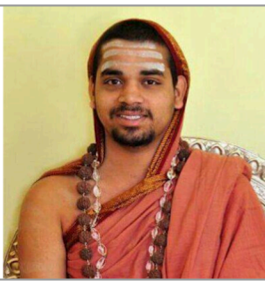

||ஶ்ரீகு³ருவந்த³னம்||

ஶ்ரீகு³ருப்⁴யோ நம꞉

ஶங்காரூபேண மச்சித்தம்’ பங்கீக்ரு’தமபூ⁴த்³யயா |
கிங்கரீ யஸ்ய ஸா மாயா ஶங்காராசார்யமாஶ்ரயே ||

ப்ரஹ்லாத³வரதோ³ தே³வோ யோ ந்ரு’ஸிம்’ஹ꞉ பரோ ஹரி꞉ |
ந்ரு’ஸிம்’ஹோபாஸகம்’ நித்யம்’ தம்’ ந்ரு’ஸிம்’ஹகு³ரும்’ ப⁴ஜே ||

ஶ்ரீஸச்சிதா³னந்த³ஶிவாபி⁴நவ்யந்ரு’ஸிம்’ஹபா⁴ரத்யபி⁴தா⁴ன் யதீந்த்³ரான் |
வித்³யாநிதீ⁴ன் மந்த்ரநிதீ⁴ன் ஸதா³த்மநிஷ்டா²ன் ப⁴ஜே மானவஶம்பு⁴ரூபான் ||

ஸதா³த்மத்⁴யானநிரதம்’ விஷயேப்⁴ய꞉ பராங்முக²ம் |
நௌமி ஶாஸ்த்ரேஷு நிஷ்ணாதம்’ சந்த்³ரஶேக²ரபா⁴ரதீம் ||

விவேகினம்’ மஹாப்ரஜ்ஞம்’ தை⁴ர்யௌதா³ர்யக்ஷமாநிதி⁴ம் |
ஸதா³பி⁴னவபூர்வம்’ தம்’ வித்³யாதீர்த²கு³ரும்’ ப⁴ஜே ||

அஜ்ஞானாம்’ ஜாஹ்னவீதீர்த²ம்’ வித்³யாதீர்த²ம்’ விவேகினாம் |
ஸர்வேஷாம்’ ஸுக²த³ம்’ தீர்த²ம்’ பா⁴ரதீதீர்த²மாஶ்ரயே ||

வித்³யாவினயஸம்பன்னம்’ வீதராக³ம்’ விவேகினம் |
வந்தே³ வேதா³ந்ததத்த்வஜ்ஞம்’ விது⁴ஶேக²ரபா⁴ரதீம் ||

பஞ்சாஶல்லிபிபி⁴ர்விப⁴க்தமுக²தோ³꞉ பன்மத்⁴யவக்ஷஸ்த²லாம்’
பா⁴ஸ்வன்மௌலிநிப³த்³த⁴சந்த்³ரஶகலாமாபீனதுங்க³ஸ்தனீம் |
முத்³ராமக்ஷகு³ணம்’ ஸுதா⁴ட்⁴யகலஶம்’
வித்³யாஞ்ச ஹஸ்தாம்பு³ஜை꞉
பி³ப்⁴ராணாம்’ விஶத³ப்ரபா⁴ம்’ த்ரிநயனாம்’ வாக்³தே³வதாமாஶ்ரயே ||

ஶ்ரீமத்பரமஹம்’ஸ-பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய-பத³வாக்யப்ரமாணபாராவாரபாரீண-யமநியமாஸனப்ராணாயாமப்ரத்யாஹாரதா⁴ரணாத்⁴யானஸமாத்⁴யஷ்டாங்க³யோகா³னுஷ்டா²னநிஷ்ட²-தபஶ்சக்ரவர்தி-அநாத்³யவிச்சி²ன்னஶ்ரீஶங்கராசார்யகு³ருபரம்பராப்ராப்த-ஷட்³த³ர்ஶனஸ்தா²பனாசார்ய-வ்யாக்²யானஸிம்’ஹாஸனாதீ⁴ஶ்வர-ஸகலநிக³மாக³மஸாரஹ்ரு’த³ய-ஸாங்க்²யத்ரயப்ரதிபாத³க-வைதி³கமார்க³ப்ரவர்தக-ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர-ஆதி³ராஜதா⁴னீ-வித்³யாநக³ரமஹாராஜதா⁴னீ-கர்ணாடகஸிம்’ஹாஸனப்ரதிஷ்டா²பனாசார்ய-ஶ்ரீமத்³ராஜாதி⁴ராஜகு³ரு-பூ⁴மண்ட³லாசார்ய-ரு’ஷ்யஶ்ரு’ங்க³புரவராதீ⁴ஶ்வர-துங்க³ப⁴த்³ராதீரவாஸி-ஶ்ரீமத்³வித்³யாஶங்கரபாத³பத்³மாராத⁴க-ஶ்ரீமஜ்ஜக³த்³கு³ரு-ஶ்ரீமத³பி⁴னவவித்³யாதீர்த²மஹாஸ்வாமிகு³ருகரகமலஸஞ்ஜாத-ஶ்ரீமஜ்ஜக³த்³கு³ரு-ஶ்ரீபா⁴ரதீதீர்த²மஹாஸ்வாமினாம்’-தத்கரகமலஸஞ்ஜாத-ஶ்ரீமஜ்ஜக³த்³கு³ரு-ஶ்ரீவிது⁴ஶேக²ரபா⁴ரதீமஹாஸ்வாமினாம்’ ச சரணாரவிந்த³யோ꞉ ஸாஷ்டாங்க³ப்ரணாமான் ஸமர்பயாம꞉ ||

श्री ललिता त्रिशती

ஸ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீ

श्रीललितात्रिशतीभाष्यम्
श्रीशंकर भगवत्पादाचार्यप्रणीतम् ।

ஶ்ரீலலிதாத்ரிஶதீபா⁴ஷ்யம்
ஶ்ரீஶங்கர ப⁴க³வத்பாதா³சார்யப்ரணீதம் |

முகவுரை

ஸ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீ என்ற நூலில் உள்ள பரதேவதையின் நாமாக்கள் 300. அந்த நாமங்களுக்கு பகவான் ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர் எழுதியுள்ள பாஷ்யத்தை ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹா சன்னிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள், ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ சன்னிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ விதுசேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகள் மற்றும் பூஜ்யஸ்ரீ ஸ்வாமி தயானந்த சரஸ்வதி ஆகியவர்களின் பாத கமலங்களை மனதிலும், வாக்கிலும், சிந்தையிலும் எப்போழும் தியானம் செய்து கொண்டு தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளோம்.

இந்த லலிதா த்ரிஶதீ ஸ்ரீ சங்கர பாஷ்யத்தை தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு செய்து தர ஸ்வாமிஜி ஸ்ரீ பரவித்யாநந்த ஸரஸ்வதி , கோயம்புத்தூர், அவர்கள் முன் வந்துள்ளது ஸ்ரீ ஜகத்குருக்களின் அபாரமான கருணையினால் தான் கிடைத்தது.

ஸ்ரீ பரவித்யாநந்த ஸரஸ்வதி அவர்கள் பூஜ்யஸ்ரீ ஸ்வாமி தயானந்த சரஸ்வதி, ஆனைக்கட்டி, கோயம்புத்தூர், அவர்களின் சிஷ்யர் ஆவார்கள். இந்த ஸ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீ 300 நாமக்களின் ஸ்ரீ சங்கர பாஷ்யத்தை தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு செய்யது கொடுத்துள்ளார்கள். ஸ்வாமிகள் அவர்களுக்கு, எங்களின் Voice of Jagadguru e magazine team சார்பாக மனமார்ந்த நன்றியை இந்த சந்தர்ப்பத்தின் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இந்த புத்தகத்தில் பூர்வபாகமும், உத்தர பாகமும் ஸ்ரீ ஜகத்குரு க்ரந்தமாலாவை தழுவி போடப்பட்டுள்ளது. ஸம்ஸ்க்ருத சங்கரபாஷ்யமும் அதில் இருந்து தான் எடுக்கப் பட்டுள்ளது.

ஒரு காரியத்தை நம்மால் நல்லபடியாக செய்து முடிக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கு குருவின் அருள் இருந்தால் மட்டுமே செய்ய முடியும். அப்படி குருவின் அருளை தன் வாழ்நாளில் ஒரு நொடிப் பொழுதாவது அனுபவித்த ஒருவர், எத்தனை கோடி ஜென்மங்கள் எடுத்தாலும் மேலும் மேலும் அந்த சத்குருவின் அருளை பெற்றுக் கொண்டே இருப்பார்கள். முடிவில், இந்த ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் இருந்து கரை ஏறி விடுவார்கள், அப்பேர் பெற்ற குருவின் மகிமை உணர்ந்தவர்களுக்காகவும், உணரப்போகின்றவர்களுக்காகவும் இந்த ஜகத்துக்கே குருவான "ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஆதி சங்கராசாரியார்" அவர்கள், இந்த அகில உலக

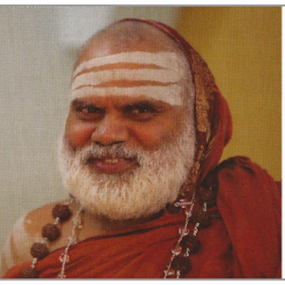

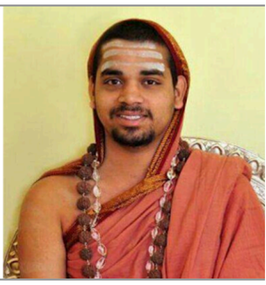

நாயகியான "ஸ்ரீ லலிதாம்பாளின் த்ரிஶதீக்கு பாஷ்யம் எழுதி நாம் எல்லோரும் அந்த ஜகதம்பிகையின் பரிபூரணமான அருளுக்குப் பாத்திரமாக நமக்கு கருணையுடன் வழங்கியுள்ளார்கள்.

பகவான் ஹயக்ரீவர், மஹரிஷி அகஸ்தியருக்கு அருளிச் செய்த ஸ்ரீ லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரியின் தத்துவங்களை லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தின் மூலம் எடுத்துரைத்தார். ஸர்வ உபநிஷத்துக்களின் சாரங்களை எவ்வாறு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையின் மூலம் விளக்கினாரோ, அதே போல மஹரிஷி அகஸ்தியரின் பக்திக்கும், வேண்டுதலுக்கு இணங்க, ஸாக்ஷாத் அம்பாளே ஹயக்ரீவர் முன் தோன்றி ஸ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீயை அகஸ்தியருக்கு எடுத்துரைக்கச் சொன்னாள். எதனால் ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தை அறிந்தால் எல்லா புருஷார்த்தங்களின் நிறைவும் கிடைக்குமோ அவை இந்த ஸ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீயின் ரஹஸ்ய தத்துவங்களை அறிந்தால் கிடைக்கும்.

உபநிஷத், பகவத் கீதை முதவிய கடுமையான வேதாந்த நூல்களுக்கு பாஷ்யம் எழுதிய ஸ்ரீஆதிசங்கர பகவத் பாதரே, ஸ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீக்குப் பாஷ்யம் எழுதியுள்ளார் என்றால், இந்த த்ரிஶதீ எவ்வளவு முக்கியமான நூல் என்று விளக்க அவசியம் இல்லை. ஸ்ரீலலிதா த்ரிஶதீ ஒரு பக்தி நூல் மட்டும் என்று எண்ணுபவர்களுக்கு, இதுவே ஒரு மோக்ஷ சாஸ்திரம் என்பதை பாஷ்யத்தில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

ஸ்வாமி பரவித்யாநந்த ஸரஸ்வதி அவர்கள் ஒரு ச்ரோத்ரியரும் பிரஹ்மநிஷ்டரும் ஆவார். வேத, வேதாந்த தத்துவங்களை நன்கு அறிந்தவரும், மற்றவர்களுக்கு அந்த கடினமான தத்துவங்களை எளிமையாக எடுத்துரைக்கும் திறமையும் கொண்டவர். அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமிகள் , பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்கு மனமிரங்கி, ஸ்ரீலலிதா த்ரிஶதீயை, வேதம், வேதாந்தம் மேலும் தமிழ் நூல்களையும் மேற்கோள் காட்டி, மிகவும் சிறப்பான முறையில் ஸ்ரீ லலிகா த்ரிஶதீ ஸ்லோகங்கருக்கும் அவைகளின் ஸ்ரீசங்கர பாஷ்யத்திற்கும் விளக்கவுரை கொடுத்துள்ளது நாம் செய்த நல்வினையின் பலனாகும். இரவு, பகல் பாராமல் இந்த விளக்க உரையை தயார் செய்து நமக்கு அளித்த ஸ்வாமி பரவித்யாநந்த ஸரஸ்வதிக்கு சிரம் தாழ்ந்த நமஸ்காரங்கள். உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல், நமக்குக்கொடுக்கபட்டுள்ள இந்த ஸ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீ ஸ்லோஹ அர்த்தங்களையும், அதன் ஸ்ரீசங்கர பாஷ்யத்தையும் படித்து, பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு, தர்மார்த்த காம, மோக்ஷங்கள் கைகூட ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹா சன்னிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள், ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ சன்னிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ விதுசேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகள் ஆகியவர்களின் ஆசியையும் அருளையும் வேண்டி இந்த எங்களின் முயற்சியை ஜகத்குருக்களின் பாத கமலங்களில் ஸமர்பிக்கின்றோம்.

ஸ்ரீ குரோதி வருடம்
சைத்ர மாதம் , ஷஷ்டி திதி
வியாழக்கிழமை 03/04/2025

இப்படிக்கு
VOJ TEAM MEMBERS

ஶ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீ

முன்னுரை

ஶ்ரீ லலிதா த்ரிஶதீ என்ற நாமஸ்தோத்திற்கு பகவான் சங்கரரின் பாஷ்ய விரிவுரைக்கு முன்னால் ஒரு சிறு முன்னுரையாக இந்த த்ரிஶதீ ஸ்தோத்திரமானது எங்கு காணப்படுகிறது அது உத்பவமான விதம், அதை பற்றி ஒரு விளக்கம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஶ்ரீ ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலே உத்தர கண்டத்திலே ஹயக்ரீவருக்கும், அகஸ்தியருக்கும் நடந்த ஸம்பாத வடிவமான லலிதோபாக்யான கண்டத்திலே இந்த த்ரிஶதீ ஸ்தோத்திரமானது இருக்கிறது. இந்த லலிதோபாக்கியமானது சரித்திர கண்டம், மாஹாத்மியம், பூஜா, கண்டா, புரஸ்சரணம், ஹோமம், ஸ்தோத்திரம், ரஹஸ்யம் என்ற பல பிரிவுகளை உடையது.

ஒரு ஒரு கண்டத்திலும் ஒரு விதமான சிறப்பு. சரித்திர கண்டத்திலே லலிதா தேவியின் ப்ராதுர் பாகம் என்று ஆரம்பித்து ஒரு ஒரு விபூதியும் விஸ்தரிக்கப் படுகின்றது. கடைசியான ஸ்தோத்திர கண்டத்திலே லலிதா ஸஹஸ்ரநாமமும், இதர ஸ்தோத்திரங்களும், த்ரிஶதீ நாமஸ்தோத்திரமும் விரிவாய் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் மஹிமை ஶ்ரீவித்யா காதி பஞ்சதசியின் 15 வருணாத்மகமாஹ அமைந்து இருக்கிறது. ஶ்ரீவித்யாவை பற்றி அனைவருக்கும் தெரியும். ஶ்ரீவித்யா என்பதே ப்ரஹ்ம வித்யா என்று சொல்லப்படுகிறது. உலகத்திலே யாவருக்கும் இஷ்டமான ஸுக ஸாதனத்திலே ப்ரவ்ருத்தி, அனிஷ்டமான துக்க ஸாதனங்களிலே காரியத்திலே நிவ்ருத்தி, இரண்டும் இல்லாமல் இருப்பதிலே உபேக்ஷயம் உண்டாகின்றது என்பது நடைமுறை வழக்கம். இஷ்டமான ஸுக ஸாதனப் ப்ரவ்ருத்தியிலும், துக்க ஸாதன நிவ்ருத்தியிலும் அதை எல்லாம் தாண்டி எது ப்ரியம் என்று சொன்னால், பரம ப்ரியமான வஸ்து ஆத்மாதான் .

‘ஆத்மனஸ்து காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவதி’, ‘ஆத்ம லாபாத் ந பரோ லாப:’ என்று ஸ்ருதி மற்றும் ப்ரகரண க்ரந்தங்களின் ஸாராம்ஸமாகும். தன்னுடைய உண்மையான ஸ்வரூபத்தை ஸந்தேஹமற தெரிந்தவன் ஆத்மஞானி. ‘தரதிசோகம் ஆத்ம வித்:’ என்று அவன் ஜனன மரண ஸம்ஸார வடிவ துக்கக் கடலைக் கடக்கிறான் என்று நமக்கு ப்ரமாண வாக்கியமாய் கூறுகின்றது. அதனால் சோக நிவர்த்தி வடிவமாக மோக்ஷமும், ஆத்மஞானத்தை கொடுக்க கூடிய ப்ரஹ்ம வித்தை என்பதும், இந்த ப்ரஹ்ம வித்யை பரா வித்யா, அபரா வித்யா என்று இரண்டு வகைகளாக சாஸ்திரத்திலே விவரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

முண்டக ஸ்ருதியானது 'தத்ர அபரா ரிக்வேதோ யஜுர் வேதோ : ஸாமவேதோ அதர்வ வேத: ஸீக்ஷா கல்போ வ்யாகரணம் நிருத்தம் சந்தோ ஜோதிஷம் இதி' என்று சொல்லிவிட்டு , 'அத பரா யயா ததக்ஷரமதிகம்யதே, யத் தத் அத்ரேஷ்ய அக்ராஹ்யம் அகோத்ரம் அவரணம் அசக்ஷு ச் ரோத்ரம் ததாபாணி பாதம் நித்யம் விபும் ஸர்வ கத ஸுஸூக்ஷ்மம்' என்று முண்டக ஸ்ருதியானது ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தினுடைய விவரணத்தை கூறுகிறது. அசுத்தமான மனத்தால் கிரஹிக்க முடியாது என்றும், ஸ்தூல கண்களால் காண முடியாது என்றும் வேதங்களை அபராவித்யா என்று சொல்லி, இந்த அபராவித்யா பகுதி கர்மகாண்டம் என்றும், பராவித்யா பகுதி ஞானகாண்டம் என்றும் பிரித்து கூறுகிறது.

அந்த ஞானகாண்டமான பரப்ரஹ்ம வித்யை ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம பேதத்தால் இரண்டு வகைப்படும் என்று அறிஞர்கள் கூறுவார்கள். ஸ்தூல பரப்ரஹ்ம வித்தை உபநிஷத்துக்கள் என்றும், ஸூக்ஷ்ம பரப்ரஹ்ம வித்தை ப்ரணவம் என்றும் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஸூக்ஷ்மமே முக்கியம் என்று ப்ரஹ்மத்தை அறிந்த ப்ரஹ்ம ஞானிகள், சாஸ்திரங்கள் அறுதியிட்டு கூறுகின்றார்கள். ஸத்தாயும், ஏகமாயும், அத்விதியமாகவும், எங்கும் வ்யாபகமாயும், ஆனந்த கனம் என்று உபநிஷத் விவரிக்கப்பட்ட ஆத்ம ஸ்வரூபமானது ஞான திசையிலும், அஞ்ஞான திசையிலும் ஒரே விதமாய் விளங்குகின்றது. அப்படிப்பட்ட நிர்விகார ஸ்வரூப ஆத்ம ஞானத்திலே அநேகத்வ கர்த்ருத்வ பரிச்சின்னத்வாதிகளை கற்பிப்பது அத்யாஸ அஞ்ஞானமாகும். அதனால் தான் ஆனந்த வடிவமான தன் ஸ்வபாவ நிலையை மறந்து, தான் ஜீவன் பரிச்சின்னப் பட்டவன் என்று ஸுப, அஸுப கர்மங்களில் தான் கர்த்தா என்றும் அதனால் அதன் ஸுக, துக்கங்களை அனுபவிக்கக்கூடிய போக்தா என்றும் சுதந்திரம் அற்றவன், பர தந்திரன் என்று நினைத்துக் கொண்டு ஜனன மரணத்திலே மீண்டும் மீண்டும் மூழ்கி மூழ்கி எழுகிறான் என்று சாஸ்திர அறிஞர்கள் அறுதியிட்டு கூறுகின்றார்கள்.

இந்த துன்பத்தை நீங்குவதற்கு ஆத்ம ஞானமே வேண்டும். அந்த ஆத்மஞானம் அதைப்பற்றி சொல்லுவது இந்த வித்யா ஸ்வரூபிணி (ஸ்ரீ வித்யா) என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த ஸ்ரீவித்யாவை தாழ்ந்தது, அது மீண்டும் பிறவிக்கு காரணமாக ஆகிறது என்று பரவலான ஒரு கருத்து நிலவி வருகிறது. அதற்கு காரணம் என்ன என்று சொன்னால் இந்த ஸ்ரீவித்யா உபாஸனை என்பது 'சித்' சக்தி ஸ்வரூபமான பரதேவதை விட்டு இதர தேவதைகளை முன் வைத்து செய்யக்கூடிய உபாசனைகளை, அப்படிப்பட்டவை ஜனன மரண ஹேதுவிற்கு காரணமான உபாஸனையாய் இருக்கின்றது.

அதனால் தான் பகவான் சங்கரர் இந்த த்ரிஶதீக்கு லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் போன்ற வித்யா க்ரந்தங்களுக்கு அத்வைத பரமாக பாஷ்யத்தை எழுதியுள்ளார். இந்த ஸ்ரீவித்யா என்பது பாலை, பஞ்சதஷீ, ஷோடஷீ மந்திரங்கள், பஞ்சாக்ஷரீ, நவாக்ஷரீ போன்ற மந்திரங்களால் உபாஸிப்படுகின்றாள். அதிலே சிறந்தது 'காதி' வித்யை என்று சொல்லப்படுகிறது. பகவத்பாதர் பகவான் ஆதி சங்கரரால் ப்ரஸ்தான த்ரயத்துக்கு பாஷ்யங்கள் எழுதப்பட்டன. அவர் எழுதிய இதர அத்வைதப் ப்ரகரணங்களிலே 'சித்' ஸ்வரூப சக்தியைப் பற்றி விஸ்தாரமாய்

கூறவில்லை. ஏனென்றால் அந்த பாஷ்யங்கள் ப்ரஸ்தானத்ரய பாஷ்யங்கள் மற்ற மதக் கண்டனத்தையே பிரதானமாய் கொண்டு இருப்பதால் அதை பற்றி விஸ்தாரமாய் கூறவில்லை. இருப்பினும் சௌந்தர்யாலஹரீ, த்ரிஷதீ, ஸ்ரீவித்யா வாக் விலாஸம், ஸுப போதய வாஸனை, தேவி வேத பாதத்ஸ்வம் முதலிய ஸ்ரீவித்யா கிரந்தங்களை இயற்றி அதற்கு பாஷ்யத்திலும் விவரத்தைக் கூறி ஸ்ரீவித்யா என்பது மூல வித்யாவான மோக்ஷ ஸ்வரூப வித்யா என்று விவரித்து இருக்கிறார்.

பகவான் பாஷ்யகாரர் இப்படி பட்ட க்ரந்தங்களுக்கு பாஷ்யம் எழுதிக்கொண்டு தேச ஸஞ்சாரம் செய்யும் காலையில் மூகாம்பிகை க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து அங்கே பரதேவதையை ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாய் துதித்து இருக்கிறார்கள் என்று சாஸ்தரத்திலே மேற்கோள் காட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. 'தத்வமஸி', 'அயம் ஆத்மா ப்ரஹ்ம' என்ற மஹாவாக்கியங்களின் ஸாரமும், ஸ்ரீவித்யா உபாஸனையும் ஒன்றே என்று லலிதா த்ரிஸதீயிலே 294வது நாமமாகிய 'ஹ்ரீம் - கார - வேத - உபநிக்ஷதே நம:' என்று ஸ்ரீவித்யா உபாஸனை ப்ரஹ்ம வித்யை என்றும், ஞான காண்டத்தை சேர்ந்தது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. 'ந கர்மணா ந ப்ரஜயா தனேன தியாகேன ஏகே அம்ருதத்வ மான ஷு: ; என்ற ஸ்ருதி வாக்கியமும், 'நேதம் யதிதம் உபாஸதே' என்ற கேன உபநிஷத்தின் ஸ்ருதியாலும் இந்த நாம ரூப உபாஸனைகள் ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு நேரடியான ஸாதனம் அல்ல, அவை ப்ரஹ்ம வித்தைக்கு தாழ்ந்தவை என்று கூறப்படுவதுப் போல் தொனிக்கிறது. உபாஸனை தாழ்ந்தது என்று கூறும் ஸ்ருதிக்கு பரதேவதையைத் தவிர பின்னமாக ஒரு தேவதையை ஜீவர்கள் மயக்கத்தினால் ப்ரதீக ;உபாஸனையாக எடுத்து கொண்டு செய்வதால், அஹங்ர: ரூப சித் வித்யா உபாஸனையை அதுவே சிறந்தது மற்றவைகள் தாழ்ந்து இருப்பது என்பது அவை ஜனன மரணத்திற்கு காரணமாய் இருப்பது என்பது போல் தோன்றுவதால். ஜீவர்கள் அநேக ஜன்மங்களிலே செய்த இதர பின்ன தேவதா உபாஸனையின் பலனாய் கடைசி ஜன்மத்திலே அவர்களுக்கு ஸ்ரீவித்யா உபாஸனை ஸித்தியேற்பட்டு அதனால் மோக்ஷத்தை அடைகின்றார்கள் என்று பகவத்பாதர் இயற்றிய 'தேவி வேத பாத ஸ்தவத்திலே' ப்ரமாண வாக்கியங்கள் இருக்கின்றன. ', வித்யயா விந்ததே அம்ருதம்' என்ற வாக்கியம் அதற்கு எடுத்துக்காட்டு. அப்படிப்பட்ட மஹிமை பொருந்திய லலிதா த்ரிஸதீ ஸ்தோத்திரத்தில் அதற்கு விவரணம் பகவான் சங்கரரால் விஸ்தாரமாய் கொடுக்கப்பட்டதை இப்பொழுது ஸம்க்ஷேபமாக தமிழில் அதனுடைய தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. I at this juncture extend my heartfelt thanks to my long time Veda and Vedanta student Mrs. Usha Mohan for sequentially listening the recordings and affirming the correctness of contents and presentation...

ஓம்

ஸ்வாமி பரவித்யானந்த ஸரஸ்வதி,

கோயம்புத்தூர்.

குரு தியான ஸ்லோகம்

श्रुतिस्मृतिपुराणानाम् आलय करुणालयम् ।
नमामि भगवन्पादशङ्कर लोकशङ्करम् ॥

भारतीकरुणा पात्रं भारती पदभूषणम् ।
भारती पदमारूद भारतीतीर्थमाश्रये ॥

विद्याविनयसम्पनं वीतरागं विवेकिनम् ।
वन्दे वेदान्ततत्त्वज्ञ विधुशेखर भरतीम् ॥

पूज्य दयानन्द स्वामिन् सूक्ष्मतया सुप्रसन्नो भव |
अवकुण्ठितो भव अनुग्रहम् अपि धीयताम् ||

ஶ்ருதிஸ்ம்ரு’திபுராணானாம் ஆலய கருணாலயம் |
நமாமி ப⁴க³வன்பாத³ஶங்கர லோகஶங்கரம் ||

பா⁴ரதீகருணா பாத்ரம்’ பா⁴ரதீ பத³பூ⁴ஷணம் |
பா⁴ரதீ பத³மாரூந்த³ பா⁴ரதீதீர்த²மாஶ்ரயே ||

வித்³யாவினயஸம்பனம்’ வீதராக³ம்’ விவேகினம் |
வந்தே³ வேதா³ந்ததத்த்வஜ்ஞ விது⁴ஶேக²ர ப⁴ரதீம் ||

பூஜ்ய த³யானந்த³ ஸ்வாமின் ஸூக்ஷ்மதயா ஸுப்ரஸன்னோ ப⁴வ |
அவகுண்டி²தோ ப⁴வ அனுக்³ரஹம் அபி தீ⁴யதாம் ||

|| ललितात्रिशतीभाष्यम् ||

श्रीशंकर भगवत्पादाचार्यप्रणीतम् ।

वन्दे विघ्नेश्वरं देवं सर्वसिद्धिप्रदायिनम् |
वामाङ्कारूढवामाक्षीकरपल्लवपूजितम् ||१||

पाशाङ्कशेक्षुसुमराजितपञ्चशाखां
पाटल्यशालिसुषुमाखितगातवहीन् |
प्राचीनवाक्स्तुतपदां परदेवतां त्वां
पञ्चायुधार्चितपदां प्रणमामि देवीम् ||२||

लोपामुद्रापतिं नत्वा हयग्रीवमपीश्वरम् |
श्रीविद्याराजसंसिद्धिकारिपंकजवीक्षणम् ||३||

विस्तारितां बहुविधां बहुभिः कृतां च
टीकां विलोकयितुमक्षमतां जनानाम् ।
तत्रत्यसर्वषदयोगविवेकभानुं
तुष्टयै करोमि ललितापदभक्तियोगात् ॥४॥

॥ லலிதாத்ரிஶதீபா⁴ஷ்யம் ॥

ஶ்ரீஶங்கர ப⁴க³வத்பாதா³சார்யப்ரணீதம் ।

வந்தே³ விக்⁴னேஶ்வரம்' தே³வம்' ஸர்வஸித்³தி⁴ப்ரதா³யினம் ।
வாமாங்காரூட⁴வாமாக்ஷீகரபல்லவபூஜிதம் ॥1॥

பாஶாங்கஶேக்ஷுஸுமராஜிதபஞ்சஶாகா²ம்'
பாடல்யஶாலிஸுஷுமாகி²தகா³தவஹீன் ।
ப்ராசீனவாக்ஸ்துதபதா³ம்' பரதே³வதாம்' த்வாம்'
பஞ்சாயுதா⁴ர்சிதபதா³ம்' ப்ரணமாமி தே³வீம் ॥2॥

லோபாமுத்³ராபதிம்' நத்வா ஹயக்³ரீவமபீஶ்வரம் ।
ஶ்ரீவித்³யாராஜஸம்'ஸித்³தி⁴காரிபங்கஜவீக்ஷணம் ॥3॥

விஸ்தாரிதாம்' ப³ஹுவிதா⁴ம்' ப³ஹுபி⁴: க்ரு'தாம்' ச
டீகாம்' விலோகயிதுமக்ஷமதாம்' ஜனானாம் ।
தத்ரத்யஸர்வஷத³யோக³விவேகபா⁴னும்'
துஷ்டயை கரோமி லலிதாபத³ப⁴க்தியோகா³த் ॥4॥

अगस्त्य उवाच —-
அக³ஸ்த்ய உவாச —-

हयग्रीव दयासिन्धो भगवन् शिष्यवत्सल ।
त्वत्तः श्रुतमशेषेण श्रोतव्यं यद्यदस्ति तत् ॥१॥
ஹயக்³ரீவ த³யாஸிந்தோ⁴ ப⁴க³வன் ஶிஷ்ய வத்ஸல ।
த்வத்த: ஶ்ருதமஶேஷேண ஶ்ரோதவ்யம்' யத்³ யத³ஸ்தி தத் ॥1॥

அகஸ்தியர் சொல்லகிறார்:-
"ஹயக்ரீவரே! கருணைக்கடலே! பகவானே! உமது சிஷ்யர்களிடம் அன்புமிக்கவரே ! தங்களிடமிருந்து அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அனைத்தும் என்னால் கேட்கப்பட்டு அறிந்து கொள்ளப்பட்டது.

रहस्यनामसाहस्रमपि त्वत्तः श्रुतं मया ।
इतः परं मे नास्त्येव श्रोतव्यमिति निश्चयः ॥२॥
ரஹஸ்ய நாம ஸாஹஸ்ரமபி த்வத்த: ஶ்ருதம்' மயா ।
இத: பரம்' மே நாஸ்த்யேவ ஶ்ரோதவ்யமிதி நிஶ்சய: ॥2॥

ஸ்ரீ லலிதா தேவியினுடைய ஆயிரம் நாமாக்களும், மிகவும் ரஹஸ்ய - மாயினும், தங்களிடமிருந்து மிகுந்த அனுகிரஹத்துடன் நான் அறிந்து கொண்டேன். இதற்கு மேல் கேட்டு அறிந்துகொள்ள வேண்டியது ஒன்றுமில்லை என்பது தீர்மானமான ஒன்று என்று நினைக்கிறன்.

तथापि मम चित्तस्य पर्याप्तिनैव जायते ।
कात्स्र्यार्थः प्राप्य इत्येव शोचयिष्याम्यहं प्रभो ॥३॥
ததா²பி மம சித்தஸ்ய பர்யாப்திநைவ ஜாயதே ।
கார்த்ஸ்ன்யார்த²꞉ ப்ராப்ய இத்யேவ ஶோசயிஷ்யாம்யஹம்' ப்ரபோ⁴ ॥3॥

ஆயினும், பிரபோ! பிரயோஜனம் அனைத்தையும் நான் அடைந்தும் கூட, ஏனோ எனது சித்தத்தில் திருப்தி உண்டாகவில்லையே. ! இதனால் சாந்தியின்றித் தவிக்கும் எனக்கு துக்கம் மேலிடுகிறதே.

किमिदं कारणं ब्रूहि ज्ञातव्यांशोऽस्ति वा पुनः ।
अस्ति चेन्मम तद्ब्रूहि ब्रूहीत्युक्त्वा प्रणम्य तम् ॥४॥
கிமித³ம்' காரணம்' ப்³ரூஹி ஜ்ஞாதவ்யாம்'ஶோ(அ)ஸ்தி வா புந꞉ ।
அஸ்தி சேந்மம தத்³ப்³ரூஹி ப்³ரூஹீத்யுக்த்வா ப்ரணம்ய தம் ॥4॥

सूत उवाच —
ஸூத உவாச —

समालम्बे तत्पादयुगलं कलशोद्भवः ।
ஸமாலலம்பே³ தத்பாத³யுக³ளம்' கலஶோத்³ப⁴வ꞉ ।

இந்த துக்கத்திற்கு காரணமென்ன? தங்களிடம் நான் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது ஏதாவது பாக்கியிருக்கிறதா? இருக்கிறதென்றால் அதையும் தாங்கள் தயை கூர்ந்து எனக்கு சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள்" இவ்வாறு அகஸ்தியர் மொழிந்து ஹயக்ரீவரை நமஸ்கரித்தார்.

ஸூபௌராணிகர் சொன்னார்: -

கலசத்திலிருந்து உண்டான அகஸ்திய மாமுனிவர் ஹயக்ரீவருடைய இரண்டு பாதங்களையும் நன்றாக பிடித்துக்கொண்டார்.

हयाननो भीतभीतः किमिदं किमिदं त्विति ॥५॥
मुञ्च मुञ्चेति तं चोक्त्वा चिन्ताक्रान्तो बभूव सः ।
ஹயாநநோ பீ⁴தபீ⁴த꞉ கிமித³ம்' கிமித³ம்' த்விதி ॥5॥
முஞ்ச முஞ்சேதி தம்' சோக்த்வா சிந்தாக்ராந்தோ ப³பூ⁴வ ஸ꞉ ।

ஹயக்ரீவர் நடுநடுங்கி, 'இதென்ன காரியம், இதென்ன காரியம்?' என்றும் "எனது காலை விடுங்கள், காலை விடுங்கள்" என்றும் சொல்லிச் சிந்தையில் ஆழ்ந்துவிட்டார்.

चिरं विचार्य निश्चिन्वन्वक्तव्यं न मयेत्यसौ ||६||
तूष्णीं स्थितः स्मरन्नाज्ञां ललिताम्बाकृतां पुरा |
சிரம்' விசார்ய நிஶ்சிந்வன் வக்தவ்யம்' ந மயேத்யஸௌ ||6||
தூஷ்ணீம்' ஸ்தி²த꞉ ஸ்மரந்நாஜ்ஞாம்' லலிதாம்பாக்ரு'தாம்' புரா |

வெகுநேரம் ஆலோசித்த பிறகு, "நான் சொல்லவேண்டியது இனி ஒன்றும் இல்லையே" என்று தீர்மானித்து, முன்னொரு காலத்தில் லலிதாம்பிகையால் இடப்பட்ட கட்டளையை நினைத்துக்கொண்டு மௌனமாக இருந்துவிட்டார்.

प्रणम्य विप्रः स मुनिस्तत्पादावत्यजन्स्थितः ||७||
ப்ரணம்ய விப்ர꞉ ஸ முநிஸ்தத்பாதா³வத்யஜன் ஸ்தி²த꞉ ||7||

वर्षत्रयावधि तदा गुरुशिष्यौ तथा स्थितौ |
तच्छृण्वन्तश्च पश्यन्तः सर्वे लोकाः सुविस्मिताः ||८||
வர்ஷத்ரயாவதி⁴ ததா³ கு³ருஶிஷ்யௌ ததா² ஸ்தி²தௌ |
தச்ச்²ரு'ண்வந்தஶ்ச பஶ்யந்த꞉ ஸர்வே லோகா꞉ ஸுவிஸ்மிதா꞉ ||8||

அகஸ்திய மாமுனிவரும் ஹயக்ரீவருடைய கமல பாதங்களை விடாமல் அவரை வணங்கிக் கொண்டிருந்தார். மூன்று வருஷ காலம் இவ்வண்ணம் இருந்த குரு சிஷ்யர்களைப் பார்த்தும், அவர்களைப் பற்றிக் கேட்டும், மக்கள் அனைவரும் வியப்பை அடைந்தனர்.

ततः श्रीललितादेवी कामेश्वरसमन्विता |
प्रादुर्भूय हयग्रीवं रहस्येवमचोदयत् ||९||
தத꞉ ஶ்ரீலலிதாதே³வீ காமேஶ்வரஸமந்விதா |
ப்ராது³ர்பூ⁴ய ஹயக்³ரீவம்' ரஹஸ்யேவமசோத³யத் ||9||

பிறகு, ஸ்ரீ லலிதாதேவி காமேசுவரருடன் ஹயக்ரீவர் முன் தோன்றி, ரஹஸ்யமாகக் கீழ்கண்டவாறு சொன்னாள்.

श्रीदेव्युवाच —-
ஶ்ரீதே³வ்யுவாச —-

अश्वाननावयोः प्रीतिः शास्त्रविश्वासिनि त्वयि |
राज्यं देयं शिरो देयं न देया षोडशाक्षरी ||१०||
அஶ்வாநநாவயோ꞉ ப்ரீதி꞉ ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸிநி த்வயி |
ராஜ்யம்' தே³யம்' ஶிரோ தே³யம்' ந தே³யா ஷோட³ஶாக்ஷரீ ||10||

ஶ்ரீதேவீ கூறுகிறார்:-

"குதிரை முகத்தோனே ! ஹயக்ரீவா ! உமக்கு சாஸ்திரங்களில் பக்தியும் நம்பிக்கையும் அதிகம். உம்மிடத்தில் எங்களுக்கு மிகுந்த அன்பு. ஆட்சியைக் கொடுக்கலாம். சிரஸ்ஸையும் கொடுக்கலாம். ஷோடசாக்ஷரீ (16 அக்ஷரங்கள் பொருந்திய) வித்யையை மட்டும் கொடுக்கலாகாது.

स्वमातृजारवद्गोप्या विद्यैषेत्यागमा जगुः |
ततोऽतिगोपनीया मे सर्वपूर्तिकरी स्तुतिः ||११||
ஸ்வமாத்ரு’ ஜாரவத்³ கோ³ப்யா வித்³யைஷேத்யாக³மா ஜகு³: |
ததோ(அ)திகோ³பநீயா மே ஸர்வபூர்திகரீ ஸ்துதி: ||11||

मया कामेश्वरेणापि कृता सङ्गोपिता भृशम् |
மயா காமேஶ்வரேணாபி க்ரு’தா ஸங்கோ³பிதா ப்⁴ரு’ஶம் |

தன் தாயின் கற்புக்குத் எதிர்பாராதவிதத்தில் தீங்கு ஏற்பட்டு விட்டால், அதை எவ்வளவு மறைவாக ஒருவன் வைத்துக் கொள்ளுவானோ அவ்வளவு மறைவாக இந்த ஷோடசாக்ஷரீ வித்யையை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வேதங்கள் கட்டளை இட்டு கூறுகின்றன. என்னாலும் காமேச்வரராலும் இயற்றப்பட்டு ரஹஸ்யமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிற, எல்லா அபீஷ்டங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும் என் ஸ்தோத்திரத்தை அதைக் காட்டிலும் மிகவும் ரஹஸ்யமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

मदाज्ञया वचोदेव्यश्चक्रुर्नामसहस्रकम् ||१२||
மதா³ஜ்ஞயா வசோ தே³வ்யஶ்ரக்ருர் நாமஸஹஸ்ரகம் ||12||

आवाभ्यां कथिता मुख्या सर्वपूर्तिकरी स्तुतिः |
सर्वक्रियाणां वैकल्यपूर्तिर्यज्जपतो भवेत् ||१३||
ஆவாப்⁴யாம்’ கதி²தா முக்²யா ஸர்வபூர்திகரீ ஸ்துதி: |
ஸர்வக்ரியாணாம்’ வைகல்யபூர்த்திர்யஜ்ஜபதோ ப⁴வேத் ||13||

सर्वपूर्तिकरं तस्मादिदं नाम कृतं मया |
तद्ब्रूहि त्वमगस्त्याय पात्रमेव न संशयः ||१४||
ஸர்வபூர்திகரம்’ தஸ்மாதி³த³ம்’ நாம க்ரு’தம்’ மயா |
தத்³ப்³ரூஹி த்வமக³ஸ்த்யாய பாத்ரமேவ ந ஸம்’ஶய: ||14||

எங்கள் கட்டளைக்கு இணங்கி வாக் தேவதைகள் எனது ஸஹஸ்ரநாமங்களைச் செய்தார்கள். ஆனால் முக்கியமாக விளங்கும் இந்த “ஸர்வபூர்த்திகரீ” என்ற ஸ்துதியானது எங்களாலேயே மனமுவந்து இயற்றப்பட்டது. எந்த கர்மாவைச் செய்தாலும், அதில் அறிந்தோ அறியாமலோ ஏற்படும் குற்றங்குறைகள் அனைத்தும் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஜபம் செய்த மாத்திரத்தில் நீங்கிவிடும். கர்மாவும் பூர்த்தியடையும். இந்தக் காரணத்தால் இந்த ஸ்துதிக்கு

“ஸர்வபூர்த்திகரம்” என்ற பெயர் என்னால் கொடுக்கப்பட்டது. இதைப் பெறுவதற்கு இந்த அகஸ்தியர் தகுதியுள்ளவர். ஆகையால் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை நீர் அகஸ்தியருக்குச் சொல்லும்.

पत्यस्य लोपामुद्राख्या मामुपास्तेऽतिभक्तितः |
अयं च नितरां भक्तस्तस्मादस्य वदस्व तत् ||१५||
பத்ந்யஸ்ய லோபாமுத்³ராக்²யா மாமுபாஸ்தே(அ)திப⁴க்திதஃ |
அயம்’ ச நிதராம்’ ப⁴க்தஸ்தஸ்மாத³ஸ்ய வத³ஸ்வ தத் ||15||

இவருடைய மனைவியாகிய லோபாமுத்ரை என்னிடம் வியக்கத் தக்க பக்தியுடன் கூடி, என்னை மிகுந்த ஸ்ரத்தையுடன் உபாஸிக்கிறாள். இந்த அகஸ்தியரும் என்னிடம் மிகுந்த பக்தி கொண்டவர். ஆகையால் இவருக்கு இந்த ஸ்தோத்திரத்தை நீர் சொல்ல வேண்டும்.

अमुञ्चमानस्त्वत्पादौ वर्षत्रयमसौ स्थितः |
एतज्ज्ञातुमतो भक्त्या हीदमेव निदर्शनम् ||१६||
அமுஞ்சமாநஸ்த்வத்பாதௌ³ வர்ஷத்ரயமஸௌ ஸ்தி²தஃ |
ஏதத் ஜ்ஞாதுமதோ ப⁴க்த்யா ஹீத³மேவ நித³ர்ஶநம் ||16||

இந்த வித்யையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று மூன்று ஆண்டுகளாக உமது பாதங்களை விடாமல் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறாரன்றோ ! இதுவே இவருடைய தீவிரமான பக்திக்கு அத்தாட்சி.

चित्तपर्याप्तिरेतस्य नान्यथा संभविष्यति |
सर्वपूर्तिकरं तस्मादनुज्ञातो मया वद ||१७||
சித்த பர்யாப்திரேதஸ்ய நாந்யதா² ஸம்ப⁴விஷ்யதி |
ஸர்வபூர்த்திகரம்’ தஸ்மாத³நுஜ்ஞாதோ மயா வத³ ||17||

வேறு எவ்விதத்திலும் இந்த அகஸ்தியருக்கு மனச்சாந்தி உண்டாகாது. ஆகையால் “ஸர்வபூர்த்திகரீ” வித்யையை இவருக்கு உபதேஸிப்பாயாக. அதற்கு நான் உமக்கு அனுமதி கொடுக்கிறேன் "

सूत उवाच —--
ஸூத உவாச —--

इत्युक्त्वाऽन्तरधादम्बा कामेश्वरसमन्विता |
अथोत्थाप्य हयग्रीवः पाणिभ्यां कुम्भसंभवम् ||१८||
இத்யுக்த்வா(அ)ந்தரதா⁴த³ம்பா³ காமேஶ்வர ஸமந்விதா |
அதோ²த்தா²ப்ய ஹயக்³ரீவஃ பாணிப்⁴யாம்’ கும்ப⁴ஸம்ப⁴வம் ||18||

संस्थाप्य निकटे वाचमुवाच भृशविस्मितः |
ஸம்’ஸ்தா²ப்ய நிகடே வாசமுவாச ப்⁴ரு’ஶவிஸ்மிதஃ |

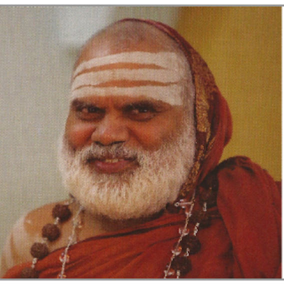
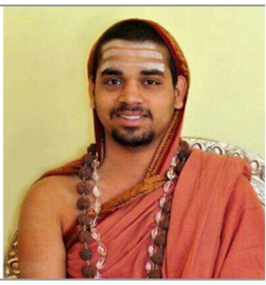

இவ்வண்ணம் உரைத்த பின்னர் காமேசுவரருடன் அந்த லலிதாம்பிகையானவள் மறைந்துவிட்டாள். பின்பு ஹயக்ரீவர் அகஸ்தியரைக் கையினால் தூக்கி அருகில் அமர்த்தி அளவிலா வியப்புடன் பின்வருமாறு சொல்லலுற்றார்.

हयग्रीव उवाच —--
ஹயக்³ரீவ உவாச —--

कृतार्थोऽसि कृतार्थोऽसि कृतार्थोऽसि घटोद्भव ||१९||
க்ரு'தார்தோ²(அ)ஸி க்ரு'தார்தோ²(அ)ஸி க்ரு'தார்தோ²(அ)ஸி க⁴டோத்³ப⁴வ ||19||

ஹயக்ரீவர் சொன்னது:-

"கும்ப முனிவரே! நீர் கிருதார்த்தர் ஆகிவிட்டீர் வாழ்க்கைப் பயனை அடைந்துவிட்டீர். இம்மூன்று ஆண்டுகளில் செய்த தவத்தின் நற்பயனை எய்திவிட்டீர். இதில் கொஞ்சமும் ஸந்தேகம் இல்லை.

त्वत्समो ललिताभक्तो नास्ति नास्ति जगत्त्रये |
येनागस्त्य स्वयं देवी तव वक्तव्यमन्वशात् ||२०||
த்வத்ஸமோ லலிதாப⁴க்தோ நாஸ்தி நாஸ்தி ஜக³த்த்ரயே |
யேநாக³ஸ்த்ய ஸ்வயம்' தே³வீ தவ வக்தவ்யமந்வஶாத் ||20||

அகஸ்திய முனிவரே! மூவுலகிலும் உமக்கு இணையான லலிதா தேவியின் பக்தர் யாருமே இல்லவே இல்லை. ஏனென்றால், அந்த பரதேவியே நேரில் தோன்றி உமக்கு உபதேசிக்க வேண்டியதை உபதேசிக்கும் படி எனக்கு ஆணையிட் - டிருக்கிறாள்.

सच्छिष्येण त्वया चाहं दृष्टवानस्मि तां शिवाम् |
यतन्ते दर्शनार्थाय ब्रह्मविष्णवीशपूर्वकाः ||२१||
ஸச்சி²ஷ்யேண த்வயா சாஹம்' த்³ரு'ஷ்டவாநஸ்மி தாம்' ஶிவாம் |
யதந்தே த³ர்ஶநார்தா²ய ப்³ரஹ்மவிஷ்ண்வீஶபூர்வகா: ||21||

எந்த தேவியை நேரில் காண, மும்மூர்த்திகள் ஆகிய ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன் முதலியோர் முயலுகின்றனரோ அந்த மங்களமூர்த்தியாகிய தேவியை உத்தம சிஷ்யராகிய உம் மூலம் நானும் தரிசனம் செய்தேன்.

अतः परं ते वक्ष्यामि सर्वपूर्तिकरं स्तवम् |
यस्य स्मरणमात्रेण पर्याप्तिस्ते भवेद् धृदि ||२२||
அத: பரம்' தே வக்ஷ்யாமி ஸர்வபூர்திகரம்' ஸ்தவம் |
யஸ்ய ஸ்மரணமாத்ரேண பர்யாப்திஸ்தே ப⁴வேத்³ த்⁴ரு'தி³ ||22||

இனிமேல் “ஸர்வபூர்த்திகரீ” ஸ்துதியை உமக்கு நான் அம்பாளின் ஆணையின் படி உபதேசிக்கிறேன். இதை நினைத்த மாத்திரத்தில் உமது இருதயத்தில் திருப்தியும் சாந்தியும் நிலவும்.

रहस्यनामसाहस्रादपि गुह्यतमं मुने ।
आवश्यकं ततोऽप्येतल्ललितां समुपासितुम् ॥२३॥
ரஹஸ்ய நாம ஸாஹஸ்ராத³பி கு³ஹ்யதமம்’ முநே ।
ஆவஶ்யகம்’ ததோ(அ)ப்யேதத் லலிதாம்’ ஸமுபாஸிதும் ॥23॥

तदहं संप्रवक्ष्यामि ललिताम्बानुशासनात् ।
தத³ஹம்’ ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி லலிதாம்பா³நுஶாஸநாத் ।

முனிவரே! தேவீ ஸஹஸ்ரநாமத்தைக் காட்டிலும் இது ரகஸ்யமானது. ஆகையால் லலிதா தேவியை உபாஸிக்க இது ஸஹஸ்ர நாமத்தைக் காட்டிலும் முக்கியத்வம் வாய்ந்தது. இந்த வித்யையை லலிதாம்பாளுடைய கட்டளைக்கு இணங்கித் தெளிவாக உமக்கு நான் உரைக்கிறேன்

श्रीमत्पञ्चदशाक्षर्याः कादिवर्णक्रमान्मुने ॥२४॥
ஶ்ரீமத்பஞ்சத³ஶாக்ஷர்யாঃ காதி³வர்ண க்ரமாந் முநே ॥24॥

पृथग्विंशतिनामानि कथितानि घटोद्भव ।
आहत्य नाम्नां त्रिशती सर्वसंपूर्तिकारिणी ॥२५॥
ப்ரு’த²க்³ விம்’ஶதி நாமாநி கதி²தாநி க⁴டோத்³ப⁴வ ।
ஆஹத்ய நாம்நாம்’ த்ரிஶதீ ஸர்வஸம்பூர்திகாரிணீ ॥25॥

ஶ்ரீமத் பஞ்சதசாக்ஷரீ மந்திரத்திலுள்ள 'க' முதலான 15 அக்ஷரங்களில் வரிசையாக ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தையும் முதன்மையாகக் கொண்டது 20 நாமாக்கள். இவ்வாறு 15 அக்ஷரங்களுக்கும் (20×15) 300 நாமாக்கள். இந்த “ஸர்வஸம்பூர்த்திகர” ஸ்தோத்ரத்தில் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன.

रहस्यातिरहस्यैषा गोपनीया प्रयत्नतः ।
तां शृणुष्व महाभाग सावधानेन चेतसा ॥२६॥
ரஹஸ்யாதிரஹஸ்யைஷா கோ³பநீயா ப்ரயத்நதঃ ।
தாம்’ ஶ்ரு’ணுஷ்வ மஹாபா⁴க³ ஸாவதா⁴நேந சேதஸா ॥26॥

இந்த வித்யை மிக மிக ரஹஸ்யமானது. கண்ணுங்கருத்துமாகக் காக்கப்பட வேண்டும். சிறந்த பாக்கியம் பொருந்திய அகத்தியரே! உமது சித்தத்தைக் குவித்து இந்த வித்யையைக் கேளும்.

केवलं नामबुद्धिस्ते न कार्या तेषु कुम्भज ।
मन्त्रात्मकत्वमेतेषां नाम्नां नामात्मतापि च ॥२७॥
கேவலம்’ நாமபு³த்³தி⁴ஸ்தே ந கார்யா தேஷு கும்ப⁴ஜ ।

மந்த்ராத்மகத்வமேதேஷாம்' நாம்நாம்' நாமாத்மதாபி ச ||27||

இந்த முன்னூறு நாமாக்களும் கேவலம் பெயர்கள் போன்றவை அல்ல. அவ்விதம் அவற்றை நினைக்கலாகாது. அகஸ்திய மாமுனிவரே! இவைகள் நாமாக்கள் போல் இருந்தாலும், உண்மையில் இவைகள் எல்லாம் மந்திரங்கள் என்பதை நீர் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

तस्मादेकाग्रमनसा श्रोतव्यं च त्वया सदा |
தஸ்மாதே³காக்³ரமநஸா ஶ்ரோதவ்யம்' ச த்வயா ஸதா³ |

ஆகையால் மனதை ஒரே நிலையில் நிறுத்திக் கொண்டு, இம்மந்திரங்களை நீர் ஸ்ரத்தையுடன் கேட்க வேண்டும்.

सूत उवाच —-
ஸூத உவாச —-

इत्युक्त्वा तं हयग्रीवः प्रोचे नामशतत्रयम् ||२८||
இத்யுக்த்வா தம்' ஹயக்³ரீவ: ப்ரோசே நாமஶதத்ரயம் ||28||

ஸூதபௌராணிகர் சொல்கிறார்:-

"இப்படி உரைத்தபின் ஹயக்ரீவரானவர் ஸ்ரீ லலிதா தேவியின் முன்னூறு நாமங்களாகிய மந்திரங்களை அகஸ்திய மாமுனிவருக்கு உபதேசித்தார்".

बहुकालं सुभक्तिमहिम्ना गुरुपादाम्बुजमवलम्ब्य स्थिताय कुंभयोनिमुनये शिवदम्पतिकृतनाम - शतत्रयोक्त्या प्रेरितो हयग्रीव उवाच —---

ப³ஹுகாலம்' ஸுப⁴க்திமஹிம்னா கு³ருபாதா³ம்பு³ஜமவலம்ப்³ய ஸ்தி²தாய கும்ப⁴யோனிமுநயே ஶிவத³ம்பதிக்ரு'தநாமஶதத்ரயோக்த்யா ப்ரேரிதோ ஹயக்³ரீவ உவாச —-----

ककाररूपा कल्याणी कल्याणगुणशालिनी |
कल्याणशैलनिलया कमनीया कलावती ||१||
ககாரரூபா கல்யாணீ கல்யாணகு³ணஶாலினீ |
கல்யாணஶைலநிலயா கமனீயா கலாவதீ ||1||

ककाररूपा | (1)
ககாரரூபா | 1

ककाररूपेति । ककारः कवर्णः रूपं ज्ञापकविशेषणं यस्याः सा, कादिविद्याविग्रहेत्यर्थः । अथवा ककारः रूपं वाचकं येषां ते ककाररूपाः हिरण्यगर्भः उदकम् उत्तमाङ्गं सुखादयश्च । हिरण्यगर्भनिष्ठजगद्धारकजगत्कर्तृत्वादिगुणवत्त्वं ककारस्य व्यञ्जनादिमवर्णत्वेन वर्तत इति तद्वाच्य-

तया तथा । उदकनिष्ठमन्त्रादिद्वारा जगत्सञ्जीवनहेतुत्वमपि ककारस्य विद्याग्रिमवर्णतयाऽस्तीनि तद्पा वा । सर्वेषां प्राणिनां शिरस्यमृतमस्तीत्ति योगमार्गेण कुण्डलिनीगमने तत्रत्यनत्प्रवाहाप्लुतयोगिनामी - श्वरसाम्यं जायत इति योगशास्त्रेषु प्रसिद्वम् । तद्वत् कवर्णः मन्त्रादिमभागस्थः तत्पुरश्चर्यापरायणानां शिवभावमेव यच्छतीति षा तद्रूपेत्यर्थः । 'कं ब्रह्म खं ब्रह्म' (छान्दोग्योपनिषत् ४- १०) इति श्रुतेः, दहराकाशस्य सुखस्वरूपत्वेन परमप्रेमास्पदतया अभिलाषविषयत्ववत् ककारोऽप्यतिप्रीतिविषयमूल - मन्त्रादिमाक्षरतया अभ्यर्हितत्वाद्वा तद्रूपेत्यर्थः ॥

ககாரரூபேதி | ககாரঃ கவர்ணঃ ரூபம்' ஜ்ஞாபகவிஶேஷணம்' யஸ்யாঃ ஸா, காதி³வித்³யாவிக்³ரஹேத்யர்த²ঃ | அத²வா ககாரঃ ரூபம் வாசகம்' யேஷாம்' தே ககாரரூபாঃ ஹிரண்யக³ர்ப⁴ঃ உத³கம் உத்தமாங்க³ம்' ஸுகா²த³யஶ்ச | ஹிரண்யக³ர்ப⁴ - நிஷ்ட²ஜக³த்³தா⁴ரகஜக³த்கர்த்ரு'த்வாதி³கு³ணவத்த்வம்' ககாரஸ்ய வ்யஞ்ஜநாதி³ம - வர்ணத்வேன வர்தத இதி தத்³வாச்யதயா ததா² | உத³கநிஷ்ட²மந்நாதி³த்³வாரா ஜக³த்ஸஞ்ஜீவனஹேதுத்வமபி ககாரஸ்ய வித்³யாக்³ரிமவர்ணதயா(அ)ஸ்தீனி தத்³பா வா | ஸர்வேஷாம்' ப்ராணினாம்' ஶிரஸ்யம்ரு'தமஸ்தீத்தி யோக³மார்கே³ண குண்ட³லினீக³மநே தத்ரத்யனத்ப்ரவாஹாப்லுதயோகி³நாமீஶ்வரஸாம்யம்' ஜாயத இதி யோக³ஶாஸ்த்ரேஷு ப்ரஸித்³வம் | தத்³வத் கவர்ணঃ மந்த்ராதி³மபா⁴க³ஸ்த²ঃ தத்புரஶ்சர்யாபராயணானாம்' ஶிவபா⁴வமேவ யச்ச²தீதி ஷா தத்³ரூபேத்யர்த²ঃ | 'கம் ப்³ரஹ்ம க²ம்' ப்³ரஹ்ம' (சா²ந்தோ³க்³யோபநிஷத் 4-10) இதி ஶ்ருதேঃ, த³ஹராகாஶஸ்ய ஸுக²ஸ்வரூபத்வேன பரமப்ரேமாஸ்பத³தயா அபி⁴லாஷவிஷயத்வவத் ககாரோ - (அ)ப்யதிப்ரீதிவிஷயமூலமந்த்ராதி³மாக்ஷரதயா அப்⁴யர்ஹிதத்வாத்³வா தத்³ரூபேத் - யர்த²ঃ ||

காதி வித்யா என்று பிரஹ்ம வித்யாவிற்கு ஒரு பெயர் உண்டு. காதி வித்தையையே சரீரமாக உடைய பரதேவதையை ஞாபகபடுத்தக் கூடிய ஒரு அக்ஷரம் 'க' என்னும் வர்ணம். வித்யா ஸ்வரூபிணியாக இருக்கின்ற பரதேவதையை ஞாபக விக்ஷேணமாய் வைத்து இருக்ககூடியது 'க' என்னும் அக்ஷரம்.

இந்த 'க' என்னும் அக்ஷரமே ஒரு பதமாய் சொல்லப் படுகிறது. இந்த பதத்திற்கு 'ஹிரண்ய கர்ப்பன்' (தண்ணீர், சரீரத்தின் உத்தமமான அங்கமான 'சிரஸ்' இதர) ஆனந்த ஸ்வரூபம் முதலிய அர்த்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த 'க' என்னும் எழுத்தானது மெய் எழுத்துக்களிலேயே (வட மொழி) முதல் எழுத்தாகும். அப்படிப் பட்ட காரணத்தினால் இந்த ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி முதலிய தர்மங்களோடு கூடிய 'ஹிரண்ய கர்ப்ப' ஸ்வரூபமான ஸகுண ப்ரம்மனை குறிக்கும். அதனால் 'ககார ரூபா'.

'ககாரத்தின் மற்றோரு பொருளான தண்ணீரே (ஜலம்) அன்ன உற்பத்தி, அன்னத்தின் விருத்தி, ஸர்வ பிரபஞ்சத்தை ஜீவிக்க செய்யக் கூடிய காரணமாய் இருக்க கூடியது. இந்த 'க' என்னும் அக்ஷர ஸ்வரூபம்.

மூல வித்தையின் முதல் எழுத்து இந்த 'க'. அதனால் அது மற்ற பீஜங்களையும் போஷித்துக் காப்பாற்றுகின்றது. அதனால் அது 'ககார ரூபா'.

ஸர்வ பிராணிகளுக்கும் சிரஸிலே அம்ருதம் இருப்பதாக யோக சாஸ்திரத்தில் கூறப்படுகிறது. யோக சாதனையால் ‘மூலாதாரத்தில்’ அடங்கி இருக்கும் குண்டலினீ சக்தியை எழுப்பி ‘ஸ்வாதிஷ்டானம்’, ‘மணிபூரகம்’ , ‘அனாகதம்’ , ‘விஷுத்தி’ மற்றும் ‘ஆக்ஞா’ சக்கரங்களின் வழியாக சிரஸில் இருக்கும் ‘ஸஹஸ்ராரம்’ வரைக்கும் மேலெழுப்பச் செய்து, அங்கு இருக்கும் அம்ருதத்தை சுரக்கும் படி செய்யக் கூடிய சுபாவம் குண்டலினி யோகிகளுக்கு உண்டு. இங்ஙனமே இந்த ‘க’ என்னும் வர்ணம் காதி வித்தையின் முதல் பீஜம் ஆகும். அதனால் அதை தியானிப்பவர்கள் ஈஸ்வர பதத்தை தடையின்றி அடைகின்றார்கள் என்று ‘ககார’ ரூபத்தின் பெருமை கூறப்படுகின்றது.

क (க) ப்ரம்ம , **ख** (க²) ப்ரம்மா என்ற ஸ்ருதிப் படி, சிதாகாச வடிவமான ஹ்ருதய ஆகாசமானது ஆனந்த ஸ்வரூபமாக இருக்கின்றது. ஆனந்தம் என்ற பொருள்படும் ககாரமானது முமுக்ஷுக்கள் மோக்ஷத்திற்கான ஸ்ரத்தையுடன் விரும்பக் கூடிய ப்ரம்ம வித்யா மூல மந்திரத்தின் முதல் அக்ஷரமாய் இருக்கின்றது. அதுவே ‘ககார’ ரூபம்.

ॐ ककाररूपायै नमः ||१||
ஓம் ககாரரூபாயை நம꞉ ||1||

कल्याणी | (2)
கல்யாணீ | 2

कल्याणानि सुखानि युवसार्वभौमानन्दादारभ्य ब्रह्मानन्दपर्यन्तं तैत्तिरीयकादो प्रतिपादितानि । तत्तदुपाधिभेदेष्ववच्छिन्न- सरूपतया तानि कल्याणशब्दद्वाच्यानि, ‘एतस्यैवानन्दस्य अन्यानि भूतानि मात्रामुपजीवन्ति' (बृहदारण्यकम् ४-३) इति श्रुतेः । समाष्टव्याष्टिमत्त्वमुपहितस्वरूपेण सम्भवतीति मतुप्समासोपपत्तिः । तथा च राहोः शिर इतिवत् समासान्तर्गतषष्ठयर्थभेदत्याविवक्षिततया आनन्दैकविग्रहवतत्यिर्थः, ‘विज्ञानमानन्दं ब्रह्म' (बृहदारण्यकम् ३-९-२८) इति श्रुत्युक्तब्रह्म-स्वरूपलक्षणवतीत्यर्थः ||

கல்யாணானி ஸுகா²னி யுவஸார்வபௌ⁴மானந்தா³தா³ரப்⁴ய ப்³ரஹ்மானந்த³ - பர்யந்தம்’ தைத்திரீயகாதோ³ ப்ரதிபாதி³தானி | தத்தது³பாதி⁴பே⁴தே³ஷ்வவச்சி²ன் - னஸரூபதயா தானி கல்யாணஶப்³த³த்³வாச்யானி, ‘ஏதஸ்யைவானந்த³ஸ்ய அன்யானி பூ⁴தானி மாத்ராமுபஜீவந்தி' (ப்³ரு’ஹதா³ரண்யகம் 4-3) இதி ஶ்ருதே꞉ | ஸமாஷ்டவ்யஷ்டிமத்த்வமுபஹிதஸ்வரூபேண ஸம்ப⁴வதீதி மதுப்ஸமாஸோபபத்தி꞉ | ததா² ச ராஹோ꞉ ஶிர இதிவத் ஸமாஸாந்தர்க³தஷஷ்ட²யர்த²பே⁴த³த்யாவிவக்ஷித - தயா ஆனந்தை³கவிக்³ரஹவதத்யிர்த²꞉, ‘விஜ்ஞானமானந்த³ம்’ ப்³ரஹ்ம' (ப்³ரு’ஹதா³ர - ண்யகம் 3-9-28) இதி ஶ்ருத்யுக்தப்³ரஹ்மஸ்வரூபலக்ஷணவதீத்யர்த²꞉ ||

கல்யாணி என்றால் கல்யாண குணங்கள் என்று அர்த்தம். மங்கள குணங்கள் என்றும் கூறுவார். அவைகள் சுகம். அவைகள் ஸுகஸ்வரூபங்களாகும். விஷய ஸுகங்கள் ஸ்ருதியிலே கூறப்பட்ட ஆரோக்யம், இளமை, ஸர்வபௌவமத்வம் ஆகும். சதுர்முக ப்ரம்மா முதல் ஒரு சிறு புல் வரைக்கும் இருக்க கூடிய ஸரீர

உபாதிகளை உடையவர்களில் அனுபவிக்க கூடிய விஷய ஸுகம். இவை நிருபாதிக ஸ்வருபமான ஆனந்த சமுத்திரத்தில் இருந்து தெளித்து வரும் ஒரு சிறு திவலையாகும்.

ஆனந்தமே ஸ்வரூபமாக வடிவமாக இருப்பவள் கல்யாணி "விஜ்ஞானம் ஆனந்தம் ப்ரஹ்ம" என்ற ஸ்ருதிப் படி நிரங்குஸ நித்யானந்தஸ்வபமாய் ப்ரம்ம லக்ஷணமாய் விளங்கக் கூடிய பரதேவதை என்று பொருள்படுகிறது. இதையே வடிவனைத்தையும் தந்த வடிவற்ற வன்பொருள் என்று தமிழ் வேதாந்தம் சித்தரிக்கின்றது

ॐ कल्याण्यै नमः ||२||

ஓம் கல்யாண்யை நம: ||2||

कल्याणगुणशालिनी | (3)

கல்யாணகு3ணஶாலினீ | 3

कल्याणाः सुखकर्तारः ये गुणाः सत्यकामसत्यसङ्कल्प सर्वाधिपत्यसर्वेशानत्ववामनीत्वसंयद्वा - मत्वादयः, ते अस्याः शालयन्त इति तथा, एनां शोभयन्तीति वा, तै: शाल्यत इति वा कल्याणगुणशालिनी । तथा च कल्याणाश्च ते गुणाश्च कल्याणगुणाः शालयन्त्येनामिति कल्याणगुणशालिनी; अस्मिन् समासे देवतायाः पराधीनगुणवत्त्वं स्वतः शुद्धचैतन्यत्वं च स्फुरितम् । कल्याणगुणै: शाल्यत इत्यत्र गुणवत्त्वमात्रं देवतायाः द्योत्यते । तस्यौपाधिकत्वं वैदिकमपि स्तुतौ तदप्रकटनं न दोषाय । यदि गुणानामारोपितत्वेन तत्सङ्कीर्तनस्य भेदबुद्धिसमये तत्कृपाप्राप्तिहेतुत्वेनावश्यकत्वम्, तथापि तदपवादपुरःसरं शुद्धचैतन्याभेदध्यानरूपमुख्यभजनं मुख्यमेवेति संपादयितुं स्वगुरूपदिष्टमार्गेण सुकरमेवेति नातिविस्तार्यते ||

கல்யாணாः ஸுக2கர்தாரः யே கு3ணாः ஸத்யகாமஸத்ய ஸங்கல்ப ஸர்வாதி4பத்ய - ஸர்வேஶானத்வவாமனீத்வஸம்'யத்3வாமத்வாத3யः, தே அஸ்யாः ஶாலயந்த இதி ததா2, ஏனாம்' ஶோப4யந்தீதி வா, தைः ஶால்யத இதி வா கல்யாணகு3ணஶாலினீ | ததா2 ச கல்யாணாஶ்ச தே கு3ணாஶ்ச கல்யாணகு3ணாः ஶாலயந்த்யேநாமிநி கல்யாணகு3ணஶாலினீ; அஸ்மின் ஸமாஸே தே3வதாயாः பராதீ4னகு3ணவத்த்வம்' ஸ்வதः ஶுத்3த4சைதன்யத்வம்' ச ஸ்பு2ரிதம் | கல்யாணகு3ணை: ஶால்யத இத்யத்ர கு3ணவத்த்வமாத்ரம்' தே3வதாயாः த்3யோத்யதே | தஸ்யௌபாதி4கத்வம்' வைதி3கமபி ஸ்துதௌ தத3ப்ரகடனம்' ந தோ3ஷாய | யதி3 கு3ணாநாமாரோபிதத்வேன தத்ஸங்கீர் - தனஸ்ய பே4த3பு3த்3தி4ஸமயே தத்க்ரு'பாப்ராப்திஹேதுத்வேனாவஶ்யகத்வம், ததா2 - பி தத3பவாத3புரःஸரம்' ஶுத்3த4சைதன்யாபே4த3த்4யானரூபமுக்2யப4ஜனம்' முக்2ய - மேவேதி ஸம்பாத3யிதும்' ஸ்வகு3ரூபதி3ஷ்டமார்கே3ண ஸுகரமேவேதி நாதிவிஸ் - தார்யதே ||

மங்களத்தை தரக்கூடிய குணத்தோடு கூடியவள். ஸுகத்தை உண்டு பண்ணக் கூடிய சத்திய காமத்வம், சத்ய சங்கல்பத்வம், ஆதிக்யத்வம் போன்ற குணங்கள் கல்யாண குணங்கள் என்று கூறப் படுகின்றன. இந்த குணங்கள் பரிசின்னமாக இருந்தாலும் பரிசின்னமான குணங்கள் அபரிச்சின்னமான பரதேவைவதையில்

பரகாசிக்கின்றன. மித்யா ஆத்ம ப்ரகாசனாய என்ற வாக்கியத்தின் பிரகாரம், இந்த கல்யாண குணங்களால் பரதேவதை போற்றத்தக்கவளாக இருக்கிறாள். அறியத் தக்கவள். ஸுத்த சைதன்ய ரூபமாய் உள்ள அந்த சித் ஸ்வரூபத்திற்கு குணங்கள் ஸ்வாதீனமாக இருப்பதால் வாஸ்தவமாய்ப் பார்த்தால் குணங்களே இல்லை.

"ஸாக்ஷி சேதா கேவலோ நிற்குணஸ்ச" என்று உபநிஷத் அந்த வன்பொருளை போற்றுகின்றது. நிற்குணம் என்று ஸஹஸ்ரநாமமும் வர்ணிக்கின்றது. அதனால் பரதேவதையிடத்துலே குணங்கள் ஆரோபிக்கப்பட்டு அந்த குணங்கள் பிரகாசிக்கப்படுகின்றன. இருந்தாலும் உபாதியால் குணங்களை கற்பித்து துதிப்பது தோஷம் என்று கூற முடியாது. பேத புத்தியோடு பக்தர்களுக்கு ஸகுண ப்ரம்ம ஸ்வரூப ஸ்தோத்திரத்தினால் பராசக்தியின் கருணை உண்டாகிறது. இருப்பினும் ஆரோபிக்கப் பட்ட குணங்களை அபவாதம் செய்து அபேதமா இருக்க கூடிய ஸுத்த சைதன்யம் என்ற அறிவோடு புரிவது சிறந்ததாகும்.

நிற்குண விசாரம் என்பது நிற்குண உபாசனை என்பது ஜீவ சைதன்ய ஸ்வரூபத்தின் ஒரே தன்மையை இது கொடுக்க கூடிய வாக்கியங்களை பற்றி சிந்திப்பது. இத்தகைய நிற்குண உபாதியை (நிற்குணம் என்றால் உபாதி ரஹிதம் என்று சொல்லக்கூடிய விஷயத்தை) குரு முகமாக தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

'ஸ்வாதந்தர்யேண சாஸ்திர, அன்வேஷணம் ந குர்யாத்' என்று உபநிஷத்தில் பகவான் சங்கரரின் வாக்கியம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வித்யா குருமுகமாகவே நாம் பெற வேண்டும் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்

ॐ कल्याणगुणशालिन्यै नमः ||३||

ஓம் கல்யாண - கு³ண - ஶாலின்யை நமஃ ||3||

कल्याणशैलनिलया | (4)
கல்யாணஶைலநிலயா | 4

शिलानां विकारः शैलः शिलाघन इत्यर्थः, कल्याणं सुखमेव शैलः घनीभूत इत्यर्थः, तस्मिन् कल्याणशैले स्वस्वरूपे आनन्दघने निलयति तिष्ठतीति कल्याणशैलनिलया, 'स भगवः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति स्वे महिम्नीति होवाच' (छान्दोग्योपनिषत् ७-२४) इति श्रुतेः, देवदत्तः स्वस्मिन्नेव स्वयं वर्तते इति लौकिकप्रयोगाच्च, देवतायाः स्वस्वरूपे स्वावस्थानं युज्यत इति । कल्याणमेव शैलवत् घनीभूतं कल्याणशैलः आनन्दमयकोशः कल्याणशैलो निलयः यस्याः सा इति बहुव्रीहिसमासः न विरुद्धः, 'ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा' (तैत्तिरीयोपनिषत् २-५) इति उक्तश्रुतिप्रामाण्यात् । अथवा कल्याणशैलः महामेरुः निलयं गृहं यस्याः सा तथा; सुमेरुमध्यशृङ्गस्थेत्यर्थः ||

ஶிலானாம்' விகாரஃ ஶைலஃ ஶிலாக⁴ன இத்யர்த²ஃ, கல்யாணம்' ஸுக²மேவ ஶைலஃ க⁴னீபூ⁴த இத்யர்த²ஃ, தஸ்மின் கல்யாணஶைலே ஸ்வஸ்வரூபே ஆனந்த³க⁴நே நிலயதி திஷ்ட²தீதி கல்யாணஶைல நிலயா, 'ஸ ப⁴க³வஃ கஸ்மின் ப்ரதிஷ்டி²த இதி ஸ்வே

மஹிம்நீதி ஹோவாச' (சா²ந்தோ³க்³யோபநிஷத் 7-24) இதி ஶ்ருதே:, தே³வத³த்த: ஸ்வஸ்மின்னேவ ஸ்வயம்' வர்ததே இதி லௌகிகப்ரயோகா³ச்ச, தே³வதாயா: ஸ்வஸ்வரூபே ஸ்வாவஸ்தா²னம்' யுஜ்யத இதி | கல்யாணமேவ ஶைலவத் க⁴னீபூ⁴தம்' கல்யாணஶைல: ஆனந்த³மயகோஶ: கல்யாணஶைலோ நிலய: யஸ்யா: ஸா இதி ப³ஹுவ்ப்³ரீஹிஸமாஸ: ந விருத்³த⁴:, 'ப்³ரஹ்ம புச்ச²ம்' ப்ரதிஷ்டா²' (தைத்திரீயோ - பநிஷத் 2-5) இதி உக்த்தஶ்ருதிப்ராமாண்யாத் | அத²வா கல்யாணஶைல: மஹாமேரு: நிலய க்³ரு'ஹம்' யஸ்யா: ஸா ததா²; ஸுமேருமத்⁴யஶ்ரு'ங்க³ஸ்தே²த்யர்த²: ||

கல்யாண ஶைல நிலயா லலித்தாம்பாளுக்கு நான்காவது நாமம். கல்யாணம் என்ற வார்த்தையே ஆனந்தம், ஸுகம் என்று அர்த்தம். ஶைலம் என்பது ஶிலா என்பதில் இருந்து வந்தது. ஒரு கல் அல்லது ஒரு மலை என்று பொருள் கொள்ளலாம். இதை சரியாக சொல்வதானால் மலைச் சிகரம் அல்லது மலையின் உச்சி. இதை சமஸ்கிருதத்தில் ஶிலா கனம் என்று சொல்லவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆனந்தமான இடத்தில் ஆனந்த ஸ்வரூபமான லலிதாம்பிகையிடத்தில் துக்கம் ஒரு சிறு திவலை கூடயில்லை. ஆனந்தத்தின் இருப்பை உடையவள். எப்படி மலையின் உச்சியில் மண், மரம், கல் என்று எதுவும் இல்லையோ, அது போல ஆனந்த கனமாய் இருக்கக் கூடியவள் லலிதாம்பிகை.

ஸ்ருதி சொல்கிறது **'स भगवः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति स्वे महिम्नीति होवाच' 'ஸ ப⁴க³வ: கஸ்மின் ப்ரதிஷ்டி²த இதி ஸ்வே மஹிம்நீதி ஹோவாச'** அதாவது பிரம்ம அபின்னமான சித் ஸ்வரூபமானது இங்கே நிலை பெற்றுயிருக்கிறது. அது சுயமாக உள்ள தனது விபூதி ஆகும். அந்த விபூதியான ஆனந்தத்தில் அது ப்ரதிஷ்டையாகி இருக்கிறது என்று ஸ்ருதி கூறுகிறது.

அந்த வடிவத்தை லலிதாம்பிகையாக பார்க்கும் போது ஆனந்தமய கோசமே நிலையமாக உடையவள் என்று சொல்லாம் **'ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा' 'ப்³ரஹ்ம புச்ச²ம்' ப்ரதிஷ்டா'** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியத்தை இதற்கு ஒரு ப்ரமாணமாய் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது **सुमेरुमध्य- शृङ्गस्थेत्यर्थः ஸுமேருமத்⁴ய- ஶ்ரு'ங்க³ஸ்தா** என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் கூறுப்பட்ட மஹாமேருவை இருப்பிடமாக கொண்டவள் லலிதாம்பிகை என்று இந்த நாமம் விளக்குகின்றது.

ॐ कल्याणशैलनिलयायै नमः ||४||
ஓம் கல்யாண - ஶைலநிலயாயை நம: ||4||

कमनीया | (5)
கமநீயா | 5

परमानन्दस्वरूपत्वेन परमप्रेमास्पदा, 'को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात् । यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्' (तैत्तिरीयोपनिषत् २-७) इति श्रुतेः । सुखस्य मनोहरत्वेन सर्वेप्साविषयत्ववत् मायावृतानां सुखप्रापकत्वेन स्वस्वेष्टदेवतासु प्रीत्यतिशयेन तत्पूजादौ प्रवर्तमानानां तत्फलदानेन मनोहरत्वाद्वा कमनीया । ज्ञानिनामानन्दघनीभावात्मकसुन्द्रमूर्तिमत्तया वा कमनीया ||

பரமானந்த³ஸ்வரூபத்வேன பரமப்ரேமாஸ்பதா³, 'கோ ஹ்யேவான்யாத்கः ப்ராண் - யாத் | 'யதே³ஷ ஆகாஶ ஆனந்தோ³ ந ஸ்யாத்' (தைத்திரீயோபநிஷத் 2-7) இதி ஶ்ருதேः | ஸுக²ஸ்ய மனோஹரத்வேன ஸர்வேப்ஸாவிஷயத்வவத் மாயாவ்ரு'தானாம்' ஸுக² - ப்ராபகத்வேன ஸ்வஸ்வேஷ்டதே³வதாஸு ப்ரீத்யதிஶயேன தத்பூஜாதௌ³ ப்ரவர்தமா - னானாம்' தத்ப²லதா³னேன மனோஹரத்வாத்³வா கமநீயா | ஜ்ஞானிநாமானந்த³ - க⁴னீபா⁴வாத்மகஸுந்த்³ரமூர்திமத்தயா வா கமநீயா ||

'கமநீயா' என்றால் பரமப்ரேமைக்கு விஷயமாக இருக்கக் கூடியவள். ஆனந்தமே ஸ்வருபமாக இருப்பதனால் **'को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात् । यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्' 'கோ ஹ்யேவான்யாத்கः ப்ராண்யாத் | 'யதே³ஷ ஆகாஶ ஆனந்தோ³ ந ஸ்யாத்'** என்று தைத்திரீய ஸ்ருதி சொல்கிறது.

இந்த ஆனந்த சுகமானது மனத்தை அபகரிக்க கூடிய ஒரு தன்மையை உடையது. எல்லோருக்கும் எப்போழுதும் ஆனந்தம் அல்லது சுகத்தில் தான் ஈடுபாடு இருக்கிறது. ஆசையோடு விரும்பிய பொருள் கிட்டிய பொழுது அந்த சுகமானது ஏற்படுகிறது. விஷய சுகம் என்பது மனத்தினுடைய மாற்றம். அல்லது பரிணாமம். அதனால் தான் அந்த சுகமானது மனத்தை அபகரிக்கிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. பரம ப்ரேமைக்கு விஷயமாக இருக்க கூடியவள் பரதேவதையான லலிதாம்பிகை. அதனால் மாயையின் மயக்கத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் மாயையின் வசத்திலே இருக்க கூடிய ஜீவர்கள். அவர்கள் விரும்பக்கூடிய விஷய சுகங்களை பெறுவதற்காக தங்களுக்கு இஷ்டமான தேவதையை அவர்கள் உபாசிக்கின்றார்கள்

ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहम् | मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्या: पार्थ सर्वश: ||11||
யே யதா² மாம்' ப்ரபத்³யந்தே தாம்'ஸ்ததை²வ ப⁴ஜாம்யஹம் |
மம வர்த்மாநுவர்தந்தே மனுஷ்யா: பார்த² ஸர்வஶ: || 11|| (கீதை -4-11)

கீதையில் சொன்னது போல அவர்கள் எப்படி உபாசிக்கின்றார்களோ அப்படி பக்தர்கள் விரும்பிய ஆனந்தரூப அல்லது ஸுகஸ்வரூப பலனை பரதேவதை அளிக்கின்றாள். அவரவருக்கு இஷ்ட தேவதையாக இருந்து அதை அனுக்கிரஹம் செய்கிறாள் என்பதினால் கமநீயா என்று கூறப்படுகிறது.

ஞானிகளுக்கு முமுக்ஷுக்களுக்கு **'न वा अरे सर्वस्य कामाय सर्वं प्रियं भवत्यात्मनस्तु कामाय सर्वं प्रियं भवति' 'ந வா அரே ஸர்வஸ்ய காமாய ஸர்வம்' ப்ரியம்' ப⁴வத்யாத்மனஸ்து காமாய ஸர்வம்' ப்ரியம்' ப⁴வதி'** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியத்தின் படி ஆனந்த கனம் கேவல ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவும் ஆத்ம ஸ்வரூபமாகவும் மனோகர சுந்தர ஸ்வருபமாயும் இருப்பதால் கமநீயா என்ற இந்த பெயர் லலிதாம்பிகைக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது.

அடிப்படையில் சைதன்யமே சத்தியம் என்று இருந்தாலும் அதை உருவக படுத்தி பார்க்கும் பொழுது, எதை பார்க்க முடியாதோ அதை பார்க்க கூடிய உருவத்தில்

ஏற்றி வைத்து பார்ப்பது என்பது நம்முடைய வழிபாட்டு முறையினால் கமநீயம் என்ற வார்த்தை பரதேவதைக்கு பொருத்தமாய் இருக்கிறது .

ॐ कमनीयायै नमः ||५||
ஓம் கமநீயாயை நம꞉ ||5||

कलावती | (6)
கலாவதீ | 6

कलाः शिरः पाण्याद्यवयवाः, चतुःषष्टिकलाः विद्यारूपा वा, चन्द्रकला वा, भक्तध्यानाय अस्याः सन्तीति कलावती ||

கலா꞉ ஶிர꞉ பாண்யாத்³யவயவா꞉, சது꞉பஷ்டிகலா꞉ வித்³யாரூபா வா, சந்த்³ரகலா வா, ப⁴க்தத்⁴யானாய அஸ்யா꞉ ஸந்தீதி கலாவதீ ||

கலைகள் என்று சொன்னால் அவயவங்கள் என்று கருத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது ஆய கலைகள் 64 என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதேப் போல சந்திரனுடைய வளரும் தன்மையும் தேயும் தன்மையும் கலைகள் என்று எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

ஒரு வாக்கியம் இருக்கின்றது:

यतीनां मन्त्रिणां चैव ज्ञानिनां योगिनां तथा । ध्यानपूजानिमित्तं हि तनुं गृह्णाति मायया ||
யதீனாம்' மந்த்ரிணாம்' சைவ ஜ்ஞானினாம்' யோகி³னாம்' ததா² |
த்⁴யானபூஜாநிமித்தம்' ஹி தனும்' க்³ரு'ஹ்ணாதி மாயயா || (ஸூத ஸம்ஹிதா)

பக்தர்களுக்கு, ஞானிகளுக்கு அவர்களில் த்யானத்திற்காகவே பரமேஸ்வரி கை கால் முதலிய அவயவங்களோடும், சரீரத்தோடும் ஸர்வசாஸ்திரமே வடிவேடுத்த ரூபத்தோடும், சந்திர கலா ரூபத்தோடும் இருக்கின்றாள் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதனால் கலாவதீ என்றால் கலையை உடையவள் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

ॐ कलावत्यै नमः ||६||
ஓம் கலாவத்யை நம꞉ ||6||

कमलाक्षी कल्मषघ्नी करुणामृतसागरा |
कदम्बकाननावासा कदम्बकुसुमप्रिया ||२||
கமலாக்ஷீ கல்மஷக்⁴னீ கருணாம்ரு'தஸாக³ரா |
கத³ம்ப³காநநாவாஸா கத³ம்ப³ - குஸும - ப்ரியா ||2||

कमलाक्षी | (7)
கமலாக்ஷீ | 7

कमले इव अक्षिणी यस्याः सा तथा । कमलायाः लक्ष्म्याः अक्षिशब्देन तन्निमित्तकं ज्ञानं लक्ष्यते विषयतासंबन्धेन तद्वतीति वा । कमलायाः ऐहिकामुष्मिकश्रियः हेतुभूते अक्षिणी यस्याः सा — इति स्वकीयेक्षणमात्रेण महैश्वर्यप्रापिकेति भावः ॥

கமலே இவ அக்ஷிணீ யஸ்யா: ஸா ததா² | கமலாயா: லக்ஷ்ம்யா: அக்ஷிஶப்³தே³ன தந்நிமித்தகம்' ஜ்ஞானம்' லக்ஷ்யதே விஷயதாஸம்ப³ந்தே⁴ன தத்³வதீதி வா | கமலாயா: ஐஹிகாமுஷ்மிகஶ்ரிய: ஹேதுபூ⁴தே அக்ஷிணீ யஸ்யா: ஸா' இதி ஸ்வகீயேக்ஷணமாத்ரேண மஹைஶ்வர்யப்ராபிகேதி பா⁴வ: ||

'அக்ஷி' என்றால் கண். 'கமலம்' என்றால் தாமரை பூ. மலர்ந்த தாமரை பூவின் இதழ் போன்ற நேத்ரங்களை உடையவள். கமலா என்று சொன்னால் லஷ்மி. அதாவது லட்சியத்துக்கு உரிய விஷயங்களை லக்ஷ்மி என்று கூறலாம். சமஸ்கிருத வ்யுத்பத்தியின் மூலமாக இவ்வாறும் கூறலாம்.

அக்ஷி என்பது விஷய ஞானத்துக்கு நிமித்தமான பிரமாணம் என்பது பொருள். கண் என்று ஒரு ப்ரமாணம் அதன் லட்சியத்தின் ஞானத்துற்குறிய வ்ருத்திக் ஞானத்தோடு கூடியவள் கமலா.

கமலா என்று சொன்னாலும் லஷ்மி என்று சொன்னாலும் ஐஸ்வரியம் என்று சொன்னாலும் ஒன்றுதான் . அதனால் இகலோகத்திற்கு வேண்டிய ஐஸ்வர்யத்தையும் பரலோகத்தற்கு வேண்டிய ஞான கர்மத்தையும் அருளையும் தருவதற்கு காரணமான கண்களை உடையவள்

பரதேவதையின் கடைக்கண் பார்வையால் அருள் செல்வமும் பொருள் செல்வமும். உண்டாகும் என்பது கருத்து. பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை என்ற வள்ளுவரின் கூற்றுப்போல இந்த கமலாக்ஷி என்ற நாமமானது நமக்கு பொருத்தமாய் இருக்கிறது.

ॐ कमलाक्ष्यै नमः ||७||

ஓம் கமலாக்ஷ்யை நம: ||7||

कल्मषघ्नी | (8)
கல்மஷக்⁴னீ | 8

कल्मषाणि पापानि हन्ति नाशयतीति कल्मषघ्नी, 'अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि' (गीता १८-६६) इति भगवद्वचनात् । अथवा वेदान्तमहावाक्यजन्यसाक्षात्काररूपब्रह्मविद्या 'ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा' (गीता ४-३७) इति स्मृतेः, 'न स पापं शृणोति' इति श्रुतेश्च ||

கல்மஷாணி பாபானி ஹந்தி நாஶயதீதி கல்மஷக்⁴னீ, 'அஹம்' த்வா ஸர்வபாபேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' (கீ³தா 18-66) இதி ப⁴க³வத்³வசனாத் . அத²வா வேதா³ந்தமஹாவாக்யஜன்யஸாக்ஷாத்காரரூபப்³ரஹ்மவித்³யா 'ஜ்ஞாநாக்³னி: ஸர்வகர்மாணி ப⁴ஸ்மஸாத்குருதே ததா²' (கீ³தா 4-37) இதி ஸ்ம்ரு'தே:, 'ந ஸ பாபம் ஶ்ரு'ணோதி' இதி ஶ்ருதேஶ்ச ||

‘கல்மஷம்’ என்றால் பாபங்கள் என்று அர்த்தம். நமது பிறப்பிலே அழுத்தக் கூடிய பாபங்கள். அந்த பாபங்களை நாசம் செய்யக் கூடியவளாக இருக்கிறாள் பரதேவதை **‘अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि' (गीता १८-६६) ‘அஹம்’ த்வா ஸர்வபா - பேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' (கீ³தா 18-66)** என்று கூறுகிறது. **‘ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा' (गीता ४-३७) ‘ஜ்ஞாநாக்³னி: ஸர்வகர்மாணி ப⁴ஸ்மஸாத்குருதே ததா²' (கீ³தா 4-37)** ஞானஸ்வரூபமாய் அந்த லலிதாம்பிகை இருக்கிறாள்

வேதாந்த மஹா வாக்கியங்களால் ஏற்படும் அபரோக்ஷ ஸ்வரூபமான ப்ரஹ்ம வித்யா வடிவமாய் இருக்க கூடியவள், அந்த லலிதாம்பிகை.

ॐ कल्मषघ्न्यै नमः ||८||

ஓம் கல்மஷக்⁴ந்யை நம: ||8||

करुणामृतसागरा | (9)

கருணாம்ரு’தஸாக³ரா | 9

करुणया कृपया जातं यदमृतं मोक्षरूपं तस्य सागर इव सागरा। यथा अमृतसमुद्रः स्वयममृतस्वरूपः सन् अन्यानपि लोकान् अमृतपायिमेघाद्विमुक्तामृतेन संजीवयति, तथा ‘ब्रह्म बेद ब्रह्मैव भवति' (मुण्डकम् ३-२-९) ' ब्रह्मविदाप्रोति परम्' (तैत्तिरीयोपनिषत् २-१) इत्यादिश्रुत्या स्वयममृत-स्वरूपा सती । ‘लभते च ततः कामान्मयैव विहितान्हि तान्' (गीता ७-२२) इति भगवद्वचनेन तत्तदधिकारिकृतकर्मोपासनादिफलस्य देवताप्रापणीयस्य संप्राप्तो तत्तदधिकारिणां तत्तत्फलं स्थितमिति संभाव्यत इति सागरोपमा । अमृतवत्सर्वसंजीवनी करुणामृतस्य अभिन्नाश्रयत्वान् सागरा; करुणा च भक्तविषयकपरिपाल्यताबुद्धिः । यद्वा, करुणया कृपया अमृताः शाश्वतकीर्तिमत्त्वेन ब्रह्मादिलोकं गताः सागराः सगरराजवंश्याः यस्याः सा तथा; यद्वा, करुणया दयया हेतुना अमृताय प्राप्तः सागरः समुद्रो यया सा भागीरथी; करुणामृतसागरा ||

கருணயா க்ரு’பயா ஜாதம்’ யத³ம்ரு’தம்’ மோக்ஷரூபம்’ தஸ்ய ஸாக³ர இவ ஸாக³ரா | யதா² அம்ரு’தஸமுத்³ர: ஸ்வயமம்ரு’தஸ்வரூப: ஸன் அன்யானபி லோகான் அம்ரு’தபாயிமேகா⁴த்³விமுக்தாம்ரு’தேன ஸஞ்ஜீவயதி, ததா² ‘ப்³ரஹ்ம பே³த³ ப்³ரஹ்மைவ ப⁴வதி' (முண்ட³கம் 3-2-9) ' ப்³ரஹ்மவிதா³ப்னோதி பரம்' (தைத்திரீயோபநிஷத் 2-1) இத்யாதி³ஶ்ருத்யா ஸ்வயமம்ரு’தஸ்வரூபா ஸதீ | ‘லப⁴தே ச தத: காமான்மயைவ விஹிதான்ஹி தான்' (கீ³தா 7-22) இதி ப⁴க³வத்³வசனேன தத்தத³தி⁴காரிக்ரு’தகர்மோபாஸநாதி³ப²லஸ்ய தே³வதாப்ராபணீயஸ்ய ஸம்ப்ராப்தோ தத்தத³தி⁴காரிணாம்’ தத்தத்ப²லம்’ ஸ்தி²தமிதி ஸம்பா⁴வ்யத இதி ஸாக³ரோபமா | அம்ரு’தவத்ஸர்வஸஞ்ஜீவனீ கருணாம்ரு’தஸ்ய அபி⁴ந்நாஶ்ரயத்வான் ஸாக³ரா; கருணா ச ப⁴க்தவிஷயகபரிபால்யதாபு³த்³தி⁴: | யத்³வா, கருணயா க்ரு’பயா அம்ரு’தா: ஶாஶ்வத- கீர்திமத்த்வேன ப்³ரஹ்மாதி³லோகம்’ க³தா: ஸாக³ரா: ஸக³ரராஜவம்’ஶ்யா: யஸ்யா: ஸா ததா²; யத்³வா, கருணயா த³யயா ஹேதுனா அம்ரு’தாய ப்ராப்த: ஸாக³ர: ஸமுத்³ரோ யயா ஸா பா⁴கீ³ரதீ²; கருணாம்ரு’தஸாக³ரா ||

கருணையினால் உற்பத்தி ஆகக்கூடிய மோக்ஷரூப அம்ருதாக்கியத்திற்கு கடல் போன்றவள். அந்த அம்ருத் ஸாகரத்தைப் போன்றவள். எப்படி கடலானது தான் இருந்த இடத்திலேயே இருந்து கொண்டு தனக்கு வேராய் இருக்க கூடிய மேகத்தை நீரை உண்ண வைத்து அதிலிருந்து பெய்யக் கூடிய மழையினால் இந்த உலகத்தை உயிர்ப்பிக்கின்றதோ, அங்ஙனமே **'ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति' (मुण्डकम् ३-२-९) ' ब्रह्मविदाप्नोति परम्' (तैत्तिरीयोपनिषत् २-१) 'ப்^{3}ரஹ்ம வே^{3}த^{3} ப்^{3}ரஹ்மைவ ப^{4}வதி' (முண்ட^{3}கம் 3-2-9) ' ப்^{3}ரஹ்மவிதா^{3}ப்னோதி பரம்' (தைத்திரீயோபநிஷத் 2-1)** என்றும் ஸ்ருதிகளின் படி மோக்ஷ ரூப அம்ருத கடலாய் ஸ்ரீ லலிதாம்பிகை இருந்து கொண்டு **'लभते च ततः कामान्मयैव विहितान्हि तान्' (गीता ७-२२) 'லப^{4}தே ச தத: காமான்மயைவ விஹிதான்ஹி தான்' (கீ^{3}தா 7-22)** என்னும் பகவானின் வாக்கியப்படி அந்த உத்தம அதிகாரிகளுக்கு அவர்களால் செய்யக்கூடிய கர்மம், உபாஸனை முதலியவற்றிற்கு உண்டான பலனை கொடுப்பதினால் பரதேவதையான லலிதாம்பிகை கடலோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுப்படுகிறாள்.

அல்லது சரணமடைந்த பக்தர்களைக் காப்பாற்றும் தர்மம் கருணை என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வித கருணைக் கடல் போன்றவள் 'அஹேதுக தயா சிந்து' கருணையினால் சகட வம்சத்து அரசர்களை தான் பாகீரதீ என்ற கங்கையின் வடிவம் கொண்டு என்றும் அழியாத நித்தியமான புகழை பெறும்படி செய்து பிரம்ம லோகத்தை அடையச் செய்தாள் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. அதுவே இந்த நாமத்தின் ப்ரஸித்தி.

ॐ करुणामृतसागरायै नमः ||९||
ஓம் கருணாம்ரு'த - ஸாக^{3}ராயை நம: ||9||

कदम्बकाननावासा | (10)
கத^{3}ம்ப^{3}கானனாவாஸா | 10

कदम्वनामककल्पवृक्षयुक्तं यत्काननं वनं तत्रावासो गृहं यस्याः सा तथा ||

கத^{3}ம்வனாமககல்பவ்ரு'க்ஷயுக்தம்' யத்கானனம்' வனம்' தத்ராவாஸோ க்^{3}ரு'ஹம்' யஸ்யா: ஸா ததா^{2} ||

கதம்ப வானத்தையே அவள் க்ரஹமாய் கொண்டு விளங்குபவள். 'பிந்து ஸ்தானம் ஸுதா ஸிந்துக பஞ்ச யோனிஹி அசுர த்ருமாஹா தத்ர யேவ நீபஸ் ஸ்ரோனிச தன் மத்யே மணிமண்டபம் தஹ்ர சிந்தாமணி மயம்' என்ற ஸ்ருதி வாக்கியப்படி கதம்ப வனத்தில் மணி மண்டபத்தில் விளங்கும் சிந்தாமணி என்னும் குகையில் வசிப்பவளாகின்றாள்

ॐ कदम्बकाननावासायै नमः ||१०||
ஓம் கத^{3}ம்ப^{3}காநநா - வாஸாயை நம: ||10||

कदम्बकुसुमप्रिया | (11)

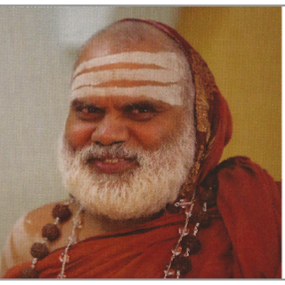
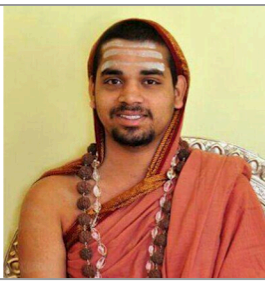

கத³ம்ப³குஸுமப்ரியா | 11

कदम्बानां कुसुमानि कदम्बकुसुमानि तेषु प्रिया प्रीतिमतीति यावत् । यद्यपि प्रियशब्दः प्रीतिविषयवाचकः, तथापि कुसुमजन्यश्रीतेरभावेन तद्विषयतायाः वक्तुमशक्यत्वात् तथोक्तम् ||

கத³ம்பா³னாம்' குஸுமானி கத³ம்ப³குஸுமானி தேஷு ப்ரியா ப்ரீதிமதீதி யாவத் | யத்³யபி ப்ரியஶப்³த³: ப்ரீதிவிஷயவாசக:, ததா²பி குஸுமஜன்யஶ்ரீதேரபா⁴வேன தத்³விஷயதாயா: வக்துமஶக்யத்வாத் ததோ²க்தம் ||

கதம்ப புஷ்பங்களில் மிகுந்த பிரியத்தை உடையவள். கதம்ப வ்ருக்ஷமானது தேவ வ்ருக்ஷமான கற்பகவ்ருக்ஷங்களிலே ஒன்று. அந்த கற்பக வ்ருக்ஷம் என்பது அந்தக்கரணத்துக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

அந்தக்கரணம் என்பது பஞ்ச பூதங்களின் ஸத்வ குணங்களின் சேர்க்கை. அங்ஙனமே கற்பகவருக்ஷமும் மந்தாரம், பாரிஜதம், ஹரிசந்தனம், சந்தனம், கதம்பம் போன்ற ஐந்து வருக்ஷங்களின் பொது பெயராக இருக்கின்றது என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் நாம் பார்க்கலாம்.

அந்தக்கரணத்தில் ஐந்து பிரிவுகள் உள்ளன. அவை மனம், புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம், ஸமஷ்டி அந்தக்கரணம் என்று ஐந்து. இந்த ஐந்து பாகங்களில் மனம் வாயுவின் ஸ்தானம் அல்லது வாயுவின் ஸத்வ அம்சம், புத்தி அக்னியின் ஸத்வ அம்சம், சித்தம் ஜலத்தின் ஸத்வ அம்சம் அஹங்காரம் ப்ருத்வியின் ஸத்வ அம்சம், உள்ளம் என்று சொல்லக் கூடியது. ஸமஷ்டி அந்தக்கரணம் ஆகாசத்தின் ஸத்வ அம்சம். அதனால் கதம்பம் என்பது மணம்/மனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக்கரணம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

அந்தக்கரணம் என்னும் காட்டிலே வசிக்ககூடியவள் கதம்பகானனவாஸா லலிதாம்பிகா. கதம்பகுஸுமம் என்பது மனதின் வ்ருத்தியாகும். ஞானமும் வ்ருத்தியும் அவினாபாவ ரூபங்கள். ஞானமின்றி வருத்தியில்லை, வருத்தியின்றி ஞானமும் இல்லை. ஞானத்தை அடையக்கூடிய உத்தேசம் என்று எந்த வ்ருத்தியும் இல்லை என்பதால் வ்ருத்திக் ஞானமாக ஒருவனுக்கு ஞானம் ஸித்திப்பதற்கு அனுக்ரஹம் செய்யக் கூடியவள் லலிதாம்பிகை.

அதனால் விஷயக்ஞான ரூபமும் தத்வக்ஞான ரூபமும் அபேதமாய் இருக்கக்கூடிய பரதேவதையான லலிதாம்பிகைக்கு மனோ வ்ருத்திரூப கதம்பகுஸுமம் அதிகம் ப்ரீதிகரமானது என்று இந்த நாமமானது எடுத்து காட்டுகிறது.

ॐ कदम्बकुसुमप्रियायै नमः ||११||
ஓம் கத³ம்ப³குஸும - ப்ரியாயை நம: ||11||

कन्दर्पविद्या कन्दर्पजनकापाङ्गवीक्षणा |
कर्पूरवीटिसौरभ्यकल्लोलितक कुप्तटा ||३||

கந்த³ர்பவித்³யா கந்த³ர்ப - ஜநகாபாங்க³ - வீக்ஷணா |
கர்பூரவீடி - ஸௌரப்⁴ய - கல்லோலிதக குப்தடா ||3||

कन्दर्पविद्या | (12)
கந்த³ர்பவித்³யா | 12

कन्दर्पस्य विद्या तन्निष्ठप्रत्यग्ब्रह्मैक्यज्ञानमित्यर्थः । अथवा विद्याप्रापकत्वात्तद्दृष्टमूलमन्त्रवर्णसमु - दायो विद्येत्युच्यते वेदवाक्येषु उपनिषत्पद्वत् । तद्वाच्यार्थत्वान तथा देवी सूच्यते ॥

கந்த³ர்பஸ்ய வித்³யா தந்நிஷ்ட²ப்ரத்யக்³ப்³ரஹ்மைக்யஜ்ஞானமித்யர்த²: | அத²வா வித்³யாப்ராபகத்வாத்தத்³த்³ரு'ஷ்டமூலமந்த்ரவர்ணஸமுதா³யோ வித்³யேத்யுச்யதே வேத³வாக்யேஷு உபநிஷத்பத்³வத் | தத்³வாச்யார்த²த்வான ததா² தே³வீ ஸூச்யதே |

'கந்தர்ப்பன்' என்றால் மன்மதன் என்று அர்த்தம். மன்மத வித்யா. தமிழில் 'அன்பு பரிமாற்றத்தின் ரகசியம். விழிப்புணர்வுடன் அன்பு கொடுத்து அன்பு பெறுதல்'. மன்மதன் என்றால் ஆங்கிலத்தில் Cupid. அதில் ஆத்ம ப்ரஹ்ம ஐக்கிய ஞானரூப அதிஷ்டானமாக இருக்க கூடியவள் லலிதாம்பிகை. மன்மதனை, மந்திர த்ரஷ்டாவாக இருக்க கூடிய காதி, பஞ்சதசி மந்திரமானது, தத்வ ஞானத்தை ஒருவனை அடைய செய்வதால், இந்த கந்தர்ப வித்யா என்ற பெயரைப் பெற்றுயிடுக்கிறது. அந்த வித்யைக்கு வாச்யார்த்தமாக இருப்பவள் லலிதாம்பிகை .

ॐ कन्दर्पविद्यायै नमः ||१२||
ஓம் கந்த³ர்பவித்³யாயை நம: ||12||

कन्दर्पजनकापाङ्गवीक्षणा | (13)
கந்த³ர்பஜனகாபாங்க³வீக்ஷணா | 13

अपाङ्गाभ्यां वीक्षणमपाङ्गवीक्षणम, ईषद्दशेनमिति यावन् । कन्दर्पस्य जनकं अपाङ्गवीक्षणं यस्याः सा । अनेन नाम्ना येषां जडानामपि कुरूपिणां जनानां उपरि सकृदीपद्वीक्षणमभिजायते, ते कन्दर्पवद्रूपयौवनसामर्थ्यलक्ष्मीभाजो भवन्तीति ध्वनितम् । यद्वा कन्दर्पस्य जनकः श्रीनारायणः सः यस्याः अपाङ्गवीक्षणे ईषद्भ्रूवल्लिचलने वर्तते, यस्याः आज्ञामात्रवश्यतया महाविष्णुः जगद्रक्षादिकार्यं करोतीति सा तथा इति । अथवा, कन्दर्पजनका महालक्ष्मीः यस्याः अपाङ्गवीक्षणे प्रेर्यतया वर्तते सा तथा । कन्दर्पस्य मन्मथस्य जनकाः उत्पादकाः स्रक्चन्दनादिभोग्यविषयाः ते यस्याः अपाङ्गवीक्षणात् भवन्ति सा तथा। अथवा, चन्द्रस्य वामनेत्रतया अपाङ्गवीक्षणं चन्द्रिकोच्यते । कंदर्पजनकं अपाङ्गवीक्षणं यस्याः सा तथा । कंदर्पजनकाशब्देन लक्ष्मीनिवासकमलं लक्ष्यते, तद्वत् अपाङ्गं कमलाक्षीत्यर्थः तन्निरूपितवीक्षणं लोकसंजीवनं यस्याः सा तथा ॥

அபாங்கா³ப்⁴யாம்' வீக்ஷணமபாங்க³வீக்ஷணம, ஈஷத்³த³ஶேனமிதி யாவன் | கந்த³ர்பஸ்ய ஜனகம்' அபாங்க³வீக்ஷணம்' யஸ்யா: ஸா | அனேன நாம்னா யேஷாம்' ஜடா³நாமபி குரூபிணாம்' ஜனானாம்' உபரி ஸக்ரு'தீ³பத்³வீக்ஷணமபி⁴ஜாயதே, தே கந்த³ர்பவத்³ரூபயௌவனஸாமர்த்⁴யலக்ஷ்மீபா⁴ஜோ ப⁴வந்தீதி த்⁴வனிதம் | யத்³வா கந்த³ர்பஸ்ய ஜனக: ஶ்ரீநாராயண: ஸ: யஸ்யா: அபாங்க³வீக்ஷணே ஈஷத்³ப்⁴ரூ -

வல்லிசலனே வர்ததே, யஸ்யாः ஆஜ்ஞாமாத்ரவஶ்யதயா மஹாவிஷ்ணுः ஜக³த்³ - ரக்ஷாதி³கார்யம்’ கரோதீதி ஸா ததா² இதி | அத²வா, கந்த³ர்பஜனகா மஹாலக்ஷ்மீः யஸ்யாः அபாங்க³வீக்ஷணே ப்ரேர்யதயா வர்ததே ஸா ததா² | கந்த³ர்பஸ்ய மன்மத² - ஸ்ய ஜனகாः உத்பாத³காः ஸ்ரக்சந்த³நாதி³போ⁴க்³யவிஷயாः தே யஸ்யாः அபாங்க³ - வீக்ஷணாத் ப⁴வந்தி ஸா ததா²| அத²வா, சந்த்³ரஸ்ய வாமநேத்ரதயா அபாங்க³வீ - க்ஷணம்’ சந்த்³ரிகோச்யதே | கந்த³ர்பஜனகம்’ அபாங்க³வீக்ஷணம் யஸ்யாः ஸா ததா² | கந்த³ர்பஜனகாஶப்³தே³ன லக்ஷ்மீநிவாஸகமலம்’ லக்ஷ்யதே, தத்³வத் அபாங்க³ம்’ கமலாக்ஷீத்யர்த²ः தந்நிரூபிதவீக்ஷணம்’ லோகஸஞ்ஜீவனம்’ யஸ்யாः ஸா ததா² ||

‘அபாங்கம்’ என்றால் கடைக்கண் என்று அர்த்தம். அபாங்கவீக்ஷணா என்றால் கடைக்கண் பார்வை. அபாங்க லீலா என்று பகவான் சங்கரர் கூட சொல்கிறார். பரமசிவனுடைய நெற்றிக் கண்ணால் எரிந்து சாம்பலான மன்மதனுக்கு உயிர் கொடுத்தவள். **'हर-नेत्राग्नि-संदग्ध-काम-सञ्जीवनौषधिः' 'ஹர-நேத்ராக்³னி-ஸந்த³க்³த⁴-காம-ஸஞ்ஜீவனௌஷதி⁴ः'** லலிதா ஸஹஸ்ரநாம வாக்கியம். ஹரனின் நேத்ர அக்னியால் சம்ஹாரம் செய்யப்பட்ட மன்மதனுக்கு ஜீவனம் கொடுத்தவள் என்று அர்த்தம். இந்த நாமத்துடைய ஒரு தியானத்தினால் அழகற்றவர், புத்தியற்றவர், அஷ்டாவர்கராக இருப்பவர் கூட பரத்தேவதையுடைய கடாக்ஷ வீக்ஷண்யத்துக்கு பாத்திரர்களானால் அவர்கள் மன்மதஸ்வருபம், ரூபயௌவன சாமர்த்திய ஐஸ்வர்யங்களை பெறுகிறார்கள்.

ஸௌந்தர்யலஹரியில்

नरं वर्षीयांसं नयनविरसं नर्मसु जडं
तवापाङ्गालोके पतितमनुधावन्ति शतशः |
गलद्वेणीबन्धाः कुचकलशविस्रस्तसिचया
हठात् त्रुट्यत्काञ्च्यो विगलितदुकूला युवतयः ||१३||
நரம்’ வர்ஷீயாம்’ஸம்’ நயனவிரஸம்’ நர்மஸு ஜட³ம்’
தவாபாங்கா³லோகே பதிதமனுதா⁴வந்தி ஶதஶः |
க³லத்³வேணீப³ந்தா⁴ः குசகலஶவிஸ்ரஸ்தஸிசயா
ஹடா²த் த்ருட்யத்காஞ்ச்யோ விக³லிதது³கூலா யுவதயः ||13||

இதை ப்ரமாண வாக்கியமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். மன்மதனின் தந்தையான மஹாவிஷ்ணு அம்பாளின் கடைக்கண் பார்வையால் ஒரு ஆஞ்ஞையைப் பெற்று லோக ரக்ஷணம் செய்கிறார். அதனால் மஹா விஷ்ணுவையே லோக ரக்ஷணம் பரிபாலயத்தில் ஏவும் படியான கடைக்கண் பார்வையை உடையவள் லலிதாம்பிகை.

அவளே வந்து மன்மதனை உயிர்பித்ததால் அவளே மன்மதனின் தாயாகவும் மஹாலஷ்மியே பக்தர்களுக்கு ஸர்வ அபீஷ்டங்களையும் நிலை பெறுவதற்கு ஏவக்கூடிய கண் பார்வையை உடையவள். அபாங்க லீலையை உடையவள்.

லௌகிகமாய் பார்த்தால் மன்மத விகாரத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய புஷ்பம், சந்தனம், பாட்டு, சந்திரிகா (நிலவு) இவையெல்லாம் போன்ற போக

விஷயங்களை தனது கடைக்கண் பார்வையால் உண்டாக்க கூடிய சக்தியை பெற்றவள்.

ॐ कंदर्पजनकापाङ्गवीक्षणायै नमः ||१३||

ஓம் கந்த³ர்பஜநகாபாங்க³ - வீக்ஷணாயை நம꞉ ||13||

कर्पूरवीटिसौरभ्यकल्लोलितककुप्तटा | (14)

கர்பூரவீடிஸௌரப்⁴யகல்லோலிதககுப்தடா | 14

कर्पूरयुक्ताश्च ताः वीटयश्च ताम्बूलकबलानि तासां सौरभ्यं सौगन्ध्यं तैः कल्लोलितानि असकृत्परि - मलितानि ककुभां दिशां तटानि प्रदेशाः यस्याः सा । मुखवासितपरिमलेन जगन्मात्रं सुरभीकृतमिति स्वरूपातिशयोक्तिः अस्मिन्नाम्नि व्यज्यते, महाराजभोगवतीत्यर्थः ||

கர்பூரயுக்தாஶ்ச தா꞉ வீடயஶ்ச தாம்பூ³லகப³லானி தாஸாம்' ஸௌரப்⁴யம்' ஸௌக³ந்த்⁴யம்' தை꞉ கல்லோலிதானி அஸக்ரு'த் -பரிமலிதானி ககுபா⁴ம்' தி³ஶாம்' தடானி ப்ரதே³ஶா꞉ யஸ்யா꞉ ஸா | முக²வாஸிதபரிமலேன ஜக³ன்மாத்ரம்' ஸுரபீ⁴க்ரு'தமிதி ஸ்வரூபாதிஶயோக்தி꞉ அஸ்மின்நாம்னி வ்யஜ்யதே, மஹாராஜ - போ⁴க³வதீத்யர்த²꞉ ||

कर्पूर - वीटिकामोद - समाकर्षि - दिगन्तरा॥१०॥ கர்பூர - வீடிகாமோத³ - ஸமாகர்ஷி-தி³க³ந்தரா ||10|| என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் வருகிறது. பச்சை கற்பூரம் கலந்த தாம்பூல வாசனையினால் உலகத்தின் பத்து திசைகளையும் பரிமளிக்கச் செய்பவள். பரிமள தாம்பூலத்தினால் பரிமளிக்க செய்பவள். இதனால் பரதேவதையினுடைய ராஜ போகமானது ஸுக்ஷமாய் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது

ॐ कर्पूरवीटिसौरभ्यकल्लोलितककुप्तटायै नमः ||१४||

ஓம் கர்பூரவீடி - ஸௌரப்⁴ய - கல்லோலித - ககுப்தடாயை நம꞉ ||14||

कलिदोषहरा कंजलोचना कम्रविग्रहा |
कर्मादिसाक्षिणी कारयित्री कर्मफलप्रदा ||४||

கலிதோ³ஷஹரா கஞ்ஜலோசநா கம்ரவிக்³ரஹா |
கர்மாதி³ - ஸாக்ஷிணீ காரயித்ரீ கர்மப²லப்ரதா³ ||4||

कलिदोषहरा | (15)

கலிதோ³ஷஹரா | 15

कलेः निन्द्याः जायमानानां पुरुषाणां जन्ममात्रेण ये दोषाः पापानि आयान्ति, तान् दृष्टा श्रुता कीर्तिता संस्तुता पूजिता ध्याता सती हरतीति तथा । कलेः अन्योन्यवादिनां कलहात् तत्तन्मताभिनिवेशवशा - ज्जायमाना ये दोषाः परब्रह्मविषये अस्तित्वनास्तित्वदेहादिव्यतिरिक्तत्वभिन्नत्वाभिन्नत्वगुणित्यादिसा - धक युक्त्याभासतदनुगुणसंमत्याभास श्रुतितात्पर्यविघटनान्यथाकरण दुराग्रहजन्य काम क्रोध परुष-परवशक्रियमाणनिन्दासहनादिरूपा बहुविधा दोषाः, तानद्वैतब्रह्मज्ञान- साधनमुक्तिरूपेण हरतीति कलिदोषहरा ||

கலே: நிந்த்³யா: ஜாயமானானாம்’ புருஷாணாம்’ ஜன்மமாத்ரேண யே தோ³ஷா: பாபானி ஆயாந்தி, தான் த்³ரு’ஷ்டா ஶ்ருதா கீர்திதா ஸம்’ஸ்துதா பூஜிதா த்⁴யாதா ஸதீ ஹரதீதி ததா² | கலே: அன்யோன்யவாதி³னாம்’ கலஹாத் தத்தன்மதாபி⁴நிவே-ஶவஶாஜ்ஜாயமானா யே தோ³ஷா: பரப்³ரஹ்மவிஷயே அஸ்தித்வனாஸ்தித்வதே³-ஹாதி³வ்யதிரிக்தத்வபி⁴ன்னத்வாபி⁴ன்ன த்வகு³ணித்யாதி³ ஸாத⁴க யுக்த்யாபா⁴ஸ-தத³னுகு³ணஸம்’மத்யாபா⁴ஸ ஶ்ருதிதாத்பர்யவிக⁴டனான்யதா²கரண து³ராக்³ரஹ-ஜன்ய காம க்ரோத⁴ பருஷபரவஶக்ரியமாணநிந்தா³ஸஹநாதி³ரூபா ப³ஹுவிதா⁴ தோ³ஷா:, தானத்³வைதப்³ரஹ்மஜ்ஞானஸாத⁴னமுக்திரூபேண ஹரதீதி கலிதோ³ஷ-ஹரா ||

தோஷத்தை அபஹரம் செய்யக் கூடிய மற்றொரு வாக்கியமும் உண்டு. கலியுகத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு ஜனனமே பாவம் தான். ஜனன மாத்திரத்தினால் பாபங்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த பாபங்களை அம்பாளின் ஸகுண ரூபங்களை தரிசித்தும், ஆராதிப்பதினாலும், அவளின் திவ்ய சரித்திரத்தையும், புராணங்களையும் கேட்பதினாலும், நாம சங்கீர்த்தனத்தினாலும், அவளின் ஸ்தோத்ரங்கள் மற்றும் பூஜைகள் முதலியவைகளால் நாசம் செய்கிறாள்.

अग्रगण्याऽचिन्त्यरूपा कलिकल्मष-नाशिनी । அக்³ரக³ண்யா(அ)சிந்த்யரூபா கலிகல்மஷ-நாஶினீ | என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் வருகிறது.

‘கலி' என்பதற்கு பகவான் சங்கரர் மதவாதிகள் ஒருவொருக்கொருவர் செய்து கொள்ளும் விவாதம் என்று சொல்கிறார். அவரவர்கள் தங்கள் மதத்திலே ஒரு பற்று உடையவர்களாக இருப்பதால் ஏற்படக்கூடிய தோஷங்கள். இவை ப்ரம்ம விஷயங்களாக அஸ்தித்வம், நாஸ்தித்வத்தை பரப்பிக் கொண்டு இருக்கின்றன. பின்னத்வ, அபின்னத்வத்தை ஸாதிக்கின்றன. இதை ஸாதிப்பதற்கு தங்களுக்கு அனுகூலமான ஸ்ருதிகளை தங்கள் இஷ்டம் போல் அர்த்தம் செய்து ஒருவருக்கொருவர் வாதிட்டு க்ரோதம், நிந்தை, பொறாமை, முதலியவற்றை அடைந்து, பரஸ்பர விரோதமாக இருந்து ஒருவருக்கொருவர் த்வேஷத்தை அடைகிறர்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஸமஸ்த தோஷங்களையும் அத்வைத ப்ரவஹ்மக்ஞான ஸாதனத்தினால் நிவர்த்தி செய்யக் கூடியவளை ‘கலிதோஷஹரா’ என்று நாம் சொல்கிறோம்

ॐ कलिदोषहरायै नमः ||१५||

ஓம் கலிதோ³ஷஹராயை நம: ||15||

कंजलोचना | (16)

கஞ்ஜலோசனா | 16

केभ्यः जायन्त इति कंजानि, कंजशब्देन अरविन्दनीलोत्पलानि लक्ष्यन्ते तद्वल्लोचने यस्याः सा तथा । अथवा कंजं ब्रह्माण्डम् । 'अयं पूर्वमपः सृष्ट्वा तासु वीर्यमपासृजत् तदण्डमभवद्धैमम्' इति वचनात् कंजाति अनेककोटिब्रह्माण्डानि लोचनयोः लोचनकृतवीक्षणात् यस्याः सा तथा, ‘सेयं देवतैक्षत' (छान्दोग्यं ६-३) इति श्रुतेः ||

கேப்⁴ய: ஜாயந்த இதி கஞ்ஜானி, கஞ்ஜஶப்³தே³ன அரவிந்த³நீலோத்பலானி லக்ஷ்யந்தே தத்³வல்லோசனே யஸ்யா: ஸா ததா² | அத²வா கஞ்ஜம்' ப்³ரஹ்மாண்ட³ம் | 'அயம்' பூர்வமப: ஸ்ரு'ஷ்ட்வா தாஸு வீர்யமபாஸ்ரு'ஜத் தத³ண்ட³மப⁴வத்³தை⁴மம்' இதி வசனாத் கஜாதி அனேககோடிப்³ரஹ்மாண்டா³னி லோசனயோ: லோசனக்ரு'தவீ - க்ஷணாத் யஸ்யா: ஸா ததா², 'ஸேயம்' தே³வதைக்ஷத' (சா²ந்தோ³க்³யம்' 6-3) இதி ஶ்ருதே: ||

'கஞ்சலோசநம்' ஜலத்தில் பிறந்த தாமரை, நீலோத்பலம் போன்ற புஷ்பங்கள் இருக்கக் கூடிய கண்களை உடையவள். 'கஞ்சம்' என்று சொன்னால் இந்த அகில லோக ப்ரம்மாண்டத்தைக் குறிக்கின்றது. **'अयं पूर्वमपः सृष्ट्वा तासु वीर्यमपासृजत् तदण्डमभवद्धैमम्' 'அயம்' பூர்வமப: ஸ்ரு'ஷ்ட்வா தாஸு வீர்யமபாஸ்ரு'ஜத் தத³ண்ட³மப⁴வத்³தை⁴மம்'** ஸ்ருதி ப்ரமாணம். முதலில் தண்ணீர் ஸ்ருஷ்டி செய்தார். அதில் தன் வீர்யத்தைக் கொடுத்தார். பின் இந்த பிரம்மாண்டத்தை படைத்தார் என்று ஸ்ருதி கூறுகிறது.

அநேக பிரம்மாண்டங்களை தனது கடைக்கண் பார்வையால் படைக்கும் (ஸ்ருஷ்டிக்கும்) ஆற்றல் உள்ளவள் என்பது இதன் பொருள். அதனால் அம்பாள் இச்சா சக்தி, ஞான சக்தி, க்ரியா சக்திகளின் ஸ்வரூபமா இருப்பதினால், அவளின் கடைக்கண் பார்வையினாலேயே இந்து பிரம்மாண்டத்தை உண்டு பண்ணக் கூடிய சக்தி வாய்ந்தவள் என்பதை இந்த நாமாவின் மூலம் தெரிவிக்கிறாள்

ॐ कञ्जलोचनायै नमः ||१६||
ஓம் கஞ்ஜ - லோசநாயை நம: ||16||

कम्रविग्रहा | (17)
கம்ரவிக்³ரஹா | 17

कम्रः अतिमनोज्ञः गाम्भीर्यधैर्यमाधुर्यादिबहुगुणोदितत्वात्, विग्रहः मूर्तिः यस्याः सा तथा । 'आनन्द - रूपममृतं यद्विभाति' (मुण्डकं २-२-७) इति श्रुतेः आनन्दस्वरूपत्वाद्वा कम्रविग्रहा ललितारूपेत्यर्थः ||

கம்ர: அதிமனோஜ்ஞ: கா³ம்பீ⁴ர்யதை⁴ர்யமாது⁴ர்யாதி³ப³ஹுகு³ணோதி³தத்வாத், விக்³ரஹ: மூர்தி: யஸ்யா: ஸா ததா² | 'ஆனந்த³ரூபமம்ரு'தம்' யத்³விபா⁴தி' (முண்ட³ - கம்' 2-2-7) இதி ஶ்ருதே: ஆனந்த³ஸ்வரூபத்வாத்³வா கம்ரவிக்³ரஹா லலிதாரூபேத் - யர்த²: ||

காம்பீர்யம், த்ருதி-தைர்யம், மாதுர்யம் போன்ற அனேக ப்ரபாவங்கள் (விபூதி) குணங்களால் ஒரு மனோகரமான சரீரத்தோடு கூடியவள். அல்லது **' आनन्दरूपममृतं यद्विभाति' 'ஆனந்த³ரூபமம்ரு'தம்' யத்³விபா⁴தி'** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியத்தின் படி ஆனத்தஸ்வரூபத்தையே சரீரமாக உடையவள் லலிதாம்பிகை என்று இந்த வாக்கியத்தில் கூறப்படுகிறது.

ॐ कम्रविग्रहायै नमः ||१७||
ஓம் கம்ரவிக்³ரஹாயை நம: ||17||

कर्मादिसाक्षिणी | (18)
கர்மாதி³ஸாக்ஷிணீ | 18

कर्म आदिर्येषां नानि कर्मादीनि उपासनायोगश्रवणमनननिदिध्यासनानि । तेषां साक्षिणी असंबन्धी द्रष्ट्री, 'साक्षी चता' (श्वेताश्वतरं ६-११)' इति श्रुतेः । अथवा कर्मादयः साक्षिभूताः जीवनिष्ठाः तदनाश्रयतया आत्मदर्शनसाधनानि सृज्यमानजगदुपादानभूतानि यस्याः सा तथा ||

கர்ம ஆதி³ர்யேஷாம்' நானி கர்மாதீ³னி உபாஸனாயோக³ஶ்ரவணமனனநிதி³த்⁴ - யாஸனானி | தேஷாம்' ஸாக்ஷிணீ அஸம்ப³ந்தீ⁴ த்³ரஷ்ட்ரீ, 'ஸாக்ஷீ சதா' (ஶ்வேதாஶ் - வதரம்' 6-11)' இதி ஶ்ருதே: | அத²வா கர்மாத³ய: ஸாக்ஷிபூ⁴தா: ஜீவநிஷ்டா²: தத³நாஶ்ர - யதயா ஆத்மத³ர்ஶனஸாத⁴னானி ஸ்ரு'ஜ்யமானஜக³து³பாதா³னபூ⁴தானி யஸ்யா: ஸா ததா² ||

கர்மா, உபாஸனா, யோகாப்யாசம், ஞானத்திலே ஸ்ரவண, மனன, நிதித்யாஸனம் இவைகளுக்கு 'ஸாக்ஷி' வடிவமாய் இருப்பவள். அதாவது சம்பந்தப்படாமல் சம்பந்தப்பட்டவர் போல் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பவள். 'ஸாக்ஷி சேதா கேவலோ நிர்குணஸ்ச' என்பது ஸ்ருதி வாக்கியம். அந்த ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை இந்த நாமமானது விளக்குகின்றது. அதாவது "ஸாஷி" ஸ்வரூபத்தை விளக்குகின்றது.

ॐ कर्मादिसाक्षिण्यै नमः ||१८||
ஓம் கர்மாதி³ - ஸாக்ஷிண்யை நம: ||18||

कारयित्री | (19)
காரயித்ரீ | 19

कारयितृत्वं नाम कुर्वित्याज्ञापयितृत्वं जायमानकार्यगोचरकृत्युत्पत्तिहेतुकर्मोद्बोधकत्वरूपलिङ्लोट्त -व्यप्रत्ययानां धर्मः विधिनिष्ठभावनेत्युच्यते । तेषां शब्दात्मकतया जडानां तथात्वासंभवात्तदधिष्ठान- चैतन्यरूपतया 'सर्वे वेदा यत्रैकं भवन्ति' इनि श्रुत्या वेदस्यात्माभेदेन स्वप्रकाशकतया अर्थप्रकाशनद्वारा प्रामाण्यविधीनामपि वेदैकदेशतया प्रेरणरूपत्वात् तदधिष्ठानचैतन्यात्मना कारयतीति तथा, 'एष ह्येव साधु कर्म कारयति' (कौषी.व्रा ३-९) इति श्रुतेः ||

காரயித்ரு'த்வம்' நாம குர்வித்யாஜ்ஞாபயித்ரு'த்வம்' ஜாயமானகார்யகோ³சர - க்ரு'த்யுத்பத்திஹேதுகர்மோத்³போ³த⁴கத்வரூபலிங்லோட்தவ்யப்ரத்யயானாம்' த⁴ர்ம: விதி⁴நிஷ்ட²பா⁴வனேத்யுச்யதே | தேஷாம்' ஶப்³தா³த்மகதயா ஜடா³னாம்' ததா²த்வா - ஸம்ப⁴வாத்தத³தி⁴ஷ்டா²னசைதன்யரூபதயா 'ஸர்வே வேதா³ யத்ரைகம்' ப⁴வந்தி' இனி ஶ்ருத்யா வேத³ஸ்யாத்மாபே⁴தே³ன ஸ்வப்ரகாஶகதயா அர்த²ப்ரகாஶனத்³வாரா ப்ராமாண்யவிதீ⁴நாமபி வேதை³கதே³ஶதயா ப்ரேரணரூபத்வாத் தத³தி⁴ஷ்டா²னசை - தன்யாத்மனா காரயதீதி ததா², 'ஏஷ ஹ்யேப³ ஸாது⁴ கர்ம காரயதி' (கௌஷீ.வ்ரா 3-9) இதி ஶ்ருதே: ||

‘காரயித்ருத்வம்' என்றால் செய்விக்கும் தன்மை. இதைச் செய் என்று கர்மாக்களை விதிக்கக் கூடிய தன்மை. இந்த தர்மம் வேதத்திலே கர்ம காண்டத்தில் இருக்கிறது. ‘குரு கர்ம' என்று சொல்கிறது. 'ஸப்தம், ஜடம்' அதனாலே செய் செய்யாதே என்ற விதி நிஷேத ரூபமான ஆஞ்ஞைகள் சேதனமில்லாமல் செய்ய முடியாது

ஸப்தத்திற்கு அதிஷ்டானமான சைதன்யத்திற்கு தான் இது கைகூடும் என்று நமக்கு நன்றாக விளங்குகிறது. **'सर्वे वेदा यत्रैकं भवन्ति'** **'ஸர்வே வேதா^{3} யத்ரைகம்’ ப^{4}வந்தி'** என்னும் ஸ்ருதிபடி வேதம் ஆத்மஸ்வரூப ‘சித்’ சக்திக்கு அபின்னமானது. 'சித்’ ஸ்வரூபமானது தனது ஸ்வப்ரகாசத்தால் வேதாந்தத்தின் ஏகதேசம் சம்பந்தப்பட்ட கர்ம காண்டத்தில் ப்ரமாணங்களாய் உள்ள விதி நிஷேத வடிவமான ஆஞ்ஞையை சம்பந்தப்படாமல் செய்கின்றாள் பரதேவதை என்பது இதன் பொருள்.

ॐ कारयित्र्यै नमः ||१९||
ஓம் காரயித்ர்யை நம: ||19||

कर्मफलप्रदा | (20)
கர்மப^{2}லப்ரதா^{3} | 20

कृतानां कर्मणां कालान्तरभाविफलप्रदाने अदृष्टं कारणमित्यनीश्वरमीमासकादिमतम्, तन्न । जडानां सूक्ष्मानामदृष्टानां चेतनधर्मकर्मफलप्रदानसामर्थ्यायोगात् कृतानां कर्मणां फलावश्यंभावे ‘कर्माध्यक्षः' (श्वेता ६-११) इति श्रुतेः, ‘मयैव विहितान्हि तान्' (गीता ७-२२) इति स्मृतेश्च, ‘फलमत उपपत्तेः' (ब्रह्मसूत्रम् ३-२-३८) इति न्यायाच्च परदेवता कर्मफलप्रदा ||

க்ரு’தானாம்’ கர்மணாம்’ காலாந்தரபா^{4}விப^{2}லப்ரதா^{3}னே அத்^{3}ரு’ஷ்டம்’ காரணமித்யனீஶ்வரமீமாஸகாதி^{3}மதம், தன்ன | ஜடா^{3}னாம்’ ஸூக்ஷ்மாநாம - த்^{3}ரு’ஷ்டானாம்’ சேதனத^{4}ர்மகர்மப^{2}லப்ரதா^{3}னஸாமர்த்^{2}யாயோகா^{3}த் க்ரு’தானாம்’ கர்மணாம்’ ப^{2}லாவஶ்யம்பா^{4}வே ‘கர்மாத்^{4}யக்ஷ:' (ஶ்வேதா 6-11) இதி ஶ்ருதே:, ‘மயைவ விஹிதான்ஹி தான்' (கீ^{3}தா 7-22) இதி ஸ்ம்ரு’தேஶ்ச, ‘ப^{2}லமத உபபத்தே:' (ப்^{3}ரஹ்மஸூத்ரம் 3-2-38) இதி ந்யாயாஞ்ச பரதே^{3}வதா கர்மப^{2}லப்ரதா^{3} ||

கர்மபலன் தருபவன் கர்மாத்யக்ஷன் பரமேஸ்வரன் என்று பொதுவாக கூறுவார்கள். அந்த பரமேஸ்வரனுக்கும் லலிதாம்பிகைக்கும் எந்த ஒரு வித்தியாசமும் கிடையாது. ‘கார்யானுமேயா மாயா’ என்று பரமேஸ்வரன் ஸாக்ஷி ஸ்வரூபமாய் மாயையின் மூலம் காரியங்களை நிறைவேற்றி கொள்கிறார். செய்யப்படக் கூடிய கர்மங்களுக்கு காலாந்தரத்திலே எப்பொழுது பலன் உண்டாக வேண்டுமோ அந்த பலத்திற்கு காரணம் ‘அதிர்ஷ்டம்’ அல்லது ‘அபூர்வம்’ என்று ஈஸ்வரனை பூர்வ மீமாம்ஸர்கள் சொல்கிறார்கள். இது சரியல்ல. 'கேன உபநிஷத்திலே ஈஸ்வர ஸித்தி பிரகரணத்தில் ஸர்வக்ஞனாயும் ஸர்வ சக்தியாக இருக்க கூடிய சேதனஸ்வரூபமான ஈஸ்வரன் இல்லாமல் எதுவும் நடக்காது என்று சொல்கிறது. அதனால் அதி ஸூக்ஷமமாய் உள்ள இந்த அதிர்ஷ்டம் ஜடமாய்

இருப்பதால் கர்மாவானது ஜடமாய் இருப்பதால் சேதன வடிவாக பலன் தரும் சாமர்த்தியம் அதற்கு கிடையாது. கர்மாக்களுக்கு பலன் அவசியம் வந்தே தீரும்.

கர்மாக்களுக்கு பலன் கொடுக்கும் தன்மையுடைய ஒருவரும், கர்த்தாவை விட வேறான ஸர்வஞ ரூபமான ஒருவர் இருக்கிறார் என்பது கண்டிப்பாக ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம். **'मयैव विहितान्हि तान्' 'மயைவ விஹிதான்ஹி தான்'** என்ற ஸ்மிருதி படி பரதேவதையே கர்ம பலன்களை தருபவள் என்று சொல்லப் படுகிறது. பரதேவதை என்று சொன்னாலும் பரமேஸ்வரர் என்று சொன்னாலும் இரண்டும் ஒன்றே என்பது இந்த நாமத்தின் மூலம் நமக்கு நன்றாக தெரிகிறது.

ॐ कर्मफलप्रदायै नमः ||२०||
ஓம் கர்மப²லப்ரதா³யை நம꞉ ||20||

एकाररूपा चैकाक्षर्येकानेकाक्षराकृतिः |
एतत्तदित्यनिर्देश्या चैकानन्दचिदाकृतिः ||५||
ஏகாரரூபா சைகாக்ஷர்யேகாநேகாக்ஷராக்ரு'தி꞉ |
ஏதத்ததி³த்யநிர்தே³ஶ்யா சைகாநந்த³சிதா³க்ரு'தி꞉ ||5||

एकाररूपा | (21)
ஏகாரரூபா | 21

एकारः रूपं मन्त्रद्वितीयावयवसंज्ञापकं यस्याः सा तथा ||
ஏகார꞉ ரூபம்' மந்த்ரத்³விதீயாவயவஸஞ்ஜ்ஞாபகம்' யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

இந்த காதிவித்யா என்று ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட ஸ்ரீவித்யாவின் ஒரு பாகமானது பஞ்சதசீ வித்யா என்று கூறப்படுகிறது. அந்த பஞ்சதசீ என்று 15 அக்ஷரங்களிலே இரண்டாவது அக்ஷரத்தால் குறிப்பிடப்படுபவள் லலிதாம்பிகா. 'க' என்ற அக்ஷரத்தால் குறிப்பிடப்பட்ட அம்பிகை 'ஏ' என்ற அக்ஷரத்தால் இப்பொழுது 'ஏகார' வடிவமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளாள்.

ॐ एकाररूपायै नमः ||२१||
ஓம் ஏகாரரூபாயை நம꞉ ||21||

एकाक्षरी । (22)
ஏகாக்ஷரீ | 22

एकं मुख्य ईश्वरोपाधित्वेन । न क्षरति आत्मज्ञानेन विना आमुक्तेः न नश्यतीति अक्षरं कूटस्थशब्दाच्यं माया । तत्प्रतिबिम्बनिष्ठसर्वज्ञत्वाद्याधायकविशेषणत्वेन अस्या अस्तीति एकाक्षरी । एक अक्षरं सर्वप्रकृतित्वात्परापरब्रह्मप्रतीकतया तदुपासनया तदुभयप्राप्तिसावनत्वेन शब्दब्रह्मरूप - लक्षितलक्षकशब्दः प्रणवः अस्या अस्तीति वा । एकः अखण्डैकचैतन्यरूपः अक्षरः अनश्वरः अविनाशी परमेश्वरः अर्धशरीरत्वेन अस्यामस्तीति वा । एकान्यक्षराणि मायाबीजादीनि तदुपासनाप्रतीकत्वेन

अस्याः सन्तीति वा । 'अथ परा यया तदक्षरमधिगम्यते' (मुण्डकं १-१-५) इति श्रुतेः अखण्डाकार - वृत्तिप्रतिफलनयोग्यचैतन्यरूपतया तद्वृत्तिव्याप्तिमात्रेण अक्षरपदलक्ष्य चैतन्यं विषयतासंबन्धेन अस्या अस्तीति एकाक्षरी । चकारः निर्गुणब्रह्मणोऽपि सगुणब्रह्मविशेषणसद्भावसमुच्चयपरः सर्वत्रापि द्रष्टव्यः । 'सच्चिन्मयः शिवः साक्षात्तस्यानन्दमयी शिवा' इति वचनेन 'स्त्रीरूपां चिन्तयेद्देवीं पुंरूपामथवेश्वरीम् । अथवा निष्कलं ध्यायेत्सच्चिदानन्दविग्रहाम् ||' इति स्मृत्या च. 'त्वं स्त्री त्वं पुमान्' इति श्वेताश्वतरोपनिषदि (४-३) उपाधिकृतनानारूपसंभवोक्तेश्च । अत एव 'सेयं देवतैक्षत' (छान्दो ६-३-१) इत्यादौ 'तत्सत्यं स आत्मा' (छान्दो ६-८-७) इत्यन्ते च श्रुतौ स्त्रीलिङ्गान्तदेवतादिपदानां तत्सत्यमिति नपुंसकान्तस्य स आत्मेति पुँल्लिङ्गात्मशब्दस्य एकार्थत्वम् अविवक्षितोपाधिमत्तया तत्त्वंपदलक्ष्या - र्थस्यैकत्वात् । तस्मात् तत्त्वंनदलक्ष्यार्थे सर्वेऽपि गुणा वर्णयितुं संभवन्तीति हयग्रीवेण अस्यां त्रिशत्या बहवः चकाराः उपाताः । तेन वयं सर्वेषां सर्वत्र न पार्थक्येन प्रयोजनान्तरं पश्यामः ||

ஏகம்' முக்²ய ஈஶ்வரோபாதி⁴த்வேன | ந க்ஷரதி ஆத்மஜ்ஞானேன வினா ஆமுக்தேः ந நஶ்யதீதி அக்ஷரம்' கூடஸ்த²ஶப்³த்³வாச்யம்' மாயா | தத்ப்ரதிபி³ம்ப³நிஷ்ட² - ஸர்வஜ்ஞத்வாத்³யாதா⁴யகவிஶேஷணத்வேன அஸ்யா அஸ்தீதி ஏகாக்ஷரீ | ஏக அக்ஷரம்' ஸர்வப்ரக்ரு'தித்வாத்பராபரப்³ரஹ்மப்ரதீகதயா தது³பாஸனயா தது³ப⁴ய - ப்ராப்திஸாவனத்வேன ஶப்³த³ப்³ரஹ்மரூபலக்ஷிதலக்ஷகஶப்³த³ः ப்ரணவ: அஸ்யா அஸ்தீதி வா | ஏகः அக²ண்டை³கசைதன்யரூபः அக்ஷரः அனஶ்வரः அவிநாஶீ பரமேஶ்வரः அர்த⁴ஶரீரத்வேன அஸ்யாமஸ்தீதி வா | ஏகான்யக்ஷராணி மாயா - பீ³ஜாதீ³னி தது³பாஸனாப்ரதீகத்வேன அஸ்யாः ஸந்தீதி வா | 'அத² பரா யயா தத³க்ஷரமதி⁴க³ம்யதே' (முண்ட³கம்' 1-1-5) இதி ஶ்ருதேः அக²ண்டா³காரவ்ரு'த்திப்ரதி - ப²லனயோக்³யசைதன்ய ரூபதயா தத்³வ்ரு'த்திவ்யாப்திமாத்ரேண அக்ஷரபத³லக்ஷ்ய சைதன்யம்' விஷயதாஸம்ப³ந்தே⁴ன அஸ்யா அஸ்தீதி ஏகாக்ஷரீ | சகாரः நிர்கு³ண - ப்³ரஹ்மணோ(அ)பி ஸகு³ணப்³ரஹ்மவிஶேஷணஸத்³பா⁴வஸமுச்சயபரः ஸர்வத்ராபி த்³ரஷ்டவ்யः | 'ஸச்சின்மயः ஶிவः ஸாக்ஷாத்தஸ்யானந்த³மயீ ஶிவா' இதி வசனேன 'ஸ்த்ரீரூபாம் சிந்தயேத்³தே³வீம் பும்'ரூபாமத²வேஶ்வரீம் | அத²வா நிஷ்கலம்' த்⁴யாயேத்ஸச்சிதா³னந்த³விக்³ரஹாம் ||' இதி ஸ்ம்ரு'த்யா ச | 'த்வம்' ஸ்த்ரீ த்வம்' புமான்' இதி ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷதி³ (4-3) உபாதி⁴க்ரு'தனானாரூபஸம்ப⁴வோக் - தேஶ்ச | அத ஏவ 'ஸேயம்' தே³வதைக்ஷத' (சா²ந்தோ³ 6-3-1)இத்யாதௌ³ ' தத்ஸத்யம்' ஸ ஆத்மா' (சா²ந்தோ³ 6-8-7) இத்யந்தே ச ஶ்ருதௌ ஸ்த்ரீலிங்கா³ந்ததே³வதாதி³பதா³ - னாம்' தத்ஸத்யமிதி நபும்'ஸகாந்தஸ்ய ஸ ஆத்மேதி பும்''ல்லிங்கா³த்மஶப்³த³ஸ்ய ஏகார்த²த்வம் அவிவக்ஷிதோபாதி⁴மத்தயா தத்த்வம்பத³லக்ஷ்யார்த²ஸ்யைகத்வாத் | தஸ்மாத் தத்த்வம்'நத³லக்ஷ்யார்தே² ஸர்வே(அ)பி கு³ணா வர்ணயிதும்' ஸம்ப⁴வந்தீதி ஹயக்³ரீவேண அஸ்யாம்' த்ரிஶத்யா ப³ஹவः சகாராः உபாதாः | தேன வயம்' ஸர்வே - ஷாம்' ஸர்வத்ர ந பார்த²க்யேன ப்ரயோஜனாந்தரம்' பஶ்யாமः ||

இதில் பாஷ்யகாரர் 'ஏகம்' என்றால் (incomparable) முக்கியம் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறுகிறார். 'அணோரணீயான் மஹதோமஹீயான்' என்று சொல்லக்கூடிய வாக்கியமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் இந்த 'ஏகம்' என்ற வார்த்தையை. அக்ஷரம் என்பது அக்ஷரபிரம்ம. நாசம் இல்லாதது. இது பரமேஸ்வரனுக்கு உபாதியாய் உள்ளதும், கூடஸ்தம் என்ற பதத்திற்கு வாக்யார்த்தமாக, அவ்யக்தமாயையும் இந்த ஏகாக்ஷரத்தினால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஆத்மஞானத்தால் முக்தி கிடைக்கும் வரை இந்த மாயை நாசம் அடையாது. அதனால் 'ஞான அஸினா சித்வா' என்று சாஸ்திரம் சொல்கிறது. இந்த மாயையிலே பரதிபிம்பிக்க கூடிய 'சர்வஞ த்வம் ஸர்வசக்திமத்வம்' முதலிய குணங்களோடு கூடிய கூட்டத்தை ஈஸ்வரன் அல்லது பரதேவதை என்றும், 'ஏகாக்ஷரம்' அல்லது 'ப்ரணவம்' என்றும் அறிகிறோம். இதனுடைய வாக்யார்த்தமாக 'அபரம் ப்ரஹ்ம', லக்ஷியார்த்தமாக 'பரம் ப்ரஹ்ம' என்று தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அது உபாதி. 'உபசமீபேவர்த்மனி ஸ்வீயம் தர்மம் ஆததாதி' என்று அந்த பரப்ரம்மமும், அபரப்ரம்மமும் இந்த விதமாய் அறியப்படுகிறது. இத்தகைய ஸகுண நிர்குண ப்ரணவஸ்வரூபமாய் இருப்பவள் லலிதாம்பிகை. பாஷ்யகாரர் சொல்கிறார் அகண்டமாயும், அக்ஷரமாயும் விளங்கக்கூடிய பரமேஸ்வரனின் பாதி ஸரீரத்தை உடைய அர்த்தநாரியாக பரதேவதை லலிதாம்பிகா இருக்கின்றாள். அல்லது 'ஏகாக்ஷரம்' மாயா என்பதனுடைய பீஜாக்ஷரமாகும் 'ஹ்ரீம்'காரமாம்.

இந்த 'ஹ்ரீம்'கார உபாசனைக்கு உபாதேய/உபாஸனா வஸ்துவாய் விளங்க கூடியவள் மாயா அல்லது லலிதாம்பிகா. **'अथ परा यया तदक्षरमधिगम्यते' (मुण्डकं १-१-५) 'அத² பரா யயா தத³க்ஷரமதி⁴க³ம்யதே' (முண்ட³கம்' 1-1-5)** என்ற ஸ்ருதியானது இந்த அக்ஷரம் என்ற பதத்தினுடைய லக்ஷியார்த்தமான சைதன்யத்தை நமக்கு எடுத்து காட்டுகிறது. இந்த சைதன்யஸ்வரூபம் இரண்டற்ற ஏகவடிவம். அகண்டாகார வ்ருத்திக் ஞானத்தினால் அறியக் கூடியது. அதனால் 'ஏகாக்ஷரீ' - சகாரம் என்று அந்த வார்த்தையிலே சேர்க்கப் படுகிறது. நிற்குண ப்ரம்மத்தில் ஸகுண பிரம்மமும் விசேஷமாக அறியப்படுகின்றது. பிரகாசிக்கின்றது என்பதை தெரிவிப்பதாகும்.

இதே அர்த்தத்தை சகாரங்களுக்கு வரக்கூடிய சகாரங்களுக்கு நாம் பாவிக்க வேண்டும். ('ca' in all these namas will indicate both the sagunam and nirgunam) **'सच्चिन्मयः शिवः साक्षात्तस्यानन्दमयी शिवा' 'ஸச்சின்மய: ஶிவ: ஸாக்ஷாத்தஸ்யானந்த³மயீ ஶிவா'** என்று வாக்கியம் இருக்கிறது. **'स्त्रीरूपा चिन्तयेद्देवी पुंरूपामथवेश्वरीम् । अथवा निष्कलं ध्यायेत्सच्चिदानन्दविग्रहाम् ||' 'ஸ்த்ரீரூபா சிந்தயேத்³தே³வீ பும்'ரூபாமத²வேஶ்வரீம் | அத²வா நிஷ்கலம்' த்⁴யாயேத்ஸச்சிதா³னந்த³விக்³ரஹாம் ||'** என்றும் ஸ்ருதி ஸ்மிருதிகளிலே கூறப்படுகிறது.

'त्वं स्त्री त्वं पुमान्' 'த்வம்' ஸ்த்ரீ த்வம்' புமான்' என்று பரதேவதையானவள் உபாதி பேதத்தினால் சிவன் என்றும் அல்லது சக்தி என்றும், சிவன் என்று ஆண்பாலாகவும், சக்தி என்று பெண் பாலாகவும் லிங்க பேதத்தோடு உபாசிக்க படுகின்றன. ஆனால் லக்ஷியமான வஸ்து பின்ன அபின்ன சித்ஸ்வரூபம்

ஆண்பாலாகவும், பெண் பாலாகவும், நபூம்ஸகமாகவும் என்று ஸ்ருதி வாக்கியங்கள் நூற்று கணக்கிலே கூறுகின்றன. அதனால் அவன், அவள், அது என்ற பேதம் இல்லை. இது போல 'தத் த்வம்' என்பதற்கும் பேதமில்லை. இந்த அபேத த்ருஷ்டிதான் 'தத் த்வம்' பதங்களின் லக்ஷியார்த்தமாகும். இத்தகைய

லக்ஷ்யார்த்தவடிவ அகண்ட ஏகரசத்தை பகவான் ஶ்ரீ ஹயக்ரீவர் சகாரத்தின் மூலமாக குறிப்பிட்டிருக்கின்றார் என்று நாம் அறிதல் அவசியமாகிறது.

ॐ एकाक्षर्यै नमः ||२२||
ஓம் ஏகாக்ஷர்யை நம: ||22||

एकानेकाक्षराकृतिः | (23)
ஏகானேகாக்ஷராக்ரு’தி: | 23

एकं ईश्वरप्रतिबिम्बोपाधितया शुद्धसत्त्वप्रधानं अक्षरमज्ञानम् । अनेकानि मलिनसत्त्वप्रधानतया जीवोपाधिभूतान्यक्षराणि अज्ञानानि, 'माया चाविद्या च स्वयमेव भवति' इति श्रुतेः {नृसि.३-१}। एकं चानेकानि च एकानेकानि तानि च अक्षराणि च तानि तथा 'माया तु प्रकृतिं' इति श्रुतेः {श्वेत.४-१०} । तेष्वाकृतयः प्रतिबिंबान्यवच्छिन्नानि वा चैतन्यानि घटस्थोदकावच्छिन्नप्रतिबिम्बिताकाशवद्यस्याः सा तथा । अथवा एकानि च प्रणवाद्यानि अनेकानि च अकारादिक्षकारान्तानि अक्षराणि वर्णाः आकृतिः स्वरूपं यस्याः सा, मातृकास्वरूपत्वेन वा । 'अकारादिक्षकारान्ता मातृकेत्यभिधीयते' इति वचनात् । अथवा एच कश्च एकारककारौ तौ चेतराण्यनेकाक्षराणि च सर्वं मिलित्वा पञ्चदशवर्णात्मिका मूलविद्या आकृतिः स्वरूपं यस्याः सा। साक्षितया एकीभूता अनेकाक्षरेषु अनेकाज्ञानेषु आकृतिः स्वरूपं शोधिततत्त्वंपदार्थसामरस्यात्मकं यस्याः सा तथा ||

ஏகம்’ ஈஶ்வரப்ரதிபி³ம்போ³பாதி⁴தயா ஶுத்³த⁴ஸத்த்வப்ரதா⁴னம்’ அக்ஷரமஜ்ஞானம் | அனேகானி மலினஸத்த்வப்ரதா⁴னதயா ஜீவோபாதி⁴பூ⁴தான்யக்ஷராணி அஜ்ஞானானி, 'மாயா சாவித்³யா ச ஸ்வயமேவ ப⁴வதி' இதி ஶ்ருதே: {ந்ரு’ஸி.3-1}. ஏகம்’ சானேகானி ச ஏகானேகானி தானி ச அக்ஷராணி ச தானி ததா² 'மாயா து ப்ரக்ரு’திம்' இதி ஶ்ருதே: {ஶ்வேத.4-10} | தேஷ்வாக்ரு’தய: ப்ரதிபி³ம்பா³ன்யவச்சி²ன்னானி வா சைதன்யானி க⁴டஸ்தோ²த³காவச்சி²ன்னப்ரதிபி³ம்பி³தாகாஶவத்³யஸ்யா: ஸா ததா² | அத²வா ஏகானி ச ப்ரணவாத்³யானி அனேகானி ச அகாராதி³க்ஷகாராந்தானி அக்ஷராணி வர்ணா: ஆக்ரு’தி: ஸ்வரூபம்’ யஸ்யா: ஸா, மாத்ரு’காஸ்வரூபத்வேன வா | 'அகாராதி³க்ஷகாராந்தா மாத்ரு’கேத்யபி⁴தீ⁴யதே' இதி வசனாத் | அத²வா ஏச கஶ்ச ஏகாரககாரௌ தௌ சேதராண்யனேகாக்ஷராணி ச ஸர்வம்’ மிலித்வா பஞ்சத³ஶவர்ணாத்மிகா மூலவித்³யா ஆக்ரு’தி: ஸ்வரூபம்’ யஸ்யா: ஸா | ஸாக்ஷிதயா ஏகீபூ⁴தா அனேகாக்ஷரேஷு அனேகாஜ்ஞானேஷு ஆக்ரு’தி: ஸ்வரூபம்’ ஶோதி⁴ததத்த்வம்பதா³ர்த²ஸாமரஸ்யாத்மகம்’ யஸ்யா: ஸா ததா² ||

ஏக அக்ஷர வடிவமாகவும், அனேகமான அக்ஷர வடிவமாகவும் விளங்கக்கூடியவள் லலிதாம்பிகை. சுத்த ஸத்வ ப்ரதான ஈஸ்வர உபாதியாகக் கூடிய மாயை அல்லது மலின ஸத்வ ப்ரதான அஞ்ஞானம் அல்லது அவித்யை ஜீவனுக்கு உபாதியாகும்.

'சுத்த ஸத்வ ப்ரதான மாயா', ஈஸ்வர உபாதி. 'மலின ஸத்வ ப்ரதானம்' ஜீவனுடைய உபாதி. ஜீவர்கள் பலவாக இருப்பதால் அவர்களின் உபாதிகளும் பலவாக இருக்கிறது. அதனால் அனேகம் என்ற பதமானது உபயோகிக்க பட்டிருக்கிறது.

'माया चाविद्या च स्वयमेव भवति' **'மாயா ச அவித்³யா ச ஸ்வயமேவ ப⁴வதி'** என்னும் ஸ்ருதி படி பரதேவதையே ஈவரனின் உபாதியாகவும் மாயையாகவும் ஜீவ உபாதியாக இருக்கக் கூடிய அவித்யையாகவும் இருக்கிறாள் என்று நாம் கருத்திலே கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

'மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்தி மாயிநம் து மஹேஸ்வரம்' என்று ஸ்ருதியானது கூறுகிறது. ஏகரூபமாகவும், அனோகரூபமாகவும் உள்ள ப்ரதிபிம்மப பக்ஷமாகவோ அல்லது அவச்சேத பக்ஷமாகவோ ஈஸ்வர உபாதியாகவும், ஜீவ உபாதியாகவும் விளங்கக்கூடிய பொருளாக அக்ஷர வடிவ சைதன்ய ஸ்வரூபமாய் உள்ளவள்.

'ஏகம்' , 'அனேகம்' (The one appears as many) ஒன்றே பலவாய் மாறாமல் மாறியது போல் காட்சியளிக்கிறது. ஏகரூபமான அக்ஷர வடிவ ப்ரணவமாகவும், அனேக அக்ஷர ரூப அகாராதி க்ஷகார அந்த மாத்ருகாஸ்வரூபமாகவும் விளங்கக் கூடியவள் **'अकारादिक्षकारान्ता मातृकेत्यभिधीयते'** **'அகாராதி³க்ஷகாராந்தா மாத்ரு'கேத்யபி⁴தீ⁴யதே'** என்ற ஸ்ருதியானது இதற்கு ப்ரமாணமாய் இருக்கிறது.

ஏகாரமும், ககாரமும் மற்றும் அனேக அக்ஷங்களுடன் கூடிய பஞ்சதசாக்ஷரீ வடிவ மூல வித்யா ஸ்வரூபமாய் விளங்ககூடியவள் லலிதாம்பிகை.

'**अनेकाक्षरेषु'** **'அனேகாக்ஷரேஷு'** அனேக அக்ஷரங்களில் சாக்ஷியாய் சைதன்யஸ்வரூப மாய் ஏகரூபமாய், இரண்டற்ற ஏகரூபமாய் விளங்குபவள் லலிதாம்பிகை. அதாவது தத் த்வம் பதார்த்த சோதனையில் அது அகண்ட 'ஏக ரஸ ஸ்வரூபமாய் விளங்கக்கூடியவள் என்று 'ஏக-அனேக-அக்ஷரா-ஆக்ருதியை' நம: என்ற நாமமானது குறிப்பிடுகிறது.

ॐ एकानेकाक्षराकृतयै नमः ||२३||
ஓம் ஏகாநேகாக்ஷரா - க்ரு'தயை நம: ||23||

एतत्तदित्यनिर्देश्या | (24)
ஏதத்ததி³த்யநிர்தே³ஶ்யா | 24

एतत् एतत्कालेऽपि इयत्तापरिच्छेदवद्वस्तु तत् परोक्षमनिश्चितस्वरूपम् । एतत्च तत्च एतत्तत् । इतिकारः इत्थंभावे तृतीयार्थे । तथा च एतत्त्वतत्त्वाभ्यामित्यर्थः । एतत्तदित्यनेन निर्देष्टुं निर्वक्तुं योग्या निर्देश्या सा न भवतीति अनिर्देश्या । लोके सविशेषो हि पदार्थः परोक्षत्वापरोक्षस्वादिधर्मविशेषेण तद्वतेन निर्वक्तुं शक्यः । शब्दप्रवृत्तिनिमित्तजातिगुणक्रियाषष्ठ्यर्थानां यत्र संबन्धो नास्ति, 'अशब्दम - स्पर्शमरूपमव्ययम्' {कठोपनिषत् ३-१५} 'निर्गुणं निष्कलन्' इत्यादिश्रुत्या, तादृग्वस्तु केन करणेन केन वा वचनेन निर्देष्टु शक्यम् । 'यद्वाचानभ्युदितम्' {केनोपनिषत् १-४} इति श्रुतेः । अतः एतत्तदित्यनिर्देश्या वाङ्भयनसातीतेत्यर्थः । अथवा, एतत् प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्ध कार्यं पश्चाद्भावि । तत् परोक्षत्वादिविशिष्टं पूर्वकालसंबन्धि व्यवहित कारणमुच्यते । इतिशब्द उभयत्र संबन्धनीयः । कार्यमिति कारणमित्यपि शुद्धचैतन्यरूपा अनिर्देश्या, कार्यत्वकारणत्वघटकोपाधिविरहितत्वेन कार्यकारणभावाभावे तद्वाचक -

शब्दैर्विषयीकर्तुमशक्यत्वात् । अथवा, एतत् अपरोक्षतया अहमिति प्रतीयमानं जीवचैतन्यं त्वंपदवा -
च्यार्थः । तत् परोक्षतया प्रतीयमानमीश्वरचैतन्यं तत्पदवाच्यार्थः । इतिशब्दः एवकारार्थः । तथा च वादिभे
- दसिद्धान्तः अनूदितः । सांख्यमते प्रकृतिर्जगत्कर्वी, जीवो नाना चेतनः भोक्ता इत्यत: ईश्वर एव नास्ती
- त्यङ्गीकृतम् । भागयतमते तु 'गुणी सर्ववित्' इति श्रुतेः नित्यगुणविशिष्टात् परमेश्वराद्विष्णोर्जीवानामु -
त्पत्तिविनाशवत्त्वेन अनित्यत्वात् स एव भगवान् पारमार्थिकः एक इत्यङ्गीकृतम्। तदुभयवादिसिद्धा -
न्तस्य औपनिषदमते निरस्तत्वात् तदुभयविधया अनिर्देश्या । परमार्थ- सच्चिदानन्दरूपतया छान्दोग्य -
गतदेवताशब्दार्थस्य प्रतिपादनादिति भावः । अथवा, तटस्थेश्वरवादिकाणादादिसिद्धान्तवत् व्यवस्थित -
भेदवज्जीवेश्वररूपतया अनिर्देश्या । भेदव्यवस्थाया एव साधयितुमशक्यत्वादिति एतत्तदित्यनिर्देश्या ||

ஏதத் ஏதத்காலே(அ)பி இயத்தாபரிச்சே²த³வத்³வஸ்து தத் பரோக்ஷமநிஶ்சிதஸ்வ -
ரூபம் | ஏதத்ச தத்ச ஏதத்தத் | இதிகார꞉ இத்த²ம்பா⁴வே த்ரு’தீயார்தே² | ததா² ச
ஏதத்த்வதத்த்வாப்⁴யாமித்யர்த²꞉ | ஏதத்ததி³த்யனேன நிர்தே³ஷ்டும்’ நிர்வக்தும்’ யோக்³
- யா நிர்தே³ஶ்யா ஸா ந ப⁴வதீதி அநிர்தே³ஶ்யா | லோகே ஸவிஶேஷோ ஹி பதா³ர்த²꞉
பரோக்ஷத்வாபரோக்ஷஸ்வாதி³த⁴ர்மவிஶேஷேண தத்³க³தேன நிர்வக்தும்’ ஶக்ய꞉ |
ஶப்³த³ப்ரவ்ரு’த்திநிமித்தஜாதிகு³ணக்ரியாஷஷ்ட்²யர்தா²னாம்’ யத்ர ஸம்ப³ந்தோ⁴
நாஸ்தி, ‘அஶப்³த³மஸ்பர்ஶமரூபமவ்யயம்' {கடோ²பநிஷத் 3-15} 'நிர்கு³ணம்’ நிஷ்க -
லன்' இத்யாதி³ஶ்ருத்யா, தாத்³ரு’க்³வஸ்து கேன கரணேன கேன வா வசனேன
நிர்தே³ஷ்டு ஶக்யம் | ‘யத்³வாசானப்⁴யுதி³தம்' {கேனோபநிஷத் 1-4} இதி ஶ்ருதே꞉ | அத꞉
ஏதத்ததி³த்யநிர்தே³ஶ்யா வாங்ப⁴யனஸாதீதேத்யர்த²꞉ | அத²வா, ஏதத் ப்ரத்யக்ஷாதி³ -
ப்ரமாணஸித்³த⁴ கார்யம்’ பஶ்சாத்³பா⁴வி | தத் பரோக்ஷத்வாதி³விஶிஷ்டம்’ பூர்வகால
- ஸம்ப³ந்தி⁴ வ்யவஹித காரணமுச்யதே | இதிஶப்³த³ உப⁴யத்ர ஸம்ப³ந்த⁴னீய꞉ |
கார்யமிதி காரணமித்யபி ஶுத்³வசைதன்யரூபா அநிர்தே³ஶ்யா, கார்யத்வகாரணத்
- வக⁴டகோபாவிவிரஹிதத்வேன கார்யகாரணபா⁴வாபா⁴வே தத்³வாசகஶப்³தை³ர் -
விஷயீகர்துமஶக்யத்வாத் | அத²வா, ஏதத் அபரோக்ஷதயா அஹமிதி ப்ரதீயமானம்’
ஜீவசைதன்யம்’ த்வம்பத³வாச்யார்த²꞉ | தத் பரோக்ஷதயா ப்ரதீயமானமீஶ்வரசை -
தன்யம்’ தத்பத³வாச்யார்த²꞉ | இதிஶப்³த³꞉ ஏவகாரார்த²꞉ | ததா² ச வாதி³பே⁴த³ஸித்³ -
தா⁴ந்த꞉ அனூதி³த꞉ | ஸாங்க்²யமதே ப்ரக்ரு’திர்ஜக³த்கர்த்ரீ, ஜீவோ நானா சேதன꞉
போ⁴க்தா இத்யத: ஈஶ்வர ஏவ நாஸ்தீத்யங்கீ³க்ரு’தம் | பா⁴க³யதமதே து 'கு³ணீ ஸர்வ -
வித்' இதி ஶ்ருதே꞉ நித்யகு³ணவிஶிஷ்டாத் பரமேஶ்வராத்³விஷ்ணோர்ஜீவாநாமுத் -
பத்திவிநாஶவத்த்வேன அநித்யத்வாத் ஸ ஏவ ப⁴க³வான் பாரமார்தி²க꞉ ஏக இத்யங் -
கீ³க்ரு’தம் | தது³ப⁴யவாதி³ஸித்³தா⁴ந்தஸ்ய ஔபநிஷத³மதே நிரஸ்தத்வாத்தது³ப⁴ -
யவித⁴யா அநிர்தே³ஶ்யா | பரமார்த²ஸச்சிதா³னந்த³ரூபதயா சா²ந்தோ³க்³யக³ததே³ -
வதாஶப்³தா³ர்த²ஸ்ய ப்ரதிபாத³நாதி³தி பா⁴வ꞉ | அத²வா, தடஸ்தே²ஶ்வரவாதி³கா -
ணாதா³தி³ஸித்³தா⁴ந்தவத் வ்யவஸ்தி²தபே⁴த³வஜ்ஜீவேஶ்வரரூபதயா அநிர்தே³ஶ் -
யா | பே⁴த³வ்யவஸ்தா²யா ஏவ ஸாத⁴யிதுமஶக்யத்வாதி³தி ஏதத்ததி³த்ய நிர்தே³ஶ் -
யா ||

பகவான் பாஷ்யக்காரர் இதற்கு விளக்கத்திலே இந்த சமயத்திலே இந்த விதமான வரையற்ற வஸ்துவிற்கு வரையறுப்புடைய பரிச்சேதத்தோடு கூடிய வஸ்துவாஹ 'ஏதத்' என்று பெயர் கொடுக்கிறது,ஏதத் அபரோக்ஷமாக இருக்கக்கூடியது, ‘தத்’ என்பதும் 'பரோக்ஷமாய்' உள்ள பொருள். இது என்று, அது என்றாவது நிச்சயிக்க முடியாத ஸ்வரூபத்தை உடையவள்.

'अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययम्' 'அஶப்³த³மஸ்பர்ஶமரூபமவ்யயம்' என்ற ஸ்ருதிகளின் படி எந்த ஒரு சித் ஸ்வரூபமானது ஸப்தத்தின் பிரவிருத்தி நிமித்தத்திற்கு காரணமான ஜாதி, க்ரியா, குண சம்பந்தம் அவைகள் அற்றதோ அது எந்த மனத்தினால் நிச்சயக்ககூடும். எந்த வார்த்தைகளால் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கக்கூடும்.

'यद्वाचानभ्युदितम्' 'யத்³வாசானப்⁴யுதி³தம்' என்று கேனஉபநிஷத் கூறுகின்றது. எந்த வஸ்துவானது வாக்கிற்க்கும், மனத்திற்கும் எட்டாமல் அதீதமாய் இருக்கிறதோ, ஆனால் வாக்கும், மனமும் எது இல்லை என்றால் வேலை செய்யாதோ என்று அதை பூடகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இத்தகையது என்று முடிவாகச் சொல்ல முடியாத 'நிர்தேஷம்' செய்ய முடியாத அந்த பராசக்தியின் ஸ்வரூபம், ப்ரத்யக்ஷம் அனுமானம் முதலிய இந்திரியப் பிரமாணங்கள் சித்திக்கக் கூடிய காரியப்பிரயஞ்ச வடிவமான 'ஏதத்' என்று கூறப்படும் விஷயம். 'தத்' என்பது ப்ரோக்ஷத்தால் காட்டக்கூடிய ரூபம் தத்வம், ஏதத்வம், இரண்டும் ஒன்றே என்று சாஸ்திரம் குறிப்பிடுகிறது.

'தத் -ஏதத்' என்பது விவர்த்தமாய் பரோக்ஷஸ்வரூபமாய் இருக்கும் சைதன்யம் அபரோக்ஷமாக வடிவத்தோடு காணப்படுகிறது. வடிவற்ற வன்பொருள் (அழிவற்றது) 'தத்-ஏதத்' இரண்டிற்கும் அதிஷ்டானம் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

காரிய கரணங்களின் சம்பந்தம் 'தத்-ஏதத்' என்று குறிப்பிட்டாலும், காரிய காரண விலக்ஷணமாய் இருக்ககூடியது சுத்த சைதன்யம் சுத்த சைதன்ய ஸ்வரூபிணியான பரதேவதை காரியம் என்றோ காரணம் என்றோ நிர்தேஷிக்க முடியாதவள்.

காரியத் தன்மையையும், காரணத் தன்மையையும் ஏற்கும் உபாதியற்ற 'சித்' ஸ்வரூபத்தில் வாக்கியார்த்தம் பொருந்தாததால் 'அநிர்தேஷ்ய' வஸ்து லக்ஷ்யத்திலே பொருந்துகின்றது. அதனால் தான் 'தத்வமஸி' என்ற மஹாவாக்கியத்தை பாகத்யாக லக்ஷணத்தின் மூலமாக அதனுடைய ஒற்றுமையை நாம் அறிகின்றோம்.

நான் என்று அபரோக்ஷமாய் அனுபவிக்கப்படும் 'த்வம்' பத வாக்கியமாக ஜீவ சைதன்யம் 'ஏதத்' என்பதாகும். அபரோக்ஷமாயும் சாஸ்திரங்களிலே ப்ரசித்தமாயும் உள்ள ஈஸ்வர சைதன்யம் 'தத்' பத வாச்சியார்த்தமாகும்.

'இதி' என்பது 'ஏவ' அப்படியே என்ற அபேத அர்த்தத்தை உடையது. அதனால் ஜீவனே ஈஸ்வரன் என்று நமக்கு ஸித்தியாகிறது. இங்ஙனம் நிர்ணயம் செய்வதற்கு கூட முடியாத ஸ்வரூபம். ஏனெனில் 'ஸாங்க்ய உபாதி ப்ரக்ருதியே ஜகத் காரணம்' என்றும் ஜீவர்கள் பலர் என்றும், சேதனர் என்றும், போக்தாக்கள் என்றும் கூறி நிரீஸ்வர வாதத்தை ஸித்தாந்தம் செய்கிறார்கள்.

மற்ற மதத்திலோ **'गुणी सर्ववित्' 'கு³ணீ ஸர்வவித்'** என்ற ஸ்ருதிப்படி நித்ய கல்யாண, குணங்களோடு கூடிய ஸர்வஞனான பரமேஸ்வரன் விஷ்ணுவிடத்திலிருந்து ஜீவன் உற்பத்தியாகி அந்த விஷ்ணுவிடத்திலே லயத்தையும் அடைகின்றான். அதனால் ஜீவன் 'அநித்யன்'. பகவானாகிய விஷ்ணுவே பாரமார்த்திக நித்யமான சத்தியம் என்று அது ஒப்பிட பட்டிருக்கிறது.

ஸாங்க்ய வாதிகள் ஈஸ்வரனே இல்லை என்றும், பௌத்த வாதிகள் ஜீவனே இல்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். இவர்கள் இருவரின் மதமும் உபநிஷத் மந்திரங்களால் கண்டித்திட ப்படுகிறது. பகவான் சங்கரர் கண்டித்து பாஷ்யத்தில் கூறுகிறார்.

உபநிஷத்தில் ஜீவேஸ்வரர்களுக்கு வாக்யார்த்தத்தில் அபேதம் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. ஜீவர்களும், ஈஸ்வரர்களும் பாரமார்த்திக ஸ்வரூபம் உடையவர்கள் அல்ல. ஜீவேஸ்வரர்கள் பரமார்த்திகமாய் ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபம் உடையவரே அன்றி அவர்கள் கிஞ்சித் ஞத்வம் இருப்பதாக கூற முடியாது.

அதனால் ஸர்வஞன் என்பதோ, கர்த்தா என்பதோ பலதாய் இருக்கிறது என்பதோ, போக்தா என்பதோ, நியந்தா என்பதோ, இவை அனைத்தும் 'இல்லை… இல்லை..' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

தடஸ்த ஈஸ்வரனை ஒப்பக்கூடிய நியாய வைஷேஷிக சாஸ்திரப்படி ஜீவன் ஈஸ்வரனை விட பின்னன், ஈஸ்வரன் ஜீவனை விட பின்னன் என்று பேத விவஸ்தையை வைத்துக் கொண்டு இத்தகையது என்று நிர்ணயம் செய்ய முடியாதவள் என்று இந்த நாமாவில் கூறப்படுகிறது.

ॐ एतत्तदित्यनिर्देश्यायै नमः ||२४||
ஓ ஏதத்ததி³த்ய - நிர்தே³ஶ்யாயை நம: ||24||

एकानन्दचिदाकृतिः | (25)
ஏகானந்த³சிதா³க்ரு'தி: | 25

एका मुख्या मोक्षरूपत्वेन प्रापित्सिता । आनन्दः सुखम् । चित् चैतन्यं प्रकाशज्ञानम् । आनन्दश्चासौ चित्व आनन्दचित् एका चासावानन्दचित्व एकानन्दाचित् आकृतिः स्वरूपं यस्याः सा । सच्चिदानन्दब्रह्मरूपलक्षणवतीत्यर्थः । 'विज्ञानमानन्दं ब्रह्म' {बृह ३-९-२८} 'आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्' {तैत्ति ३-६} इति श्रुते: 'आनन्दादयः प्रधानस्य' {ब्रह्मसूत्रम् ३-३-११} इति न्यायाच्च दीप्रिस्वरूपप्रकाशात्मकपरमानन्दस्वरूपस्य जीवन्मुक्त्यवस्थायां परमात्मज्ञानवत्पुरुषानुभवरूपप्रत्यक्ष प्रमाणगोचरत्वमस्या इति वा तथा । अथवा, एकेषां आनुभाविकानां योगिनामानन्दसाक्षात्काररूपा आकृतिः निरावरणप्रकाशरूपा यस्याः सा तथा । अथवा, आनन्दः शिवा, चित् परमेश्वरः, एके मूर्तिभेदरहिते आनन्दचितो आकृतिर्यम्याः सा तथा ||

ஏகா முக்²யா மோக்ஷரூபத்வேன ப்ராபித்ஸிதா | ஆனந்த³ः ஸுக²ம் | சித் சைதன்யம்' ப்ரகாஶஜ்ஞானம் | ஆனந்த³ஶ்சாஸௌ சித்ச ஆனந்த³சித் ஏகா சாஸாவானந்த³சித்ச ஏகானந்தா³சித் ஆக்ரு'தி: ஸ்வரூபம்' யஸ்யா: ஸா | ஸச்சிதா³னந்த³ப்³ரஹ்மரூபலக்ஷணவதீத்யர்த²: | 'விஜ்ஞானமானந்த³ம்' ப்³ரஹ்ம' {ப்³ரு'ஹ 3-9-28} 'ஆனந்தோ³ ப்³ரஹ்மேதி வ்யஜானாத்' {தைத்தி 3-6} இதி ஶ்ருதே: 'ஆனந்தா³த³ய: ப்ரதா⁴னஸ்ய' {ப்³ரஹ்மஸூத்ரம் 3-3-11} இதி ந்யாயாச்ச தீ³ப்ரிஸ்வரூபப்ரகாஶாத்மகபரமானந்த³ஸ்வரூபஸ்ய ஜீவன்முக்த்யவஸ்தா²யாம்' பரமாத்மஜ்ஞானவத்புருஷானுப⁴வரூபப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணகோ³சரத்வமஸ்யா இதி வா ததா² | அத²வா, ஏகேஷாம்' ஆனுபா⁴விகானாம்' யோகி³நாமானந்த³ஸாக்ஷா - த்காரரூபா ஆக்ரு'தி: நிராவரணப்ரகாஶரூபா யஸ்யா: ஸா ததா² | அத²வா, ஆனந்த³: ஶிவா, சித் பரமேஶ்வர:, ஏகே மூர்திபே⁴த³ரஹிதே ஆனந்த³சிதோ ஆக்ரு'திர்யம்யா: ஸா ததா² ||

ஏக-ஆனந்த்-சித்-ஆக்ருதி: 'ஏக' என்றால் ப்ரதானமான மோக்ஷ ஸ்வரூபமாய் இருக்கக் கூடிய இரண்டு அற்ற ஒன்று. 'ஆனந்த' என்றால் ஸ்வரூபஸுகம். அதாவது நித்ய ஸுகம். 'சித்' சைதன்ய ஸ்வரூபம், ஞான ஸ்வரூபம், ப்ரம்ம ஸ்வரூப லக்ஷணமான சச்சிதானந்த ஸ்வரூபிணி.

'विज्ञानमानन्दं ब्रह्म' {बृह ३-९-२८} 'आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्' {तैत्ति ३-६} 'விஜ்ஞானமானந்த³ம்' ப்³ரஹ்ம' {ப்³ரு'ஹ 3-9-28} 'ஆனந்தோ³ ப்³ரஹ்மேதி வ்யஜானாத்' {தைத்தி 3-6} என்ற உபநிஷத் வாக்கியங்கள் இந்த ஸ்வரூப லக்ஷணத்துக்கு ப்ரமாணமாக இருக்கிறது 'आनन्दादयः प्रधानस्य' {ब्रह्मसूत्रम् ३-३-११} 'ஆனந்தா³த³ய: ப்ரதா⁴னஸ்ய' {ப்³ரஹ்மஸூத்ரம் 3-3-11} ` என்னும் ஸூத்ரபடி ஸ்வரூப ப்ரகாச விமர்சனங்களினால் (விளக்கங்களினால்) ஆனந்த அனுபவ ஜீவன் முக்தி நிலையிலே அகண்ட ஆகார வ்ருத்தியில் நிஷ்டையாகி அபரோக்ஷமாய் அதை அனுபவிக்கும் தன்மை உடையவள். அல்லது சில ஞானயோகிகளுக்கு அனுபவமாய் உள்ள ஆனந்த ஸாக்ஷாத்கார வடிவை உடையவள் பராசக்தி

ஆவரணம் என்ற மறைப்பு இன்றி ப்ரகாஸ ஸ்வரூபமாய் விளங்கக்கூடியவள். ஆனந்தம் என்பது சக்தி. 'சித்' சக்தி. 'சித்'தின் சக்தி என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். ' 'சித்' என்பது பரமேஸ்வரன். 'ஏகம்' என்பது மூர்த்தி பேதமின்றி ஒன்றாய் விளங்கக்கூடியது . அதாவது 'சிவசக்தி ஐக்கியம். 'சிவசக்தி ஸமா ரூடாய' என்று சொல்வது போல, அத்வைத ஸ்வரூபிணி என்று வித்யாசமில்லாத ஸ்வரூபத்தை உடையவள்.

ॐ एकानन्दचिदाकृतये नमः ||२५||
ஓம் ஏகாநந்த³சிதா³ - க்ரு'தயே நம: ||25||

एवमित्यागमाबोध्या चैकभक्तिमदर्चिता ।
एकाग्रचित्तनिर्ध्याता चैषणारहिताद्दता || ६ ||
ஏவமித்யாக³மாபோ³த்⁴யா சைகப⁴க்திமத³ர்சிதா|
ஏகாக்³ர - சித்த - நிர்த்⁴யாதா சைஷணா - ரஹிதாத்³ரு'தா ||6||

एवमित्यागमाबोध्या | (26)

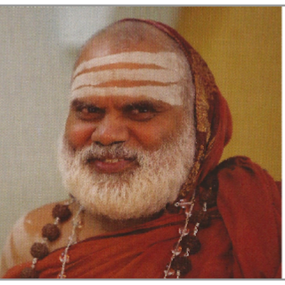

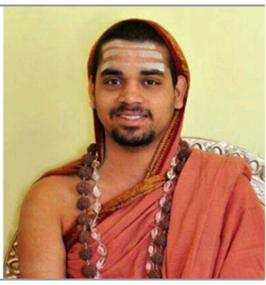

ஏவமித்யாக³மாபோ³த்⁴யா | 26

ननु आनन्दशब्दम्य लक्षणया अनन्दमयो वाच्यः । 'य एको जालवानीशत ईशनीभिः' {श्वेता ३-१} इति श्रुत्युक्तैकत्वमपि जीवे सिध्यति । तथा एकश्वसावानन्दश्च तस्य चित् अधिष्ठानप्रकाशकचैतन्यमा - कृतिः यस्याः सेति विग्रहः संभवति । 'ब्रह्म पुच्छम् प्रतिष्ठा' {तै २-१} इति तत्प्रकाशकचैतन्यस्य पुच्छश - ब्देन परामर्शात् । एवं च सति प्रकाशकनित्यत्वस्य प्रकाश्यनित्यत्वापेक्षत्वात्, 'सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म' {तै २-१} इत्यादिब्रह्मस्वरूपलक्षणवाक्येषु वाच्यार्थप्राधान्येन विधिमुखेनैव ब्रह्मप्रतिपादने अतद्व्यावृत्तिरूपनि - षेधमुखेन लक्षणार्थप्राधान्येन ब्रह्मस्वरूपलक्षणप्रतिपादना योगेन तत्त्वमसिवाक्ये वैशिष्ट्य संभवतीति चेत, नेत्याह एवमित्यागमाबोध्येति । एवं विशिष्टतया इति प्रत्यक्षसिद्धत्वेन आगमैर्वेदैः ज्ञापनीया न भवति । आनन्दशब्दस्यानन्दमात्रवाचकस्य तत्प्रचुरे संभावितेषद्दुःखे जीवे लक्षणायां त्रयो दोषाः । पारमार्थिकभिन्न- सत्ताकवस्त्वन्तराभावेन तत्त्वपदवाच्यार्थनिष्ठविशेषणद्वयस्य अन्योन्यविरोधवत्तया तमः प्रकाशवद्वैशिष्ट्यायोगे अखण्डार्थो वाक्यार्थः संपद्यते । तथा च स्वरूपलक्षणवाक्येषु वाच्यार्थस्य 'अतोऽन्यदार्तत्' इति श्रुत्या मिथ्यात्वप्रतिपादनात् निषेधमुखेनैव अतद्व्यावृत्तिस्वरूपप्रतिपादनेन लक्षणवाक्यानि समञ्जसानि भवन्तीति भावः ||

நனு ஆனந்த³ஶப்³த³ம்ய லக்ஷணயா அனந்த³மயோ வாச்ய꞉ | 'ய ஏகோ ஜாலவானீ - ஶத ஈஶனீபி⁴꞉' {ஶ்வேதா 3-1} இதி ஶ்ருத்யுக்தைகத்வமபி ஜீவே ஸித்⁴யதி | ததா² ஏகஶ்சஸாவானந்த³ஶ்ச தஸ்ய சித் அதி⁴ஷ்டா²னப்ரகாஶகசைதன்யமாக்ரு'தி꞉ யஸ் - யா꞉ ஸேதி விக்³ரஹ꞉ ஸம்ப⁴வதி | 'ப்³ரஹ்ம புச்ச²ம் ப்ரதிஷ்டா²' {தை 2-1} இதி தத்ப்ரகாஶகசைதன்யஸ்ய புச்ச²ஶப்³தே³ன பராமர்ஶாத் | ஏவம்' ச ஸதி ப்ரகாஶக - நித்யத்வஸ்ய ப்ரகாஶ்யநித்யத்வாபேக்ஷத்வாத், 'ஸத்யம்' ஜ்ஞானமனந்தம்' ப்³ரஹ்ம' {தை 2-1} இத்யாதி³ப்³ரஹ்மஸ்வரூபலக்ஷணவாக்யேஷு வாச்யார்த²ப்ராதா⁴ன்யேன விதி⁴முகே²னைவ ப்³ரஹ்மப்ரதிபாத³னே அதத்³வ்யாவ்ரு'த்திரூபநிஷேத⁴முகே²ன லக்ஷணார்த²ப்ராதா⁴ன்யேன ப்³ரஹ்மஸ்வரூபலக்ஷணப்ரதிபாத³னா யோகே³ன தத்த்வமஸிவாக்யே வைஶிஷ்ட்ய ஸம்ப⁴வதீதி சேத, நேத்யாஹ ஏவமித்யாக³மா - போ³த்⁴யேதி | ஏவம்' விஶிஷ்டதயா இதி ப்ரத்யக்ஷஸித்³த⁴த்வேன ஆக³மைர்வேதை³꞉ ஜ்ஞாபனீயா ந ப⁴வதி | ஆனந்த³ஶப்³த³ஸ்யானந்த³மாத்ரவாசகஸ்ய தத்ப்ரசுரே ஸம்பா⁴விதேஷத்³து³꞉கே² ஜீவே லக்ஷணாயாம்' த்ரயோ தோ³ஷா꞉ | பாரமார்தி²க - பி⁴ன்னஸத்தாகவஸ்த்வந்தராபா⁴வேன தத்த்வபத³வாச்யார்த²நிஷ்ட²விஶேஷணத்³ - வயஸ்ய அன்யோன்யவிரோத⁴வத்தயா தம꞉ ப்ரகாஶவத்³வைஶிஷ்ட்யாயோகே³ அக²ண்டா³ர்தோ² வாக்யார்த²꞉ ஸம்பத்³யதே | ததா² ச ஸ்வரூபலக்ஷணவாக்யேஷு வாச்யார்த²ஸ்ய 'அதோ(அ)ன்யதா³ர்தத்' இதி ஶ்ருத்யா மித்²யாத்வப்ரதிபாத³னாத் நிஷேத⁴முகே²னைவ அதத்³வ்யாவ்ரு'த்திஸ்வரூபப்ரதிபாத³னேன லக்ஷணவாக்யா - நி ஸமஞ்ஜஸானி ப⁴வந்தீதி பா⁴வ꞉ ||

'இது போன்று' என்று ஆகமங்களால் அறிவிக்கப்படாதவள். ஆகமங்களால் போதிக்கப்படாதவள் என்றும் சொல்லலாம். இங்கு ஒரு சந்தேகம் வருகிறது. 'ஆனந்த' வடிவு என்று பரதேவதையைச் சொன்னோம். அந்த ஆனந்தமான சுத்தமானது ஆனந்தமய ஜீவனைக் கூட குறிக்கும். **'य एको जालवानीशत ईशनीभिः' {श्वेता ३-१}** **'ய ஏகோ ஜாலவானீஶத ஈஶனீபி⁴꞉' {ஶ்வேதா 3-1}** என்ற ஸ்ருதி ப்ரமாணத்தில் இந்த மாதிரி சொல்லப்படுகிறது. ஏகமாய் இரண்டற்ற ஆனந்த மயத்தில் ஆனந்தமயமான ஜீவனிடத்திலே சைத்யன்ய ஸ்வரூபமாக அத்ருஷ்ட ஆனந்த வடிவாக விளங்க கூடியவள் லலிதாம்பிகை.

நாம் க்ஷேத்ரக்ஞன் என்று சொல்வோம். அந்த ‘க்ஷேத்ரக்ஞன்’ , ‘ஈஸ்வரன்’ என்று ஆண்பால் சொல்வதை இங்கு பராசக்தி என்று பெண் பாலில் சொல்கிறோம். ஏனென்றால் இது எந்த பாலினத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட வஸ்து. அதனால் ஆண்பாலாக இருந்தாலும் சரி பெண் பாலாக இருந்தாலும் சரி இது ‘வஸ்து’ என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனால் **‘ब्रह्म पुच्छम् प्रतिष्ठा’ {तै २-१} ‘ப்³ரஹ்ம புச்ச²ம் ப்ரதிஷ்டா²’ {தை 2-1}** என்று ஜீவனுடைய ஆனந்தத்தைப் பிரகாசிக்க செய்ய கூடிய சைதன்யம். 'புச்சம்' என்ற சப்தத்தினால் அது இல்லாமல் ஒன்றுமே நடக்காது என்று தெரிகிறது.

‘सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म’ {तै २-१} ‘ஸத்யம்’ ஜ்ஞானமனந்தம்’ ப்³ரஹ்ம’ {தை 2-1} என்னும் லக்ஷண வாக்கியமானது விதிமுகமான ஒரு வாக்கியம். அது விதிமுகமான வாக்கியம், நிஷேத முகமான வாக்கியம் என்று ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை விளக்க சாஸ்திரம் இடம் கொடுக்கிறது

‘அதத் வ்யாவ்ருத்தி’ நிஷேத வடிவமான வாக்கியங்கள். அதன் மூலமாக ‘இது இல்லை... இது இல்லை...’ என்று சொல்லி ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை அடைய முடியும். மித்யாவை நிஷேதம் செய்து சத்தியத்தை தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

‘ஸத் சித்’ ‘ஆனந்தம்’ விதிமுகமான லக்ஷணங்கள். ஆனால் சில தத்வமஸி போன்றவை நிஷேத முகமான லக்ஷணங்களாகும். இந்த விதி முகம், நிஷேத முகம் என்ற இரண்டு லக்ஷணங்களும் ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தோடு ஒன்றாக இருக்காது. யோகத்தை சம்பவிக்காது. அதாவது அஸத் வடிவு மித்யா வடிவமான ப்ரபஞ்சத்தில் நின்று வேறாக பிரித்து அறிவிப்பது ஸத் என்னும் மாறாத ஸத்லக்ஷணம் .

வேறுபடுத்துவது, வேறுபடுத்தப்படுவது.. இது எல்லாம் ஸத், அஸத் ரூப பிரபஞ்சம் என்று நாம் வேறுபடுத்தி பார்ப்பதால் தான். இரண்டும் சம ஸத்தாவாகத்தான் இருக்க வேண்டும், என்றால் ஸத்தும் அஸத்தும் ஒரே ஸத்தாக உடையது என்று நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அப்படி ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. அஸத் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த ஜகத் லக்ஷணம் மாறிக் கொண்டே இருப்பதாம். அதனால் ‘ஸத் அஸத் விலக்ஷணம் ப்ரம்ம’ என்று சாஸ்திரம் அறுதியிட்டு கூறுகிறது.

'தத்வமஸி' முதலிய வாக்கியங்களுக்கும் ‘ஸதஸத் விலக்ஷணம் ப்ரம்ம’ என்று நாம் அந்த வஸ்துவை நேரடியாக அறிவதற்கு இந்த வாக்கியங்கள் நிஷேத முகமாக நமக்கு உதவி செய்கின்றன.

பகவான் சங்கரர் சொல்கிறார் ‘தத் த்வம்' பதங்களுக்கு ஒரு specific வாக்யார்த்தம் கொடுக்க முடியாது. ‘விஸிஷ்ட வாக்கியார்த்தம்’ என்றும் சம்மதிக்க முடியாது. விஷேஷ்யங்கள் நமக்கு ப்ரத்தியக்ஷமாய் சித்தமாய் இருக்க கூடியவை. இத்தகைய விஷேஷணத்தோடு கூடியவள் பரதேவதை என்று வெளிப்படையாக

சாஸ்திரமானது நமக்கு நமக்கு அறிவிப்பது கிடையாது என்பதே இந்த நாமத்தின் அர்த்தம்.

ஆகம அபோத்யாயை நம: என்று சொல்வது 'தத்வமஸி' என்று மஹா வாக்கியத்திற்கு விஷிஷ்டார்தம் (specific meaning), அகண்டார்தம் என்று இருவகையான அர்த்தங்கள் கூறலாம் என்று சாஸ்திரங்கள் இடம் கொடுக்கின்றது.

இதற்கு ஒரு த்ருஷ்டாந்தம் பகவான் கொடுக்கிறார். 'நீல கடம்'. 'நீலம்' என்பது விசேஷணம், 'கடம்' என்பது 'விஸேஷ்யம்'. இதைப் போல 'கடாகாசம்'. இதில் 'கடம்' என்பது உபாதி, 'ஆகாசம்' என்பது உபஹிதம். இதில் முதல் த்ருஷ்டாந்தமான 'நீலம்' என்பது விசேஷமாய் இருக்க கூடிய பானையிலே ஊடுருவி ப்ரவேசித்து இதர விஷேஷண, விஷேஷ்யங்களில் இருந்து வேறுபடுகிறது. அதாவது 'நீலகடம்' என்பதில் உள்ள 'நீலம்' என்னும் விசேஷணம் 'கடம்' என்னும் விஷேஷ்ய ஸ்வரூபத்தில் பிரவேசித்து 'அருணகடம்' `ஸ்வேத கடம்' என்று வித விதமான கடங்களை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றது.

'கடாகாசம்' இதில் 'கடம்' என்னும் உபாதியானது, உபஹிதமாக இருக்கக்கூடிய ஆகாசத்தின் ஸ்வரூபத்தோடு சம்பந்தமே படாமல், வேறாகவே இருந்து கொண்டு 'மடாகாசம்' 'பராகாசம்' என்று வேறுபடுத்துகிறது. இதனால் லக்ஷணங்கள் விஷேஷண, விஷேஷிதம் சம்பந்தமாகவோ அல்லது உபாதி உபஹித சம்பந்தங்களாகவோ இருக்கலாம்.

இவற்றிலே விஷேஷண, விஷேஷித ஸம்பந்தம் 'ஸமஸத்தா' ஒரே ஸத்தாக, உபாதி உபஹித சம்பந்தம் விஷம ஸத்தாக கூட இருக்கலாம். ஸித்தாந்தத்திலே பாரமார்த்திக ஸத்தாக பார்க்கும்போது ஒரே ஸத்தாக தான் இருக்கிறது. அந்த ஒரு 'ஸத்' இதை விட வேறு கிடையாது. அப்படி வேறு ஸத்தாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது கல்பிதமாய் தான் இருக்க வேண்டும். நம்முடைய லட்சியம் பாரமார்த்திக ஸத்தியம். லக்ஷணமும் பாரமார்த்திகம் என்றால், லக்ஷணம் பாரமார்த்திக ஸத்தியத்திற்கு வேறாய் உள்ள மனத்திற்கு போதமாகாது அல்லது போத்தியமாகாது. அறிவிற்கு ஒரு பாத்திரமாகாது. அதனால் லக்ஷணம் லட்சியத்தை விட வேறான ஸ த்தாக இருக்கலாம். விதிமுக அல்லது நிஷேத முக வடிவான ப்ரஹ்ம லக்ஷணங்கள் யாவும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்திலே ஒரு ஸத்தாவிலே மித்யாவாக தோன்றக் கூடியது. 'அன்ய ஸத்தா வ்யாவர்த்தமாய்' கூடியது. 'வ்யாவர்த்தகத்தினால் தான் கற்பித வஸ்துவின் மித்யா வஸ்துவின் நாசம் ஏற்படுகிறது.

அப்படி கற்பிக்கப்பட்டதின் நாசமும், அதிஷ்டானத்தின் ஞானமும் ஒன்று என்பது சித்தாந்தமாய் இருக்கிறது. 'அதிஷ்டான அந்வேஷணாத் நாசக: கல்பித வஸ்துன:' என்பது ப்ரமாணம்.

ஆனந்தம் என்றும் லக்ஷணமானது பரமார்த்திக ஸத்தாவில் கற்பிக்கப்பட்ட துக்க ரூபமான ப்ரபஞ்சத்தை நிஷேதம் செய்து அதன் அதிஷ்டான ஸ்வரூபத்தை

உணர்த்தாமலே உணர்த்தி அதிலே லயம் ஆகின்றது. இது போலத் தான் எல்லா விதமான லக்ஷணங்களையும் விமர்சனம் செய்து நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ருதி மாதாவானவள் 'ந இதி.. ந இதி..' என்று கல்பிதத்தை வேறுபடுத்தி, ஸ்வரூபத்தை 'ஏவம்' 'ஏகம்' என்று சுட்டிக் காட்டி மௌனத்தின் மூலமாக அறிவிக்கின்றாள். இங்ஙனம் ஒரு ஸ்திரீயானவள் தன் பதியுடன் கூடிய ஒரு பத்துப் பேர் உள்ள சபையில் ஒன்பது பேரை தன் பதியல்ல என்று கூறி தன் பர்த்தாவை பார்த்தா என்றாவது, பர்த்தா அல்ல என்றாவது கூறாமல் மௌனத்தால் அறிவிப்பது போல, அந்த பர்த்தா அறிவிக்கப்பட்டவன் ஆகின்றான். அதைப் போலவே ஸ்ருதியும் ப்ரவற்மத்தை அறிவிக்கின்றது. அதாவது சுட்டிக்காட்டாமல் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. கல்பித வாக்கியங்களை நிஷேதிக்கின்றது, பாரமார்த்திக அகண்ட ஐக்கிய சித்ஸ்வரூத்தை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஏனென்றால் சுட்டிக்காட்டினால் அது வார்த்தைக்கு எட்டிவிடும் . மனசுக்கும் எட்டிவிடும் மனதிற்கும் வார்த்தைக்கும் எட்டாத வஸ்துவை மௌனத்தாலும் பரதேவதை சுட்டிக்காட்டுகிறாள்.

ॐ एवमित्यागमाबोध्यायै नमः ||२६||
ஓம் ஏவமித்யாக³மா - போ³த்⁴யாயை நம: ||26||

एकभक्तिमदर्चिता | (27)
ஏகப⁴க்திமத³ர்சிதா | 27

एकस्मिन्नभेदे जीवब्रह्मणोः भक्तिः भजनीयत्वबुद्धिः तत्परिजिज्ञासा येषां अस्ति, तैरर्चिता पूजिता इत्येतदुपलक्षणं स्तुता ध्याता नमस्कृतेत्येवमादीनाम्, 'यन्मनसा ध्यायति तद्वाचा वदति ...... तत्कर्मणा करोति' इति श्रुतेः मानसिकव्यापारपूर्वकानि हि इतरेन्द्रियकर्माणि भवन्तीत्यभिप्रायः । अथवा, अस्मिन् संसारमण्डले तत्स्वरूपपरिज्ञातारः ये केचन, तेषां भजनीयत्वाध्यवसायो भक्तिः तदेकप्रवणता सगुणब्रह्मविषया अष्टविधा, तैरेकभक्तिमद्भिरर्चिता अन्तर्यागबहिर्यागमहायागप्रकारैः पूजिता इत्यर्थः ||

ஏகஸ்மின்னபே⁴தே³ ஜீவப்³ரஹ்மணோ: ப⁴க்தி: ப⁴ஜனீயத்வபு³த்³தி⁴: தத்பரிஜிஜ் - ஞாஸா யேஷாம்' அஸ்தி, தைரர்சிதா பூஜிதா இத்யேதது³பலக்ஷணம் ஸ்துதா த்⁴யாதா நமஸ்க்ரு'தேத்யேவமாதீ³னாம், 'யன்மனஸா த்⁴யாயதி தத்³வாசா வத³தி ...... தத்கர்மணா கரோதி' இதி ஶ்ருதே: மானஸிகவ்யாபாரபூர்வகானி ஹி இதரேந்த்³ரி - யகர்மாணி ப⁴வந்தீத்யபி⁴ப்ராய: | அத²வா, அஸ்மின் ஸம்'ஸாரமண்ட³லே தத்ஸ்வரூப - பரிஜ்ஞாதார: யே கேசன, தேஷாம்' ப⁴ஜனீயத்வாத்⁴யவஸாயோ ப⁴க்தி: ததே³கப்ர - வணதா ஸகு³ணப்³ரஹ்மவிஷயா அஷ்டவிதா⁴, தைரேகப⁴க்திமத்³பி⁴ரர்சிதா அந்தர் - யாக³ப³ஹிர்யாக³மஹாயாக³ப்ரகாரை: பூஜிதா இத்யர்த²: ||

'ஏகம்' என்ற வார்த்தையினால் அத்வைத ஸித்தி என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஜீவ ப்ரஹ்ம அபேத ஞானம், அத்வைத ஸ்ரூபம், அத்வைத் ஞானத்தில் தீவிரமான இச்சை கொண்ட முமுக்ஷுக்களால் பூஜிக்க படக்கூடியவள் லலிதாம்பிகை.

பூஜையே உபலக்ஷணம் தான் ஞானத்திற்கு உபலக்ஷணம் பூஜை, ஸ்தோத்திரம், தியானம், நமஸ்காரம் ஏனென்றால் மித்யா என்பது ஆத்ம ப்ரகாஷனாய என்ற அடிப்படையை தெரிந்தவர்கள் முமுக்ஷுகள் **'यन्मनसा ध्यायति तद्वाचा वदति ...... तत्कर्मणा करोति' 'யன்மனஸா த்⁴யாயதி தத்³வாசா வத³தி ...... தத்கர்மணா கரோதி'** என்று ஸ்ருதி வாக்கியம் கூறுகிறது.

நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஞானேந்திரியங்களால், கர்மேந்திரியங்களால் நாம் செய்யும் அனைத்து விவகாரங்களும், அதாவது கர்மேந்திரிய விவகாரங்கள், ஞானேந்திரிய விவகாரங்கள், அனைத்தும் மனத்தால் நினைக்க பட்டவையே ஆகும். அதனால் அனைத்தும் மனோ வ்யாபாரம் தான்.

இந்த ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே பரமேஸ்வர ஞானத்தோடு அனைத்தையும் ஈஸ்வரனாய் பார்க்க கூடிய முமுக்ஷுக்களால் இந்த ஸகுண ப்ரஹ்ம விஷயமான பக்தியானது கருதப்படுகிறது.

விவேக சூடாமணியில் பகவான் சங்கரர் சொல்வது போல 'ஸ்வரூப அனுஸந்தானாய ஏவ ஸகுண பக்தி'. இந்த இடத்திலே ஸகுண பக்தியானது எட்டு விதமாய் இருக்கிறது. அதில் ஒன்று இந்த 'அர்ச்சனம்' என்பது இந்த நாமாவிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை வியாஜ்யமாய் (அடிப்படையாய்) வைத்துக் கொண்டு, நாம் அந்த எட்டு விதமான பக்தியையும் பார்க்கலாம். சொல்லப்போனால் இது நவ வித பக்தி என்று சாஸ்திரத்திலே குறிப்பிடப்படுகிறது.

‘ச்ரவணம்’ பரீக்ஷித்து மஹாராஜா; ‘கீர்த்தனம்' சுகதேவர்; 'ஸ்மரணம்' பிரஹ்லாத ஸ்வாமி; ‘பாத ஸேவனம்’ லஷ்மீ தேவி; ‘அர்ச்சனம்' ரிது மஹாராஜா; ‘வந்தனம்' அக்ரூரர்; ‘தாஸ்யம்’ ஹனுமான்; ‘சக்யம்’ அர்ஜுனன்; கடைசியாக ‘ஆத்ம நிவேதனம்' தெரிந்தே தன்னைக் கொடுத்தது பலி சக்கரவர்த்தியின் பக்தி. ஒன்பதாவது பக்தி சேர்க்கப்பட்டு நவ பக்தியாக சொல்கிறோம்.

அதனால் தான் இந்த 'லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி’ அவர்கள் ‘ஸ்வரூப அனு ஸந்தான’ பக்தியை ப்ரதானமாய் வைத்துக் கொண்டுள்ள முமுக்ஷுக்களால், அந்தர்யாகம், பஹிர் யாகம், மஹா யாகம் என்ற பல ப்ரகாரங்களால் பூஜிக்கப்படுகிறாள்.

‘அந்தர் பஹிர்ஸ்சதத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண ஸ்தித:’ அப்படி சொல்லப் படுகின்ற உட்கருத்தாகத் தான் இந்த பூஜையானது கருதப்படுகிறது.

ॐ एकभक्तिमदर्चितायै नमः ||२७||
ஓம் ஏகப⁴க்திமத³ர்சிதாயை நம: ||27||

एकाग्रचित्तनिर्ध्याता | (28)
ஏகாக்³ரசித்தநிர்த்⁴யாதா | 28

एकम ऐक्यरूपम् अग्रम् आलम्बनं विषयः विजातीयप्रत्ययतिरस्कारपूर्वकस जातीयवृत्तिकाभिः निरन्तरव्याप्ति- विषयीकृतचैतन्यं यस्य तत्तादृशं चित्तमन्तःकरणं येषां तैः । यमनियमासनप्राणायाम - प्रत्याहारधारणाध्यानसमाधीनां परिपाकातिशयेन पश्चात्संपद्यमानासंप्रज्ञातसमाधेः त्रिविधा भूमिका —-- ऋतंभरा, प्रज्ञालोका, प्रशान्तवाहिता चेति । ऋतं यथाभूतं सच्चिदानन्दलक्षणं ब्रह्म भरति वृत्तिव्यात्या विषयीकरोतीति प्रथमा तथा, ‘आत्मन्येव वशं नयेत्' {गीता ६-२६} इति भगवद्वचनात् । प्रज्ञालोका प्रज्ञायां अखण्डाकारवृत्तौ नित्यनिरन्तरा- भ्यासेन परिपाकं नीतायां ब्रह्मविषयिण्यां आवरणाभिभवं कुर्वन्त्यां सत्याम्, ‘प्रज्ञा प्रतिष्ठा’ {ऐतरेय ३-३} इत्यादिश्रुतेः, प्रज्ञायाः ब्रह्मस्वरूपायाः आलोकः अभिव्यक्तिः साक्षात्कारः यस्यां सम्पद्यते सा कारविणज्ञानम्, यस्मिन्विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीत्येकविज्ञानेन सर्वविज्ञानरूपम् । प्रारब्धवशात्तदा चित्तं तदध्यस्तं सर्वजगद्रष्टुमिच्छति यदि, तदानीं चैतन्यप्रकाशेनैव प्रकाशितं जगत्स्वाप्नपदार्थवदशेषं भासते । इदं च भरद्वाजादीनामस्तीति पुराणादिप्रमाणवेद्यमस्माकम् । तथा च तस्यां भूमिकायां निरुद्धसामर्थ्यं सदन्तःकरणं साकारम्वरूपं निर्वासनं यदा नश्यति, तदा प्रशान्तवाहिता भवति । वहः प्रवाहः सन्ततवृत्तिः धारा अस्य अस्तीति वाही, बाहिनो भावः वाहिता प्रशान्ता च सा वाहिता च प्रशान्तवाहिता । अथवा, प्रशान्तः वाहः अस्य अस्तीति प्रशान्तवाही । प्रशान्तवाहिनो भावः प्रशान्तवाहिता, 'मनसो वृत्तिशून्यस्य ब्रह्माकारनया स्थितिः । असंप्रज्ञातनामेति समाधिर्योगिनां प्रियः ||’ इति वचनात्, ‘प्रशान्तमनसं ह्येनम्' {गीता ६-२७} इति भगवद्वचनात् ‘पृथिव्यप्तेजोऽनिलखे समुत्थिते पञ्चात्मके योगगुणे प्रवृत्ते | न तस्य रोगो न जरा न मृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरम् ||' {श्वेता २-१२} इति श्रुत्या उक्तलक्षणसाधनपरिपाकवशाद्भवति । तैर्निर्ध्याता, ध्यानस्य निर्गतत्वात् । भेदास्फूर्तौ ध्यानविषयो न भवति ध्यातुः स्वरूपमेव प्रकाशते, 'ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति' इति श्रुतेः। निध्याता इति पाठे नितरां श्रवणमनननिदिध्यासनेन साक्षात्कृता इत्यर्थः ॥

ஏகம ஐக்யரூபம் அக்³ரம் ஆலம்ப³னம்’ விஷய꞉ விஜாதீயப்ரத்யயதிரஸ்காரபூர்வகஸ ஜாதீயவ்ரு’த்திகாபி⁴꞉ நிரந்தரவ்யாப்திவிஷயீக்ரு’தசைதன்யம்’ யஸ்ய தத்தாத்³ரு’ஶம் சித்தமந்த꞉கரணம்’ யேஷாம்’ தை꞉ | யமநியமாஸனப்ராணாயாமப்ரத்யாஹாரதா⁴ - ரணாத்⁴யானஸமாதீ⁴னாம்’ பரிபாகாதிஶயேன பஶ்சாத்ஸம்பத்³யமானாஸம் ப்ரஜ் - ஞாதஸமாதே⁴꞉ த்ரிவிதா⁴ பூ⁴மிகா —-- ரு’தம்ப⁴ரா, ப்ரஜ்ஞாலோகா, ப்ரஶாந்தவாஹிதா சேதி | ரு’தம்’ யதா²பூ⁴தம்’ ஸச்சிதா³னந்த³லக்ஷணம்’ ப்³ரஹ்ம ப⁴ரதி வ்ரு’த்திவ்யா - த்யா விஷயீகரோதீதி ப்ரத²மா ததா², ‘ஆத்மன்யேவ வஶம்’ நயேத்' {கீ³தா 6-26} இதி ப⁴க³வத்³வசனாத் | ப்ரஜ்ஞாலோகா ப்ரஜ்ஞாயாம்’ அக²ண்டா³காரவ்ரு’த்தௌ நித்ய - நிரந்தராப்⁴யாஸேன பரிபாகம்’ நீதாயாம்’ ப்³ரஹ்மவிஷயிண்யாம்’ ஆவரணாபி⁴ப⁴ - வம்’ குர்வந்த்யாம்’ ஸத்யாம், ‘ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டா²’ {ஐதரேய 3-3} இத்யாதி³ஶ்ருதே꞉, ப்ரஜ்ஞாயா꞉ ப்³ரஹ்மஸ்வரூபாயா꞉ ஆலோக꞉ அபி⁴வ்யக்தி꞉ ஸாக்ஷாத்கார꞉ யஸ்யாம்’ ஸம்பத்³யதே ஸா காரணவிஜ்ஞானம், யஸ்மின்விஜ்ஞாதே ஸர்வமித³ம்’ விஜ்ஞாதம்’ ப⁴வதீத்யேகவிஜ்ஞானேன ஸர்வவிஜ்ஞானரூபம் | ப்ராரப்³த⁴வஶாத்ததா³ சித்தம்’ தத³த்⁴யஸ்தம்’ ஸர்வஜக³த்³ரஷ்டுமிச்ச²தி யதி³, ததா³னீம்’ சைதன்யப்ரகாஶேனைவ ப்ரகாஶிதம்’ ஜக³த்ஸ்வாப்னபதா³ர்த²வத³ஶேஷம்’ பா⁴ஸதே | இத³ம்’ ச ப⁴ரத்³வாஜா - தீ³நாமஸ்தீதி புராணாதி³ப்ரமாணவேத்³யமஸ்மாகம் | ததா² ச தஸ்யாம்’ பூ⁴மிகா - யாம்’ நிருத்³த⁴ஸாமர்த்²யம்’ ஸத³ந்த꞉கரணம்’ ஸாகாரம்வரூபம்’ நிர்வாஸனம்’ யதா³ நஶ்யதி, ததா³ ப்ரஶாந்தவாஹிதா ப⁴வதி | வஹ꞉ ப்ரவாஹ꞉ ஸந்ததவ்ரு’த்தி꞉ தா⁴ரா அஸ்ய அஸ்தீதி வாஹீ, பா³ஹினோ பா⁴வ꞉ வாஹிதா ப்ரஶாந்தா ச ஸா வாஹிதா ச ப்ரஶாந்தவாஹிதா | அத²வா, ப்ரஶாந்த꞉ வாஹ꞉ அஸ்ய அஸ்தீதி ப்ரஶாந்தவாஹீ | ப்ரஶாந்தவாஹினோ பா⁴வ꞉ ப்ரஶாந்தவாஹிதா, 'மனஸோ வ்ரு’த்திஶூன்யஸ்ய ப்³ரஹ்மாகாரனயா ஸ்தி²தி꞉ | அஸம் ப்ரஜ்ஞாதநாமேதி ஸமாதி⁴ர்யோகி³னாம்’ ப்ரிய꞉ ||’ இதி வசனாத், ‘ப்ரஶாந்தமனஸம்’ ஹ்யேனம்' {கீ³தா 6-27} இதி ப⁴க³வத்³வசனாத்

‘ப்ரு’தி²வ்யப்தேஜோ(அ)னிலகே² ஸமுத்தி²தே பஞ்சாத்மகே யோக³கு³ணே ப்ரவ்ரு’த்தே | ந தஸ்ய ரோகோ³ ந ஜரா ந ம்ரு’த்யுः ப்ராப்தஸ்ய யோகா³க்³னிமயம்’ ஶரீரம் ||' {ஶ்வேதா 2-12} இதி ஶ்ருத்யா உக்தலக்ஷணஸாத⁴னபரிபாகவஶாத்³ப⁴வதி | தைர்நிர் - த்⁴யாதா, த்⁴யானஸ்ய நிர்க³தத்வாத் | பே⁴தா³ஸ்பூ²ர்தௌ த்⁴யானவிஷயோ ந ப⁴வதி த்⁴யாதுः ஸ்வரூபமேவ ப்ரகாஶதே, 'ப்³ரஹ்ம வேத³ ப்³ரஹ்மைவ ப⁴வதி' இதி ஶ்ருதே: | நித்⁴யாதா இதி பாடே² நிதராம்’ ஶ்ரவணமனனநிதி³த்⁴யாஸனேன ஸாக்ஷாத்க்ரு’தா இத்யர்த²ः ||

‘ஏகாக்ர சித்தம்’ என்றால் ஒருமுகப்பட்ட மனம் (focused mind). அலையற்ற மனம் என்றும் சொல்லலாம். அப்படி அலையற்ற மனதினால் கூட தியானத்திற்கு ஏற்ற உருவம் அல்ல என்று அர்த்தம். அத்வைதத்தில் தியானம் என்பது ஒன்றுமில்லை (meaningless) என்று அர்த்தம்.

‘ஏகாக்ரதம்’ என்பது ஜீவ ப்ரஹ்ம ஐக்கியத்தை குறிக்கின்றது. மஹா வாக்கியம் ஒன்றையே ஆலம்பனமாக உடைய நிலை. நைஷ்கர்ம்ய ப்ரஹ்மனை ஆலம்பனமாக உள்ள நிலை. இதில் விஜாதீயம் ஆகுமானால் அனாத்ம வ்ருத்திகளை எல்லாம் நிஷேதம் செய்து, ஸஜாதீய வருத்தியை பெருக்ககூடிய நிலைதான் தியானம்.

அதனால் ‘ஸஜாதீய வருத்திப் ப்ரவாஹ விஜாதீய வ்ருத்தி ரஹித ஸகுண ப்ரஹ்ம மானஸ வ்யாபரம்’ என்று ஸகுணத் தியானத்தை சொல்வது உண்டு. இந்த ஸகுண ப்ரஹ்மத்தோடு ஒட்டிய சித்தமானது ‘ஏகாக்ரம்’.

இந்த ஏகாக்ரத்தோடு இருக்க கூடியவர்கள் தியான சீலர்கள், இப்படிப் பட்ட அதிகாரிகள், பதஞ்சலியில் சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க நியமங்கள் (அதாவது) யமம், நியமம், ஆசனம், ப்ராணாயாமம், ப்ரத்யாகாரம், தாரணா, தியானம், ஸமாதி என்கிற முயற்சிகளின் மூலமாக ஒரு பக்குவத்தை அடைந்து அவர்களால் 'அசம் ப்ரஜ்ஞாத' என்ற சமாதியானது அடையப்படுகிறது. இந்த ‘அசம் ப்ரஜ்ஞா’ என்ற சமாதியை மூன்று வகையாக பாஷ்யகாரரர் பிரிக்கிறார்

‘ரிதம்பரா ஸமாதி’, ‘ப்ரஜ்ஞாலோகாம் ஸமாதி’, ‘ப்ரஸாந்தவாஹிதா ஸமாதி’ என்பன அவை. 'ரிதம்பரா' என்று சொன்னால் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தை யதார்த்தமாக அறிந்து கொள்வது. ‘இதி வ்ருத்தி விஷேஷா: ஈஸ்வர: இதி’ என்று நாம் பார்ப்பதும், இருப்பதும் அனைத்தும் இறைவனே என்று அறிந்து கொள்ளுதல். **‘आत्मन्येव वशं नयेत्' {गीता ६-२६} ‘ஆத்மன்யேவ வஶம்’ நயேத்' {கீ³தா 6-26}** என்று கீதையானது சொல்கிறது. எப்போ... எப்போ... எல்லாம் மனஸானது அலைப்பாய்கிறதோ அப்போது எல்லாம் மனசை ஆத்ம ஞானத்திலே நிலைபடுத்த இழுத்துக் கொள்ளுதல் என்று அர்த்தம். அதாவது ஞானத்தினால் இழுத்துக் கொள்ளுதல் என்று அர்த்தம்.

‘ப்ரக்ஞா ப்ரதிஷ்டா' என்று சொல்வது இந்த அகண்டாகார வ்ருத்தி ‘அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி’ என்ற வ்ருத்தியை நெடு நாள் அப்யாஸம் செய்வதினால் நமக்கு வாசனையால் இருக்ககூடிய ஆவரண சக்தி, அழிந்து ப்ரஞான கனம் என்று

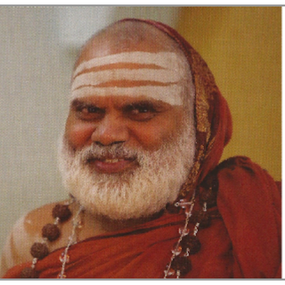
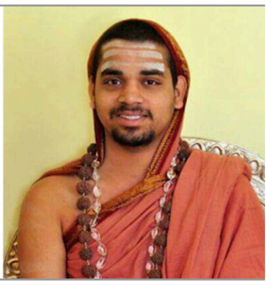

சொல்லக் கூடிய ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமானது அபரோக்ஷமாய் நமக்கு தெளிவடைகிறது .

இப்படிப் பட்ட ப்ரஹ்ம அபரோக்ஷ வ்ருத்திக் ஞானமே ப்ரஜ்ஞானகனம் அதாவது ப்ரக்ஞான லோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுவே விக்ஞானம், விஞ்ஞான கனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்த ஞானத்தினால் நாம் இது எல்லாம் என்று அறிகிறோமோ அதுவே ஞானம் என்று சாஸ்திரம் சொல்கிறது. நமது பிறப்பு என்பதே நமது ப்ராரப்த வசமாய் நமக்கு ஏற்பட்டது. அதனால், அவ்யக்தமாய் தோன்றக்கூடிய இந்த ஸர்வப் ப்ரபஞ்சம் சித்தத்திலே சைதன்யத்தின் ஒளியினால் ப்ரகாசித்து கொண்டிருக்கிறது. அதாவது தொடர்சியாக பின்னமற்றதாய் அகண்ட ஆகார வ்ருத்தி ஏற்பட்டுகிறது. அந்த வ்ருத்திக்கு ‘வாஹீ’ என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நிலையோடு கூடி இருப்பதே ‘வாஹிதா’ என்று சொல்கிறது, அதுவே ‘ப்ரஸாந்தம்’.

நிரோதம் செய்யக்கூடிய அனாத்மாவை அழிக்கக் கூடிய சாமர்த்தியம் உடையதாக நாமரூப வாசனைகளற்ற சுத்த அந்தகரணமாக அகண்ட ஏகரஸ வ்ருத்தியாக ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்திலே ஜீவன் அடங்கி இருக்கின்றான் என்று சொல்கிறது.

இந்த நிர்விகல்ப ஸமாதி என்பது மஹா வாக்கிய வருத்தியிலே மனம் ஒடுங்கி இருத்தல். அதனால் மஹா வாக்கிய விசாரத்தில் லயம் ஆவதிலே இருத்தலே ஸமாதி என்று சொல்லப்படுகிறது. இது சாதாரண ஸகுண ப்ரஹ்ம ஸமாதி அல்ல என்று சாஸ்திரமானது அறிவிக்கின்றது. ‘மனஸ: வ்ருத்தி சூன்யஸ்ய ஏவ ப்ரஹ்ம ஸர்வ துக்கானாம் ஹானி;’ என்று கீதை சொல்கிறது.

இரண்டற்ற ஒன்றான நிலை, தூக்கத்தில் நாம் அறியாமல் அனுபவிக்க கூடிய நிலை விழிப்பு நிலையிலேயே அனுபவிக்க கூடியது என்று சாஸ்திரம் உறுதியாக கூறுகிறது. ப்ரமாணங்கள் இந்த ப்ரஸாந்தவாஹித்ரு ஸ்திதியை எடுத்துக் காட்டுகளோடு நியமனம் செய்கின்றன. இது போல அப்யாஸம் செய்யக் கூடிய முமுக்ஷுக்கள், அப்யாசிகள் அப்படி பட்ட அப்யாசிகளுக்கு அபரோக்ஷமாய் இருக்க கூடியவள் த்ரிபுர ஸுந்தரி லலிதா.

தியானம், தியானம் செய்யக் கூடியவர், அந்த தியானம் என்று இருக்கக்கூடிய ப்ரமாதா, ப்ரமாணம், ப்ரமேயம் என்ற த்ரிபுடியானது. அந்த த்ரிபுடியினுடை நிலை அழிந்து த்ரிபுடி ஸ்வரூபமான ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமே ஸித்தியாகிறது.

‘நிர்த்யாதா’ என்று நாமத்திலே கூறுவது என்ன என்றால் ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை தியானிக்க முடியாது. இருப்பது ஒன்றே என்று இருக்கும் போது The seer and seen relationship , ப்ரமாதா, ப்ரமேயம் என்ற நிலை அழிந்து விடுவதாலும் அந்தப் பிரமாணமும் உபயோகமற்றதாய் ஆகிவிடுகிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் .

'ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति' **'ப்³ரஹ்ம வேத³ ப்³ரஹ்மைவ ப⁴வதி'** என்பதினால் இந்த வாக்கியத்தின் அர்த்தமே இரண்டற்ற ஒன்று என்பதினால் இந்த த்ரிபுடி என்பது மித்யாத்வத்திலே அது இழந்து விடுகிறது. அதாவது தன்னுடைய நிலையை இழந்து விடுகிறது என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனால் உலகத்தில் தவறாக நிலவுகின்ற நிர்விகல்ப தியானம் என்பது நிர்விகல்ப விசார அறிவு தான் என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தியானம் என்பதே இரண்டானது என்பது தான்.

நிர்விகல்ப என்று சொன்ன பிறகு இரண்டாவது இருப்பதற்கு சந்தர்ப்பமே இல்லை என்ற நுண்மையான அறிவு கூடிய ஸாதனமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ॐ एकाग्रचित्तनिर्ध्यातायै नमः ||२८||
ஓம் ஏகாக்³ர - சித்த - நிர்த்⁴யாதாயை நம: ||28||

एषणारहिताद्दता | (29)
ஏஷணாரஹிதாத்³ரு'தா | 29

एषणा इच्छा। सा त्रिविधा । एतल्लोकजयाय पुत्रैषणा । पितृलोकजयसाधनकर्मसंपादनाय वित्तै - षणा । उपासनादिना जयसाधनं देवलोकः, तस्मिन्नेषणा लोकैषणा । आभिः रहितैः अनाकृष्टचित्तैः, 'ते ह स्म पुत्रेष णायाश्च वित्तैषणायाश्च लोकैषणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरन्ति' {बृह-४-४-२२} इति श्रुतेः, एषणारहिताः ये परमहंसपरिव्राजकाः सन्यासिनः तै. आदरेण अतिशयप्रेम्णा स्वस्वरूपेण आद्दता अङ्गी - कृता निरन्तरध्यानेन साक्षात्कृता सती मोक्षरूपतया प्राप्तेत्यर्थः ||

ஏஷணா இச்சா²| ஸா த்ரிவிதா⁴ | ஏதல்லோகஜயாய புத்ரைஷணா | பித்ரு'லோகஜய - ஸாத⁴னகர்மஸம்பாத³னாய வித்தைஷணா | உபாஸநாதி³னா ஜயஸாத⁴னம்' தே³வலோக:, தஸ்மின்னேஷணா லோகைஷணா | ஆபி⁴: ரஹிதை: அனாக்ரு'ஷ்டசி - த்தை:, 'தே ஹ ஸ்ம புத்ரேஷணாயாஶ்ச வித்தைஷணாயாஶ்ச லோகைஷணாயா - ஶ்ச வ்யுத்தா²யாத² பி⁴க்ஷாசர்யம்' சரந்தி' {ப்³ரு'ஹ-4-4-22} இதி ஶ்ருதே:, ஏஷணார - ஹிதா: யே பரமஹம்'ஸபரிவ்ராஜகா: ஸந்யாஸின: தை. ஆத்³ரேண அதிஶயப்ரேம் - ணா ஸ்வஸ்வரூபேண ஆத்³ரு'தா அங்கீ³க்ரு'தா நிரந்தரத்⁴யானேன ஸாக்ஷாத்க்ரு'தா ஸதீ மோக்ஷரூபதயா ப்ராப்தேத்யர்த²: ||

'ஏஷணா' என்றால் ஆசை என்று அர்த்தம். தமிழில் மண் ஆசை, பெண் ஆசை பொன் ஆசை என்று மூன்று விதமான ஆசைகள் கூறுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஏஷணாத்ரய தியாகம் என்பது ஸந்யாஸ லக்ஷணம் என்று சொல்லலாம். மஹான்கள் அந்த ஸந்யாஸத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். சாஸ்திரமும் அதை ஆதரிக்கிறது. அந்த இச்சையானது, அதாவது மஹா சக்தியின் இச்சா சக்தியான வெளிப்பாடு அந்த மூன்று ஆசைகளையும் அறவே விட்டு விடுவது.

இந்த லோகத்தை ஜெயிப்பதற்கு புத்திரன் என்ற ஆசை ஏற்பட்டது. பிதுர் லோக ஜெயத்திற்கு சாதகமான கர்ம ஸம்பத்திக்கானது ஏற்பட்டது. அடுத்த ஆசையான கைலாசம், வைகுண்டம் போன்ற தேவலோகம் அடைவதற்கு மந்திர ஜபம் போன்ற உபாஸனா வடிவான இச்சைக்கு லோக ஏஷணம் என்று பெயர்.

அதனால் புத்ர ஏஷணா என்று சொல்கிறோம், பித்ரு ஏஷணா என்று சொல்கிறோம், லோக ஏஷணா என்று, ஏஷணாத்ரயமானது சாஸ்திரத்திலே விவரிக்கப்படுகிறது. லோகாந்திரங்களை அடைவதற்கு ஒரு உபாயமாக கருதப்படுகிறது தியானம்.

'ते ह स्म पुत्रेषणायाश्च वित्तैपणायाश्च लोकैषणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरन्ति' {बृह-४-४-२२}
'தே ஹ ஸ்ம புத்ரேஷணாயாஶ்ச வித்தைபணாயாஶ்ச லோகைஷணாயாஶ்ச வ்யுத்தா²யாத² பி⁴க்ஷாசர்யம்' சரந்தி' {ப்³ரு'ஹ-4-4-22} அதாவது ஸந்யாஸத்துக்கு என்ன அடிப்படை காரணம் என்றால் 'அகாமி'. அதாவது இந்த மூன்று வித ஆசைகளையும் விடுத்து அவர்கள் ஸன்யாஸ ஆஸ்ரமத்தை ஸ்வீகாரம் செய்கிறார்கள் என்று ஏஷணாத்ரயத்தை ஒழித்த பரமஹம்ச ஸந்யாசிகளால் ஸ்வரூபமாக நிரந்தர நிதித்யாஸனம் அல்லது அப்யாஸத்தின் மூலமாக ஸாக்ஷாத்காரம் செய்யக் கூடியவள் தான் இந்த லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி.

'ஸர்வ அனர்த்த நிவ்ருத்தி பரம ஆனந்த ப்ராப்தி;' வடிவமான மோக்ஷ ஸ்வரூபமாய் விளங்கக் கூடியவள். பட்டத்ரி அவர்கள் குருவாயூரப்பனை முதல் ஸ்லோகத்தில் "எந்த உருவத்தை என்னால் பார்க்க முடியாதோ, அந்த உருவமற்ற உருவத்தை உன்னில் பார்க்கிறேன்" என்று அவர்கள் வார்த்தைக்கும், கண்ணுக்கும், மனதுக்கும் எட்டாத வஸ்துவை உன் ஸ்வரூபமாய் பார்க்கிறேன் என்று இந்த ஸகுண ப்ரஹ்ம தியானமானது நிற்குண ப்ரஹ்மத்தை வெளிக் கொள்வதற்கு என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்

ॐ एषणारहितादृतायै नमः ||२९||
ஓம் ஏஷணாரஹிதாத்³ரு'தாயை நம꞉ ||29||

एलासुगन्धिचिकुरा चैनः कूटविनाशिनी |
एकभोगा चैकरसा चैकैश्वर्यप्रदायिनी ||७||
ஏலா - ஸுக³ந்தி⁴ - சிகுரா சைந꞉கூட - விநாஶிநீ |
ஏகபோ⁴கா³ சைகரஸா சைகைஶ்வர்யப்ரதா³யிநீ ||7||

एलासुगन्धिचिकुरा | (30)
ஏலாஸுக³ந்தி⁴சிகுரா | 30

एलावदिति दृष्टान्तप्रदर्शनं सौगन्ध्यमात्रसद्भावप्रदर्शनेन अकल्पितदिव्यपरिमलसद्भावे हेतुः, न तु प्राकृतत्वदर्शनपरम्, ब्रह्मणः स्वाधीनमायत्वात् । तद्वत्सुगन्ध इति साजात्यमात्रं व्यज्यते, गुणमात्रादानेन सर्वत्र पदार्थान्तरस्य दृष्टान्तीकरणात्। सुगन्धा एषां सन्तीति सुगन्धिनः तादृगाः चिकुराः कुन्तलाः यस्याः सा तथा । स्वभावसिद्धदिव्यपरिमलशालिसर्वाङ्गसौरभ्यवती, चिकुरपदस्य उपलक्षणत्वादिति भावः ||

ஏலாவதி³தி த்³ரு'ஷ்டாந்தப்ரத³ர்ஶனம்' ஸௌக³ந்த்⁴யமாத்ரஸத்³பா⁴வப்ரத³ர்ஶ - னேன அகல்பிததி³வ்யபரிமலஸத்³பா⁴வே ஹேது꞉, ந து ப்ராக்ரு'தத்வத³ர்ஶனபரம், ப்³ரஹ்மண꞉ ஸ்வாதீ⁴னமாயத்வாத் | தத்³வத்ஸுக³ந்த⁴ இதி ஸாஜாத்யமாத்ரம்'

வ்யஜ்யதே, கு³ணமாத்ராதா³னேன ஸர்வத்ர பதா³ர்தா²ந்தரஸ்ய த்³ரு'ஷ்டாந்தீகர - ணாத் | ஸுக³ந்தா⁴ ஏஷாம்' ஸந்தீதி ஸுக³ந்தி⁴ன꞉ தாத்³ரு'கா³꞉ சிகுரா꞉ குந்தலா꞉ யஸ்யா꞉ ஸா ததா² | ஸ்வபா⁴வஸித்³த⁴தி³வ்யபரிமலஶாலிஸர்வாங்க³ஸௌரப்⁴ய - வதீ, சிகுரபத³ஸ்ய உபலக்ஷணத்வாதி³தி பா⁴வ꞉ ||

ஒரு ப்ராக்ருதமற்ற திவ்ய கந்தத்தோடு கூடிய சிறப்பான கூந்தலை உடையவள் லலிதா தேவி. அது செயற்கையான வாசனை அல்ல இயற்கையான வாசனை. அந்த பரதேவதையின் கூந்தலானது உபலக்ஷணமாய் கூறுப்படுகிறது. எல்லா சரீரத்திலும் எல்லா அங்கங்களும் ‘திவ்ய கந்தானு லேபனாயை' என்று சொல்வது போல, திவ்ய கந்தத்தோடு உள்ளது என்று பொருள். அதனால் கந்தவதி தேவி என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். பூமியினுடைய ஒரு ஸ்வரூபமாக எடுத்து கொள்ளலாம்.

இது ஒரு ஸ்துதியாகத் தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் இதில் அத்வைத பதமாக எதுவும் இல்லை

ॐ एलासुगन्धिचिकुरायै नमः ||३०||

ஓம் ஏலாஸுக³ந்தி⁴ - சிகுராயை நம꞉ ||30||

एनःकूटविनाशिनी | (31)

ஏன꞉கூடவிநாஶினீ | 31

एनसां पापानां कूटं समुदायः । आगामिसंचितप्रारब्धभेदेन समष्टिरूपेण दृढतरं, तत्त्वज्ञानेन विना अन्यस्य भोगमात्रस्य तद्विनाशकत्वावगमात् । तेषां च कल्पकोटिकालं क्रमिकभोगप्रदानं विनोपाया - न्तरेण क्षयेप्सूनामात्मब्रह्माभेदज्ञानविषयतया चैतन्यं नाशयतीति तथा । ‘एवंविदि पापं कर्म न श्लिष्यते', ‘अशरीरं वाव सन्तं प्रियाप्रिये न स्पृशतः' {छान्दो ८-१२} इत्यादिश्रुतेः, ‘अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि' {गीता १८-६६} इति स्मृतेश्च । अथवा एनांसि च तत्कारणभूतं कूटं कपटवचनाभिधानं च तत्कारणं मायां च नाशयतीति तथा ||

ஏனஸாம்' பாபானாம்' கூடம்' ஸமுதா³ய꞉ | ஆகா³மிஸஞ்சிதப்ராரப்³த⁴பே⁴தே³ன ஸமஷ்டிரூபேண த்³ரு'ட⁴தரம், தத்த்வஜ்ஞானேன வினா அன்யஸ்ய போ⁴க³மாத்ரஸ்ய தத்³விநாஶகத்வாவக³மாத் | தேஷாம்' ச கல்பகோடிகாலம்' க்ரமிகபோ⁴க³க்³ரதா³னம்' வினோபாயாந்தரேண க்ஷயேப்ஸூநாமாத்மப்³ரஹ்மாபே⁴த³ஜ்ஞானவிஷயதயா சைத - ன்யம்' நாஶயதீதி ததா² | ‘ஏவம்'விதி³ பாபம்' கர்ம ந ஶ்லிஷ்யதே', ‘அஶரீரம்' வாவ ஸந்தம்' ப்ரியாப்ரியே ந ஸ்ப்ரு'ஶத꞉' {சா²ந்தோ³ 8-12} இத்யாதி³ஶ்ருதே꞉, ‘அஹம்' த்வா ஸர்வபாபேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' {கீ³தா 18-66} இதி ஸ்ம்ரு'தேஶ்ச | அத²வா ஏனா - ம்'ஸி ச தத்காரணபூ⁴தம்' கூடம்' கபடவசநாபி⁴தா⁴னம்' ச தத்காரணம்' மாயாம்' ச நாஶயதீதி ததா² ||

‘கூட விநாஸின்யை நம:' அதாவது பாபக்கூடங்களை அழிக்க கூடியவள். பாப சமுதாயத்தை பிரித்து பார்ப்போமானால் ஆகாமி, சஞ்சித, ப்ராரப்த என்று சொல்வோம். இதில் ஆகாமி சஞ்சித கர்மாக்கள் பரதேவதையுடைய ஞானஸ்வரூபத்தினால் அழிந்து போகிறது.

‘ப்ராரப்தம் போகேன நஷ்யதி’ அதனால் இந்த மூன்று கர்மாக்களையும் அனுபவித்து அழிக்கலாமா என்றால், அப்படி முடியாது. ப்ராரப்தத்தை மட்டும் தான் ‘போகேன நஷ்யதி' என்று சாஸ்திரமானது கூறுகிறது. ‘ஆத்ம ப்ரஹ்ம அபேத ஞானத்தின்’ வடிவமாய் உள்ள அந்த லலிதாம்பிகையின் ஸாக்ஷாத்கார ஞானத்தினால் தான் அதாவது அபரோக்ஷ ஞானத்தினால் தான் எல்லா விதமான கர்மங்களும் நாசமாகின்றன. ‘யதை தாம்ஸி ..... என்று கீதையானது (4-37)இல் சொல்கிறது. எப்படி ஒரு காய்ந்த விறகானது அக்னியால் பஸ்மமாய் விடுகிறதோ அதுபோல ஞானமாகிய அக்னியால் சஞ்சிதமானதும், ஆகாமி கர்மங்களும் அழிந்து விடுகின்றன என்று சொல்கிறது.

‘अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि’ {गीता १८-६६} ‘அஹம்’ த்வா ஸர்வபாபேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி’ {கீ³தா 18-66} என்று கீதையின் வாக்கியம் ‘அஹம்’ என்பதற்கு `ஸர்வாத்மானம் மாம்’ என்பதை தெரிந்து கொண்டு விட்டால் அந்த ஞானமானது உன்னுடைய ஆகாமி, சஞ்சித கர்மங்களை ஜீவனுடைய பிறப்புக்கு காரணமானவைகளை அழித்து விடுகிறது என்று சொல்கிறது.

அதனால் பாபம், அதற்கு காரணமான அஞ்ஞானம். இது அனைத்தும் மாயையினுடைய செயல். அந்த மாயையை நிர்மூலம் செய்யக் கூடியவள் என்று இந்த நாமம் கூறிப்பிடுகிறது.

ॐ एनःकूटविनाशिन्यै नमः ||३१||
ஓம் ஏந:கூடவிநாஶின்யை நம: ||31||

एकभोगा | (32)
ஏகபோ⁴கா³ | 32

एकेन कामेश्वरेण साकं भोगः भुक्तिः, भोगः स्वस्वरूपानन्दानुभवः यस्याः सा तथा। अथवा, एकस्य अज्ञानतत्कार्यस्य कार्यकारणरूपेण अभिन्नस्य तदधिष्ठानतया स्वसत्ताधायकत्वेन भोगः परिपालनं यस्याः सा । प्रपञ्चोत्पत्तिस्थितिनाशहेतुमायोपाधिकचैतन्यमित्यर्थः । ‘एकाकी न रमते ...... ततः पतिश्च पत्नी चाभवताम्’ {बृहदा १-४} इति पुरुषविधब्राह्मणवचनात्, दंपत्योरैच्छिकभेदकत्वावगमेन परमार्थतः एतत्स्वरूपस्यैकचैतन्यरूपतावगमात्, तदुभयभोगस्यापि एकभोगत्वात् तद्वतीति वा ||

ஏகேன காமேஶ்வரேண ஸாகம்’ போ⁴க³: பு⁴க்தி:, போ⁴க³: ஸ்வஸ்வரூபானந்தா³னு - யஸ்யா: ஸா ததா²| அத²வா, ஏகஸ்ய அஜ்ஞானதத்கார்யஸ்ய கார்யகாரணரூபேண அபி⁴ன்னஸ்ய தத³தி⁴ஷ்டா²னதயா ஸ்வஸத்தாதா⁴யகத்வேன போ⁴க³: பரிபாலனம்’ யஸ்யா: ஸா | ப்ரபஞ்சோத்பத்திஸ்தி²திநாஶஹேதுமாயோபாதி⁴கசைதன்யமித்யர் - த²:| ‘ஏகாகீ ந ரமதே ...... தத: பதிஶ்ச பத்னீ சாப⁴வதாம்’ {ப்³ரு’ஹதா³ 1-4} இதி புருஷவித⁴ப்³ராஹ்மணவசனாத், த³ம்பத்யோரைச்சி²கபே⁴த³கத்வாவக³மேன பரமார் - த²த: ஏதத்ஸ்வரூபஸ்யைக சைதன்யரூபதாவக³மாத், தது³ப⁴யபோ⁴க³ஸ்யாபி ஏகபோ⁴ - க³த்வாத் தத்³வதீதி வா ||

‘ஏகம்’ என்பதை நாம் ஏற்கனவே பார்த்தோம் `ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகத பேதரஹிதம்’ அதனால் அபேதமாக ஸ்வரூப ஆனந்தத்தை அனுபவித்து கொடுத்தும் கொண்டும் கொடுப்பவள் காமேஸ்வரனோடு இருக்க கூடிய காமேஸ்வரியான லலிதாம்பிகை. அதனால் காரிய காரணார்த்தமாக ‘அபின்ன மாயா அதிஷ்டான வடிவமாய் இருக்க கூடிய காரணத்தினால் அந்த ‘சித்’ சக்தி ஸ்வரூபமான பரதேவதையின் இருப்பு இறைவனுடைய இருப்பினால் பெறப்படுகிறது. அந்த மாயா ஸ்வரூபியான பரதேவதையும், காரிய காரண ரூப ஸர்வ ப்ரபஞ்சமும் அவளிடத்திலே நிலை பெற்று இருக்கிறது. அந்த ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, நாசம் முதலியவற்றிற்கு காரணமான ஸமஷ்டி வடிவமான மாயைக்கு அதிஷ்டானமாய் இருப்பது **‘एकाकी न रमते ...... ततः पतिश्च पत्नी चाभवताम्’ {बृहदा १-४} ‘ஏகாகீ ந ரமதே ...... தத꞉ பதிஶ்ச பத்னீ சாப⁴வதாம்’ {ப்³ரு’ஹதா³ 1-4}** என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது.

அதாவது பரதேவதையே பதியாகவும் பத்தினியாகவும் விளங்கி வாஸ்தவத்தில் ஒரே சைதன்யம் என்ற அதிஷ்டானத்தினால் பதிபத்னி அவைகளுக்கு முறையே இரண்டு விதமான பேதங்களையும் ஏகரஸமாய் அனுபவிக்க கூடியவள் என்று சாஸ்திரம் அறுதியிட்டு கூறுகிறது. அதனால் தான் ‘ஏகபோகாயை நம:' பதியாகவும் ஆனந்தத்தை அனுபவித்து பத்தினியாகவும் ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கிறாள். எல்லாமாய் இருந்து அதனுடைய சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்க கூடியது. இருப்பது ஒன்று தெரிவது பலவாய் என்று சாஸ்திரத்தின் அறுதியிட்ட கோட்பாடு

ॐ एकभोगायै नमः ||३२||
ஓம் ஏகபோ⁴கா³யை நம꞉ ||32||

एकरसा | (33)
ஏகரஸா | 33

एकः अभिन्नः रसः सामरस्यं यस्याः सा, ‘रसंह्येवायं लब्ध्वानन्दी भवति' {तैत्ति २-७} इति श्रुतेः । एकः नवरसेषु मुख्यः शृङ्गाररसः यस्याः सा तथा। अथवा, एकेन परमेश्वरण अस्यां क्रियमाणः प्रीत्यतिशयरूपः रसः एतद्विषयकः यस्याः सा । अथवा, एकस्मिन्नेव स्वभर्तरि रसः निरतिशयप्रीतिः अनुरागसंज्ञा यस्याः सा । अथवा षड्रसेषु मुख्यः मधुररसः प्रियत्वेन यस्याः सा, सत्त्वगुणप्रधानमायोपा - धिकचैतन्यस्वरूपत्वात् । ‘रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्त्विकप्रियाः' {गीता १७-८} इति भगवद्वचनात् ||

ஏக꞉ அபி⁴ன்ன꞉ ரஸ꞉ ஸாமரஸ்யம்’ யஸ்யா꞉ ஸா, ‘ரஸம்’ஹ்யேவாயம்’ லப்³த்⁴வானந்தீ³ ப⁴வதி' {தைத்தி 2-7} இதி ஶ்ருதே꞉ | ஏக꞉ நவரஸேஷு முக்²ய꞉ ஶ்ரு’ங்கா³ரரஸ꞉ யஸ்யா꞉ ஸா ததா²| அத²வா, ஏகேன பரமேஶ்வரண அஸ்யாம்’ க்ரியமாண꞉ ப்ரீத்யதிஶயரூப꞉ ரஸ꞉ ஏதத்³விஷயக꞉ யஸ்யா꞉ ஸா | அத²வா, ஏகஸ்மின்னேவ ஸ்வப⁴ர்தரி ரஸ꞉ நிரதிஶயப்ரீதி꞉ அனுராக³ஸஞ்ஜ்ஞா யஸ்யா꞉ ஸா | அத²வா ஷட்³ரஸேஷு முக்²ய꞉ மது⁴ரரஸ꞉ ப்ரியத்வேன யஸ்யா꞉ ஸா, ஸத்த்வகு³ண - ப்ரதா⁴னமாயோபாதி⁴கசைதன்யஸ்வரூபத்வாத் | ‘ரஸ்யா꞉ ஸ்னிக்³தா⁴꞉ ஸ்தி²ரா ஹ்ரு’த்³யா ஆஹாரா꞉ ஸாத்த்விகப்ரியா꞉' {கீ³தா 17-8} இதி ப⁴க³வத்³வசனாத் ||

‘ஏகம்’ என்றால் அகண்ட ஏக ரஸம் என்ற சொல்கிறது, அதாவது அத்வைத ஸ்வரூபம். அந்த அத்வைத ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடியவள் **‘रसंह्येवायं लब्ध्वानन्दी भवति' {तैत्ति २-७}** **‘ரsaggu ’ஹ்யேவாயம்’ லப்3த்4வானந்தீ3 ப4வதி' {தைத்தி 2-7}** என்று தைத்திரீய வாக்கியம் இருக்கிறது.

நவ ரஸங்களில் முக்கியமானது ஸ்ருங்காரம் என்று சொல்கிறது. ’சிருங்கார ரஸ சம்பூர்ணா’ என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் அம்பாளுக்கு ஒரு நாமம் உண்டு. அதாவது தனது பர்த்தாவான காமேஸ்வரனிடத்திலே அதீதமான ப்ரேமையோடு கூடினவள் அல்லது இந்த ஆறு ரஸங்களிலே மதுர ரஸ ரூபிணி . சிருங்கார ரஸ ரூபிணியாக இருக்க கூடியவள், மதுர ரஸ ஸ்வரூபிணியாக இருக்கிறாள். அதனால் ஸத்வ குண ப்ரதானமான மாயையை உபாதியாய் இருக்க கூடிய சைதன்யம் (கூடஸ்த ஈஸ்வரன்) அந்த ஸத்வ குண உபாதியாய் இருக்க கூடிய மாயையினுடைய ரூபம் தான் பராசக்தி. **‘रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्त्विकप्रियाः' {गीता १७-८}** **‘ரஸ்யா: ஸ்னிக்3தா4: ஸ்தி2ரா ஹ்ரு’த்3யா ஆஹாரா: ஸாத்த்விகப்ரியா:' {கீ3தா 17-8}** என்று இந்த ரஸங்களைப் பற்றியும் கீதையானது கூறுகிறது.

‘ரஸம்’ என்று சொன்னாலே ஏக ரஸத்தை அது அகண்ட ரஸத்தை குறிக்கும். அதனால் பரமேஸ்வரன் என்று சொன்னாலும் சரி இல்லை பரமேஸ்வரி என்று சொன்னாலும் சரி இரண்டுமே சைதன்ய ஸ்வரூபம் என்று அர்த்தம்.

ॐ एकरसायै नमः ||३३||

ஓம் ஏகரஸாயை நம: ||33||

एकैश्वर्यप्रदायिनी | (34)
ஏகைஶ்வர்யப்ரதா3யினீ | 34

ईष्टे प्रेरयति अन्तर्यामित्वेन सर्वाणीति ईश्वरः । ‘यः सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन् यः सर्वाणि भूतान्यन्तरो यमयति’ {बृहदा ३-७-१५} इति श्रुतेः । तत्प्रेर्यमाणानां जीवानां भूतशब्दवाच्यानां अज्ञानतत्कार्यान्तः - करणोपहितप्रतिबिम्बचैतन्यरूपाणां जाग्रदाद्यवस्थाभिमानिनां अखण्डब्रह्मसाक्षात्कारवेलायाम् अभेदानु - भवात्, ‘तत्त्वमसि’ {छान्दो ६-८} इति श्रुतेश्च ‘एकमेवाद्वितीयम्' {छा ६-२} इति विशेपितत्वाच्च, एकश्चासावीश्वरश्चा एकेश्वरः तत्य भावः तदैक्यं तत् प्रददातीति तथा । बहुषु विद्याधनवत्सु तेष्वेको विद्याधनवानित्युक्ते, तत्रत्यजननिष्ठविद्याभावे तदतिशयप्रतीतिवत् एकं च निरतिशयमणिमादिकमैश्वर्यं निःश्रेयसं प्रददातीति वा । यद्वा एकं मानुषं सर्वोत्कृष्टं सार्वभौमत्वादिलक्षणमभ्युद्यसामान्यमैश्वर्यं प्रददा - तीति वा तथा ||

ஈஷ்டே2 ப்ரேரயதி அந்தர்யாமித்வேன ஸர்வாணீதி ஈஶ்வர: | ‘ய: ஸர்வேஷு பூ4தேஷு திஷ்ட2ன் ய: ஸர்வாணி பூ4தான்யந்தரோ யமயதி’ {ப்3ரு’ஹதா3 3-7-15} இதி ஶ்ருதே: | தத்ப்ரேர்யமாணானாம்’ ஜீவானாம்’ பூ4தஶப்3த3வாச்யானாம்’ அஜ்ஞான - தத்கார்யாந்த:கரணோபஹிதப்ரதிபி3ம்ப3சைதன்யரூபாணாம்’ ஜாக்3ரதா3த்3ய - வத்தா2பி4மானினாம்’ அக2ண்ட3ப்3ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரவேலாயாம் அபே4தா3னு -

ப⁴வாத், ‘தத்த்வமஸி’ {சா²ந்தோ³ 6-8} இதி ஶ்ருதேஶ்ச ‘ஏகமேவாத்³விதீயம்’ {சா² 6-2} இதி விஶேபிதத்வாச்ச, ஏகஶ்சாஸாவீஶ்வரஶ்சா ஏகேஶ்வர꞉ தத்ய பா⁴வ꞉ ததை³க்யம்’ தத் ப்ரத³தா³தீதி ததா² | ப³ஹுஷு வித்³யாத⁴னவத்ஸு தேஷ்வேகோ வித்³யாத⁴ன - வாநித்யுக்தே, தத்ரத்யஜனநிஷ்ட²வித்³யாபா⁴வே தத³திஶயப்ரதீதிவத் ஏகம்’ ச நிரதி - ஶயமணிமாதி³கமைஶ்வர்யம்’ நி꞉ஶ்ரேயஸம்’ ப்ரத³தா³தீதி வா | யத்³வா ஏகம்’ மானுஷம்’ ஸர்வோத்க்ரு’ஷ்டம்’ ஸார்வபௌ⁴மத்வாதி³லக்ஷணமப்⁴யுத்³யஸாமான் - யமைஶ்வர்யம்’ ப்ரத³தா³தீதி வா ததா² ||

‘यः सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन् यः सर्वाणि भूतान्यन्तरो यमयति’ {बृहदा ३-७-१५} ‘ய꞉ ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு திஷ்ட²ன் ய꞉ ஸர்வாணி பூ⁴தான்யந்தரோ யமயதி’ {ப்³ரு’ஹதா³ 3-7-15} என்று ஸ்ருதி வாக்கியத்தின் படி எல்லா உயிரினங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாக இருந்து கொண்டு அவள் ப்ரேரிதாவாக இருக்கிறாளோ. ‘கேனேஷிதம் ப்ரேஷிதம் மன:’ என்று கேனஉபநிஷத் சொல்கிறது. அந்த ஈஸ்வரரால் ப்ரேஷிதம் செய்யப்பட்டவள் . அவரே பூத சப்தங்களுக்கு வாக்யார்தமாகவும், அஞ்ஞானத்தின் கார்யமான ‘கார்யானு மேயா மாயா’ என்ற அந்தக்கரணத்திலே ப்ரதிபிம்ப ஆபாச வடிவினராய் இருக்க கூடியவர் ‘ஜாக்ரத் ஸ்வப்ன ஸுஷுப்தி’ என்னும் அவஸ்தாத்ரய ஸாக்ஷியிலே அபிமானியர்களாய் உள்ள ஜீவர்களுக்கும் ஒரு கண்ட மற்ற அகண்ட ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்கார நிலையில் ‘தத் த்வமஸி’ **‘एकमेवाद्वितीयम्’ {छा ६-२} ‘ஏகமேவாத்³விதீயம்’ {சா² 6-2}** என்ற பிரமாணங்களின் படி அபேத அனுபவத்தை அறிவிலே உண்டாக்க கூடியது.

இப்படிப் பட்ட ஜீவேஸ்வர ஐக்கியம் ஏக ஐஸ்வர்யம் என்று இந்த நாமத்திலே கூறப்படுகிறது. இந்த நிலையை தருபவள், அதாவது இந்த பராவித்யை தரக்கூடியவள் அந்த லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரியே தான். தனவான், பலவான் என்று சொல்வது போல வித்யாவான் என்று நாம் கூறுகிறோம். வித்யையும், தனமும் ஸ்ரேஷ்டமானவை என்று உலகத்திலே கூறப்படுகிறது. இருப்பினும் வித்யா என்பது சிறப்பான ஐஸ்வர்யம் என்று வித்யா ஸ்வரூபிணியாக லலிதாம்பிகை இங்கே மோக்ஷத்தை தரக்கூடிய ரூபமாக வர்ணிக்கப்படுகிறாள். அது ஒப்பு உயர்வு இல்லாத ஸார்வபௌம லக்ஷணத்தில் என்று பாஷ்யக்காரர் கூறுகிறார்.

ॐ एकैश्वर्यप्रदायिन्यै नमः ||३४||
ஓம் ஏகைஶ்வர்ய - ப்ரதா³யின்யை நம꞉ ||34||

एकातपत्रसाम्राज्यप्रदा चैकान्तपूजिता |
एधमानप्रभा चैजदनेकजगदीश्वरी ||८||
ஏகாதபத்ர - ஸாம்ராஜ்யப்ரதா³ சைகாந்தபூஜிதா |
ஏத⁴மாநப்ரபா⁴ சைஜத³னேகஜக³தீ³ஶ்வரீ ||8||

एकातपत्रसाम्राज्यप्रदा | (35)
ஏகாதபத்ரஸாம்ராஜ்யப்ரதா³ | 35

आतपात् आ समन्तात् अध्यात्माधिदैवताधिभूतानि आ शब्दार्थः । तेभ्यो जाताः तापाः आतपाः, तपन्ति शोषयन्तीति तपाः । आतपेभ्यः त्रायते रक्षतीति आतपत्रं सर्वसंसारदुःखोपशमात्मकमात्मज्ञानम्। 'यज्ज्ञात्वा न पुनर्मोहमेवं यास्यसि' {गीता ४-३५} इति भगवद्वचनात् । अखिलदुःखनिदानाज्ञाननिवर्तकं एकं लक्षणया अभिन्नब्रह्मविषयकामित्यर्थः । एकं च तत् आतपत्रं च अखण्डाकारज्ञानम्, तेन जायमानं यत्साम्राज्यं सम्राजो भावः सर्वोत्तमत्वं तत्प्रददातीति । अथवा, एकातपत्रसाम्राज्यं चक्रवर्तित्वं तत्प्रददा - तीति वा ||

ஆதபாத் ஆ ஸமந்தாத் அத்4யாத்மாதி4தை3வதாதி4பூ4தானி ஆ ஶப்3தா3ர்த2: | தேப்4யோ ஜாதா: தாபா: ஆதபா:, தபந்தி ஶோஷயந்தீதி தபா: | ஆதபேப்4ய: த்ராயதே ரக்ஷதீதி ஆதபத்ரம்’ ஸர்வஸம்’ஸாரது3:கோ2பஶமாத்மகமாத்மஜ்ஞானம் | ‘யஜ்ஜ்ஞா - த்வா ந புனர்மோஹமேவம்’ யாஸ்யஸி' {கீ3தா 4-35} இதி ப4க3வத்3வசனாத் | அகி2லது3: - க2நிதா3னாஜ்ஞானநிவர்தகம்’ ஏகம்’ லக்ஷணயா அபி4ன்னப்3ரஹ்மவிஷயகாமித்ய - ர்த2: | ஏகம்’ ச தத் ஆதபத்ரம்’ ச அக2ண்டா3காரஜ்ஞானம், தேன ஜாயமானம்’ யத்ஸாம் - ராஜ்யம்’ ஸம்ராஜோ பா4வ: ஸர்வோத்தமத்வம்’ தத்ப்ரத3தா3தீதி | அத2வா, ஏகாதபத்ர - ஸாம்ராஜ்யம்’ சக்ரவர்தித்வம்’ தத்ப்ரத3தா3தீதி வா ||

சாஸ்திரத்திலே தாபங்கள் (பிரதி பந்தங்கள்) மூன்று விதமாக கூறப்படுகிறது. ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதி தெய்விகம். இந்த மூன்று விதமான தாபங்களுக்கு ‘ஆதபம்’ என்று பெயர். தகிக்க செய்யக்கூடிய வருந்தக்கூடிய இந்த தாபங்களில் இருந்து நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு ‘ஆதபத்ரம்’ என்று பெயர். இந்த மூன்று விதமான ஸர்வ ஸம்ஸார துக்கங்களையும் போக்கடிக்க கூடிய ஆத்ம ஞானமே ஆதபத்ரம் ஆகும் என்று இந்த நாமத்திலே குறிப்பிடப் படுகிறது.

‘यज्ज्ञात्वा न पुनर्मोहमेवं यास्यसि' {गीता ४-३५} ‘யஜ்ஜ்ஞாத்வா ந புனர்மோஹமேவம்’ யாஸ்யஸி' {கீ3தா 4-35} என்று கீதை சொல்கிறது. ‘ஏஷாம் ப்ராஹ்மீ இதி பார்த்த... முஹ்யதே’ என்று இந்த ஞானத்தின் அதீதமான நிலையை கீதை **एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्यति । स्थित्वास्यामन्तकालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥ २-७२॥ ஏஷா ப்3ராஹ்மீ ஸ்தி2தி: பார்த2 நைனாம்’ ப்ராப்ய விமுஹ்யதி | ஸ்தி2த்வாஸ்யாமந்தகாலே(அ)பி ப்3ரஹ்மநிர்வாணம்ரு’ச்ச2தி ||2-72||** வர்ணிக்கின்றது. ஜீவப்ரஹ்ம ஐக்கிய அகண்ட ஞானமே ஏக ஆதபத்ரம் ஆகும். ‘ஆப்னோதி ஸ்வாராஜ்யம்’ என்று தைத்ரீயம் சொல்கிறது. தனக்கு தானே தன்னுடைய மகிமையில் விளங்க கூடிய நிலை.

அகண்ட ஆகார ஞானத்திலே இருக்கக்கூடியது. அது நிஷ்டாவாய் இருக்க கூடிய நிலை. அதை கொடுக்க கூடியவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி. ஆத பத்ரம் என்பது ஒரு விதமான குடை என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். அது ஏக சத்ராதிபதியாகும். சக்கரவர்த்தி பதவியை குறிக்கின்றது என்று லௌகிக விஷயமாக இந்த நாமத்தை வர்ணிப்பதும் உண்டு.

ॐ एकातपत्रसाम्राज्यप्रदायै नमः ||३५||

ஓம் ஏகாதபத்ர- ஸாக்3ராஜ்ய - ப்ரதா3யை நம: ||35||

एकान्तपूजिता | (36)
ஏகாந்தபூஜிதா | 36

एकस्य अद्वितीयस्य शोधितत्वंपदार्थस्य अन्ते उपाधौ हृदि परिच्छेदकत्वात् पूजिता अहमित्यपरोक्षीकृता, 'यत्साक्षात् अपरोक्षाद्ब्रह्म' {बह ३-४} इति श्रुतेः । एकस्य ब्रह्मणः अन्ते उप पूजिता षद् गत्यवसानार्थयोरिति धातुपाठात् उपनिषद्ब्रह्ममात्रतया पर्यवस्यतीत्यर्थः । एकान्तपूजितेति नाम्नोपनि - षदित्यर्थः । अथवा, एकान्ते 'गुहानिवाताश्रयणे प्रयोजयेत्' {श्वेता २-१०} इनि श्रुतेः एकान्तस्थले ध्यानादिना योगिभिर्विपयीकृतेत्यर्थः । अथवा, कामेश्वरेण एकान्ते स्त्रीलिङ्गे पूजिता । संप्रदायप्रवृत्त्य - र्थमादौ ईश्वरेण बहिर्यागक्रमेण आदिमसाधनेन सर्गाद्यकाले पूजादिना संतोषितत्वात् भूनार्थव्यपदेशः । एकान्ते सर्वप्रविलापनसमये पूजिता ध्यानादिना संपादिता साक्षात्कृतेत्यर्थः । 'कश्चिद्धीरः प्रत्यगात्मानमै - क्षदावृत्तचक्षुरमृतत्वमिच्छन्' {कठ ४-१} इति श्रुतेरिति वा ||

ஏகஸ்ய அத்³விதீயஸ்ய ஶோதி⁴தத்வம்பதா³ர்த²ஸ்ய அந்தே உபாதௌ⁴ ஹ்ரு'தி³ பரிச்சே²த³கத்வாத் பூஜிதா அஹமித்யபரோக்ஷீக்ரு'தா, 'யத்ஸாக்ஷாத் அபரோக்ஷா - த்³ப்³ரஹ்ம' {ப³ஹ 3-4} இதி ஶ்ருதே: | ஏகஸ்ய ப்³ரஹ்மண꞉ அந்தே உப பூஜிதா ஷத்³ க³த்யவஸானார்த²யோரிதி தா⁴துபாடா²த் உபனிஷத்³ப்³ரஹ்மமாத்ரதயா பர்யவஸ்ய - தீத்யர்த²꞉ | ஏகாந்தபூஜிதேதி நாம்னோபநிஷதி³த்யர்த²꞉ | அத²வா, ஏகாந்தே 'கு³ஹானிவாதாஶ்ரயணே ப்ரயோஜயேத்' {ஶ்வேதா 2-10} இனி ஶ்ருதே꞉ ஏகாந்தஸ்த² - லே த்⁴யாநாதி³னா யோகி³பி⁴ர்விபயீக்ரு'தேத்யர்த²꞉ | அத²வா, காமேஶ்வரேண ஏகாந் - தே ஸ்த்ரீலிங்கே³ பூஜிதா | ஸம்ப்ரதா³யப்ரவ்ரு'த்த் - யர்த²மாதௌ³ ஈஶ்வரேண ப³ஹிர்யாக³க்ரமேண ஆதி³மஸாத⁴னேன ஸர்கா³த்³யகாலே பூஜாதி³னா ஸந்தோஷி - தத்வாத் பூ⁴னார்த²வ்யபதே³ஶ꞉ | ஏகாந்தே ஸர்வப்ரவிலாபனஸமயே பூஜிதா த்⁴யாநாதி³னா ஸம்பாதி³தா ஸாக்ஷாத்க்ரு'தேத்யர்த²꞉ | 'கஶ்சித்³தீ⁴ர꞉ ப்ரத்யகா³த்மான - மைக்ஷதா³வ்ரு'த்தசக்ஷுரம்ரு'தத்வமிச்ச²ன்' {கட² 4-1} இதி ஶ்ருதேரிதி வா ||

'ஏகம்' என்பதை நாம் ஏற்கனவே பார்த்தோம் `ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகத பேதரஹிதம்' இரண்டு அற்ற ஒன்று. அது தத் பதார்த்த சோதனையிலே ஸித்தித்த லக்ஷியஸ்வரூபம் (ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம்). 'அந்தம்' என்று சொன்னால் வேதத்தின் அந்தம் அல்லது உபாதியிலே (இதயத்திலே) பூஜிக்க கூடிய ஒரு அஹம் க்ருத உபாசனையில் அபரோக்ஷமாக ஸாக்ஷாத்காரம் செய்யக் கூடியவள். முடிவாய் ஸாக்ஷாத்காரம் செய்யக்கூடியவள், அந்த லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

அத்விதீய ப்ரஹ்மம் என்பது பேதப்படுவது போல் தோன்றுவது அத்யாஸத்தினால். அந்த அத்யாஸம் என்பது இதயத்திலே ஒரு முடிச்சுப் போல் இருக்கிறது. அந்த முடிச்சு என்று சொல்லக்கூடிய அனர்த்தமே ஸர்வ அனர்த்தங்களுக்கும் மூலகாரணமாய் இருக்கிறது. அதனால் தான் இந்த க்ரந்தியானது ஒழிந்தால் தான் சோக நிவர்த்தி உண்டாகிறது. இந்த இதய கிரந்தி அதாவது நமக்கு இருக்கக்கூடிய ஆட்சேபங்கள் , சரியாக புரியாமல் இருக்ககூடியது அதை எல்லாம் நாசம் செய்ய வேண்டும் என்றால் 'அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி' 'ப்ரஹ்ம ஏவ அஹம் அஸ்மி' என்று நாம் அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும். அர்த்த ஸ்மரணம் தன்மயமாக வேண்டும்.

'பித்யதே ஹ்ருதய க்ரந்தி: சித்யந்தே ஸர்வ ஸம்ஷயா: தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே' என்று உபநிஷத் வாக்கியங்கள் கூறுகிறது. இந்த அப்பியாசங்கள் 'அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி' 'ப்ரஹ்ம ஏவ அஹம் அஸ்மி' என்று மஹாவாக்கியத்திலே நமது சிந்தனையை வைத்து இருப்பதே அப்யாஸமாய் கூறப்படுகிறது. இந்த ஏகாந்த புத்தியில் ஸாக்ஷாத்காரமாய் ஆகக்கூடியவள் லலிதாம்பிகை. அதனால் தான் ஏகாந்தத்தை விரும்பக்கூடிய ஒருமுகப்பட்ட மனதினால் ஞான யோகிகள் பூஜிக்க கூடிய பாத்திரமாக இருக்க கூடியவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி. காமேஸ்வரால் ஏகாந்தம் என்று கூறக்கூடிய ஸ்த்ரீ லிங்கத்தில் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவ்ருத்தியின் பொருட்டு அது பகிர்முகமாக விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

அதனால் **'कश्चिद्धीरः प्रत्यगात्मानमैक्षदावृत्तचक्षुरमृतत्वमिच्छन्' {कठ ४-१} 'கஶ்சித்³தீ⁴ர: ப்ரத்யகா³த்மானமைக்தா³வ்ரு'த்தசக்ஷுரம்ரு'தத்வமிச்ச²ன்' {கட² 4-1}** என்ற உபநிஷத் ப்ரமாணத்திலே பகிர் முகமாய் இருப்பது அந்தர் முகமாக ஸுத்த மனஸினால் ஸர்வம்ப்ரதி லாபம் அடைந்து மித்யாவானது நசித்து அபரோக்ஷ ஞானமானது நிதித்யாஸனமாக ஸித்திக்கிறது என்று இந்த ஏகாந்த பூஜிதாயை என்ற நாமமானது விளக்குகிறது.

ॐ एकान्तपूजितायै नमः ||३६||
ஓம் ஏகாந்தபூஜிதாயை நம: ||36||

एधमानप्रभा | (37)
ஏத⁴மானப்ரபா⁴ | 37

एधमाना विवर्धमाना सर्वातिशायिनी प्रभा कान्तिर्यस्याः सा, 'तमेव भान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति' {कठ ५-१५} इति श्रुतेः ||

ஏத⁴மானா விவர்த⁴மானா ஸர்வாதிஶாயினீ ப்ரபா⁴ காந்திர்யஸ்யா: ஸா, 'தமேவ பா⁴ந்தமனுபா⁴தி ஸர்வம்' தஸ்ய பா⁴ஸா ஸர்வமித³ம்' விபா⁴தி' {கட² 5-15} இதி ஶ்ருதே: ||

'ஏத' என்ற ஸம்ஸ்க்ருத பதத்திற்கு நாளுக்கு நாள் வ்ருத்தி அடைவதற்கு கூடிய ஸ்வபாவம் (ப்ரகாசத்தோடு) இருக்க கூடியது என்று அர்த்தம். எல்லா விதமான அனாத்மா பொருட்களை (மித்யாவையும்) ப்ரகாசப்படுத்த கூடியவள். அந்த மித்யாவை அபேக்ஷிக்காமல் ஸ்வயம் பிரகாசமாய் விளங்கக்கூடியவள். **'तमेव भान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति' {कठ ५-१५} 'தமேவ பா⁴ந்தமனுபா⁴தி ஸர்வம்' தஸ்ய பா⁴ஸா ஸர்வமித³ம்' விபா⁴தி' {கட² 5-15}** சுய இருப்பும் ஒளியும் உடையவள் என்று இந்த நாமம் சொல்கிறது.

ॐ एधमानप्रभायै नमः ||३७||
ஓம் ஏத⁴மாநப்ரபா⁴யை நம: ||37||

एजदनेकजगदीश्वरी | (38)

ஏஜத³னேகஜக³தீ³ஶ்வரீ | 38

एजन्ति कम्पमानानि चेष्टमानानि प्राणवन्ति जीवन्ति अनेकानि नानोपाधिकानि जगन्ति जङ्गमानि विचरत्प्राणिन इत्यर्थः । ईष्टे प्रेरयतीति ईश्वरी । स्थावराणां सुखदुःखप्राप्तिपरिहारोपायानभिज्ञत्वेऽपि स्वजीवनहेतुभूतोदकपानादिप्रवृत्तिदर्शनाच्चेष्टावत्त्वं तत्राप्यस्तीति जगच्छब्दो निर्विशेषप्रपञ्चमात्रपरो वक्तव्यः, अन्यथा 'सर्वेषु भूतेषु' {बृह ३-७} इति श्रुतौ चरप्राणिमात्रपरत्वे संकोचापत्तेः । असति विरोधे विशेषवाचकस्य शब्दस्य सामान्यलक्षणाङ्गीकारस्य न्याय्यत्वात् । अन्यथा ब्रह्मणः प्रपञ्चमात्रोत्पत्त्यादि - हेतुत्वं संकुचितं भवेत् । अत एव आकरे एजत्पदं उपात्तम् । यथाकथंचित् क्रियाश्रयत्वेन प्राणवत्त्वमात्रस्य समष्टिहिरण्यगर्भाश्रयत्वेन सर्वेषां प्रेर्यत्वं संभवतीति भावः ||

ஏஜந்தி கம்பமானானி சேஷ்டமானானி ப்ராணவந்தி ஜீவந்தி அனேகானி நானோபாதி⁴கானி ஜக³ந்தி ஜங்க³மானி விசரத்ப்ராணின இத்யர்த²꞉ | ஈஷ்டே ப்ரேரயதீதி ஈஶ்வரீ | ஸ்தா²வராணாம்’ ஸுக²து³꞉க²ப்ராப்திபரிஹாரோபாயான - பி⁴ஜ்ஞத்வே(அ)பி ஸ்வஜீவனஹேதுபூ⁴தோத³கபாநாதி³ப்ரவ்ரு’த்தித³ர்ஶனாச்சேஷ்டா - வத்த்வம்’ தத்ராப்யஸ்தீதி ஜக³ச்ச²ப்³தோ³ நிர்விஶேஷப்ரபஞ்சமாத்ரபரோ வக்தவ்ய꞉, அன்யதா² ‘ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு' {ப்³ரு’ஹ 3-7} இதி ஶ்ருதௌ சரப்ராணிமாத்ரபரத்வே ஸங்கோசாபத்தே꞉ | அஸதி விரோதே⁴ விஶேஷவாசகஸ்ய ஶப்³த³ஸ்ய ஸாமான்யல - க்ஷணாங்கீ³காரஸ்ய ந்யாய்யத்வாத் | அன்யதா² ப்³ரஹ்மண꞉ ப்ரபஞ்சமாத்னோத் - பத்த்யாதி³ஹேதுத்வம்’ ஸங்குசிதம்’ ப⁴வேத் | அத ஏவ ஆகரே ஏஜத்பத³ம்’ உபாத்தம் | யதா²கத²ம்சித் க்ரியாஶ்ரயத்வேன ப்ராணவத்த்வமாத்ரஸ்ய ஸமஷ்டிஹிரண்யக³ர் - பா⁴ஶ்ரயத்வேன ஸர்வேஷாம்’ ப்ரேர்யத்வம்’ ஸம்ப⁴வதீதி பா⁴வ꞉ ||

‘ஈஷாவாஸ்யம் இதம் ஸர்வம் கேனேஷிதம் ப்ரேஷிதம்’ என்ற வாக்கியங்களை உபநிஷத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். ப்ராணனோடு சேர்ந்து எல்லா விதமான காரியங்களையும் செய்யக்கூடியவள் சேஷ்டா ரூபமாக (சைதன்ய ஸ்வரூபமாக) இந்த ஸர்வ ஜகத்தையும் ப்ரேஷிதாவாக இயக்குபவளாக இருக்க கூடியவள். வெறும் பிராணிகள் ஸர்வ ஜகத் ரூபமாகாது. ஜட அஜடங்கள் சேர்ந்ததே ஜகத்தாய் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதனால் ஜட அஜடங்கள் அனைத்துக்கும் இருப்பையும் ஒளியையும் கொடுக்க கூடியவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி. இந்த ஜடங்களுக்கு ப்ராணன் உண்டா... ? அவை ஒரு இடத்தை விட்டு மற்றோரு இடத்துக்கு செல்லுமா என்று கேட்டால், இடம் விட்டு இடம் செல்லும் ஆற்றல் தாவரங்களுக்கு இல்லை என்று சொன்னாலும் தாம் ஒரு இடத்துலே இருப்பை பெற்று வளர்வதும் வேண்டிய ஜலம், காற்று, ஆகாயம் முதலியவற்றை பருகக்கூடிய உணர்ச்சிகளோடு தாவரமான செடி கொடிகள் பெற்று இருக்கின்றன. அதனால் அவைகளை கூட சாஸ்திரமானது பிராணிகள் என்ற வரிசையிலே சேர்த்து உள்ளது. ‘ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மக’ ஸர்வ ப்ராணிகளையும் தங்கள் தங்கள் செயல்களிலே ப்ரேஷிதாவாக இருந்து ப்ரேரணை செய்யக்கூடியவள் இருப்பையும், ஒளியையும் தரக் கூடியவள் என்று லலிதா திரிபுர ஸுந்தரி வர்ணிக்கப் படுகிறாள்.

ॐ एजदनेकजगदीश्वर्यै नमः ||३८||

ஓம் ஏஜத³நேக - ஜக³தீ³ஶ்வர்யை நம꞉ ||38||

एकवीरादिसंसेव्या चैकप्राभवशालिनी ।
ईकाररूपा चेशित्री चेप्सितार्थप्रदायिनी ॥९॥
ஏகவீராதி³ - ஸம்'ஸேவ்யா சைகப்ராப⁴வஶாலினீ |
ஈகாரரூபா சேஶித்ரீ சேப்ஸிதார்த²ப்ரதா³யினீ ||9||

एकवीरादिसंसेव्या । (39)
ஏகவீராதி³ஸம்'ஸேவ்யா | 39

एकः अनितरसाधारणः वीरः पुरश्चर्यादिना कृतमन्त्रदेवतासाक्षात्कारलब्धपुरुषार्थः पुमान् विजय - प्राप्ताभ्युदयशाली । राजराजनिष्ठवैर्यगाम्भीर्यादिगुणवत्त्वेन तत्तद्देवतोपासकाः पुरुषाः वीरा इत्युच्यन्ते । यासां शक्तिनामादयो येषां प्राणिकोटीनां ता एकवीरादयः तासां कदम्बैः ससेव्या संसेवितुं योग्या । यदा ईश्वरी भक्ताननुगृह्णाति सगुणविग्रहवती स्यात् तदा अनेकपरिवारदेवतापरिसेविता, मन्त्रदेवतात्वेनो - पासनीयेत्यर्थः । अथवा, एकवीरा रेणुका, तदादयः शक्तयः श्यामलाप्रमुखाः, ताभिस्तत्कालप्रपञ्चे स्वस्व - पीठे स्थिताः सत्यः उपासकानामभीष्टवरप्रदात्र्यो दृश्यन्ते । ता अस्याः परिसेवकत्वेन स्वयमभीष्टवर - कामाः इत्यस्याः प्रकृताया महिमातिशयोक्तिः ॥

ஏக: அநிதரஸாதா⁴ரண: வீர: புரஶ்சர்யாதி³னா க்ரு'தமந்த்ரதே³வதாஸாக்ஷா - த்காரலப்³த⁴புருஷார்த²: புமான் விஜயப்ராப்தாப்⁴யுத³யஶாலீ | ராஜராஜநிஷ்ட²வைர் - யகா³ம்பீ⁴ர்யாதி³கு³ணவத்த்வேன தத்தத்³தே³வதோபாஸகா: புருஷா: வீரா இத்யுச் - யந்தே | யாஸாம்' ஶக்திநாமாத³யோ யேஷாம்' ப்ராணிகோடீனாம்' தா ஏகவீராத³ய: தாஸாம்' கத³ம்பை³: ஸஸேவ்யா ஸம்'ஸேவிதும்' யோக்³யா | யதா³ ஈஶ்வரீ ப⁴க்தான - னுக்³ரு'ஹ்ணாதி ஸகு³ணவிக்³ரஹவதீ ஸ்யாத் ததா³ அனேகபரிவாரதே³வதாபரி - ஸேவிதா, மந்த்ரதே³வதாத்வேனோபாஸனீயேத்யர்த²: | அத²வா, ஏகவீரா ரேணுகா, ததா³த³ய: ஶக்தய: ஶ்யாமலாப்ரமுகா²:, தாபி⁴ஸ்தத்காலப்ரபஞ்சே ஸ்வஸ்வபீடே² ஸ்தி²தா: ஸத்ய: உபாஸகாநாமபீ⁴ஷ்டவரப்ரதா³த்ர்யோ த்³ரு'ஶ்யந்தே | தா அஸ்யா: பரிஸேவகத்வேன ஸ்வயமபீ⁴ஷ்டவரகாமா: இத்யஸ்யா: ப்ரக்ரு'தாயா மஹிமாதிஶ - யோக்தி: ||

பகவான் சங்கரர் இந்த நாமத்திற்கு யார் எல்லாம் சேவிக்கிறார்கள், பூஜிக்கிறார்கள் என்று அந்த அதிகாரிகளுடைய சிறப்பு அம்சங்களை இங்கு சொல்கிறார். 'ஏக:' என்றால் அசாதாரண தர்மத்தோடு கூடியவள் என்று அர்த்தம். தைத்திரிய உபநிஷத்தில் 'ஸத்யம் ஞானம் அனந்தம் ப்ரஹ்ம' என்று சொல்லும் போது அசாதாரண தர்ம லக்ஷணம் என்று தான் சங்கரர் சொல்கிறார். அப்படி மற்றவர்களோடு ஒப்பிட்டு பார்க்க முடியாத தர்மத்தோடு கூடியவள் . 'வீர:. 'வீர:' என்று சொன்னால் 'தபஸ்' (புரஸ்சரணம்). அதாவது பூஜை, தியானங்களின் மூலம் ஸித்திபெற்றவர்கள். அந்த இஷ்ட தெய்வதா ஸாக்ஷாத்காரத்தை பெற்றவர்கள். தன்னுடைய உபாஸனையிலே ஸித்தி பெற்றவர்கள். தைர்ய காம்பீர்யாதி குணங்களோடு விளங்கக்கூடியவர். சத்ரு ஸம்ஹாரம் செய்தவர். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வீரர் என்று பெயர்.

காமம், க்ரோதம் என்று நமக்குள் இருக்கக்கூடிய சத்ருக்களை ஜெயித்து, ஆத்ம ஸ்வராஜ்யத்தை பெற்று அலையற்ற மனத்தோடு இருக்க கூடியவர்கள் சித்த ஸுத்தி ஆனவர்கள். இவர்களால் லலிதாம்பிகை பூஜிக்கப்படுகிறாள். தாயாரின்

ஸ்தானத்திலே அந்த லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரியானவள் தன்னை சரண் அடைந்தவர்களை காப்பதற்காக ஒரு ஸகுண வடிவத்தை எடுத்துக் கொள்கிறாள்.

அப்பொழுது அநேக கோடி பரிவார தேவதைகளால் சூழப்பட்டு லலிதாம்பிகை மந்திர தேவதா ஸ்வரூபிணியாக அவள் உபாஸனைக்கு ஒரு ஸகுண ப்ரஹ்மமாய் காட்சி அளிக்கிறாள். ரேணுகா, ஸ்யாமளா, லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதீ. அவர்களும் வீரர்கள் என்று போற்றப்படுகிறார்கள். பிரம்மா, விஷ்ணு போன்ற ஈஸ்வரர்களும் வீரர்களே. இவர்கள் தங்களுடைய அதிஷ்டானத்தில் இருந்து தங்களை இஷ்ட தெய்வமாய் உபாஸிக்கும் பக்த கோடிகளுக்கு **दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया । मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥ १४ ॥ தை3வீ ஹ்யேஷா கு3ணமயீ மம மாயா து3ரத்யயா | மாமேவ யே ப்ரபத்3யந்தே மாயாமேதாம்' தரந்தி தே ||14 || கீதை 7-14** என்று கீதையில் பகவான் ப்ராமண வாக்கியம் கொடுத்தது போல அந்த சேவிக்க கூடிய (உபாஸிக்க கூடிய) பக்தர்களுக்கு அவரவர்களின் இஷ்டப்படி அபீஷ்டங்களை அருளிக்கொண்டு ஜகன் மாதாவாகிய பரதேவதையை அவர்கள் உபாஸித்துக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அதனால் தேவதைகளாலும் உபாஸிக்க கூடிய தன்மையுடையவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி என்று பகவான் சங்கரர் இந்த நாமத்திலே குறிப்பிடுகிறார்.

ॐ एकवीरादिसंसेव्यायै नमः ||३९||
ஓம் ஏகவீராதி3 - ஸம்'ஸேவ்யாயை நம: ||39||

एकप्राभवशालिनी | (40)
ஏகப்ராப4வஶாலினீ | 40

प्रभोर्भावः प्राभवं रक्षकत्वं एकमनितरसाधारणं च तत्प्राभव च तच्छालत इति तथा। अथवा, प्राभवस्य सापेक्षकधर्मत्वादेकपदस्य चानन्यगामित्वार्थस्य सामानाधिकरण्येन स्वारस्येन पर्यालोच्य - मानेन अयमर्थः सूच्यते – प्राभवं च नियम्यलोकोद्भवं विना अनुपपद्यमानं तदन्तर्गततत्कार्यमर्थापत्त्या सिध्यति । तथा च वटबीजवस्त्वन्तर्गतपश्चाद्भाविकार्यवत्कूटस्थचैतन्यमिति भाषः । अथवा, प्राभवं नामे - श्वरत्वं तदाक्लृप्तनियम्यजगच्चोपलक्षणविधया यस्यैकस्याखण्डचैतन्यस्य तदेकप्राभवम् । 'पादोऽस्य सर्वा भूतानि' {छान्दोग्यं ३-१२-६}, 'एकांशेन स्थितो जगत्' {गीता १०-४२} इति श्रुतिस्मृतिभ्यां भूतपूर्वगत्या प्राभवोपलक्षितमेकं सच्चिच्चैतन्यरूपं शालते आविष्करोति तथा। अथवा एकं च तत् प्राभवं च एकप्राभवं मुख्यसार्वभौमत्वमिति यावत् । प्रभुत्व- परम्परायाः सविशेपायाः कुत्रचित् पर्यवसानाव - श्यंभावे 'एष सर्वेश्वर एष भूताधिपतिरेष भूतपालः' {बृह ४-४-२} इति श्रुत्या अन्तर्यामितया साक्षात्कृ - त्युत्पादकत्वयुक्त्या च इतरवागाद्यवयवप्रेरणातिशयानां पर्याप्तिरत्रैवास्तीत्यभिप्रायः । तथा च निरङ्कु - शस्वतन्त्रजगत्कारणत्वरूपतटस्थलक्षणलक्षितवेदान्तसमन्वयविषयीभूता अखण्डसच्चिदानन्दस्व - रूपा परदेवता अवश्यं स्वस्वरूपेणैव ध्यातव्येति निष्कृष्टार्थः ||

ப்ரபோ4ர்பா4வ: ப்ராப4வம்' ரக்ஷகத்வம்' ஏகமநிதரஸாதா4ரணம்' ச தத்ப்ராப4வ ச தச்சா2லத இதி ததா2 | அத2வா, ப்ராப4வஸ்ய ஸாபேக்ஷகத4ர்மத்வாதே3கபத3ஸ்ய சானன்யகா3மித்வார்த2ஸ்ய ஸாமானாதி4கரண்யேன ஸ்வாரஸ்யேன பர்யாலோ - ச்யமானேன அயமர்த2: ஸூச்யதேப்ராப4வம்' ச நியம்யலோகோத்3ப4வம்' வினா அனுபபத்3யமானம்' தத3ந்தர்க3ததத்கார்யமர்தா2பத்த்யா ஸித்4யதி | ததா2 ச வடபீ3ஜ -

வஸ்த்வந்தர்க³தபஸ்சாத்³பா⁴விகார்யவத்கூடஸ்த²சைதன்யமிதி பா⁴வ꞉ | அத²வா, ப்ராப⁴வம்' நாமேஸ்வரத்வம்' ததா³க்ல்ரு'ப்தநியம்யஜக³ச்சோபலக்ஷணவித⁴யா யஸ் - யைகஸ்யாக²ண்ட³சைதன்யஸ்ய ததே³கப்ராப⁴வம் | 'பாதோ³(அ)ஸ்ய ஸர்வா பூ⁴தானி' {சா²ந்தோ³க்³யம்' 3-12-6}, 'ஏகாம்'ஶேன ஸ்தி²தோ ஜக³த்' {கீ³தா 10-42} இதி ஶ்ருதி - ஸ்ம்ரு'திப்⁴யாம்' பூ⁴தபூர்வக³த்யா ப்ராப⁴வோபலக்ஷிதமேகம்' ஸஞ்சிச்சைதன்ய - ரூபம்' ஶாலதே ஆவிஷ்கரோதி ததா² | அத²வா ஏகம்' ச தத் ப்ராப⁴வம்' ச ஏகப்ராப⁴வம்' முக்²யஸார்வபௌம⁴மத்வமிதி யாவத் | ப்ரபு⁴த்வ- பரம்பராயா꞉ ஸவிஶேபாயா꞉ குத்ர - சித் பர்யவஸானாவஶ்யம்பா⁴வே 'ஏஷ ஸர்வேஶ்வர ஏஷ பூ⁴தாதி⁴பதிரேஷ பூ⁴தபால꞉' {ப்³ரு'ஹ 4-4-2} இதி ஶ்ருத்யா அந்தர்யாமிதயா ஸாக்ஷாத்க்ரு'த்யுத்பாத³கத்வயுக்த்யா ச இதரவாகா³த்³யவயவப்ரேரணாதிஶயானாம்' பர்யாப்திரத்ரைவாஸ்தீத்யபி⁴ப்ரா - ய꞉ | ததா² ச நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரஜக³த்காரணத்வரூபதடஸ்த²லக்ஷணலக்ஷிதவேதா³ - ந்தஸமன்வயவிஷயீபூ⁴தா அக²ண்ட³ஸச்சிதா³னந்த³ஸ்வரூபா பரதே³வதா அவஶ்யம்' ஸ்வஸ்வரூபேணைவ த்⁴யாதவ்யேதி நிஷ்க்ரு'ஷ்டார்த²꞉ ||

ப்ரபாவம் என்று சொன்னால் பராபவம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். ஏக பரபாவம் என்று சொல்லலாம். தன்னை சரணம் அடைந்தவர்களை காப்பாற்றக் கூடிய குணம். அஹேதுக தயா ஸிந்து ; ஏகம் என்பதினால் ஒப்பிட்டு பார்க்க கூடிய நிலையில் இல்லாதவள். இரண்டற்ற ஒன்று. அசாதாரணமான சீலத்தை உடையவள். ரக்ஷிக்க கூடிய தன்மை நிரபேக்ஷ ரக்ஷகத்வம் அது கூடஸ்த சைதன்ய ஸ்வரூபத்துக்கே ஏற்றது. அப்படி பட்ட கூடஸ்த சைதன்ய ஸ்வரூபிணீ.

தத் ஜலான் என்று உபநிஷத்துலே கூறப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தி, ஸ்திதி, ஸம்ஹரத்தை உள்ளே அடக்கியவர் என்று அர்த்தம். அதுவே இங்கே லலிதாம்பிகைக்கு கொடுக்கப் படுகிறது. இந்த ப்ரபாவம் என்பது 'பக' என்று சொல்லக்கூடிய ஆறு அம்சங்களிலே ஐஸ்வர்யம் என்பதற்கு ஒப்பிட்டு கூறப்படுகிறது.

ஏகமாயும் அசாதாரண ஐஸ்வர்யமும் உள்ள அகண்ட சைதன்ய ஸ்வரூபம் என்று பாஷ்யகாரர் கூறுகிறார். **'पादोऽस्य सर्वा भूतानि' {छान्दोग्यं ३-१२-६}** **'பாதோ³(அ)ஸ்ய ஸர்வா பூ⁴தானி' {சா²ந்தோ³க்³யம்' 3-12-6}**, **'एकांशेन स्थितो जगत्' {गीता १०-४२}** **'ஏகாம்'ஶேன ஸ்தி²தோ ஜக³த்' {கீ³தா 10-42}** என்று உபநிஷத்துக்கள் ப்ரமாணங்களாக கூறுகின்றன. அந்த ப்ரபுத்வ ஸந்தானத்தில் கடைசியில் நிரபேஷிகமாக விளங்குவது ஈஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபம். **'एष सर्वेश्वर एष भूताधिपतिरेष भूतपाल:' {बृह ४-४-२}** **'ஏஷ ஸர்வேஶ்வர ஏஷ பூ⁴தாதி⁴பதிரேஷ பூ⁴தபால꞉' {ப்³ரு'ஹ 4-4-2}** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியத்தின் படி ஈஸ்வரன் க்ஷேத்ரஞனாக அந்தர்யாமியாக எல்லா உயிரினங்களிடத்திலே ஜகத் காரணம் என்னும் தடஸ்த லக்ஷணமாக இருக்கின்றான். அவர் அகண்ட ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை உடையவர் . அந்த ஈசுவரனுடைய தடஸ்த லக்ஷணங்களே அந்த பரதேவதையின் தடஸ்த லக்ஷணங்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த ஈசுவரனுடைய தடஸ்த லக்ஷணங்களே பரதேவதையான மாயை என்று கொள்ள வேண்டும். அந்த மாயா ஸ்வரூபிணியாக இருக்க கூடிய பரதேவதையை அனுஸந்தானம் செய்து நாமும் ஸித்தி பெறலாம். அந்த அனுஸந்தானம் செய்யக் கூடியவள் என்று அர்த்தமானது இந்த நாமத்திலே குறிப்பிடப்படுகிறது.

ॐ एकप्राभवशालिन्यै नमः ||४०||
ஓம் ஏகப்ராப⁴வஶாலிந்யை நம꞉ ||40||

ईकाररूपा | (41)
ஈகார ரூபா | 41

ईकारः रूपं तृतीयावयवः यद्वाचकमन्त्रस्य यस्याः सा तथा ||

ஈகார꞉ ரூபம்' த்ரு'தீயாவயவ꞉ யத்³வாசகமந்த்ரஸ்ய யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

இந்த 'சித்' ஸ்வரூபத்தினுடைய மூல வித்யாவின் மூன்றாவது அக்ஷரமாக கூறப்பட்ட 'ஈகார' ஸ்வரூபமாய் இருப்பவள்.

ॐ ईकाररूपायै नमः ||४१||
ஓம் ஈகாரரூபாயை நம꞉ ||41||

ईशित्री | (42)
ஈஶித்ரீ | 42

इच्छति ईष्टे इति ईशित्री सर्वप्रेरिका इत्यर्थः ||

இச்ச²தி ஈஷ்டே இதி ஈஶித்ரீ ஸர்வப்ரேரிகா இத்யர்த²꞉ ||

'ஈஷா' என்றால் ப்ரேஷிதா என்று அர்த்தம். ப்ரேரணை செய்யக்கூடியவள் என்று அர்த்தம். ஸர்வஸ்ய புத்திரூபேண ஜனஸ்ய ஹ்ருதி ஸம்ஸ்திதா ப்ரேரயந்தி மஹாதேவி. எல்லா உயிரினங்களிலும் ஹ்ருதய குகையில் அமர்ந்து கொண்டு க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸ்வரூபமாய் அனைவரையும் 'அந்தஸ் திஷ்டன் யமயதி' என்று நிலைகொண்டு செய்யலாற்றுபவள் பராசக்தி என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ॐ ईशित्र्यै नमः ||४२||
ஓம் ஈஶித்ர்யை நம꞉ ||42||

ईप्सितार्थप्रदायिनी | (43)
ஈப்ஸிதார்த²ப்ரதா³யினீ | 43

अर्थ्यन्ते प्रार्थ्यन्ते इत्यर्थाः अभ्युदयनिःश्रेयसरूपाः, आप्तुं गन्तुं प्राप्तुं इच्छाविषयीभूताः ईप्सिताः, ते च ते अर्थाश्चेति कर्मधारयः, ईप्सितार्थान् प्रददातीति तथा। केवलकर्मणामदृष्टद्वारा कालान्तरभाविफलदा - तृत्वमचेतनत्वान्नोपपद्यते । तादृशानां कस्मिन्नप्यर्थे सामर्थ्यादर्शनात् । चेतनाधिष्ठितानां तु कर्मणां भृत्य - कृतपराक्रमादितुष्टराजवत्तदागधितपरमेश्वरः, 'कर्माध्यक्षः' इति श्रुत्या सर्वज्ञस्य तत्तदधिकारिकृतपु - ण्यापुण्यानुरूपतया फलप्रदाने समर्थस्य सत्त्वकल्पने तदन्यस्य चेतनस्य जीवादेस्तत्र सामर्थ्यविरहात् स

एव तत्तदनुगुणविषयेच्छोत्पादनेन तत्साधनानुष्ठापयिता सन् तत्फलकामनां पूरयतीत्यनीश्वरमीमांसकमतनिरासो द्रष्टव्यः । अथवा, ईप्सिता जिज्ञासिता, तथा च स्वस्वरूपप्रतिपादकवेदान्तश्रवणमनननिदिध्यासनविषयीकृता सती अर्थं प्रार्थ्यमानं सर्वाभ्यर्हितमोक्षरूपं पुरुषार्थं प्रददातीति तथा ||

அர்த்²யந்தே ப்ரார்த்²யந்தே இத்யர்தா²: அப்⁴யுத³யநி:ஶ்ரேயஸரூபா:, ஆப்தும்' க³ந்தும்' ப்ராப்தும்' இச்சா²விஷயீபூ⁴தா: ஈப்ஸிதா:, தே ச தே அர்தா²ஶ்சேதி கர்மதா⁴ரய:, ஈப்ஸிதார்தா²ன் ப்ரத³தா³தீதி ததா²| கேவலகர்மணாமத்³ரு'ஷ்டத்³வாரா காலாந்தரபா⁴விப²லதா³த்ரு'த்வமசேதனத்வான்னோபபத்³யதே | தாத்³ரு'ஶானாம்' கஸ்மின்னப்யர்தே² ஸாமர்த்²யாத³ர்ஶனாத் | சேதனாதி⁴ஷ்டி²தானாம்' து கர்மணாம்' ப்⁴ரு'த்யக்ரு'தபராக்ரமாதி³துஷ்டராஜவத்ததா³க³தி⁴தபரமேஶ்வர:, 'கர்மாத்⁴யக்ஷ:' இதி ஶ்ருத்யா ஸர்வஜ்ஞஸ்ய தத்தத³தி⁴காரிக்ரு'தபுண்யாபுண்யானுரூபதயா ப²லப்ரதா³னே ஸமர்த²ஸ்ய ஸத்த்வகல்பனே தத³ன்யஸ்ய சேதனஸ்ய ஜீவாதே³ஸ்தத்ர ஸாமர்த்²யவிரஹாத் ஸ ஏவ தத்தத³னுகு³ணவிஷயேச்சோ²த்பாத³னேன தத்ஸாத⁴னானுஷ்டா²பயிதா ஸன் தத்ப²லகாமனாம்' பூரயதீத்யனீஶ்வரமீமாம்'ஸகமதநிராஸோ த்³ரஷ்டவ்ய: | அத²வா, ஈப்ஸிதா ஜிஜ்ஞாஸிதா, ததா² ச ஸ்வஸ்வரூபப்ரதிபாத³கவேதா³ந்தஶ்ரவணமனனநிதி³த்³த்⁴யாஸனவிஷயீக்ரு'தா ஸதீ அர்த²ம்' ப்ரார்த்²யமானம்' ஸர்வாப்⁴யர்ஹிதமோக்ஷரூபம்' புருஷார்த²ம் ப்ரத³தா³தீதி ததா² ||

'ஈப்ஸிதா' ஒரு சூத்திரம் இருக்கிறது பாணினியின் 'கர்து: ஈப்ஸித தமம் கர்ம:' கர்து: என்றால் செயலாற்றக்கூடிய பரமார்த்தாவுக்கு ஈப்ஸித தமம் விருப்பக்கூடிய பொருள். அப்படிப்பட்ட விருப்ப பட்ட பொருளை கொடுக்க கூடியவள். ஜீவர்கள் விரும்பக்கூடிய இகலோக, பரலோக சுகங்கள், கர்ம பலன்கள், மோக்ஷ ஸ்வரூபமான ஸ்ரேயஸ் பலன்கள் அனைத்தையும் தரக்கூடியவள்.

பூர்வ மீமாம்ஸா வாதிகள், நிரீஸ்வர வாதிகள் அவர்களுடைய கொள்கை படி தர்ம அதர்ம ரூபங்கள், கர்ம பலன்கள், அதிர்ஷ்டம் அல்லது காலந்தரத்திலே சுக துக்க ரூப பலன்களை தருகின்றன என்பன ஆகும். கர்மமே பலனை தருவது பொருந்தாது என்பது ஏனெனில் அது ஜடம். ஏற்கனவே நாம் பார்த்த படி 'கர்த்துராஞயா ப்ராப்யதே பலம் கர்ம கிம் பரம் கர்ம தத் ஜடம்' என்ற வாக்கு இருக்கிறது. அசேதனமான ஜட பதார்த்தத்திற்கு ஒரு வகையான சாமர்த்தியமும் இருப்பதற்கான சந்தர்ப்பமும் இல்லை என்பது ப்ரஸித்தம். சேதன ஸ்வரூபம் உடையவர்களே சேதனனான ஜீவனே, பல தாதாவாக, இருக்கலாமே என்று சொன்னால் தான் செய்த பாப கர்மத்தின் துக்க பலனை தனக்கே உண்டாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். தனக்கு பிரதிகூலமான துக்கத்தை தானே உண்டாக்கி கொள்ளுதல் என்பது உலகத்திலே ப்ரசித்தமற்ற செயல்.

அதனால் ஒரு ஜீவன் தன்னுடைய கர்மாக்களுக்கு தானே பலனை தரக் கூடியவனாக இருத்தல் என்பது சம்பவிக்காது. ஆதலால் ஜீவன் செய்யக் கூடிய கர்மாக்களுக்கு நல்ல பலனோ அல்லது துக்க பலனோ கொடுக்க கூடிய ஸர்வஞ்ஞன் ஸர்வ கர்ம பல விபாகஞன் ஆன ஈஸ்வரன் . அதுவே பரதேவதையின் ஸ்வரூபம் என்று சாஸ்திரம் விவரிக்கின்றது.

ஒரு ஜீவன் ரஹஸ்யமாக செய்த ஒரு காரியத்தை அறிந்து கொள்ள கூடிய ஆற்றல் மற்றவர்களுக்கு கிடையாது. அதனால் அற்ப அறிவுடைய ஜீவன் கர்ம

பலதாதாவாக இருத்தல் அசம்பவம். ஜீவர்களுக்கு வேறாக பேரறிவு உடையவனாக வைஷம்யம் முதலிய துர்குணங்கள் அற்றவனாக சேதனமான ஒரு ஸர்வக்ஞன் அவசியம் இருக்க வேண்டும். அப்படி பட்ட சேதன ஸ்வரூபியே பரமேஸ்வரர். சிவ சக்திகளுக்கு பரஸ்பரம் பேதமில்லை என்று கூறப்பட்டது. அதனால் பரமேஸ்வரன் என்று சொன்னாலும் பரதேவதா லலிதாம்பிகா என்று சொன்னாலும் அவளே பலதாதாவாக இருக்கிறாள் என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்வஸ் ஸ்வரூபத்தை பிரதிபாதிக்கும் மஹா வாக்கிய ஸ்ரவணத்தினாலும், மனன, நிதித்யாத்யாசனங்களினாலும் பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை தரக்கூடியவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி. இந்த நாமத்தின் சிறப்பாக வித்யா ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடிய லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி பராவித்யா, அபராவித்யா இரண்டுமே அவளிடத்தில் அவள் ஸ்வரூபாயாய் இருக்கிறது என்பது விளங்கும். ஆகவே அபராவித்யாவின் மூலமாக ஆபேஷிக மோக்ஷத்தையும் பராவித்தையின் மூலமாக நித்ய மோக்ஷத்தையும் அருளக்கூடியவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி என்று நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

ॐ ईप्सितार्थप्रदायिन्यै नमः ||४३||
ஓம் ஈப்ஸிதார்த² - ப்ரதா³யின்யை நம: ||43||

ईदृगित्यविनिर्देश्या चेश्वरत्वविधायिनी |
ईशानादिब्रह्ममयी चेशित्वाद्यष्टसिद्धिदा ||१०||
ஈத்³ரு’கி³த்யவிநிர்தே³ஶ்யா சேஶ்வரத்வவிதா⁴யினீ |
ஈஶாநாதி³ப்³ரஹ்மமயீ சேஶித்வாத்³யஷ்டஸித்³தி⁴தா³ ||10||

ईदृगित्यविनिर्देश्या | (44)
ஈத்³ரு’கி³த்யவிநிர்தே³ஶ்யா | 44

ईदृक् एतल्लक्षणलक्षित एतादृशपरिमाण एवंस्वरूपः एतादृशधर्मवानिति प्रत्यक्षसिद्धार्थो विनिर्देष्टुं शक्यते । 'यच्चक्षुषा न पश्यति' {केनोपनिषत् १-६} इत्यादिश्रुत्या सर्वेन्द्रियगोचरत्वनिराकरणात् विनिर्दे - श्या न भवति । औपनिषदानां मते तु उपनिषदां वेदैकदेशत्वेनेतरप्रमाणानपेक्षतया अज्ञातार्थज्ञापक - त्वेन प्रामाण्यमुररीकृतम् । इदमेव एतादृगेवेति प्रत्यक्षसिद्धार्थज्ञापने तासामनुवादकत्वेन सापेक्षत्वरूप - मप्रामाण्यं प्रसज्येतेत्यभिप्रायः ||

ஈத்³ரு’க் ஏதல்லக்ஷணலக்ஷித ஏதாத்³ரு’ஶபரிமாண ஏவம்’ஸ்வரூப: ஏதாத்³ரு’ஶத⁴ர் - மவானிதி ப்ரத்யக்ஷஸித்³தா⁴ர்தோ² விநிர்தே³ஷ்டும் ஶக்யதே | 'யச்சக்ஷுஷா ந பஶ்யதி' {கேனோபநிஷத் 1-6} இத்யாதி³ஶ்ருத்யா ஸர்வேந்த்³ரியகோ³சரத்வநிராக - ரணாத் விநிர்தே³ஶ்யா ந ப⁴வதி | ஔபனிஷதா³னாம்’ மதே து உபனிஷதா³ம்’ வேதை³கதே³ஶத்வேனேதரப்ரமாணானபேக்ஷதயா அஜ்ஞாதார்த²ஜ்ஞாபகத்வேன ப்ராமாண்யமுரரீக்ரு’தம் | இத³மேவ ஏதாத்³ரு’கே³வேதி ப்ரத்யக்ஷஸித்³தா⁴ர்த²ஜ்ஞா - பனே தாஸாமனுவாத³கத்வேன ஸாபேக்ஷத்வரூபமப்ராமாண்யம்’ ப்ரஸஜ்யேதேத் - யபி⁴ப்ராய: ||

ஈத்ரு - இதி - அ - விநிர் - தேஷ்யா

ஒரு சிறப்பான நாமம். 'ஈத்ருக்' என்றால் இன்ன மாதிரி ஒரு அடையாளம், ஒரு லக்ஷணம், இந்த விதமான பரிமாணம், இந்த ரூபம் என்று, இப்படிப்பட்ட தர்மங்கள் உடையவள் என்று அ - விநிர் - தேஷ்யா அப்படி வரையறுத்துக் கூற முடியாத ஒரு ஸ்வரூபத்தை உடையவள்.

'यच्चक्षुषा न पश्यति' {केनोपनिषत् १-६} 'யச்சக்ஷுஷா ந பஶ்யதி' {கேனோபநிஷத் 1-6} என்று கேனஉபநிஷத் கூறும் ஸ்ருதி பிரமாணங்கள் ஷ்ரோத்ராதி காது முதலிய ஞானேந்திரியங்களுக்கும் மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் அகோசரமாக இருக்கக்கூடியது. கோசரமாக இல்லாத காரணத்தினால் இப்படி பட்டவள் இப்படி பட்ட வரையறுப்புக்கு உட்பட்டவள் என்று யாராலும் நிர்தேஷம் செய்ய முடியாது.

உபநிஷத்தின் கூற்றின் படி ப்ரத்யக்ஷம், அனுமானம் முதலிய ப்ரமாணங்களின் அபேக்ஷிகை இல்லாமல் இவை அனைத்தும் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணத்தை சார்ந்து இருப்பதால், எங்கு ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணம் இல்லையோ மற்ற ப்ரமாணங்களும் வலு இழந்து விடுகின்றன. அதனால் அனாதி அஞ்ஞானத்தினால் ஆவரணமாய் இருக்கும் ஸ்வரூபத்தை ஞாபகப்படுத்துதலால் அவைகள் ப்ரமாணங்கள் ஆகின்றன. ப்ரம்ம அபின்ன ஸ்வஸ்வரூப போதகமாய் உள்ள சப்த ப்ரமாணத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாய் இருக்கும் மஹா வாக்கியங்களும் லக்ஷணையாகத்தான் ஸ்வரூபத்தை குறிப்பிடுகின்றன. பாகத் தியாக லக்ஷணத்திலே தத்வமஸி மஹா வாக்கியமானது குறிப்பிடப்படுகிறது. இவை ஆத்மாவை நிர்தேஷிக்கின்றது என்று ப்ரத்யக்ஷமாக கூற முடியாது. அவைகள் வாக்யார்த்தத்திற்கு பதிலாக லக்ஷ்யார்தத்தின் மூலமாக ஜீவேஸ்வர ஐக்கியத்தை குறிப்பிடுகின்றது என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அது போல இந்த லக்ஷணம், இந்த மாதிரி இந்த ஸ்வரூபம் என்று கண்டிப்பாக வரையறுத்துக் கூற முடியாத ஸ்வரூபிணியாக இருக்க கூடிய பரதேவதை என்று இந்த நாமமானது கூறுகின்றது.

ॐ ईदृगित्यविनिर्देश्यायै नमः ||४४||
ஓம் ஈத்³ரு'கி³த்ய - விநிர்தே³ஶ்யாயை நம: ||44||

ईश्वरत्वविधायिनी | (45)
ஈஶ்வரத்வவிதா⁴யிநீ | 45

ईश्वरस्य भावः तस्यैक्यं विदधिति, आवरणविक्षेपशक्तिमदज्ञाननिवर्तकाखण्डाकारचैतन्यस्वरूपा सती भेदबुद्धिमात्रसंपादितैश्वर्यैक्यायोगभ्रमं निवर्तयतीत्यर्थः, 'स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते' {छान्दोग्यो - पनिषत् ८-३} इति श्रुतेः । अथवा, ईश्वरत्वं नाम नानादेशविद्याधनोत्कर्षादिमत्वं तत्तत्प्राणिनिकायपु - ण्यप्रारब्धानुसारेण कर्मफलं प्रयच्छतीति वा ||

ஈஶ்வரஸ்ய பா⁴வ: தஸ்யைக்யம்' வித³தா⁴தி, ஆவரணவிக்ஷேபஶக்திமத³ - ஜ்ஞானநிவர்தகாக²ண்டா³காரசைதன்யஸ்வரூபா ஸதீ பே⁴த³பு³த்³தி⁴மாத்ரஸம்பாதி³ - தைஶ்வர்யைக்யாயோக³ப்⁴ரமம்' நிவர்தயதீத்யர்த²:, 'ஸ்வேன ரூபேணாபி⁴ -

நிஷ்பத்³யதே' {சா²ந்தோ³க்³யோபநிஷத் 8-3} இதி ஶ்ருதே꞉ | அத²வா, ஈஶ்வரத்வம்' நாம நாநாதே³ஶவித்³யாத⁴னோத்கர்ஷாதி³மத்வம்' தத்தத்ப்ராணிநிகாயபுண்யப்ரார - ப்³தா⁴னுஸாரேண கர்மப²லம்' ப்ரயச்ச²தீதி வா ||

ஈச்வரத்வம் என்றால் ஈஸ்வர பாவத்தோடு ஐக்கியமாய் இருப்பவள். அகண்ட ஆகார சைதன்யஸ்வரூபம் லலிதா திரிபுர ஸுந்தரியின் ஸ்வரூபம். ஆதலால் ஏற்படக்கூடிய ஆவரண விக்ஷேப சக்திகளோடு கூடிய மாயையை நிவர்த்தி செய்து பேத புத்தியால் நாம் சம்பாதிக்கக்கூடிய இகலோக பரலோக ஐஸ்வர்யங்களை அத்யாஸத்தின் மூலமாய் கிடைக்கக்கூடிய ஐஸ்வர்யங்களை போக்க அடிக்க கூடியவள் **'स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते' {छान्दोग्योपनिषत् ८-३} 'ஸ்வேன ரூபேணாபி⁴ - நிஷ்பத்³யதே' {சா²ந்தோ³க்³யோபநிஷத் 8-3}** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியம் இருக்கின்றது. ஈஸ்வரத்வம் என்று சொல்லும் போது 'பக' என்று சாஸ்திரம் எப்படி அதை விமர்சிக்கின்றதோ ஸமக்ரம் வீர்யம், ஸமக்ரம் யஷஸ் , ஸமக்ரம் ஸ்ம்ருதி, ஸமக்ரம் ஞானம், ஸமக்ரம் வைராக்கியம், ஸமக்ரம் ஐஸ்வரியம், அப்படிப்பட்ட 'பக' என்று சொல்லக்கூடிய பதத்தினால் குறிப்பிடக்கூடிய அனைத்து ஐஸ்வர்யங்களையும் பெற்றவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி. அதைப்போல பிராணிகளின் புண்ணிய பாப கர்மாக்களை அனுசரித்து பலத்தை கொடுக்க கூடியவள் அல்லது அடைய செய்பவள் என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. அதனால் தான் ஈஸ்வரத்வ விதாயினீ. ஈஸ்வரத்வம் அதாவது 'தஸ்ய பாவ: த்வதலௌ' என்று ஒரு ஸூத்ரம் இருக்கிறது. ஈஸ்வரனைப் போலவே காரியங்களை செய்யக்கூடியவள் என்று அர்த்தம் கொள்ளவேண்டும்.

ॐ ईश्वरत्वविधायिन्यै नमः ||४५||
ஓம் ஈஶ்வரத்வவிதா⁴யின்யை நம꞉ ||45||

ईशानादिब्रह्ममयी | (46)
ஈஶாநாதி³ப்³ரஹ்மமயீ | 46

ईशानतत्पुरुपाघोरवामदेवसद्योजाताख्यानि पञ्च ब्रह्माणि, तानि मयं स्वरूपमस्या अस्तीति सा तथा। अथवा, ईशानः आदिर्येषां ते तथा अधिकारिपुरुषाः विष्णुब्रह्मेन्द्रादयः, तेपामपि तत्तन्नामरूपवि - शिष्टानाम् अहंबुद्धिमताम् अन्तर्यामिस्वरूपेण बुद्धिप्रेरकसच्चिदानन्दस्वरूपपरब्रह्मानन्दप्रकाशात्म - ना स्फुरनीति तथा ||

ஈஶானதத்புருபாகோ⁴ரவாமதே³வஸத்³யோஜாதாக்²யானி பஞ்ச ப்³ரஹ்மாணி, தானி மயம்' ஸ்வரூபமஸ்யா அஸ்தீதி ஸா ததா² | அத²வா, ஈஶான꞉ ஆதி³ர்யேஷாம்' தே ததா² அதி⁴காரிபுருஷா꞉ விஷ்ணுப்³ரஹ்மேந்த்³ராத³ய꞉, தேபாமபி தத்தந்நாமரூப - விஶிஷ்டானாம் அஹம்பு³த்³தி⁴மதாம் அந்தர்யாமிஸ்வரூபேண பு³த்³தி⁴ப்ரேரக - ஸச்சிதா³னந்த³ஸ்வரூபபரப்³ரஹ்மானந்த³ப்ரகாஶாத்மனா ஸ்பு²ரநீதி ததா² ||

அடிக்கடி நாம் கர்மகாண்டத்தில் பார்க்கும் **ईशानतत्पुरुशघोरवामदेवसद्योजाताख्यानि ஈஶானதத்புருஷகோ⁴ரவாமதே³வஸத்³யோஜாதாக்²யானி** என்று பஞ்ச ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாய் சொல்லக்கூடிய ஈஸ்வரன் தான் இந்த பஞ்ச ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணியாய் இருக்க கூடிய லலிதா தேவி. அதாவது ஈஷானன் முதல் பஞ்ச

ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்திலே நான் விஷ்ணு, நான் பிரம்மன், நான் மகேஷ்வரன், நான் ருத்ரன் , நான் தான் சதாசிவன், ஈஷானன் என்று அஹங்காரத்தோடு அவர்கள் கூடியுள்ளவர்கள். அந்த அஹங்காரத்திலே அந்தக்கரணத்திலே ஸாக்ஷிரூபமாய் அதை ஒளிரச் செய்பவள் லலிதாம்பிகை.

அகமிநாஷபாஜ் அஹம் அஹம் தயா ஸ்புரதி ஹ்ருத் ஸ்வயம் பரம பூர்ணஸத் ஸ்வயம் ஸ்புரதி பரம பூர்ண ஸத் என்ற கூற்று இருக்கிறது. அந்த கூற்றின் படி ஸாக்ஷிஸ்வரூபமாகவும் ஜோதிஸ்வரூபமாகவும் உள்ளவள் லலிதாம்பிகை என்று இந்த நாமமானது கூறப்படுகிறது.

ॐ ईशानादिब्रह्ममय्यै नमः ||४६||

ஓம் ஈஶாநாதி³ - ப்³ரஹ்மமய்யை நம꞉ ||46||

ईशित्वाद्यष्टसिद्धिदा | (47)

ஈஶித்வாத்³யஷ்டஸித்³தி⁴தா³ | 47

ईशित्वमादिर्यासां तास्तथा । 'अणिमा महिमा लहिमा गरिमा प्राप्तिरीशिता । प्राकाम्यं च वशित्वं च यत्र कामाः परागताः ||' इति वचनान् । ताः सिद्धीरष्टौ ददातीति तथा। अणिमा क्षणमात्रेण अतिसू - क्ष्मभावः । महिमा महतो भावः । लघ्वी लाघवम् । गरिमा गुरोर्भावः, जडतरपर्वतादिवत् भारवशेनाप्रक - म्पितत्वमित्यर्थः । क्षणमात्रेण विराडाकृतिमत्त्वं प्राप्तिः हस्तेन चन्द्रमण्डलादिस्पर्शः । ईशिता इन्द्रादी - नामपि प्रेरकता । प्राकाम्यं अप्रतिहतकामनावत्त्वम्, वाञ्छितार्थफलप्राप्तिरित्यर्थः । वशित्वं सर्वलो - कवशीकरणसामर्थ्यम् । यत्र कामाः परागताः, काम्यन्त इति कामाः विषयाः यत्र यस्मिन् ऐश्वर्ये सति परागताः बहिर्भूता भवन्ति, विषयाणामनुभवाभावेऽपि तज्जन्यसुखवत्त्वं आप्तकामत्वमित्यर्थः । एताः अष्टसिद्धयः ॥

ஈஶித்வமாதி³ர்யாஸாம்' தாஸ்ததா² | 'அணிமா மஹிமா லஹிமா க³ரிமா ப்ராப்திரீஶிதா | ப்ராகாம்யம்' ச வஶித்வம்' ச யத்ர காமா꞉ பராக³தா꞉ ||' இதி வசனான் | தா꞉ ஸித்³தீ⁴ரஷ்டௌ த³தா³தீதி ததா²| அணிமா க்ஷணமாத்ரேண அதிஸூக்ஷ்மபா⁴வ꞉ | மஹிமா மஹதோ பா⁴வ꞉ | லக்⁴வீ லாக⁴வம் | க³ரிமா கு³ரோர்பா⁴வ꞉, ஜட³தரபர்வதா - தி³வத் பா⁴ரவஶேனாப்ரகம்பிதத்வமித்யர்த²꞉ | க்ஷணமாத்ரேண விராடா³க்ரு'திமத்த் - வம்' ப்ராப்தி꞉ ஹஸ்தேன சந்த்³ரமண்ட³லாதி³ஸ்பர்ஶ꞉ | ஈஶிதா இந்த்³ராதீ³நாமபி ப்ரேரகதா | ப்ராகாம்யம்' அப்ரதிஹதகாமனாவத்த்வம், வாஞ்சி²தார்த²ப²லப்ராப்தி - ரித்யர்த²꞉ | வஶித்வம்' ஸர்வலோகவஶீகரணஸாமர்த்²யம் | யத்ர காமா꞉ பராக³தா꞉, காம்யந்த இதி காமா꞉ விஷயா꞉ யத்ர யஸ்மின் ஐஶ்வர்யே ஸதி பராக³தா꞉ ப³ஹிர் - பூ⁴தா ப⁴வந்தி, விஷயாணாமனுப⁴வாபா⁴வே(அ)பி தஜ்ஜன்யஸுக²வத்த்வம்' ஆப்த - காமத்வமித்யர்த²꞉ | ஏதா꞉ அஷ்டஸித்³த⁴ய꞉ ||

ஈஷித்வம் என்றால் எங்கும் நிறைந்து இருக்ககூடியவள் என்று அர்த்தம். ஈஷாவாஸ்யம் இதம் ஸர்வம் என்ற ஈஷாவாஸ்ய உபநிஷத்தின் வாக்கியத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்க கூடியவள். **'अणिमा महिमा लहिमा गरिमा प्राप्तिरीशिता । प्राकाम्यं च वशित्वं च यत्र कामाः परगताः ||' 'அணிமா மஹிமா லஹிமா க³ரிமா ப்ராப்திரீஶிதா | ப்ரகாம்யம்' ச வஶித்வம்' ச யத்ர காமா꞉ பராக³தா꞉ ||'** என்று அணிமாதி ஸித்திகளை பற்றி சொல்கிறது. அணிமா என்றால் நொடி நேரத்தில் அதி ஸூக்ஷ்ம பாவத்தை அடையக்கூடியது. மஹிமா என்றால் அதே க்ஷணத்தில்

மிகப் பெரிய வடிவை எடுக்க கூடிய சக்தி. லஹிமா என்றால் காற்றைப் போல் லேசாக இருக்க கூடிய தன்மை. கரிமா என்றால் கடினமாயும், ஜடமாயும் உள்ள பெரிய பர்வதத்தை போல் கனமாய் இருக்க கூடிய ஸ்வரூபம். ப்ராப்தி என்றால் வெகு சீக்கிரத்தில் நினைத்த ஸ்வரூபத்தை எடுக்க கூடிய சக்தி. ஈஷித்வம் என்றால் இந்திராதி தேவர்களை கூட ப்ரேரிக்கும் தன்மை. ப்ரேஷிதா அந்தஸ்திஷ்டன் யமயதி என்று இருக்க கூடிய ஸாக்ஷிஸ்வரூபிணி. ப்ரகாம்யம் என்றால் நினைத்த காரியத்தை சாதித்து, விரும்பியதை எல்லாம் அடையாக கூடிய ஆற்றல் பெற்றவள். வஷித்வம் அனைத்தையும் தன் வசத்தில் வைத்து இருப்பவள். ஈரேழு பதினாலு லோகங்களையும் தன் வசத்தில் வைத்து கொள்ளக் கூடிய சக்தி. இந்த ஸித்தி அனைத்தும் பாஹ்ய ப்ருவ்ருத்தி தான் இந்த ப்ருவ்ருத்தி. ஆதலால் ஆத்மஞானிகள் என்று அம்ருதத்வம் இச்சன் அந்தராத்மன் ஐக்ஷத என்று வழிபடக்கக்கூடிய ஆத்ம ஞானிகளுக்கு இதனால் யாதொரு பயனும் கிடையாது என்று குறிப்பிடப் படுகிறது.

ॐ ईशित्वाद्यष्टसिद्धिदायै नमः ||४७||
ஓம் ஈஶித்வாத்³யஷ்ட - ஸித்³தி⁴தா³யை நம꞉ ||47||

ईक्षित्रीक्षणसृष्टाण्डकोटिरीश्वरवल्लभा |
ईडिता चेश्वरार्धाङ्गशरीरेशाधिदेवता ||११||
ஈக்ஷித்ரீக்ஷணஸ்ரு’ஷ்டாண்ட³கோடிரீஶ்வரவல்லபா⁴ |
ஈடி³தா சேஶ்வரார்தா⁴ங்க³ஶரீரேஶாதி⁴தே³வதா ||11||

ईक्षित्री | (48)
ஈக்ஷித்ரீ | 48

उदासीनद्रष्ट्री साक्षिणी असङ्गोदासीनज्ञानस्वरूपेत्यर्थः, 'साक्षी चेता' इति श्रुतेः, 'आविः संनिहितं गुहायाम्' {मुण्डकं २-२-१} इति श्रुतेः ॥

உதா³ஸீனத்³ரஷ்ட்ரீ ஸாக்ஷிணீ அஸங்கோ³தா³ஸீனஜ்ஞானஸ்வரூபேத்யர்த²꞉, 'ஸாக் - ஷீ சேதா' இதி ஶ்ருதே꞉, 'ஆவி꞉ ஸம்'நிஹிதம்' கு³ஹாயாம்' {முண்ட³கம்' 2-2-1} இதி ஶ்ருதே꞉ ||

'साक्षी चेता' इति श्रुतेः, 'आविः संनिहितं गुहायाम्' {मुण्डकं २-२-१} 'ஸாக்ஷீ சேதா' 'ஆவி꞉ ஸம்'நிஹிதம்' கு³ஹாயாம்' {முண்ட³கம்' 2-2-1} என்று ஸ்ருதி சொல்கிறது. ஈக்ஷித்ரீ என்றால் அஸங்க உதாசீன ஞானஸ்வரூபம். 'அந்தஸ் திஷ்டன் யமயதி' என்று சொல்லப்படுகிறது.

ॐ ईक्षित्र्यै नमः ||४८||
ஓம் ஈக்ஷித்ர்யை நம꞉ ||48||

ईक्षणसृष्टाण्डकोटिः | (49)
ஈக்ஷணஸ்ரு'ஷ்டாண்ட³கோடி꞉ | 49

अण्डानां ब्रह्माण्डानां कोटयः असङ्ख्याताः, भूतभाविकालभेदेन बहुवचनं कोटिशब्दस्य, अनादि - त्वात् संसारमण्डलस्य, ईक्षणेन भाविकार्यालोचनेन सृष्टाः अण्डकोटयो यया सा तथा, 'तदैक्षत बहु स्यां

प्रजायेयेति' {छान्दो ६-२} स ईक्षांचक्रे' 'आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीन् नान्यत्किंचन मिपत् स ईक्षत लोकान्नु सृजा इति स इमांल्लोकानसृजत' {ऐतरेय १-१} इत्यादिश्रुतेः, बाह्यकारणमनपेक्ष्य ऊर्णनाभ्या - दिदृष्टान्तप्रदर्शनेन चेतनस्याभिन्ननिमित्तोपादानत्वप्रदर्शनयुक्तेः, 'प्रकृतिश्च प्रतिज्ञादृष्टान्तानुपरोधात्' {ब्रह्मसूत्रम् १-४-२३} इत्यादेश्चेति भावः ||

அண்டா³னாம்' ப்³ரஹ்மாண்டா³னாம்' கோடய: அஸங்க்²யாதா:, பூ⁴தபா⁴விகாலபே⁴ - தே³ன ப³ஹுவசனம்' கோடிஶப்³த³ஸ்ய, அநாதி³த்வாத் ஸம்'ஸாரமண்ட³லஸ்ய, ஈக்ஷி - ணேன பா⁴விகார்யாலோசனேன ஸ்ரு'ஷ்டா: அண்ட³கோடயோ யயா ஸா ததா², 'ததை³க்ஷத ப³ஹு ஸ்யாம்' ப்ரஜாயேயேதி' {சா²ந்தோ³ 6-2} ஸ ஈக்ஷாஞ்சக்ரே' 'ஆத்மா வா இத³மேக ஏவாக்³ர ஆஸீன் நான்யத்கிம்சன மிபத் ஸ ஈக்ஷத லோகான்னு ஸ்ரு'ஜா இதி ஸ இமா'ம்ல்லோகானஸ்ரு'ஜத' {ஐதரேய 1-1} இத்யாதி³ஶ்ருதே:, பா³ஹ்யகாரண - மனபேக்ஷ்ய ஊர்ணநாப்⁴யாதி³த்³ரு'ஷ்டாந்தப்ரத³ர்ஶனேன சேதனஸ்யாபி⁴ன்னநிமி - த்தோபாதா³னத்வப்ரத³ர்ஶனயுக்தே:, 'ப்ரக்ரு'திஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்³ரு'ஷ்டாந்தானுப - ரோதா⁴த்' {ப்³ரஹ்மஸூத்ரம் 1-4-23} இத்யாதே³ஶ்சேதி பா⁴வ: ||

நினைத்த மாத்திரத்திலே 'ஸோ காமயத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய' என்று ஸ்ருதி சொல்கிறது. 'ததைக்ஷத தத் அபவத் தத் அஸ்ருஜத' என்று நினைத்த மாத்திரத்திலே நொடி நேரத்தில் ப்ரஹ்மாண்டங்களை ஸ்ருஷ்டி செய்ய கூடியவள். **'आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीन् नान्यत्किचन मिपत् स ईक्षत लोकान्नु सृजा इति स इमॉल्लोकानसृजत' {ऐतरेय १-१} 'ஆத்மா வா இத³மேக ஏவாக்³ர ஆஸீன் நான்யத்கிசன மிபத் ஸ ஈக்ஷத லோகான்னு ஸ்ரு'ஜா இதி ஸ இமா'ல்லோகானஸ்ரு'ஜத' {ஐதரேய 1-1}** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியங்களின் படி 'யதா ஊர்ணநாபி: ஸ்ருஜதே க்ருஹ்ணதே .....' என்ற உபநிஷத் வாக்கியத்தின் படி சிலந்தி பூச்சி வலை பின்னுவது போல பாஹ்ய கரணங்களின் அபேக்ஷை இன்றி சுதந்திரமாகவே சித்சக்தியில் அபின்ன ப்ரஹ்மமே ஸர்வ ஜகத்திற்கும் நிமித்த உபாதான காரணமாய் இருக்கிறது. **'प्रकृतिश्च प्रतिज्ञादृष्टान्तानुपरोधात्' {ब्रह्मसूत्रम् १-४-२३} 'ப்ரக்ரு'திஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்³ரு'ஷ்டாந்தானு - பரோதா⁴த்' {ப்³ரஹ்மஸூத்ரம் 1-4-23}** என்று ப்ரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யமும் இந்த விஷயத்தையே விமர்சிக்கின்றது. அபின்ன நிமித்த உபாதான காரண ரூபிணீ லலிதாம்பிகா என்று.

ॐ ईक्षणसृष्टाण्डकोटये नमः ||४९||

ஓம் ஈக்ஷணஸ்ரு'ஷ்டாண்ட³ - கோடயே நம: ||49||

ईश्वरवल्लभा | (50)

ஈஶ்வரவல்லபா⁴ | 50

ईश्वरः कामेश्वरः वल्लभः पतिः यस्याः सा तथा । ईश्वराणां ब्रह्मविष्णुरुद्रादीनां तत्तन्निष्ठमहिमोत्कर्ष - रूपेण प्रीत्यतिशयविषयत्वेन अभ्यर्हितेत्यर्थो वा ||

ஈஶ்வர: காமேஶ்வர: வல்லப⁴: பதி: யஸ்யா: ஸா ததா² | ஈஶ்வராணாம்' ப்³ரஹ்ம - விஷ்ணுருத்³ராதீ³னாம்' தத்தந்நிஷ்ட²மஹிமோத்கர்ஷரூபேண ப்ரீத்யதிஶயவிஷய - த்வேன அப்⁴யர்ஹிதேத்யர்தோ² வா ||

காமேஸ்வரன் என்ற பரமேஸ்வரனை அர்த்நாரியாக (பாதியாக) அம்பாள் பாதி பாகத்திலே இருக்கிறாள். அந்த ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவாத்மகர்கள் அவரவர்களுக்குள்ளே மஹிமையின் ஏற்றத்தாழ்வோடு பரமபிரேமையோடு பூஜிக்கத்தகுந்தவள். பரமேஸ்வரனை பூஜிப்பது போல பராசக்தி பூஜிக்க உகந்தவளாய் இருக்கிறாள் என்று ஈஸ்வர வல்லபா என்று அர்த்தநாரியாக லலிதாம்பிகை போற்றப்படுகிறாள்.

ॐ ईश्वरवल्लभायै नमः ||५०||
ஓம் ஈஶ்வரவல்லபா⁴யை நம꞉ ||50||

ईडिता | (51)
ஈடி³தா | 51

ईड स्तुताविति धातुपाठात् स्तुतिभिः विषयीकृता, वेदान्तैरिति शेषः, 'एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य' (बृह. ४-४-२३) इत्यादिश्रुतेः ||

ஈட³ ஸ்துதாவிதி தா⁴துபாடா²த் ஸ்துதிபி⁴꞉ விஷயீக்ரு'தா, வேதா³ந்தைரிதி ஶேஷ꞉, 'ஏஷ நித்யோ மஹிமா ப்³ராஹ்மணஸ்ய' (ப்³ரு'ஹ. 4-4-23) இத்யாதி³ஶ்ருதே꞉ ||

ஸமஸ்க்ருதத்திலே ஈட் என்ற மூல தாதுவிற்கு துதிக்கப்பட்டவள் என்று அர்த்தம். துதி செய்யக்கூடிய அருகதை. ஞானகாண்ட வேதாந்த வாக்கியங்களால் துதிக்கப்பட்டவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி **'एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य' (बृह. ४-४-२३) 'ஏஷ நித்யோ மஹிமா ப்³ராஹ்மணஸ்ய' (ப்³ரு'ஹ. 4-4-23)** ஏஷா ப்ராஹ்... **(2-72)** என்று கீதையிலே குறிப்பிடப்பட்ட அந்த ஸ்வரூபத்தை உடையவள்.

ॐ ईडितायै नमः ||५१||
ஓம் ஈடி³தாயை நம꞉ ||51||

ईश्वरार्धाङ्गशरीरा | (52)
ஈஶ்வரார்தா⁴ங்க³ஶரீரா | 52

ईश्वरस्य सच्चिदानन्दात्मकस्य शिवस्य अर्धं च तत् अङ्गं च अर्धाङ्गम् आनन्दस्वरूपता शरीरं शरीरव - त्स्वरूपलक्षणं यस्याः सा तथा । 'सच्चिन्मयः शिवः साक्षात्तस्यानन्दमयी शिवा' इति स्मृतेः । अथवा, ईश्वरस्यार्धाङ्गं वामभागः शरीरं मूर्तिर्यस्याः सा । अथवा, ईश्वरस्य हकारस्य अधीङ्गं शक्तिबीजं शरीरं मन्त्रात्मिका मूर्तिर्यस्याः सा तथा ||

ஈஶ்வரஸ்ய ஸச்சிதா³னந்தா³த்மகஸ்ய ஶிவஸ்ய அர்த⁴ம்' ச தத் அங்க³ம்' ச அர்தா⁴ - ங்க³ம் ஆனந்த³ஸ்வரூபதா ஶரீரம்' ஶரீரவத்ஸ்வரூபலக்ஷணம்' யஸ்யா꞉ ஸா ததா² | 'ஸச்சின்மய꞉ ஶிவ꞉ ஸாக்ஷாத்தஸ்யானந்த³மயீ ஶிவா' இதி ஸ்ம்ரு'தே꞉ | அத²வா, ஈஶ்வ - ரஸ்யார்தா⁴ங்க³ம்' வாமபா⁴க³꞉ ஶரீரம்' மூர்திர்யஸ்யா꞉ ஸா | அத²வா, ஈஶ்வரஸ்ய ஹகாரஸ்ய அதீ⁴ங்க³ம்' ஶக்திபீ³ஜம்' ஶரீரம்' மந்த்ரத்மிகா மூர்திர்யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

ஸத் சித் ஸ்வரூபமாய் இருக்கின்ற பரமேஸ்வரனுடைய பாதி ஸரீரத்தை உடையவள். ஸ்வரூப மற்ற வடிவற்ற வன்பொருளாய் இருக்கும் பரமேஸ்வரன்

வடிவத்தை தாங்கி லோக அனுக்கிரஹம் தந்தது போல கற்பிக்கப்படுகிறாள். அந்த கற்பிக்கப்பட்ட ஸரீரத்திலே பாதி பாகத்தை (வாம பாகத்தை) பரமேஸ்வரி எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறாள். அதாவது ஆனந்தமே சரீரமாய் உடையவள்.**'सच्चिन्मयः शिवः साक्षात्तस्यानन्दमयी शिवा' 'ஸச்சின்மய: ஶிவ: ஸாக்ஷாத்தஸ்யானந்த³மயீ ஶிவா'** என்று ஸ்ம்ருதியானது ஆனந்த மய ஸ்வரூபமான லலிதாம்பிகை என குறிப்பிடுகிறது. பரமேஸ்வரனுடைய பாதி அங்கமான வாமபாகத்தை இருப்பாக உடையவள். பரமேஸ்வர வடிவ ‘ஹகாரத்தின்’ பாதி அங்க ஸரீரம் மந்த்ராத்மகமாய் இருக்க கூடியவள். ஏனென்றால் வித்யாஸ்வரூபிணீ மந்திராத்மக ரூபமாய் இருக்க கூடியவள். ‘ஹம்’ என்னும் பரமேஸ்வர பீஜத்தின் சப்தம் சக்தியின் வடிவம். பாதி சிவ வடிவம். ‘வாக் அர்த்தெள இவ’ என்று காளிதாஸரால் குறிப்பிடப்பட்ட பரமேஸ்வரி என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதன் அர்த்தமானது பார்வதியையும் பரமேஸ்வரனையும் நான் வணங்குகின்றேன். அவர்கள் பிரித்து பார்க்க முடியாதவர்கள். எப்படி வார்த்தையும் வார்த்தையின் அர்த்தமும் பிரித்து பார்க்க முடியாதோ அது போல பரமேஸ்வரனையும் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரியையும் பிரித்து பார்க்க முடியாது என்று இந்த நாமத்தின் மூலமாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

ॐ ईश्वरार्धाङ्गशरीरायै नमः ||५२||
ஓம் ஈஶ்வராத்திர்தா⁴ங்க³ - ஶரீராயை நம: ||52||

ईशाधिदेवता | (53)
ஈஶாதி⁴தே³வதா | 53

ईगस्येत्युपलक्षणं जीवस्यापि, ईशस्य तत्त्वंपद्वाच्यार्थस्य मायाज्ञानोपाधिकस्य विशिष्टस्य अधि उपरि विशेपणद्वयस्य परित्यागे देवता द्योतमाना कूटस्थचिन्मात्रशोधिततत्त्वंपदार्थरूपेत्यर्थः । अथवा, ईशः कामेश्वरः अधिदेवता पूज्यः यस्याः सा तथा । परमपतिव्रतेत्यर्थः ||

ஈக³ஸ்யேத்யுபலக்ஷணம்’ ஜீவம்யாபி, ஈஶஸ்ய தத்த்வம்பத்³வாச்யார்த²ஸ்ய மாயா - ஜ்ஞானோபாதி⁴கஸ்ய விஶிஷ்டஸ்ய அதி⁴ உபரி விஶேபணத்³வயஸ்ய பரித்யாகே³ தே³வதா த்³யோதமானா கூடஸ்த²சின்மாத்ரஶோதி⁴ததத்த்வம்பதா³ர்த²ரூபேத்யர்த²: | அத²வா, ஈஶ: காமேஶ்வர: அதி⁴தே³வதா பூஜ்ய: யஸ்யா: ஸா ததா² | பரமபதிவ்ரதே - த்யர்த²: ||

ஈஷா என்ற பதத்திற்கு பகவான் சங்கரர் உபலக்ஷணமாக ஜீவஸ்வரூபத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறார். மாயா உபாதியோடு கூடிய தத்பத வாக்யார்த்த ஸ்வரூபமான ஈஸ்வரனுக்கும் அவித்யா உபாதியோடு கூடிய த்வம் பத வாக்யார்த்த ஜீவனுக்கும் மேலே பாகத்தியாக லக்ஷணையால் நாம் எவற்றை எல்லாம் விலக்க முடியுமோ விலக்க முடிந்தவற்றை எல்லாம் விலக்கி பாகத்தியாக லக்ஷணத்தின் மூலமாக அந்த உபாதிகளை நிவர்த்தி செய்த பொழுது கூடஸ்த சின்மாத்ர அகண்ட ஏக ரசம் தான் பாக்கி இருக்கிறது. அப்படி பட்ட ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடியவள் லலிதா திரிபுர ஸுந்தரி. ‘ஸம்வித் ஏகா’ என்று பஞ்சதசீ சொல்கிறது. அப்படி பட்ட ஏகா பரதேவதா ரூபா. ‘சிவரூப விமர்ஷ … நிர்மலா சங்கரஸ்யாபி ஷங்கரீ’ என்று காமேஸ்வரனால் கூட பூஜிக்க

தகுந்தவளாய் இருக்கிறாள். பரம பதிவ்ரதை என்ற பொருள் கூட உண்டு. ‘ஸாமரஸ்ய பாவமே பூஜை’ என்பதற்கு தாத்பர்யமாய் கூறப்படுகிறது. ஆதலால் ஸம்வித்ரூப ஏகா பரதேவதா லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி என்று உபாதியின் வசத்தால் சிவன் போலவும் அதே உபாதியின் வசத்தால் லலிதாம்பிகையாக தோன்றக் கூடிய சைதன்யஸ் ஸ்வரூபிணீ என்று இந்த நாமாவானது கூறுகின்றது.

ॐ ईशाधिदेवतायै नमः ||५३||
ஓம் ஈஶாதி⁴தே³வதாயை நம: ||53||

ईश्वरप्रेरणकरी चेशताण्डवसाक्षिणी |
ईश्वरोत्सङ्गनिलया चेतिवाधाविनाशिनी ||१२||
ஈஶ்வரப்ரேரணகரீ சேஶ - தாண்ட³வ - ஸாக்ஷிணீ |
ஈஶ்வரோத்ஸங்க³ - நிலயா சேதிவாதா⁴ - விநாஶினீ ||12||

ईश्वरप्रेरणकरी | (54)
ஈஶ்வரப்ரேரணகரீ | 54

ईश्वरस्य बिम्वचैतन्यस्य स्वरूपा सती जगत्सर्जनादिकार्यप्रेरयित्री प्रेरणकरी आज्ञापिकेत्यर्थः । इच्छाज्ञानक्रियाशक्त्यावरणविक्षेपशक्तिप्रतिफलितचित्स्वरूपा भाविकार्यानुकूलप्रारब्धाध्यक्षपरमेश्वरे - क्षणनामधेयप्रकाशात्मिका भवतीति भावः । ईश्वरप्रेरणं तदाज्ञामनुल्लङ्घनेन करोतीति वा, तदीयभा - र्यात्वेन नितरां तद्वश्येति यावत् ||

ஈஶ்வரஸ்ய பி³ம்வசைதன்யஸ்ய ஸ்வரூபா ஸதீ ஜக³த்ஸர்ஜநாதி³கார்யப்ரேரயித்ரீ ப்ரேரணகரீ ஆஜ்ஞாபிகேத்யர்த²: | இச்சா²ஜ்ஞானக்ரியாஶக்த்யாவரணவிக்ஷேப - ஶக்திப்ரதிப²லிதசித்ஸ்வரூபா பா⁴விகார்யானுகூலப்ராரப்³தா⁴த்⁴யக்ஷபரமேஶ்வரே - க்ஷணநாமதே⁴யப்ரகாஶாத்மிகா ப⁴வதீதி பா⁴வ: | ஈஶ்வரப்ரேரணம்’ ததா³ஜ்ஞாமனு - ல்லங்க⁴னேன கரோதீதி வா, ததீ³யபா⁴ர்யாத்வேன நிதராம்’ தத்³வஶ்யேதி யாவத் ||

இந்த ஜகத் என்பது அவ்யக்தமாய் இருந்து வியக்தமாய் இருக்க கூடிய மாயை என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்கிறது. அப்படி பட்ட மாயையை உபாதியாய் வைத்து இருக்கும் ஈஸ்வரனுக்கு அதிஷ்டானமாய் இருந்து ஜகத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி முதலிய காரியங்களில் அந்த ஈஸ்வரனையே இயக்க கூடியவள் ப்ரேரிதா என்று இந்த நாமமானது கூறிப்பிடுகிறது. லலிதாம்பிகையான பரதேவதை இச்சா சக்தி, க்ரியா சக்தி, ஞான சக்தி என்று சக்திகளுக்கும், அஞ்ஞானத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாய் இருக்க கூடிய ‘ஷக்தித் த்வயம் ஹி மாயா’ என்ற வாக்கியத்தின் படி ஆவரண விக்ஷேப ஆத்மகமாய் இருக்க கூடியது இந்த மாயை. அந்த அஞ்ஞானத்துக்கும் அதிஷ்டானமாய் விளங்குபவளாய் இருக்கின்றாள். இந்த மாயையோடு கூடியுள்ளவனாய் இருக்க கூடிய ஈஸ்வரன் இனிமேல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுவதை பற்றி ஆலோசிக்கும் போது ‘தபஸா சீயதே ப்ரஹ்ம’ என்ற உபநிஷத் வாக்கியத்தின் படி அந்த ஆலோசனை அந்த ஞான விசாரத்திற்கு ஈக்ஷண வடிவ ப்ரகாச ஸ்வரூபமாய் இருக்கின்றாள். அதனால் அவள் ஈஸ்வரனையே இயக்குகின்றாள் என்று கூறப்படுகிறது. பரதேவதை லலிதாம்பிகை ஈஸ்வரனது வாம பாகத்திலே ஒரு பாதியை தனதாக்கிக் கொண்டு

பட்ட மஹிஷியாகவும் இருப்பதால், மிகவும் ஸ்வாதீனமாகவும் இருப்பதால், ஈஸ்வரனை இயக்குகின்றாள் என்பதுமே, ஈஸ்வரனின் ஆக்ஞையினாலே என்று தான் நாம் அறிய வேண்டும். அவன் அருளால் அவன் தாள் பற்றி என்று இந்த கருத்தானது இங்கே தொனிக்கின்றது.

ॐ ईश्वरप्रेरणकर्यै नमः ||५४||
ஓம் ஈஶ்வரப்ரேரணகர்யை நம꞉ ||54||

ईशताण्डवसाक्षिणी | (55)
ஈஶதாண்ட³வஸாக்ஷிணீ | 55

ईशस्य तत्पदवाच्यार्थस्य ताण्डवं नर्तनवदप्रयत्नसंपाद्यं लीलामात्रमित्यर्थः, जगत्सर्जनादिरूपा क्रिया चलनरूपकर्मत्वसामान्यात्, तस्य साक्षिणी असंसर्गप्रकाशरूपिणीत्यर्थः, 'असंगो न हि सज्जते' (बृह. ४-४) इति श्रुतेः । अथवा, ईशताण्डवस्य परमेश्वरनृत्यनाट्याभिव्यञ्जितचतुःषष्टिकलोपदेशस्य साक्षिणी । तदुक्तम् - 'नर्तनाद्धि परेशस्य चतुःषष्टिकलाजनिः' इति । प्रदोषस्तोत्रे ईशताण्डवनर्तनवर्णनमतिस्फु - टमिति नेह लिख्यते||

ஈஶஸ்ய தத்பத³வாச்யார்த²ஸ்ய தாண்ட³வம்' நர்தனவத³ப்ரயத்னஸம்பாத்³யம்' லீலாமாத்ரமித்யர்த²꞉, ஜக³த்ஸர்ஜநாதி³ரூபா க்ரியா சலனரூபகர்மத்வஸாமான்யாத், தஸ்ய ஸாக்ஷிணீ அஸம்'ஸர்க³ப்ரகாஶரூபிணீத்யர்த²꞉, 'அஸங்கோ³ ந ஹி ஸஜ்ஜதே' (ப்³ரு'ஹ. 4-4) இதி ஶ்ருதே꞉ | அத²வா, ஈஶதாண்ட³வஸ்ய பரமேஶ்வரந்ரு'த்யநாட்யா - பி⁴வ்யஞ்ஜிதசது꞉ஷஷ்டிகலோபதே³ஶஸ்ய ஸாக்ஷிணீ | தது³க்தம் - 'நர்தநாத்³தி⁴ பரேஶஸ்ய சது꞉ஷஷ்டிகலாஜனி꞉' இதி | ப்ரதோ³ஷஸ்தோத்ரே ஈஶதாண்ட³வனர்தன - வர்ணனமதிஸ்பு²டமிதி நேஹ லிக்²யதே||

பரமேஸ்வரனுடைய சிவ தாண்டவத்திற்கு ஸாக்ஷியாய் இருக்க கூடியவள் லலிதாம்பிகா. ஜகத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயம் (ஸம்ஹாரம்), திரோபாவம் என்று சொல்லக்கூடிய ஆவரணம், அந்த ஆவரணம் நீங்கிய அனுக்கிரஹம். இவைகள் தான் பரமேஸ்வரனுடைய தாண்டவம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவை பஞ்ச க்ருத்யம் என்றும் கூறப்படுகிறது. இந்த பஞ்ச க்ருத்ய தாண்டவத்திற்கு ஸாக்ஷியாய் இருக்க கூடியவள் பரதேவதை லலிதாம்பிகை. **'असंगो न हि सज्जते' (बृह. ४-४) 'அஸங்கோ³ ந ஹி ஸஜ்ஜதே' (ப்³ரு'ஹ. 4-4)** என்பது ஸ்ருதி வாக்கியம். பரமேஸ்வரன் தனது தாண்டவத்தினால் ஆனந்த தாண்டவத்தினால் 64 கலைகளையும் உபதேசிக்கிறார். அப்பொழுது அந்த உபதேசத்திற்கு வித்யாஸ்வரூபிணீயான லலிதாம்பிகை ஸாக்ஷியாக இருக்கின்றாள். **'नर्तनाद्धि परेशस्य चतुःषष्टिकलाजनिः' 'நர்தநாத்³ஹி பரேஶஸ்ய சது꞉ஷஷ்டிகலாஜனி꞉'** என்று பிரதோஷ சமயத்திலே இந்த வாக்கியமானது கூறப்படுகிறது. 64 கலைகளும் இந்த தாண்டவத்தில் ஜனிக்கின்றன என்று கூறப்படுகின்றன.

ॐ ईशताण्डवसाक्षिण्यै नमः ||५५||
ஓம் ஈஶதாண்ட³வ - ஸாக்ஷிண்யை நம꞉ ||55||

ईश्वरोत्संगनिलया | (56)
ஈஶ்வரோத்ஸங்க³நிலயா | 56

ईश्वरस्य स्वभर्तुः उत्सङ्गः ऊरू तौ निलयः यस्याः सा तथा ||
ஈஶ்வரஸ்ய ஸ்வப⁴ர்து: உத்ஸங்க³: ஊரூ தௌ நிலய: யஸ்யா: ஸா ததா² ||

அம்பாள் எங்கே அமர்ந்து இருக்கிறாள் என்று சொன்னால், தன் பதியான காமேஸ்வரனுடைய மடியிலே ஸ்வாதீனமாய் அமர்ந்து இருக்கிறாள் என்று இந்த நாமம் கூறுகிறது.

ॐ ईश्वरोत्सङ्गनिलयायै नमः ||५६||
ஓம் ஈஶ்வரோத்ஸங்க³ - நிலயாயை நம: ||56||

ईतिबाधाविनाशिनी | (57)
ஈதிபா³தா⁴விநாஶினீ | 57

ईतिबाधा दैवाद्युपद्रवः, क्षुद्रजन्तुपीडा वा, तां विनाशयतीति तथा ||
ஈதிபா³தா⁴ தை³வாத்³யுபத்³ரவ:, க்ஷுத்³ரஜந்துபீடா³ வா, தாம்' விநாஶயதீதி ததா² ||

உபத்திரவங்கலின்றி காப்பாற்று அதாவது 'ஆமையாத் பாஹி' என்று சொல்வது வழக்கம். குருவாயூரப்பனை பற்றி பாடும்போது ஆமையாத் பாஹி என்று உண்டு. கர்ம விதி வசத்தினால் துஷ்ட ஜந்துக்களால் ஏற்படக்கூடிய உபத்ரவத்தை போக்கக்கூடியவள் என்று அர்த்தம். 'பாப தாப நாஷினீ' என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ॐ ईतिबाधाविनाशिन्यै नमः ||५७||
ஓம் ஈதிபா³தா⁴விநாஶின்யை நம: ||57||

ईहाविरहिता चेशशक्तिरीषत्स्मितानना |
लकाररूपा ललिता लक्ष्मीवाणीनिषेविता ||१३||
ஈஹாவிரஹிதா சேஶ - ஶக்திரீஷத்ஸ்மிதாநநா |
லகாரரூபா லலிதா லக்ஷ்மீ - வாணீ - நிஷேவிதா ||13||

ईहाविरहिता | (58)
ஈஹாவிரஹிதா | 58

अप्राप्तप्राप्तिं प्रति इच्छा ईहा, तया विरहिता; आप्तकामत्वात् तद्विरहितेत्यर्थः ||

அப்ராப்தப்ராப்திம்' ப்ரதி இச்சா² ஈஹா, தயா விரஹிதா; ஆப்தகாமத்வாத் தத்³ - விரஹிதேத்யர்த²: ||

அடையப்படாத பொருளை அடைய வேண்டும் என்று இச்சைக்கு ஈஹா என்று பெயர். அந்த ஈஹா இல்லாதவள். ஏன் என்றால் 'க்ருத க்ருத்யதா. ஆப்தகாமத் தன்மை ஸமஸ்த கர்மக்ருத்' என்ற முழுமை இருப்பதினால் 'ஸம்ப்லுத உதக

ஸ்தானிய வத் ' என்று கீதையினிலே கூறப்பட்டது போல முழுமையானவள். பூர்ண வஸ்து. அதனால் அடையக்கூடிய வஸ்து என்று அவளுக்கு ஒன்றும் கிடையாது.

ॐ ईहाविरहितायै नमः ||५८||
ஓ ஈஹாவிரஹிதாயை நம: ||58||

ईशशक्तिः | (59)
ஈஶஶக்தி: | 59

ईशस्य शक्तिः सर्वज्ञत्वादिस्वरूपसामर्थ्यं यस्याः सा तथा, 'देवात्मशक्तिम्' (श्वेता. १-३) इति श्रुतेः ||

ஈஶஸ்ய ஶக்தி: ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³ஸ்வரூபஸாமர்த்²யம்' யஸ்யா: ஸா ததா², 'தே³வாத்மஶக்திம்' (ஶ்வேதா. 1-3) இதி ஶ்ருதே: ||

ஈசுவரனுடைய சக்தி ஸ்வரூபமாய் இருப்பவள். அதில் ஸர்வஞத்வம், ஸர்வ கர்த்ருத்வம் முதலிய சாமர்த்தியங்கள் எல்லாம் சக்தியினுடைய ஸ்வரூபங்கள். அவைகள் தேவதா சக்தி என்று ஸ்ருதியானது கூறுகின்றது. தமிழ் இலக்கியத்திலே சிவம் என்ற சொல்லில் 'இ' என்பது சக்தியை குறிப்பிடுகிறது. அந்த சக்தி இல்லை இன்றேல் 'சிவம்', 'சவம்' என்று கூறப்படுகிறது. பரமேஸ்வரனுடைய சக்தி ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடியவள் லலிதாம்பிகை (சிவத்தில் 'இகாரத்தை' எடுத்தல் சவம் ஆகிவிடும்).

ॐ ईशशक्तयै नमः ||५९||
ஓம் ஈஶஶக்தயை நம: ||59||

ईषत्स्मितानना | (60)
ஈஷத்ஸ்மிதானனா | 60

ईषत् स्मितं मन्दहासः यस्य तत् तथा,नादृगाननं यस्याः सा तथा, पर्याप्तकामत्वेन सर्वदा प्रसन्नमुखीत्यर्थः । दुःखास्पर्शिपरमानन्दरूपतया वा तथा ||

ஈஷத் ஸ்மிதம்' மந்த³ஹாஸ: யஸ்ய தத் ததா²,நாத்³ரு'கா³னனம்' யஸ்யா: ஸா ததா², பர்யாப்தகாமத்வேன ஸர்வதா³ ப்ரஸன்னமுகீ²த்யர்த²: | து³:கா²ஸ்பர்ஶி - பரமானந்த³ரூபதயா வா ததா² ||

ஸ்மிதம் என்றால் மந்தஹாஸம் என்று அர்த்தம். மந்த ஹாசத்தோடு கூடிய முகத்தை உடையவள்.துக்கத்தின் சாயல் அறவே இல்லாதவள் பரமானந்த ஸ்வரூபிணீயான லலிதாம்பிகை. எப்பொழுதும் புன்சிரிப்பான முகத்தோடு இருக்க கூடியவள் லலிதாம்பிகை. தக்ஷிணாமூர்த்தி பற்றி சொல்லும் போது அதே ப்ரயோகமானது சொல்லப்படுகிறது. எப்பொழுதும் புன்னகை அரும்பிய இதழ்களோடு இருக்க கூடியவர் தக்ஷிணாமூர்த்தி, அதேபோல் இருக்க கூடியவள் லலிதாம்பிகை.

ॐ ईषत्स्मिताननायै नमः ||६०||
ஓம் ஈஷத்ஸ்மிதாநநாயை நம꞉ ||60||

लकाररूपा | (61)
லகாரரூபா | 61

रूप्यत इति रूपं मन्त्रस्य चतुर्थवर्णत्वेन ज्ञापकं यस्याः सा तथा ||

ரூப்யத இதி ரூபம்’ மந்த்ரஸ்ய சதுர்த²வர்ணத்வேன ஜ்ஞாபகம்’ யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

மூல வித்யாவின் நான்காவது அக்ஷரம் (வர்ணம்) லகாரம். அந்த லகார வடிவமாய் இருக்க கூடியவள் லலிதாம்பிகை.

ॐ लकाररूपायै नमः ||६१||
ஓம் லகாரரூபாயை நம꞉ ||61||

ललिता | (62)
லலிதா | 62

‘ललितं त्रिपु सुन्दरम्’ इति वचनात् अत्यन्तसौन्दर्यवतीत्यर्थः । अनुपमसौन्दर्या वा ||

‘லலிதம்’ த்ரிபு ஸுந்த³ரம்’ இதி வசனாத் அத்யந்தஸௌந்த³ர்யவதீத்யர்த²꞉ | அனுபமஸௌந்த³ர்யா வா ||

‘ललितं त्रिषु सुन्दरम्’ ‘லலிதம்’ த்ரிஷு ஸுந்த³ரம்’ என்ற வாக்கியத்தின் படி ஒப்புயர்வற்ற (incomparable beauty) அழகை உடையவள்.

ॐ ललितायै नमः ||६२||
ஓம் லலிதாயை நம꞉ ||62||

लक्ष्मीवाणीनिषेविता | (63)
லக்ஷ்மீவாணீநிஷேவிதா | 63

लक्ष्मीः रमा सर्वैश्वर्यशक्तिः, वाणी सरस्वती सर्वज्ञानशक्तिः, ताभ्यां नितरां अकृत्रिमप्रेम्णा अनन्यभूता सती सेविता । सेवा नाम उन्मीलिताज्ञानतीक्षा, तद्वत्त्वादित्यर्थः ||

லக்ஷ்மீ꞉ ரமா ஸர்வைஶ்வர்யஶக்தி꞉, வாணீ ஸரஸ்வதீ ஸர்வஜ்ஞானஶக்தி꞉, தாப்⁴யாம்’ நிதராம்’ அக்ரு’த்ரிமப்ரேம்ணா அனன்யபூ⁴தா ஸதீ ஸேவிதா | ஸேவா நாம உன்மீலிதாஜ்ஞானதீக்ஷா, தத்³வத்த்வாதி³த்யர்த²꞉ ||

லக்ஷ்மீ என்பவள் ஸகல விதமான ஐஸ்வர்யங்களையும் தரக் கூடியவள். தான்ய லக்ஷ்மீ, வர லக்ஷ்மீ, வீர லக்ஷ்மீ, ஐஸ்வர்ய லக்ஷ்மீ என்று சொல்லக்கூடியது. ஸகல

வித்யா ஞானமும் தரக்கூடியவள் ஸரஸ்வதி. ஐஸ்வர்ய சக்தி ஞான சக்தி என்னும் லக்ஷ்மீ ஸரஸ்வதிகளால் ஸ்வபாவிகமாய் உள்ள ப்ரேமையோடு அனன்யமாய் அவள் ஸேவிக்கப்படுகிறாள். ஸேவை என்று சொன்னால் கண் இமைகள் கொட்டாமல், பரதேவதை எந்த நேரத்தில் என்ன ஆஞ்கை இடுவாளோ என்று பரதேவதையின் முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டு இருப்பது போல் உள்ள ஒரு பாவனை. இங்கு, அங்கு என்று அலையாது வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டு இருத்தல்.

ॐ लक्ष्मीवाणीनिषेवितायै नमः ||६३||
ஓம் லக்ஷ்மீ - வாணீ - நிஷேவிதாயை நம: ||63||

लाकिनी ललनारूपा लसद्दाडिमपाटला |
ललन्तिकालसत्फाला ललाटनयनार्चिता ||१४||
லாகினீ லலனாரூபா லஸத்³தா³டி³மபாடலா |
லலந்திகாலஸத்பா²லா லலாடநயனார்சிதா ||14||

लाकिनी | (64)
லாகினீ | 64

कं सुखम्, ‘कं ब्रह्म’ इति श्रुतेः, तत्र भवतीत्यकं ब्रह्मभिन्नतया प्रतीयमानं दुःखात्मकं जगत् अकम्, लीयत इति लम्, उपलक्षणमुत्पत्त्यादेः, लमकमस्यास्तीति लाकिनी, अनृतजडदुःखरूपजगत्कारणत - व्यावृत्तस्वरूपब्रह्मभूता इत्यर्थः ||

கம்’ ஸுக²ம், ‘கம்’ ப்³ரஹ்ம’ இதி ஶ்ருதே:, தன்ன ப⁴வதீத்யகம்’ ப்³ரஹ்மபி⁴ன்னதயா ப்ரதீயமானம்’ து³:கா²த்மகம்’ ஜக³த் அகம், லீயத இதி லம், உபலக்ஷணமுத்பத்த்யா - தே³:, லமகமஸ்யாஸ்தீதி லாகினீ, அந்ரு’தஜட³து³:க²ரூபஜக³த்காரணதத்³வ்யாவ்ரு’த் - தஸ்வரூபப்³ரஹ்மபூ⁴தா இத்யர்த²: ||

‘कं ब्रह्म’ ‘கம்’ ப்³ரஹ்ம’ என்ற ஸ்ருதி ‘கம்’ என்றால் ஆனந்தம். ஆனந்தம் அல்லாதது ‘அகம்’. ப்ரஹ்மனுக்கு பின்னமாய் தோன்றக்கூடிய இந்த பிரபஞ்சமானது பெயரும் வடிவும் இருக்க கூடியது துக்கத்தின் ஸ்வரூபம் அதாவது துக்கதின் வடிவம். இத்தகைய ஜகத்தானது எங்கே லயத்தை அடைகிறதோ அது ‘லம்’. லயத்தின் உபலக்ஷணமாக உற்பத்தி ஸ்திதிகளை கொள்ளுதல் வேண்டும். அதாவது இந்த ஜகத்தானது எங்கிருந்து உற்பத்தியாகி நிலைபெற்று எங்கே லயத்தை அடைகின்றதோ அது லாகினீ. ‘மயிஏவ ஸகலம் ஜாதம் ஸ்திதிம் லயம் யாதி (கைவல்ய உப..)’ என்ற உபநிஷத்தின் வாக்கியத்தினுடைய அர்த்தம் பொதிந்ததாய் இந்த நாமமானது இருக்கின்றது. அந்ருத ஜட துக்க ப்ரபஞ்ச காரணமாயும், ப்ரபஞ்ச வடிவ நாம ரூபங்களின் வ்யாவ்ருத்தமாக ஸ்வயமாய் ப்ரகாசிக்கும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாயும் இருக்ககூடியவள் லாகினீ என்று போற்றக்கூடிய லலிதாம்பிகை.

ॐ लाकिन्यै नमः ||६४||
ஓம் லாகிந்யை நம: ||64||

ललनारूपा | (65)
லலனாரூபா | 65

रूप्यते ज्ञाप्यते अनेनेति रूपं ज्ञापकं तद्व्याप्यलिङ्गंचिह्नमिति वा, ललनानां स्त्रीणां रूपं वेषः आभरणाद्यलङ्कारो वा आकृतिर्वा यस्याः सा तथा, ललनाः स्त्रियः रूपाणि भूतयः यस्याः सा तथा, 'लिङ्गाङ्कितमिदं पश्य जगदेतद्भगाङ्कितम्' इति पुराणवचनात् ॥

ரூப்யதே ஜ்ஞாப்யதே அனேனேதி ரூபம்' ஜ்ஞாபகம்' தவ்த்³யாப்யலிங்க³ம் - சிஹ்னமிதி வா, லலனானாம்' ஸ்த்ரீணாம்' ரூபம்' வேஷ: ஆப⁴ரணாத்³யலங்காரோ வா ஆக்ரு'திர்வா யஸ்யா: ஸா ததா², லலனா: ஸ்த்ரிய: ரூபாணி பூ⁴தய: யஸ்யா: ஸா ததா², 'லிங்கா³ங்கிதமித³ம்' பஶ்ய ஜக³தே³தத்³ப⁴கா³ங்கிதம்' இதி புராணவசனாத் ||

ஒரு ரூபம் என்று சொன்னால் ஒரு வஸ்துவை பற்றிய உண்டான அறிவை ஞாபகப் படுத்துவது. அது வஸ்துவினுடைய அடையாளம் அல்லது லிங்கம் (தடஸ்த லக்ஷணம்). ஸ்த்ரீகளுடைய ரூபம் அதாவது அங்க வடிவம், அலங்காரம் முதலியவைகள் யாருக்கு உள்ளனவோ அவள் **'लिङ्गाङ्कितमिदं "पश्य" जगदेतद्भगाङ्कितम्' 'லிங்கா³ங்கிதமித³ம்' "பஶ்ய" ஜக³தே³தத்³ப⁴கா³ங்கிதம்'** என்று புராணங்களிலே சொல்லப்படுகிறது. அலங்கார ஸ்வரூபிணீ லலிதாம்பிகை.

ॐ ललनारूपायै नमः ||६५||
ஓம் லலநாரூபாயை நம: ||65||

लसद्दाडिमपाटला | (66)
லஸத்³தா³டி³மபாடலா | 66

दाडिमशब्देन विकसितं तत्पुष्पं लक्ष्यते, लसत् सद्यो विकसनप्रकाशं च तद्दाडिमं च, इदं उपलक्षणं बन्धूकादीनां; तद्वत्पाटला श्वेतमिश्ररक्तवर्णप्रधानमूर्तिमतीत्यर्थः, 'श्वेतरक्तं तु पाटलम्' इति वचनात् ||

தா³டி³மஶப்³தே³ன விகஸிதம்' தத்புஷ்பம்' லக்ஷ்யதே, லஸத் ஸத்³யோ விகஸனப்ரகாஶம்' ச தத்³தா³டி³மம்' ச, இத³ம்' உபலக்ஷணம்' ப³ந்தூ⁴காதீ³னாம்'; தத்³வத்பாடலா ஶ்வேதமிஶ்ரரக்தவர்ணப்ரதா⁴னமூர்திமதீத்யர்த²:, 'ஶ்வேதரக்தம்' து பாடலம்' இதி வசனாத் ||

அம்பிகையின் ஸரீரத்தின் நிறமானது மலர்ந்து விளைந்த மாதுளம் பழத்தினுடைய வர்ணம். மாதுளம் புஷ்பத்திற்கு ஸஜாதியமான செம்பருத்தி முதலிய புஷ்பங்களையும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். பாடலம் என்பது வெண்மை கலந்த சிவப்பு. அப்படி பட்ட நிறத்தை உடையவள்.

ॐ लसद्दाडिमपाटलायै नमः ||६६||
ஓம் லஸத்³தா³டி³ம - பாடலாயை நம: ||66||

ललन्तिकालसत्फाला | (67)
லலந்திகாலஸத்பா²லா | 67

ललन्तिकया परितः मुक्ताफलखचितनवरत्नमध्यया ललाटमध्यदेशभूषया, इदमुपलक्षणं ललाटप - ट्टादीनाम्, लसत् फालं यस्याः सा तथा ||

லலந்திகயா பரிதஃ முக்தாப2லக2சிதனவரத்னமத்4யயா லலாடமத்4யதே3ஶ பூ4ஷயா, இத3முபலக்ஷணம்’ லலாடபட்டாதீ3னாம், லஸத் பா2லம்’ யஸ்யாஃ ஸா ததா2 ||

‘லலந்திகா’ என்பது ஒரு ஆபரணம் நெற்றியிலே சூடக்கூடியது. லலந்திகா என்னும் அந்த ஆபரணத்தினால் ப்ரகாசிக்க கூடிய நெற்றியை உடையவள். அந்த ஆபரணத்தின் மத்தியிலே நவரத்தினங்களை பொறுத்தி மேலே ஒரு முத்தை பதித்து இருக்க கூடியது தான் அந்த லலந்திகா என்ற ஆபரணம். இது நெற்றியிலே அணிவதால் நெற்றிப்பட்டம் என்றும் சொல்லப்படுகிறத்து. அப்படிப்பட்ட நெற்றிப்பட்டத்தை அணிந்து இருப்பவள் லலிதாம்பிகை.

ॐ ललन्तिकालसत्फालायै नमः ||६७||
ஓம் லலந்திகா - லஸத்பா2லாயை நமஃ ||67||

ललाटनयनार्चिता | (68)
லலாடநயனார்சிதா | 68

ललाटे नयनं येषां ते, अत्र ललाटशब्देन भ्रूमध्यं लक्ष्यते, नयनशब्देन ज्ञानमपि तथा चोर्ध्वदृष्टिभिः खेचरीमुद्रया विलीनचित्तैः असिवरणयोर्मध्यदेशाभिधानाविमुक्तकृतपरमेश्वराराधनपरपुरुषप्राप्यत्वा - भिधायकात्रिप्रश्नोत्तर जाबालश्रुतिगत याज्ञवल्क्योत्तरवाक्यनिर्दिष्टभूमिकाजयसिद्धिमत्पुरुषैः अर्चिता सा - क्षात्कृतेत्यर्थः । अथवा, तृतीयनेत्रवता शिवेन तत्स्वरूपरुद्रैर्वा पूजितेत्यर्थः ||

லலாடே நயனம்’ யேஷாம்’ தே, அத்ர லலாடஶப்3தே3ன ப்4ரூமத்4யம்’ லக்ஷ்யதே, நயனஶப்3தே3ன ஜ்ஞானமபி ததா2 சோர்த்4வத்3ரு’ஷ்டிபி4ஃ கே2சரீமுத்3ரயா விலீனசி - த்தைஃ அஸிவரணயோர்மத்4யதே3ஶாபி4தா4னாவிமுக்தக்ரு’த பரமேஶ்வராராத4னப - ரபுருஷப்ராப்யத்வாபி4தா4யகாத்ரிப்ரஶ்னோத்தர ஜாபா3லஶ்ருதிக3த யாஜ்ஞவல்க் - யோத்தரவாக்யநிர்தி3ஷ்டபூ4மிகாஜயஸித்3தி4மத்புருஷைஃ அர்சிதா ஸாக்ஷாத்க்ரு’ - தேத்யர்த2ஃ | அத2வா, த்ரு’தீயநேத்ரவதா ஶிவேன தத்ஸ்வரூபருத்3ரைர்வா பூஜிதேத் - யர்த2ஃ ||

‘லலாடம்’ என்பது ‘ப்ரூமத்யம்’ புருவத்தின் நடு என்று அர்த்தம். நயனம் என்று சொன்னால் ஞானம். அதனால் தான் நடு நெற்றியின் மத்தியில் இருப்பது ஆஞ்ஞா என்ற ஞானத்தின் நிலை. நெற்றிக்கண் உடையவர்களால் பூஜிக்கப் படுபவள். அதாவது ஞானிகளால் பூஜிக்கப்படுபவள். கேஸரி முத்திரையால் ஊர்த்வ த்ருஷ்டி உடைய மஹா யோகிகள் ‘அஸி’ என்ற சொல்லக்கூடிய வருணனுக்கு மத்தியில் வாரணா-அஸி என்று அவிமுக்த காசி க்ஷேத்திரத்தில் ஜாபால உபநிஷத்தில் அத்ரிக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் உபதேசித்த படி பாவித்து பரமேஸ்வரனை ஆராதனம் செய்பவர்கள். அவர்களாலும் பூஜிக்கப் படுபவள் லலிதாம்பிகை. அதாவது அத்தகைய மஹா யோகிகளால் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்படுபவள் லலிதாம்பிகை அல்லது முக்கண் படைத்த ருத்ர மூர்த்தியால் பூஜிக்கப்படுபவள் லலிதாம்பிகை.

ॐ ललाटनयनार्चितायै नमः ||६८||

ஓம் லலாட - நயநார்சிதாயை நம꞉ ||68||

लक्षणोज्ज्वलदिव्याङ्गी लक्षकोट्यण्डनायिका |
लक्ष्यार्था लक्षणामम्या लब्धकामा लतातनुः ||१५||
லக்ஷணோஜ்ஜ்வல - தி³வ்யாங்கீ³ லக்ஷகோட்யண்ட³நாயிகா |
லக்ஷ்யார்தா² லக்ஷணாமம்யா லப்³த⁴காமா லதாதனு꞉ ||15||

लक्षणोज्ज्वलदिव्याङ्गी | (69)
லக்ஷணோஜ்ஜ்வலதி³வ்யாங்கீ³ | 69

दीव्यति प्रकाशत इति दिव्यं लक्षणैः स्वरूपतटस्थनामकैः उज्ज्वलं शोभितं शुद्धं अङ्गं स्वरूपं विग्र - हो वा । घृतकाठिन्यन्यायेन 'तदात्मानं स्वयमकुरुत' (तै. २-७) इति श्रुतेः सच्चिदानन्दघनीभूतजी - वात्मको विग्रहो यस्याः सा तथा । अथवा, सामुद्रिकशास्त्रोक्तदिव्यलक्षणैरुज्ज्वलानि संपूर्णानि दिव्यानि यानि अङ्गान्यवयवाः शिरः पाण्यादयः अस्याः सन्तीति वा तथा ||

தீ³வ்யதி ப்ரகாஶத இதி தி³வ்யம்’ லக்ஷணை꞉ ஸ்வரூபதடஸ்த²நாமகை: உஜ்ஜ்வலம்’ ஶோபி⁴தம்’ ஶுத்³த⁴ம்’ அங்க³ம்’ ஸ்வரூபம்’ விக்³ரஹோ வா | க்⁴ரு’தகாடி²ன்யந்யா - யேன 'ததா³த்மானம்’ ஸ்வயமகுருத' (தை. 2-7) இதி ஶ்ருதே꞉ ஸச்சிதா³னந்த³த⁴னீபூ⁴த - ஜீவாத்மகோ விக்³ரஹோ யஸ்யா꞉ ஸா ததா² | அத²வா, ஸாமுத்³ரிகஶாஸ்த்ரோக்த - தி³வ்யலக்ஷணைருஜ்ஜ்வலானி ஸம்பூர்ணானி தி³வ்யானி யானி அங்கா³ன்யவயவா꞉ ஶிர꞉ பாண்யாத³ய꞉ அஸ்யா꞉ ஸந்தீதி வா ததா² ||

சாஸ்திரத்தில் வஸ்து ஸ்வரூப நிர்தேஷம் செய்வதிற்கு ஸ்வரூப லக்ஷணம் , தடஸ்த லக்ஷணம் என்ற இரண்டு விதமான லக்ஷணங்களால் ஸ்வரூபத்தை காண்பிக்கிறது. அப்படி இரண்டு விதமாகவும் சோபிக்க கூடிய ஸ்வரூபத்தை உடையவள் லலிதாம்பிகை. **तदात्मानं स्वयमकुरुत' (तै. २-७) 'ததா³த்மானம்’ ஸ்வயமகுருத' (தை. 2-7)** என்ற ஸ்ருதி படி பரதேவதையான லலிதாம்பிகா தனது ஸரீரத்தை தானே நிர்மாணம் செய்து கொள்கிறாள். ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான ஜீவாத்மக விக்ரஹம் உடையவள் (உபாதி இருப்பது போல) அல்லது சாமுத்ரிகா சாஸ்திரப்படி சகல லக்ஷணங்களும் பொருந்திய அங்கங்களை (சிரம், இடுப்பு, கைகள், கால்கள், முதலியன) உடையவள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

பகவான் கீதையில் **अजोऽपि सन्नव्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन्। प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया॥६॥ அஜோ(அ)பி ஸந்நவ்யயாத்மா பூ⁴தாநாமீஶ்வரோ(அ)பி ஸன் | ப்ரக்ரு’திம்’ ஸ்வாமதி⁴ஷ்டா²ய ஸம்ப⁴வாம்யாத்மமாயயா ||6 || (கீதை 4-6)** என்று கூறுகிறார். அதேபோலவே இங்கு லலிதாம்பிகை ப்ரக்ருதியை உபயோகித்து தன்னுடைய மாயையை தானே உபயோகித்து தன்னுடைய ஸரீரத்தை தானே முடிவு செய்கிறாள். பரமேஸ்வரன் என்று சொன்னாலும் பரமேஸ்வரி என்று சொன்னாலும் ஒன்றே. இங்கு பெயரும் உருவமும் தான் வேறாக தெரிகிறது, ஆனால் அடிப்படை சைதன்யம் ஒன்று தான்.

ॐ लक्षणोज्ज्वलदिव्याङ्ग्यै नमः ||६९||
ஓம் லக்ஷணோஜ்ஜ்வல - தி³வ்யாங்க்³யை நம꞉ ||69||

लक्षकोट्यण्डनायिका (70)
லக்ஷகோட்யண்ட³நாயிகா | 70

लक्षानि च कोट्यश्च असंख्यातापरिमितानीत्यर्थः, संसारस्यानादित्वेन भूतभविष्यदादिभेदेन बहुसंख्यावत्त्वमण्डानाम्, तानि च तान्यण्डानि च हिरण्यगर्भविराड्रूपाणि समष्टिव्यष्ट्यात्मना विश्वतैजसोपाधिभूतानि, तेषाम् अधिष्ठानबिम्बचैतन्यात्मना नयति स्वसत्तामापादयतीति नायिका ||

லக்ஷானி ச கோட்யஶ்ச அஸங்க்²யாதாபரிமிதானீத்யர்த²:, ஸம்'ஸாரஸ்யாநாதி³த்வேன பூ⁴தப⁴விஷ்யதா³தி³பே⁴தே³ன ப³ஹுஸங்க்²யாவத்த்வமண்டா³னாம், தானி ச தான்யண்டா³னி ச ஹிரண்யக³ர்ப⁴விராட்³ரூபாணி ஸமஷ்டிவ்யஷ்ட்யாத்மனா விஶ்வதைஜஸோபாதி⁴பூ⁴தானி, தேஷாம் அதி⁴ஷ்டா²னபி³ம்ப³சைதன்யாத்மனா நயதி ஸ்வஸத்தாமாபாத³யதீதி நாயிகா ||

லக்ஷம், கோடி என்பது எல்லாம் ஒரு எண்ணிக்கையே. ஆனால் இதன் அர்த்தம் எண்ணற்ற அண்டங்களுக்கு அவள் ஈஸ்வரியாய் விளங்கக்கூடியவள். கடந்த காலத்தில் உண்டானது, இனிமேல் உண்டாக கூடியது, வர்தமான காலத்திலே இருக்கக்கூடிய கணக்கற்ற கணக்கிலே அடங்காத அனைத்து அண்டங்களுக்கும் நாயகியாய் விளங்கக்கூடியவள். இந்த ஸம்ஸாரம் ஒரு பேத தோற்றம் (அது அனாதி) அஞ்ஞானத்தினால் ஏற்பட்டது. அஞ்ஞானம் என்ற பேத ஞானத்தோடு கூடிய ஜீவர்கள் மலின ஸத்வ மாயையிலே ப்ரதிபிம்பிக்க கூடியவர்கள். இவர்கள் வ்யஷ்டியிலே விஷ்வ, தைஜஸ என்று செல்லப்படுகிறார்கள். அவர்கள் விராட் என்று ஹிரண்யகர்பன் என்று ஸமஷ்டியிலே ஒரு ஒரு அண்டத்துக்கும் கூறப்படுகிறார்கள். பல கோடி அண்டங்களிலே உள்ள வ்யஷ்டி, ஸமஷ்டி ரூப ஜீவேஸ்வர உபாதிகளுக்கு அதிஷ்டானமாகக்கூடிய சப்தா ரூபஸ்வரூபி லலிதாம்பிகை என்று சொல்லப்படுகிறது.

ॐ लक्षकोट्यण्डनायिकायै नमः ||७०||
ஓம் லக்ஷகோட்யண்ட³ - நாயிகாயை நம: ||70||

लक्ष्यार्था | (71)
லக்ஷ்யார்தா² | 71

लक्षणया शोधनया जहदजहल्लक्षणया वा प्रतिपाद्यते वेदान्तमहावाक्यानां योऽर्थः तत्स्वरूपा। अथवा, योगशास्त्रप्रसिद्धबहिरन्तरूर्ध्वाधः प्रदेशविशेषरूपभूमिकासु स्वस्वमनोवाञ्छाविषयविशेपणत्वेन निर्गुणत्वेन वा मनोविलयरूपहठराजयोगादिसाधनपरिपाकवशेन साक्षात्कृतं चैतन्य लक्ष्य इत्युच्यते, अर्थ्यते याच्यते गुरुं प्रति इति अर्थः, लक्ष्यो योऽर्थः चित्स्वरूपपरमानन्दरूपः सोऽपि सैवेति तथा, 'ब्रह्मैवेदममृतं पुरस्ताद्ब्रह्म पश्चाद्ब्रह्म दक्षिणतश्चोत्तरेण' (मुण्ड. २-२-११) इति श्रुतेः ||

லக்ஷணயா ஶோத⁴னயா ஜஹத³ஜஹல்லக்ஷணயா வா ப்ரதிபாத்³யதே வேதா³ந்தமஹாவாக்யானாம்' யோ(அ)ர்த²: தத்ஸ்வரூபா | அத²வா, யோக³ஶாஸ்த்ரப்ரஸித்³த⁴ப³ஹிரந்தரூர்த்⁴வாத⁴: ப்ரதே³ஶவிஶேஷரூபபூ⁴மிகாஸு ஸ்வஸ்வமனோவாஞ்சா²விஷயவிஶேபணத்வேன நிர்கு³ணத்வேன வா மனோவிளயரூபஹட²ராஜயோகா³தி³ஸாத⁴னபரிபாகவஶேன ஸாக்ஷாத்க்ரு'தம்' சைதன்ய லக்ஷ்ய இத்யுச்யதே, அர்த்²யதே

யாச்யதே கு³ரும்’ ப்ரதி இதி அர்த²:, லக்ஷ்யோ யோ(அ)ர்த²: சித்ஸ்வரூபபரமானந்த³ - ரூப: ஸோ(அ)பி ஸைவேதி ததா², 'ப்³ரஹ்மைவேத³மம்ரு’தம்’ புரஸ்தாத்³ப்³ரஹ்ம பஶ் - சாத்³ப்³ரஹ்ம த³க்ஷிணதஶ்சோத்தரேண' (முண்ட³. 2-2-11) இதி ஶ்ருதே: ||

இந்த லக்ஷ்யார்த்தம் என்பது சாஸ்திரத்தி குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு முக்கியமான கோட்பாடு. மஹா வாக்கியத்திலே வாக்யார்த்தம் ‘தத்’, ‘த்வம்’ என்ற பதங்களுடைய ஐக்கியத்தை வாக்கியார்த்தத்தின் மூலமாக கொண்டு வர முடியாது.

‘தத்’ என்பது ஈஸ்வரன். ஸர்வசக்தி மத்வம், ஸர்வக்ஞ த்வம் உபாதியினால் உடையது. ஆனால் ‘த்வம்’ என்பது ஜீவன் அல்பசக்தி மத்வம் , அல்பக்ஞ த்வம் உடைய உபாதியை உடையது. அது இரண்டும் ஒன்று என்று சொல்ல வேண்டுமானால், பாகத்யாக லக்ஷணங்களால் தான் முடியும் என்று சாஸ்திரம் சொல்கிறது. ஜகத், அஜகத் லக்ஷணங்களின் மூலமாகத்தான் வேதாந்த மஹாவாக்கியங்களுக்கு அர்த்தமானது விமர்ச்சிக்கப் படுகின்றது.

அந்த அர்த்த ஸ்வரூபத்திலே எது விமர்ச்சிக்கப்படுகிறதோ அந்த ஸ்வரூபமாய் விளங்கக்கூடியவள் லலிதாம்பிகை. யோக சாஸ்திரத்திலே, கீதையிலும் பாஹ்ய, ஆந்தர, என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. பாஹ்யம், ஆந்தரம், ஊர்த்வம், அத; (மேலே, கீழே, உள்ளே, வெளியே) என்று எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் மனம் விரும்பும் வகையாக மனத்தை செலுத்தி மனோலய அப்பியாசம் செய்து ஸுகத்தை அடையும் வகையானது சாஸ்திரத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவைகள் பஹிர் லக்ஷியம் (பஹிரங்க ஸாதனம்), அந்தரங்க லக்ஷியம் (அந்தரங்க ஸாதனம்) என்பதாகும். இத்தகைய லட்சியங்கள் ப்ரக்ருதியின் லயத்தை உண்டு செய்து அதனால் ஏற்படக்கூடிய ஆனந்த ஸித்தி ஏற்படுகிறது.

இப்படி பட்ட லக்ஷியங்களை அப்யஸிக்கும் லக்ஷணங்களை குரு முகமாகத்தான் நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். குருவிடம் தான் நாமும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதுவே அர்த்த ஸ்மரணமாகும். குண்டலினி யோகம் என்று சொல்ல கூடிய ராஜயோகம் ரீதியாக மேலே கூறப்பட்ட பாகதியாகாதி லக்ஷணங்களிலும் அவற்றின் ஸத் ஸ்வரூபமாய் விளங்கக்கூடிய சைதன்யமும், ஸாதனமும் அதனுடைய பலமாக கூறப்படுகிறது. லக்ஷ்யமும் பரமார்த்த ஸ்வரூபமே ஆகும். **'ब्रह्मैवेदममृतं पुरस्ताद्ब्रह्म पश्चाद्ब्रह्म दक्षिणतश्चोत्तरेण' (मुण्ड. २-२-११) 'ப்³ரஹ் - மைவேத³மம்ரு’தம்’ புரஸ்தாத்³ப்³ரஹ்ம பஶ்சாத்³ப்³ரஹ்ம த³க்ஷிணதஶ்சோத்தரேண' (முண்ட³. 2-2-11)** என்ற ஸ்ருதி படி ப்ரஹ்மமே எங்கும் உள்ளது. உள்ளெல்லாம், வெளியெல்லாம், முள்ளெல்லாம், மலர்யெல்லாம் மகிழ்விக்கும் கனியெல்லாம் நான் என்ற கண்ணன் கூற்றே இதனுடைய தாத்பர்யமாய் இருக்கிறது.

ॐ लक्ष्यार्थायै नमः ||७१||
ஓம் லக்ஷ்யார்தா²யை நம: ||71||

लक्षणागम्या | (72)
லக்ஷணாக³ம்யா | 72

लक्षणा नाम शक्यार्थे वाचकस्य पदस्य अन्वयाद्यनुपपत्त्या तत्संबन्धिपदार्थान्तरज्ञानहेतुः शक्यसंब - न्धादिपदजन्यपदार्थान्तरज्ञानहेतुः शब्दवृत्तिरित्युच्यते; तस्या वाच्यवाचकतत्संबन्धादिभेदज्ञानपूर्विकायाः परिच्छिन्नसावयवपदार्थसंबन्धज्ञानहेतोः केवलचिन्मात्रे निरुपाधिके वस्तुनि षष्ठीजात्यादीनां लक्ष्यतावच्छे - दकधर्माणामभावे प्रवृत्त्ययोगात्, तथा अगम्या, गन्तुं ज्ञातुं योग्यं गम्यं तत्र भवतीत्यगम्या । वेदान्तमते जहदजहल्लक्षणया विशेषणमात्रपरित्यागस्य अन्योन्यतादात्म्यानुपपत्त्या बोधितत्वात् तदर्थं सा अवश्यम - ङ्गीकर्तव्या । विशेष्यस्य ज्ञानस्वरूपत्वेन नित्यतया लक्षणाजन्यत्वात् तदर्थं सा न अपेक्ष्यत इति भावः । तथा च प्रकृताया देवतायाः शुद्धचैतन्यमात्रस्वरूपतया स्वयंप्रकाशत्वेन लक्षणागोचरत्वात् लक्षणागम्येति नाम युक्तमिति भावः ||

லக்ஷணா நாம ஶக்யார்தே² வாசகஸ்ய பத³ஸ்ய அன்வயாத்³யனுபபத்த்யா தத்ஸம்ப³ந்தி⁴பதா³ர்தா²ந்தரஜ்ஞானஹேது: ஶக்யஸம்ப³ந்தா⁴தி³பத³ஜன்யபதா³ர் - தா²ந்தரஜ்ஞானஹேது: ஶப்³த³வ்ரு'த்திரித்யுச்யதே; தஸ்யா வாச்யவாசகதத் - ஸம்ப³ந்தா⁴தி³பே⁴த³ஜ்ஞானபூர்விகாயா: பரிச்சி²ன்னஸாவயவபதா³ர்த²ஸம்ப³ந்த⁴ - ஜ்ஞானஹேதோ: கேவலசின்மாத்ரே நிருபாதி⁴கே வஸ்துனி ஷஷ்டீ²ஜாத்யாதீ³னாம்' லக்ஷ்யதாவச்சே²த³கத⁴ர்மாணாமபா⁴வே ப்ரவ்ரு'த்த்யயோகாத்³, ததா² அக³ம்யா, க³ந் - தும்' ஜ்ஞாதும்' யோக்³யம்' க³ம்யம்' தன்ன ப⁴வதீத்யக³ம்யா | வேதா³ந்தமதே ஜஹ - த³ஜஹல்லக்ஷணயா விஶேஷணமாத்ரபரித்யாக³ஸ்ய அன்யோன்யதாதா³த்ம்யானு பபத்த்யா போ³தி⁴தத்வாத் தத³ர்த²ம்' ஸா அவஶ்யமங்கீ³கர்தவ்யா | விஶேஷ்யஸ்ய ஜ்ஞானஸ்வரூபத்வேன நித்யதயா லக்ஷணாஜன்யத்வாத் தத³ர்த²ம்' ஸா ந அபேக்ஷ் - யத இதி பா⁴வ: | ததா² ச ப்ரக்ரு'தாயா தே³வதாயா: ஶுத்³த⁴சைதன்யமாத்ரஸ்வ - ரூபதயா ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வேன லக்ஷணாகோ³சரத்வாத் லக்ஷணாக³ம்யேதி நாம யுக்தமிதி பா⁴வ: ||

லக்ஷணை என்று சொல்லப்படும் வார்த்தைகளால் அறியப்பாடாதவள். ‘லக்ஷணம்’ என்றால் வாக்யார்த்தத்திற்கு இருக்க கூடிய பொருள் ஏற்படாவிடில் அந்த பதத்திற்கு கூடிய அர்த்தசக்ய ஸம்பந்தத்தை எடுத்து கொள்ள வேண்டும். உதாரணத்துக்கு கங்காயாம் கோஷா: என்றால் கங்கையிலே ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. ஆயர்பாடி இருக்கிறது என்றும் ஒரு உதாரணத்தையும் பார்ப்போம். இதில் கங்கை என்பதற்கு முக்கியமான அர்த்தம் ஜலப்பிரவாகம். ஆயர்பாடி என்பது இடையர்களுடைய ஒரு கிராமம். ஜலப்ரவாகத்தில் எப்படி ஒரு கிராமம் இருக்க முடியும். இருக்கவே முடியாது. அதனால் அந்த முக்கியார்த்தத்தை விட்டு விட்டு அந்த ஜலப்பிரவாகத்துக்கு ஸம்பந்தமாக இருக்க கூடிய கங்கையின் கரை என்று எடுத்து கொள்ளுதல் லக்ஷணா வ்ருத்தி . இந்த லக்ஷணையை கொண்டு வாக்யார்த்தமாய் இருக்கும் கங்கை பதத்தோடு வாச்யமாவும் ஜலப் பிரவாகத்தோடு ஸம்பந்தம் உள்ளது வாசிய வாசக ஸம்பந்தம் என்பதை பரிச்சின்னமான ஒரு விஷயம் ஆகும். அதனால் முக்கிய ஸம்பந்த ரூபமான எந்த லக்ஷணை இருக்கிறதோ, அதனால் ஏற்படக்கூடிய ஞானம் அவயவயங்களோடு கூடிய பேதத்தோடு கூடிய பரிச்சின்னமே இருக்கிறது. நிரவயவமாகவும், அபேதமாயும், அபரிச்சின்னமாயும் உள்ளது தான் சித் ஸ்வரூபம். இப்படி பட்ட சித் ஸ்வரூபமானது பேதத்தோடு கூடிய ஞானத்தை உண்டு பண்ணும் லக்ஷணையால் அறிவிக்க முடியாது. ஆகவே அத்வைத ஸித்தாந்தத்தில் ஜகத், அஜகத் லக்ஷணம் என்று விட்டு விடாத லக்ஷணம் என்று தத் தவம் பதங்களிலே இரண்டு

பதங்களிலும் இந்த ஐக்கியத்திற்கு பொருந்தாத அத்யஸ்தமான உபாதிகளை நீக்கி மீதியிருக்க கூடிய சைதன்ய ஸ்வரூபத்தோடு அதனுடைய ஐக்கியம் கூறப்படுகிறது. ஆகவே பாகத் தியாக லக்ஷணமே ஜீவேஸ்வர ஐக்கியத்துக்கு பொருத்தமுடையதாக இருக்கிறது. உபாதியை நீக்குவதற்கு மாத்திரமே இந்த லக்ஷணையானது பொருந்துகிறது. அதிஷ்டானங்களின் ஐக்கியம் அல்ல, ஏனென்றால் அதிஷ்டானம் ஒன்று அது நித்ய ஸித்தம். ஸ்வயம் பிரகாச ப்ரஹ்ம லக்ஷணம். அக்ஷரம் என்று சாஸ்திரம் அறுதியிட்டு கூறுகிறது.

ॐ लक्षणागम्यायै नमः ||७२||
ஓம் லக்ஷணாக³ம்யாயை நம꞉ ||72||

लब्धकामा | (73)
லப்³த⁴காமா | 73

लब्धाः काम्यन्त इति कामाः ऐहिकामुष्मिकसुखसाधनानि, लक्षणया तत्तज्जन्यसुखानि वा तथाभूताः कामाः यया सा तथा, पर्याप्तकामेत्यर्थः 'पर्याप्तकामस्य कृतात्मनस्तु इहैव सर्वे प्रविलीयन्ति कामाः' (मु. ३-२-२) इति श्रुतेः ||

லப்³தா⁴꞉ காம்யந்த இதி காமா꞉ ஐஹிகாமுஷ்மிகஸுக²ஸாத⁴னானி, லக்ஷணயா தத்தஜ்ஜன்யஸுகா²னி வா ததா²பூ⁴தா꞉ காமா꞉ யயா ஸா ததா², பர்யாப்தகாமேத் - யர்த²꞉ 'பர்யாப்தகாமஸ்ய க்ரு'தாத்மனஸ்து இஹைவ ஸர்வே ப்ரவிலீயந்தி காமா꞉' (மு. 3-2-2) இதி ஶ்ருதே꞉ ||

ஐஹிக, அமுஷ்மிக.. இகலோக பரலோக சுகசாதனங்கள் அவற்றால் அடையப்பட்டு இருக்கின்றனவோ. யாருக்கு ஏற்கனவே அடைய பட்டு இருக்கின்றனவோ அதாவது எல்லா காமனைகளையும் அடையப் பெற்றவள் என்று **यावानर्थ उदपाने सर्वत: सम्प्लुतोदके | तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानत: || 46|| யாவானர்த² உத³பானே ஸர்வத: ஸம்ப்லுதோத³கே | தாவான்ஸர்வேஷு வேதே³ஷு ப்³ராஹ்மணஸ்ய விஜானத: || 46|| (கீதை 2-46)** என்று கீதையில் சொன்ன படி ப்ரஹ்ம ஞானமானது அதாவது ப்ரஹ்ம ஸ்வரூப ஸித்தியானது விஷய ஞானங்களை எல்லாம் உள்ளடக்கியது என்று சாஸ்திரமானது சொல்லுகிறது. அதனால் 'ஸமஸ்த கர்ம க்ருத்.. க்ருத க்ருத்ய: பவதி' என்று எல்லாம் சாஸ்திரமானது பூர்த்த காமனையை ப்ரஹ்ம ஞானியை எடுத்து காட்டுகிறது. **'पर्याप्तकामस्य कृतात्मनस्तु इहैव सर्वे प्रविलीयन्ति कामाः' (मु. ३-२-२) 'பர்யாப்தகாமஸ்ய க்ரு'தாத்மனஸ்து இஹைவ ஸர்வே ப்ரவிலீயந்தி காமா꞉' (மு. 3-2-2)** என்று இங்கேயே அனைத்து காமங்களும் ஆத்ம ஞானத்திலே கரைந்து விடுகிறது என்று சாஸ்திரம் அறுதியிட்டு கூறுகிறது. न हि **ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते । तत्स्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि विन्दति ॥38॥ந ஹி ஜ்ஞானேன ஸத்³ரு'ஶம்' பவித்ரமிஹ வித்³யதே | தத்ஸ்வயம்' யோக³ஸம்'ஸித்³த⁴꞉ காலேனாத்மனி விந்த³தி ||38||** என்று கீதையில் சொல்வது போல இந்த புனிதமான ஞானத்தை உள்ளடக்கியவள், ஞானஸ்வரூபியாக இருக்க கூடியவள் லப்த காமா என்ற நாமத்தினால் வர்ணிக்கப்படுகிறாள்.

ॐ लब्धकामायै नमः ||७३||
ஓம் லப்³த⁴காமாயை நம꞉ ||73||

लतातनुः | (74)
லதாதனு꞉ | 74

लत्ता इव, लताः कल्पादिवल्ल्यः सकलपुरुषार्थप्रदत्वेन जगति प्रसिद्धाः; ता इव सुकुमारत्वाद्याश्रया तनुः मूर्तिः यस्याः सा तथा ||

லதா இவ, லதா꞉ கல்பாதி³வல்ல்ய꞉ ஸகலபுருஷார்த²ப்ரத³த்வேன ஜக³தி ப்ரஸித்³தா⁴꞉; தா இவ ஸுகுமாரத்வாத்³யாஶ்ரயா தனு꞉ மூர்தி꞉ யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

'லதா' என்றால் கொடி என்று அர்த்தம். கல்ப லதா, சோம லதா என்பது கொடிகளாகும். ஸகல புருஷார்த்தங்களை கொடுக்க கூடிய மஹிமையும் பெற்றவை. அவைகளை போன்ற (கொடி போன்ற) கொடி இடை என்று சொல்லக் கூடிய அழகான ஶரீரத்துடன் கூடியவள் என்று சாஸ்திரத்தில் அவளுடைய அங்க லாவண்யங்களை வர்ணிக்கிறது. இதையே லதாதனவே என்ற நாமமானது கூறுகின்றது.

ॐ लतातनवे नमः ||७४||
ஓம் லதாதநவே நம꞉ ||74||

ललामराजदलिका लम्बिमुक्तालताञ्चिता |
लम्बोदरप्रसूर्लभ्या लज्जाढ्या लयवर्जिता ||१६||
லலாம - ராஜத³லிகா லம்பி³முக்தா - லதாஞ்சிதா |
லம்போ³த³ர - ப்ரஸூர்லப்⁴யா லஜ்ஜாட்⁴யா லயவர்ஜிதா ||16||

ललामराजदलिका | (75)
லலாமராஜத³லிகா | 75

ललाम्ना कस्तुरीतिलकेन कस्तूरीपत्रेण वा राजत् विभ्राजत् परमशोभि अलिकं ललाटं यस्याः सा तथा ||

லலாம்னா கஸ்துரீதிலகேன கஸ்தூரீபத்ரேண வா ராஜத் விப்⁴ராஜத் பரமஶோபி⁴ அலிகம்' லலாடம்' யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

கஸ்தூரியை நெற்றி பொட்டாக வைத்து இருப்பதனால், ஒரு ஸுகந்தத்தோடு ப்ரகாசிக்கும் நெற்றி பொட்டை உடையவள் லலிதாம்பிகை என்று அங்க லாவண்யத்தை வர்ணிக்கிறது இந்த நாமம் .

ॐ ललामराजदलिकायै नमः ||७५||
ஓம் லலாமராஜத³லிகாயை நம꞉ ||75||

लम्बिमुक्तालताञ्चिता | (76)
லம்பி³முக்தாலதாஞ்சிதா | 76

लम्बिन्यः लम्बमानाः अधः प्रसृताः मुक्तालताः हाराः मुक्ताफलानि वा यस्याः सा तथा। नवरत्न - खचितसुवर्णमुक्तागुच्छेः सर्वाङ्गषु प्रलम्वमानैः ललाटपर्यन्तं लम्बमानकिरीटप्रथमभागललाटपट्ट नासाग्रताटङ्काधः कर्णदेशकण्ठप्रदेश हस्तचतुष्टयाङ्गद समानप्रदेशकूर्पासपरितःपदकाग्रदेशकटिनिब - द्धकाञ्चयादिषु परिलम्बमानैरित्यर्थः ||

லம்பி³ன்யஃ லம்ப³மானாஃ அத⁴ஃ ப்ரஸ்ரு’தாஃ முக்தாலதாஃ ஹாராஃ முக்தாப²லானி வா யஸ்யாஃ ஸா ததா² | நவரத்நக²சிதஸுவர்ணமுக்தாகு³ச்சே²ஃ ஸர்வாங்க³ஷு ப்ரள - ம்வமானைஃ லலாடபர்யந்தம்’ லம்ப³மானகிரீடப்ரத²மபா⁴க³ளலாடபட்ட நாஸாக்³ர - தாடங்காத⁴ஃ கர்ணதே³ஶகண்ட²ப்ரதே³ஶ ஹஸ்தசதுஷ்டயாங்க³த³ ஸமானப்ரதே³ - ஶகூர்பாஸபரிதஃபத³காக்³ரதே³ஶகடிநிப³த்³த⁴காஞ்சயாதி³ஷு பரிலம்ப³மானைரித் - யர்த²ஃ ||

‘லம்பி’ என்றால் தொங்கிக்கொண்டு இருப்பது என்று அர்த்தம். அழகான முத்து மாலைகள் தொங்கிக்கொண்டு இருப்பதினால் மிக அழகை உடையவள். ஸுவர்ணத்தினால் செய்யப்பட்டு, நவரத்தினங்கள் உடைய அழகிய கிரீடத்தின் முன் பாகத்தின் இருந்தும், அவளின் நெற்றிச் சுட்டியில் இருந்தும், நாஸாக்ரம் என்று சொல்லக்கூடிய மூக்கின் நுனியில் இருந்தும், காதுகளில் இருக்க கூடிய குண்டலங்களின் கீழ் பக்கத்திலிருந்தும் இருந்தும், கழுத்து, நான்கு கைகள், முழங்கைக்கு மேலே தோள் இவைகளில் இருந்தும், மற்றும் பாதங்களின் நுனிகளிலிருந்தும், இடுப்பிலே ப்ரகாசிக்க கூடிய ஒட்டியாணத்திலிருந்தும் கீழே ஆடிக்கொண்டே தொங்கிக்கொண்டு இருக்கும் முத்து மாலையால் விளங்கக்கூடியவள் லலிதாம்பிகை என்று அவளின் ஆபரண சோபையை அது குறிப்பிடுகிறது.

ॐ लम्बिमुक्तालताञ्चितायै नमः ||७६||
ஓம் லம்பி³முக்தா - லதாஞ்சிதாயை நமஃ ||76||

लम्बोदरप्रसूः | (77)
லம்போ³த³ரப்ரஸூஃ | 77

लम्बोदरस्य महागणेशस्य प्रसूः जनयित्री मातेत्यर्थः । लम्बोदरं प्रसूत इति वा ||

லம்போ³த³ரஸ்ய மஹாக³ணேஶஸ்ய ப்ரஸூஃ ஜனயித்ரீ மாதேத்யர்த²ஃ . லம்போ³த³ரம்’ ப்ரஸூத இதி வா ||

‘ஸூ’ என்றால் கர்ப்ப விமோசனம் என்று அர்த்தம். லம்போதரர் என்றால் மஹாகணபதி என்று அர்த்தம். அதாவது மஹாகணபதியை பிரசவித்தவள். மஹாகணபதியின் மாதாவாக விளங்கக்கூடியவள் லலிதாம்பிகை என்று இந்த நாமாவில் சிறப்பாய் கூறப்படுகிறது.

ॐ लम्बोदरप्रसुवे नमः ||७७||
ஓம் லம்போ³த³ர - ப்ரஸுவே நம꞉ ||77||

लभ्या | (78)
லப்⁴யா | 78

संसारदशायामावारकाज्ञानेन स्फुटमप्रकाशमाना सती श्रवणादिसंस्कृतान्तःकरणवृत्तावखण्डा - कारज्ञानभूमिकायां प्रतिफलितस्वरूपेण विस्मृतकण्ठगतकनकभूषणवत् प्राप्तप्राप्तिरूपतया लब्धुं योग्येति तथा ||

ஸம்’ஸாரத³ஶாயாமாவாரகாஜ்ஞானேன ஸ்பு²டமப்ரகாஶமானா ஸதீ ஶ்ரவணாதி³ - ஸம்’ஸ்க்ரு’தாந்த꞉கரணவ்ரு’த்தாவக²ண்டா³காரஜ்ஞானபூ⁴மிகாயாம்’ ப்ரதிப²லிதஸ் - வரூபேண விஸ்ம்ரு’தகண்ட²க³தகனகபூ⁴ஷணவன் ப்ராப்தப்ராப்திரூபதயா லப்³ - து⁴ம் யோக்³யேதி ததா² ||

ஸம்ஸாரம் என்று சொல்லக் கூடிய அஞ்ஞான திசையிலே, அஞ்ஞானத்தின் ஆவரண சக்தியினால் மறைக்கப்பட்டு அறிய முடியாத படி எல்லா ஸாதனங்களையும் பெற்ற அதிகாரி ஸாதன ஸம்பன்ன அதிகாரி முமுக்ஷு அவர்களால் ஸ்ரவணம், மனனம், நிதித்யாஸனம் முதலியவைகளால் ஏற்பட்ட அகண்ட ஆகார விருத்தியில் ஸ்வரூப ஸித்தியாய் விளங்க கூடியவள் லலிதாம்பிகை. ஆத்ம ஸ்வரூபம் நித்திய ஸித்தமாய் இருந்தாலும் கழுத்திலே இருக்கும் ஹாரத்தை மறந்து இங்கும் அங்கும் தேடி கிடைக்காமல் மறுபடியும் பிறரால் ஞாபகப் படுத்த பட்டு தன் கழுத்திலே தொட்டு பார்த்து கிடைத்த ஹாரம் போல் அடையப்படுபவள். கீதையில் அர்ஜுனன் சொல்கிறான் **नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाच्युत | स्थितोऽस्मि गतसन्देहः करिष्ये वचनं तव || 73|| நஷ்டோ மோஹ꞉ ஸ்ம்ரு’திர்லப்³தா⁴ த்வத்ப்ரஸாதா³ன்மயாச்யுத | ஸ்தி²தோ(அ)ஸ்மி க³தஸந்தே³ஹ꞉ கரிஷ்யே வசனம்’ தவ || 73||** (கீதை (18-73) மறந்து போய் இருந்தது ஞாபகம் வந்தது என்று. அது போல மறந்ததை குருவின் அருளினால் நாம் தேடி கண்டு பிடிப்பது என்ற ஒரு சாரத்தை கொடுக்க கூடிய லப்யா என்று இந்த நாமமானது சொல்கிறது.

ॐ लभ्यायै नमः ||७८||
ஓம் லப்⁴யாயை நம꞉ ||78||

लज्जाढ्या | (79)
லஜ்ஜாட்⁴யா | 79

लज्जया, उपलक्षणमन्तःकरणधर्माणां सर्वेषाम्, आढ्या तद्वत्त्वेन आकारवतीत्यर्थः | तिरोधानादिना अन्तर्हिता सती वरादि प्रयच्छतीति लज्जाढ्या भवतीति च उपचर्यते ||

லஜ்ஜயா, உபலக்ஷணமந்த꞉கரணத⁴ர்மாணாம்’ ஸர்வேஷாம், ஆட்⁴யா தத்³வத்த் - வேன ஆகாரவதீத்யர்த²꞉ | திரோதா⁴நாதி³னா அந்தர்ஹிதா ஸதீ வராதி³ ப்ரயச்ச²தீதி லஜ்ஜாட்⁴யா ப⁴வதீதி ச உபசர்யதே ||

'லஜ்ஜை' என்ற ஸம்ஸ்க்ருத வார்த்தைக்கு தமிழில் நாணம் அதாவது வெட்கம் என்று அர்த்தம். இது அந்தக்கரண தர்மங்களிலே ஒன்று. இதனால் இதனை உபலக்ஷணமாக வைத்து எல்லா விதமான தர்மங்களையும் கொள்ள வேண்டும். ஆட்யா என்பது அத்தகைய தர்மத்தை விருத்திக் ஞானமாக கொண்டு அந்த வடிவை உடைய லலிதாம்பிகை. அந்த நாணத்தினால் தன்னை வெளிக்கு நன்றாய் காட்டாமல் மறைவாக நிற்பது போல் இருக்க கூடிய பரதேவதை. திரோதா பாவம் என்று சொல்லக்கூடிய மறைக்க கூடிய சக்தியினால் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு பக்தர்களுக்கு மட்டும் வரங்களை அருளச் செய்கின்றவள் என்று லஜ்ஜாட்யாயை நமஹ என்ற இந்த நாமாவானது நமக்கு விளக்குகிறது.

ॐ लज्जाढ्यायै नमः ||७९||
ஓம் லஜ்ஜாட்⁴யாயை நம꞉ ||79||

लयवर्जिता | (80)
லயவர்ஜிதா | 80

'अविनाशी वा अरेऽयमात्मा अनुच्छित्तिधर्मा' (बृद्. ४-५) इत्यादिश्रुतेः, लयो विनाशः, तेन रहिता वर्जितेत्यर्थः । इदमुपलक्षणं षड्भावविकाराणाम्, 'सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म' (ते. २-१) इत्यादिश्रुतेः ||

'அவிநாஶீ வா அரே(அ)யமாத்மா அனுச்சி²த்தித⁴ர்மா' (ப்³ரு'த்³த³. 4-5) இத்யாதி³ஶ்ருதே꞉, லயோ விநாஶ꞉, தேன ரஹிதா வர்ஜிதேத்யர்த²꞉ | இத³முபலக்ஷணம்' ஷட்³பா⁴வவிகாராணாம், 'ஸத்யம்' ஜ்ஞானமனந்தம்' ப்³ரஹ்ம' (தே. 2-1) இத்யாதி³ஶ்ருதே꞉ ||

'अविनाशी वा अरेऽयमात्मा अनुच्छित्तिधर्मा' (बृद्. ४-५) 'அவிநாஶீ வா அரே(அ)யமாத்மா அனுச்சி²த்தித⁴ர்மா' (ப்³ரு'த்³த³. 4-5) என்ற ஸ்ருதி படி நாசமில்லாமல் நித்தியமாய் அவிநாசியாய் இருப்பவள். 'அஸ்தி ஜாயதே வர்ததே ...' என்ற ஷட் விகாரங்கள் இல்லாதவள். அவைகள் தடஸ்த லக்ஷணங்களுக்கு உபலக்ஷணமாய் இருக்கின்றது. நாசம் முதலிய எந்த விதமான பாவ விகாரங்களும் அற்றவள் என்று கருத்து. ஸத்யம் ஞானம் அனந்தம் ப்ரஹ்ம என்று ஸ்ருதி, ஸ்ரூப ஸித்தியை (லக்ஷணத்தை) கொடுக்கிறது. நீக்கக்கூடிய தடஸ்த லக்ஷணத்தின் மூலமாகவும் அல்லது ஸ்வரூப லக்ஷணத்தின் மூலமாகவும் அந்த ஸத்யம் ஞானம் அனந்தம் ப்ரஹ்ம என்ற ஸ்வரூபத்தை நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. ஸத்யம் ஞானம் அனந்தம் ப்ரஹ்ம என்ற ஸ்வரூபமே சைதன்ய ஸ்வரூபம் என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ॐ लयवर्जितायै नमः ||८०||
ஓம் லயவர்ஜிதாயை நம꞉ ||80||

ह्रींकाररूपा ह्रींकारनिलया ह्रींपदप्रिया |
ह्रींकारबीजा ह्रींकारमन्त्रा ह्रींकारलक्षणा ||१७||
ஹ்ரீங்காரரூபா ஹ்ரீங்காரநிலயா ஹ்ரீம்பத³ப்ரியா |
ஹ்ரீங்காரபீ³ஜா ஹ்ரீங்காரமந்த்ரா ஹ்ரீங்காரலக்ஷணா ||17||

ह्रींकाररूपा | (81)
ஹ்ரீங்காரரூபா | 81

ह्रींकारः रूप्यते निरूप्यते निर्देश्यत इति रूपं मन्त्रपञ्चमावयवः यस्याः सा तथा ||

ஹ்ரீங்காரஃ ரூப்யதே நிரூப்யதே நிர்தே³ஶ்யத இதி ரூபம்’ மந்த்ரபஞ்சமாவயவஃ யஸ்யாஃ ஸா ததா² ||

ஹ்ரீங்காரம் என்ற இந்த அக்ஷரமானது ஸ்ரீ வித்யாவில் ஐந்தாவது பீஜாக்ஷரம் “ஹ்ரீம்”. இந்த ஹ்ரீம் என்ற பீஜாக்ஷரத்தினால் நிரூபணம் செய்யப்படுபவள் லலிதாம்பிகை என்று ஹ்ரீங்கார ரூபா என்ற நாமமானது கூறுகிறது.

ॐ ह्रींकाररूपायै नमः ||८१||
ஓம் ஹ்ரீங்காரரூபாயை நமஃ ||81||

ह्रींकारनिलया | (82)
ஹ்ரீங்காரநிலயா | 82

ह्रीमक्षरं निलयः गृहवदवच्छेदकं यस्याः सा तथा । स्वीयवाचकत्वारोपितवाच्यतावच्छेदकधर्मावच्छि - न्नतादिसंपादनेन गृहवर्तिपुरुषवत् व्यावृत्तस्वरूपेण ज्ञापकं भवति । अन्यथा, नाम्नो वाच्यार्थ प्रवृत्त्ययो - गादिति भावः ||

ஹ்ரீமக்ஷரம்’ நிலயஃ க்³ரு’ஹவத³வச்சே²த³கம்’ யஸ்யாஃ ஸா ததா² | ஸ்வீயவா - சகத்வாரோபிதவாச்யதாவச்சே²த³கத⁴ர்மாவச்சி²ந்னதாதி³ஸம்பாத³னேன க்³ரு’ஹ - வர்திபுருஷவத் வ்யாவ்ரு’த்தஸ்வரூபேண ஜ்ஞாபகம்’ ப⁴வதி | அன்யதா², நாம்னோ வாச்யார்த² ப்ரவ்ரு’த்த்யயோகா³தி³தி பா⁴வஃ ||

‘ஹ்ரீம்’ என்ற அக்ஷரத்தால் குறிப்பிடப்படுகின்ற லலிதாம்பிகை அந்த அக்ஷரத்தையே அதிஷ்டானமாக நிலையமாக உடையவள். எங்கும் வ்யாபகமாக உள்ள பரதேவதையை இந்த ஹ்ரீம் என்னும் அக்ஷரமானது பரிச்சின்ன படுத்துவது போல் தோன்றுகிறது. பரிச் சின்ன பட்ட விஷயங்களின் மூலமாக அபரிச்சின்ன வஸ்து நிர்தேஷணம் என்று சாஸ்திரத்தின் ஒரு முறையீடு அல்லது ஒரு ப்ரக்ரியா. அதுவே தடஸ்த லக்ஷணம் என்று கூறப்படுகிறது. சமுத்திர ஜலத்திலே கட்டப்பட்ட ஒரு தடுப்பு சுவரானது தனக்குள் அடங்கிய தண்ணீரை ஒரு எல்லைக்கு உட்படுத்தி அதற்கு வெவ்வேறு பெயரை பெறும்படி செய்கின்றது. (எ.க) கிணறு, குளம் என்று. சுவர் என்பது அவச்சேதக பொருள். ஜலம் என்பது அவச்சேத்யம் போல் தோன்றக்கூடிய பொருள். இது போல ஹ்ரீம் என்ற அக்ஷரமானது அவச்சேதகம். அவச்சேத்யம் என்பது சைதன்ய ஸ்வரூபம். வாச்ய வாசக ஸம்பந்தம் பொருந்தக் கூடிய ஹ்ரீம் என்ற வாசகத்தை இருப்பிடமாக வைத்து இருப்பவள் லலிதாம்பிகை. சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் அபேதம். சொல் தனது அர்த்தமாய் உள்ள பொருளை ஞாபகப்படுத்துகின்றது. இந்த இடத்தில் காளிதாஸர் அவர்கள் கூறிய ஒரு கருத்து நினைவுக்கு வருகின்றது. அவர் கூறுகிறார் ‘வாகர்த்தௌ இவ ஸம்ப்ருக்தௌ

வாகர்த்த ப்ரதிபத்தயே ஜகத பிதரௌ வந்தே பார்வதி பரமேஸ்வரௌ' . பராசக்தியும் ஈஸ்வரனும் வேறு வேறு அல்ல. ஒரு வார்த்தையும் அதன் பொருளும் எப்படி பிரித்து பார்க்க முடியாதோ அப்படி பட்டது என்று அந்த அவச்சேதக அவச்சேத்ய விஷயத்தை காளிதாஸர் கவியின் மூலமாக குறிப்பிடுகிறார்.

ॐ ह्रींकारनिलयायै नमः ||८२||

ஓம் ஹ்ரீங்காரநிலயாயை நமஃ ||82||

ह्रींपदप्रिया | (83)
ஹ்ரீம்பத³ப்ரியா | 83

पद्यते गम्यते ज्ञायते अनेनेति पदम्, पद्यते गम्यते प्राप्यत इति वा पदम्, ह्रींकारस्य मन्त्रावयवतया तद्देवताप्रकाशकत्वेन तस्यां शक्तत्वात् 'शक्तं पदम्' इति तल्लक्षणत्वात् तथा प्रथमं व्याख्यानम् । हकारे - रेफेकारानुस्वाराणां वर्णानां समष्टिस्वरूपेण समुदायात्मकत्वात् 'वर्णसमुदायः पदम्' इत्यपि पलक्ष - णवत्त्वमस्य घटते । पुरश्चर्यावतां खदेवनासाक्षात्कारद्वारा सकलपुरुषार्थप्रापकत्वात् द्वितीयव्याख्यानं तथा कृतम् । तस्मिन् प्रिया प्रीतिमतीत्यर्थः ||

பத்³யதே க³ம்யதே ஜ்ஞாயதே அனேனேதி பத³ம், பத்³யதே க³ம்யதே ப்ராப்யத இதி வா பத³ம், ஹ்ரீம்காரஸ்ய மந்த்ராவயவதயா தத்³தே³வதாப்ரகாஶகத்வேன தஸ்யாம்' ஶக்தத்வாத் 'ஶக்தம்' பத³ம்' இதி தல்லக்ஷணத்வாத் ததா² ப்ரத²மம்' வ்யாக்²யானம் | ஹகாரேரேபே²காரானுஸ்வாராணாம்' வர்ணானாம்' ஸமஷ்டிஸ்வரூபேண ஸமுதா³ - யாத்மகத்வாத் 'வர்ணஸமுதா³யஃ பத³ம்' இத்யபி பலக்ஷணவத்த்வமஸ்ய க⁴டதே | புரஶ்சர்யாவதாம்' க²தே³வனாஸாக்ஷாத்காரத்³வாரா ஸகலபுருஷார்த²ப்ராபகத்வாத் த்³விதீயவ்யாக்²யானம்' ததா² க்ரு'தம் | தஸ்மின் ப்ரியா ப்ரீதிமதீத்யர்த²ஃ ||

ஹ்ரீம் என்ற அக்ஷரம் லலிதாதேவியின் ஸ்வரூபம். அந்த அவச்சேதக பதத்தினால் அவச்சேத்ய ஸ்வரூபமானது குறிப்பிடப் படுகிறது. பதம் என்று சொன்னால் பத்யதே ஞாயதே இதி பதம். எது எதனால் அறியப்படுகிறதோ அதுவே பதம் என்று கூறப் படுகிறது. ஹ்ரீம் என்பது இந்த மந்திரத்திலே ஒரு அம்சம் அல்லது அவயவம். மந்த்ரார்த்த ஸ்வரூப அதிஷ்டான பரதேவதையை அறிவிக்கும் சக்தியானது அந்த அக்ஷரத்துக்கு உண்டு. **'शक्तं पदम्' 'ஶக்தம்' பத³ம்'** என்ற நியாயத்தினால் இந்த ஹ்ரீம் என்ற பதத்திற்கு இப்படி பட்ட பொருளானது கொடுக்கப்பட்டது என்று பகவான் சங்கரர் கூறுகிறார். **'वर्णसमुदायः पदम्' 'வர்ணஸமுதா³யஃ பத³ம்'** என்னும் லக்ஷணத்தின் படி ஹ்ரீங்காரத்திலே ஹகாரம், ரேப்பா, ஈகாரம், அனுஸ்வாரம் என்னும் நான்கு வர்ணங்கள் உண்டு. ஹகார, ரேப, ஈகார, அனுஸ்வார என்று. இந்த ஹரீம்காரத்துக்கு பத சமூக லக்ஷணம் பொருந்துகின்றது. இத்தகைய பத சமூக லக்ஷணமான ஹ்ரீம் என்னும் மந்திரத்தை பக்தர்கள் புரஸ் சரணம் செய்து ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அடைய முடியும் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் பரதேவதையின் மூலமாக அடைவிக்கும் சக்தி, அடையப்படும் சக்தி இந்த ஹ்ரீங்காரத்துக்கு ஏற்பட்டது. அம்பாளுக்கு ஹ்ரீம் என்பது அதிக பிரியமான மந்திரமாய் இருப்பதால் அந்த சக்தியானது ஏற்பட்டது என்று பகவான் சங்கரர் குறிப்பிடுகிறார்.

ॐ ह्रींपदप्रियायै नमः ||८३||
ஓம் ஹ்ரீம்பத³ப்ரியாயை நம꞉ ||83||

ह्रींकारबीजा | (84)
ஹ்ரீங்காரபீ³ஜா | 84

ह्रींकार एव बीजं स्ववाचकमन्त्रभागः, 'ज्ञापकं देवतानां यत् बीजमक्षरमुच्यते' इति वचनात्, ह्रींकारस्य मायाप्रकाशकत्वेन, वटधानादिः स्वनिष्ठवृक्षाभिव्यञ्जकत्वेन कारणतया यथा बीजमित्युच्यते - सत्कार्यवादिनामव्यक्तनामरूपकारणं बीजम्, अभिव्यक्तनामरूपात्मकं पश्चाद्भावि कार्यमित्यङ्गीकारः, सकलकारणसमवधाने विशेषनामरूपवत्तया कारणस्याभिव्यक्तिरुत्पत्तिः, तथा चोक्तबीजस्य मायावच्छिन्नचैतन्याभिव्यञ्जकत्वेनापि बीजत्वम्, तादृशं ह्रींकारबीजं यस्याः सा तथा ||

ஹ்ரீங்கார ஏவ பீ³ஜம்' ஸ்வவாசகமந்த்ரபா⁴க³꞉, 'ஜ்ஞாபகம்' தே³வதானாம்' யத் பீ³ஜமக்ஷரமுச்யதே' இதி வசனாத், ஹ்ரீங்காரஸ்ய மாயாப்ரகாஶகத்வேன, வடதா⁴ - நாதி³꞉ ஸ்வநிஷ்ட²வ்ரு'க்ஷாபி⁴வ்யஞ்ஜகத்வேன காரணதயா யதா² பீ³ஜமித்யுச்ய - தேஸத்கார்யவாதி³நாமவ்யக்தநாமரூபகாரணம்' பீ³ஜம், அபி⁴வ்யக்தநாமரூபாத்ம - கம்' பஶ்சாத்³பா⁴வி கார்யமித்யங்கீ³கார꞉, ஸகலகாரணஸமவதா⁴னே விஶேஷநாம - ரூபவத்தயா காரணஸ்யாபி⁴வ்யக்திருத்பத்தி꞉, ததா² சோக்தபீ³ஜஸ்ய மாயாவச் - சி²ன்னசைதன்யாபி⁴வ்யஞ்ஜகத்வேனாபி பீ³ஜத்வம், தாத்³ரு'ஶம்' ஹ்ரீங்காரபீ³ஜம்' யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

ஹ்ரீம் என்பது பரதேவதையினுடைய வாசகம். அது ஒரு வாசக மந்திரம். சங்கர பகவான் வாசக மந்திரத்தில் ஒரு பாகம் என்று சொல்லுகிறார். **'ज्ञापकं देवतानां यत् बीजमक्षरमुच्यते' 'ஜ்ஞாபகம்' தே³வதானாம்' யத் பீ³ஜமக்ஷரமுச்யதே'** என்ற வாக்கின் படி அது ஒரு பாகம் என்று சொல்லுகிறார். பரதேவதையின் ஸ்வரூபத்தை நமக்கு ஞாபக படுத்துவதாய் இருக்கின்றது. எப்படி ஒரு ஆல வ்ருக்ஷத்தின் பீஜமானது அதி ஸூக்ஷமமாய் இருப்பினும் தனக்குள் அடங்கி இருக்கும் பெரிய வ்ருக்ஷத்தின் அபிவ்யஞ்சகமாய் இருக்கக்கூடிய தன்மையை உள்ளடக்கியதாக இருக்க கூடியதோ அது போல ஹ்ரீம் என்னும் பீஜாக்ஷரமும் மாயை, மாயா அவச்சின்ன சைதன்யம் கார்யானுமேய மாயா என்ற ப்ரகாரத்தின் படி மாயா காரிய ரூப ப்ரபஞ்ஜம். இவற்றினுடைய அபிவ்யஞ்சகமாய் இருக்கிறது. நாம ரூபங்கள் வ்யக்தமாகாமல் உள்ள காரண ஸ்திதியை பீஜம் என்று கூறுகின்றனர். நாம ரூபங்கள் வ்யக்தமாய் தோறும் நிலையை ஸ்ருஷ்டி (கார்யம்) என்று கூறப்படுகிறது. அதனால் காரணமே விசேஷமான நாம ரூபங்களோடு வ்யக்தமாதலை தான் காரியம் என்று நாம் கூறுகின்றோம். ஹரீம்காரமானது ஹகாராரத்தினால் மாயையும் ரேப அக்ஷரத்தினால் மாயா அவச்சின்ன சைதன்யத்தையும், ஈகாரத்தினால் சுத்த சைத்தன்யத்தையும் ஞாபகப் படுத்துவதால் அது பீஜம் என்ற நிலையை அடைகிறது. ஆதலால் ஸர்வாத்மகமாய் உள்ள பரதேவதைக்கு ஹ்ரீம்காரம் பீஜம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

இந்த இடத்திலே உபநிஷத்தில் உள்ள ஒரு கருத்தை பார்ப்போம். குரு சொல்கிறார் சிஷ்யனிடத்திலே :

“ந்யக்ரோத பலம் ஆநய” = ந்யக்ரோத வ்ருக்ஷத்தின் ஒரு பழத்தை கொண்டு வா.

“பிந்தி இதி கிமத்ர பஷ்யஸி” = உடை. உடைத்த அதன் பாகங்ளில் என்ன பார்க்கிறாய்...?

“அணுமாத்ராணி பீஜாநி ஸந்தி ப்ரபோ” = ஏகப்பட்ட சின்ன சின்ன விதைகள் இருக்கின்றது ப்ரபோ என்று சொல்கிறான் சிஷ்யன்.

“ஏகம் ப்ருதக் க்ருத்வா ததபி பிந்தி” = ஒரே ஒரு விதையை மட்டும் எடுத்து அதை உடைத்து பார். அதில் நீ என்ன பார்க்கிறாய்..? என்று குரு கேட்டதற்கு

“கிமபி துல்யம் ந பஷ்யாமி” = ஒன்றுமே எனக்கு தெரியவில்லை ப்ரபோ என்று சிஷ்யன் கூறுகிறான்.

“ச்ரத்தாம் லபஸ்வ மஹான் ந்யக்ரோத வ்ருக்ஷஸ்ய ஸம்ஹிதா அத்ர அஸ்தி ஸ்ரத்தாம் லபஸ்வ” = ஸ்ரத்தாவான் லபதே ஞானம் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு ஹரீம்காரம் என்ற பீஜாக்ஷரமானது சைதன்ய ஸ்வரூபத்தை உள்ளடக்கி இருக்கக்கூடியது. வ்யக்தமாய் இருக்க கூடிய வ்ருக்ஷத்தை உள்ளடக்கிய பீஜத்தைப் போல் வியக்தமாய் இருக்கக்கூடிய இந்த ஜகத்தை உள்ளடக்கியது இந்த ஹ்ரீம்கார பீஜம் என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ॐ ह्रींकारबीजायै नमः ||८४||
ஓம் ஹ்ரீங்காரபீ³ஜாயை நமঃ ||84||

ह्रींकारमन्त्रा | (85)
ஹ்ரீங்காரமந்த்ரா | 85

ह्रींकारस्य मननात् त्रायते रक्षति वाच्यवाचकयोरभेदादिति तथा। ह्रींकारघटितो मन्त्रो वा यस्याः सा इति वा तथा ||

ஹ்ரீங்காரஸ்ய மனனாத் த்ராயதே ரக்ஷதி வாச்யவாசகயோரபே⁴தா³தி³தி ததா². ஹ்ரீங்காரக⁴டிதோ மந்த்ரோ வா யஸ்யாঃ ஸா இதி வா ததா² ||

ஹ்ரீம் என்னும் அக்ஷரத்திலே மந்த்ர ஸ்வரூபமாய் விளங்கக்கூடியவள். தன்னை இந்த அக்ஷரத்தின் மூலமாக மனனம் (அப்யாஸம்) செய்யும் அப்யாஸிகளுக்கு சோகத்தில் இருந்து காப்பாற்றுகின்ற ஒரு அக்ஷரமாய் (மந்திரமாய்) இருக்கிறது. ஹ்ரீம்காரம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட படி லலிதாம்பிகையின் வாசகம். வாச்ய வாசகங்களுக்கு பரஸ்பரம் அபேதம் என்றே சொல்ல வேண்டும். அதாவது வாச்ய வாசக அபேதம் என்று வாசகமே வாச்யமாய் தோன்றுகிறது (விவர்த்தமாக) என்ற கருத்து இங்கே குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஹ்ரீம் என்பது தனது வாச்ய ரூபமான பரதேவதையை அபரோக்ஷமாய் காண்பிக்கிறது. ஹரீம்காரத்தை பெற்ற மந்த்ரஸ்வரூபிணியாய் உள்ள அவள் பரதேவதை லலிதாம்பிகை என்று குறிப்பிடுகிறது இந்த நாமா.

ॐ ह्रींकारमन्त्रायै नमः ||८५||
ஓம் ஹ்ரீங்காரமந்த்ராயை நம꞉ ||85||

ह्रींकारलक्षणा | (86)
ஹ்ரீங்கார லக்ஷணா | 86

हकारः शिवः, आकाशबीजत्वादाकाशवन्निर्लेपः, रेफः वह्निवीजं कार्योत्पादसंनिहितशक्तिमदीश्व - रवाचकम्, तथा च हकारयुक्तरेफः शुद्धचैतन्यमेव कारणतावच्छिन्नम् - इति वदति । ईकारः मन्मथबीजं तत्कारणलक्षकतया स्थितिहेतु विष्णुरूपचैतन्यमभिदधाति । अनुस्वारस्तस्मिन्नेव पदार्थे अभिन्ननिमि - त्तोपादाने लयं वक्ति । तथा च ह्रीमित्युक्ते जगदुत्पत्तिस्थितिलयकारणं चैतन्यं शक्त्या वाच्यार्थः प्रतीयते । तस्यैवोपाधिपरित्यागरूपलक्षणं यस्याः सा तथा । ह्रींकारः लक्षणं तटस्थलक्षणं यस्याः सेति वा तथा ||

ஹகார꞉ ஶிவ꞉, ஆகாஶபீ³ஜத்வாதா³காஶவந்நிர்லேப꞉, ரேப²꞉ வஹ்னிவீஜம்’ கார் - யோத்பாத³ஸம்’நிஹிதஶக்திமதீ³ஶ்வரவாசகம், ததா² ச ஹகாரயுக்தரேப²꞉ ஶுத்³த⁴ - சைதன்யமேவ காரணதாவச்சி²ன்னம் - இதி வத³தி | ஈகார꞉ மன்மத²பீ³ஜம்’ தத் - காரணலக்ஷகதயா ஸ்தி²திஹேது விஷ்ணுரூபசைதன்யமபி⁴த³தா⁴தி | அனுஸ்வார - ஸ்தஸ்மின்னேவ பதா³ர்தே² அபி⁴ன்னநிமித்தோபாதா³னே லயம்’ வக்தி | ததா² ச ஹ்ரீமித்யுக்தே ஜக³து³த்பத்திஸ்தி²திலயகாரணம்’ சைதன்யம்’ ஶக்த்யா வாச்யார்த²꞉ ப்ரதீயதே | தஸ்யைவோபாதி⁴பரித்யாக³ரூபலக்ஷணம்’ யஸ்யா꞉ ஸா ததா² | ஹ்ரீம் - கார꞉ லக்ஷணம்’ தடஸ்த²லக்ஷணம்’ யஸ்யா꞉ ஸேதி வா ததா² ||

இந்த ஹ்ரீம் காரத்தை பிரித்து பகவான் சங்கரர் சொல்கிறார் : ஹகாரம் என்பது சிவன். ஹகாரம் ஆகாச பீஜம் ஆதலால் ஆகாசம் போல் எதிலும் ஸங்கம் இன்றி ஒட்டாமல் இருக்க கூடிய சிவன் என்று பொருள். ரேபம் என்று சொல்லக்கூடிய ரகாரா அக்னியின் பீஜம். காரியத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய சக்தியோடு கூடிய ஈசுவரனுடைய வாசக அக்ஷரம். ஹகாரத்தோடு கூடிய ரேபா காரணத்வத்தினால் சுத்த சைதன்யமே என்று நாம் கூறலாம். ஈகாரம் ஸ்திதி காரணமான விஷ்ணு சைதன்யமே. அனுஸ்வாரம் லயஸ்வரூபம்.

அதனால் ஹ்ரீம் என்பது ஸர்வ ப்ரபஞ்ஜத்தின் உற்பத்தி, ஸ்திதி, லய காரணமாகும். சைதன்யமே என்பது தெளிவாய் பகவான் சங்கரர் நமக்கு குறிப்பிடுகிறார். உபாதியை நீக்கி உபஹித ஸ்வரூபத்தை அறிவிப்பது தடஸ்த லக்ஷணம். லக்ஷணத்தின் லக்ஷணம். ப்ரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி ஸ்திதி லய காரணம் தன்மையுடைய சைதன்யஸ்வரூபத்தின் தடஸ்த லக்ஷணமாகிறது. ஹ்ரீம் காரத்தை தடஸ்த லக்ஷணமாய் உடையவள் பரதேவதை லலிதாம்பிகா என்று இந்த நாமமானது குறிப்பிடுகிறது.

ॐ ह्रींकारलक्षणायै नमः ||८६||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - லக்ஷணாயை நம꞉ ||86||

ह्रींकारजपसुप्रीता ह्रींमती ह्रींविभूषणा |
ह्रींशीला ह्रींपदाराध्या ह्रींगर्भा ह्रींपदाभिधा ||१८||

ஹ்ரீங்கார - ஜப - ஸுப்ரீதா ஹ்ரீம்’மதீ ஹ்ரீம்’விபூ⁴ஷணா |
ஹ்ரீம்’ஶீலா ஹ்ரீம்பதா³ராத்⁴யா ஹ்ரீங்க³ர்பா⁴ ஹ்ரீம்பதா³பி⁴தா⁴ ||18||

ह्रींकारजपसुप्रीता | (87)
ஹ்ரீங்காரஜபஸுப்ரீதா | 87

ह्रींकारस्य जपः ह्रींकारजपः तेन सुप्रीता ||

ஹ்ரீங்காரஸ்ய ஜப: ஹ்ரீங்காரஜப: தேன ஸுப்ரீதா ||

இந்த ஹ்ரீம்கார ஜபத்தினால் மிகுந்த திருப்தியையும் சந்தோஷத்தையும் அடையக்கூடியவள் பரதேவதை லலிதாம்பிகை.

ॐ ह्रींकारजपसुप्रीतायै नमः ||८७||
ஓம் ஹ்ரீங்காரஜப - ஸுப்ரீதாயை நம: ||87||

ह्रींमती | (88)
ஹ்ரீம்’மதீ | 88

वाचकत्वेन लक्षकत्वेन वा लक्ष्यपदार्थरूपेण वा वाच्यवाचकयोरभेदेन वा अस्या अस्तीति ह्रींमती ||

வாசகத்வேன லக்ஷகத்வேன வா லக்ஷ்யபதா³ர்த²ரூபேண வா வாச்யவாசகயோர - பே⁴தே³ன வா அஸ்யா அஸ்தீதி ஹ்ரீம்’மதீ ||

ஹ்ரீம் என்னும் மந்திரத்தை வாச்சிய வாசகத்திற்கு அபேதமாய் இருக்க கூடிய இந்த மந்திரத்தை வாசகமாகவோ அல்லது வாச்யமாகவோ உடையவள். வாசக வாச்ய அபேதத்தை இந்த இடத்தில் பகவான் சங்கரர் குறிப்பிடுகிறார். அதனால் பார்க்கும் இடம் எல்லாம் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது பரம்பொருள் ஒன்றே என்ற கருத்தானது வாச்ய வாசக அபேதத்தை குறிப்பிடுகின்றது. வாச்யமே வாசகமாக, வாசகமே வாச்யமாக என்று.

ॐ ह्रींमत्यै नमः ||८८||
ஓம் ஹ்ரீம்’மத்யை நம: ||88||

ह्रींविभूषणा | (89)
ஹ்ரீம்’விபூ⁴ஷணா | 89

केवलजडमायावाचकः ह्रींकारः, तथा हि-हकारः श्वेतवाचकः, रेफः रोहितार्थकः, ईकारः नीलार्थकः; तथा च विशिष्टस शुक्लरक्तनीलवत्पदार्थवाचकतया सत्त्वरजस्तमोगुणवत्प्रकृतिवाचकत्वेन परिच्छिन्नान् - तजडदुःखरूपवाच्यार्थकतया प्रकाशराहित्येन अनुपादेयतायां सत्यां तदवच्छिन्नस्वप्रकाशचैतन्या - कारतया विशिष्टार्थस्य आपादमस्तकभूषिततरुणीवदानन्दस्वरूपतयो तद्वाचकह्रींपदस्य अष्टैश्वर्यसिद्धि - प्रदानशक्तत्याधायकतया शोभायमानं भूषणवत्, 'कुण्डली पुरुषः' इत्यत्र कुण्डलस्योपलक्षणतया

इतरसजातीयादिव्यावर्तकत्वम् तथास्यापि बीजस्येतरव्यावृत्तवाच्यार्थगोचरप्रभाजनकत्वेन भूषणवत् यस्याः सा तथा ॥

கேவலஜட3மாயாவாசக: ஹ்ரீங்கார:, ததா2 ஹி-ஹகார: ஶ்வேதவாசக:, ரேப2: ரோஹிதார்த2க:, ஈகார: நீலார்த2க:; ததா2 ச விஶிஷ்டஸ ஶுக்லரக்தநீலவத்பதா3ர் - த2வாசகதயா ஸத்த்வரஜஸ்தமோகு3ணவத்ப்ரக்ரு’திவாசகத்வேன பரிச்சி2ந்நாந்ரு’த ஜட3து3:க2க2ரூபவாச்யார்த2கதயா ப்ரகாஶராஹித்யேன அனுபாதே3யதாயாம்’ ஸத் - யாம்’ தத3வச்சி2ன்னஸ்வப்ரகாஶசைதன்யாகாரதயா விஶிஷ்டார்த2ஸ்ய ஆபாத3ம - ஸ்தகபூ4ஷிததருணீவதா3னந்த3ஸ்வரூபதயோ தத்3வாசகஹ்ரீம்பத3ஸ்ய அஷ்டைஶ் - வர்யஸித்3தி4ப்ரதா3னஶக்தத்யாதா4யகதயா ஶோபா4யமானம்’ பூ4ஷணவத், 'குண் - ட3லீ புருஷ:' இத்யத்ர குண்ட3லஸ்யோபலக்ஷணதயா இதரஸஜாதீயாதி3வ்யாவர்த கத் - வம் ததா2ஸ்யாபி பீ3ஜஸ்யேதரவ்யாவ்ரு’த்தவாச்யார்த2கோ3சரப்ரபா4ஜனகத்வேன பூ4ஷணவத் யஸ்யா: ஸா ததா2 ||

இந்த ஹ்ரீம்காரத்தின் பெருமையை மேலும் சங்கரர் கூறுகிறார். கேவலம் ஜட மாயா வாசகமாய் உடைய ஹ்ரீம்காரத்தையே ஆபரணமாக (பூஷணம்) உடையவள் லலிதாம்பிகை. ஹகாரம் வெண்மை நிறம். ரேபா சிவப்பு நிறம். ஈகாரம் நீல நிறம். அதனால் இந்த ஹ்ரீம்காரமானது ஸத்வ, ரஜஸ், தமோ குணத்தின் பிரகிருதி வாசகமாக குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த ப்ரக்ருதி பரதேவதையை விட வேறானது அல்ல. பரதேவதையே ப்ருக்ருதி (மாயாஸ்வரூபிணி) ஆயினும் த்ரிகுணாத்மிகா மாயா என்று சொல்கிறோம். இந்த ப்ருக்ருதி காலதேச வஸ்து பரிச்சேதங்களை உடைய அஸத் ஜட துக்க ப்ரபஞ்ச ரூபமாய் வ்யக்தமாய் தோன்றுவதால் வேறாக காணப்படுவது போல் ப்ரகாசமற்று அது ஒதுக்குவதற்கு உடைய விஷயமாக ஆகின்றது.

சித் சக்தி ஸ்வரூப பரதேவதை அந்த அஸத் ஜட துக்க ரூப ப்ரக்ருதிக்கு அதிஷ்டானமாக இருந்து கொண்டு அதை ஒளிர வைக்கின்றாள். ஹ்ரீம்கார அவச்சின்ன பரதேவதைக்கு ஹ்ரீம்காரம் என்பதே அலங்கார பூஷணமாய் ஆகின்றது அல்லது உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை பல பூஷணங்களை (நகைகளை) அணிந்த ஒரு யௌவனமான ஸ்திரீயை போல ஸ்வஸ் ஸ்வரூப ஆனந்தத்தினால் ஹ்ரீம்காரத்துக்கு ஸத்தா ஸ்பூர்த்தியை தந்து எட்டு விதமான ஐஸ்வர்யங்களையும் அள்ளித்தரும் சக்தியும் அம்பாளிடத்தில் இருப்பதால் அந்த மந்திரத்துக்கு இருப்பதால் ஹ்ரீம்காரமே பரதேவதை. அந்த ஹ்ரீம்காரமே பரதேவதைக்கு ஒரு ஆபரணமாய் விளங்குகின்றது என்று பகவான் சங்கரர் கூறுகிறார். இதனால் ஸஜாதியமான இதர பீஜாக்ஷரங்களும் பரதேவதைக்கே பூஷணமாய் இருக்கிறது என்ற அர்த்தமானது தொனிக்கிறது. பூஷணமும் பரதேவதையும் அபேதம் என்று என்று நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ॐ ह्रींविभूपणायै नमः ||८९||

ஓம் ஹ்ரீம்’விபூ4பணாயை நம: ||89||

ह्रींशीला | (90)

ஹ்ரீம்’ஶீலா | 90

ह्रीमित्यनेन तद्वाच्यार्थाः ब्रह्मविष्णुरुद्राः लक्ष्यन्ते, तेषां शीलं स्वभावः पारमार्थिकं रूपं सच्चिदान - न्दात्मकता यस्याः सा तथा; तन्निष्ठधर्मा सत्त्वरजस्तमोगुणादयो वा यस्याः सा तथा; 'शीलं स्वभावे धर्मे च' इति वचनात् ||

ஹ்ரீமித்யனேன தத்³வாச்யார்தா²꞉ ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுருத்³ரா꞉ லக்ஷ்யந்தே, தேஷாம்’ ஶீலம்’ ஸ்வபா⁴வ꞉ பாரமார்தி²கம்’ ரூபம்’ ஸச்சிதா³னந்தா³த்மகதா யஸ்யா꞉ ஸா ததா²; தந்நிஷ்ட²த⁴ர்மா ஸத்த்வரஜஸ்தமோகு³ணாத³யோ வா யஸ்யா꞉ ஸா ததா²; 'ஶீலம்’ ஸ்வபா⁴வே த⁴ர்மே ச' இதி வசனாத் ||

பரம ப்ரேமஸ்வரூபமான மந்திரம் ஹ்ரீம் என்பது பரதேவதைக்கு. அதனுடைய வாச்யர்கள் யார் என்று கேட்டால் ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன் (ருத்திரன்). அவர்களுடைய ஸ்வபாவம் பாரமார்த்திக சைதன்ய ஸ்வரூபம் (ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபம்). இத்தகைய ஸ்வரூபத்தை உடையவள் அல்லது இந்த மூவர்களின் ஸ்வபாவமான (தர்மமான) ஸத்வ, ரஜஸ், தமோ குணங்களும் ஷீலம் (இயற்கை/ஸ்பாவம்) என்பதற்கு பொருளாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். மாயா த்ரிகுணாத்மிகா.. த்ரிகுணாத்மிக வடிவினள் பரதேவதை. **'शीलं स्वभावे धर्मे च' 'ஶீலம்’ ஸ்வபா⁴வே த⁴ர்மே ச'** என்பதை ப்ரமாண வாக்கியமாய் எடுத்து கொள்ளவேண்டும் என்பதை பகவான் சங்கரர் கூறுகிறார்.

ॐ ह्रीशीलायै नमः ||९०||
ஓம் ஹ்ரீம்’ஶீலாயை நம꞉ ||90||

ह्रींपदाराध्या | (91)
ஹ்ரீம்பதா³ராத்⁴யா | 91

ह्रींपदेन एकाक्षरबीजमन्त्रेण आराधितुं योग्या तथा । 'ह्रींकारेणैव संसिद्धो भुक्तिं मुक्तिं च विन्दति' इति भुवनेश्वरीकल्पवचनादिति यावत् ||

ஹ்ரீம்பதே³ன ஏகாக்ஷரபீ³ஜமந்த்ரேண ஆராதி⁴தும்’ யோக்³யா ததா² | 'ஹ்ரீங்கா - ரேணைவ ஸம்’ஸித்³தோ⁴ பு⁴க்திம்’ முக்திம்’ ச விந்த³தி' இதி பு⁴வனேஶ்வரீகல்பவச - நாதி³தி யாவத் ||

ஹ்ரீம் என்னும் பிரியமான ஏகாக்ஷர மந்திரத்தினால் ஆராதனைக்கு உரியவள் லலிதாம்பிகை. **'ह्रींकारेणैव संसिद्धो भुक्तिं मुक्तिं च विन्दति' 'ஹ்ரீங்காரேணைவ ஸம்’ஸித்³தோ⁴ பு⁴த்³தி⁴ம்’ ' முக்திம்’ ச விந்த³தி'** என்று ஹ்ரீம்காரத்தை அப்யாசிப் பதினாலேயே எல்லா விதமான லக்ஷ்மியையும் அடைந்து முக்தியையும் அடைகிறார்கள் என்பது புவனேஸ்வரி கல்ப வாக்கியம். ஹ்ரீம்காரத்தை ஆராதித்து புக்தி, முக்தி பெறுவது அதாவது புத்திமுக்தி ப்ரதாயின்யை என்பது லலிதாம்பிகைக்கு ஒரு நாமமாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

ॐ ह्रींपदाराध्यायै नमः ||९१||
ஓம் ஹ்ரீம்பதா³ராத்⁴யாயை நம꞉ ||91||

ह्रींगर्भा | (92)
ஹ்ரீங்க³ர்பா⁴ | 92

ह्रींशब्दार्या: सगुणमूर्तयस्तिस्र: गर्भे स्वस्वरूपे सशक्तिकाः अविनाभावसंबन्धेन यस्याः सा तथा, 'मम योनिर्महद्ब्रह्म तस्मिन् गर्भं दधाम्यहम्' (गीता १४-३) इति वचनात् ||

ஹ்ரீம்'ஶப்³தா³ர்யா: ஸகு³ணமூர்தயஸ்திஸ்ர: க³ர்பே⁴ ஸ்வஸ்வரூபே ஸஶக்திகாː அவிநாபா⁴வஸம்ப³ந்தே⁴ன யஸ்யாː ஸா ததா², 'மம யோநிர்மஹத்³ப்³ரஹ்ம தஸ்மின் க³ர்ப⁴ம்' த³தா⁴ம்யஹம்' (கீ³தா 14-3) இதி வசனாத் ||

சங்கரர் குறிப்பிடுகிறார் ஹ்ரீம் என்னும் சப்தம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி ஸகுண ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமான த்ரிமூர்த்திகள் அதாவது ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன் இவர்களையும் இவர்களின் சக்திகளையும் வாமா, ஜேஷ்டா, ரௌத்திரி அவைகளையும் தனது கர்ப்பத்திலே அவ்யக்தமாய் அடக்கி வைத்து கொண்டு இருப்பவள் லலிதாம்பிகை. **'मम योनिर्महद्ब्रह्म तस्मिन् गर्भं दधाम्यहम्' 'மம யோநிர்மஹ - த்³ப்³ரஹ்ம தஸ்மின் க³ர்ப⁴ம்' த³தா⁴ம்யஹம்'** என்று கீதையினுடைய ப்ரமாண வாக்கியம் இதையே கருத்தாய் கூறுகிறது. 'நாராயண: பரோ வ்யக்தாத்…' என்று அவ்யக்தமாய் இருக்க கூடியது வ்யக்தமாய் வெளியே வருகிறது என்று ஸ்ருஷ்டியுனுடைய ப்ரகரணத்திலே சாஸ்திரத்திலே பார்க்கின்றோம்.

ॐ ह्रींगर्भायै नमः ||९२||
ஓம் ஹ்ரீங்க³ர்பா⁴யை நமː ||92||

ह्रींपदाभिधा | 93
ஹ்ரீம்பதா³பி⁴தா⁴ | 93

ह्रींकारः अभिधा नाम यस्याः सा तथा । समष्टिरूपायाः समष्टिशब्दवाच्यत्वनियमादित्यभिसन्धिः ||

ஹ்ரீங்காரː அபி⁴தா⁴ நாம யஸ்யாː ஸா ததா² | ஸமஷ்டிரூபாயாː ஸமஷ்டிஶப்³த³ - வாச்யத்வநியமாதி³த்யபி⁴ஸந்தி⁴ː ||

'அபிதா' என்றால் நாமம் என்று அர்த்தம். ஹ்ரீம்காரத்தையே நாமமாய் உடையவள். ஸமஷ்டி ஸ்வரூப பரதேவதைக்கு ஸமஷ்டி சப்தமான ஹ்ரீம்காரம் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயத்தை குறிக்ககூடிய ஹ்ரீம்காரம் அந்த வாச்சிய தன்மை பொருந்தும் என்று சங்கரர் குறிப்பிடுகிறார்.

ॐ ह्रींपदाभिधायै नमः ||९३||
ஓம் ஹ்ரீம்பதா³பி⁴தா⁴யை நமː ||93||

ह्रींकारवाच्या ह्रींकारपूज्या ह्रींकारपीठिका |
ह्रींकारवेद्या ह्रींकारचिन्त्या ह्रीं ह्रींशरीरिणी ||१९||
ஹீங்காரவாச்யா ஹ்ரீங்காரபூஜ்யா ஹ்ரீங்காரபீடி²கா |
ஹீங்காரவேத்³யா ஹ்ரீங்காரசிந்த்யா ஹ்ரீம்' ஹ்ரீம்'ஶரீரிணீ ||19||

ह्रींकारवाच्या | (94)
ஹ்ரீங்காரவாச்யா | 94

मायोपाधिकब्रह्माणि कल्पितधर्मेण शब्दप्रवृत्त्युपपत्तेः ह्रींपदस्य वाच्या रूढ्येत्यर्थः ||

மாயோபாதி⁴கப்³ரஹ்மாணி கல்பிதத⁴ர்மேண ஶப்³த³ப்ரவ்ருʼத்த்யுபபத்தே: ஹ்ரீம் பத³ஸ்ய வாச்யா ரூட்⁴யேத்யர்த²: ||

ஹ்ரீம்கார வாச்யை நம: என்று ஒரு கருத்து இருக்கிறது. ஹ்ரீம்காரவாச்யாயை நம: என்றும் சொல்லலாம். மாயையை உபாதியாக உடைய ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தில் கல்பிதமாக கற்பிக்கப்பட்ட தர்மங்கள், அந்த தர்மத்தினால் ப்ரவ்ருத்தியானது ஸம்பவிக்கிறது. அந்த ஹ்ரீம் என்னும் பீஜாக்ஷரம் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயத்தை உள்ளடக்கியது. ஹ்ரீம்காரத்தையே வடிவமாக உடையவள் என்று ஒரு ரூடி அர்த்தமானது குறிப்பிடப்படுகிறது.

ॐ ह्रींकारवाच्यायै नमः ||९४||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - வாச்யாயை நம: ||94||

ह्रींकारपूज्या | (95)
ஹ்ரீங்காரபூஜ்யா | 95

'मूलमन्त्रेण पूजयेत्' इति पूजाङ्गत्वेन मूलमनोर्विनियोगः श्रूयते । मूलमनुश्च देवतायाः स्वकं नामेति वचनात् अन्तर्मुखानामेव मन्त्रशास्त्रेषु तन्नाम्ना व्युत्पन्नत्वात् ह्रींकारं नमोऽन्तमुच्चार्य यथागुरुसंप्रदायं श्रीचक्रादौ मूलदेवता पूजनीयेत्यागमरहस्यात् ह्रींबीजेनैव पूजयितुं योग्या, अतिप्रियबीजनामत्वा - दित्यभिप्रायः ||

'மூலமந்த்ரேண பூஜயேத்' இதி பூஜாங்க³த்வேன மூலமனோர்விநியோக³: ஶ்ரூயதே | மூலமனுஶ்ச தே³வதாயா: ஸ்வகம்' நாமேதி வசனாத் அந்தர்முகா²நாமேவ மந்த்ரஶாஸ்த்ரேஷு தன்நாம்னா வ்யுத்பன்னத்வாத் ஹ்ரீங்காரம்' நமோ(அ)ந்த - முச்சார்ய யதா²கு³ருஸம்ப்ரதா³யம்' ஶ்ரீசக்ராதௌ³ மூலதே³வதா பூஜனீயேத்யாக³ - மரஹஸ்யாத் ஹ்ரீம்பீ³ஜேனைவ பூஜயிதும்' யோக்³யா, அதிப்ரியபீ³ஜநாமத்வாதி³ - த்யபி⁴ப்ராய: ||

ஒரு வாக்கியம் இருக்கிறது சங்கரர் கூறிப்பிடுகிறார் **'मूलमन्त्रेण पूजयेत्' 'மூலமந்த்ரேண பூஜயேத்'.** மூல மந்திரத்தினால் பூஜிக்க வேண்டும். அந்த மூல மந்திரம், அந்த மூல மந்திரத்தின் அதிஷ்டானம் தேவதையின் பெயர் அவளை குறிப்பிடக்கூடியது. **मूलमनुश्च देवतायाः स्वकं नामं மூலமனுஶ்ச தே³வதாயா: ஸ்வகம்' நாமம்** என்ற வாக்கியத்தின் படி கேவலம் அந்தர்முகப்பட்ட (ஒருமிக்கபட்ட) மனமுடையவர்கள் மூலமந்திரத்தின் மூலம் பூஜிப்பதற்கு அதிகாரிகள் என்று மந்திர சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. ஹ்ரீம் நமஹ என்று ஸத்குருவின் உபதேசப்படி ஸ்ரீசக்ரத்திலே பூஜை செய்யலாம் என்பது ஸ்ரீவித்யா சாஸ்திர ஸித்தாந்தமாகும். இந்த பீஜமானது பரதேவதைக்கு அதிக பிரியமானதால்

இதனாலேயே மட்டும் பூஜிக்க தகுந்தவளாகின்றாள். எல்லா அக்ஷரங்களை காட்டிலும் இந்த ஹ்ரீம்காரம் ப்ரஸித்தியானது என்று நமக்கு தெரிகின்றது.

ॐ ह्रींकारपूज्यायै नमः ||९५||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - பூஜ்யாயை நம꞉ ||95||

ह्रींकारपीठिका | (96)
ஹ்ரீங்காரபீடி²கா | 96

अत्र पीठशब्दः आधारलक्षकः । वाच्यार्थो हि वाचकशब्दस्य सत्ताप्रदत्वेन आधारो भवति । मन्त्रदे - वतयोरभेदेऽपि अर्थनिष्ठमहिम्नः तद्वाचकपदेऽदृश्यमानत्वात् कल्पितभेदं संपाद्य इदमुच्यते । ह्रींकारस्य पीठिका वृत्तिस्थानं शक्त्या गोचरतया विषयीभूतेत्यर्थः ||

அத்ர பீட²ஶப்³த³꞉ ஆதா⁴ரளக்ஷக꞉ | வாச்யார்தோ² ஹி வாசகஶப்³த³ஸ்ய ஸத்தாப்ர - த³த்வேன ஆதா⁴ரோ ப⁴வதி | மந்த்ரதே³வதயோரபே⁴தே³(அ)பி அர்த²நிஷ்ட²மஹிம்ன꞉ தத்³வாசகபதே³(அ)த்³ரு'ஶ்யமானத்வாத் கல்பிதபே⁴த³ம்' ஸம்பாத்³ய இத³முச்யதே | ஹ்ரீங்காரஸ்ய பீடி²கா வ்ரு'த்திஸ்தா²னம்' ஶக்த்யா கோ³சரதயா விஷயீபூ⁴தேத்யர்த²꞉ ||

வாச்ய வாசக அர்த்தத்துக்கு பேதமில்லை வாச்யமே வாசகம், வாசகமே வாச்யம் என்று விவர்த்தமான அர்த்தத்தை கொடுப்பதால் பீடம் என்று இந்த நாமத்திலே குறிப்பிட கூடிய சப்தம் ஆதாரம் அல்லது அதிஷ்டானம் என்று பொருள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஹ்ரீம் காரத்துக்கு ஆதாரமாக இருக்க கூடியவள் பரதேவதை. சைதன்ய ஸ்வரூபிணீ. மந்திரத்துக்கும் தேவதைக்கும் பேதமில்லை. மந்திரமே தேவதையாக இருக்கின்றது. தேவதையே மந்திரமாக இருக்கின்றது. விவர்த்தம் என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த மந்திரத்திற்கு அர்த்தமாயுள்ள தேவதைக்கு இருக்க கூடிய மஹிமா அந்த வாசகத்திலே காணப்படுவதில்லை. ஆனால் அவற்றிக்கு பரஸ்பரம் கற்பிதமான சிறிது பேதம் இருப்பது போல் தோற்றம் உண்டு. அந்த பேதத்தை ஒத்துக்க கொண்டே இங்ஙனம் கூறப்பட்டுள்ளது.

பேதம் என்று சொன்னாலும் பரிச்சின்னம் என்று அர்த்தம். பரிச்சின்னத்தை ஒத்துக்க கொண்டே இந்த விவர்த்தமானது கூறப்படுகிறது. ஹ்ரீம் காரத்தை விருத்திக்கு ஸ்தானமாயும் சக்தி வ்ருத்தியினால் அறியப்படுபவளாய் இருக்க கூடியவள் லலிதாம்பிகை என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ॐ ह्रींकारपीठिकायै नमः ||९६||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - பீடி²காயை நம꞉ ||96||

ह्रींकारवेद्या | (97)
ஹ்ரீங்காரவேத்³யா | 97

स्वरूपतः निर्गुणब्रह्मतया अज्ञानविषयत्वाश्रयत्वाभ्यामप्राप्तपुरुषार्थरूपतया संसारदशायां प्रतीयमा - नत्वात् गुरूपसदनश्रवणादिरूपविध्यप्रामाण्यनिरासाय लक्षणया शुद्धस्वरूपपरमानन्दतया प्रेप्सित - त्वात् श्रवणादिजन्यवृत्तिव्याप्यत्वरूपवेदनाविषयत्वम् 'ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय वृत्तिव्याप्तिरितीर्यते' 'मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेताम्' (गी. ७-१४) इत्यादिवचनात् भगवताऽप्यङ्गीकृतमिति ह्रींकारेण गुरुमुखोद्भूतेन वेद्या वेदितुं योग्या । तत्स्वरूपपरिज्ञानद्वारा तत्प्राप्तिरूपपुरुषार्थहेतुत्वादिति तात्पर्यम् ॥

ஸ்வரூபத: நிர்கு³ணப்³ரஹ்மதயா அஜ்ஞானவிஷயத்வாஶ்ரயத்வாப்⁴யாம - ப்ராப்தபுருஷார்த²ரூபதயா ஸம்’ஸாரத³ஶாயாம்’ ப்ரதீயமானத்வாத் கு³ரூபஸத³ன - ஶ்ரவணாதி³ரூபவித்⁴யப்ராமாண்யநிராஸாய லக்ஷணயா ஶுத்³த⁴ஸ்வரூப பரமா - னந்த³தயா ப்ரேப்ஸிதத்வாத் ஶ்ரவணாதி³ஜன்யவ்ரு’த்திவ்யாப்யத்வரூபவேத³னா - விஷயத்வம் 'ப்³ரஹ்மண்யஜ்ஞானநாஶாய வ்ரு’த்திவ்யாப்திரி தீர்யதே' 'மாமேவ யே ப்ரபத்³யந்தே மாயாமேதாம்' (கீ³. 7-14) இத்யாதி³வசனாத் ப⁴க³வதா(அ)ப்யங்கீ³க்ரு’ - தமிதி ஹ்ரீங்காரேண கு³ருமுகோ²த்³பூ⁴தேன வேத்³யா வேதி³தும்’ யோக்³யா | தத்ஸ்வ - ரூபபரிஜ்ஞானத்³வாரா தத்ப்ராப்திரூபபுருஷார்த²ஹேதுத்வாதி³தி தாத்பர்யம் ||

‘வேதனம்’ என்றால் அறிதல் என்று அர்த்தம். ஹ்ரீம் காரத்தினால் அறியப்படக் கூடியவள். அவள் (லலிதாம்பிகை) ஸ்வபாவத்திலே நிர்குண பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாய் இருந்தாலும் அஞ்ஞான திசையிலே ஆஸ்ரயமாயும் விஷயமாயும் இருக்கும் காரணத்தினால் அவள் அபரோக்ஷமாய் அறியப்படுவது இல்லை. அதனால் புருஷார்த்தத்தினுடைய நிறைவு ஏற்படுவது இல்லை. புருஷார்த்த ப்ராப்தியின் பொருட்டு குரு உப ஸதனம். அவரிடத்தில் வேதாந்த ஸ்ரவணம், மனனம் , நிதித்யாஸனம் முதலியவைகள் இருந்தால் தான் நம்மிடத்தில் ப்ரஹ்ம ஸித்தி ஏற்படுகின்றது.

சில சமயங்களிலே இந்த ஸ்ரவண, மனன, நிதித்யாஸங்கள் அப்ராமாண்யங் - களாக தோன்றுகின்றன. ஏன் என்றால் ஒரு உருவத்தை உபாஸனம் செய்கின்ற போது ஒவ்வொருவரும் விரும்பக் கூடிய ஆனந்தமே அவர்களின் புருஷார்த்தமாக குறிப்பிடப்படுகிறது. தனது சுத்தஸ்வரூபமாக ஸ்ரவண, மனன, நிதித்யாசனம் முதலியவற்றினால் அடையக்கூடிய ஹ்ரீம் கார வடிவ அகண்ட ஆகாரம் வ்ருத்தி. வியாப்யமான அபரோக்ஷ ஞான விஷயமாக பரதேவதை இருக்கின்றாள். உருவத்தால், மந்திரத்தால் பரிச்சின்னப்படுத்துவது போல் தோன்றினாலும் **'ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय वृत्तिव्याप्तिरितीर्यते' 'मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेताम् ' 'ப்³ரஹ்மண்யஜ்ஞான - நாஶாய வ்ரு’த்திவ்யாப்திரி தீர்யதே' 'மாமேவ யே ப்ரபத்³யந்தே மாயாமேதாம் '** என்ற வாக்கியங்கள் ப்ரமாண வாக்கியங்களாய் கூறப்படுகின்றன. குரு முகமாய் உபதேசிக்கப்பட்ட ஹ்ரீம் காரத்தினால் பரதேவதை அறியப்படுகிறாள். பரதேவதையே அதிஷ்டானமான சைதன்யமாய் இருப்பதால் பரிச்சின்ன படுத்தப்பட்ட உருவமும் பெயரும் அபரிச்சின்னமான சைதன்யத்தை விளக்குகிறது என்று இந்த வாக்கியங்கள் ப்ரமாணம் இல்லாமல் தோன்றியவை ப்ரமாணங்களாக நமக்கு ஸித்திக்கின்றன என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஸம்ஸார திசையிலே (அஞ்ஞான திசையிலே) அதிஷ்டான ப்ரஹ்ம அபின்ன பரதேவதையை ஆஸ்ரயித்து, அந்த பரதேவதையுடைய ஆவரண சக்தியே அதை

மறைக்கின்றது. பரதேவதை அஞ்ஞானத்தினால் மறைக்கப்படுவதை ஆவரண விக்ஷேப ரூபா பரதேவதையின் சக்தியாக இருக்கின்றது. இதனால் தான் ஸ்வத ஆஸ்ரயவிஷயம் என்று இந்த ஆவரணமும் விக்ஷேபமும் மாயையை ஆஸ்ரயித்து இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. மறைத்துள்ள அஞ்ஞானம் க்ஷண நேரத்தில் நசிக்கின்றது. அந்த க்ஷணத்திலேயே பரதேவதையின் அபரோக்ஷ ஞானமானது ஸித்திக்கின்றது ஸ்வப்ரகாச வடிவமாக.

ॐ ह्रींकारवेद्यायै नमः ||९७||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - வேத்³யாயை நம꞉ ||97||

ह्रींकारचिन्त्या | (98)
ஹ்ரீங்காரசிந்த்யா | 98

अस्य बीजस्य पञ्चप्रणवान्तर्गतत्वेन ॐकारभेदे ब्रह्मप्रतीकत्वाविशेषात् । प्रणवे यथा परापरब्रह्मो - पासनहेतुवदस्मिन् वा प्रतीके तद्भवतीति विकल्पः । यदा भक्तिः पार्थक्येन मन्त्रविशेषेषु भवतीति योगवे - दमार्गरहस्यं न वादजल्पाद्यवकाशः । ह्रींकारे उभयविधब्रह्मस्वरूपतया चिन्तितुं योग्या । ध्यानस्य साक्षात्कारं प्रत्यारादुपकारकत्वेन ध्यातव्येत्यर्थः ||

அஸ்ய பீ³ஜஸ்ய பஞ்சப்ரணவாந்தர்க³தத்வேன ஓகாரபே⁴தே³ ப்³ரஹ்மப்ரதீகத்வா - விஶேஷாத் | ப்ரணவே யதா² பராபரப்³ரஹ்மோபாஸன - ஹேதுவத³ஸ்மின் வா ப்ரதீகே தத்³ப⁴வதீதி விகல்ப꞉ | யதா³ ப⁴க்தி꞉ பார்த²க்யேன மந்த்ரவிஶேஷேஷு ப⁴வ - தீதி யோக³வேத³மார்க³ரஹஸ்யம்' ந வாத³ஜல்பாத்³யவகாஶ꞉ | ஹ்ரீங்காரே உப⁴ய - வித⁴ப்³ரஹ்மஸ்வரூபதயா சிந்திதும்' யோக்³யா | த்⁴யானஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரம்' ப்ரத் - யாராது³பகாரகத்வேன த்⁴யாதவ்யேத்யர்த²꞉ ||

ஹ்ரீம்காரம் என்பது பஞ்ச ப்ரணவங்களிலே ஒன்று. ஓம்காரத்தைப் போலவே அதுவும் பொருள் உள்ளடக்கிய ஒரு அக்ஷரம். அதுவே ப்ரஹ்ம உபாஸனைக்கு காரணமாய் இருக்கின்றது. ஓம்காரத்திலும் ஹ்ரீம்காரத்திலும் நிர்குண பரஸ்வரூபமும் ஸகுண அபரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமும் உள்ளடக்கமாய் இருக்கிறது. இது யோக வேதாந்த மார்கங்களின் ரஹஸ்யமாய் கூறப்படுகிறது. இதிலே விவாதத்திற்கு எந்த விதமான இடமும் இல்லை. ஹ்ரீம் காரத்தில் இரண்டு வித ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபங்களும் இருப்பதினால் அதனால் சிந்திப்பதிற்கு உரியவள் பரதேவதை. பரம், அபரம் இவற்றை உள்ளடக்கியவள் என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். 'தஸ்மின் த்ருஷ்டே பராவரே …' என்று உபநிஷத் வாக்கியம்.

ॐ ह्रींकारचिन्त्यायै नमः ||९८||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - சிந்த்யாயை நம꞉ ||98||

ह्रीं | (99)
ஹ்ரீம்' | 99

हृञ् हरणे इति धातुपाठात् समस्तविद्यैश्वर्यप्रदानादिशक्त्यारोपाधिष्ठानत्वे सत्यपवादावशेषितपर - मानन्दरूपमुक्तिरित्यर्थः ||

ஹ்ரு’ஞ் ஹரணே இதி தா⁴துபாடா²த் ஸமஸ்தவித்³யைஶ்வர்யப்ரதா³நாதி³ஶக்த் - யாரோபாதி⁴ஷ்டா²னத்வே ஸத்யபவாதா³வஶேஷிதபரமானந்த³ரூபமுக்திரித்யர்த²: ||

ஹ்ரீம் - - ஹரணே இந்த ஹ்ரீம் என்பதற்கு பகவான் சங்கரர் **हञ् हरणे ஹ்ரு’ஞ் ஹரணே** என்று அர்த்தத்தை கொடுத்து அந்த நாமத்தை சேர்த்து த்ரிஷதியில் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஓம் ஹ்ரீம் நம: இதுதான் நாமம். அந்த ஹ்ருஞ் என்ற அந்த மூல தாதுவினாலே அதிஷ்டான ஸ்வரூபமாய் உள்ள பர தேவதையின் இடத்திலே ஸகல வித்யைகள், ஐஸ்வர்யங்கள் அவற்றை அருளக்கூடிய சக்தி அத்யஸிக்க பட்டு இருக்கின்றது. இங்ஙனம் அத்யஸிக்க பட்டுள்ள சக்தி, ஆரோபிக்கப்பட்ட சக்தியை அபவாதம் செய்வது மேற்படி மூல தாதுவிற்கு உண்மையான பொருளாக கிடைக்கிறது. ஆரோபமும் அபவாதமும் சாஸ்திரத்தின் ஒரு முறை. இந்த பரமானந்த வடிவ மோக்ஷம் அவசிஷ்டம் என்று சாஸ்திரம் அறுதியிட்டு கூறுகிறது. இதுவே ஹ்ரீம் காரத்தின் லக்ஷ்யார்த்தம்.

ॐ ह्रीं नमः ||९९||
ஓம் ஹ்ரீம்’ நமః ||99||

ह्रींशरीरिणी | (100)
ஹ்ரீம்’ஶரீரிணீ | 100

मूलमन्त्रात्मिकेति यावत् | ह्रीमेव शरीरं मूर्तिरस्या अस्तीति ह्रींशरीरिणी ||

மூலமந்த்ராத்மிகேதி யாவத் | ஹ்ரீமேவ ஶரீரம்’ மூர்திரஸ்யா அஸ்தீதி ஹ்ரீம்’ - ஶரீரிணீ ||

ஹ்ரீம் காரத்தின் பெருமையை ஒரு முத்தாய்ப்பு வைப்பது போல ஹ்ரீம்காரமே ஸரீரமாய் உடையவள் லலிதாம்பிகை. மூல மந்த்ராத்மிக ஸ்வரூபமாய் உள்ளவள் என்று இந்த நாமத்திலே எடுத்து காட்டப் பட்டுள்ளது.

ॐ ह्रींशरीरिण्यै नमः ||१००||
ஓம் ஹ்ரீம்’ஶரீரிண்யை நமః ||100||

हकाररूपा हलधृक्पूजिता हरिणेक्षणा |
हरप्रिया हराराध्या हरिब्रह्मेन्द्रवन्दिता ||२०||
ஹகாரரூபா ஹலத்⁴ரு’க்பூஜிதா ஹரிணேக்ஷணா |
ஹரப்ரியா ஹராராத்⁴யா ஹரிப்³ரஹ்மேந்த்³ர - வந்தி³தா ||20||

हकाररूपा | (101)
ஹகாரரூபா | 101

हकारः रूपं षष्ठावयवः यस्याः सा, मूलविद्यावाच्यार्थवाचकं यस्याः सा तथा ||
ஹகாரः ரூபம்’ ஷஷ்டா²வயவः யஸ்யாः ஸா, மூலவித்³யாவாச்யார்த²வாசகம்’ யஸ்யாः ஸா ததா² ||

இந்த சக்தி வித்தையின் ஆறாவது வர்ணமாக அதாவது ஆறாவது அங்கமாக உள்ள ஹகாரத்தை வடிவமாய் உடையவள். ஆறு அங்கங்கள் என்ன என்பதை பார்ப்போம். ரிஷி = மந்த்ர த்ரஷ்டா; துதிக்கப்படக் கூடிய தேவதை; பீஜம் = மூலத்வனி ரூபமாக தன்னை வெளிப்படுத்திக்க கூடிய அந்த பீஜம்; சக்தி; சந்தஸ்; கீலகம் = அன்னையின் சக்தியை வெளிக் கொண்டு வரக்கூடிய திறவுகோல் (ஒடுங்கி இருக்க கூடிய சக்தியை வெளிக்கொண்டு வரக்கூடிய அங்கம்) இந்த ஆறாவது அங்கம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அப்படி பட்ட ஹகாரத்தை வடிவமாய் உடையவள்.

ॐ हकाररूपायै नमः ||१०१||
ஓம் ஹகாரரூபாயை நமः ||101||

हलधृक्पूजिता | (102)
ஹலத்⁴ரு’க்பூஜிதா | 102

हलं युगं धरति हलधृक् बलरामः, तेन पूजिता ध्यानादिभिराराधितेत्यर्थः ॥

ஹலம்’ யுக³ம்’ த⁴ரதி ஹலத்⁴ரு’க் ப³லராமः, தேன பூஜிதா த்⁴யாநாதி³பி⁴ராராதி⁴ - தேத்யர்த²ः ||

‘ஹலத்ருக்’ என்றால் கலப்பையை ஆயுதமாய் தரித்து இருக்க கூடிய ஶ்ரீ பலராம சுவாமியை குறிப்பிடுகிறது. அப்படி பட்ட ஶ்ரீ பலராமரால் பூஜிக்கப்பட்டவள். பூஜை என்பது த்ரிகரண பூஜையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். காயிகம், வாசிகம், மானஸம், ஆராதனை, அர்ச்சனை, தியானம் இப்படி பட்ட பூஜை என்று கொள்ள வேண்டும்.

ॐ हलधृक्पूजितायै नमः ||१०२||

ஓம் ஹலத்⁴ரு’க்பூஜிதாயை நமः ||102||

हरिणेक्षणा | (103)
ஹரிணேக்ஷணா | 103

हरिण्याः एण्याः ईक्षणमिव ईक्षणं यस्याः सा तथा, अतिसंतोषेण कातराक्षीति भावः । सर्वत्र सर्वदा सर्वद्रष्ट्रीति वा । भक्तेष्वादरहेतुदर्शनवतीति भावः ||

ஹரிண்யாः ஏண்யாः ஈக்ஷணமிவ ஈக்ஷணம்’ யஸ்யாः ஸா ததா², அதிஸந்தோஷே - ண காதராக்ஷீதி பா⁴வः | ஸர்வத்ர ஸர்வதா³ ஸர்வத்³ரஷ்ட்ரீதி வா | ப⁴க்தேஷ்வாத³ர - ஹேதுத³ர்ஶனவதீதி பா⁴வः ||

‘ஹரிண:’ என்றால் மான் என்று அர்த்தம். ஹரிணா என்றால் பெண் மான் என்று அர்த்தம். ஹரிணா ஈக்ஷணா என்பதை சுருக்கி ஹரிணாக்ஷி என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். மீனாக்ஷி என்றால் மீனைப் போல் கண்களை உடையவள்.

விசாலாக்ஷி என்றால் விசாலமான கண்களை உடையவள். காமாக்ஷி என்றால் வேண்டிய காமனைகளை கொடுக்கக்கூடிய கண்களை உடையவள். அது போல ஹரிணாக்ஷி என்றால் மானின் கண்களை போல் விஸாலமான சஞ்சலமான கண்களையுடையவள். எங்கும் பார்ப்பவள் என்றும் கொள்ள வேண்டும். அதாவது உண்மையான பக்தர்களை விடாமல் நான் பார்த்து அருள் புரிகிறேன் என்ற குறிப்பை தெரிவிக்கக்கூடிய அலைந்து கொண்டு இருக்க கூடிய பார்வை. அப்படி பட்ட பார்வையோடு கூடியவள் என்று அந்த பாவார்த்தமாய் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பயத்தினால் மானின் கண்கள் அலைந்து கொண்டு இருக்கிறது, ஆனால் பரமேஸ்வரி அருள் புரிய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, யாரையும் விட்டு விடக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு அங்கும் இங்கும் பரந்த பார்வையுடையவளாக இருக்கிறாள் என்பது அர்த்தம்.

ॐ हरिणेक्षणायै नमः ||१०३||
ஓம் ஹரிணேக்ஷணாயை நம꞉ ||103||

हरप्रिया | (104)
ஹரப்ரியா | 104

हरस्य प्रिया शिववल्लभेत्यर्थः | हरः प्रियो यस्याः सा इति वा ||

ஹரஸ்ய ப்ரியா ஶிவவல்லபே⁴த்யர்த²꞉ | ஹர꞉ ப்ரியோ யஸ்யா꞉ ஸா இதி வா ||

‘ஹரன்’ என்றால் பரமேஸ்வரன் என்று அர்த்தம். பரமேஸ்வரனுக்கு ப்ரிய பத்தினியாக இருக்க கூடியவள். சங்கரஸ்யாபி சங்கரி என்ற ஒரு ப்ரமாண வாக்கியம் இருக்கிறது. கேனஉபநிஷத்தில் ‘மனஸோ மன: …’ என்று சைதன்யஸ்வரூபத்தை ,வஸ்துவை குறிப்பிடுகிறதை போல சங்கரஸ்யாபி சங்கரி சங்கரனுக்கு சங்கரனாய் இருக்ககூடியது என்பது மூல வஸ்துவை குறிப்பிடுகிறது. பரமேஸ்வரனுடைய ப்ரேமைக்கு விஷயமாய் இருப்பவள் என்பதும் ஒரு வாக்கியார்த்தமாக பொருந்தக் கூடியதாய் இருக்கிறது.

ॐ हरप्रियायै नमः ||१०४||
ஓம் ஹரப்ரியாயை நம꞉ ||104||

हराराध्या | (105)
ஹராராத்⁴யா | 105

हरेण स्वभर्त्रा आराधितुं योग्या, केवलसच्चिदानन्दस्वरूपत्वात् ||

ஹரேண ஸ்வப⁴ர்த்ரா ஆராதி⁴தும்’ யோக்³யா, கேவலஸச்சிதா³னந்த³ஸ்வரூபத்வாத் ||

ஹரன் என்ற பரமேஸ்வரனால் ஆராதனைக்கு இருக்க கூடியவள் இந்த பரதேவதை. ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபிணியாய் இருப்பதினால் இத்தகையது என

கூறாமல் கூறுகின்றது சங்கரஸ்ய சங்கரன் என்பது ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை சொல்கிறது. கேனோபநிஷத்தினுடைய தத்துவார்த்தம் இங்கே வெளிப்படுகிறது.

ॐ हराराध्यायै नमः ||१०५||
ஓம் ஹராராத்⁴யாயை நம: ||105||

हरिब्रह्मेन्द्रवन्दिता | (106)
ஹரிப்³ரஹ்மேந்த்³ரவந்தி³தா | 106

हरिः रमेशः | ब्रह्मा वाणीशः | इन्द्रो देवेशः उपलक्षणं सर्वदेवभेदानाम् | तैर्वन्दिता नमस्कृता ||

ஹரி: ரமேஶ: | ப்³ரஹ்மா வாணீஶ: | இந்த்³ரோ தே³வேஶ: உபலக்ஷணம்' ஸர்வதே³வ - பே⁴தா³னாம் | தைர்வந்தி³தா நமஸ்க்ரு'தா ||

லக்ஷ்மீபதி, வாணீபதி, தேவபதி மற்ற இதர தேவதைகளாலும் ஆராதனைக்கு அருகதையாய் உடையவள். ஆராதனை செய்யப்பட்டவள் . ஹரிப்ரஹ்மேந்திர ஸேவிதா என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் ஒரு நாமம் உண்டு.

ॐ हरिब्रह्मेन्द्रवन्दितायै नमः ||१०६||
ஓம் ஹரிப்³ரஹ்மேந்த்³ர - வந்தி³தாயை நம: ||106||

हयारूढासेविताङ्घ्रिर्हयमेधसमर्चिता ।
हर्यक्षवाहना हंसवाहना हतदानवा ॥ २१ ॥
ஹயாரூடா⁴ஸேவிதாங்க்⁴ரிர் - ஹயமேத⁴ - ஸமர்சிதா |
ஹர்யக்ஷவாஹநா ஹம்'ஸவாஹநா ஹததா³நவா ||21||

हयारूढासेविताङ्घ्रिः | (107)
ஹயாரூடா⁴ஸேவிதாங்க்⁴ரி: | 107

हयारूढा नाम अश्वमात्रसेनानीशक्तिः वश्यकरी | तया सेवितौ अङ्घ्रि यस्याः सा तथा ||

ஹயாரூடா⁴ நாம அஶ்வமாத்ர ஸேனானீஶக்தி: வஶ்யகரீ | தயா ஸேவிதௌ அங் - க்⁴ரி யஸ்யா: ஸா ததா² ||

ஹயன் என்றால் குதிரை (அஸ்வம்) . அஸ்வ சேனைக்கு மாத்திரம் அதிபதியாயும் இஷ்ட வசியத்தை செய்யக்கூடிய வசிய சக்தியாயும் உள்ள அஸ்வாரூடர் என்ற தேவதையால் பூஜிக்கப்பட்ட பாதார விந்தங்களை உடையவள் பராசக்தி. ஹயா - ஆரூட - தேவதா - ஸேவித என்றும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஹயாரூடர் என்பவர் தான் அந்த தேவதையை இங்கு ஆராதனை செய்கிறார்.

ॐ हयारूढासेविताङ्घ्र्यै नमः ||१०७||
ஓம் ஹயாரூடா⁴ - ஸேவிதாங்க்⁴ர்யை நம: ||107||

हयमेधसमर्चिता | (108)
ஹயமேத4ஸமர்சிதா | 108

हयमेधेन अश्वमेधेन समर्चिता पूजिता | पुरुषत्वादिप्राप्त्यै इलादिभिरित्यर्थः ||

ஹயமேதே4ன அஶ்வமேதே4ன ஸமர்சிதா பூஜிதா | புருஷத்வாதி3ப்ராப்த்யை இலாதி3 - பி4ரித்யர்த2: ||

அஸ்வமேதம் என்ற சிறந்த உத்க்ருஷ்ட யாகத்தினால் அர்ச்சிக்கப்படுபவள். சில தேவதைகள் புருஷத்வத்தை அடைவதற்காக இந்த யாகத்தை செய்து பராசக்தியை திருப்தி செய்வித்து விரும்பிய பலனை அடைந்தனர். இந்த கதையானது தேவி பாகவதத்தில் குறிப்பிடப் படுகிறது. அப்படி பட்ட சிறந்த சக்தியை உடையவள்.அஸ்வமேதம் என்ற யாகத்தினாலேயே பூஜிக்கப் படுபவள்.

ॐ हयमेधसमर्चितायै नमः ||१०८||
ஓம் ஹயமேத4ஸமர்சிதாயை நம: ||108||

हर्यक्षवाहना | (109)
ஹர்யக்ஷவாஹனா | 109

वाहयतीति वाहनम्, हर्यक्षः केसरी वाहनं यस्याः सा तथा । महालक्ष्मीरूपदुर्गेत्यर्थः ॥

வாஹயதீதி வாஹனம், ஹர்யக்ஷ: கேஸரீ வாஹனம்' யஸ்யா: ஸா ததா2 | மஹா - லக்ஷ்மீரூபது3ர்கே3த்யர்த2: ||

எந்த தேவதைக்கு ஸிம்ஹம் வாகனமாய் உள்ளதோ அந்த தேவதை லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி. அதாவது மஹாலக்ஷ்மி ரூப துர்க்கையின் வடிவம். அப்படி பட்ட அம்பாள் என்று இந்த நாமத்திலே குறிப்பிடப் படுகின்றது.

ॐ हर्यक्षवाहनायै नमः ||१०९||
ஓம் ஹர்யக்ஷவாஹனாயை நம: ||109||

हंसवाहना | (110)
ஹம்'ஸவாஹனா | 110

हन्ति गच्छतीति हंसः सूर्यः प्राणो वा, वाहनवत् आधारभूतप्रतीकमित्यर्थः, अभिव्यक्तिस्थानमिति यावत्, 'स यश्चायं पुरुषे । यश्चासावादित्ये। स एकः' (तै. २-८) इति श्रुतेः । अथवा, हंसवाहना ब्राह्मीरू - पेणेत्यर्थः ||

ஹந்தி க3ச்ச2தீதி ஹம்'ஸ: ஸூர்ய: ப்ராணோ வா, வாஹனவத் ஆதா4ரபூ4தப்ர - தீகமித்யர்த2:, அபி4வ்யக்திஸ்தா2னமிதி யாவத், 'ஸ யஶ்சாயம்' புருஷே | யஶ்சாஸா - வாதி3த்யே | ஸ ஏக:' (தை. 2-8) இதி ஶ்ருதே: | அத2வா, ஹம்'ஸவாஹனா ப்3ராஹ்மீ - ரூபேணேத்யர்த2: ||

ஹம்ஸ: என்று சொன்னால் **हन्ति गच्छतीति हंसः ஹந்தி க³ச்ச²தீதி ஹம்'ஸ:** என்று பாணினியின் தாது பாடத்திலே இருக்கிறது. ஹந்தி என்றால் செல்வது என்னும் பொருளிலே குறிப்பிடப்படுகிறது. ஹம்ஸ: என்பதற்கு ஸூரியன் என்ற அர்த்தமானது ஏற்படுகிறது. ப்ராணன் என்ற அர்த்தம் கூட கூறலாம். ஆதார ரூபமாய் இருக்க கூடிய வாஹனம் போல சூரியனனும் ப்ராணனும் சித் சக்தியின் அவ்யக்தி (ஸாக்ஷாத் காரத்திற்கு) ஸ்தானமாய் இருக்கின்றனர். **'स यश्चायं पुरुषे । यश्चासावादित्ये। स एकः' (तै. २-८) 'ஸ யஶ்சாயம்' புருஷே | யஶ்சாஸாவாதி³த்யே | ஸ ஏக:' (தை. 2-8)** என்று ஸ்ருதி வாக்கியம் இங்கே குறிப்பிடுகின்றது. இதுவே இந்த நாமத்திற்கு ப்ரமாணமாய் அமைந்து இருக்கிறது. அன்னவாஹன தேவி என்று குறிப்பிடப்படுபவள் பிராஹ்மீ ஸ்வரூபமாய் இருக்கக்கூடியவள் **नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाच्युत । स्थितोऽस्मि गतसन्देहः करिष्ये वचनं तव || 73|| நஷ்டோ மோஹ: ஸ்ம்ரு'திர்லப்³தா⁴ த்வத்ப்ரஸாதா³ன்மயாச்யுத | ஸ்தி²தோ(அ)ஸ்மி க³தஸந்தே³ஹ: கரிஷ்யே வசனம்' தவ ||73||** (கீதை 2-73) என்று கீதையிலே வாக்கியமானது ப்ரமாணமாய் அமைந்து இருக்கிறது.

ॐ हंसवाहनायै नमः ||११०||
ஓம் ஹம்'ஸவாஹனாயை நம: ||110||

हतदानवा | (111)
ஹததா³னவா | 111

हताः दानवाः अनेकप्रकारशक्तिरूपधरया भण्डासुरादयः यया सा तथा ||

ஹதா: தா³னவா: அனேகப்ரகாரஶக்திரூபத⁴ரயா ப⁴ண்டா³ஸுராத³ய: யயா ஸா ததா² ||

பலவிதமான அஸுரர்களை அழித்தவள். ஹத என்றால் கொன்றவள் (ஸம்ஹாரம்) என்று அர்த்தம். அநேக விதமான சக்திகளை கொண்ட பண்டாஸுரன், பாண்டகாஸுரன், மஹிஷாஸுரன், சண்ட முண்டாஸுரன் போன்றவர்களை ஸம்ஹாரம் செய்தவள். லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்திலே தனி தனி நாமாவாக உண்டு. இங்கே ஸமஷ்டியாக ஒரு நாமாவாக அஸுரர்களை வதம் செய்தவள் என்று குறிப்பிடுகின்றோம்.

ॐ हतदानवायै नमः ||१११||
ஓம் ஹததா³நவாயை நம: ||111||

हत्यादिपापशमनी हरिदश्वादिसेविता |
हस्तिकुम्भोत्तुङ्गकुचा हस्तिकृत्तिप्रियाङ्गना ||२२||
ஹத்யாதி³பாபஶமநீ ஹரித³ஶ்வாதி³ஸேவிதா |
ஹஸ்திகும்போ⁴த்துங்க³குசா ஹஸ்திக்ரு'த்திப்ரியாங்க³நா ||22||

हत्यादिपापशमनी | (112)

ஹத்யாதி³பாபஶமனீ | 112

हत्या ब्रह्महत्या आदिर्येषां तानि तथा पापानि शमयतीति तथा, 'हरिर्हरति पापानि' इति वचनात् ॥

ஹத்யா ப்³ரஹ்மஹத்யா ஆதி³ர்யேஷாம்' தானி ததா² பாபானி ஶமயதீதி ததா², 'ஹரிர்ஹரதி பாபானி' இதி வசனாத் ||

இது ஒரு ஸ்துதி வாக்கியம். ப்ரஹ்ம ஹத்தி போன்ற ஸகல பாபங்களையும் தகிக்க செய்யக் கூடியவள். **'हरिर्हरति पापानि' 'ஹரிர்ஹரதி பாபானி'** என்ற ப்ரமாண வாக்கியம் இருக்கின்றது. ஹரதி பாபானி என்றால் பாபங்களை ஸம்ஹாரம் கூடியவள்.

ॐ हत्यादिपापशमन्यै नमः ||११२||
ஓம் ஹத்யாதி³பாபஶமந்யை நம꞉ ||112||

हरिदश्वादिसेविता | (113)
ஹரித³ஶ்வாதி³ஸேவிதா | 113

हरित् हरिद्वर्णः मरकत इव अश्वो यस्येन्द्रस्य स तथा आदिर्येषां दिक्पतीनां तैः सेविता चरणारविन्दसंनिधिं किंकरतयाश्रितेत्यर्थः ॥

ஹரித் ஹரித்³வர்ண꞉ மரகத இவ அஶ்வோ யஸ்யேந்த்³ரஸ்ய ஸ ததா² ஆதி³ர்யே - ஷாம்' தி³க்பதீனாம்' தை꞉ ஸேவிதா சரணாரவிந்த³ஸந்நிதி⁴ம் கிங்கரதயாஶ்ரிதேத் - யர்த²꞉ ||

ஹரிதம் என்றால் பச்சை என்று அர்த்தம். மரகதம் போன்ற பச்சை குதிரையை (ஹரிதஸ்வம்) வாஹனமாய் உடைய தேவேந்திரன், அக்னி, எமன் முதலிய அஷ்டதிக் பாலர்களால் ஸேவிக்கப் பட கூடியவள். அம்பாளின் சரணங்களில் அவளுடைய சன்னிதியில் திக்பாலகர்கள் (தேவதைகள்) அனைத்தும் சேவகர்கள் போல கைகட்டி வாய் பொத்தி பரதேவதையின் கட்டளையை எதிர் பார்த்து நிற்கின்றனர் என்று ஒரு கருத்து இந்த நாமத்திலே குறிப்பிடப்படுகிறது.

ॐ हरिदश्वादिसेवितायै नमः ||११३||
ஓம் ஹரித³ஶ்வாதி³ - ஸேவிதாயை நம꞉ ||113||

हस्तिकुम्भोत्तुङ्गकुचा | (114)
ஹஸ்திகும்போ⁴த்துங்க³குசா | 114

हस्तः अस्यास्तीति हस्ती, तस्य कुम्भौ तद्वदुन्नतौ कुचौ सान्द्रौ यस्याः सा तथा ||

ஹஸ்த꞉ அஸ்யாஸ்தீதி ஹஸ்தீ, தஸ்ய கும்பௌ⁴ தத்³வது³ன்னதௌ குசௌ ஸாந்த்³ரௌ யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

குசம் என்றால் ஸ்தனங்கள் என்று அர்த்தம். யானையின் மத்தகங்கள் போல பருத்த ஸ்தனங்களை உடையவள். இதனுடைய உள்ளர்த்தம் என்ன என்றால் குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்கும் ஸ்தனங்கள். இந்த முழு ப்ரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் உணவளிக்க கூடிய ஸ்தனங்களை உடையவள். உணவை அளிப்பவள், அதனால் அனைவருக்கும் அன்னையின் ஸ்தானமாய் இருப்பவள்.

ॐ हस्तिकुम्भोत्तुङ्गकुचायै नमः ||११४||
ஓம் ஹஸ்திகும்போ⁴த்துங்க³ - குசாயை நம꞉ ||114||

हस्तिकृत्तिप्रियाङ्गना | (115)
ஹஸ்திக்ரு’த்திப்ரியாங்க³னா | 115

हस्तिनः कृत्तौ चर्मणि प्रियः प्रीतिमान् शिवः, तस्याङ्गना भामिनीत्यर्थः ॥

ஹஸ்தின꞉ க்ரு’த்தௌ சர்மணி ப்ரிய꞉ ப்ரீதிமான் ஶிவ꞉, தஸ்யாங்க³னா பா⁴மினீத் - யர்த²꞉ ||

ஹஸ்திக்ருத் என்றால் யானைத் தோலை அணிந்து இருக்க கூடிய பரமேஸ்வரன். அந்த பரமேஸ்வரனுக்கு ப்ரீதியை உடைய பார்யையாய் இருக்க கூடியவள். பரமேஸ்வர ப்ரீதி பார்யாயை நம: என்று ஒரு நாமா உள்ளது.

ॐ हस्तिकृत्तिप्रियाङ्गनायै नमः ||११५||
ஓம் ஹஸ்திக்ரு’த்தி - ப்ரியாங்க³நாயை நம꞉ ||115||

हरिद्राकुङ्कुमादिग्धा हर्यश्वाद्यमरार्चिता |
हरिकेशसखी हादिविद्या हालामदालसा ||२३||
ஹரித்³ராகுங்குமாதி³க்³தா⁴ ஹர்யஶ்வாத்³யமராார்சிதா |
ஹரிகேஶஸகீ² ஹாதி³வித்³யா ஹாலாமதா³லஸா ||23||

हरिद्राकुङ्कुमादिग्धा | (116)
ஹரித்³ராகுங்குமாதி³க்³தா⁴ | 116

हरिद्राकुङ्कुमाभ्यां उपलक्षणं कस्तूरीपत्रादीनाम् । आदिग्धा लिप्तेत्यर्थः ||

ஹரித்³ராகுங்குமாப்⁴யாம்’ உபலக்ஷணம்’ கஸ்தூரீபத்ராதீ³னாம் | ஆதி³க்³தா⁴ லிப்தே - த்யர்த²꞉ ||

அறிஞர்கள் இதை ஹரித்ரா - குங்குமாதிக் தாயை நம: என்று சொல்லலாம் என்று பிரித்து சொல்கிறார்கள். இந்த ஆதி பதம் போட்டதினால் முதலிய என்று பல பொருட்கள் உடையது என்று அர்த்தம். மஞ்சள், குங்குமம், குங்குமப்பூ, கஸ்தூரீ, சம்பகம் போன்ற திவ்ய வாசனைகளை கொடுக்க கூடிய திரவியங்களால் பூசப்பட்ட திருமேனியை உடையவள் லலிதாம்பிகை. இதில்

என்ன ஒரு தாத்பரியம் என்றால் தெளிவான ஆற்றல், திறமை இவற்றை உண்டாக்க கூடிய சூழலை உண்டுபண்ணுவது அந்த நறுமணம். அந்த நறுமணத்தினால் ஒரு ப்ரதி பலனை எதிர்பார்க்காத அன்பு, மகிழ்ச்சி, மன அமைதி இவைகள் தானாய் கிடைக்கின்றன.

ॐ हरिद्राकुङ्कुमादिग्धायै नमः ||११६||
ஓம் ஹரித்³ராகுங்குமா - தி³க்³தா⁴யை நம: ||116||

हर्यश्वाद्यमरार्चिता | (117)
ஹர்யஶ்வாத்³யமரார்சிதா | 117

हर्यश्वः सुरेशः आदिर्येपाम् अमराणां तैरर्चिता किंकरतया नियामकत्वेन पूजितेत्यर्थः ॥

ஹர்யஶ்வ: ஸுரேஶ: ஆதி³ர்யேபாம் அமராணாம்' தைரர்சிதா கிங்கரதயா நியாமகத்வேன பூஜிதேத்யர்த²: ||

ஹர்யஷ்வ: என்றால் ஸுரேஸ: அதாவது ஸுரானாம் ஈஷ: தேவர்களின் அதிபதி (தேவேந்திரன்). ஆதி பதம் போட்டதினால் தேவேந்திரன் போன்ற தேவர்களால் க்ரமமாய் பூஜிக்கப்பட்டவள். அர்ச்சிதா க்ரமமாய் பூஜிக்கப் பட்டவள். நியாமக ரூபேண என்பது அந்தர்யாமியாய் தன்னை கட்டுப்படுத்த கூடிய ரூபத்திலே பரதேவதை இருக்கிறாள் என்று அமரர்கள் தேவதையை பூஜிக்கிறார்கள்.

ॐ हर्यश्वाद्यमरार्चितायै नमः ||११७||
ஓம் ஹர்யஶ்வாத்³ய - மரார்சிதாயை நம: ||117||

हरिकेशसखी | 118
ஹரிகேஶஸகீ² | 118

हरयः हरिद्वर्णाः केशाः शिरोरुहाः यस्य, 'हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेशः' (छा. १-६) इति श्रुतेः । तस्य सखी प्रयोजनमनपेक्ष्योपकारिणीत्यर्थः । यद्वा वर्णेन नीलेन हरिणा विष्णुना समाः केशाः अस्य सन्तीति सर्वाङ्गसुन्दरनित्ययौवनचिद्रूपसहितकामेश्वरः तस्य सखी ||

ஹரய: ஹரித்³வர்ணா: கேஶா: ஶிரோருஹா: யஸ்ய, 'ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர்ஹிரண் - யகேஶ:' (சா². 1-6) இதி ஶ்ருதே: | தஸ்ய ஸகீ² ப்ரயோஜனமனபேக்ஷ்யோபகாரிணீத் - யர்த²: | யத்³வா வர்ணேன நீலேன ஹரிணா விஷ்ணுனா ஸமா: கேஶா: அஸ்ய ஸந்தீதி ஸர்வாங்க³ஸுந்த³ரநித்யயௌவனஶ்சித்³ரூபஸஹிதகாமேஶ்வர: தஸ்ய ஸகீ² ||

இந்த நாமத்திற்கு பகவான் சங்கரர் இரண்டு விதமாய் விளக்கம் சொல்கிறார். ஆனால் த்ரிசதிக்கு ஒரு தீபிகா இருக்கிறது. அந்த தீபிகாவில் இதை ஏழு எட்டு விதமாக பிரித்து அனுபவ ரீதியாக விளக்கத்தை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதையும் நாம் பார்க்கலாம்.

ஹிரண்மயமாய் உள்ள அதாவது தங்க நிறமாய் உள்ள ஜடா தாரியான பரமேஸ்வரனுக்கு ஸகியாய் இருக்க கூடியவள். ஒரு வாக்கியம் இருக்கிறது ‘ஹிரண்மயம் ஷ்மஷ்ருஹு: ஹிரண்ய கேஸ:’ ஹிரண்ய ஷ்மஷ்ருஹு: என்றால் தங்கமயமான என்று அர்த்தம். ஸகி என்று சொன்னால் எந்தவிதமான ப்ரதி பலனையும் எதிர்பார்க்காமல், ப்ரயோஜனத்தையும் எதிர்பார்க்காமல் உதவிக்கரத்தை நீட்ட கூடியவள் பரதேவதை. மற்றொரு அர்த்தத்தை சங்கரர் சொல்கிறார். பகவான் விஷ்ணுவுக்கு ஸமமான நீல நிறமான கேசங்களை உடைய ஸர்வாங்க ஸுந்தரனாய் இருக்க கூடிய எப்பொழுதும் யௌவன புருஷனாய் இருப்பவனும், சித் ஸ்வரூபமாய் இருக்கும் காமேச்வரனுக்கு ஸகியாய் இருப்பவள்.

இந்த நாமாவிற்கு தீபிகாவில் வித விதமாக விளக்குகிறார்கள். அவை ஹரி:என்றால் விஷ்ணு. க என்றால் ப்ரஹ்மன். ஈஷ என்றால் ருத்ரன். அதாவது இந்த த்ரிமூர்த்திகளுக்கு ஸகியாய் இருக்க கூடியவள் அல்லது ஹரிகேஸா என்றால் ருத்ரன் என்று அர்த்தம். “ஹரி கேஸாயோப ...” என்று ஸ்ரீருத்ரத்திலே ஒரு நாமா வருகிறது. அப்படி பட்ட பரமேஸ்வரனுக்கு ஸகியாய் இருக்க கூடியவள்.

மற்றொரு அர்த்தம் ஹரி என்று சொன்னால் குதிரை என்று அர்த்தம். கம் என்று சொன்னால் அந்த குதிரையினினுடைய தலை என்று அர்த்தம். ஹரிகேஸா என்று சொன்னால் குதிரைத்தலையினைனுடைய பகவான் ஹயக்ரீவர். அல்லது ஹயக்ரீவர் லலிதாம்பிகையை வணங்கினார், துதி செய்தார் அல்லது பூஜை செய்தார் என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது யாருக்கு ஹயக்ரீவர் இஷ்ட தெய்வமாக இருக்கிறாரோ அவருக்கு ஸகியாய் இருக்க கூடியவள். ஹயக்ரீவரை உபாஸனை செய்யக்கூடியவர் அகஸ்திய பெருமான். அகஸ்திய பெருமானுக்கு சகியாய் இருப்பவள்.

ஹரி என்று சொன்னால் சிங்கம் என்று ஒரு அர்த்தம் உண்டு. கம் என்று சொன்னால் தலை. அதாவது ப்ரஹலாதரால் பூஜிக்கப்பட்ட ந்ருஸிம்ஹ ஸ்வாமி . அவருக்கு சகியாய் இருக்க கூடியவள்.

ஹரி என்று சொன்னால் ஹனுமான் என்று அர்த்தம். குரங்குகளில் தலை சிறந்தவர் ஹனுமான். கம் என்று சொன்னால் சந்தோஷத்தை கொடுக்க கூடியது என்று அர்த்தம். அனுமனுக்கு ஸந்தோஷத்தை கொடுக்க கூடியவர் ராமர். அதனால் ஸ்ரீ ராமனுக்கு ப்ரிய சகி. அப்படி இருக்க கூடியவள் லலிதாம்பிகை என்றும் எடுத்து கொள்ளலாம்.

ஹரி என்று சொன்னால் விஷ்ணு. கம் என்று சொன்னால் ப்ரஹ்ம, ஈஷ என்றால் ஈஸ்வரன். முதல் இரண்டை மட்டும் எடுப்பதினால் விஷ்ணு மற்றும் ப்ரஹ்மா. இவர்களுக்கு ஈசன் என்று எடுத்து கொள்ளலாம். அதாவது இவர்கள் யாருக்கு ஈசனோ. விஷ்ணு யாருக்கு ஈசனோ, ப்ரஹ்மா யாருக்கு ஈசனோ அதாவது லக்ஷ்மீயையும் ஸரஸ்வதியையும் குறிக்கிறது. அதனால் லக்ஷ்மீயாலும்

ஸரஸ்வதியாலும் பூஜிக்கப் பட்டவள் லலிதாம்பிகை. ‘ஸசா வர ரமாவாணீ .... என்று ஸஹஸ்ரநாமத்தில் ஒரு நாமா இருக்கிறது.

ஹரி என்றாலும் ஹரிகம் என்றாலும் குதிரை என்று அர்த்தம் உள்ளது. ஈஷா என்றால் அதனை ஆள்பவன் என்று அர்த்தம் உள்ளது. அதனால் குதிரையை ஆள்பவன் அஷ்வாரூடா. அதேப்போல் லலிதாம்பிகை அஷ்வாரூரருடைய சகி. அஷ்வாரூட திஷ்டிதாஷ்வ கோடி கோடி பிராவ்ருதா என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் ஒரு உள்ளது.

ஹரிக என்று சொன்னாலே அது ஹயக்ரீவ மூர்த்தி. ஹயக்ரீவ மூர்த்தியின் அவதாரமாக இருக்கக்கூடிய காமாக்ஷியாக இருப்பவள் என்று அர்த்தம். வேறு ஒரு அர்த்தமும் உள்ளது. ப்ரத்தியங்கரா ஸிம்ஹ முகீ என்று. ஹரிக என்றால் ஸிம்ஹம் என்று அர்த்தம். ஈஷா என்றால் அந்த ஸிம்ஹத்தை ஆள்பவள் அதாவது ஸிம்ஹ வாஹினி என்றும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது இதில் சரபேஸ்வரவரையும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். சரபேஸ்வரருக்கு பிரியமானவள் என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

கடைசியாக தீபிகாவில் ஹரி என்று சொன்னால் அஞ்ஞானத்தை அழிக்க கூடியவன் ‘ஹரதி அஞ்ஞானம்’. ‘க’ என்பது ஞானத்தை குறிப்பது. அதாவது ஞானத்தை கொடுத்து அஞ்ஞானத்தை அழிக்கக் கூடியவனை ஆளக்கூடியவள். ஞானத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும் ஆளக்கூடியவன். சித் ஸ்வரூபமாய் இருக்கக்கூடிய ஹரிகேசன் என்ற நாமம். அதாவது சிதானந்த ஸ்வரூபம் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது அஹம் என்பதின்னுடைய உண்மையான அர்த்தம். மஹாவாக்கியத்திலே அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி என்ற தத்வ ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடியவள் லலிதாம்பிகை. இந்த நாமத்திற்கு பலவிதமாய் தீபிகாவிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தாலும் ஒரு நேரடியான அர்த்தத்தை பகவான் சங்கரர் கொடுத்து இருப்பதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ॐ हरिकेशसख्यै नमः ||११८||
ஓம் ஹரிகேஶஸக்²யை நம꞉ ||118||

हादिविद्या | (119)
ஹாதி³வித்³யா | 119

लोपामुद्रोपासितमनुरूपेत्यर्थः ||

லோபாமுத்³ரோபாஸிதமனுரூபேத்யர்த²꞉ ||

லோபாமுத்ரா என்ற ஒரு ஞானி. அவளால் உபாஸிக்கப்பட்ட வித்யா ஸ்வரூபத்தை உடையவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி. இந்த ஹாதி வித்யா என்றால் . ஒரு வாக்கியம் இருக்கிறது ‘ஸா யேஷாம் சாம்பவி வித்யா, காதி வித்யா இதி வா, ஹாதி வித்யா இதி வா, ஸாதி வித்யா இதி வா ரஹஸ்யம் ஓம் ஓம் வாசி பிரதிஷ்டா’ அதாவது பரம கல்யாணகாரி ஹாதி வித்யா மூலமாய் பரம

கல்யாணத்தை கொடுக்கக்கூடியவள் என்று அர்த்தம் . விளக்கத்திற்காக ஹாதி, ஸாதி, காதி என்றால் ஹ வை முதல் அக்ஷரமாய் கொண்டது மற்ற அக்ஷரங்கள். அது பீஜத்திலே இருக்கிறது. அது போல க வை முதல் அக்ஷரமாக கொண்டு வேறு பீஜாக்ஷரங்களை கொண்டவை என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ॐ हादिविद्यायै नमः ||११९||
ஓம் ஹாதி³வித்³யாயை நம꞉ ||119||

हालामदालसा | (120)
ஹாலாமதா³ளஸா | 120

हालायाः अमृतमथनोद्भूतवारुण्याः मदेन उल्लासेन अलसा आरक्तनेत्रान्तरोमाञ्चादिचिह्नवतीत्यर्थः ||

ஹாலாயா꞉ அம்ரு’தமத²னோத்³பூ⁴தவாருண்யா꞉ மதே³ன உல்லாஸேன அலஸா ஆரக்தநேத்ராந்தரோமாஞ்சாதி³சிஹ்னவதீத்யர்த²꞉ ||

திருப்பாற்கடலை கடைந்த பொழுது அதனால் ஏற்பட்ட வாருணியின் ஆனந்தத்தினால் கண்கள் சிவந்து மயிர் சிலிர்ப்பு அடைக்க கூடிய குறிகளை உடைய பரதேவதை. ஆனந்தத்தால் சிவந்த கண்கள், மயிர்கூச்சத்தினால் உடைய உடம்பு அது போன்று அடையாளங்களை உடையவள் பராசக்தி.

ॐ हालामदालसायै नमः ||१२०||
ஓம் ஹாலாமதா³லஸாயை நம꞉ ||120||

सकाररूपा सर्वज्ञा सर्वेशी सर्वमङ्गला |
सर्वकर्त्री मर्वभर्त्री सर्वहन्त्री सनातना ||२४||
ஸகாரரூபா ஸர்வஜ்ஞா ஸர்வேஶீ ஸர்வமங்க³ளா |
ஸர்வகர்த்ரீ ஸர்வப⁴ர்த்ரீ ஸர்வஹந்த்ரீ ஸநாதநா ||24||

सकाररूपा | (121)
ஸகாரரூபா | 121

द्वितीयखण्डद्वितीयावयवत्वेन ज्ञापकं यस्याः सा तथा ||

த்³விதீயக²ண்ட³த்³விதீயாவயவத்வேன ஜ்ஞாபகம்’ யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

ஏற்கனவே நாம் பார்த்த மாதிரி ஸாதி வித்யா. மஹாவித்யையின் இரண்டாவது கண்டத்தில் இரண்டாவது வர்ணத்தினால் அறியப்படுபவள். ஏற்கனவே நாம் இந்த வித்யாவில் ஆறு அங்கங்கள் இருக்கின்றது என்பதை பார்த்தோம். முதல் அங்கம் த்ரஷ்டா அதாவது துதிக்க கூடிய ரிஷி. இரண்டாவது அதில் துதிக்க கூடிய இறைவன் (தேவதாஸ்வரூபம்). இந்த ஸகார ஸ்வரூபம் என்பது அந்த

வித்தையினால் துதிக்க கூடிய தேவதையை குறிக்கக்கூடியது அவளே லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி.

ॐ सकाररूपायै नमः ||१२१||
ஓம் ஸகாரரூபாயை நம꞉ ||121||

सर्वज्ञा | (122)
ஸர்வஜ்ஞா | 122

अलुप्तनित्यज्ञानस्वरूपेण सामान्यरूपेण सर्वं जानातीति सर्वज्ञा, 'यः सर्वज्ञः सर्ववित्' (मुण्ड १-१) इति श्रुतेः ||

அலுப்தநித்யஜ்ஞானஸ்வரூபேண ஸாமான்யரூபேண ஸர்வம்' ஜானாதீதி ஸர்வ - ஜ்ஞா, 'ய꞉ ஸர்வஜ்ஞ꞉ ஸர்வவித்' (முண்ட³ 1-1) இதி ஶ்ருதே꞉ ||
.
குறையாதது, நாசமாகாதது, ஞான விசேஷத்தால் அனைத்தையும் அறிந்து கொண்டிருக்க கூடியவள் **'यः सर्वज्ञः सर्ववित्' (मुण्ड १-१) 'ய꞉ ஸர்வஜ்ஞ꞉ ஸர்வவித்' (முண்ட³ 1-1)** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியத்திற்கு பாத்திரமாக இருக்க கூடியவள் பராம்பிகை.

ॐ सर्वज्ञायै नमः ||१२२||
ஓம் ஸர்வஜ்ஞாயை நம꞉ ||122||

सर्वेशी | (123)
ஸர்வேஶீ | 123

सर्वस्य कार्यस्य अन्तर्यामिरूपेण ईष्टे प्रेरयतीति तथा ||

ஸர்வஸ்ய கார்யஸ்ய அந்தர்யாமிரூபேண ஈஷ்டே ப்ரேரயதீதி ததா² ||

ஈஷா என்ற வார்த்தை என்னவென்றால் ‘ஈஷாவாஸ்யம் இதம் ஸர்வம்’ என்று கேனோபநிஷத் சொல்கிறது. ‘அந்தஸ் திஷ்டன் யமயதி’ என்று ப்ரவேஷம் செய்து உள்ளே இருந்து ப்ரேமிக்க கூடியவள் என்று அர்த்தம் இருக்கிறது. அதை தான் அந்தர்யாமியாக இருந்து எல்லா காரியங்களுக்கும் ப்ரேஷிதாவாக அதாவது அனைத்தையும் ஆமோதிக்க கூடிய ஸ்வரூப சைதன்யமாய் இருக்ககிறேன் என்று இந்த நாமாவில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. கேனோபநிஷத்திலே ‘கேனேஷிதம் ப்ரேஷிதம் மன:’ என்று சொல்கிறது. ப்ரேஷிதம் என்றால் ப்ரேரிதா. பிரேரிப்பிக்கின்றவள் என்று அர்த்தம் ஆகின்றது.

ॐ सर्वेश्यै नमः ||१२३||
ஓம் ஸர்வேஶ்யை நம꞉ ||123||

सर्वमङ्गला | (124)
ஸர்வமங்க³ளா | 124

सर्वप्रकारेण शुद्धविशिष्टचैतन्यरूपेण मङ्गला परमानन्दस्वरूपा । अत्र बहुव्रीहेरविवक्षितत्वात् । विबक्षितायां वा सुन्दरकायो राजेत्यादिवत् समासार्थः । अथवा, सर्वेषां मङ्गलं यस्याः सा तथा । सर्वैः प्रकारैः ध्यानकीर्तनपूजानमस्काराद्यर्चनभक्तिजन्यकैङ्कर्यैः जडानामपि मङ्गलं सुखं यस्याः जायते सा तथा । सर्वेषामात्मरूपतया प्रतीयमानं मङ्गलं सुखस्वरूपं यस्याः सेति वा । सर्वशब्दवाच्यः सर्वकारणं शिवः, तस्य मङ्गलं सुखं यस्याः जायते सा तथा, 'सच्चिन्मयः शिवः साक्षात्तस्यानन्दमयी शिवा' इति वचनात् । अथवा, मङ्गलशब्देन मङ्गलहेतुभूताः स्त्रियो लक्ष्यन्ते । सर्वेषां प्राणिनां मङ्गलं मङ्गलसाधनभूताः योषाः स्वाभिन्नसच्चिदानन्दद्वत्त्वेन यस्याः सा तथा, 'एतस्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्रामुपजीवन्ति' (बृ. ४-३) इति श्रुतेरित्यर्थः । 'अशुभानि निराचष्टे तनोति शुभसंततिम् । स्मृतिमात्रेण यत्पुंसां ब्रह्म तन्मङ्गलं विदुः || अतिकल्याणरूपत्वात् नित्यकल्याणसंश्रयात् । स्मतॄणां वरदत्वाच्च ब्रह्म तन्मङ्गलं विदुः ||' इत्यादिवचनात् ||

ஸர்வப்ரகாரேண ஶுத்³த⁴விஶிஷ்டசைதன்யரூபேண மங்க³ளா பரமானந்த³ - ஸ்வரூபா | அத்ர ப³ஹுவ்ரீஹேரவிவக்ஷிதத்வாத் | விவக்ஷிதாயாம்’ வா ஸுந்த³ர - காயோ ராஜேத்யாதி³வத் ஸமாஸார்த²ꞏ | அத²வா, ஸர்வேஷாம்’ மங்க³ளம்’ யஸ்யாꞏ ஸா ததா² | ஸர்வைꞏ ப்ரகாரைꞏ த்⁴யானகீர்தனபூஜாநமஸ்காராத்³யர்சனப⁴க்திஜன்ய - கைங்கர்யைꞏ ஜடா³நாமபி மங்க³ளம்’ ஸுக²ம்’ யஸ்யாꞏ ஜாயதே ஸா ததா² | ஸர்வே - ஷாமாத்மரூபதயா ப்ரதீயமானம்’ மங்க³ளம்’ ஸுக²ஸ்வரூபம்’ யஸ்யாꞏ ஸேதி வா | ஸர்வஶப்³த³வாச்யꞏ ஸர்வகாரணம்’ ஶிவꞏ, தஸ்ய மங்க³ளம்’ ஸுக²ம்’ யஸ்யாꞏ ஜாய - தே ஸா ததா², ‘ஸச்சின்மயꞏ ஶிவꞏ ஸாக்ஷாத்தஸ்யானந்த³மயீ ஶிவா’ இதி வசனாத் | அத²வா, மங்க³ளஶப்³தே³ன மங்க³ளஹேதுபூ⁴தாꞏ ஸ்த்ரியோ லக்ஷ்யந்தே | ஸர்வே - ஷாம்’ ப்ராணினாம்’ மங்க³ளம்’ மங்க³ளஸாத⁴னபூ⁴தாꞏ யோஷாꞏ ஸ்வாபி⁴ன்னஸச் - சிதா³னந்த³த்³வத்த்வேன யஸ்யாꞏ ஸா ததா², ‘ஏதஸ்யைவானந்த³ஸ்யான்யானி பூ⁴தா - னி மாத்ராமுபஜீவந்தி' (ப்³ரு’. 4-3) இதி ஶ்ருதேரித்யர்த²ꞏ | ‘அஶுபா⁴னி நிராசஷ்டே தனோதி ஶுப⁴ஸந்ததிம் ஸ்ம்ரு’திமாத்ரேண யத்பும்’ஸாம்’ ப்³ரஹ்ம தன்மங்க³ளம்’ விது³ꞏ || அதிகல்யாணரூபத்வாத் நித்யகல்யாணஸம்’ஶ்ரயாத் | ஸ்மத்ரு’ணாம்’ வரத³ - த்வாச்ச ப்³ரஹ்ம தன்மங்க³ளம்’ விது³ꞏ ||’ இத்யாதி³வசனாத் ||

பராம்பிகை யினுடைய ஸ்வரூபம் ஸுத்த சைதன்யம். அந்த ஸுத்த சைதன்ய ஸ்வரூபத்தினால் எல்லா வகைகளிலும் மங்கள வடிவமாய் இருக்க கூடியவள். ‘ப்ரபஞ்ஜோபஷமம் சாந்தம் சிவம் ...’ என்று மாண்டூக்ய உபநிஷத்தில் குறிப்பிடக்கூடிய ஸுத்த சைதன்யம். அஞ்ஞானிகளுக்கு கூட தியானம், கீர்த்தனம், பூஜை, நமஸ்காரம், அர்ச்சனை முதலிய வழிகளால் பரதேவதையை பூஜை செய்து த்ருப்தி செய்வித்து அவர்கள் விரும்பிய ஸுகத்தை அடைகிறார்கள் என்பது உலக ப்ரஸித்தமாய் இருக்க கூடியது. அப்படி பட்டவர்களுக்கும் மங்கள வடிவமாய் இருக்க கூடியவர்கள். ஸ்வாத்ம ரூபம், எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஆத்ம ஸ்வரூபமாய் விளங்கக்கூடிய காரணத்தினால் ஆனந்த ரூபமாயும், மங்கள வடிவமாயும், ஷம் கரோதி என்ற சங்கரர் ஸ்வரூபமாயும் இருக்க கூடியவள்.

இந்த ஸர்வம் என்ற சப்தம் ஜகத் காரண பரமேஸ்வரனை குறிப்பதினால் பரமேஸ்வரனுக்கு ப்ரிய பத்னியாக இருக்க கூடியவள். **‘सच्चिन्मयः शिवः साक्षात्तस्यान - न्दमयी शिवा’ ‘ஸச்சின்மயꞏ ஶிவꞏ ஸாக்ஷாத்தஸ்யானந்த³மயீ ஶிவா’** என்று ஸ்ருதி கூறுகிறது. மங்களம் என்பதற்கு கூடிய பதமானது மங்கள காரணமான

ஸ்திரீகளை குறிப்பது. எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் மங்களத்தை செய்வது சாஸ்திரத்தில் தாய்மார்களே என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த தாய்மார்கள் ஸச்சிதாநந்த வடிவமான பரதேவதா ரூபிணிகள் என்பதால் லலிதாம்பிகை ஸுவாஸினி வடிவை உடையவளாக இந்த த்ரிசதியிலே குறிப்பிடப்படுகிறது. சக்தி வித்தையிலும் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஸுவாஸின்யர்ச்சிதாயை நம: ஸுவாஸின்யை நம: என்று நாமாக்களை நாம் பார்க்கின்றோம்.

ஆனந்தஸ்வரூபம் **'एतस्यैवानन्दस्यान्यानि भूतानि मात्रामुपजीवन्ति' (बृ. ४-३) 'ஏதஸ்யை - வானந்த³ஸ்யான்யானி பூ⁴தானி மாத்ராமுபஜீவந்தி' (ப்³ரு'. 4-3)** என்று ஸ்ருதி சொல்கிறது. இதை அனைவரும் அனுபவிக்கின்றனர் என்று சொல்கிறது. **'अशुभानि निराचष्टे तनोति शुभसंततिम् । स्मृतिमात्रेण यत्पुंसां ब्रह्म तन्मङ्गलं विदुः || अतिकल्याणरूपत्वात् नित्यकल्याणसंश्रयात् । स्मतृणां वरदत्वाच्च ब्रह्म तन्मङ्गलं विदुः ||' 'அஶுபா⁴னி நிராசஷ்டே தனோதி ஶுப⁴ஸந்ததிம் ஸ்ம்ரு'திமாத்ரேண யத்பும்'ஸாம்' ப்³ரஹ்ம தன்மங்க³ளம்' விது³: || அதிகல்யாணரூபத்வாத் நித்யகல்யாணஸம்'ஶ்ரயாத் | ஸ்மத்ரு'ணாம்' வரத³ - த்வாச்ச ப்³ரஹ்ம தன்மங்க³ளம்' விது³: ||'** ப்ரஹ்ம ஸூத்திரத்தில் பூர்வாங்கமாய் உள்ள இந்த வாக்கியங்களினால் ப்ரம்ஹத்துக்கு அபின்னமாய் இருக்க கூடிய சித் ஸ்வரூபமான சக்தியே மங்கள ஸ்வரூபமாக இருக்கிறாள் என்று ஸர்வமங்களம் என்ற நாமத்திலே குறிப்பிடப்படுகிறது.

ॐ सर्वमङ्गलायै नमः ||१२४||
ஓம் ஸர்வமங்க³ளாயை நம: ||124||

सर्वकर्त्री | (125)
ஸர்வகர்த்ரீ | 125

सर्वं समस्तं स्वशक्त्या मायारूपया करोतीति तथा, 'ईशत ईशनीभिः' (श्वेत. ३-१) इति श्रुतेः ॥

ஸர்வம்' ஸமஸ்தம்' ஸ்வஶக்த்யா மாயாரூபயா கரோதீதி ததா², 'ஈஶத ஈஶனீபி⁴:' (ஶ்வேத. 3-1) இதி ஶ்ருதே: ||

பரதேவதை எல்லாவற்றையும் தனது மாயா சக்தியின் மூலமாக நிறைவேற்றுகிறாள். த்ரிகுணாத்மிகா மாயா என்று சொல்கிறோம். இச்சா சக்தி, க்ரியா சக்தி மற்றும் ஞான சக்தி ரூபமாய் குணங்கள் தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றன. அந்த சக்தியின் மூலமாக பரதேவதை எல்லா காரியங்களையும் நிறைவேற்றுகிறாள். **'ईशत ईशनीभिः' (श्वेत. ३-१) 'ஈஶத ஈஶனீபி⁴:' (ஶ்வேத. 3-1)** என்று ஸ்வேதாஸ்வதர உபநிஷத்திலே மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் முதல் அடியில் இருக்கிறது. அந்த ஸ்லோகம் 'யா: ஏக: ஜாலவான் ஈஷத …' அந்த ஏக; என்பது ஸ்வேதாஸ்வதர உபநிஷத்திலே பரமாத்மா என்று சொல்கிறது. அந்த பரமாத்மா தன்னால் ஏதும் செய்ய முடியாது. அவ்யக்தமாய் மாயையை உள்ளடக்கிய பரமாத்மா. அதனால் பரமாத்மாவின் சக்தியாய் பரதேவதை செயல்படுகிறது. ஆதலால் தான் ஆக்கும் அழிக்கும் சக்தி அனைத்தையும் அவள் செய்கிறாள். அவ்யக்தத்தில் இருந்து வ்யக்தம் (ஸ்ருஷ்டி) வரை அனைத்தும். அதாவது ஸர்வ கர்த்ரீ என்பது தஸ்ய கர்த்தாராம் அகர்த்தாராம் அபி என்பது

போல . இதை பின்னால் ஸர்வ ஸாக்ஷி, ஸர்வ பத்ரு, ஹந்த்ரு என்று எல்லாம் சொல்லப் போகிறார்.

ॐ सर्वकर्त्र्यै नमः ||१२५||
ஓம் ஸர்வகர்த்ர்யை நமः ||125||

सर्वभर्त्री | (126)
ஸர்வப⁴ர்த்ரீ | 126

सर्वं बिभर्तीति तथा, 'एष विधृतिरेषां लोकानाम्' (छा ८-४) इति श्रुतेः ||

ஸர்வம் பி³ப⁴ர்தீதி ததா², 'ஏஷ வித்⁴ரு'திரேஷாம்' லோகானாம்' (சா² 8-4) இதி ஶ்ருதே: ||

எல்லாவற்றையும் தாங்கி பரிபாலிப்பவள். **'एष विधृतिरेषां लोकानाम्' (छा ८-४) 'ஏஷ வித்⁴ரு'திரேஷாம்' லோகானாம்' (சா² 8-4)** ஆத்மஸ்வரூபமாக அனைத்தையும் தாங்குகின்றாள். ஸர்வஸ்ய அதிஷ்டானம் ஆத்மா. அத்யஸ்தம் தான் இந்த விஷயங்கள் எல்லாமே. அதாவது 'அதிஷ்டான அத்யஸ்த ரூபேண ஸர்வ பர்த்ரீ' என்று எடுத்து கொள்ளலாம்.

ॐ सर्वभर्त्र्यै नमः ||१२६||
ஓம் ஸர்வப⁴ர்த்ர்யை நமः ||126||

सर्वहन्त्री | (127)
ஸர்வஹந்த்ரீ | 127

सर्वं हरतीति तथा। एभिनीमत्रयैः 'यतो वा' (तै. ३-१) इत्यादिश्रुत्युक्ततटस्थलक्षणत्रयमभिहितमिति वेदितव्यम् ||

ஸர்வம்' ஹரதீதி ததா² ஏபி⁴னீமத்ரயை: 'யதோ வா' (தை. 3-1) இத்யாதி³ஶ்ருத்யுக்த - தடஸ்த²லக்ஷணத்ரயமபி⁴ஹிதமிதி வேதி³தவ்யம் ||

அனைத்தையும் ஸம்ஹாரம் செய்யக்கூடியவள். அதனால் கர்த்ரீ, பர்த்ரீ, ஹந்த்ரீ இந்த மூன்று நாமங்களினாலே ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹார க்ருத்யங்கள் (காரணங்கள்) கூறப்பட்டன. 'மையேவ ஸகலம் ஜாதம் ...' என்று கைவல்ய உபநிஷத் கூறுகின்றது. ஆக்கி, அளித்து துடைக்கும் தொழில் அனைத்தும் செய்து அதன் தாக்கமற நிற்கும் சமர்த்தன் என்று பரமேஸ்வரனை தாயுமானவர் சொல்கிறார். பரமேஸ்வரனின் மாயா சக்தியையும் சொல்கிறார். ஸ்ருதி வாக்கியம் சொல்கிறது **'यतो वा.....' (तै. ३-१) 'யதோ வா...' (தை. 3-1)** என்று இந்த அனைத்து ஸ்ருஷ்டியும் எதில் இருந்து தோன்றி எதிலே இருந்து எதிலே லயம் அடைகிறதோ அதுவே த்ரி குணாத்மிகா மாயா என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்திலே தடஸ்த லக்ஷணமாக இந்த ஸ்ருஷ்டி ப்ரகரணம்

சொல்லப்பட்டு ஜன்மாத்யஸ்ய யத: என்று இந்த தடஸ்த லக்ஷணம் பற்றி பகவான் சங்கரர் விரிவாக சொல்கிறார்.

ॐ सर्वहन्त्र्यै नमः ||१२७||
ஓம் ஸர்வஹந்த்ர்யை நம: ||127||

सनातना | (128)
ஸனாதனா | 128

'अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणः' (कठ. २-१८) इति श्रुतेः नित्यसिद्धस्वरूपेत्यर्थः ||

'அஜோ நித்ய: ஶாஶ்வதோ(அ)யம்' புராண:' (கட². 2-18) இதி ஶ்ருதே: நித்யஸித்³த⁴ஸ்வ - ரூபேத்யர்த²: ||

ஸனாதனம் என்று சொன்னால் **'अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणः' (कठ. २-१८) 'அஜோ நித்ய: ஶாஶ்வதோ(அ)யம்' புராண:' (கட². 2-18)** என்று ஒரு வாக்கியம் இருக்கு. நித்ய ஸித்த ஸ்வரூபத்தை உடையவள். இந்த நித்ய ஸித்த ஸ்வரூபம் என்று சொல்வது 'அவினாஷி து தத்வித்தி யேன ஸர்வம் இதம் ததம்....' என்று கீதையில் சொல்கிறார். அதனால் நித்தியமாய் இருக்க கூடியது. ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயத்துக்கு அதிஷ்டான காரணமாய் இருக்க கூடியது என்று 125ஆவது நாமத்தில் இருந்து 128 ஆவது நாமம் வரைக்கும் இந்த த்ரிசதியில் விளக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. கீதையில் 13/22 உபத்ருஷ்டா பர்த்தா, போக்தா, மஹேஸ்வர: பரமத்தமா இதி.... யஞகர்ம வ்யா ப்ருதேஷு அதிஷ்டான தயா, அவர் கர்த்தா இவ கர்த்தா, பரணம் சைதன்யேன பரார்த்யேன ..... தாங்குவதால், அதன் பிறகு போக்தா அக்னி உஷ்ண வத் ..... ஸாக்ஷிரூபேண என்று கர்த்ருத்வம், போத்ருத்வம் இது அனைத்தும் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயம் இவை அனைத்தும் அத்யாஸ லக்ஷணமாய் இருக்க கூடிய ஜகத்தில் ஸாக்ஷி ரூபமாய் இருக்க கூடிய சைதன்யத்தின் அத்யாஸ உபாதிக்கு தகுந்தபடி தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை வெளி காட்டிக்கொள்கிறது என்று நாம் அர்த்தம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ॐ सनातनायै नमः ||१२८||
ஓம் ஸனாதனாயை நம: ||128||

सर्वानवद्या सर्वाङ्गसुन्दरी सर्वसाक्षिणी |
सर्वात्मिका सर्वसौख्यदात्री सर्वविमोहिनी ||२५||
ஸர்வானவத்³யா ஸர்வாங்க³ஸுந்த³ரீ ஸர்வஸாக்ஷிணீ |
ஸர்வாத்மிகா ஸர்வஸௌக்²யதா³த்ரீ ஸர்வவிமோஹினீ ||25||

सर्वानवद्या | (129)
ஸர்வானவத்³யா | 129

सर्वैर्ज्ञानैश्वर्यादिगुणैरनवद्या । अवद्या नाम विद्यया हीना जडप्रकृतिः मिथ्या वाध्यमानत्वात् । तद्विलक्षणा सत्यज्ञानानन्दरूपत्वादनवद्या । सर्वेषां सर्वाभीष्टप्रापकत्वेन स्तुत्या वा ||

ஸர்வைர்ஜ்ஞானைஶ்வர்யாதி³கு³ணைரனவத்³யா | அவத்³யா நாம வித்³யயா ஹீனா ஜட³ப்ரக்ரு’தி꞉ மித்²யா வாத்⁴யமானத்வாத் | தத்³விளக்ஷணா ஸத்யஜ்ஞானா - னந்த³ரூபத்வாத³னவத்³யா | ஸர்வேஷாம்’ ஸர்வாபீ⁴ஷ்டப்ரா - பகத்வேன ஸ்துத்யா வா ||

அவித்யா என்றால் அஞ்ஞானம் என்று அர்த்தம். அவித்யா என்பது ப்ரக்ருதி. அவத்யா என்பது ஜடப்ரக்ருதி. ஒரு காலத்தில் இது வாதத்திற்கு உட்படும். ப்ரக்ருதி இருக்கிறதா என்றால் இருக்கிறது ப்ரக்ருதி சொல்லே சத்யவதி .... அதை தான் நாம் சொல்வோம் ப்ரதீயமாநத்வாத் ந அஸத் பாதிதத்வாது ந ஸத் என்பது தான் ப்ரகிருதிக்கு லக்ஷணம்.

இந்த ப்ரக்ருதிக்கு விலக்ஷணமாய் இருக்க கூடிய ஸத் சித் ஆனந்த வடிவமாய் இருக்க கூடிய பரதேவதை விளங்குவதால் அநவத்யா. எல்லாருக்கும் அவரவர்களுக்கு விரும்பிய பலனை தருவதாலும் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுபவள் என்றும் ஒரு அர்த்தம் சொல்லலாம். காலத்தினாலும், பஞ்ச பூதங்களினாலும் எதனாலும் அழிக்க முடியாதது. நித்ய ஸித்த வஸ்து என்று ஸர்வானவத்யா என்று இந்த நாமமானது தெளிவு படுத்துகிறது.

ॐ सर्वानवद्यायै नमः ||१२९||

ஓம் ஸர்வாநவத்³யாயை நம꞉ ||129||

सर्वाङ्गसुन्दरी | (130)

ஸர்வாங்க³ஸுந்த³ரீ | 130

सर्वाणि च तानि अङ्गानि च अवयवाः शिरःपाण्यादयः, तेष्वन्यूनातिरिक्तभाववत्त्वात् यथासामुद्रि - कलक्षणं तद्वत्त्वेन सर्वाङ्गसुन्दरी । अथवा, सर्वेषामङ्गेषु शरीरेषु ब्रह्मस्वरूपतया अत्यन्तप्रेमविषयत्वेन सुन्दरपदार्थवदविना भाववाञ्छाविषयत्वात् तथा ||

ஸர்வாணி ச தானி அங்கா³னி ச அவயவா꞉ ஶிர꞉பாண்யாத³ய꞉, தேஷ்வந்யூனாதிரி - க்தபா⁴வவத்த்வாத் யதா²ஸாமுத்³ரிகலக்ஷணம்’ தத்³வத்த்வேன ஸர்வாங்க³ஸுந்த³ரீ | அத²வா, ஸர்வேஷாமங்கே³ஷு ஶரீரேஷு ப்³ரஹ்மஸ்வரூபதயா அத்யந்தப்ரேம - விஷயதவின ஸுந்த³ரபதா³ர்த²வத்³வினாபா⁴வவாஞ்சா²விஷயத்வாத் ததா² ||

எல்லா அங்கங்களும் ஒரு ஸுந்தரமாக மனோ ரம்யமாக அமையப்பெற்றவள். ஸாமுத்ரிகா லக்ஷணத்தின் படி அங்க ஸுந்தரி. எல்லாருடைய ஸரீரங்களிலும் அத்யந்த ப்ரேமைக்கு விஷயமாய் இருப்பதால். ஆனந்த ஆத்மஸ்வரூப வடிவமாய் இருப்பதால் அனைத்து வடிவங்களும் பரதேவதையின் வடிவங்கள் ஸ்வரூப அபரித்யாகேன என்ற ரூபாந்தர ப்ராப்தி என்பதினால் ஆனந்த ஸுந்தரி என்று கொள்ள வேண்டும்.

ॐ सर्वाङ्गसुन्दर्यै नमः ||१३०||

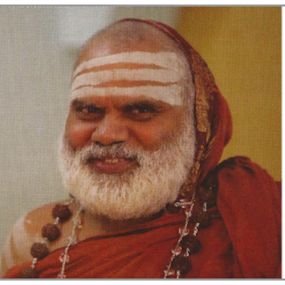
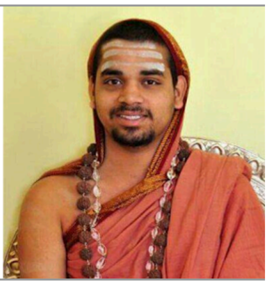

ஓம் ஸர்வாங்க³ - ஸுந்த³ர்யை நம: ||130||

सर्वसाक्षिणी | (131)
ஸர்வஸாக்ஷிணீ | 131

सर्वेषां जडानां कार्याणां स्फूर्त्याधायकत्वेन प्रकाशकर्त्री तथा | सर्वं साक्षादीक्षत इति वा तथा ||

ஸர்வேஷாம்' ஜடா³னாம்' கார்யாணாம்' ஸ்பூ²ர்த்யாதா⁴யகத்வேன ப்ரகாஶகர்த்ரீ ததா² | ஸர்வம்' ஸாக்ஷாதீ³க்ஷத இதி வா ததா² ||

இந்த நாமாவில் தாத்பர்ய லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காரிய ரூபமாய் உள்ள ப்ரக்ருதி அதாவது ஜட வஸ்துக்களுக்கு ஸத்தா ஸ்பூர்த்தியை தருகிறாள். 'அந்தஸ் திஷ்டன் யமயதி' என்பது போல 'க்ஷேத்ரஞ்ஜும் சாபிமாம் இதி...' என்பது போல அந்த ஸர்வ ஸாக்ஷி ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடிய பரதேவதையினுடைய ஆசியினாலே அனைத்து பொருட்களும் பிரகாசிக்கின்றது. இருப்பையும் உணர்வையும் பெறுகின்றன. 'ஸத்யவாசா ஸர்வம் இமம் ...' என்ற ஸ்ருதி வாக்கியம் கூறுகிறது. அனைத்தையும் பற்றற்று அவள் அடைக்கலம் தருகிறாள். ஸர்வ ஸாக்ஷிணி என்று நாம் சொல்கிறோம். ஸாக்ஷி என்றாலே ஸாக்ஷாத் ஈக்ஷதே ஸாக்ஷி. பற்றின்றி பார்ப்பவள் என்று அர்த்தம்.

ॐ सर्वसाक्षिण्यै नमः ||१३१||
ஓம் ஸர்வஸாக்ஷிண்யை நம: ||131||

सर्वात्मिका | (132)
ஸர்வாத்மிகா | 132

सर्वेषामात्मस्वरूपत्वात् । 'यच्चाप्नोति यदादत्ते यच्चात्ति विषयानिह । यच्चास्य सन्ततो भावस्तस्मा - दात्मेति गीयते ||' इति वचनात्तथा ||

ஸர்வேஷாமாத்மஸ்வரூபத்வாத் | 'யச்சாப்னோதி யதா³த³த்தே யச்சாத்தி விஷ - யானிஹ | யச்சாஸ்ய ஸந்ததோ பா⁴வஸ்தஸ்மாதா³த்மேதி கீ³யதே ||' இதி வசனா - த்ததா² ||

'ஸர்வபூதஸ்திதம் யோ மாம்' என்பதின் தாத்பரியம் இந்த நாமா. எல்லாவற்றினுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடியவள். 'க்ஷேத்ரக்ஞும் சாபிமாம் ... (13-2) கீதை வாக்கியத்தின் தாத்பர்ய லக்ஷணம். ஆத்மஸ்வரூபத்தை க்ரந்தங்கள் எப்படி விவரிக்கின்றது என்றால் **'यच्चाप्नोति यदादत्ते यच्चात्ति विषयानिह । यच्चास्य सन्ततो भावस्तस्मादात्मेति गीयते ||' 'யச்சாப்னோதி யதா³த³த்தே யச்சாத்தி விஷயானிஹ | யச்சாஸ்ய ஸந்ததோ பா⁴வஸ்தஸ்மாதா³த்மேதி கீ³யதே ||'** என்று வாக்கியங்கள் இருக்கின்றது. அப்படியென்றால் இது ஒரு இடைவெளியற்ற ஒரு சைதன்யஸ்வரூபம். அது பெறுகிறது, அது ஸந்தோஷிக்கிறது, அனைத்து பொருள்களையும் ஒளிரச்செய்கிறது. அனைத்து பொருளையும் அறிகிறது. கீதையில் 'ஸர்வ பூதஸ்திதம் மாம்..' என்று சொல்கிறார். 'ஸர்வாத்மானம்' என்று

सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज। अहं त्वां सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥66॥ ஸர்வத⁴ர்மான்பரித்யஜ்ய மாமேகம்' ஶரணம்' வ்ரஜ | அஹம்' த்வாம்' ஸர்வபாபேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச: ||66|| (கீதை 18-66) பாஷ்யத்தில் கீதையில் சொல்கிறார். அனைத்திற்கும் ஆத்மாவாய் இருக்க கூடியது. இருப்பையும் உணர்வையும் கொடுக்க கூடியவள் என்று நாம் அறிகிறோம்.

ॐ सर्वात्मिकायै नमः ||१३२||
ஓம் ஸர்வாத்மிகாயை நம: ||132||

सर्वसौख्यदात्री | (133)
ஸர்வஸௌக்²யதா³த்ரீ | 133

सुखिनः भावः सौख्यम्, सर्वाणि च तानि प्रियमोदप्रमोदानन्दशब्दवाच्यानि । इष्टदर्शनजन्यं सुखं प्रियम् । तल्लाभजन्यं मोदः । तदनुभवजन्यं प्रमोदः । आनन्दः समष्टिः । जीवः भोक्ता । तानि ददातीति तथा । सर्वप्रकारैः स्मरणादिभिः सौख्यं ददातीति वा । सर्वेषामाब्रह्मस्तम्बपर्यन्तानां यथाकर्मोपासनं प्रत्यक्षेण दृश्यमानं ज्ञानैश्वर्यादिसहितं सुखं ददातीति वा तथा। 'एष ह्येवानन्दयाति' (तै. २-७) इति श्रुतेः ॥

ஸுகி²ன: பா⁴வ: ஸௌக்²யம், ஸர்வாணி ச தானி ப்ரியமோத³ப்ரமோதா³னந்த³ - ஶப்³த³வாச்யானி | இஷ்டத³ர்ஶனஜன்யம்' ஸுக²ம்' ப்ரியம் | தல்லாப⁴ஜன்யம்' மோத³: | தத³னுப⁴வஜன்யம்' ப்ரமோத³: | ஆனந்த³: ஸமஷ்டி: | ஜீவ: போ⁴க்தா | தானி த³தா³தீதி ததா² | ஸர்வப்ரகாரை: ஸ்மரணாதி³பி⁴: ஸௌக்²யம்' த³தா³தீதி வா | ஸர்வேஷாமா - ப்³ரஹ்மஸ்தம்ப³பர்யந்தானாம்' யதா²கர்மோபாஸனம்' ப்ரத்யக்ஷேண த்³ரு'ஶ்யமா - னம்' ஜ்ஞானைஶ்வர்யாதி³ஸஹிதம்' ஸுக²ம்' த³தா³தீதி வா ததா² | 'ஏஷ ஹ்யேவான - ந்த³யாதி' (தை. 2-7) இதி ஶ்ருதே: ||

ஸர்வ ஸுக பாவங்கள் ப்ரியமோத ப்ரமோதம் என்று தைத்திரீய வாக்கியம் கூறுகிறது. ப்ரிய மோத ப்ரமோத ஆனந்த ஸ்வரூபம் என்று. இந்த ஸர்வ ஸுக பாவங்களை. அனுபவிக்க கூடிய காரண வஸ்துவாய் இருப்பவள் அல்லது அருள் செய்பவள். நாம் விரும்பிய பொருளை பார்ப்பதால் ஏற்படக்கூடிய ஸுகத்துக்கு ப்ரியம் என்று பெயர். அப்படி ப்ரியப்பட்ட பொருளை அடைவதால் உண்டாவது மோதம் என்று பெயர். அதை அனுபவிப்பதால் உண்டாகும் ஸுகம் ப்ரமோதம். இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்த ஸமஷ்டிக்கு அதிஷ்டானமாக இருக்கக்கூடியது 'ப்ரஹ்ம புச்சம் ப்ரதிஷ்டா' என்று ஆனந்த ஸ்வரூபமாய் கூறப்படுகிறது. இவற்றை அனுபவிப்பவன் ஜீவன். ப்ரஹ்மா முதல் புழு வரை சீராக உள்ள ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் அவர் அவர்கள் செய்த கர்ம உபாஸனைகளுக்கு தகுந்த படி எல்லாவிதமான பலன்களையும் தரக்கூடியது. **'एष ह्येवानन्दयाति' (तै. २-७) 'ஏஷ ஹ்யே - வானந்த³யாதி' (தை. 2-7)** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியமாய் கூறப்படுகிறது. ஸர்வ ஸௌக்கிய தாத்ரீயாய் இருக்க கூடிய லலிதாம்பிகை என்று நாம் அர்த்தம் கொள்ளல் வேண்டும்.

ॐ सर्वसौख्यदात्र्यै नमः ||१३३||
ஓம் ஸர்வஸௌக்²யதா³த்ர்யை நம: ||133||

सर्वविमोहिनी | (134)
ஸர்வவிமோஹினீ | 134

सर्वान् विमोहयतीति अन्यथा ग्राहयतीति वा तथा । 'अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तवः' (गीता ५-१५) अनृतेन हि प्रत्यूढाः' (छा. ८-३) इति श्रुतिस्मृतिभ्यां अज्ञानावरणशक्तिकार्यं मोहनादि सत्ताप्रकाशादिप्रदानाधिष्ठानत्वेन उपचारात् सर्वं मोहयतीत्युच्यते । अयो दहतीतिवत् ॥

ஸர்வான் விமோஹயதீதி அன்யதா² க்³ராஹயதீதி வா ததா² | 'அஜ்ஞானேனாவ்ரு'தம்' ஜ்ஞானம்' தேன முஹ்யந்தி ஜந்தவ:' (கீ³தா 5-15) அந்ரு'தேன ஹி ப்ரத்யூடா⁴:' (சா². 8-3) இதி ஶ்ருதிஸ்ம்ரு'திப்⁴யாம்' அஜ்ஞானாவரணஶக்திகார்யம்' மோஹநாதி³ ஸத்தாப்ரகாஶாதி³ப்ரதா³னாதி⁴ஷ்டா²னத்வேன உபசாராத் ஸர்வம்' மோஹயதீத்யுச்யதே | அயோ த³ஹதீதிவத் ||

'ஈஷா வாஸ்யம் இதம் ஸர்வம்' என்பதற்கு ஈஷேன ஆச்சாத்யம் என்று ஈஷாவாஸ்ய உபநிஷத் கூறுகிறது. அதையே மாயையால் வ்யாபிக்கப் - பட்டடிருக்கிறது, மோகம் அடையச் செய்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனால் எல்லாவற்றையும் மோஹிக்க செய்யக்கூடியவள் பரதேவதை அல்லது ஸர்வ ஜீவர்களுக்கும் விபரீதமான உணர்ச்சியை தருபவள்.

'அயதா பூத த்ருஷ்டி...' என்று ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்திலே க்யாதி வாதத்திலே சொல்லப்படுகிறது. விபரீதமான உணர்ச்சி என்றால் கயற்றிலே தோன்றக்கூடிய பாம்பு போல. **'अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तवः' (गीता ५-१५) अनृतेन हि प्रत्यूढाः' (छा. ८-३) 'அஜ்ஞானேனாவ்ரு'தம்' ஜ்ஞானம்' தேன முஹ்யந்தி ஜந்தவ:' (கீ³தா 5-15) அந்ரு'தேன ஹி ப்ரத்யூடா⁴:' (சா². 8-3)** என்று ப்ரமாண வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. யதார்த்தமாய் இருக்க கூடிய வஸ்துவை மறைத்து அது அல்லாத ஒன்றாய் காட்டுவது. பார்த்த பொருள், பார்க்கும் போது சத்தியமாய் இருக்கிறது என்பது போல் இருக்க கூடிய விபரீத உணர்ச்சி. யதார்த்தமான வஸ்துவை மறைத்து அது அல்லாத மற்றோன்றாய் காட்டுவது. முதலில் ஆவரணம் என்ற மாயா சக்தி அதன் பிறகு விக்ஷேபம் என்று மாயா சக்தி. 'சக்தித்வயம் ஹி மாயா ஆவரண......' என்று திருக் த்ருஷ்ய விவேகத்தில் கூறப்படுகிறது. ஞானமாயினும் அஞ்ஞானமாயினும் அது சித் ஸ்வரூபத்தின் விளையாட்டு. சித்தை ஆஸ்ரயித்து ஞானமும் அஞ்ஞானமும் இருக்க வேண்டும். அதனால் அதிஷ்டான நோக்கத்திலே ஸர்வ விமோஹினி என்று கூறப்பட்டது. 'ஞானிநாமபி சேதாம்ஸி ...' என்று யாராய் இருந்தாலும் அது மோஹத்தால் கட்டுப்படுத்த கூடிய ஸ்வபாவத்தை உடையவள் லலிதா பரதேவதை.

ॐ सर्वविमोहिन्यै नमः ||१३४||
ஓம் ஸர்வவிமோஹின்யை நம: ||134||

सर्वाधारा सर्वगता सर्वावगुणवर्जिता |
सर्वारुणा सर्वमाता सर्वभूषणभूषिता ||२६||
ஸர்வாதா⁴ரா ஸர்வக³தா ஸர்வாவகு³ணவர்ஜிதா |
ஸர்வாருணா ஸர்வமாதா ஸர்வபூ⁴ஷணபூ⁴ஷிதா ||26||

सर्वाधारा | (135)
ஸர்வாதா⁴ரா | 135

सर्वस्याधारा 'ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा' (तै. २-५) इति श्रुतेः । सर्वेषां हृदयानि आधारः अभिव्यक्तिस्थानं उपासनाय यस्याः सेति तथा ||

ஸர்வஸ்யாதா⁴ரா 'ப்³ரஹ்ம புச்ச²ம்' ப்ரதிஷ்டா²' (தை. 2-5) இதி ஶ்ருதே꞉ | ஸர்வேஷாம்' ஹ்ரு'த³யானி ஆதா⁴ர꞉ அபி⁴வ்யக்திஸ்தா²னம்' உபாஸனாய யஸ்யா꞉ ஸேதி ததா² ||

ஸர்வத்துக்கும் ஆதாரம் என்றால் **'ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा' (तै. २-५) 'ப்³ரஹ்ம புச்ச²ம்' ப்ரதிஷ்டா²' (தை. 2-5)** என்ற தைத்ரீய வாக்கியத்தின் படி அனைத்தையும் தாங்கி நிற்பவள். த்ருதம் ராஷ்ட்ரம் யேன என்று த்ருதராஷ்டர பதத்திற்குவிக்ரஹ வாக்கியமாய் கொடுப்பது போல ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்தை கொடுப்பது போல அனைத்தையும் தாங்குபவள் அதாவது ஸர்வ ஆதாரம். ஆதாரம் என்றால் அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாய் விளங்கக்கூடியவள். உபாஸகர்களுக்கு உபாஸ்யமான ஸ்வரூபம், ப்ரத்யக்ஷமாய் விளங்க கூடிய ஸ்தானம் அவர்களின் ஹ்ருதய ஆஹாசமே ஆதாரமாய் இருக்கிறது. அதனால் எல்லா ஜீவர்களுக்கும், தஹ ராகாஸ ஸ்வரூபமாய் தஹர வித்யாவில் இருக்கிறாள் என்று புகழப்படுகிறது.

ॐ सर्वाधारायै नमः ||१३५||
ஓம் ஸர்வாதா⁴ராயை நம꞉ ||135||

सर्वगता | (136)
ஸர்வக³தா | 136

सर्वं गच्छतीति तथा । 'अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य' (छा. ६-३) इति श्रुतेः ॥

ஸர்வம்' க³ச்ச²தீதி ததா² | 'அனேன ஜீவேனாத்மனானுப்ரவிஶ்ய' (சா². 6-3) இதி ஶ்ருதே꞉ ||

ஸர்வ கதா என்று சொன்னால் எங்கும் நிறைந்து இருப்பவள். **'अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य' (छा. ६-३) 'அனேன ஜீவேனாத்மனானுப்ரவிஶ்ய' (சா². 6-3)** என்பது ஸ்ருதி வாக்கியம். அது போல ஆத்மஸ்வரூபமாக அனைத்து ப்ராணிகளுக்கும் இருப்பையும் உணர்வையும் கொடுக்க கூடியவள். அதனால் அவள் ஸர்வகதா என்றால் சைதன்யஸ்வரூபம் என்று அர்த்தம்.

ॐ सर्वगतायै नमः ||१३६||
ஓம் ஸர்வக³தாயை நம꞉ ||136||

सर्वावगुणवर्जिता | (137)
ஸர்வாவகு³ணவர்ஜிதா | 137

अवमानहेतवश्च ते गुणाश्च तथा, आध्यात्मिकसंबन्धेन आरोपिताः सत्त्वादयः समष्टौ, अन्तःकरणधर्माः कामादयः व्यष्टौ, सर्वे च ते अवगुणाश्च तथा । सर्वान्तर्यामित्वेन सर्वानुस्यूतत्वेऽपि तत्तदुपाधिनिष्ठो - त्तमाधमधर्मैः न संबध्यते घटादिनिष्ठाकाशबत् कोशान्तर्गतखड्गबद्वा, 'सूर्यो यथा सर्वलोकस्य चक्षुः न लिप्यते चाक्षुषैः बाह्यदोषैः । एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा न लिप्यते लोकदुःखेन बाह्यः ॥' (कठ. ५-११) इति श्रुतेः ॥

அவமானஹேதவஶ்ச தே கு³ணாஶ்ச ததா², ஆத்⁴யாத்மிகஸம்ப³ந்தே⁴ன ஆரோபிதாः ஸத்த்வாத³யः ஸமஷ்டௌ, அந்தःகரணத⁴ர்மாः காமாத³யः வ்யஷ்டௌ, ஸர்வே ச தே அவகு³ணாஶ்ச ததா² | ஸர்வாந்தர்யாமித்வேன ஸர்வானுஸ்யூதத்வே(அ)பி தத்தது³ - பாதி⁴நிஷ்டோ²த்தமாத⁴மத⁴ர்மைः ந ஸம்ப³த்⁴யதே க⁴டாதி³நிஷ்டா²காஶப³த் கோஶா - ந்தர்க³தக²ட்³க³ப³த்³வா, 'ஸூர்யோ யதா² ஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுः ந லிப்யதே சாக்ஷு - ஷைः பா³ஹ்யதோ³ஷைः | ஏகஸ்ததா² ஸர்வபூ⁴தாந்தராத்மா ந லிப்யதே லோகது³ः - கே²ன பா³ஹ்யः ||' (கட². 5-11) இதி ஶ்ருதேः ||

அவகுணம் என்று சொன்னால் ஒரு அவமானத்திற்கு ஹேதுவாய் இருக்க கூடிய குணங்கள். நல்ல குணங்களுடன் கூடியவள் என்று கொள்ள தகுமா என்றால்.., அவமானமான குணங்களோடு கூடியவள் இல்லை என்று சொன்னால் நல்ல குணங்களோடு கூடியவள் என்றால் அதுவும் இல்லை. ஏனென்றால் நிர்குணஸ்வரூப சித் சக்திக்கு ஸகுணங்களும் அல்லது 'அஸுரகுணங்களும் (துர்குணங்களும்) அவைகள் இரண்டுமே அவமானத்துக்கு ஹேதுவானவைகள் ஆகும். ஸத்வம், காமம் முதலியன அந்தகரணத்தின் தர்மங்கள். இவைகள் ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலே ஆரோபிக்கப்பட்டு ஆத்ம ஸத்தாவினால் இருப்பையும் உணர்வையும் பெற்றவள் என்று ப்ரஸித்தி. பரதேவதையாக இருக்க கூடிய லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி எல்லா வித ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொருட்களிலும் அந்தர்யாமியாக இருந்து அந்த குணத்திலே ஒட்டுவது கிடையாது. அஸங்க சித் ஸ்வரூபமாய் அம்பாள் இருக்கிறாள்.

எப்படி பானையில் இருக்கும் ஆகாசத்திற்கும் பானைக்கும் ஸம்பந்தம் இல்லையோ அது போல. உபநிஷத் வாக்கியம் சொல்கிறது **'सूर्यो यथा सर्वलोकस्य चक्षुः न लिप्यते चाक्षुषैः बाह्यदोषैः । एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा न लिप्यते लोकदुःखेन बाह्यः ॥' (कठ. ५-११) 'ஸூர்யோ யதா² ஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுः ந லிப்யதே சாக்ஷுஷைः பா³ஹ்ய - தோ³ஷைः | ஏகஸ்ததா² ஸர்வபூ⁴தாந்தராத்மா ந லிப்யதே லோகது³ःகே²ன பா³ஹ்யः ||' (கட². 5-11)** என்று ஸூரியன் உலகத்துக்கு கண்ணாக இருக்கிறான். அது பரவக்கூடிய இடங்களிலே இருக்கக்கூடிய , அது ஒளிரக்கூடிய பொருட்களிலே இருக்கக்கூடிய தோஷங்கள் அந்த ஸூரியனை ஒட்டுவது கிடையாது. அதனால் **न लिप्यते लोकदुःखेन ந லிப்யதே லோகது³ःகே²ன** என்ற வாக்கியத்தினுடைய ப்ரமாணம் இருக்கிறது.

ॐ सर्वावगुणवर्जितायै नमः ||१३७||
ஓம் ஸர்வாவகு³ண - வர்ஜிதாயை நமः ||137||

सर्वारुणा | (138)

ஸர்வாருணா | 138

सर्वेष्वङ्गेष्वरुणा आरक्तवती, 'असौ यस्ताम्रो अरुणः' इति श्रुतेः ||

ஸர்வேஷ்வங்கே³ஷ்வருணா ஆரக்தவதீ, 'அஸௌ யஸ்தாம்னோ அருணஃ' இதி ஶ்ருதேஃ ||

'असौ यस्ताम्रो अरुणः' 'அஸௌ யஸ்தாம்னோ அருணஃ' என்று வாக்கியம் இருக்கிறது. தாம்ரவர்ணம் , இந்த ஸ்ருதி படி தாம்ரவர்ணத்தோடு கூடிய அங்கங்களை உடையவள். செந்நிற அங்கங்களை உடையவள். ஸர்வாருணாயை என்று சொன்னாலும் சரி அருணஸ்வரூபமாய் ஒளிருகின்ற ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடியவள். அருணன் என்றால் சூரியன் என்று அர்த்தம்.

ॐ सर्वारुणायै नमः ||१३८||
ஓம் ஸர்வாருணாயை நமஃ ||138||

सर्वमाता | (139)
ஸர்வமாதா | 139

सर्वेण कार्येण मीयते अनुमीयतेऽभेदेनेति तथा । तथा हि- इदं जगत् ब्रह्माभिन्नं तत्सत्तास्फूर्तिनियतसत्ताप्रकाशज्ञानविषयत्वात्, यः यन्नियतसत्ताप्रकाशवान् स तदभिन्नः – यथा तन्तुकार्यः पट इति । सर्वान् मिनोति स्वाभेदेन जनातीति तथा ॥

ஸர்வேண கார்யேண மீயதே அனுமீயதே(அ)பே⁴தே³னேதி ததா² | ததா² ஹி- இத³ம்' ஜக³த் ப்³ரஹ்மாபி⁴ன்னம்' தத்ஸத்தாஸ்பூ²ர்திநியதஸ த்தாப்ரகாஶஜ்ஞானவிஷயத் - வாத், யஃ யந்நியதஸத்தாப்ரகாஶவான் ஸ தத³பி⁴ன்னஃ – யதா² தந்துகார்யஃ பட இதி | ஸர்வான் மினோதி ஸ்வாபே⁴தே³ன ஜனாதீதி ததா² ||

ஶ்ரீ மாத்ரே நமஹ என்பது லலிதா ஸஹஸ்ர நாமத்தில் முதல் நாமம். ஸர்வ ப்ரபஞ்சத்தையும் அந்த ப்ரபஞ்சம் அபேதம் என்பதை அறிந்தவள். ஏனென்றால் ப்ரத்யக்ஷமாய் அறியக்கூடிய இந்த உலகமானது ப்ரஹ்ம அபின்னம். விவர்த்தம் என்று அர்த்தம். ஸ்வரூப அபரித்யாகேன ரூபாந்தர ப்ராப்தி மாறாமல் மாறியது போல் காட்சி அளிக்க கூடியது இந்த உலகம். அதனால் ப்ரஹ்ம ஸத்தாவிலே தோன்றி ப்ரஹ்ம ஸத்தையில் இருந்து அதனுடைய ப்ரகாசத்திலே இருப்பையும் உணர்வையும் பெறக்கூடியது. எது எதன் ஸத்தையில் தோன்றி ப்ரகாசிக்கும் தன்மையமானதோ அது அதற்கு அபின்னமானது. நூலின் காரியமாக வஸ்த்ரம் போல ஸர்வத்தையும் இந்த ஜகத் முழுவதையும் தனக்கு அபின்னாமாய் அறிபவள். அதனால் ஜகதம்பா என்று சொல்லும் பொழுது ஜகத்துக்கு மாதா என்று சொல்லும் பொழுது தனக்கு அந்நியமாய் ஜகத்தை அறியாதவள். தனக்கு ஜகத் அந்நியமற்றது என்று அறிந்தவள். 'மாம் ந அந்யம்' என்று ஞாத்வா என்று

கீதையில் பாஷ்யக்காரர் சொல்கிறார். அதனால் தான் ஸர்வ மாதா என்று ஒரு வாக்கியம் இருக்கின்றது.

ॐ सर्वमात्रे नमः ||१३९||
ஓம் ஸர்வமாத்ரே நமः ||139||

सर्वभूषणभूषिता | (140)
ஸர்வபூ⁴ஷணபூ⁴ஷிதா | 140

सर्वात्मकत्वेन ये ये प्राणिनः यानि यानि भूषणालंकारभोजनादीनि भोग्यवस्तून्यात्मार्थं संपादयन्ति, तेषां सर्वेषां प्रत्यक्तया तैः सर्वैर्भूषिता उपकृतेत्यर्थः, 'आत्मनस्तु कामाय सर्वं प्रियं भवति' (बृह, २-४) इति श्रुतेः । अथवा, सर्वदेवात्मकत्वेन सर्व भक्तजनस्य स्वस्वेष्टदेवताप्रत्यिर्थं भूषणभूषितत्वेन तथा । अथवा, सर्वैर्भक्तजनैः तत्तदवयवेषु भूषणैरारोपिता, स्वस्याः महाराज्ञीत्वेन असंगोदासीनस्वभावत्वादिति भावः । यद्वा, सर्वदेशकाललोकेषु भूषणैः तत्र तत्र भवैः उच्चावचैर्भूषणैरारोपिता; हस्त्यश्वादिदेहोपाधिका सती तत्तदीयालंकारादिषु जुगुप्सारहितेत्यर्थः । भूषयन्ति सर्वोत्तमत्वेन प्रतिपादयन्तीति भूषणानि वेदान्तम - हावाक्यानि, सर्वैः समस्तैः गतिसामान्यात् एकतात्पर्येण भूषिता लक्षणया पर्यवसिता समन्विता वेत्यर्थः ॥

ஸர்வாத்மகத்வேன யே யே ப்ராணினः யானி யானி பூ⁴ஷணாலங்காரபோ⁴ஜ - நாதீ³னி போ⁴க்³யவஸ்தூன்யாத்மார்த²ம் ஸம்பாத³யந்தி, தேஷாம்' ஸர்வேஷாம்' ப்ரத்யக்தயா தைः ஸர்வைர்பூ⁴ஷிதா உபக்ரு'தேத்யர்த²:, 'ஆத்மனஸ்து காமாய ஸர்வம்' ப்ரியம்' ப⁴வதி' (ப்³ரு'ஹ, 2-4) இதி ஶ்ருதே: | அத²வா, ஸர்வதே³வாத்மகத்வேன ஸர்வ ப⁴க்தஜனஸ்ய ஸ்வஸ்வேஷ்டதே³வதாப்ரத்யிர்த²ம்' பூ⁴ஷணபூ⁴ஷிதத்வேன ததா² | அத²வா, ஸர்வைர்ப⁴க்தஜனை: தத்தத³வயவேஷு பூ⁴ஷணைராரோபிதா, ஸ்வஸ்யா: மஹாராஜ்ஞீத்வேன அஸங்கோ³தா³ஸீனஸ்வபா⁴வத்வாதி³தி பா⁴வ: | யத்³வா, ஸர்வ - தே³ஶகாலலோகேஷு பூ⁴ஷணை: தத்ர தத்ன ப⁴வை: உச்சாவசைர்பூ⁴ஷணைராரோ - பிதா; ஹஸ்த்யஶ்வாதி³தே³ஹோபாதி⁴கா ஸதீ தத்ததீ³யாளங்காராதி³ஷு ஜுகு³ப்ஸா - ரஹிதேத்யர்த²: | பூ⁴ஷயந்தி ஸர்வோத்தமத்வேன ப்ரதிபாத³யந்தீதி பூ⁴ஷணானி வேதா³ந்தமஹாவாக்யானி, ஸர்வை: ஸமஸ்தை: க³திஸாமான்யாத் ஏகதாத்பர்யேண பூ⁴ஷிதா லக்ஷணயா பர்யவஸிதா ஸமன்விதா வேத்யர்த²: ||

பரதேவதை ஸர்வாத்ம ஸ்வரூபமாய் இருப்பதினால் யார் யார் எந்த ஆபரணங்களை அலங்காரங்களையும் செய்து கொள்கிறார்களோ அதை எல்லாம் அன்னையினுடைய தோற்றத்திலே வெளிப்படுகின்றது. அதை அழகு பார்த்து அனுபவித்தாலும் அந்த அனுபவம் அந்த அந்த ஜீவனுடைய ஆத்மஸ்வரூபத்தின் பொருட்டே ஆகும். **'आत्मनस्तु कामाय सर्वं प्रियं भवति' (बृह, २-४) 'ஆத்மனஸ்து காமாய ஸர்வம்' ப்ரியம்' ப⁴வதி' (ப்³ரு'ஹ, 2-4)** என்பது ஶ்ருதி. அதனால் எல்லாமே பரதேவதையினுடையதே ஆகும் அல்லது பக்தர்கள் எல்லாம் தங்கள் தங்கள் இஷ்ட தேவதைக்கு பலவிதமான அலங்காரங்கள் ஆபரணங்கள் செய்வித்தாலும் ஸகல தேவதா ஸ்வரூபிணியாக இருக்க கூடிய பரதேவதையையே அந்த பூஷணா அலங்காரம் போய் சேருகிறது.

எல்லா தேசங்களிலும் எல்லா காலங்களிலும் எல்லா ஜனங்களாலும் அணியப்பட்ட சிறந்த, தாழ்ந்த, உயர்ந்த, அனைத்தும் நல்லதும் கேட்டதும் அனைத்தும் அந்த பரதேவதையையே போய் சேருகின்றது. ரிஷபங்களுக்கு, யானைகளுக்கு, குதிரைகளுக்கு செய்யக்கூடிய அலங்காரங்களும் அந்த பரதேவதையையே சேருகின்றது.

'ப்ரஞானம் ப்ரஹ்ம', 'அஹம் ப்ரம்ஹாஸ்மி' போன்ற மஹா வாக்கியத்தின் எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது. அந்த வாக்கியங்களுமே அவளுக்கு பூஷணங்களாய் இருக்கின்றன. ஸர்வம் உத்தமமான அபய ஸ்வரூபத்தை ப்ரதி பாதிப்பதால் மஹா ஞானிகளால் நன்கு போற்றப்படுபவளாக இருக்கின்றாள். இந்த மஹா வாக்கியத்தினால் ப்ரதிவாதனம் செய்யக்கூடிய சைதன்ய ஸ்வரூபிணியாக பரதேவதை இருக்கிறாள்.

இந்த லக்ஷணமானது எல்லா சாஸ்திரத்திலும் ஏகோபித்த முடிவை உடையது. அப்படி பட்ட ஸ்வரூபத்தை (ஸமன்வய) ஸ்வரூபத்தை லலிதாம்பிகை பெற்று இருக்கிறாள் என்று கூறவேண்டும்.

ॐ सर्वभूषणभूषितायै नमः ||१४०||
ஓம் ஸர்வபூ⁴ஷண - பூ⁴ஷிதாயை நம꞉ ||140||

ककारार्था कालहन्त्री कामेशी कामितार्थदा |
कामसंजीवनी कल्या कठिनस्तनमण्डला ||२७||
ககாரார்தா² காலஹந்த்ரீ காமேஶீ காமிதார்த²தா³ |
காமஸஞ்ஜீவனீ கல்யா கடி²நஸ்தனமண்ட³லா ||27||

ककारार्था | (141)
ககாரார்தா² | 141

'कं ब्रहा' (छा. ४-१०) इति श्रुत्या ककारस्य ब्रह्मार्थकत्वेन तव्द्यतिरिक्तस्यातदर्थस्य बाधितत्वात् ।।

'கம்' ப்³ரஹ்ா' (சா². 4-10) இதி ஶ்ருத்யா ககாரஸ்ய ப்³ரஹ்மார்த²கத்வேன தவ்த்³யதிரிக்தஸ்யாதத³ர்த²ஸ்ய பா³தி⁴தத்வாத் ||

'कं ब्रहा' (छा. ४-१०) **'கம்' ப்³ரஹா' (சா². 4-10)** என்று சாந்தோக்ய ஸ்ருதி சொல்கிறது. இந்த ஸ்ருதிப்படி அவள் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாய் இருக்கின்றாள்.

ॐ ककारार्थायै नमः ||१४१||
ஓம் ககாரார்தா²யை நம꞉ ||141||

कालहन्त्री | (142)
காலஹந்த்ரீ | 142

अजपारूपेण प्राणापाननामकचन्द्रसूर्यनियमने पुरुषाणा नियमित परिमितायुः स्वरूपैक विंशतिषट्शताधिक सहस्रसंख्याकनिर्गमनरूपेण क्षपयन्ति अवशेषायुषो युगकल्पाद्यविशिष्टरय वृद्धौ पुनः संयमने तथा तथा वृद्धौ संयुञ्जानस्य सर्वप्राणेन्द्रियस्य वृत्तिलये मनोन्मन्यवस्था निष्पद्यते। तथा च श्रुतिः 'पृथिव्यप्तेजोऽनिलखे समुत्थिते पञ्चात्मके योगगुणे प्रवृत्ते । न तस्य रोगो न जरा न मृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरम् ॥' (श्वेता. २-१२) इति, 'अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं मत्वा धीरो हर्षशोकौ जहाति' (कठ. २-१२) इति च । तथा च तदानीमाविर्भूतब्रह्मस्वरूपेण 'ततः संवत्सरोऽजायत' इति श्रुत्या क्रियाशक्त्यात्मककालोत्पत्तिश्रवणात् तस्मिन् ब्रह्मण्येव लये कालं हन्ति नाशयतीति तथा नामनिर्वचनं युक्तं वक्तुमिति भावः ॥

அஜபாரூபேண ப்ராணாபானநாமகசந்த்³ரஸூர்யநியமனே புருஷாணா நியமித பரிமிதாயு꞉ ஸ்வரூபைக விம்ஶதிஷட்ஶதாதி⁴க ஸஹஸ்ரஸங்க்²யாகநிர்க³மனரூபண க்ஷபயந்தி அவஶேஷாயுஷோ யுக³கல்பாத்³யவிஶிஷ்டரய வ்ரு’த்³தௌ⁴ புன꞉ ஸம்’ய - மனே ததா² ததா² வ்ரு’த்³தௌ⁴ ஸம்’யுஞ்ஜானஸ்ய ஸர்வப்ராணேந்த்³ரியஸ்ய வ்ரு’த்தி - லயே மனோன்மன்யவஸ்தா² நிஷ்பத்³யதே | ததா² ச ஶ்ருதி꞉ 'ப்ரு’தி²வ்யப்தேஜோ(அ) - னிலகே² ஸமுத்தி²தே பஞ்சாத்மகே யோக³கு³ணே ப்ரவ்ரு’த்தே | ந தஸ்ய ரோகோ³ ந ஜரா ந ம்ரு’த்யு꞉ ப்ராப்தஸ்ய யோகா³க்³னிமயம்’ ஶரீரம் ||' (ஶ்வேதா. 2-12) இதி, 'அத்⁴யாத்மயோகா³தி⁴க³மேன தே³வம்’ மத்வா தீ⁴ரோ ஹர்ஷஶோகௌ ஜஹாதி' (கட². 2-12) இதி ச | ததா² ச ததா³னீமாவிர்பூ⁴தப்³ரஹ்மஸ்வரூபேண 'தத꞉ ஸம்’வத்ஸரோ - (அ)ஜாயத' இதி ஶ்ருத்யா க்ரியாஶக்த்யாத்மககாலோத்பத்திஶ்ரவணாத் தஸ்மின் ப்³ரஹ்மண்யேவ லயே காலம்’ ஹந்தி நாஶயதீதி ததா² நாமநிர்வசனம்’ யுக்தம்’ வக்துமிதி பா⁴வ꞉ ||

ஹம்ஸ: ஹம்ஸேன மந்த்ரேண …. இது ஒரு ஆழமான நாமம். ஹம்ஸ: என்பது அஜபா ஸ்வரூபம். அஜபா என்றால் ஜபம் அற்ற ஸ்வரூபம் என்று அர்த்தம். அது ஒரு ஸ்வபாவ ஸ்வரூபம். சந்திர, ஸூரியர்கள் ப்ராண அபான வாயுக்களால் ஒரு மனிதனுக்கு ஸூர்யோதயமும் மறுநாள் சூரியோதயம் வரை 21600 ஸ்வாஸங்களை உண்டாக்குகிறது. ஸ்வாஸம் என்பது காற்றை உள்ளுக்கு இழுப்பதும் அதை வெளியிடுவதும் ஆகும். இந்த ஸ்வாஸங்களால் தான் ஒரு மனிதனுக்கு அவனுடைய ஆயுள் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ப்ராண வாயுவை அதிகமாக ஸ்வாசிப்பதால் ஆயுள் வ்ருத்தியும், அதிகமாக வெளியே விடுவதால் ஆயுளின் க்ஷீணமும் ஏற்படுகிறது. அதனால் ப்ராணத்தை ஆயாயமம் செய்து கும்ப சத்தியை வ்ருத்தி செய்வதால் ஆயுள் வ்ருத்தி என்று யோக சாஸ்திரம் கூறுகிறது. இதனால் ஸர்வ இந்திரியங்களும் சித்த வ்ருத்திகளும் லயம் அடைகின்றன. சித்த வ்ருத்தி நிரோதமே மனோன்மணி அவஸ்தை என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

'पृथिव्यप्तेजोऽनिलखे समुत्थिते पञ्चात्मके योगगुणे प्रवृत्ते । न तस्य रोगो न जरा न मृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरम् ॥' (श्वेता. २-१२) 'ப்ரு’தி²வ்யப்தேஜோ(அ)னிலகே² ஸமுத்தி²தே பஞ்சா - த்மகே யோக³கு³ணே ப்ரவ்ரு’த்தே | ந தஸ்ய ரோகோ³ ந ஜரா ந ம்ரு’த்யு꞉ ப்ராப்தஸ்ய யோகா³ க்³னிமயம்’ ஶரீரம் ||' (ஶ்வேதா. 2-12) என்று பதஞ்சலி யோக ஸூத்ரத்திலே ஒரு ஸ்ருதி வாக்கியம் கூறுகிறது.

'अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं मत्वा धीरो हर्षशोकौ जहाति' (कठ. २-१२) 'அத்⁴யாத்மயோகா³தி⁴ - க³மேன தே³வம்' மத்வா தீ⁴ரோ ஹர்ஷஶோகௌ ஜஹாதி' (கட². 2-12) மற்றோரு ஸ்ருதி வாக்கியம் இதை கூறுகிறது. சித்த வ்ருத்தி நிரோதம் செய்த பின் அந்த யோகியானவன் அத்யாத்ம யோகத்தினால் ஜீவ ப்ரஹ்ம ஐக்கிய ஸாக்ஷாத்-காரத்தை அவன் அடைந்து ஸுக, துக்கங்களை ஜெயித்து தீரன் ஆகின்றான். இப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமான ஞானியிடம் இருந்து தான் க்ரியா சக்தி வடிவமான காலத்தின் உற்பத்தி ஸ்ருதிகளிலே காண்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

'ततः संवत्सरोऽजायत' 'ததः ஸம்'வத்ஸரோ(அ)ஜாயத' என்பது ஸ்ருதி வாக்கியம். இங்ஙனம் எந்த ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தில் இருந்து காலம் உற்பத்தி ஆயிற்றோ, அங்கேயே இருந்து அதிலே லயமாகின்றது அதாவது நாசத்தை அடைகிறது. அதனால் ப்ரஹ்ம அபின்ன சித் சக்தியாக இருக்கக்கூடிய பரதேவதை காலத்தை வென்றவள் (நாசம் செய்பவள்). அதனால் கால தத்துவத்திற்கு அதீதமானவள் என்பது கருத்து. கால ஹந்தரீ என்றால் காலத்தை வென்றவள் என்று அர்த்தம். காலாதீதஸ்வரூபம் சைதன்யஸ்வரூபம் அம்பாள் என்பது இந்த நாமத்தில் விளக்கியிருக்கின்றது.

ॐ कालहन्त्र्यै नमः ||१४२||
ஓம் காலஹந்த்ர்யை நம꞉ ||142||

कामेशी | (143)
காமேஶீ | 143

कामानां भोग्यपदार्थानां यथादृष्टं ईष्टे प्रेरयतीति तथा ||

காமானாம்' போ⁴க்³யபதா³ர்தா²னாம்' யதா²த்³ரு'ஷ்டம்' ஈஷ்டே ப்ரேரயதீதி ததா² ||

காமத்தை விரும்பக்கூடிய போக்கிய பதார்த்தங்களை விரும்பக்கூடிய ஜீவர்களுடைய அந்த எண்ணத்துக்கு இணங்க, அவரவர்களுடைய கர்ம பலனின் ப்ரகாரம் அதை அடைவிக்கும் படி ப்ரேரணை செய்யக்கூடியவள் அதாவது அதற்கு ஆஞ்ஞை செய்யக்கூடியவள் அம்பாள் என்று இந்த நாமம் தெரிவிக்கிறது.

ॐ कामेश्यै नमः ||१४३||
ஓம் காமேஶ்யை நம꞉ ||143||

कामितार्थदा | (144)
காமிதார்த²தா³ | 144

कामितानर्थान् ददातीति तथा, 'आप्तकामः' इति श्रुतेः । संसारदशायामावृतानन्दस्य अनाप्तवद - वभासमानस्य आत्यन्तिकसुखात्मिका मुक्तिर्मे स्यादिति काम्यमानत्वादात्मनः कामितत्वम् । कामित - श्चासावर्थश्चेति तस्यैव ज्ञानस्यावरणाभिभावकत्वेन प्राप्तप्राप्तिरूपतया तं ददाति प्रयच्छतीति प्रकाश - स्वरूपेण अनुभावयतीत्यर्थः ||

காமிதானர்தா²ன் த³தா³தீதி ததா², 'ஆப்தகாம:' இதி ஶ்ருதே: | ஸம்’ஸாரத³ஶாயா - மாவ்ரு’தானந்த³ஸ்ய அனாப்தவத³வபா⁴ஸமானஸ்ய ஆத்யந்திகஸுகா²த்மிகா முக் - திர்மே ஸ்யாதி³தி காம்யமானத்வாதா³த்மன: காமிதத்வம் | காமிதஶ்சாஸாவர்த²ஶ் - சேதி தஸ்யைவ ஜ்ஞானஸ்யாவரணாபி⁴பா⁴வகத்வேன ப்ராப்தப்ராப்திரூபதயா தம்’ த³தா³தி ப்ரயச்ச²தீதி ப்ரகாஶஸ்வரூபேண அனுபா⁴வயதீத்யர்த²: ||

காமித - அர்த்த - தா : காமித அர்த்தத்தை அதாவது விரும்பும் புருஷார்த்தத்தை ஜீவர்களுக்கு ‘தா’ கொடுப்பவள். ஸம்ஸார திசையிலே நிஜஸ்வபாவமான ஆனந்தம் அஞ்ஞானத்தினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த காரணத்தினால் தன்னுடைய ஆனந்தம் தன்னிடத்தில் இல்லை என்று நினைத்து அத்தகைய ஆனந்த ரூப மோக்ஷம் தனக்கு உண்டாக வேண்டும் என்றால் ஒவ்வொரு ஜீவனும் வெளியே விஷயத்தை விரும்புகின்றான். நித்யானத்தை ஸ்வரூபம் தான் மோக்ஷம். அதுவே காமிதார்த்தம் என்று பரதேவதை வித்யாஸ்வரூபிணியாய் இருப்பதினால் ஜீவர்களிடம் உள்ள அந்த தவறான எண்ணத்தை அஞ்ஞானத்தை நாஸம் செய்து அதன் மூலமாக அவர்களால் ஸ்வயமாய் விரும்பப்பட்ட ஆனந்த நிலையை அவர்கள் அடையும்படி செய்கிறாள். அதாவது நித்ய ஸித்ய பரமபுருஷார்த்த வடிவான நித்யானந்த நிலையை புதிதாய் அடைவது போல் அடைவிக்கின்றாள். ப்ரகாஷ விமர்ஷ ஸாமான்யமே இன் நிலையாகும் என்று அறிதல் வேண்டும். அந்த ஸாமான்ய என்பது ஒரு வித வித்தியாஸமும் அற்ற நிலை என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒருவனுக்கு தான் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் என்று தெரியவில்லை. குரு வாக்கியத்தின் மூலமாகவும் ஸ்ரவணத்தின் மூலமாகவும் அவனுக்கு தான் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் என்று தெரிகின்றது. அதிலே விமர்சிக்க கூடிய விஷயம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்டால் ஒன்றும் கிடையாது. அது பார்வையிலே வித்தியாசம். ஒருவருடைய பார்வையுனுடைய த்ருஷ்டி வித்தியாசம். அதனால் அந்த விமர்சனம் அதற்கு இல்லை என்று அறிய வேண்டும்.

ॐ कामितार्थदायै नमः ||१४४||

ஓம் காமிதார்த²தா³யை நம: ||144||

कामसंजीवनी | (145)

காமஸஞ்ஜீவனீ | 145

कामं मन्मथं परमेश्वरनेत्राग्निविप्लुष्टं भण्डासुरात्मना अनेककालदेवलोकविपक्षं कामशास्त्रप्रयोगसमये रतिदेवीप्रार्थनसमीचीनतदीयपूर्वकायं तपश्चर्यादिपरिपाकफलभूतं करुणारसपूरितापाङ्गावलोकनेन संजीवयति सप्राणं कृत्वा तस्मै वरादि प्रयच्छति तेन तं हर्षयतीति तथा ||

காமம்’ மன்மத²ம்’ பரமேஶ்வரநேத்ராக்³னிவிப்லுஷ்டம்’ ப⁴ண்டா³ஸுராத்மனா அனேககாலதே³வலோகவிபக்ஷம்’ காமஶாஸ்த்ரப்ரயோக³ஸமயே ரதிதே³வீப்ரா - ர்த²னஸமீசீனததீ³யபூர்வகாயம்’ தபஶ்சர்யாதி³பரிபாகப²லபூ⁴தம்’ கருணாரஸபூரிதா - பாங்கா³வலோகனேன ஸஞ்ஜீவயதி ஸப்ராணம்’ க்ரு’த்வா தஸ்மை வராதி³ ப்ரயச் - ச²தி தேன தம்’ ஹர்ஷயதீதி ததா² ||

பரமேச்வரனுடைய நெற்றிக்கண்ணினுடைய அக்னியால் சாம்பலான காமதேவன் பின்னர் பண்டாஸுர வடிவத்தால் அனேக காலம் தேவலோகத்திற்கு விரோதியாய் இருந்த மன்மதன். அவனை காமாஸ்த்திர ப்ரயோக ஸமயத்தில் அவனுடைய பார்யையயான ரதி தேவியானவள் லலிதாம்பிகையை ப்ரார்த்தித்து, துதித்து, தவம் செய்து அம்பாள் தன்னுடைய கருணாரஸம் ததும்பும் கடைக்கண் பார்வையால் அந்த மன்மதனை பிழைப்பித்தாள். பிழைப்பித்தது மட்டும் அன்றி அநேக வரங்களையும் அவனுக்கு அருளி அவனை ஸந்தோஷிக்க செய்தாள் என்று இந்த நாமமானது பரம கருணா மூர்த்தி வடிவான அம்பாளை துதிக்கிறது.

ॐ कामसंजीवन्यै नमः ||१४५||
ஓம் காமஸஞ்ஜீவன்யை நம꞉ ||145||

कल्या | (146)
கல்யா | 146

कलयितुं ध्यातुं योग्या। अथवा, सर्वोत्तमदेवत्वेन ध्यातुं योग्या कल्या। कलेः कामधेनुत्वेन यथावा -ञ्छितार्थकारणम् ||

கலயிதும்' த்⁴யாதும்' யோக்³யா | அத²வா, ஸர்வோத்தமதே³வத்வேன த்⁴யாதும்' யோக்³யா கல்யா | கலே꞉ காமதே⁴னுத்வேன யதா²வாஞ்சி²தார்த²காரணம் ||

தியானிப்பதற்கு பாத்திரமானவள் பரதேவதை. ஸர்வ உத்தம தேவதா ஸ்வரூப ஆத்ம அபின்ன ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணி. அந்த பரதேவதையை காட்டிலும் வேறு பொருள் இல்லை. அதனால் எந்தப் பொருளையும் பரதேவதையை விட்டு த்யானிக்க முடியாது. பாணினியின் வ்யாககரணத்திலே 'கல்யா' என்ற வார்த்தை 'கலி' என்ற தாதுவில் இருந்து உண்டானது. இந்த 'கலி' என்ற தாதுவிற்கு அர்த்தம் காமதேனு. அதனால் த்யானிப்பதற்கு பாத்திரமாய் இருக்கும் அம்பாள் காமதேனுவைப்போல் நினைத்ததை அருளக்கூடியவள். விரும்பியதை கொடுக்க கூடியவள் அப்படியென்றால் காமதேனுஸ்வரூபிணி என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

ॐ कल्यायै नमः ||१४६||
ஓம் கல்யாயை நம꞉ ||146||

कठिनस्तनमण्डला | (147)
கடி²னஸ்தனமண்ட³லா | 147

स्तनयोः मण्डले आदिमभागौ सान्तः- प्रदेशौ कठिने अप्रकम्पे अतिस्थिरे वा यस्याः तथा ||

ஸ்தனயோ꞉ மண்ட³லே ஆதி³மபா⁴கௌ³ ஸாந்த꞉- ப்ரதே³ஶௌ கடி²னே அப்ரகம்பே அதிஸ்தி²ரே வா யஸ்யா꞉ ததா² ||

இதனுடைய நேர்முகமான அர்த்தம் ஸ்திரமான, கடினமான ஸ்தனங்களை உடையவள் லலிதாம்பிகை என்று அர்த்தம். இந்த நேரடி அர்த்தம் எதை

லக்ஷியார்த்தமாக கொண்டுள்ளது என்றால், இந்த ஜகத்தை கட்டிக் காத்து உணவு அளிக்க கூடிய அம்பாள் ஒரு போதும் தளர்வது கிடையாது. லலிதாம்பிகை அனைவரையும் கட்டிக்காத்து காப்பாற்றுவதிலே தளர்ச்சி அடையாதவள் என்பதை பூடகமாக கடினமான ஸ்தனங்களை உடையவள் என்று இந்த நாமமானது குறிப்பிடுகிறது.

ॐ कठिनस्तनमण्डलायै नमः ||१४७||
ஓம் கடி²னஸ்தன - மண்ட³லாயை நம: ||147||

करभोरूः कलानाथमुखी कचजिताम्बुदा |
कटाक्षस्यन्दिकरुणा कपालिप्राणनायिका ||२८||
கரபோ⁴ரூ: கலாநாத²முகீ² கசஜிதாம்பு³தா³ |
கடாக்ஷ - ஸ்யந்தி³ - கருணா கபாலி - ப்ராண - நாயிகா ||28||

करभोरूः | (148)
கரபோ⁴ரூ: | 148

करभ इव ऊरू यस्याः सा तथा । 'मणिबन्धादाकनिष्ठं करस्य करभो बहिः' इति प्रमाणादिति भावः ||

கரப⁴ இவ ஊரூ யஸ்யா: ஸா ததா² | 'மணிப³ந்தா⁴தா³கநிஷ்ட²ம்' கரஸ்ய கரபோ⁴ ப³ஹி:' இதி ப்ரமாணாதி³தி பா⁴வ: ||

கரபோரூ: என்பது மணிக்கட்டில் இருந்து சுண்டு விரல் வரை அந்த ப்ரதேசமானது பருத்து படிப்படியாக சிருத்து வருவது போல. அப்படிப்பட்ட பருத்து முறையாய் சிருத்த துடைகளை உடையவள் அம்பிகை என்று அர்த்தம். அதனால் அம்பிகையின் துடையின் மேல் பாகம் பருத்து வர வர சிருத்து என்று ஸூசகமாக சொல்லப்படுகிறது. காண்போரை கவரும் துடைகளை உடையவள்.

ॐ करभोरवे नमः ||१४८||
ஓம் கரபோ⁴ரவே நம: ||148||

कलानाथमुखी | (149)
கலாநாத²முகீ² | 149

कलाः चतुः षष्टिकलाः नाथयति प्रेरयतीति कलानाथः, 'निःश्वसितमेतद्यदृग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदः' (बृ. २-४-१०) इत्यादिश्रुतेः, 'शास्त्रयोनित्वात्' (ब्र. सू. १-१-३) इति न्यायाच्च । तादृशं मुखं वदनं यस्याः सेति तथा। कलानाथश्चन्द्र इव मुखं यस्याः सेति वा ||

கலா: சது: ஷஷ்டிகலா: நாத²யதி ப்ரேரயதீதி கலாநாத²:, 'நி:ஶ்வஸிதமேதத்³ய - த்³ரு'க்³வேதோ³ யஜுர்வேத³: ஸாமவேத³:' (ப்³ரு'. 2-4-10) இத்யாதி³ஶ்ருதே:, 'ஶாஸ்த்ர - யோனித்வாத்' (ப்³ர. ஸூ. 1-1-3) இதி ந்யாயாச்ச | தாத்³ரு'ஶம்' முக²ம்' வத³னம்' யஸ்யா: ஸேதி ததா². கலாநாத²ஶ்சந்த்³ர இவ முக²ம் யஸ்யா: ஸேதி வா ||

கலாநாதம் என்று சொன்னால் ஆய கலைகள் 64. இந்த 64 கலைகளையும் ப்ரேரணை செய்கின்ற ஒரு முகத்தோடு கூடியவள். **'निःश्वसितमेतद्यदृग्वेदो यजुर्वेदः सामवेदः' (बृ. २-४-१०)** **'நி:ஶ்வஸிதமேதத்³யத்³ரு’க்³வேதோ³ யஜுர்வேத³: ஸாமவேத³:' (ப்³ரு’. 2-4-10)** என்று ஒரு வாக்கியம் இருக்கிறது. இந்த ஸ்ருதி ப்ரமாணத்தின் மூலமாக 64 கலைகளையும் தடையின்றி ப்ரேரணை செய்யக்கூடியவள் லலிதாம்பிகை. **'शास्त्रयोनित्वात्' (ब्र. सू. १-१-३) 'ஶாஸ்த்ரயோனித்வாத்' (ப்³ர. ஸூ. 1-1-3)** என்று பிரம்ம ஸூத்ரமும் அதை குறிப்பிடுகிறது. கலைகளுக்கு நாதன் சந்திரன். வளர்க்கலை, தேய்கலை என்று கலைகளை உள்ளடக்கியவன் சந்திரன். அப்படி பட்ட கலாநாதனான சந்திரனைப் போன்ற குளிர்ந்த முகத்தை உடையவள் என்று அர்த்தம்.

ॐ कलानाथमुख्यै नमः ||१४९||
ஓம் கலாநாத²முக்²யை நம: ||149||

कचजिताम्बुदा | (150)
கசஜிதாம்பு³தா³ | 150

कचेन केशभारेण कबरेण वेत्यर्थः । जिताः अधरीकृताः अम्बुदा मेघा यया सा तथा, मेघमण्डलापेक्षया ऊर्ध्वगामिशिरोरुहभारा व्योमकेशीति भावः । अथवा, केशवृत्तिनीलरूपेण सादृश्यासहत्वेन धिक्कृताः मेघाः यया सा तथा ||

கசேன கேஶபா⁴ரேண கப³ரேண வேத்யர்த²: | ஜிதா: அத⁴ரீக்ரு’தா: அம்பு³தா³ மேகா⁴ யயா ஸா ததா², மேக⁴மண்ட³லாபேக்ஷயா ஊர்த்⁴வகா³மிஶிரோருஹபா⁴ரா வ்யோமகேஶீதி பா⁴வ: | அத²வா, கேஶவ்ரு’த்திநீலரூபேண ஸாத்³ரு’ஶ்யாஸஹத்வேன தி⁴க்க்ரு’தா: மேகா⁴: யயா ஸா ததா² ||

கருமை நிறத்தினால் மேகத்தை பழிக்கும் படியான கேசபாரத்தை உடையவள் அம்பிகை. அதனால் அம்பாளின் கூந்தல் மேகங்களுக்கு மேலே இருக்கிறது. அதனால் அவளுக்கு ‘வ்யோமகேஶீ’ என்று ஒரு நாமம் கூட உண்டு. மேகத்தை வெட்கம் அடைய செய்யக்கூடிய கருமை நிற கூந்தலை உடையவள்.

ॐ कचजिताम्बुदायै नमः ||१५०||
ஓம் கசஜிதாம்பு³தா³யை நம: ||150||

कटाक्षस्यन्दिकरुणा | (151)
கடாக்ஷஸ்யந்தி³கருணா | 151

यद्यपि दीनेषु परिपाल्यत्ताबुद्धिर्देवानां महतां करुणेत्युच्यते, तथापि तस्याः आन्तरत्वेन अज्ञायमानतया तेषु भक्त्यतिशयेन प्रवृत्त्यर्थं सेवादौ तद्वत्ताज्ञानस्यावश्यकफलप्रदानादिहेतुतया निश्चयेन तदनुरूपकसात्त्विकवीक्षणस्मेरसंभाषणादिसत्त्व तत्रावश्यं भवतीति कार्यसत्त्वप्रसञ्जितकारणसत्त्ववत्त्वात्, करुणायाः नवरसेष्वन्तर्भावात्, रसशब्दस्य मधुरादौ रूढत्वात् तेषामनिर्वचनीयत्वेऽपि अनुभवगोच -

रतायामिक्ष्वादिसारद्रव्यपदार्थनिष्ठत्वोपलब्धेः तत्संबन्धवशात् परंपरया द्रवद्रव्यवृत्तिस्यन्दनरूपक्रिया -
श्रयत्वमुपचर्यते । तथा च कटाक्षस्यन्दिनी करुणा परिपाल्यताबुद्धिरूपा यस्याः सा तथा ||

யத்³யபி தீ³னேஷு பரிபால்யத்தாபு³த்³தி⁴ர்தே³வானாம்’ மஹதாம்’ கருணேத்யுச் -
யதே, ததா²பி தஸ்யா꞉ ஆந்தரத்வேன அஜ்ஞாயமானதயா தேஷு ப⁴க்த்யதிஶயேன
ப்ரவ்ரு’த்த்யர்த² ஸேவாதௌ³ தத்³வத்தாஜ்ஞானஸ்யாவஶ்யகப²லப்ரதா³நாதி³ஹே -
துதயா நிஶ்சயேன தத³னுரூபகஸாத்த்விகவீக்ஷணஸ்மேரஸம்பா⁴பணாதி³ஸத்த்வ
தத்ராவஶ்யம்’ ப⁴வதீதி கார்யஸத்த்வப்ரஸஞ்ஜிதகாரணஸத்த்வவத்த்வாத், கருணா -
யா꞉ நவரஸேஷ்வந்தர்பா⁴வாத், ரஸஶப்³த³ஸ்ய மது⁴ராதௌ³ ரூட⁴த்வாத் தேஷாம -
நிர்வசனீயத்வே(அ)பி அனுப⁴வகோ³சரதாயாமிக்ஷ்வாதி³ஸாரத்³ரவ்யபதா³ர்த²நிஷ்ட²
- த்வோபலப்³தே⁴꞉ தத்ஸப³ந்த⁴வஶாத் பரம்பரயா த்³ரவத்³ரவ்யவ்ரு’த்திஸ்யந்த³ன
ரூபக்ரியாஶ்ரயத்வமுபசர்யதே | ததா² ச கடாக்ஷஸ்யந்தி³னீ கருணா பரிபால்யதா -
பு³த்³தி⁴ரூபா யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

எல்லா தேவதைகளுக்கும் உயர்ந்த, தாழ்ந்த ஸ்திதியில் உள்ள அனைவர்களையும் நல்ல நிலமையிலையும், தீன நிலமையிலையும் இருக்க கூடியவர்களை ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துக்கு கருணை என்று வருகிறது. இந்த கருணை என்பது கண்ணுக்கு புலப்படாத ஒரு ஆனந்தமான ஒரு பாவம். அதுவும் ஒரு ஆந்தரமான பாவம் (உள்ளே தான் அது இருக்கிறது). இது நவரஸங்களிலே ஒன்று. மதுரம் என்பதை இந்த பதமானது இனிப்பு (ஆனந்தம்) என்று தெரிவிக்கிறது. மதுர ரஸத்தை கருப்பஞ்சாற்றின் ருசியை அனுபவத்தினால் தான் அறிய முடியும். அப்படியே இந்த கருணா ரஸமும் புன்முறுவல், இனிமையான சம்பாஷணை, ஹித பாஷாணம், அபாங்க லீலை என்ற கடைக்கண் பார்வை, ஆனந்த முகம் (களிப்போடு கூடிய முககுறி) இவற்றால் தான் ஊகிக்க முடியும். இங்ஙனம் மதுர ரஸமானது கரும்பு ரஸ வடிவ ஜல பதார்த்தமாக கூறப்பட்டதோ அங்ஙனமே கருணையும் திரவ பதார்த்தமாக கூறப் பட்டுள்ளது. ‘ஸந்தி கருணா’ வெள்ளம் போல் பெருக்கக்கூடிய கருணையோடு கூடியவள். அதாவது வற்றாத கருணை (கருணை வெள்ளம்). கடாக்ஷம் என்பது கடைக்கண் பார்வை (அபாங்க லீலை). அதாவது வற்றாத கருணைப் ப்ரவாகத்தோடு கூடிய கடைக்கண் பார்வையை உடையவள் என்பது இந்த நாமத்தினுடைய தாத்பர்யம்.

ॐ कटाक्षस्यन्दिकरुणायै नमः ||१५१||

ஓம் கடாக்ஷஸ்யந்தி³ - கருணாயை நம꞉ ||151||

कपालिप्राणनायिका | (152)

கபாலிப்ராணநாயிகா | 152

कपालमस्य अस्तीति कपालि आनन्दभैरवः, तस्य प्राणनायिका प्राणस्येत्युपलक्षणं पञ्चानाम् । नायिका अधिष्ठानत्वेन प्रेरका । 'न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कश्चन । इतरेण तु जीवन्ति यस्मिन्ने -
तावुपाश्रितौ ||' (कठ. ५-५) इति श्रुतेः । तस्यापि हृदयान्तर्पर्तिपरमेश्वररूपति यावत् । प्राणवल्लभेति वा, प्रियेति भावः ॥

கபாலமஸ்ய அஸ்தீதி கபாலி ஆனந்த³பை⁴ரவ:, தஸ்ய ப்ராணநாயிகா ப்ராண - ஸ்யேத்யுபலக்ஷணம்' பஞ்சானாம் | நாயிகா அதி⁴ஷ்டா²னத்வேன ப்ரேரகா | 'ந ப்ரா - ணேன நாபானேன மர்த்யோ ஜீவதி கஶ்சன | இதரேண து ஜீவந்தி யஸ்மின்னேதாவு - பாஶ்ரிதௌ ||' (கட². 5-5) இதி ஶ்ருதே: | தஸ்யாபி ஹ்ரு'த³யாந்தர்பர்திபரமேஸ்வர - ரூபதி யாவத் | ப்ராணவல்லபே⁴தி வா, ப்ரியேதி பா⁴வ: ||

கபாலத்தை உடையவர் கபாலி (பரமேஸ்வரன் என்றும் ஆனந்த பைரவர் என்று கூறலாம்) அவர் பஞ்சப் ப்ராணன்களுக்கும் அதிஷ்டானமாய் உள்ளவர். அவருடைய பஞ்சப் ப்ராணன்களுக்கும் அதிஷ்டானமாய் உள்ளவள். **'न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कश्चन । इतरेण तु जीवन्ति यस्मिन्नेतावुपाश्रितौ ||' (कठ. ५-५) इति श्रुतेः 'ந ப்ராணேன நாபானேன மர்த்யோ ஜீவதி கஶ்சன | இதரேண து ஜீவந்தி யஸ்மின்னே - தாவுபாஶ்ரிதௌ ||' (கட². 5-5) இதி ஶ்ருதே: |** என்பது ஸ்ருதி வாக்கியம். அந்த பரமேஸ்வரனுடைய ஆனந்த பைரவருடைய ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே இருக்க கூடிய பரமேஸ்வர ஸ்வரூபிணியாய் இருக்க கூடியவள்.

கபாலி என்று பெயர் பெற்ற பரமேஸ்வரனுடைய ப்ராண வல்லபை (ப்ரியை) என்பது இதனுடைய பொருள். கபாலியின் 'ப்ராண நாயிகா', ப்ராணனைப் போன்று முக்கிய ஸ்தானத்திலே இருக்கின்றாள் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

ॐ कपालिप्राणनायिकायै नमः ||१५२||
ஓம் கபாலிப்ராணநாயிகாயை நம: ||152||

कारुण्यविग्रहा कान्ता कान्तिधूतजपावलिः |
कलालापा कम्बुकण्ठी करनिर्जितपल्लवा ||२९||
காருண்யவிக்³ரஹா காந்தா காந்திதூ⁴தஜபாவளி: |
கலாலாபா கம்பு³கண்டீ² கரநிர்ஜிதபல்லவா ||29||

कारुण्यविग्रहा | (153)
காருண்யவிக்³ரஹா | 153

कारुण्यं पूर्वोक्तकृपा, करुणस्य भावः, तत् विग्रहः मूर्तिर्यस्याः सेति तथा । कारण्यस्यान्तः - करणपरिणामबुद्धिरूपत्वेन नेत्रान्तवीक्षारास्मितभाषादिनाऽनुमीयमानत्वेऽपि साक्षात्तज्जन्यमनोवाञ्छि - तवरप्रदानादीनां शरीरावयवनिशेषजन्यतया कारुण्यं विग्रहो यस्याः सेति समासोपपत्तिः । मायोपा - धिकरय ब्रह्मणः जगत्सृष्ट्यनुकरणहेतुभूत स्वेच्छामात्रनिमित्ततक कर्मानधीन सच्चिदानन्दघनीभूता - त्मकभक्तानुग्राहकविग्रहवत्तां विना देवेतायाः बुद्धावनारोपेण सगुणोपासनानुपपद्यमानं स्यात्, तदर्थं देवताधिकरणे मन्त्रप्रकाशिता देवाः 'वज्रहस्तः पुरन्दरः' इत्यादिस्वतः प्रमाणवेदवाक्यवशात् बाधकाभाये विग्रहवन्तः अङ्गीकर्तव्या इति प्रतिष्ठापितम् । तथा 'बहुशोभमानामुमां हैमपतीम्' इति केनोपनिषद्भाष्ये हैमानि हेमविकःराणि भूषणानि यरयः सेति वा तथा, हिमवतः अपत्यं स्त्रीति च तथेति परदेवतायाः दिव्यविग्रहवत्त्वं प्रतिष्ठापितम् । तथा व महानुभावानां स्वप्रकाशचैतन्यरूपाणामेवंभूतानां सर्वात्मना सर्वोत्तमानां मूर्तित्रयदेवानां ध्यानाद्युपकाराय तादृशमूर्त्तिमत्त्वम् अस्तीति न किंचिदनीश्वरवादप्रसङ्गा - वकाश इति आस्तां विस्तरः ||

காருண்யம்’ பூர்வோக்தக்ரு’பா, கருணஸ்ய பா⁴வ:, தத் விக்³ரஹ: மூர்திர்யஸ்யா: ஸேதி ததா² | காரண்யஸ்யாந்த:கரணபரிணாமபு³த்³தி⁴ரூபத்வேன நேத்ராந்தவீக்ஷா - ராஸ்மிதபா⁴ஷாதி³னா(அ)னுமீயமானத்வே(அ)பி ஸாக்ஷாத்தஜ்ஜன்யமனோவாஞ் - சி²தவரப்ரதா³நாதீ³னாம்’ ஶரீராவயவநிஶேஷஜன்யதயா காருண்யம்’ விக்³ரஹோ யஸ்யா: ஸேதி ஸமாஸோபபத்தி: | மாயோபாதி⁴கரய ப்³ரஹ்மண: ஜக³த்ஸ்ரு’ஷ்ட - யனுகரணஹேதுபூ⁴த ஸ்வேச்சா²மாத்ரநிமித்ததக கர்மானதீ⁴ன ஸச்சிதா³னந்த³க⁴னீ - பூ⁴தாத்மகப⁴க்தானுக்³ராஹகவிக்³ரஹவத்தாம்’ வினா தே³வேதாயா: பு³த்³வாவனா - ரோபேண ஸகு³ணோபாஸனானுபபத்³யமானம்’ ஸ்யாத், தத³ர்த²ம்’ தே³வதாதி⁴கர - ணே மந்த்ரப்ரகாஶிதா தே³வா: 'வஜ்ரஹஸ்த: புரந்த³ர:' இத்யாதி³ஸ்வத: ப்ரமாண - வேத³வாக்யவஶாத் பா³த⁴காபா⁴யே விக்³ரஹவந்த: அங்கீ³கர்தவ்யா இதி ப்ரதிஷ் - டா²பிதம் | ததா² 'ப³ஹுஶோப⁴மாநாமுமாம்’ ஹைமபதீம்' இதி கேனோபநிஷத்³ - பா⁴ஷ்யே ஹைமானி ஹேமவிக:ராணி பூ⁴ஷணானி யரய: ஸேதி வா ததா², ஹிமவத: அபத்யம்’ ஸ்த்ரீதி ச ததே²தி பரதே³வதாயா: தி³வ்யவிக்³ரஹவத்த்வம்’ ப்ரதிஷ்டா² - பிதம் | ததா² வ மஹானுபா⁴வானாம்’ ஸ்வப்ரகாஶசைதன்யரூபாணாமேவம்பூ⁴தா - னாம்’ ஸர்வாத்மனா ஸர்வோத்தமானாம்’ மூர்தித்ரயதே³வானாம்’ த்⁴யாநாத்³யுப - காராய தாத்³ரு’ஶமூர்த்திமத்த்வம் அஸ்தீதி ந கிஞ்சித³னீஸ்வரவாத³ ப்ரஸங்கா³வ - காஶ இதி ஆஸ்தாம்’ விஸ்தர: ||

‘கருணை’, ‘கருணை வடிவம்’ கருணை என்பதை போன நாமத்திலே பார்த்தோம். அதை வடிவமாக உடையவள். பக்தர்களுக்கு வேண்டக் கூடிய வரங்களை அருள் புரிவதற்கு ஒரு ஸரீரம் அவசியம் வேண்டப்படுகிறது. அதனால் அந்தக்கரண பரிணாமமாகும் முத்தி வடிவமாகவும் கடைக்கண் பார்வையோடு கூடிய புன்முறுவல் வார்த்தைகள் முதலியவற்றால் ஊகித்து அறிய கூடியதாகவும் உள்ள கருணையே பரதேவதைக்கு சரீரமாய் இருக்கின்றது.

மாயா உபாதியோடு இருக்க கூடிய ப்ரம்ஹத்திற்கு, ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்வதற்கு தனது இச்சையே நிமித்தமாகவும், ஸச்சிதானந்த கனமாயும், கர்மாவுக்கு கட்டுப்படாத சைதன்ய ஸ்வரூபமாயும் உள்ள அந்த பரதேவதை, அந்த பரதேவதை பக்தர்களுக்கு அருள் செய்வதற்காக ஒரு சரீரத்தை அவசியம் கற்பித்தல் வேண்டும். இத்தகைய சரீரம் இல்லை என்றால் ஸாதகர்கள் த்யானிப்பதற்கு வழியில்லை. ஆதலால் ஸகுண உபாஸனைக்கு பங்கம் ஏற்படும்.

ஸகுண உபாசனையில் மூலமாகத்தான் நிர்குண விசாரத்துக்கு ஒருவன் க்ரமமாய் செல்ல முடியும். ஆதலால் தான் **'वज्रहस्तः पुरन्दरः'** **'வஜ்ரஹஸ்த: புரந்த³ர:'** என்று தேவதா அதிகரணத்திலே இந்திரன் வஜ்ரத்தை கையில் உடையவன் என்ற ஸ்வப்னமான ஸ்ருதிகளால் மந்திரங்களினால் ப்ரகாசிக்கப்படும் தேவதைகளுக்கு ஸரீரம் இருப்பதில் பாதகம் இல்லை என்று ப்ரஹ்ம ஸூத்ரம் அங்கீகரிக்கிறது.

அன்றியும் **'बहुशोभमानामुमां हैमपतीम्' इति केनो** **'ப³ஹுஶோப⁴மாநாமுமாம்’ ஹைம - பதீம்' இதி கேனோ** என்று கேனோபநிஷத் வாக்கியத்தின் பாஷ்யத்திலே தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை உடைய குமாரி உமா தேவி ஹிமவானின் புத்ரி. மிகவும் ப்ரகாஸ த்தை உடையவள் என்று சரீரத்தை ஒரு

ஸகுண உபாஸனைக்கு ஹேதுவாக வைக்கப்பட்டு உபநிஷத் ப்ரமாணம் கூறுகிறது.

அதனால் பரதேவதைக்கு ப்ரகாஸமே ஸரீரமாய் அமைந்து இருப்பது ப்ரதிவாதனம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. மஹானுபாவர்கள் ஸ்வப்பிரகாஸ சைதன்ய வடிவினரும் எல்லா வகைகளிலும் சிறந்தவர்களும் அக்னி, வாயு, இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் த்யானிப்பதற்காக ஸரீரத்தை மேற்கொண்டு இருக்கிறாள். ஸரீரம் சாஸ்திரத்திலே அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் அனீஸ்வரவாதிகளின் ப்ரசங்கத்திற்கு கொஞ்சம் கூட இங்கே இடம் இல்லை என்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஸரீரம் கற்பிதமாய் இருந்தாலும் ஸகுண உபாஸனைக்கு ஏற்றவாறு அனைவருக்கும் ஸரீரமானது அனுக்ரஹம் செய்யப்பட்டுயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அந்த ஸகுண உபாசனையில் மூலமாக நிர்குண விசாரம் ஏற்படுகிறது என்பதினால் 'மித்யா ஆத்ம ப்ரகாஷனாய' என்ற வாக்கியத்தின் ப்ரகாரம்.

ॐ कारुण्यविग्रहायै नमः ||१५३||
ஓம் காருண்யவிக்³ரஹாயை நம: ||153||

कान्ता | (154)
காந்தா | 154

'कन दीप्तौ' इति धातोः अत्यन्तमनोहरतमेत्यर्थः । मदनगोपालविग्रहा वा । 'कदाविदाद्या ललिता पुंरूपा कृष्णविग्रहा । वंशनादविनोदेन करोति विवशं जगत् ||' इति त्रिपुरतापनीये ||
'கன தீ³ப்தௌ' இதி தா⁴தோ: அத்யந்தமனோஹரதமேத்யர்த²: | மத³னகோ³பால - விக்³ரஹா வா | 'கதா³விதா³த்³யா லலிதா பும்'ரூபா க்ரு'ஷ்ணவிக்³ரஹா | வம்'ஶநாத³ - வினோதே³ன கரோதி விவஶம்' ஜக³த் ||' இதி த்ரிபுரதாபனீயே ||

'கன் தீப்தௌ' என்பது தாதுவினுடையது என்று அர்த்தம். அதனால் பரதேவதையானவள் மிகவும் ப்ரகாஸத்தோடு கூடிய மனோஹரமான வடிவத்தை உடையவள் அல்லது மன்மதனைப் போன்ற அழகு வாய்ந்த கோபால கிருஷ்ண வடிவத்தை உடையவள் என்று கூறலாம். **'कदाविदाद्या ललिता पुंरूपा कृष्णविग्रहा । वंशनादविनोदेन करोति विवशं जगत् ||' इति त्रिपुरतापनीये || 'கதா³விதா³த்³யா லலிதா பும்' - ரூபா க்ரு'ஷ்ணவிக்³ரஹா | வம்'ஶநாத³வினோதே³ன கரோதி விவஶம்' ஜக³த் ||' இதி த்ரிபுரதாபனீயே ||** அதாவது ஒரு காலத்திலே ஆதி சக்தியாய் இருக்க கூடிய லலிதா தேவி ஒரு 'பும்' ரூபமாக அதாவது புருஷ ரூபமாக க்ருஷ்ண வடிவத்தை தாங்கி வேணு நாதம் செய்து ஸர்வப் ப்ரபஞ்சத்தையும் ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்தினாள் என்று த்ரிபுர தாபனீய உபநிஷத்தில் கூறப்படுவதால் இருந்து ப்ரமாண வாக்கியமாக அம்பாளின் வடிவம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

ॐ कान्तायै नमः ||१५४||
ஓம் காந்தாயை நம: ||154||

कान्तिधूतजपावलिः | (155)

காந்திதூ⁴தஜபாவளி꞉ | 155

जपानां जपापुष्पाणाम्, उपलक्षणम् अन्येषामारक्तर्णानाम्, आवलिः पङ्क्तिः दृष्टान्तत्वेन कविभि - रुत्प्रेक्षिता । कान्त्या अप्राकृतस्वच्छपरमानन्दचिद्भासा धूताः परित्यक्ताः पाकृतत्वेन अल्पकान्तिमत्तया उपमायोग्यतया यया सा, 'न हि महान्तो नीचैरुपमीयन्ते' इति न्यायादिति भावः ||

ஜபானாம்’ ஜபாபுஷ்பாணாம், உபலக்ஷணம் அன்யேஷாமாரக்தர்ணானாம், ஆவளி꞉ பங்க்தி꞉ த்³ரு’ஷ்டாந்தத்வேன கவிபி⁴ருத்ப்ரேக்ஷிதா | காந்த்யா அப்ராக்ரு’த - ஸ்வச்ச²பரமானந்த³சித்³பா⁴ஸா தூ⁴தா꞉ பரித்யக்தா꞉ பாக்ரு’தத்வேன அல்பகாந்தி - மத்தயா உபமாயோக்³யதயா யயா ஸா, 'ந ஹி மஹாந்தோ நீசைருபமீயந்தே' இதி ந்யாயாதி³தி பா⁴வ꞉ ||

பரதேவதையினுடைய தேக காந்தி செம்பருத்தி பூவின் கூட்டங்களும் மற்றும் சிவப்பு நிறமாய் உள்ள புஷ்பங்களின் கூட்டங்களும் வெட்கத்தால் தலை குனியும் அளவிற்கு அந்த சிவப்பு நிற புஷ்பங்களை விட பரதேவதையின் தேக காந்தி சிறந்து விளங்குகின்றது என்று இருக்கிறது. லலிதாம்பிகையின் ஸரீரம் சிவப்பு நிறம் உடையது என்பது ‘ஹரிகோபாருணாம் ஸுகா ; ஆரக்த வர்ணா ; ஜபா புஷ்ப நிபாக்ருதி: ; தாடிமீ குஸுமப்ரபா ; பந்தூக குஸும ப்ரஞ்ஞா’ என்ற லலிதா ஸஹஸ்ரநாமங்கள் நமக்கு ப்ரமாணங்களாய் ஏற்படுகின்றது.

பரதேவதையினுடைய செம்மையான நிறம் ஆத்ம கோசர அகண்டாகார வ்ருத்தியை அது ஸூசகமாய் காட்டுகிறது. காந்தி என்பது அப்ராக்ருதமாயும், சுயம் ப்ரகாஸமாயும், ஆனந்தகனமாயும் உள்ள விமர்ச என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஜபா குஸுமம் பூவாய் இருக்க கூடிய மாதுளை புஷ்பம், பந்தூக புஷ்பம் முதலிய சிகப்பு நிற புஷ்பங்கள் ஜட ப்ரகாஸ முள்ள ஸூரியன், சந்திரன், நஷத்திரங்கள், அக்னி, மின்னல், மனம் முதலிய வஸ்துக்களை குறிப்பிடுகின்றன. இவைகள் ப்ரக்ருதி பொருட்கள். அவைகள் அற்ப காந்தியோடு கூடியவை. ஆனால் அற்பமற்ற நித்ய காந்தி ஸ்வரூபமாய் பரதேவதையின் சரீரம் இருக்கிறது என்று இந்த நாமம் குறிப்பிடுகிறது.

ॐ कान्तिधूतजपावल्यै नमः ||१५५||
ஓம் காந்திதூ⁴தஜபாவல்யை நம꞉ ||155||

कलालापा | (156)
கலாலாபா |156

कलाः चतुःषष्टिकलाः आलापो व्यावहारिकशब्दः यस्याः या तथा, 'वेदशास्त्रमयी वाणी यस्याः सा परदेवता' इति वचनात् । कलः अव्यक्तमधुरः सप्रयोजनः आलापः संलापो यस्याः सेति वा तथा, 'अव्य - क्ता भारती तथा' इति महापुरुषसामुद्रिकवचनात् ||

கலா꞉ சது꞉ஷஷ்டிகலா꞉ ஆலாபோ வ்யாவஹாரிகஶப்³த³꞉ யஸ்யா꞉ யா ததா², 'வேத³ - ஶாஸ்த்ரமயீ வாணீ யஸ்யா꞉ ஸா பரதே³வதா' இதி வசனாத் | கல꞉ அவ்யக்தமது⁴ர꞉

ஸப்ரயோஜன꞉ ஆலாப꞉ ஸம்'லாபோ யஸ்யா꞉ ஸேதி வா ததா², 'அவ்யக்தா பா⁴ரதீ ததா²' இதி மஹாபுருஷஸாமுத்³ரிகவசனாத் ||

கலா என்றால் கலைகள் (ஆய கலைகள் 64). அந்த ஆய கலைகள் 64 கையும் எல்லோருக்கும் செய்பவள் (பரவச் செய்பவள்). **'वेदशास्त्रमयी वाणी यस्याः सा परदेवता'** **'வேத³ஶாஸ்த்ரமயீ வாணீ யஸ்யா꞉ ஸா பரதே³வதா'** யாருடைய வாக்கானது வேதத்தையும் சாஸ்திரத்தையும் கூறுகின்றதோ அவளே பரதேவதை என்று ப்ரமாணம் இருக்கின்றது. ப்ரயோஜனத்தோடும், புன்முறுவலோடும் கூடிய ஹிதமான வாக்கியங்களை பேசுபவள் அதாவது உடையவள் என்று அர்த்தமாகிறது. **'अव्यक्ता भारती तथा'** **'அவ்யக்தா பா⁴ரதீ ததா²'** என்று ஒரு ப்ரமாணம் இருக்கின்றது. அதனால் ஹித பாஷணம் என்று சொல்லுகிறது.

ॐ कलालापायै नमः ||१५६||
ஓம் கலாலாபாயை நம꞉ ||156||

कम्बुकण्ठी | (157)
கம்பு³கண்டீ² | 157

कम्बुशब्देन अत्र शङ्खनिष्ठरेखात्रयं लक्ष्यते | तद्वान्कण्ठो यस्याः सेति तथा गुणनामेदम् ||

கம்பு³ஶப்³தே³ன அத்ர ஶங்க²நிஷ்ட²ரேகா²த்ரயம்' லக்ஷ்யதே | தத்³வான்கண்டோ² யஸ்யா꞉ ஸேதி ததா² கு³ணநாமேத³ம் ||

கண்டம் என்றால் கழுத்து. கம்பு என்றால் சங்கு. கம்புகண்டீ என்றால் சங்கு கழுத்து என்று அர்த்தம். நீல கண்டன் என்றால் நீலமான கழுத்து. தமிழில் மிகப் பழமை வாய்ந்த புராணங்களிலே பெண்களுக்கு சங்கு கழுத்து ஒரு அடையாளம் என்று சொல்வது உண்டு. ஒரு நாரீமணியின் அடையாளம் என்று சொல்வது உண்டு. இந்த சங்கிலே மூன்று ரேகைகள் இருக்கின்றது. அப்படி பட்ட மூன்று ரேகைகளோடு கூடிய கழுத்தை உடையவள் பரதேவதை. அந்த பரதேவதையினுடைய கழுத்தை ப்ரேரித்து தான் ப்ரணவம் வெளிப்பட்டது என்று சாஸ்திரங்களிலே கூறுகின்றார்கள். கழுத்தும் சங்கும் அது தனித்தனியாக தொனியையும், ப்ரணவத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. அது உபமான, உபமேயமாய் கூறப்படுகிறது.

இந்த சங்கினுடைய அடியிலே மூன்று ரேகைகளைப் போல, அம்பிகையினுடைய கழுத்திலும் மூன்று ரேகைகள் இருக்கின்றன. அந்த மூன்று மடிப்புகள் அகார, உகார, மகாரங்களை தெரிவு படுத்துகின்றன. அதுவே 'வைகரி மத்யமா பஷ்யந்தி' என்று வாக்குகளை ஸூசகமாக கற்பிக்கின்றது என்று கூறப்படுகின்றது. யாருடைய கழுத்திலே இப்படி பட்ட மூன்று ரேகைகளும் இருக்கிறதோ அது பரதேவதை தான் என்று கம்புகண்டீ என்ற நாமமானது வெளிப்படுத்துகின்றது.

ॐ कम्बुकण्ठ्यै नमः ||१५७||

ஓம் கம்பு³கண்ட்²யை நம꞉ ||157||

करनिर्जितपल्लवा | (158)
கரநிர்ஜிதபல்லவா | 158

करशब्देन करतलं लक्ष्यते । पल्लवशब्देन तन्निष्ठपाटल्यं स्निग्धता लक्षणया इत्यर्थः । तथा च अन्योन्य - गुणयोर्जयपराजये, अर्थात्तद्वतोरपि तौ सिद्धाविति तन्नामोपपत्तिः । 'विवाहश्च विवादश्च समयोरेव शो - भते' इति वचनात् करतले तत्साम्यध्वनिरनेन नाम्ना कृतः । करेण निर्जिताः पल्लवाः यस्याः सा तथा ||

கரஶப்³தே³ன கரதலம்' லக்ஷ்யதே | பல்லவஶப்³தே³ன தந்நிஷ்ட²பாடல்யம்' ஸ்னிக்³ - த⁴தா லக்ஷணயா இத்யர்த²꞉ | ததா² ச அன்யோன்யகு³ணயோர்ஜயபராஜயே, அர்தா²த் - தத்³வதோரபி தௌ ஸித்³தா⁴விதி தந்நாமோபபத்தி꞉ | 'விவாஹஶ்ச விவாத³ஶ்ச ஸம - யோரேவ ஶோப⁴தே' இதி வசனாத் கரதலே தத்ஸாம்யத்⁴வநிரனேன நாம்னா க்ரு'த꞉ | கரேண நிர்ஜிதா꞉ பல்லவா꞉ யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

பல்லவம் என்றால் இளம் தளிர்கள் என்று அர்த்தம். கரபல்லவம் என்றால் உள்ளங்கைகள் தளிர்போன்று மிகவும் மென்மையாக இருக்கின்றது என்று அர்த்தம். ம்ருதுவாயும், சிவப்பாயும் உள்ள இளம் தளிர்கள். பரதேவதையினுடைய உள்ளங்கைகள் அப்படிப்பட்ட இளம் தளிரைக் காட்டிலும் அதிகமான ம்ருதத்துடனும், வழவழப்பும், சிவப்பும் கூடிய அடையாளங்களோடு கூடியது என்று குறிப்பிடப் படுகிறது. இதற்கு ஒரு வாக்கியம் இருக்கிறது **'विवाहश्च विवादश्च समयोरेव शोभते' 'விவாஹஶ்வ விவாத³ஶ்ச ஸமயோரேவ ஶோப⁴தே'** . விவாஹம் என்றால் திருமணம். விவஹம் என்றால் பிரிவு அல்லது ஒரு வாக்குவாதம். திருமணமோ, வாக்குவாதமோ இல்லை சண்டையோ சமமானவர்கள் இடத்தில் தான் ஏற்பட வேண்டும். அப்பொழுது தான் அது சோபிக்கும். அது போல இளம் தளிரும் உள்ளங்கையும் சமமானது. அவர்களுக்குள்ளே போட்டி இருப்பது போல் இருக்கிறது என்று ஒரு கவிஞர் இந்த நாமத்திற்கு ஒரு விளக்கம் தருகிறார்.

ॐ करनिर्जितपल्लवायै नमः ||१५८||
ஓம் கரநிர்ஜித - பல்லவாயை நம꞉ ||158||

कल्पवल्लीसमभुजा कस्तूरीतिलकाञ्चिता |
हकारार्था हंसगतिर्हाटकाभरणोज्ज्वला ||३०||
கல்பவல்லீஸமபு⁴ஜா கஸ்தூரீ திலகாஞ்சிதா |
ஹகாரார்தா² ஹம்'ஸக³ திர்ஹாடகாப⁴ரணோஜ்ஜ்வலா ||30||

कल्पवल्ली समभुजा | (159)
கல்பவல்லீ ஸமபு⁴ஜா | 159

यथा दिव्यवृक्षाः नन्दनोद्याने प्रसिद्धाः तथा तदलंकाराय वल्ल्यादयोऽपि । कल्पयन्ति संपादयन्तीति कल्पाः, कल्पाश्च ता वल्ल्यश्च व्रतत्यः ताभिः समाः भुजाः हस्ताः यस्याः सा तथा । कविसंप्रदायप्राप्या स्त्रीभुजानां वल्लीसाम्योक्तिरिति मन्तव्यम् । अत्र समपदस्वारस्येन तेषामपि तदवच्छिन्नचैतन्यद्वारा यथा

- प्रारब्धं चेतनवल्लोकवाञ्छितफलकर्तृत्वमिति ध्वनितम् । 'एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिश्च' (कठ. ५-९) इति श्रुतेः । 'तत्तदेवावगच्छ त्वं मम तेजोंशसंभवम्' (गीता. १०-४१) इति स्मृतौ च भगवता स्वकीयसच्चिदानन्दस्वरूपावस्थितिरेवोक्ता । अत एव परदेवीभुजानां नैव साम्यो - क्तिरिति शङ्का निरस्ता वेदितव्या, औपाधिकचैतन्येन तथाभूतचैतन्यस्य साम्योपपत्तेः ॥

யதா² தி³வ்யவ்ரு'க்ஷாः நந்த³னோத்³யானே ப்ரஸித்³தா⁴ः ததா² தத³ளங்காராய வல்ல்யாத³யோ(அ)பி | கல்பயந்தி ஸம்பாத³யந்தீதி கல்பாः, கல்பாஶ்ச தா வல்ல்யஶ்ச வ்ரதத்யः தாபி⁴ः ஸமாः பு⁴ஜாः ஹஸ்தாः யஸ்யாः ஸா ததா² | கவிஸம்ப்ரதா³யப்ராப்யா ஸ்த்ரீபு⁴ஜானாம்' வல்லீஸாம்யோக்திரிதி மந்தவ்யம் | அத்ர ஸமபத³ஸ்வாரஸ்யேன தேஷாமபி தத³வச்சி²ன்னசைதன்யத்³வாரா யதா²ப்ராரப்³த⁴ம்' சேதனவல்லோகவான் - சி²தப²லகர்த்ரு'த்வமிதி த்⁴வனிதம் | 'ஏகஸ்ததா² ஸர்வபூ⁴தாந்தராத்மா ரூபம்' ரூபம்' ப்ரதிரூபோ ப³ஹிஶ்ச' (கட². 5-9) இதி ஶ்ருதேः | 'தத்ததே³வாவக³ச்ச² த்வம்' மம தேஜோம்'ஶஸம்ப⁴வம்' (கீ³தா. 10-41) இதி ஸ்ம்ரு'தௌ ச ப⁴க³வதா ஸ்வகீயஸச்சிதா³ - னந்த³ஸ்வரூபாவஸ்தி²திரேவோக்தா | அத ஏவ பரதே³வீபு⁴ஜானாம்' நைவ ஸாம் - யோக்திரிதி ஶங்கா நிரஸ்தா வேதி³தவ்யா, ஔபாதி⁴கசைதன்யேன ததா²பூ⁴தசை - தன்யஸ்ய ஸாம்யோபபத்தேः ||

தேவேந்திரனுடைய நந்த வனத்திலே உள்ள தெய்வீக வ்ருக்ஷங்களிலே ஒன்று கற்பக வ்ருக்ஷம். அந்த கற்பக வ்ருக்ஷத்தின் மேல் படர்ந்து உள்ள கொடிகளால் அந்த வ்ருக்ஷத்தின் அழகானது அதிகரிக்கிறது. அப்படி பட்ட லதா (கொடிகளுக்கு) ஸமமான புஜங்களை உடையவள் என்று பொருளாகிறது. ஸ்த்ரீகளின் (நாரீமணிகளின்) கைகளின் கற்பக கொடிகளுக்கு ஸமானமானவை என கதைகளில் கூறுவது ஸம்ப்ரதாயம். ஸம என்ற பதம் உபயேகிக்கப்பட்டு இருத்தலால் அந்த உபமானமும், உபமேயமும் சமமாய் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்திலே இந்த பதம் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது .

கைகளும் கூட அவற்றின் அதிஷ்டான சைதன்யமாகும் பரதேவதையை போல ஜீவர்களுக்கு அவரவர்களின் ப்ராரப்த அனுஸந்தானமாய் பயனை உண்டு பண்ண வேண்டும் என்று அந்த கைகள் ஜொலிப்பது போல் காண்கிறது. **'एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिश्च' (कठ. ५-९) इति श्रुतेः । 'तत्तदेवावगच्छ त्वं मम तेजोंशसंभवम्' (गीता. १०-४१) 'ஏகஸ்ததா² ஸர்வபூ⁴தாந்தராத்மா ரூபம்' ரூபம்' ப்ரதிரூபோ ப³ஹிஶ்ச' (கட². 5-9) இதி ஶ்ருதேः |** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியத்தினாலும் **'तत्तदेवावगच्छ त्वं मम तेजोंशसंभवम्' (गीता. १०-४१) 'தத்ததே³வாவக³ச்ச² த்வம்' மம தேஜோம்'ஶஸம்ப⁴வம்' (கீ³தா. 10-41)** என்ற ஸ்ம்ருதி வாக்கியத்தினாலும் சைதன்யஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடிய பரதேவதையின் கைகள் பிறருக்கு உதவி செய்வதிலேயே இருக்கிறது என்ற அர்த்தமானது பொருத்தமாகிறது. பரதேவதையின் கைகளுக்கு ஸமமாய் கூறுவதற்கு ஒன்றுமே இல்லை போல் இருக்கிறது என்று எண்ணத்தை நீக்குவதற்காக தான் சோபதிக சைதன்யத்தோடு நிருபாதிக சைதன்யத்தை ஒப்புமை கூறப்பட்டிருக்கிறது. உபாதியோடு இருக்க கூடிய லலிதாம்பிகை உபாதியற்ற சைதன்ய ஸ்வரூபம் (நிர்குண வடிவம்). அதனால் வடிவனைத்தையும் வந்த வடிவற்ற வன்பொருளாய் அம்பாள் இருக்கிறாள் என்று இந்த இடத்திலே கூறப்படுகிறது.

ॐ कल्पवल्लीसमभुजायै नमः ||१५९||
ஓம் கல்பவல்லீஸமபு⁴ஜாயை நம꞉ ||159||

कस्तूरीतिलकाञ्चिता | (160)
கஸ்தூரீதிலகாஞ்சிதா | 160

कस्तूरीतिलकेन ललाटदेशसंस्थापितबिन्द्वाकारमृगनाभिना अञ्चिता चिह्निता अलंकृतेत्यर्थः ||

கஸ்தூரீதிலகேன லலாடதே³ஶஸம்’ஸ்தா²பித பி³ந்த்³வாகாரம்ரு’க³நாபி⁴னா அஞ் - சிதா சிஹ்னிதா அலங்க்ரு’தேத்யர்த²꞉ ||

லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி தனது நெற்றிக்கண்ணிடத்திலே வசீகரமான கஸ்தூரி பொட்டை அணிந்துள்ளாள் என்று இந்த நாமத்தின் அர்த்தமானது குறிப்பிடுகிறது.

ॐ कस्तूरीतिलकाञ्चितायै नमः ||१६०||
ஓம் கஸ்தூரீ - திலகாஞ்சிதாயை நம꞉ ||160||

हकारार्था | (161)
ஹகாரார்தா² | 161

इकारस्य आकाशबीजस्य अर्था, अर्थः स्वरूपचैतन्यम् आकाशविग्रहेत्यर्थः, 'आकाशो ह वै नाम नामरूपयोर्निर्वहिता ते यदन्तरा तद्ब्रह्म' (छा. ८-१४) इति श्रुतेः ॥

இகாரஸ்ய ஆகாஶபீ³ஜஸ்ய அர்தா², அர்த²꞉ ஸ்வரூபசைதன்யம் ஆகாஶவிக்³ரஹே - த்யர்த²꞉, 'ஆகாஶோ ஹ வை நாம நாமரூபயோர்நிர்வஹிதா தே யத³ந்தரா தத்³ப்³ரஹ்ம' (சா². 8-14) இதி ஶ்ருதே꞉ ||

ஹா என்பது ஆகாஸ பீஜம். ஹகாரம் என்பது ஆகாஸ பீஜம். அந்த ஹகாரத்தின் அர்த்த ரூபமாய் விளங்கக்கூடியவள். ஹகாரத்தினுடைய அர்த்த ரூபம் என்றால் ஹகாரத்தின் காரணம் என்று ஆகின்றது.

‘தஸ்மாத் ஆத்மான: ஆகாஸ:... ... வாயு:’ என்ற தைத்ரீய வாக்கியமானது அதற்கு காரணமாய் இருக்கும் காரணம் போல் இருக்க கூடிய சைதன்யத்தை குறிப்பிடுகிறது. அதனால் தான் அதிஷ்டான ஸ்வரூபமான சைதன்யம் அர்த்தம் என்று பொருளாகிறது. அதனால் ஆகாசம் என்ற பூதத்திற்கு அதிஷ்டானமாய் விளங்குபவள் என்ற கருத்து இதனுடைய தாத்பரியம். **'आकाशो ह वै नाम नामरूपयोर्निर्वहिता ते यदन्तरा तद्ब्रह्म' (छा. ८-१४) 'ஆகாஶோ ஹ வை நாம நாமரூபயோர் - நிர்வஹிதா தே யத³ந்தரா தத்³ப்³ரஹ்ம' (சா². 8-14)** என்பது ஸ்ருதி வாக்கியமாய் இருக்கிறது. அனைத்தையும் படைத்து நிர்வாகம் செய்யக்கூடியவள் பரமேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூப ஸித்தியான சைதன்யம் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ॐ हकारार्थायै नमः ||१६१||

ஓம் ஹகாரார்தா²யை நம: ||161||

हंसगतिः | (162)
ஹம்’ஸக³தி꞉ | 162

हन्ति गच्छतीति हंसः प्राणः आदित्यो वा । हंसस्य प्राणस्य गतिः गमनागमने लक्षणया तज्जाप्याजपामन्त्ररूपा यस्याः सा तथा, 'हकारेण बहिर्याति सकारेण पुनर्विशेत्' इति वचनात् । यद्वा, तदभिमानिदेवतारूपाग्नीषोमात्मकसूर्यचन्द्रगती अहोरात्रात्मककालस्वरूपायाः यस्याः सा । अथवा, हन्ति देहाद्देहान्तरं गच्छति स्वकर्मवशेनेति हंसो जीवः तस्य गतिः, प्राप्यस्थानं मुक्तिरित्यर्थः, 'ब्रह्मविदाप्नोति परम्' (तै. २-१) 'यद्गत्वा न निवर्तन्ते ' (गीता. १५-६) इति श्रुतिस्मृतिवचनात् । अथवा, हन्ति स्वकार्यभूतं जगत्प्रविशतीति हंसः । 'हंसस्तु परमेश्वरः' इति नृसिंहतापनीये । गम्यते प्राप्यते शरणत्वेन प्रपद्यते चतुर्विधभक्तैरिति गतिः । हंसश्चासौ गतिश्चेति सामानाधिकरण्यसमासः, 'हंसः शुचिषत्' (कठ. ५-२) इति श्रुतेः । आहोस्वित्, हंसस्य ब्रह्मवाहनस्य गतिरिव गमनं यस्याः सा तथा । उताहो, हंसशब्देन नामैकशब्देन हंसकं पादकटकमुच्यते; गम्यते अनेनेति गतिः चरणम् हंसयुक्ते गती पादारविन्दे यस्याः सा तथा । यद्वा, हंसशब्देन नित्यानित्यसारासारजडाजडादिवस्तुविवेकसमर्थाः, घ्नन्ति गच्छन्ति प्रतिग्रामं प्रतिदेशम् इति हंसाः परिव्राजकाः चतुर्थाश्रमिणः निष्कामाः, तेषां गतिः गम्यते ज्ञायते साक्षात्क्रियत इति गतिः, 'संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्वाः' (मुण्ड. ३-२) इति श्रुतेः । 'ये पूर्वं देवा ऋषयश्च तद्विदुः ते तन्मया अमृता वै बभूवुः' (श्वे. ५-६) इति श्रुतेः । जीवन्मुक्तपुरुषानुभूयमानपरमानन्दमुक्ति - स्वरूपेत्यर्थः ॥

ஹந்தி க³ச்ச²தீதி ஹம்’ஸ꞉ ப்ராண꞉ ஆதி³த்யோ வா | ஹம்’ஸஸ்ய ப்ராணஸ்ய க³தி꞉ க³மநாக³மனே லக்ஷணயா தஜ்ஜாப்யாஜபாமந்த்ரரூபா யஸ்யா꞉ ஸா ததா², 'ஹகா - ரேண ப³ஹிர்யாதி ஸகாரேண புனர்விஶேத்' இதி வசனாத் | யத்³வா, தத³பி⁴மானி - தே³வதாரூபாக்³னீஷோமாத்மகஸூர்யசந்த்³ரக³தீ அஹோராத்ராத்மககாலஸ்வரூ - பாயா꞉ யஸ்யா꞉ ஸா | அத²வா, ஹந்தி தே³ஹாத்³தே³ஹாந்தரம்’ க³ச்ச²தி ஸ்வகர்மவ - ஶேனேதி ஹம்’ஸோ ஜீவ꞉ தஸ்ய க³தி꞉, ப்ராப்யஸ்தா²னம்’ முக்திரித்யர்த²꞉, 'ப்³ரஹ்ம - விதா³ப்னோதி பரம்' (தை. 2-1) 'யத்³க³த்வா ந நிவர்தந்தே ' (கீ³தா. 15-6) இதி ஶ்ருதி - ஸ்ம்ரு’திவசனாத் | அத²வா, ஹந்தி ஸ்வகார்யபூ⁴தம்’ ஜக³த்ப்ரவிஶதீதி ஹம்’ஸ꞉ | 'ஹம்’ஸஸ்து பரமேஶ்வர꞉' இதி ந்ரு’ஸிம்’ஹதாபனீயே | க³ம்யதே ப்ராப்யதே ஶரண - த்வேன ப்ரபத்³யதே சதுர்வித⁴ப⁴க்தைரிதி க³தி꞉ | ஹம்’ஸஶ்சாஸௌ க³திஶ்சேதி ஸாமானாதி⁴கரண்யஸமாஸ꞉, 'ஹம்’ஸ: ஶுசிஷத்' (கட². 5-2) இதி ஶ்ருதே꞉ | ஆஹோ - ஸ்வித், ஹம்’ஸஸ்ய ப்³ரஹ்மவாஹனஸ்ய க³திரிவ க³மனம்’ யஸ்யா꞉ ஸா ததா² | உதாஹோ, ஹம்’ஸஶப்³தே³ன நாமைகஶப்³தே³ன ஹம்’ஸகம்’ பாத³கடகமுச்யதே; க³ம்யதே அனேனேதி க³தி꞉ சரணம் ஹம்’ஸயுக்தே க³தீ பாதா³ரவிந்தே³ யஸ்யா꞉ ஸா ததா² | யத்³வா, ஹம்’ஸஶப்³தே³ன நித்யாநித்யஸாராஸாரஜடா³ஜடா³தி³வஸ்துவிவே - கஸமர்தா²꞉, க்⁴னந்தி க³ச்ச²ந்தி ப்ரதிக்³ராமம்’ ப்ரதிதே³ஶம் இதி ஹம்’ஸா꞉ பரிவ் - ராஜகா꞉ சதுர்தா²ஶ்ரமிண꞉ நிஷ்காமா꞉, தேஷாம்’ க³தி꞉ க³ம்யதே ஜ்ஞாயதே ஸாக்ஷா - த்க்ரியத இதி க³தி꞉, 'ஸம்’ந்யாஸயோகா³த்³யதய꞉ ஶுத்³த⁴ஸத்வா꞉' (முண்ட³. 3-2) இதி ஶ்ருதே꞉ | 'யே பூர்வம்’ தே³வா ரு’ஷயஶ்ச தத்³விது³꞉ தே தன்மயா அம்ரு’தா வை ப³பூ⁴வு꞉' (ஶ்வே. 5-6) இதி ஶ்ருதே꞉ | ஜீவன்முக்தபுருஷானுபூ⁴யமானபரமானந்த³முக்திஸ்வரூ - பேத்யர்த²꞉ ||

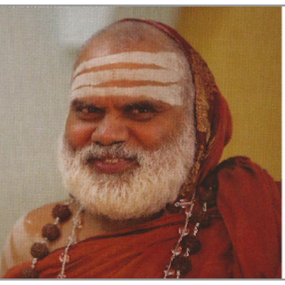
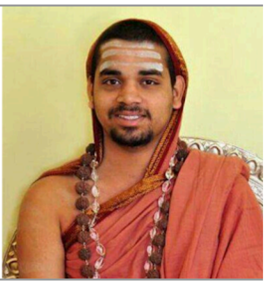

பகவான் சங்கரர் சொல்கிறார் ஜீவர்களுடைய ப்ராண ஸஞ்சாரத்துக்கு ஹம்சம் என்று பெயர். 'ஹன்' என்ற தாதுவில் இருந்து வருகிறது. ஹந்தி கச்சதி என்று ப்ராண ஸஞ்சாரத்துக்கு பெயர். **'हकारेण बहिर्याति सकारेण पुनर्विशेत्' 'ஹகாரேண ப³ஹிர்யாதி ஸகாரேண புனர்விஶேத்'** என்று ஒரு வாக்கியம் சொல்கிறது. அதனால் 'ஸ' , 'ஹ' என்ற இங்கு இரண்டு அக்ஷரங்கள் மிகவும் முக்கியமாய் சொல்லப்படுகின்றது. அதனால் 'ஸோஹம்..', 'ஸோஹம்..' என்ற ஒரு அபிப்யாஸம் சொல்லப்படுகின்றது. இந்த அப்பியாஸத்தின்படி பாஹ்ய ஸஞ்சாரத்தினால் ஹகாரம், அந்தர் ஸஞ்சாரத்தினால் விகாரமும் ஏற்பட்டு இந்த ஹகார ஸகாரங்கள் அஜபா என்று சொல்லப்படுகின்றன. அதாவது உச்சரிக்காமல் உச்சரிக்கப்படுகின்ற மந்திரங்கள். இதுவே ஆத்ம மந்திரமாய் இருக்கின்றது. இப்படி பட்ட அஜபா ஸ்வரூபம் மந்திர வடிவமாய் ஆத்ம மந்திர வடிவமாய் இருக்கிறாள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி.

அல்லது ஹகார, ஸகாரங்களின் அபிமான தேவதைகளால் இருக்கும் 'அக்னி சோமாத்ம:' ஸூரிய, சந்திரர்களின் கதிகள் இரவு, பகலாக கால ரூபமாய் அம்பாள் விளங்குகிறாள். அல்லது ஒவ்வொரு ஜீவன்களும் செய்த புண்ணிய பாபத்திற்கு தக்கபடி யோனிகளை அடைவதற்கும், ஜீவர்கள் அப்படிப்பட்ட யோனிகளை அடைவதால் ஜீவகதி 'ஹம்ஸ:' என்ற பொருளுக்கு பாத்திரமாகிறார்கள், 'கதி:' என்பது முடிவிலே அடையக்கூடிய இடம். ஆனால் ஒரு ஒரு ஜீவனும் முடிவிலே அடையக் கூடிய இடம் மோக்ஷம் (விடுதலை). ஜீவர்களுக்கு மோக்ஷ ஸ்வரூபமாய் விளங்குபவள் என்று இந்த நாமத்திலே லக்ஷ்ய வாக்கியமாய் (லக்ஷ்யார்த்தமாய்) குறிப்பிடப்படுகிறது. **'ब्रह्मविदाप्नोति परम्' (तै. २-१) 'यद्गत्वा न निवर्तन्ते ' (गीता. १५-६) 'ப்³ரஹ்மவிதா³ப்னோதி பரம்' (தை. 2-1) 'யத்³க³த்வா ந நிவர்தந்தே ' (கீ³தா. 15-6)** என்ற ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி வாக்கியங்கள் இதற்கு ப்ரமாணமாய் இருக்கின்றது.

பரமேஸ்வரி தன்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட காரிய வடிவமான ப்ரபஞ்சத்திலே ப்ரவேசித்தல் என்பது ஹம்ஸ: என்பதின் பொருளாகும். **'हंसस्तु परमेश्वरः' 'ஹம்'ஸஸ்து பரமேஶ்வர:'** பரமேஸ்வரனையே சரணமாய் அடைதல். அதுவே சரணாகதி தத்துவத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. பகவான் கீதையிலே பக்தர்களை நான்கு விதமாய் பிரிக்கிறார். ஆர்த்தி, அர்த்தார்த்தி, ஜிக்ஞாஸு , ஞானி என்று. அப்படிப்பட்ட நான்கு வித பக்தர்களிலே 'ஞானி து ஆத்மைவ' என்று சொல்கிறார்.

பரமேஸ்வர வடிவமாய் இருக்க கூடியது என்பது திரண்ட பொருள். நான்கு விதமான பக்தர்களையும் ஆஸ்ரயக்கின்றாள் என்பது இதனுடைய தாத்பர்யம். **'हंस: शुचिषत्' (कठ. ५-२) 'ஹம்'ஸ: ஶுசிஷத்' (கட². 5-2)** என்று கடோபநிஷத்தில் ஒரு வாக்கியம் இருக்கின்றது. நான்முக ப்ரஹ்மமாய் இருக்க கூடிய ப்ரம்மாவுக்கு வாஹனமாய் இருக்க கூடியது ஹம்ஸம். அப்படி பட்ட ஹம்ஸத்தைப் போன்ற நடையை உடையவள். அந்த அன்னமானது தேவலோகத்தில் இருக்கக்கூடிய பக்ஷியானது பாலையும் தண்ணீரையும் பிரித்து எடுக்க கூடிய சக்தியை உடையது. அது போல சத்தியம் மித்யா என்று பிரித்து பார்க்கும் ஞான சக்தியோடு இருக்க கூடியவள் பரதேவதை என்று லக்ஷ்யமாக நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஹம்ஸம் என்ற பாத சிலம்புகளோடு இருக்கக்கூடிய திருவடிகளை உடையவள் பரதேவதை என்ற அர்த்தம் கூட இங்கே தொனிக்கிறது. அல்லது நித்ய, அநித்ய ஜட சேதன, பர அபராதி விவேகத்தோடு கூடி ஓர் இடத்திலும் நிலையாக இல்லாமல் சஞ்சாரம் செய்யும் பரமஹம்ஸ ஸந்யாஸிகள் என்பதும் ஹம்ஸ: என்பதனுடைய அர்த்தமாகும். அவர்களால் அபரோக்ஷமாய் அறியப்படும் ஆத்மஅபின்ன ஸ்வரூபிணி பரதேவதை என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

'संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्वाः' (मुण्ड. ३-२) इति श्रुतेः । 'ये पूर्वं देवा ऋषयश्च तद्विदुः ते तन्मया अमृता वै बभूवुः' (श्वे. ५-६) 'ஸம்'ந்யாஸயோகாத்³யதய: ஶுத்³த⁴ஸத்வா:' (முண்ட³. 3-2) இதி ஶ்ருதே: | 'யே பூர்வம்' தே³வா ரு'ஷயஶ்ச தத்³விது³: தே தன்மயா அம்ரு'தா வை ப³பூ⁴வு:' (ஶ்வே. 5-6) இதி ஶ்ருதே: | என்ற வாக்கியமானது இருக்கின்றது. முக்தி ஸ்வரூபம் வடிவமுள்ள முக்திஸ்வரூபிணியே என்று முடிவான ஒரு வாக்கியமாய் பகவான் சங்கரரால் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

ॐ हंसगत्यै नमः ||१६२||
ஓம் ஹம்'ஸக³த்யை நம: ||162||

हाटकाभरणोज्ज्वला | (163)
ஹாடகாப⁴ரணோஜ்ஜ்வலா | 163

हाटकस्य सुवर्णस्य कार्याणि च तानि आभरणानि च हाटकाभरणानि तैरुज्वला तथा प्रकाशिता अलंकृतेत्यर्थः । हाटकस्य सुवर्णरूपब्रह्माण्डस्य आभरणवदुज्वला प्रकाशकरी सत्तास्फूर्तिकरीत्यर्थः । यद्वा, तस्मिन्नाभरणैः मङ्गलसूत्रादिभिः सनाथस्त्रीमण्डलसरूपैरुज्वलतीति । आहोस्वित्, कार्यकार - णद्वयरूपयसुदानेन वसुस्वरूपेण वा उज्ज्वलति प्रकाशत इति तथा, 'वसुरन्तरिक्षसत्' (कठ. ५-२) इति श्रुतेः ||

ஹாடகஸ்ய ஸுவர்ணஸ்ய கார்யாணி ச தானி ஆப⁴ரணானி ச ஹாடகாப⁴ரணானி தைருஜ்ஜ்வலா ததா² ப்ரகாஶிதா அலங்க்ரு'தேத்யர்த²: | ஹாடகஸ்ய ஸுவர்ணரூப - ப்³ரஹ்மாண்ட³ஸ்ய ஆப⁴ரணவது³ஜ்ஜ்வலா ப்ரகாஶகரீ ஸத்தாஸ்பூ²ர்திகரீத்யர்த²: | யத்³வா, தஸ்மிந்நாப⁴ரணை: மங்க³ளஸூத்ராதி³பி⁴: ஸநாத²ஸ்த்ரீமண்ட³லஸரூபை - ருஜ்ஜ்வலதீதி | ஆஹோஸ்வித், கார்யகாரணத்³வயரூபயஸுதா³னேன வஸுஸ்வரூ - பேண வா உஜ்ஜ்வலதி ப்ரகாஶத இதி ததா², 'வஸுரந்தரிக்ஷஸத்' (கட². 5-2) இதி ஶ்ருதே: ||

தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களினால் அலங்கார ஸ்வரூபிணியாக விளங்குபவள். ஹாடகம் என்னும் ஹிரண்யம். அது ப்ரஹ்மாண்டம் என்ற பொருளாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்த ப்ரஹ்மாண்டத்திற்கு அலங்கார வடிவமாக ஆபரண ரூபமாய் இருப்பவள் பரதேவதை. அதாவது இந்த பிரம்மாண்டத்திற்கு ஸத்தா பூர்த்தியை தரக்கூடியவள் பரதேவதை. ஸர்வ ப்ரபஞ்ஜ அதிஷ்டான ரூபிணி (சைதன்ய ஸ்வரூபிணி). ஸுவாஸினிகளின் மத்தியிலே தங்க ஆபரணமாய் ப்ரகாசிப்பவள் என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது காரண ரூப தன் ஸ்வரூபத்தையும் காரிய வடிவமாய் இருக்கக்கூடிய ஆபரணாதி பௌதியங்களையும் அவைகளின் இருப்பையும் உணர்வையும்

கொடுக்கக் கூடியவள் (ப்ரகாஷிக்க செய்பவள்) **'वसुरन्तरिक्षसत्' (कठ. ५-२) इति श्रुतेः 'வஸுரந்தரிக்ஷஸத்' (கட2. 5-2) இதி ஶ்ருதே꞉** என்ற ஸ்ருதியானது இங்கே ப்ரமாணமாய் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

ॐ हाटकाभरणोज्ज्वलायै नमः ||१६३||
ஓம் ஹாடகாப4ரணோஜ்ஜ்வலாயை நம꞉ ||163||

हारहारि कुचाभोगा हाकिनी हल्यवर्जिता ।
हरित्पतिसमाराध्या हठात्कारहतासुरा ॥३१॥
ஹாரஹாரி குசாபோ4கா3 ஹாகிநீ ஹல்யவர்ஜிதா |
ஹரித்பதி - ஸமாராத்4யா ஹடா2த்கார - ஹதாஸுரா ||31||

हारहारिकुचाभोगा | (164)
ஹாரஹாரிகுசாபோ4கா3| 164

हरस्य परमेश्वरस्य इमे संबन्धिनः हाराः ईश्वरत्वाप्तकामत्वनित्यतृप्तत्वादयो गुणाः; तान् हरति तद्विपरीताविद्याद्याधानेन उत्सादयतीति हारहारी, कुचयोराभोगः पर्यन्तभूमिः यस्याः सा तथा । परमेश्वरस्य तद्विषयकाञ्छया तदेकसक्तमनस्त्वेन तत्कारणीभूताविद्यावशवृत्तित्वेन वशीकृतमायत्यस्व - रूपेश्वरत्वसमानाधिकरणाप्तकामत्वादयः अपहृताः, जीवेश्वरयोरेकत्र तेषां तद्गुणावां च सामानाधिकरण्यायोगादित्यर्थः । तथा च ईश्वरस्य मदिष्टसाधनमित्यन्यत्र पदार्थे बुद्धिमत्त्वस्यैव बहुभवनरूपतया तस्य जगदाकारत्वाधायका —इत्यधिकगुणोत्प्रेक्षाविषयत्वेन भोगस्यातिशयोक्तिरिति द्रष्टव्यम् । अथवा, हारान् मुक्तास्रजः हरति आदत्ते इति हारहारी कुचाभोगो यस्याः सेति तथा षट्प्रकारेण मुक्ताहारेण यथोचितकालं भूषितवतीति भावः ॥

ஹரஸ்ய பரமேஶ்வரஸ்ய இமே ஸம்ப3ந்தி4ன꞉ ஹாரா꞉ ஈஶ்வரத்வாப்தகாமத் - வநித்யத்ரு'ப்தத்வாத3யோ கு3ணா꞉; தான் ஹரதி தத்3விபரீதாவித்3யாத்3யாதா4னேன உத்ஸாத3யதீதி ஹாரஹாரீ, குசயோராபோ4க3꞉ பர்யந்தபூ4மி꞉ யஸ்யா꞉ ஸா ததா2 | பரமேஶ்வரஸ்ய தத்3விஷயகாஞ்ச2யா ததே3கஸக்தமனஸ்த்வேன தத்காரணீபூ4தா - வித்3யாவஶவ்ரு'த்தித்வேன வஶீக்ரு'தமாயத்யஸ்வரூபேஶ்வரத்வஸமானாதி4கர - ணாப்தகாமத்வாத3ய꞉ அபஹ்ரு'தா꞉, ஜீவேஶ்வரயோரேகத்ர தேஷாம்' தத்3கு3ணா - வாம்' ச ஸாமானாதி4கரண்யாயோகா3தி3த்யர்த2꞉ | ததா2 ச ஈஶ்வரஸ்ய மதி3ஷ்ட - ஸாத4னமித்யன்யத்ர பதா3ர்தே2 பு3த்3தி4மத்த்வஸ்யைவ ப3ஹுப4வனரூபதயா தஸ்ய ஜக3தா3காரத்வாதா4யகா-இத்யதி4ககு3ணோத்ப்ரேக்ஷாவிஷயத்வேன போ4க3ஸ்யா - திஶயோக்திரிதி த்3ரஷ்டவ்யம் | அத2வா, ஹாரான் முக்தாஸ்ரஜ꞉ ஹரதி ஆத3த்தே இதி ஹாரஹாரீ குசாபோ4கோ3 யஸ்யா꞉ ஸேதி ததா2 ஷட்ப்ரகாரேண முக்தாஹாரேண யதோ2சிதகாலம்' பூ4ஷிதவதீதி பா4வ꞉ ||

பரமேஸ்வரிக்கு ஈஸ்வரத்வம், ஊர்த்வ காமத்வம், ஸர்வஞ்ஞத்வம் இவைகள் எல்லாம் பரமேஸ்வரனோடு சம்பந்தப்பட்டு இருப்பதால் 'ஹாரா ஹர:' என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஸம்பத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவுகள். இதற்கு விபரீதமான உள்ள அவித்யா முதலியவைகளால் அந்த ஈஸ்வர தர்மங்களை அபகரிக்கும் தன்மையோடு கூடிய மாயா விளையாட்டாக 'நாரீ ஸ்தனபர , நாபீ தேசம் த்ருஷ்ட்வா மோஹா வேஷம்' என்று பஜகோவிந்தத்திலே ஆதி சங்கரர் கூறியது

போல பரமேஸ்வரரை அபஹரிக்கும் தன்மையோடு கூடிய ஸ்தன பாகத்தை உடையவள் என்று பொருள்.

ஆபோகம் என்று சொன்னால் அதைச் சூழ்ந்து உள்ள ப்ரதேசம் என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பரமேஸ்வரன் அம்பாளின் நாபி தேசங்களையும் ஸ்தன பரங்களையும் பார்த்து அவற்றிலே மனஸை கொடுத்து அதில் பற்றிய மனம் உடையவனாக ஆகி அந்த பற்றுக்கு காரணமான அவித்யா வ்ருத்தியினால் தனது ஈஸ்வரத்வம், ஆப்த காமத்வம் முதலியவைகளை இழக்கும் தன்மை போல வஸீக்ருதமாகி அந்த வஸீக்ருதமாயிக தன்மையையும் மறக்கும்படி . தன்னால் மாயையை வசப்படுத்த முடியும் என்ற தன்மையையும் மறக்க கூடிய அளவிற்கு மாயையின் விளையாட்டு இருக்கிறது.

இங்ஙனம் பரமேஸ்வரனையே மோஹிக்க செய்யக் கூடிய ஆற்றல் உடைய ஸ்தனபார நாபியோடு கூடியவள் என்பது இதனுடைய திறந்த பொருள். இது ஸ்துதி ப்ரக்ஷ அலங்காரம் என்ற ஒரு பகுதியிலே கூறப்படுகிறது. உயர்த்தி கூறுதல் என்று அர்த்தம். பரமேஸ்வரனையே மோஹிக்க செய்யக்கூடியது என்பது உயர்த்திக் கூறுதல் என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்காக பரமேஸ்வரன் மயங்குகிறார் என்று எடுத்துக் கொள்ள கூடாது, இது ஒரு ஸ்துதி ப்ரக்ஷ அலங்காரம் என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதிகபட்க்ஷமாய் மாயையினுடைய ஒரு செயல் என்ன என்றால் பரமேஸ்வரனை மயங்கச் செய்தல் என்று அர்த்தம்.

ॐ हारहारिकुचाभोगायै नमः ||१६४||
ஓம் ஹாரஹாரி - குசாபோ⁴கா³யை நம: ||164||

हाकिनी | (165)
ஹாகினீ | 165

हाकयति जन्ममरणे छेदयतीति हाकिनी, 'हाक् च्छेदे' इति धातुपाठात् ||

ஹாகயதி ஜன்மமரணே சே²த³யதீதி ஹாகினீ, 'ஹாக் ச்சே²தே³' இதி தா⁴துபாடா²த் ||

பரமேஸ்வரி ஜனன மரணங்களை அழிக்கக்கூடியவள். பிறந்து இறந்து, பிறந்து இறந்து இருக்க கூடிய அந்த ‘புனரபி ஜனனம், புனரபி மரணம்’ என்ற நிலையை அழித்து நித்யானந்த வாழ்வை அளிக்க கூடியவள் என்பது பொருள். நான் நித்யன் அமரன் என்ற அறிவால் புரிந்து கொள்ளும் விஷயத்தை அளிப்பவள் என்று அர்த்தம்.

ॐ हाकिन्यै नमः ||१६५||
ஓம் ஹாகின்யை நம: ||165||

हल्यवर्जिता | (166)
ஹல்யவர்ஜிதா | 166

हलसंबन्धि हल्यं कृष्यादिद्वारा जनकत्वम्, तद्वर्जिता कामादिविहीनशुद्धचैतन्य स्वरूपत्वात् । हल्यं कपटः मित्रेष्वप्यन्यथा स्वान्तःकरणाविष्कृतिः तेन वर्जिता । अविद्याविरहिततत्त्वंपद- लक्ष्यार्थभूतत्वा - दिति यावत् ।।

ஹலஸம்ப3ந்தி4 ஹல்யம்' க்ரு'ஷ்யாதி3த்3வாரா ஜனகத்வம், தத்3வர்ஜிதா காமா - தி3விஹீனஶுத்3த4 சைதன்ய ஸ்வரூபத்வாத் | ஹல்யம்' கபட: மித்ரேஷ்வப்யன்யதா2 ஸ்வாந்த:கரணாவிஷ்க்ரு'தி: தேன வர்ஜிதா | அவித்3யாவிரஹிததத்த்வம்பத3லக்ஷ - யார்த2பூ4தத்வாதி3தி யாவத் ||

ஹல்யம் என்றால் ஹலம் என்று சொல்லக்கூடிய கலப்பையால் (க்ருஷி) விவசாயம் முதலியவற்றால் செய்யக்கூடிய பலன் ஹ்லயன் என்று சொல்லக்கூடியது. அந்த பயங்கள் அநித்யமானவை. அநித்யமான அப்படி கர்ம பலன்கள் அற்றவளாக ஶுத்த சைதன்ய ஸ்வரூபமாய் நைஷ்கர்ம்யமாய் விளங்குபவள் என்பது இதன் மறைபொருள்.

ஹல்யம் என்பது கபடம் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஒன்றை மறைத்து மற்றோன்றை கூறுவது போலாகும். மறைத்து கூறுவதிலே சிறந்தது அவித்யா. அந்த அவித்யை அற்றவள் அதாவது 'தது த்வம் பத' லக்ஷ்ய ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடிய சைத்யன்ய ஸ்வரூபிணி பரதேவதை என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ॐ हल्यवर्जितायै नमः ||१६६||
ஓம் ஹல்யவர்ஜிதாயை நம: ||166||

हरित्पतिसमाराध्या | (167)
ஹரித்பதிஸமாராத்4யா | 167

हरितां दिशां पतयः महेन्द्रादयः तैः सम्यक् श्रद्धाभक्तिपूर्वकम् आराधितुं योग्या । तद्विपक्षानिबर्हणेनेष्ट - प्रापकदैवतत्त्वादित्यभिसंधिः ||

ஹரிதாம்' தி3ஶாம்' பதய: மஹேந்த்3ராத3ய: தை: ஸம்யக் ஶ்ரத்3தா4ப4க்திபூர்வகம் ஆராதி4தும்' யோக்3யா | தத்3விபக்ஷானிப3ர்ஹணேனேஷ்டப்ராபகதை3வதத்த்வாதி3 - த்யபி4ஸந்தி4: ||

'ஹரி என்றால் திசைகளுக்கு அதிபதியாய் இருக்க கூடிய தேவேந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக் பாலகர்கள். ஆராதனைக்கு உரியவர்கள். அப்படிப்பட்ட ஆராதனைக்கு உரிய அஷ்டதிக்பாலர்கர்களால் ஆராதனைக்கு தகுந்தவள் பரமேஸ்வரி. தேவர்களுக்கு எதிரிகளான அஸுரர்களை கொன்று தமக்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் அருள் புரியும் பரமேஸ்வரி பரதேவதையே இந்திராதி திக் பாலர்களின் ஆராதனைக்கு உரியவர்களாக திகழ்கின்றாள்.

ॐ हरित्पतिसमाराध्यायै नमः ||१६७||
ஓம் ஹரித்பதி - ஸமாராத்4யாயை நம: ||167||

हठात्कारहतासुरा | (168)
ஹடா²த்காரஹதாஸுரா | 168

हठात्कारेण अतिशीघ्रतया हताः पराभूताः असुराः अगुरपक्षा महिषादयो यया सा तथा, समबलयोः किल लोके सामाद्युपायः बलाबलविचारणा च भवति । प्रबलस्य तु दुर्बलेषु वैरिषु सिंहस्य मेषेष्विव तदयोगेन अतित्वरयाऽविचारेणैव देवलोकसुखप्रदा - इति नामार्थविचारणायामितरेषु कैमुतिकन्यायेन तत्कारणत्वं ध्वनितमिति योजनीयम् ||

ஹடா²த்காரேண அதிஶீக்⁴ரதயா ஹதாः பராபூ⁴தாः அஸுராः அகு³ரபக்ஷா மஹிஷா - த³யோ யயா ஸா ததா², ஸமப³லயோः கில லோகே ஸாமாத்³யுபாயः ப³லாப³ல - விசாரணா ச ப⁴வதி | ப்ரப³லஸ்ய து து³ர்ப³லேஷு வைரிஷு ஸிம்’ஹஸ்ய மேஷேஷ் - விவ தத³யோகே³ன அதித்வரயா(அ)விசாரேணைவ தே³வலோகஸுக²ப்ரதா³ - இதி நாமார் த²விசாரணாயாமிதரேஷு கைமுதிகந்யாயேன தத்காரணத்வம்’ த்⁴வனித - மிதி யோஜனீயம் ||

மஹிஷன், பண்டாஸுரன் அப்படிப் பட்ட அஸுரர்களை அதி சீக்கிரமாய் வதம் செய்து உலகத்திலே சமபலம் உடைய எதிரிகளுக்கு தான் ஸாம, தான, பேத, தண்டங்கள் போன்றவற்றை ப்ரயோகம் செய்து தன் பலம் எதிரிகளின் பலம் இவற்றை ஊன்றி அறிதல் முதலியன அத்யாவசமாக ஏற்பட்டுள்ளது... ஸாம, தான, பேத தண்டத்தின் மூலம் எதிரியின் பலம் அறியப்பட வேண்டும். பல பராக்ராமங்களில் சிறந்த ஒருவன் ஒரு துர்பலமான எதிரியை சிங்கமானது ஆட்டுக்குட்டியை யாதொரு தயக்கமும் இன்றி, யோசனையும் இன்றி அதி சீக்கிரத்தில் வதம் செய்து விடுவதை போல் வெகு சுலபமாக பரமேஸ்வரி மஹிஷாஸுரன், பண்டாஸுரன் முதலியவர்களை ஸாம, தான, பேதம், தண்டம் இன்றி அதி சீக்கிரத்தில் வதம் செய்கிறாள். செய்ய முடியும் என்பதில் என்ன ஆக்ஷேபம் இருக்கிறது என்று பகவான் சங்கரர் தன்னுடைய பாஷ்யத்தில் கூறுகிறார்.

ॐ हठात्कारहतासुरायै नमः ||१६८||
ஓம் ஹடா²த்கார - ஹதாஸுராயை நமः ||168||

हर्षप्रदा हविर्भोक्त्री हार्दसंतमसापहा |
हल्लीसलास्यसंतुष्टा हंसमन्त्रार्थरूपिणी ||३२||
ஹர்ஷப்ரதா³ ஹவிர்போ⁴க்த்ரீ ஹார்த³ஸந்தமஸாபஹா |
ஹல்லீஸலாஸ்ய - ஸந்துஷ்டா ஹம்’ஸமந்த்ரார்த²ரூபிணீ ||32||

हर्षप्रदा | (169)
ஹர்ஷப்ரதா³ | 169

हर्षः आनन्दकारकः मुखविकासादिकार्योन्नेयः स्वात्मसंभावनेतरपरिभवनिमित्तचित्तवृत्तिविशेषः, कार्यस्य कारणाविनाभावितया तत्प्रदानं तद्धेतोरप्याक्षिपतीति सुखप्रदेत्यर्थः । प्रददातीति प्रदा । अथवा, हर्षं धनयौवनादिसुखं पुत्रबन्धुवर्गादिरूपेण परिहृत्य प्रकर्षेण द्यति खण्डयतीति वा तथा ||

ஹர்ஷ꞉ ஆனந்த³காரக꞉ முக²விகாஸாதி³கார்யோன்னேய꞉ ஸ்வாத்மஸம்பா⁴வனே - தரபரிப⁴வநிமித்தசித்தவ்ரு'த்திவிஶேஷ꞉, கார்யஸ்ய காரணாவிநாபா⁴விதயா தத்ப்ர - தா³னம்' தத்³தே⁴தோரப்யாக்ஷிபதீதி ஸுக²ப்ரதே³த்யர்த²꞉ | ப்ரத³தா³தீதி ப்ரதா³ | அத² - வா, ஹர்ஷம்' த⁴னயௌவநாதி³ஸுக²ம்' புத்ரப³ந்து⁴வர்கா³தி³ரூபேண பரிஹ்ரு'த்ய ப்ரகர்ஷேண த்³யதி க²ண்ட³யதீதி வா ததா² ||

முகம் அல்லது வதன விலாசம் அதாவது ஒரு தெளிவு (தேஜஸ்). அப்படிப்பட்ட அடையாளங்களால் ஊகிக்க கூடிய ஆனந்த காரணம். அம்பாளுடைய வதனமானது ஹர்ஷம் என்று சொல்லக்கூடிய ஆனந்தத்தை வெளிக் காட்டக்கூடிய வதனம். இதரர்களை அதாவது நல்லோர்களை ஹிம்சிப்பவர்களை வதைப்பதால் அதுவே அவர்களுக்கு துக்க காரணமும் ஆகிறது. மனோ வ்ருத்தி விஷேஷங்களுக்கு ஹர்ஷம் என்று பெயர். அதனால் நல்லோர்களுக்கு ஸுகத்தையும் நல்லோர் அற்றவர்களுக்கு துக்கத்தையும் தரக்கூடிய முகத்தை கொண்டவள். ப்ராப்த அனுசாரியாய் புத்ரன், பார்யை, பந்துக்கள் முதலியவர்களால் ஒருவனது தனம், யௌவனம் முதலியவற்றை அபகரிக்கின்றவள் போல 'ப்ராரப்தம் போகாத் : நஷ்யதே' என்பது நியாயமாய் இருப்பதாம்.

லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி பஜகோவிந்தத்திலே கூறிய படி 'மாகுரு தனஜன யௌவன கர்வம் , ஹரதி நிமிஷாத் கால ஸர்வம். மாயா மயமிதம் அகிலம் ஹித்வா ப்ரஹ்ம பதம் த்வம் ப்ரவிஷ விதித்வா ..' தனம். யௌவனம், பதவி அனைத்துமே அநித்யமானது. அதனால் ப்ரஹ்ம பதம் ஒன்றே நித்தியமானது என்று அப்படி பட்ட கர்வத்தை அபகரித்து ப்ரஹ்ம பதத்தை அளிக்கக்கூடியவள். ப்ராரப்தத்தினால் ப்ராரப்தம் போகத்தினால் தான் நஷ்யமடைகிறது. ப்ராரப்த சமயத்திலும் ஒருவனை ஜீவன் முக்தனாக மாற்றி ஜீவிதே முக்தியையும், விதேக முக்தியையும் கொடுக்க கூடியவள் என்று ஹர்ஷ ப்ரதாயை.

'தா' என்றால் தருவதால் என்றும். ஹர்ஷம் என்றால் ஆனந்தத்தை ப்ரக்ருஷேன ததாதி. அதாவது முழுமையாக தரக்கூடியவள் என்று அர்த்தம்.

ॐ हर्षप्रदायै नमः ||१६९||
ஓம் ஹர்ஷப்ரதா³யை நம꞉ ||169||

हविर्भोक्त्री | (170)
ஹவிர்போ⁴க்த்ரீ 170

'स ब्रह्मा स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट्' इति श्रुतेः वसुरुद्रादित्याकारेण हवींषि यजमानेन अग्नौ प्रक्षिप्तानि स्वाहामुखेन भुङ्क्त इति तथा। यद्वा हवींषि कालान्तरभाविफलानि अदृष्टात्मना सूक्ष्मरूपाणि तत्तद्यजमानजीवगतानि भूतसूक्ष्माभिधानानि समष्टिव्यष्टयात्मनेश्वरजीवोपाधि - भूतानि मायाविद्याशब्दितानि मुक्तिपर्यन्तं भुनक्ति पालयतीति वा तथा । अन्यथा संसारस्यानादि - त्वाभावेन आदिमशरीरादुत्पत्तौ अङ्गीक्रियमाणायाम् प्रपञ्चस्याकस्मिकत्वमकृताभ्यागमप्रसङ्गश्च स्या - दिति भावः ||

'ஸ ப்³ரஹ்மா ஸ ஶிவ꞉ ஸ ஹரி꞉ ஸேந்த்³ர꞉ ஸோ(அ)க்ஷர꞉ பரம꞉ ஸ்வராட்' இதி ஶ்ருதே꞉ வஸூருத்³ராதி³த்யாகாரேண ஹவீம்'ஷி யஜமானேன அக்³னௌ ப்ரக்ஷிப் - தானி ஸ்வாஹாமுகே²ன பு⁴ங்க்த இதி ததா² | யத்³வா ஹவீம்'ஷி காலாந்தரபா⁴வி - ப²லானி அத்³ரு'ஷ்டாத்மனா ஸூக்ஷ்மரூபாணி தத்தத்³யஜமானஜீவக³தானி பூ⁴த- ஸூக்ஷ்மாபி⁴தா⁴னானி ஸமஷ்டிவ்யஷ்டயாத்மனேஶ்வரஜீவோபாதி⁴பூ⁴தானி மாயா - வித்³யாஶப்³தி³தானி முக்திபர்யந்தம்' பு⁴னக்தி பாலயதீதி வா ததா² | அன்யதா² ஸம்' - ஸாரஸ்யாநாதி³த்வாபா⁴வேன ஆதி³மஶரீராத்³யுத்பத்தௌ அங்கீ³க்ரியமாணாயாம் ப்ரபஞ்சஸ்யாகஸ்மிகத்வமக்ரு'தாப்⁴யாக³மப்ரஸங்க³ஶ்ச ஸ்யாதி³தி பா⁴வ꞉ ||

பரமேஸ்வரி **'स ब्रह्मा स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट्' 'ஸ ப்³ரஹ்மா ஸ ஶிவ꞉ ஸ ஹரி꞉ ஸேந்த்³ர꞉ ஸோ(அ)க்ஷர꞉ பரம꞉ ஸ்வராட்'** என்ற ஸ்ருதிப்படி பரதேவதையே வஸூ ருத்ர ஆதித்ய உருவம் என்று யாகத்திலே எஜமானர்களால் அக்னியிலே ஸ்வாஹா காலத்திலே செய்யக்கூடிய ஹோமம் செய்யப்பட்ட அவிஸை அவள் ஸ்வீகரிக்கின்றாள் என்று பொருள்.

அல்லது கர்த்ருத்வ புத்தியோடு செய்யக்கூடிய கர்மாகளின் எஜமானனாய் இருக்க கூடிய ஜீவனது அந்தக்கரணத்திலே, அதி ஸூக்ஷமமாயும் காலாந்தரத்திலே பலன் தருவதற்கு நிமித்தமான அதிர்ஷ்டம் என்ற கர்ம பலனிலும் வ்யஷ்டி ஈஸ்வர உபாதியாகும் மாயா ஸ்வரூபமாகவும், ஸமஷ்டி ஜீவ உபாதியாகவும் அவித்யா வடிவமாய் உள்ள அதி ஸூக்ஷமமானது என்பது ஒரு விஷயம் ‘ஹவிர்’ என்பதாகும்.

அக்னியிலே ஆஹூதி செய்யக்கூடிய ஒரு த்ரவ்யம். இதை பரதேவதையானவள் ஜீவர்களின் முக்தி பரியந்தம் பரிபாலிக்கின்றாள். இங்ஙனம் அனாதியாய் பரதேவதையால் பரிபாலிக்கப்பட்ட அதி ஸூக்ஷமமான அது என்னும் ஒன்றை அப்படி அங்கீகரிக்காமல் (ஸ்வீகாரம் செய்யாமல்) போனால் ஸம்ஸாரத்தின் முடிவு ஏற்படாது. ஸம்ஸாரம் அனாதி என்பதும் பொருந்தாது. அதனால் ஆதியான ஒரு ஸரீரத்தை நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். ப்ரபஞ்சம் அபஸ்மார கமாய் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது போல் ஆகும். ஆனால் ‘தபஸா சீயதே ப்ரஹ்ம’ என்ற வாக்கியத்தின் படி கர்ம பலனில் இருந்து அனுபவிப்பதற்கு நேரமும், காலமும் கூடிவரும் பொழுது பகவான் பூரண உற்பத்தியை நீடிக்க தயார் உற்பத்தி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற ஞானத்தோடு, அந்த மாயையின் உதவியோடு அவ்யக்தமாய் இருப்பதை வ்யக்தமாய் செய்கிறார் என்ற கருத்து இதிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. தோஷம் இன்றி பலனை அனுபவித்து ஜீவித்து விதேக முக்தி அதை தரக்கூடியவள் ஹவிர்போக்தாவாய் இருக்க கூடியவள் பரமேஸ்வரி.

ॐ हविर्भोक्त्र्यै नमः ||१७०||
ஓம் ஹவிர்போ⁴க்த்ர்யை நம꞉ ||170||

हार्दसंतमसापहा | (171)
ஹார்த³ஸந்தமஸாபஹா | 171

हृदयावच्छिन्नः हार्दः, 'यो वेद निहितं गुहायाम्' (तै-२-१) इति श्रुतेः । अस्मिन् यत्संतमसं आवारकत्वात् 'तम आसीत्' इति श्रुत्या च आत्मविषयकं तदाश्रयमज्ञानम् अनर्थकरम् अव्याकृताकाशमित्युच्यते, महावाक्यश्रवणजन्यधीवृत्तिप्रतिफलिताकारेणापहन्तीति सा तथा । 'नाहं ब्रह्मास्मि संसारी ब्रह्म नास्ति न भाति च'--इत्यज्ञानस्य, सोऽहं ब्रह्मास्मि सच्चिदानन्दलक्षणः - इति एकाकारवृत्तिबाध्यत्वनियमेन बाधाधिष्ठानम् 'नेह नाना' (बृ. ४-४-१९) इति श्रुतिसिद्धब्रह्मरूपेति यावत् ॥

ஹ்ரு'த³யாவச்சி²ன்னঃ ஹார்த³ঃ, 'யோ வேத³ நிஹிதம்' கு³ஹாயாம்' (தை-2-1) இதி ஶ்ருதேঃ | அஸ்மின் யத்ஸந்தமஸம்' ஆவாரகத்வாத் 'தம ஆஸீத்' இதி ஶ்ருத்யா ச ஆத்மவிஷயகம்' ததா³ஶ்ரயமஜ்ஞானம் அனர்த²கரம் அவ்யாக்ரு'தாகாஶமித்யுச்யதே, மஹாவாக்யஶ்ரவணஜன்யதீ⁴வ்ரு'த்திப்ரதிப²லிதாகாரேணாபஹந்தீதி ஸா ததா² | 'நாஹம்' ப்³ரஹ்மாஸ்மி ஸம்'ஸாரீ ப்³ரஹ்ம நாஸ்தி ந பா⁴தி ச'--இத்யஜ்ஞானஸ்ய, ஸோ(அ)ஹம்' ப்³ரஹ்மாஸ்மி ஸச்சிதா³னந்த³லக்ஷணঃ - இதி ஏகாகாரவ்ரு'த்திபா³த்⁴ - யத்வநியமேன பா³தா⁴தி⁴ஷ்டா²னம் 'நேஹ நானா' (ப்³ரு'. 4-4-19) இதி ஶ்ருதிஸித்³த⁴ - ப்³ரஹ்மரூபேதி யாவத் ||

ஹார்த்தம் என்றால் ஒரு பரிச்சேதம் என்று அர்த்தம். இதயத்தை புத்தி குஹயை பரிச்சேதமாய் கொண்டவள். **'यो वेद निहितं गुहायाम्' (तै-२-१) 'யோ வேத³ நிஹிதம்' கு³ஹாயாம்' (தை-2-1)** என்ற ஸ்ருதியானது. ஹ்ருதயமான குஹைக்குள்ளே (புத்தி குஹையில்) அதை ஆஸ்ரயமாய் உள்ள தம ஆஸீத் என்ற ஸ்ருதியின் படி ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை விஷயீ கரணம் செய்வதாகவும் , அனர்த்தத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியதாகவும், அவ்யாக்ருத ஆகாஸம் என்னும் பெயரைப் பெற்றதாய் உள்ள அஞ்ஞானமே ஹார்த்த; - ஸன்- தமஸ் . ஹார்த்த; - ஸன்- தமஸ் என்பது அஞ்ஞான கனம் என்று அர்த்தம். ப்ரஞ்ஞான கனத்திற்கு பதிலாக இது அஞ்ஞானகனம். அதனால் அந்த தமஸினால் மஹாவாக்கிய ஸ்ரவணத்தினால் உண்டான புத்தியில், அதாவது அகண்டாககார வ்ருத்தியினால் அந்த அஞ்ஞானத்தை நிவர்த்திப்பவள் என்பது பொருள். அஞ்ஞானத்தினால் **'नाहं ब्रह्मास्मि संसारी ब्रह्म नास्ति न भाति च' 'நாஹம்' ப்³ரஹ்மாஸ்மி ஸம்'ஸாரீ ப்³ரஹ்ம நாஸ்தி ந பா⁴தி ச'** நான் ப்ரஹ்மம் அல்ல ஸம்ஸாரி தான், ப்ரஹ்மம் என்பது இல்லவே இல்லை, அது எனக்கு விளங்குவதுவதே இல்லை என்பது அஞ்ஞானத்தின் வெளிப்பாடு. அப்படி பட்ட அஞ்ஞானத்தை அழிக்க கூடியவள். **सोऽहं ब्रह्मास्मि सच्चिदानन्दलक्षणः ஸோ(அ)ஹம்' ப்³ரஹ்மாஸ்மி ஸச்சிதா³னந்த³லக்ஷணঃ** நான் ப்ரஹ்மமாய் இருக்கின்றேன். ஸச்சிதானந்த லக்ஷணமாய் இருக்கின்றேன் என்ற ஏக ரஸ அகண்டாகார வ்ருத்தியினால் அந்த அஞ்ஞானமானது அடியோடு அழிந்து போகிறது. இத்தகைய அஞ்ஞான நிவர்த்தக அகண்டாகார வ்ருத்திக்கு அதிஷ்டானமாய் உள்ளவள் பரதேவதை. **'नेह नाना' (बृ. ४-४-१९) 'நேஹ நானா' (ப்³ரு'. 4-4-19)** என்று ஸ்ருதி வாக்கியமானது அந்த ஸ்ருதியால் ஸித்தமாக்கப்பட்ட அத்வதீய ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபிணி (ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணி) பராம்பிகை என்பது இந்த நாமத்திலே ஸித்தமாகின்றது.

ॐ हार्दसंतमसापहायै नमः ||१७१||

ஓம் ஹார்த³ஸந்தம - ஸாபஹாயை நமঃ ||171||

हल्लीसलास्यसंतुष्टा | (172)
ஹல்லீஸலாஸ்யஸந்துஷ்டா | 172

हल्लीसैः चित्रदण्डैः कुमारिकाभिः एकतालादियुक्तगीतपूर्वकं यल्लास्यं नर्तनं तस्मिन् संतुष्टा प्रीतिमतीत्यर्थः । 'नारीणां मण्डलीनृत्यं बुधा हल्लीसकं विदुः' इति हारावलीकोशात् मण्डलाकारनृ - त्यसंतुष्टेत्यर्थः

ஹல்லீஸைஃ சித்ரத³ண்டை³ஃ குமாரிகாபி⁴ஃ ஏகதாலாதி³யுக்தகீ³தபூர்வகம்' யல்லா - ஸ்யம்' நர்தனம்' தஸ்மின் ஸந்துஷ்டா ப்ரீதிமதீத்யர்த²ஃ | 'நாரீணாம்' மண்ட³லீந்ரு'த் - யம்' பு³தா⁴ ஹல்லீஸகம்' விது³ஃ' இதி ஹாராவளீகோஶாத் மண்ட³லாகாரந்ரு'த்யஸ - ந்துஷ்டே²த்யர்த²ஃ

'ஹல்லீஸம்' என்றால் பெண்கள் ஆடக்கூடிய கோலாட்டம். 'லாஸ்யம்' என்றால் ஆடுவது. அதாவது வித விதமான கோலாட்டக் கோல்களை வைத்துக் கொண்டு தாளத்தோடு, பாட்டுக்களோடு ஆடக்கூடிய பெண்களின் ஒரு விதமான ந்ருத்யம். அந்த ந்ருத்யத்தில் சந்தோஷப் படுபவள் பராம்பிகா என்று அர்த்தம்.

ॐ हल्लीसलास्यसंतुष्टायै नमः ||१७२||
ஓம் ஹல்லீஸலாஸ்ய - ஸந்துஷ்டாயை நமஃ ||172||

हंसमन्त्रार्थरूपिणी | (173)
ஹம்'ஸமந்த்ரார்த²ரூபிணீ | 173

हंसैः परमहंसैः उपास्यो यो मन्त्रः प्रणवः तस्य शास्त्रबोधिततत्त्वार्थरूपिणी । वाच्यलक्ष्यार्थस्वरूपेण ज्ञायमानेत्यर्थः । अथवा, हंसमन्त्रः अजपा । हंकारसकारौ शोधिततत्त्वंपदार्थौ । हंकारस्य परोक्षवाचिनः सकारस्य तादृशस्य च भागत्यागलक्षणया निष्प्रपञ्चनित्यशुद्धमुक्तबुद्धसच्चिदानन्दरूपेत्यर्थः ||

ஹம்'ஸைஃ பரமஹம்'ஸைஃ உபாஸ்யோ யோ மந்த்ரஃ ப்ரணவஃ தஸ்ய ஶாஸ்த்ர - போ³தி⁴ததத்த்வார்த²ரூபிணீ | வாச்யலக்ஷ்யார்த²ஸ்வரூபேண ஜ்ஞாயமானேத்யர்த²ஃ | அத²வா, ஹம்'ஸமந்த்ரஃ அஜபா | ஹங்காரஸகாரௌ ஶோதி⁴ததத்த்வம்பதா³ர்தௌ² | ஹங்காரஸ்ய பரோக்ஷவாசினஃ ஸகாரஸ்ய தாத்³ரு'ஶஸ்ய ச பா⁴க³த்யாக³லக்ஷணயா நிஷ்ப்ரபஞ்சநித்யஶுத்³த⁴முக்தபு³த்³த⁴ஸச்சிதா³னந்த³ரூபேத்யர்த²ஃ ||

பரம ஹம்ஸ பரிவ்ராஜவர்களால் உபாஸிக்க தகுந்த மந்த்ரம் . ப்ரணவ ஸ்வரூபத்தின் தத்வார்த்த ரூபிணி என்று பொருள். ப்ரணவத்தினுடைய வாச்யார்த்த ரூபமாகவும், லக்ஷியார்த்த ரூபமாயும் விளங்க கூடியவள். அல்லது ஹம்ஸம் என்று சொல்லக்கூடிய அஜபா மந்த்ரம். 'ஸோ… ஹம் ..' என்று மூச்சை உள்ளுக்கு இழுத்தல், மூச்சை வெளியே தள்ளுதல். இதுவே அஜபா என்று சொல்லக் கூடியது. அந்த அஜபா மந்திரத்தின் அர்த்தமாய் பிரகாசிக்க கூடியவள். அந்த அஜபா மந்திரத்தில் ஹகாரம் என்பது தத் பதத்தையும் ஸகாரம் தவம் பதத்ததையும் குறிக்கின்றது. தத்பத வாச்யனான ஈஸ்வரன் பரோக்ஷமாய் இருக்கிறார். த்வம் பத வாச்யனாகும் ஜீவன் நித்ய அபரோக்ஷமாய் இருக்கிறான். தத் த்வம் பதங்களின் ஸ்வரூபம் 'ஹம்ஸ:' என்ற மந்திரத்தை சாஸ்திரத்திலே

பாகத்தியாக லக்ஷணத்தின் மூலமாக சோதித்துப் பார்த்தால் நித்ய, நிஷ்ப்ரபஞ்ஜ, ஸுத்த, புத்த, முக்த ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபம் விளங்குகின்றது. இங்ஙனம் ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாய் விளங்குபவள் பரதேவதை என்று அர்த்தம்.

ॐ हंसमन्त्रार्थरूपिण्यै नमः ||१७३||
ஓம் ஹம்’ஸமந்த்ரார்த² - ரூபிண்யை நம꞉ ||173||

हानोपादाननिर्मुक्ता हर्षिणी हरिसोदरी |
हाहाहूहूमुखस्तुत्या हानिवृद्धिविवर्जिता ||३३||
ஹானோபாதா³ந - நிர்முக்தா ஹர்ஷிணீ ஹரிஸோத³ரீ |
ஹாஹாஹூஹூ - முக²ஸ்துத்யா ஹாநிவ்ரு’த்³தி⁴விவர்ஜிதா ||33||

हानोपादाननिर्मुक्ता | (174)
ஹானோபாதா³னநிர்முக்தா | 174

अनिष्टसाधने हानं परित्यागक्रिया । इष्टसाधने उपादानं स्वीकारक्रिया । परिजिहीर्षा आदित्सा वा । 'अप्राणो ह्यमनाः शुभ्रः' (मुण्ड. २-१-२) 'अकायम्' (ईशा) 'अशरीरं वाव सन्तं न प्रियाप्रिये स्पृशतः' (छा. ८-१२) इति बहुश्रुतेः । अशरीरस्य ब्रह्मणोऽन्तःकरणादिधर्माणामसंभवात् ताभ्यां निर्मुक्ता निःसङ्गेत्यर्थः, 'विमुक्तश्च विमुच्यते' (कठ. ५-१) इति श्रुतेः ॥

அநிஷ்டஸாத⁴னே ஹானம்’ பரித்யாக³க்ரியா | இஷ்டஸாத⁴னே உபாதா³னம் ஸ்வீகார - க்ரியா | பரிஜிஹீர்ஷா ஆதி³த்ஸா வா | 'அப்ராணோ ஹ்யமனா꞉ ஶுப்⁴ர꞉' (முண்ட³. 2-1-2) 'அகாயம்' (ஈஶா) 'அஶரீரம்’ வாவ ஸந்தம்’ ந ப்ரியாப்ரியே ஸ்ப்ரு’ஶத꞉' (சா². 8-12) இதி ப³ஹுஶ்ருதே꞉ | அஶரீரஸ்ய ப்³ரஹ்மணோ(அ)ந்த꞉ கரணாதி³ த⁴ர்மா - ணாமஸம்ப⁴வாத் தாப்⁴யாம்’ நிர்முக்தா நி꞉ஸங்கே³த்யர்த²꞉, 'விமுக்தஶ்ச விமுச்யதே' (கட². 5-1) இதி ஶ்ருதே꞉ ||

சாஸ்திரத்திலேயே ‘ஹேயோ உபாதேய ரஹிதம் ப்ரஹ்ம’ என்று சொல்கிறது. எடுக்கவோ சேர்க்கவோ முடியாதது. அதாவது பூர்ணம் என்று அர்த்தம். அதுபோல அநிஷ்டமான ஸாதனகளிலே வெறுப்பு, இஷ்ட ஸாதனங்களிலே விருப்பு, இது ஹானம் , உபாதானம் என்று கூறப்படக்கூடிய விஷயங்கள். அப்படிப்பட்ட ஹான, உபாதான (வெறுப்பும், விருப்பும்) அற்றவள் என்று பொருள். விருப்பு வெறுப்பு என்பது அந்தக்கரணத்தின் தர்மங்கள். பரமேஸ்வரி **'अशरीरं वाव सन्तं न प्रियाप्रिये स्पृशतः' (छा. ८-१२) ‘அஶரீரம்’ வாவ ஸந்தம்’ ந ப்ரியாப்ரியே ஸ்ப்ரு’ஶத꞉' (சா². 8-12)** பரமேஸ்வரிக்கு ஸரீரம் கிடையாது. சைதன்யஸ்வரூபம் (எங்கும் நிறைந்து இருக்கும் ஸ்வரூபம்). அதனால் பரதேவதைக்கு ஸரீரம் இல்லை என்பது ஸித்திக்கிறது. அதனால் அந்தக்கரணம் இல்லை. அந்தக்கரணம் இல்லாததால் அந்தக்கரண வ்ருத்திகளும் இல்லை. எந்த விதமான ஸித்த வ்ருத்திகள் இல்லை என்றால் விருப்பு வெறுப்பு என்பதற்கு இடமே இல்லை என்று அப்படி பட்ட ஒரு ஸ்வரூபிணி என்று சாஸ்திரம் விவரிக்கின்றது.

ॐ हानोपादाननिर्मुक्तायै नमः ||१७४||

ஓம் ஹாரநோபாதா³ந - நிர்முக்தாயை நம: ||174||

हर्षिणी | (175)
ஹர்ஷிணீ | 175

'एष ह्येवानन्दयाति' (तै. २-७) इति श्रुतेः हर्षयति संतोषयतीति तथा ||

'ஏஷ ஹ்யேவானந்த³யாதி' (தை. 2-7) இதி ஶ்ருதே: ஹர்ஷயதி ஸந்தோஷயதீதி ததா² ||

‘ஹர்ஷம்’ என்றால் சந்தோஷம் என்று அர்த்தம். **'एष ह्येवानन्दयाति' (तै. २-७) 'ஏஷ ஹ்யேவானந்த³யாதி' (தை. 2-7)** பராம்பிகை அந்த ஸ்ருதி ப்ரமாணத்தின் படி ஸகல ஜீவராசிகளையும் சந்தோஷத்தில் ஆழ்த்துகின்றாள். பரதேவதையின் ஸ்வரூபம் கேவலம் ஆனந்த கனது மாய் இருப்பதினால் அனைத்தும் சந்தோஷத்தின் வெளிப்பாடாய் இருக்கின்றது.

ॐ हर्षिण्यै नमः ||१७५||
ஓம் ஹர்ஷிண்யை நம: ||175||

हरिसोदरी | (176)
ஹரிஸோத³ரீ | 176

हरिणा कृष्णेन समानं एकं उदरम् उत् ईषत् अरं भेदकं अवच्छेदकमित्यर्थः । उच्चेररं कूटो वा अत्यल्पमिध्याभूतमायोपाधिकचैतन्यावस्थाविशेषरूपा। 'अपरेयमितरत्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् । जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगव ||' (गीता. ७-५) 'देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढाम' (श्वेत. १-३) इत्यादिस्मृतिश्रुतिभ्यां ईश्वरस्य रूपभेदवत्त्वावगमादिति मन्तव्यम् ||

ஹரிணா க்ரு’ஷ்ணேன ஸமானம்’ ஏகம்’ உத³ரம் உத் ஈஷத் அரம்’ பே⁴த³கம்’ அவச்சே²த³கமித்யர்த²: | உச்சேரரம்’ கூடோ வா அத்யல்பமித்⁴யாபூ⁴தமாயோபாதி⁴க - சைதன்யாவஸ்தா²விஶேஷரூபா | 'அபரேயமிதரத்வன்யாம்’ ப்ரக்ரு’திம்’ வித்³தி⁴ மே பராம் | ஜீவபூ⁴தாம்’ மஹாபா³ஹோ யயேத³ம்’ தா⁴ர்யதே ஜக³வ ||' (கீ³தா. 7-5) 'தே³வாத் - மஶக்திம்’ ஸ்வகு³ணைர்னிகூ³டா⁴ம' (ஶ்வேத. 1-3) இத்யாதி³ஸ்ம்ரு’திஶ்ருதிப்⁴யாம்’ ஈஶ்வரஸ்ய ரூபபே⁴த³வத்த்வாவக³மாதி³தி மந்தவ்யம் ||

பூர்ண அவதாரமான க்ருஷ்ண பகவானுக்கு கூடப் பிறந்தவள் பரமேஸ்வரி. க்ருஷ்ணனுக்கும் பரதேவதைக்கும் உள்ளது பேதம் என்று சொல்லவே முடியாது. அல்ப மித்யா வடிவமுள்ள மாயையை உபாதியாக உடைய சைதன்யத்தின் விசேஷ காரண ஈஸ்வரஸ்வரூபம் உடையவள் லலிதாம்பிகை. **'अपरेयमितरत्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् । जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगव ||' (गीता. ७-५) 'அபரேயமிதரத் - வன்யாம்’ ப்ரக்ரு’திம்’ வித்³தி⁴ மே பராம் | ஜீவபூ⁴தாம்’ மஹாபா³ஹோ யயேத³ம்’ தா⁴ர் - யதே ஜக³வ ||' (கீ³தா. 7-5)** . அதனால் இந்த ஜகத்தை தாங்கக்கூடியவள் அதிஷ்டான ரூபேண என்று வாக்கியங்கள் விளக்குகின்றன. ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்தில் இருக்க

கூடிய ரூபா பேதங்கள் யாவும் மாயா ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடிய பரதேவதையினுடையது என்று ஸித்திக்கின்றது.

ॐ हरिसोदर्यै नमः ||
ஓம் ஹரிஸோத³ர்யை நம: ||१७६||

हाहाहूहूमुखस्तुत्या | (177)
ஹாஹாஹூஹூமுக²ஸ்துத்யா | 177

हाहाहूहूनामकगन्धर्वौ मुख्यौ येषां जनानां तैस्तथा । स्तुत्या गुणिनिष्ठगुणाभिधानं स्तुतिः । तदाश्रयत्वेन प्रतिपादनीयेत्यर्थः ||

ஹாஹாஹூஹூநாமகக³ந்த⁴ர்வௌ முக்²யௌ யேஷாம்' ஜனானாம்' தைஸ்ததா² | ஸ்துத்யா கு³ணிநிஷ்ட²கு³ணாபி⁴தா⁴னம்' ஸ்துதி: | ததா³ஶ்ரயத்வேன ப்ரதிபாத³னீ - யேத்யர்த²: ||

கந்தவர்களிலே ஸ்ரேஷ்டர்கள் ஹாஹா ஹூஹூ என்பவர்கள். அவர்களால் ஸ்துதிக்கப்படுபவள் பரதேவதை. 'ஸ்துதி' என்றால் குணம் இருப்பது குணியினிடத்தில். அதனால் குணியின் குண ஸம்பன்னமாய் இருக்கக்கூடிய பரமேஸ்வரியின் குணங்களை வர்ணிப்பது.

ॐ हाहाहूहूमुखस्तुत्यायै नमः ||१७७||
ஓம் ஹாஹாஹூஹூ - முக²ஸ்துத்யாயை நம: ||177||

हानिवृद्धिविवर्जिता | (178)
ஹாநிவ்ரு'த்³தி⁴விவர்ஜிதா | 178

अवयवोपचयरूपा वृद्धिः, तदपचयरूपा हानिः; ताभ्यां वर्जिता, 'न कर्मणा वर्धते नो कनीयान्' इति श्रुतेः । उपलक्षणम्, षड्भावविकाराणां शरीरधर्मत्वेन कर्मनिमित्तत्वादीश्वरे तदभावेन निर्विकारेत्यर्थः ||

அவயவோபசயரூபா வ்ரு'த்³தி⁴:, தத³பசயரூபா ஹானி:; தாப்⁴யாம்' வர்ஜிதா, 'ந கர்மணா வர்த⁴தே நோ கனீயான்' இதி ஶ்ருதே: | உபலக்ஷணம், ஷட்³பா⁴வவிகாரா - ணாம்' ஶரீரத⁴ர்மத்வேன கர்மநிமித்தத்வாதீ³ஶ்வரே தத³பா⁴வேன நிர்விகாரேத்யர்த²: ||

அவயவங்கள் அதனுடைய வளர்ச்சி வ்ருத்திக்கு என்றும். அவயவங்களின் தேய்வு க்ஷீணமாவதற்கும் ஹானி என்று பெயர். வளர்தலும், தேய்தலும் அற்றவள் பரதேவதை. ஏனென்றால் அவையவம் இல்லாமல் இருப்பதால் நிரவய வஸ்துவாய் இருப்பதால். ஷட் பாவ விகாரங்களையும் இங்கே உபலக்ஷணமாய் கொள்ள வேண்டும். ஷட் பாவ விகாரங்கள் தர்ம நிமித்தமாய் சரீர தர்மமாய் ஏற்படுகின்றது. ஆனால் அ-சரீரி நிஷ்கர்மியமாய் உள்ள பரதேவதைக்கு பாவ விகாரங்கள் கிடையாது. அதனால் நிர்விகாரி பராம்பிகை என்று இந்த நாமம் சித்தரிக்கின்றது.

ॐ हानिवृद्धिविवर्जितायै नमः ||१७८||
ஓம் ஹாநிவ்ரு'த்³தி⁴ - விவர்ஜிதாயை நம꞉ ||178||

हय्यङ्गवीनहृदया हरिगोपारुणांशुका |
लकाराख्या लतापूज्या लयस्थित्युद्भवेश्वरी ||३४||
ஹய்யங்க³வீந - ஹ்ரு'த்³யா ஹரிகோ³பாருணாம்'ஶுகா |
லகாராக்²யா லதாபூஜ்யா லயஸ்தி²த்யுத்³ப⁴வேஶ்வரீ ||34||

हय्यङ्गवीनहृदया | (179)
ஹய்யங்க³வீனஹ்ரு'த்³யா | 179

हय्यङ्गवीनवत् नवनीतसदृशविरलमृद्ववयवपरिणामद्रवत्वसादृश्ययोगिहृदयकृपारसरूपपरिणा - मवतीति सा तथा । हृदयाभावेऽपि सर्वात्मकतया तद्वत्त्वम् । ईक्षणादिवन्मायापरिणामरूपा दया वा हृदयशब्देन उच्यते । 'अवागमनाः' (बृ. ३-८) इति श्रुत्या सर्वनिषेधात् ||

ஹய்யங்க³வீனவத் நவனீதஸத்³ரு'ஶவிரளம்ரு'த்³வத⁴வயவபரிணாமத்³ரவத்வ - ஸாத்³ரு'ஶ்யயோகி³ஹ்ரு'த³யக்ரு'பாரஸரூபபரிணாமவதீதி ஸா ததா² | ஹ்ரு'த³யா - பா⁴வே(அ)பி ஸர்வாத்மகதயா தத்³வத்த்வம் | ஈக்ஷணாதி³வன்மாயாபரிணாமரூபா த³யா வா ஹ்ரு'த³யஶப்³தே³ன உச்யதே | 'அவாக³மனா꞉' (ப்³ரு'. 3-8) இதி ஶ்ருத்யா ஸர்வநிஷேதா⁴த் ||

வெண்ணை (நவநீதம்) போல் மிகவும் ம்ருதுவாகவும், உடனே உருக கூடிய ஸ்வபாவமாகவும் உள்ள ஹ்ருதயத்திலே விளங்கக்கூடியவள் (ஸ்மரிப்பவள்). ஜீவ காருண்யம் உடைய ஞானிகளின் ஹ்ருதயம் மிகவும் ம்ருதுவாயும், ஸுலபமாயும் உருகும் கருணைத்தன்மை உடையதாய் உள்ளது. இப்படி பட்ட இதயத்தில் கருணா ரஸ ஸ்வரூபியாய் விளங்கக்கூடியவள். ம்ருதுவான ஹ்ருதயத்தை உடையவள் என்றும் இந்த நாமத்தை விளக்கலாம். ஸர்வ ப்ராணிகளும் பரதேவதையின் வடிவம் ஆதலால் எல்லாவற்றின் ஹ்ருதயமாய் விலங்குகின்றாள். 'க்ஷேத்ரக்ஞும் சாபிமாம் வித்திம ஸர்வ க்ஷேத்ரேஷு' என்ற அர்த்தம் இங்கே தொனிக்கின்றது.

ॐ हय्यङ्गवीनहृदयायै नमः ||१७९||
ஓம் ஹய்யங்க³வீந - ஹ்ரு'த்³யாயை நம꞉ ||179||

हरिगोपारुणांशुका | (180)
ஹரிகோ³பாருணாம்'ஶுகா | 180

हरिगोपः इन्द्रगोपः आर्द्रामधानक्षत्रे वर्षासूद्भवाः अष्टपादाः रक्तवर्णाः मृद्धङ्गाः कीटविशेषाः, तथा शोणमंशुकं अम्बरम्, स्वार्थे कप्रत्ययः, किरणानि वा यस्याः सा तथा ||

ஹரிகோ³ப꞉ இந்த்³ரகோ³ப꞉ ஆர்த்³ராமதா⁴நக்ஷத்ரே வர்ஷாஸூத்³ப⁴வா꞉ அஷ்ட - பாதா³꞉ ரக்தவர்ணா꞉ ம்ரு'த்³த⁴ங்கா³꞉ கீடவிஶேஷா꞉, ததா² ஶோணமம்'ஶுகம்' அம்ப³ரம், ஸ்வார்தே² கப்ரத்யய꞉, கிரணானி வா யஸ்யா꞉ ஸா ததா² ||

‘ஹரிகோபா’ என்றால் சிவப்பாய் இருக்க கூடிய ஒரு பூச்சி. மழைக்காலத்தில் உற்பத்தி ஆகக்கூடியது. அப்படி பட்ட அந்த பூச்சிக்கு எட்டு அங்கங்கள் உள்ளது. அது சிவந்த நிறத்தை உடையது. அப்படிப்பட்ட செம்மையான வஸ்திரத்தை உடையவள். அந்த எட்டு அங்கங்களும் ப்ருக்ருதியின் எட்டு அங்கங்களாய் எடுத்துக் கொள்ளலாம். சிவந்த காந்தியை உடையவள். ஸூரியன் திருவாதிரை, மகம் என்ற நட்சத்திரத்தில் சஞ்சரிக்கும் பொழுது பெய்யக்கூடிய மழையால் உண்டாகக்கூடிய ஒரு பூச்சி தான் இந்திரகோபம். அதை உவமானமாக வைத்து பரதேவதையினுடைய ஸரீர காந்தியும், பரதேவதையும் ப்ரக்ருதியின் ஆளும் தன்மையும் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கின்றன.

ॐ हरिगोपारुणांशुकायै नमः ||१८०||
ஓம் ஹரிகோ³பாருணாம்’ - ஶுகாயை நம: ||180||

लकाराख्या | (181)
லகாராக்²யா | 181

लकारयुक्तः मूलमन्त्रः आख्या वाचकशब्दः यस्याः स्रा तक्षा । लकारस्य शक्रबीजस्य वार्थः 'सेन्द्रः' इति श्रुतेः । लकारयुक्तस्य मायाबीजस्य वा स्तब्धमायेत्यर्थः ||

லகாரயுக்த: மூலமந்த்ர: ஆக்²யா வாசகஶப்³த³: யஸ்யா: ஸ்ரா தக்ஷா | லகாரஸ்ய ஶக்ரபீ³ஜஸ்ய வார்த²: 'ஸேந்த்³ர:' இதி ஶ்ருதே: | லகாரயுக்தஸ்ய மாயாபீ³ஜஸ்ய வா ஸ்தப்³த⁴மாயேத்யர்த²: ||

பரமேஸ்வரியின் மூல மந்திரத்திலே ‘லகாரம்’ என்பது இந்திர பீஜமாகும். இதற்கு சக்ர பீஜம் என்றும் ஒரு அர்த்தம் உண்டு. அவள் இந்திர பீஜ ரூபமாய் இருக்கிறாள் அல்லது லகாரத்தின் மூலமாக தன்னை வெளிக்காட்டி கொள்கிறாள். ‘இந்திரேந்திர சோக்ஷர பரமஸ் வராட்’ என்ற ஸ்ருதி வாக்கியம் இதற்கு ப்ரமாணமாய் இருக்கிறது. இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் நாம ரூபங்களுக்கு அதிஷ்டான ஸ்வரூபமாய் விளங்க கூடியவள் அல்லது லகாரத்தோடு கூடிய மாயா பீஜம் ‘ஹ்ரீம்’ கார வாச்யமாய் விளங்கி மாயையை தன்னுள் அடக்கி வைத்து இருப்பவள் என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ॐ लकाराख्यायै नमः ||१८१||
ஓம் லகாராக்²யாயை நம: ||181||

लतापूज्या | (182)
லதாபூஜ்யா | 182

लवन्ति विनमन्ति अत्यन्तनम्रा भवन्तीति लताः परमपतिव्रताः अरुन्धत्यादयः स्त्रियः, ताभिः स्थिरमाङ्गल्याय स्वेष्टदेवतात्वेन पूज्या पूजनीया। तदुक्तम्- 'समाराध्य महेशानीं भुक्तिं मुक्तिं च विन्दति' इति । अथवा, केदारादिगौरीविशेषमूर्तौ लताभिः उपलक्षणं वन्यपूजोपकरणैः पूज्या अलंकृता । शबरी वा वनदुर्गा वेति भावः ||

லவந்தி வினமந்தி அத்யந்தனம்ரா ப⁴வந்தீதி லதா: பரமபதிவ்ரதா: அருந்த⁴த்யாத³ய: ஸ்த்ரிய:, தாபி⁴: ஸ்தி²ரமாங்க³ல்யாய ஸ்வேஷ்டதே³வதாத்வேன பூஜ்யா பூஜனீயா| தது³க்தம்- 'ஸமாராத்⁴ய மஹேஶானீம்' பு⁴க்திம்' முக்திம்' ச விந்த³தி' இதி | அத²வா, கேதா³ராதி³கௌ³ரீவிஶேஷமூர்தௌ லதாபி⁴: உபலக்ஷணம்' வன்யபூஜோபகரணை: பூஜ்யா அலங்க்ரு'தாஶப³ரீ வா வனது³ர்கா³ வேதி பா⁴வ: ||

பதிவ்ருத தேவிகளால் (அருந்ததி போன்ற ஸ்த்ரீகளால்) தங்களுடைய மாங்கல்யம் நித்தியமாய் நிலைத்து விளங்குவதற்கு இஷ்ட தேவதா ரூபமாய் பராம்பிகை பூஜிக்கப்படுகிறாள். **'समाराध्य महेशानीं भुक्तिं मुक्तिं च विन्दति' 'ஸமாராத்⁴ய மஹேஶானீம்' பு⁴க்திம்' முக்திம்' ச விந்த³தி'** என்பது ப்ரமாண வாக்கியம். அதேபோல் கௌரி முதலிய விசேஷ மூர்த்திகள் அதன் வடிவமான கொடிகள் தளிர்கள் காட்டிலே உண்டான வஸ்துக்களைக் கொண்டு பூஜிக்கப்படுபவள். சபரி, வனதுர்கா முதலிய காட்டில் விளங்க கூடிய பரதேவதா ரூபங்கள். இந்த தேவதா மூர்த்திகள் காட்டு புஷ்பங்கள், தளிர்கள், கொடிகள், வேர் முதலியவைகளால் பூஜிப்பதினால் திருப்தி அடைகிறார்கள். அப்படி பட்ட தேவதைகள், தேவர்களின் சைதன்ய ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடிய பரமாம்பிகையும் த்ருப்தி அடைகிறாள்.

ॐ लतापूज्यायै नमः ||१८२||
ஓம் லதாபூஜ்யாயை நம: ||182||

लयस्थित्युद्भवेश्वरी | (183)
லயஸ்தி²த்யுத்³ப⁴வேஶ்வரீ | 183

वैपरीत्येन विशेषणं योज्यम् । उद्भवतीत्युद्भवः कार्यात्मना अभिव्यक्तिः । स्थितिः ज्ञानविषयतायोग्यकालावच्छेदः अनुभवसत्तावत्त्वमिति यावत् । लयः उत्पन्नकार्यस्य कारणात्मना अवस्थितिः वाचारम्भणयोग्यतेत्यर्थः । तासां क्रियाणाम् अचेतनकार्यत्वायोगेन घटादिकार्ये चेतनस्य निमित्ततादर्शनात् एकतटस्थेश्वरत्वं वा, गोपुरादौ नानाचेतनदर्शनात्तादृशनानेश्वरत्वं वेति विशये, 'यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते (तै. ३) इति श्रुतौ 'यतः' इत्येकवचनपञ्चम्यानानात्वतटस्थत्वे 'जनिकर्तुः प्रकृतिः' इति सूत्रम् । जनिकर्तुः कार्यस्य प्रकृतिरुपादानमपादानसंज्ञा स्यात् । 'अपादाने पञ्चमी' इति शासनात् अभिन्ननिमित्तोपादानत्वमीश्वरत्वमिति सिद्धान्तः । तटस्थलक्षणमेतत्, ज्ञायमानस्य ब्रह्मणः लक्षणप्रमाणयोः अवश्यवाच्यत्वादित्यभिप्रायः । आदौ लयशब्दोपादानेन अनादित्वं प्रपञ्चस्य सूचितम् । जगत इति शब्दपूरणेन नाम योजनीयम् । तथा च जगतः लयश्च स्थितिश्च उद्भवश्च तेषामीश्वरी। कूटस्थचैतन्यमात्रसच्चिदानन्दाधायकतया विवर्तकारणमित्यर्थः ||

வைபரீத்யேன விஶேஷணம்' யோஜ்யம் | உத்³ப⁴வதீத்யுத்³ப⁴வ: கார்யாத்மனா அபி⁴வ்யக்தி: | ஸ்தி²தி: ஜ்ஞானவிஷயதாயோக்³யகாலாவச்சே²த³: அனுப⁴வஸத்தாவத்த்வமிதி யாவத் | லய: உத்பன்னகார்யஸ்ய காரணாத்மனா அவஸ்தி²தி: வாசாரம்ப⁴ணயோக்³யதேத்யர்த²: | தாஸாம்' க்ரியாணாம் அசேதனகார்யத்வாயோகே³ன க⁴டாதி³கார்யே சேதனஸ்ய நிமித்ததாத³ர்ஶனாத் ஏகதடஸ்தே²ஶ்வரத்வம்' வா, கோ³புராதௌ³ நானாசேதனத³ர்ஶனாத்தாத்³ரு'ஶனானேஶ்வரத்வம்' வேதி விஶ யே, 'யதோ வா இமானி பூ⁴தானி ஜாயந்தே (தை. 3) இதி ஶ்ருதௌ 'யத:' இத்யேகவசனபஞ்சம்யானானாத்வதடஸ்த²த்வே 'ஜநிகர்து: ப்ரக்ரு'தி:' இதி ஸூத்ரம் | ஜநிகர்து: கார்யஸ்ய ப்ரக்ரு'திருபாதா³னமபாதா³னஸஞ்ஜ்ஞா ஸ்யாத் | 'அபாதா³னே பஞ்சமீ'

இதி ஶாஸனாத் அபி⁴ன்னநிமித்தோபாதா³னத்வமீஶ்வரத்வமிதி ஸித்³தா⁴ந்த꞉ | தடஸ்த²லக்ஷணமேதத், ஜ்ஞாயமானஸ்ய ப்³ரஹ்மண꞉ லக்ஷணப்ரமாணயோ꞉ அவஶ் - யவாச்யத்வாதி³த்யபி⁴ப்ராய꞉ | ஆதௌ³ லயஶப்³தோ³பாதா³னேன அநாதி³த்வம்' ப்ரப - ஞ்சஸ்ய ஸூசிதம் | ஜக³த இதி ஶப்³த³பூரணேன நாம யோஜனீயம் | ததா² ச ஜக³த꞉ லயஶ்ச ஸ்தி²திஶ்ச உத்³ப⁴வஶ்ச தேஷாமீஶ்வரீ | கூடஸ்த²சைதன்யமாத்ரஸச்சிதா³ - னந்தா³தா⁴யகதயா விவர்தகாரணமித்யர்த²꞉ ||

'லயம், ஸ்திதி, உத்பவம்' 'லயம்' என்றால் ஒடுங்குதல் . 'ஸ்திதி' என்றால் நிலையாய் இருத்தல். 'உத்பவம்' என்றால் உற்பத்தி. அதனால் அழிவு, நிலையிருத்தல், உற்பத்தி ஆவது. ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, நாசம். இந்த இடத்திலே நாசம், ஸ்திதி, ஸ்ருஷ்டி. இங்கு சாதாரணமாய் கூறப்படுவதை காட்டிலும் தலை கீழாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது. காரிய வடிவமாய் இந்த ஜகத் தோன்றுவதற்கு 'உத்பவம்' என்றும். அறிதற்கு விஷயமாய் அனுபவ ஸத்தாவோடு கூடிய கால விசேஷத்திற்கு 'ஸ்திதி' என்றும். தோன்றிய காரியமானது காரண வடிவாய் லயமாக இருந்தது என்றும் சாஸ்திரம் கூறுகிறது.

எங்ஙனம் குடம் முதலிய காரியங்களில் குயவன் போன்ற சேதனர்களின் நிமித்தம் காணப்படுகிறதோ அங்ஙனமே அசேதமான ப்ரபஞ்சத்தில் ப்ரபஞ்ச காரியமும் ஒரு சேதன நிமித்த காரணம் இன்றி ஸம்பவிக்க முடியாது. இந்த நிமித்த காரணம் யார் என்ற வினாவினால் அது ஒருவரா அல்லது ஒரு வீடோ அல்லது கோபுரமோ கட்டுவதற்கு பல சிற்பிகள் நிமித்த காரணமாய் இருப்பது போல், ஜகத் ரூப காரியத்திற்கு பல நிமித்த காரணங்களா என்று சந்தேகம் நிகழக்கூடும்.

இதற்கு சமானமாக ப்ரஹ்ம ஸூத்திரத்திலே' **'यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते யதோ வா இமானி பூ⁴தானி ஜாயந்தே** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியத்தின் படி இந்த பூதங்கள் எந்த ஒன்றில் இருந்து உண்டாயிற்றோ என்று ஒருமையில் கூறப்பட்டு இருப்பதால் நிமித்த காரணம் ஒருவரே என்று ஸித்திக்கின்றது. எங்ஙனம் காரியமாக ஜடம் மண்ணில் இருந்து உண்டாகி மண்ணிலே ஸ்திதியைப் பெற்று மண்ணிலே லயம் அடைகிறதோ அது போல அபின்ன நிமித்த உபாதான காரணமாய் இருக்கக்கூடிய பரமேஸ்வரனிடத்திலே உற்பத்தியாகி நின்று, அழிகின்றது என்று சாஸ்திரம் அறுதியிட்டு கூறுகின்றது.

எந்த காரியத்துக்கும் எது லயமாகக்கூடிய ஸ்தானமோ அது தான் அதற்கு உபாதான காரணமாகும் என்பது ஞாயம். அதாவது குடமானது மண்ணிலே லயமாகிறது. அதுவே உற்பத்திக்கும் காரணமாய் இருக்கின்றது. அதனால் லயத்தை முதலிலே சொல்லி அதன் பிறகு உற்பத்தியை அந்த மூன்று செயல்களையும் வழக்கமாய் சொல்வதை காட்டிலும் மாற்றி இந்த இடத்திலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. காரிய அபின்ன நிமித்த காரணம். ஒரு உதாரணம் சாஸ்திரம் சொல்லுகிறது ஒரு எட்டுக்கால் பூச்சி தன்னுடைய உமிழ் நீரில் இருந்து ஒரு வலையை பின்னி, அந்த வலையை நிலைபெற செய்து பின் தன்னுள்ளே இழுத்து கொள்கிறது. முண்டகோபநிஷத்திலே 'யதா ஊர்ண நாபி;' என்ற வாக்கியம் இதை குறிப்பிடுகிறது.

அதை போலவே பகவான் இடத்தில் இருந்து உற்பத்தியாகி பகவான் இடத்திலே நிலைபெற்று, பகவானிடத்தில் லயமாகிறது இந்தப் ப்ரபஞ்சம். ஸ்ருஷ்டிப்பதற்கு முன்னால் ‘ஸதேவ ஸௌம்ய இதம் அக்ரே ஆஸீத்’ என்று சாந்தோக்கியம் கூறுகின்றது. ஸத்தா மாத்திரமாக இருந்தது. அந்த ஸத்தா என்ன என்று கேட்டால் சைதன்யமும், கூடஸ்த ஸ்வரூபமாய் இருக்கும் சைதன்யமும் அவ்யக்தமான மாயையுமே காரணம் என்று சொல்லுகிறோம். ஸ்ருஷ்டி என்பது அவ்யக்த மாயையை வ்யக்தமாவதும், லயம் என்பது வ்யக்தமாய் இருக்கும் மாயை, அவ்யக்தமாய் மறுபடியும் ஈஸ்வரனிடத்திலே மாய ரூபமாய் சேர்வதும் என்றும் எடுத்து கொள்ளலாம். அஸ்தி, பாதி, ப்ரியம், ரூபம், நாம ரூப அம்ச பஞ்சகம், ஆர்தர்த்ரய ப்ரஹ்ம ரூபம் ததோத்வயம் ப்ரஹ்ம ரூபம் என்று சாஸ்திரம் அறுதியிட்டு கூறுகிறது. அபின்ன நிமித்தோ உபாதான காரண விவரத்தை காரணமான பரமேஸ்வரி மாயாஸ்வரூபியாக இருக்கின்றாள் என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ॐ लयस्थित्युद्भवेश्वर्यै नमः ||१८३||
ஓம் லயஸ்தி2த்யுத்3 - ப4வேஶ்வர்யை நமஃ ||183||

लास्यदर्शनसंतुष्टा लाभालाभविवर्जिता |
लङ्घ्येतराज्ञा लावण्यशालिनी लघुसिद्धिदा ||३५||
லாஸ்யத3ர்ஶந - ஸந்துஷ்டா லாபா4லாப4விவர்ஜிதா |
லங்க்4யேதராஜ்ஞா லாவண்ய - ஶாலினீ லகு4 - ஸித்3தி4தா3 ||35||

लास्यदर्शनसन्तुष्टा | (184)
லாஸ்யத3ர்ஶனஸந்துஷ்டா | 184

यथा राजा संपूर्णकामः प्रयोजनमनुद्दिश्यापि मृगयादिलीलाविशेषान् पश्यति बालकादिनृत्य वा, तथा अज्ञानाम् इष्टानिष्ट मिश्रोदासीनपदार्थ चतुष्टयानुभवजन्यहर्षशोकादि संभवन्मदोद्रेकशोकातिरेकहेतुक विहितादिकरणाकरणरूपचरणाद्यङ्गपरिस्पन्दरूपनानाविधप्राणिकायनिकायजन्यलास्यदर्शनेन अनुद्दि - श्यापि प्रयोजनं सन्तुष्टा तत्तत्कर्मानुसारेण फलप्रापकेश्वरत्तया सर्वसमानत्वात्, 'नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव सुकृतं विभुः' (गीता ५-१५) इति भगवद्वचनात् । लास्यं देवतादिवारवनितादिभिः क्रियमाणं तालगीतयुक्तं नृत्यं तद्दर्शनेन संतुष्टा । तदीयफलप्रदानोन्मुखकृपारसवतीत्यर्थः ||

யதா2 ராஜா ஸம்பூர்ணகாமః ப்ரயோஜனமனுத்3தி3ஶ்யாபி ம்ரு’க3யாதி3ளீலாவி - ஶேஷான் பஶ்யதி பா3லகாதி3ந்ரு’த்ய வா, ததா2 அஜ்ஞானாம் இஷ்டாநிஷ்ட மிஶ் - ரோதா3ஸீனபதா3ர்த2 சதுஷ்டயானுப4வஜன்யஹர்ஷஶோகாதி3 ஸம்ப4வன்மதோ3த்3 - ரேகஶோகாதிரேகஹேதுக விஹிதாதி3கரணாகரணரூபசரணாத்3யங்க3 பரிஸ்பந் - த3ரூபனானாவித4ப்ராணிகாயநிகாயஜன்யலாஸ்யத3ர்ஶனேன அனுத்3தி3ஶ்யாபி ப்ர - யோஜனம் ஸந்துஷ்டா தத்தத்கர்மானுஸாரேண ப2லப்ராபகேஶ்வரத்தயா ஸர்வ - ஸமானத்வாத், 'நாத3த்தே கஸ்யசித்பாபம்’ ந சைவ ஸுக்ரு’தம்’ விபு4ः' (கீ3தா 5-15) இதி ப4க3வத்3வசனாத் | லாஸ்யம்’ தே3வதாதி3வாரவனிதாதி3பி4ः க்ரியமாணம்’ தாலகீ3த - யுக்தம்’ ந்ரு’த்யம்’ தத்3த3ர்ஶனேன ஸந்துஷ்டா | ததீ3யப2லப்ரதா3னோன்முக2க்ரு’பா - ரஸவதீத்யர்த2ः ||

பகவான் பாஷ்யகாரர் சொல்கிறார் எப்படி ஒரு ராஜா த்ருப்த காமனாய் இருக்கிறானோ, அவனுக்கு கிடைக்காத விஷயமே கிடையாது. எல்லா விதமான காமனைகளையும் அடைந்துள்ள பூர்த்த காமனாய் இருக்கின்றான். அதனால் ஏதேனும் ப்ரயோஜனத்தை கருதி வேலை செய்யவேண்டும் என்றால், அப்படி ஒன்றும் இல்லை. வேட்டை ஆடுவது, குழந்தைகளுடன் ஆடுவது, நாரீ மணிகளுடன் ஆடுவது இப்படி பட்ட லீலைகளை பார்த்து மகிழ்கின்றானோ அதேப்போல பரதேவதை அவளுக்கும் செய்ய வேண்டிய கர்த்ருத்வம் கிடையவே கிடையாது. ந-கர்த்ருத்வம் பரதேவதைக்கு. ஏதாவது அவஸிஷ்டம் (செய்யவேண்டியது) இருக்கிறதா என்று கேட்டால் அவளுக்கும் அவஸிஷ்டம் கிடையாது. அதனால் அஞ்ஞானிகள் 'இஷ்டம் அனிஷ்டம் உதாஸீனம் மிஸ்ரம்' என்று நான்கு விதமான கர்ம பலன்களை அனுபவிக்க கூடிய ஸரீர மாற்றங்கள் ஸுகம், துக்கம் எல்லாவற்றையும், அந்த அங்க சேஷ்டைகளை பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறாள். பார்த்து சந்தோஷிக்கின்றாள் என்று சொல்கிறார். அப்படியென்றால் கர்மபலன் சரியாக போய் சேர்ந்து இருக்கிறது என்ற த்ருப்தி அவளிடத்தில் இருக்கிறது.

அப்படியே பார்த்தாலும் **'नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव सुकृतं विभुः' (गीता ५-१५) 'நாத³த்தே கஸ்யசித்பாபம்' ந சைவ ஸுக்ரு'தம்' விபு⁴:' (கீ³தா 5-15)** என்ற வாக்கியம் இருக்கின்றது. அதனால் யாருடைய பாபம் புண்ணியத்தையோ பகவான் ஏற்றுக் கொள்வது இல்லை. அதனால் பரமாம்பிகை எப்படி தன்னுடைய நேரத்தை கடத்துகிறாள் என்று கேட்டால் ரம்பை, ஊர்வசி போன்ற பல வித தேவதா ஸ்த்ரீகள் , அவளுடைய சேடிகளால் செய்யக் கூடிய தாளத்தோடும், சங்கீதத்தோடும் கூடிய பரதநாட்டியத்தைப் பார்த்து சந்தோஷப் - படுகிறாள்.அதாவது கருணை மூர்த்தியாய் இருக்கிறாள் என்று அர்த்தம்.

ॐ लास्यदर्शनसंतुष्टायै नमः ||१८४||
ஓம் லாஸ்யத³ர்ஶந - ஸந்துஷ்டாயை நம꞉ ||184||

लाभालाभविवर्जिता | (185)
லாபா⁴லாப⁴விவர்ஜிதா | 185

अप्राप्तप्राप्तिर्लाभः, कृतेऽपि यत्ने तदप्राप्तिरलाभः, ताभ्यां विवर्जिता, पर्याप्तकामत्वेन नित्यतृप्तत्वात्, 'न मे पार्थास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंचन' (गीता, ३-२२) इति भगवद्वचनात् ||

அப்ராப்தப்ராப்திர்லாப⁴:, க்ரு'தே(அ)பி யத்னே தத³ப்ராப்திரளாப⁴:, தாப்⁴யாம்' விவர்ஜிதா, பர்யாப்தகாமத்வேன நித்யத்ரு'ப்தத்வாத், 'ந மே பார்தா²ஸ்தி கர்தவ்யம்' த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சன' (கீ³தா, 3-22) இதி ப⁴க³வத்³வசனாத் ||

கிடைக்காத பொருளை அடைவது லாபம். அந்த ஒரு பொருளை பெறுவதற்கு எல்லா வித முயற்சித்து அது கிடைக்காமல் போனால் அ-லாபம். முயற்சி என்பது லாபம், அது கிடைக்காமல் போனால் அ-லாபம். அவை இரண்டும் அதாவது அதனால் ஏற்பாடாகி கூடிய சுக துக்கங்கள் அற்றவள் (மன உளைச்சல் அற்றவள்).

அதனால் தான் 'சுகத்துக்கே லாபா லாபௌ ஜயா ஜயௌ ஸமே க்ருத்வா' என்று பகவான் கீதையில் சொல்கிறார். எல்லாம் அடையப்பட்ட தன்மை ஸஹஸ்ர கர்ம க்ருதாவாய் இருப்பதால், நித்ய த்ருப்தி, ஆத்ம த்ருப்தியோடு இருப்பவள் ஆதலால் **'न मे पार्थास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंचन' (गीता, ३-२२) 'ந மே பார்தா²ஸ்தி கர்தவ்யம்' த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சன' (கீ³தா, 3-22)** என்ற வாக்கியம் இருப்பதினால், லாபத்தில் நஷ்டத்திலோ அவள் ஸந்தோஷத்தையோ, தளர்வதையோ அடைதல் கிடையாது. ஸமத்ருஷ்டியுடன் இருப்பவள்.

ॐ लाभालाभविवर्जितायै नमः ||१८५||
ஓம் லாபா⁴லாப⁴ - விவர்ஜிதாயை நம꞉ ||185||

लङ्घ्येतराज्ञा | (186)
லங்க்⁴யேதராஜ்ஞா | 186

इतरेषां जीवभ्रान्तिकल्पितानां गुणमूर्त्यादीनाम् उपासनाविधिरूपा वा, कर्मविधिरूपा वा आज्ञा प्रेरणा लङ्घ्या अविषयीकृता यया सा तथा । शुद्धचैतन्यस्य विशिष्टक्रियाद्यात्मकत्वाभावेन विध्यविष - यत्वादिति यावत् । अथवा, किंकरीत्वाभावेन इतरासां देवतानाम् आज्ञा प्रेरणा लङ्घ्या उपेक्षणीया यया सा तथा, 'सर्वस्याधिपतिः सर्वस्येशानः' (बृ. ४-४-२२) इति श्रुतेः । ईश्वरस्य सर्वनियन्तृत्वेन स्वेतरानिय - म्यत्वादिति ज्ञातव्यम् ||

இதரேஷாம்' ஜீவப்⁴ராந்திகல்பிதானாம்' கு³ணமூர்த்யாதீ³னாம் உபாஸனாவிதி⁴ - ரூபா வா, கர்மவிதி⁴ரூபா வா ஆஜ்ஞா ப்ரேரணா லங்க்⁴யா அவிஷயீக்ரு'தா யயா ஸா ததா² | ஶுத்³த⁴சைதன்யஸ்ய விஶிஷ்டக்ரியாத்³யாத்மகத்வாபா⁴வேன வித்⁴யவிஷ - யத்வாதி³தி யாவத் | அத²வா, கிங்கரீத்வாபா⁴வேன இதராஸாம்' தே³வதானாம் ஆஜ்ஞா ப்ரேரணா லங்க்⁴யா உபேக்ஷணீயா யயா ஸா ததா², 'ஸர்வஸ்யாதி⁴பதி꞉ ஸர்வஸ்யேஶான꞉' (ப்³ரு'. 4-4-22) இதி ஶ்ருதே꞉ | ஈஶ்வரஸ்ய ஸர்வநியந்த்ரு'த்வேன ஸ்வேதரானியம்யத்வாதி³தி ஜ்ஞாதவ்யம் ||

ஜீவன்.. தான் ஜீவன், அல்பஞன் என்ற மயக்கத்திலே இருக்கிறான். தன்னை விட வேறான ஸகுண மூர்த்திகளை உபாஸிக்கின்றான். இந்த லோகத்திலும், பரலோகத்திலும் விஷய ஸுகங்களை அனுபவிப்பதற்கு ஸாதகமாக வேதத்திலே சொல்லப்பட்ட வைதீக கர்மங்களை செய்யவும் 'வேத வாதாரதா பார்த்த ...' என்ற வாக்கியத்தின் படி வேதத்தில் குறிக்கப்பட்ட கர்மங்களை அவன் செய்வதற்கு விதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதை அவன் செய்கின்றான். இப்படி பட்ட விதிகளுக்கு ஆஞ்ஞா. பரதேவதையாகும் சித் ஸ்வரூபிணி ஶுத்த சைதன்ய ஸ்வரூபிணியாக இருப்பதால் அவயவம் அற்று இருப்பதால் நித்யம், நைமித்திகம், காமியம், ப்ராயஸ்சித்தம், போன்ற கர்மாக்கள், அதேபோல பேத குண உபாஸனையாலும் அடையக்கூடிய வஸ்து பரமாம்பிகை கிடையாது. 'நேதம் யதிதம் உபாஸதே ..' என்று கேன உபநிஷத் சொல்கிறது. உபாஸனையால் அடையக் கூடிய ஸ்வரூபத்தை அற்றவள் பரதேவதை.

பரதேவதை எல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டான மாகவும், நியந்தாவாகவும் 'ஸாக்ஷி ரூபேண அந்தஸ்திஷ்டன் யமயதி' என்ற உபநிஷத் வாக்கியப்படி அவள்

இருக்கிறாள். ஸ்வாதந்திரியமாக இருக்கிறாள், தனக்கு கட்டளை இடுவார்கள் வேறு யாரும் இல்லை என்று தீர்மானமாக அறிவு இருக்கிறது. ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன் முதலிய தேவர்கள் கூட மீறமுடியாத ஆஞ்ஞையை தரக் கூடியவள். அவரவர்கள் கர்மாவை எப்படி செய்கிறார்கள் என்று ஸாக்ஷி ரூபேண (பார்த்துக்கொண்டு) இருப்பவள். ஸர்வ லோகைக-ஷாஸனா என்று ஸஹஸ்ர நாமத்திலே இதை ஆதரித்து ஒரு நாமம் இருக்கிறது.

ॐ लङ्ध्येतराज्ञायै नमः ||१८६||
ஓம் லங்த்4யேதராஜ்ஞாயை நம: ||186||

लावण्यशालिनी | (187)
லாவண்யஶாலினீ | 187

लावण्यं सौन्दर्यं परमानन्दस्वरूपतया अतिशयप्रीतिविषयत्वं शालत इति तथा । सर्वावयवसाधारण - सुन्दरभाववतीति वा ||

லாவண்யம்' ஸௌந்த3ர்யம்' பரமானந்த3ஸ்வரூபதயா அதிஶயப்ரீதிவிஷயத்வம்' ஶாலத இதி ததா2 | ஸர்வாவயவஸாதா4ரணஸுந்த3ரபா4வவதீதி வா ||

பரமானந்த ஸ்வரூபமாய் பரமாம்பிகை இருப்பதினாலே அத்யந்த ப்ரீதிக்கு விஷயமான அழகோடு கூடியவள். சௌந்தர்யமானது ஸரீரம் முழுவதையும் வ்யாபித்து ஸௌந்தர்யமே (ஸர்வ அலங்காரமே) பரமாம்பிகையின் ரூபத்திலே ஆவீர் பாவமாய் இருக்கின்றது என்று நாம் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

ॐ लावण्यशालिन्यै नमः ||१८७||
ஓம் லாவண்யஶாலின்யை நம: ||187||

लघुसिद्धिदा | (188)
லகு4ஸித்3தி4தா3 | 188

लघुना उपायेन सिद्धिं वाञ्छितार्थप्राप्तिं ददातीति तथा । लघुशब्दः लक्षणया लघिमासिद्धिपरः, तथा च लघिमाद्यष्टैश्वर्यप्रदेति वा । अथवा, लघूनां अत्यन्ताल्पज्ञानभाग्यशरीररूपचरणवतामप्यत्तिनिकृष्टानां तिर्यगादीनामपि सिद्धिं मुक्तियोग्यताहेतुज्ञानादिसाधनसंपत्तिं तत्कार्यमहिमातिशयोन्नेयां ददातीति सा तथा ||

லகு4னா உபாயேன ஸித்3தி4ம்' வாஞ்சி2தார்த2ப்ராப்திம்' த3தா3தீதி ததா2 | லகு4 - ஶப்3த3: லக்ஷணயா லகி4மாஸித்3தி4பர:, ததா2 ச லகி4மாத்3யஷ்டைஶ்வர்யப்ரதே3தி வா | அத2வா, லகூ4னாம்' அத்யந்தால்பஜ்ஞானபா4க்3யஶரீரரூபசரணவதாமப்யத்தி - னிக்ரு'ஷ்டானாம்' திர்யகா3தீ3னாமபி ஸித்3தி4ம்' முக்தியோக்3யதாஹேதுஜ்ஞாநாதி3 - ஸாத4னஸம்பத்திம்' தத்கார்யமஹிமாதிஶயோன்னேயாம்' த3தா3தீதி ஸா ததா2 ||

வெகு சுலபமாக 'ஆஶுதோஷி' என்று பகவானுக்கு ஒரு அடைமொழி உண்டு. சீக்கிரமாக அதாவது சிறிய விஷயத்திலே கூட சீக்கிரமாக சந்தோஷப்பட்டு

விடுவார். ‘ராமா’ என்று சொன்னால் கூட சந்தோஷத்தை பெற்று விடுவார். ‘நம: சிவாய’ என்று சொன்னால் சந்தோஷம் பெற்று விடுவார். அது போல பரமாம்பிகை வெகு சுலபமாக தன் பக்தர்களுக்கு வேண்டக்கூடிய இஷ்ட ஸித்திகளை தருபவள். அதாவது அணிமா, லஹிமா, மஹிமா,கரீமா, போன்ற ஸித்திகளைத் தருபவள். அதனால் அற்பஞ்ஞானம், அதனால் உண்டாகும் ஸரீரம், யோனிகள், வடிவம் இவற்றோடு கூடிய தாழ்ந்த யோனிகளுக்கு கூட அதிகமான ஸித்தியை அளிப்பதற்கு கண்டிப்பாக தனது ஆசிகளை (மஹிமைகளையும்) தரக் கூடியவள் என்று அர்த்தம்.

ॐ लघुसिद्धिदायै नमः ||१८८||
ஓம் லகு⁴ஸித்³தி⁴தா³யை நம꞉ ||188||

लाक्षारससवर्णाभा लक्ष्मणाग्रजपूजिता |
लभ्येतरा लब्धभक्तिसुलभा लाङ्गलायुधा ||३६||
லாக்ஷாரஸ - ஸவர்ணாபா⁴ லக்ஷ்மணாக்³ரஜ - பூஜிதா |
லப்⁴யேதரா லப்³த⁴ப⁴க்தி - ஸுலபா⁴ லாங்க³ளாயுதா⁴ ||36||

लाक्षारससवर्णाभा | (189)
லாக்ஷாரஸஸவர்ணாபா⁴ | 189

लाक्षारसेन लाक्षाद्रवेण समानो वर्णो यस्याः सा तथाभूता शोभा कान्तिर्यस्याः सा तथा | अतिपाटल-विग्रहप्रभेत्यर्थः ||

லாக்ஷாரஸேன லாக்ஷாத்³ரவேண ஸமானோ வர்ணோ யஸ்யா꞉ ஸா ததா²பூ⁴தா ஶோபா⁴ காந்திர்யஸ்யா꞉ ஸா ததா² | அதிபாடலவிக்³ரஹப்ரபே⁴த்யர்த²꞉ ||

‘லாக்ஷாரஸ’ என்றால் அரக்கு. அந்த அரக்கை உருக்கினால் செக்க செவேல் என்று இருக்கும். அப்படி பட்ட செக்கசெவேல் என்று இருக்க கூடிய தேக காத்தியை உடையவள் என்று அர்த்தம். காந்தி அதாவது சிவந்த காந்தியை உடையவள். உதிக்கும் ஸூரியனை போலவும் மறையும் ஸூரியனை போலவும் உள்ளவள் செந்நிறத்தை உடையவள்.

ॐ लाक्षारससवर्णाभायै नमः ||१८९||
ஓம் லாக்ஷாரஸ - ஸவர்ணாபா⁴யை நம꞉ ||189||

लक्ष्मणाग्रजपूजिता | (190)
லக்ஷ்மணாக்³ரஜபூஜிதா| 190

अग्रे जायेते इत्यग्रजौ रामभरतौ लक्ष्मणस्यापि ज्येष्ठभूतरामाचारानुकारित्वेन चतुर्भिरपि दाशरथिभिः पूजितेत्यर्थः । रामस्य शिवलिङ्गप्रतिष्ठाता —- इति नामवत्त्वान्यथानुपपत्त्या शिवदंपतिपूजकत्वेन तदित - रेषां तद्वंशस्त्रीपुरुषाणां तत्सिद्धिरिति ध्वनितोऽर्थः ॥

அக்³ரே ஜாயேதே இத்யக்³ரஜௌ ராமப⁴ரதௌ லக்ஷ்மணஸ்யாபி ஜ்யேஷ்ட² - பூ⁴தராமாசாரானுகாரித்வேன சதுர்பி⁴ரபி தா³ஶரதி²பி⁴: பூஜிதேத்யர்த²: | ராமஸ்ய ஶிவலிங்க³ப்ரதிஷ்டா²தா —- இதி நாமவத்த்வான்யதா²னுபபத்த்யா ஶிவத³ம்பதி - பூஜகத்வேன ததி³தரேஷாம்' தத்³வம்'ஶஸ்த்ரீபுருஷாணாம்' தத்ஸித்³தி⁴ரிதி த்⁴வனி - தோ(அ)ர்த²: ||

'அக்ர:' என்றால் முன்னாடி என்று அர்த்தம். லக்ஷ்மணனுக்கு முன் பிறந்தவர்கள் (ராமன் , பரதன்) என்று அர்த்தம். லக்ஷ்மணனும் சத்ருக்கனனும் கூட எல்லாருக்கும் ஜேஷ்டனாய் இருக்க கூடிய ராமனது ஆசாரத்தை கடைப்பிடித்து அவன் பால் அந்த தர்மத்திலேயே ஈடுபட்டு இருப்பதினால், ராமனின் ஆசாரத்தை கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதால் தாசரதிகள் நால்வராலும் பூஜிக்கப்பட்ட பரமேஸ்வரி. சிவ லிங்கத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்தவன் ராமன் என்பது ப்ரஸித்தம். சிவனையும் சிவாவையும் பூஜித்தல் உசிதம் ஆகும். அதனால் சிவ தம்பதிகளின் பூஜை ராமனின் வம்சத்திற்கே ஸித்தியை தருகிறது (ஸித்தித்து இருப்பது) என்பது இந்த நாமத்திலே தொநிக்கின்றது.

ॐ लक्ष्मणाग्रजपूजितायै नमः ||१९०||

ஓம் லக்ஷ்மணாக்³ரஜ - பூஜிதாயை நம: ||190||

लभ्येतरा | (191)

லப்⁴யேதரா | 191

लभ्यानि लब्धव्यानि कर्मोपासनाविशेषाणां फलत्वेन साध्यानि भव्यानीत्यर्थः । तेभ्य इतरा विलक्षणा । 'तत्सत्यं स आत्मा' (छा. ६-८) 'नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानामेको बहूनां यो विदधाति कामान् । तमा - त्मस्थम्' (कठ. ५-१३) इति, 'यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्म' (बृ. ३-४) इत्यादिभिः श्रुतिभिः आत्मनः नित्यप्राप्त - स्वरूपत्वेन प्राप्तप्राप्तव्यरूपतया मोक्षरूपत्वेन चतुर्विधक्रियाफलत्वाभावादिति मन्तव्यम् । अथवा, इतराणि धर्मार्थकामरूपत्रिवर्गरूपाणि फलानि लब्धव्यानि प्राप्तव्यानि यस्याः सकाशादिति सा तथा, उक्तश्रुतेः ||

லப்⁴யானி லப்³த⁴வ்யானி கர்மோபாஸனாவிஶேஷாணாம்' ப²லத்வேன ஸாத்⁴யானி ப⁴வ்யானீத்யர்த²: | தேப்⁴ய இதரா விளக்ஷணா | 'தத்ஸத்யம்' ஸ ஆத்மா' (சா². 6-8) 'நித் - யோ நித்யானாம்' சேதனஶ்சேதனாநாமேகோ ப³ஹூனாம்' யோ வித³தா⁴தி காமான் | தமாத்மஸ்த²ம்' (கட². 5-13) இதி, 'யத்ஸாக்ஷாத³பரோக்ஷாத்³ப்³ரஹ்ம' (ப்³ரு'. 3-4) இத்யா - தி³பி⁴: ஶ்ருதிபி⁴: ஆத்மன: நித்யப்ராப்தஸ்வரூபத்வேன ப்ராப்தப்ராப்தவ்யரூபதயா மோக்ஷரூபத்வேன சதுர்வித⁴க்ரியாப²லத்வாபா⁴வாதி³தி மந்தவ்யம் | அத²வா, இதரா - ணி த⁴ர்மார்த²காமரூபத்ரிவர்க³ரூபாணி ப²லானி லப்³த⁴வ்யானி ப்ராப்தவ்யானி யஸ்யா: ஸகாஶாதி³தி ஸா ததா², உக்தஶ்ருதே: ||

'லப்ய' என்றால் எதை பெற முடியுமோ. விசேஷ கர்மாக்களினாலும் உபாஸனைகளாலும் ஸித்திக்க கூடிய பலவித பலன்களை அடைவது லப்யம் என்று கூறலாம். இந்த லப்ய பலன்களை காட்டிலும் வேறாக விசேஷமாக உள்ளவள் பரதேவதை. அதனால் ஸாதனையால் விளைய கூடிய ஸாத்ய வஸ்து அல்ல பராம்பிகை. அப்படி கூறுவதால் கர்ம உபாஸனைகளுக்கு பலன்

ஆகாதவள் (பலனாயும் இருக்க கூடியவள்) பரதேவதை என்பது ஸித்திக்கின்றது. ஏனென்றால் ஸாத்திய, ஸாதனைக்கு அப்பாற்பட்ட ஸித்த வஸ்துவாய் இருப்பதால்.

'तत्सत्यं स आत्मा' (छा. ६-८) 'नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानामेको बहूनां यो विदधाति कामान् । तमात्मस्थम्' (कठ. ५-१३) इति, 'यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्म' (बृ. ३-४) 'தத்ஸத்யம்' ஸ ஆத்மா' (சா². 6-8) 'நித்யோ நித்யானாம்' சேதனஸ்சேதனாநாமேகோ ப³ஹூனாம்' யோ வித³தா⁴தி காமான் | தமாத்மஸ்த²ம்' (கட². 5-13) இதி, 'யத்ஸாக்ஷாத³பரோக்ஷாத்³ப்³ரஹ்ம' (ப்³ரு'. 3-4) என்று ஸித்த வஸ்துவை சொல்கிறது. ஆத்மஸ்வரூபமான பரதேவதை த்ரிபுர ஸுந்தரி நித்ய ப்ராப்த வஸ்து. அதாவது எப்பொழுதும் இருக்க கூடிய அடையப்பட்டுள்ள தன்மை உடையவள்.

கழுத்திலே உள்ள முத்தாரம் எங்கே காணோம் என்று தேடி அயர்ந்த ஆப்தனாய் உந்தன் கழுத்திலே உள்ளது என்று அறிந்த காலத்தில் அந்த ஹாரம் புதிதாய் அடையப்பட்டதாக கருதல் மயக்கமே ஆகும். முன்னாலே காணோமே என்று பயந்து தேடும் காலத்தில் கூட கழுத்திலேயே நித்ய ப்ராப்தமாய் அந்த ஆபரணமானது இருக்கிறது. இங்ஙனம் பரதேவதா ஸ்வரூபாத்மாவும் நித்ய ஸித்தமாய் இருக்கின்றது. அறிவால் விமர்ச்சிக்கப்படுவது நித்ய ஸித்த ப்ரஹ்ம அபின்ன ஆத்மஸ்வரூபம் பிரதேவதையே ஆகும். இதுவே மோக்ஷஸ்வரூபம்.

ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்மமாகவும் கர்ம உபாஸனையால் பெற கூடிய பலன்கள் நான்கு வகைகள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. ஆப்யம், உத்பாத்யம், ஸம்ஸ்கார்யம், விகார்யம். ஆப்யம் என்று சொன்னால் அடைவது. விகாரம் என்று சொன்னால் மாறுபாட்டை அடைவது. உத்பாத்யம் என்று சொன்னால் உற்பத்தி செய்வது. ஸம்ஸ்கார்யம் என்று சொன்னால் தூய்மை அடைவது. இப்படிப்பட்ட நான்கு விதமான கர்மங்களால் அடைய கூடிய வஸ்து பரமாம்பிகை அல்ல. மோக்ஷ ரூபமான பரதேவதா ஸ்வரூபம் நித்ய ஸித்தமாய் இருக்கிறது. உற்பத்தி இல்லை. நித்யமானதால் நாசமும் கிடையாது. வியாபகமாய் இருப்பதால் அடைதல் என்ற காரியத்திற்கு விஷயம் அல்ல. நிர்விகாரியாய் இருப்பதால் ஷட்பாவ விகாரங்கள் இல்லாதவள். அசங்கம் அமலம் நிரந்தரமாய் இருப்பதால் ஸம்ஸ்காரத்திற்கு விஷயமாய் அம்பாள் கிடையாது என்பது இதனுடைய திரண்ட பொருள்.

தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்பது த்ரிவர்கங்களாகும். இவ்வுலகத்திலும் வேறு உலகத்திலும் பலன்கள் எந்த பரதேவதையினின்றும் ஸாதகர்கள் பெறுகிறார்களோ அவளே லலிதாம்பிகை. From where you get all the benefits, and to whom all the benefits remain and to whom all the benefits remain and resolve அதுவே பரதேவதை என்று சொல்லப்படுகிறது.

ॐ लभ्येतरायै नमः ||१९१||

ஓம் லப்⁴யேதராயை நம꞉ ||191||

लब्धभक्तिसुलभा | (192)

லப்³த⁴ப⁴க்திஸுலபா⁴ | 192

भक्तिः सामान्यविशेषाकारेण द्विविधा । तत्राद्या आर्तजिज्ञास्वर्थार्थिभिः यैर्लब्धा तत्तत्फलोद्देशेन समयविशेषे विच्छिद्य विच्छिद्य प्राप्ता तेषां सुलभा तत्तत्प्रारब्धानुसारेण फलदानोन्मुखस्वात्मरूपतया संनिहितत्वात् । द्वितीया भक्तिस्तु ब्रह्मसाक्षात्कारवता पुरुषेण येनैकभक्तितया लब्धा, 'एकभक्तिर्विशिष्यते' (गीता ७-१७) इति स्मृतेः; तस्य सुलभा, स्वात्मरूपतया सदा ज्ञायमानत्वात् । 'ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम्' (७-१८) इति गीतासु । अथवा, लब्धा प्राप्ता सत्यपि कण्ठगतचामीकरवत् लब्धभक्तीनां सुलभा सुखेनानायासेन कष्टेन विना साध्यतया लाभः प्राप्तिर्यस्याः सा तथा, 'भक्त्या मामभिजानाति' (गीता १८-५५) इति स्मृतेः ||

ப⁴க்திः ஸாமான்யவிஶேஷாகாரேண த்³விவிதா⁴ | தத்ராத்³யா ஆர்தஜிஜ்ஞாஸ் - வர்தா²ர்தி²பி⁴ः யைர்லப்³தா⁴ தத்தத்ப²லோத்³தே³ஶேன ஸமயவிஶேஷே விச்சி²த்³ய விச்சி²த்³ய ப்ராப்தா தேஷாம்' ஸுலபா⁴ தத்தத்ப்ராரப்³தா⁴னுஸாரேண ப²லதா³ - னோன்முக²ஸ்வாத்மரூபதயா ஸம்'நிஹிதத்வாத் | த்³விதீயா ப⁴க்திஸ்து ப்³ரஹ்ம - ஸாக்ஷாத்காரவதா புருஷேண யேனைகப⁴க்திதயா லப்³தா⁴, 'ஏகப⁴க்திர்விஶிஷ்யதே' (கீ³தா 7-17) இதி ஸ்ம்ரு'தே:; தஸ்ய ஸுலபா⁴, ஸ்வாத்மரூபதயா ஸதா³ ஜ்ஞாயமான - த்வாத் | 'ஜ்ஞானீ த்வாத்மைவ மே மதம்' (7-18) இதி கீ³தாஸு | அத²வா, லப்³தா⁴ ப்ராப் - தா ஸத்யபி கண்ட²க³தசாமீகரவத் லப்³த⁴ப⁴க்தீனாம்' ஸுலபா⁴ ஸுகே²னானாயா - ஸேன கஷ்டேன வினா ஸாத்⁴யதயா லாப⁴ः ப்ராப்திர்யஸ்யாः ஸா ததா², 'ப⁴க்த்யா மாமபி⁴ஜானாதி' (கீ³தா 18-55) இதி ஸ்ம்ரு'தேः ||

பக்தி இரண்டு வகை. ஒன்று ஸாமான்ய பக்தி (ஆர்த்தி, அர்த்தார்த்தி , ஜிக்ஞாஸு) என்ற மூன்று அதிகாரிகளால் செய்யக் கூடிய பக்தி. ஆர்த்தி ப்ரதி பலனை எதிர்பார்த்து தனது கஷ்டங்கள் தீர பகவானை பக்தி செய்வது. ஜிக்ஞாஸு பரமேஸ்வரனை அறிவதற்கு பக்தி செய்யப்படுவார்.அர்த்தா ஆர்த்தி தனம், பூமி முதலியவற்றை அடைவதற்காக பக்தி செய்கின்றான். அதனால் அது ஸாமான்ய பக்தி. அந்த பக்தியானது அவரவர்களுக்கு ப்ராரப்த கர்மாவை அனுசரித்து வேண்டக்கூடிய பலனை அருளக்கூடிய வளாய் பராம்பிகை இருக்கிறாள்.

இரண்டாவது விசேஷ ரூப வ்ருத்தி ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரங்களுடைய ஞானிகளால் செய்யக்கூடியது. அதனால் அனன்யமாய் அறியப்படுபவள். **'एकभक्तिर्विशिष्यते' (गीता ७-१७) 'ஏகப⁴க்திர்விஶிஷ்யதே' (கீ³தா 7-17)** என்பது ஸ்ம்ருதி வாக்கியம். அத்தகைய அனன்ய பக்திக்கு சுலபயாய் அகப்படக்கூடியவள். சிவாத்ம ரூபமாகவே ஸதா அறியப்படுபவள். **'ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम्' (७-१८) इति गीतासु । 'ஜ்ஞானீ த்வாத்மைவ மே மதம்' (7-18) இதி கீ³தாஸு |** என்பது கீதா வசனம். ஸுகமாயும் யாது ஒரு கஷ்டமின்றியும் மிக ஸுலபமாக பரா பக்தியால் அடையப்படுபவள் லலிதாம்பிகை.

பரா பக்தி என்பது ஒரு வித மாறுபாடு இல்லாத அனன்ய பக்தி. 'மாம் ந அன்ய மிதிஞ்ஞாதவா' என்று கீதையிலே பகவான் பாஷ்யத்தில் கூறுகிறார். கண்ட சாமீகர ஞாயாயம் போல் கழுத்திலே இருக்க கூடிய ஆபரணத்தை போல் நித்யமாயும் ஸித்தமாயும் உள்ள ஸ்வரூப அனுஸந்தான பக்தி.

விவேகசூடாமணியிலே ‘ஸ்வரூப அனுஸந்தான பக்தி’ என்ற வாக்கியம் இருக்கிறது. அப்படி பட்ட பரா பக்தியால் மிகவும் ஸுலபமாய் ஸாக்ஷாத்காரம் ஆகக்கூடியவள் **'भक्त्या मामभिजानाति' (गीता १८-५५) 'ப⁴க்த்யா மாமபி⁴ஜானாதி' (கீ³தா 18-55)** என்பது கீதையினுடைய வாகக்கியம்.

ॐ लब्धभक्तिसुलभायै नमः ||१९२||
ஓம் லப்³த⁴ப⁴க்தி - ஸுலபா⁴யை நமঃ ||192||

लाङ्गलायुधा | (193)
லாங்க³ளாயுதா⁴ | 193

शेषरूपतया हलायुधेत्यर्थः, 'अनन्तश्चास्मि नागानाम्' (गीता १०-२९) इति श्रीभगवद्वचनात् ||

ஶேஷரூபதயா ஹலாயுதே⁴த்யர்த²ঃ, 'அனந்தஶ்சாஸ்மி நாகா³னாம்' (கீ³தா 10-29) இதி ஶ்ரீப⁴க³வத்³வசனாத் ||

‘லாங்கலம்’ என்றால் கலப்பை என்று அர்த்தம். அந்த கலப்பையை ஆயுதமாக உடையவள். கலப்பை ஆயுதமாய் என்றல் பலராமன் என்று அர்த்தம். அதனால் பலராமனின் ஸ்வரூப ரூபிணி. ஆதிசேஷ ரூபிணி என்பது பகவத் வசனம். **'अनन्तश्चास्मि नागानाम्' (गीता १०-२९) 'அனந்தஶ்சாஸ்மி நாகா³னாம்' (கீ³தா 10-29)** என்று கீதையில் வாக்கியம் இருக்கிறது.

ॐ लाङ्गलायुधायै नमः ||१९३||
ஓம் லாங்க³லாயுதா⁴யை நமঃ ||193||

लग्नचामरहस्तश्रीशारदापरिवीजिता ।
लज्जापदसमाराध्या लंपटा लकुलेश्वरी ॥ ३७ ॥
லக்³னசாமரஹஸ்த - ஶ்ரீஶாரதா - ³பரிவீஜிதா |
லஜ்ஜாபத³ - ஸமாராத்⁴யா லம்படா லகுலேஶ்வரீ ||37||

लग्नचामरहस्तश्रीशारदापरिवीजिता | (194)
லக்³னசாமரஹஸ்தஶ்ரீஶாரதா³பரிவீஜிதா | 194

लग्नौ करसंबद्धौ घृतावित्यर्थः ; लग्नौ चामरौ ययोस्तौ तादृशौ हस्तौ ययोस्ते श्रीश्च महालक्ष्मीः शारदा च ते, ताभ्यां वीजिता परिवीजिता । अनादिकालादारभ्य परिचर्यया वीज्यमानेत्यर्थः ।

லக்³னௌ கரஸம்ப³த்³தௌ⁴ க்⁴ரு’தாவித்யர்த²ঃ ; லக்³னௌ சாமரௌ யயோஸ்தௌ தாத்³ரு’ஶௌ ஹஸ்தௌ யயோஸ்தே ஶ்ரீஶ்ச மஹாலக்ஷ்மீঃ ஶாரதா³ ச தே, தாப்⁴யாம்’ வீஜிதா பரிவீஜிதா | அநாதி³காலாதா³ரப்⁴ய பரிசர்யயா வீஜ்யமானேத்யர்த²ঃ |

‘ஹஸ்த சாமர’ கைகளிலே பிடித்துக் கொண்டு இருக்கும் சாமரங்களோடும் கூடியவர்களான லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி அவர்களால் சாமரம் வீசப்பட்டவள். அனாதிகாலங்கள் முதல் திருமகளாலும், வாக்தேவியாலும் சாமரம் வீசும்

பணியிடை மூலமாக உபாஸிக்க கூடியவள். அவர்களால் உபாஸிக்கப் படுபவள் (உபாஸனா மூர்த்தி).

ॐ लग्नचामरहस्तश्रीशारदापरिवीजितायै नमः ||१९४||
ஓம் லக்³னசாமர - ஹஸ்த - ஶ்ரீஶாரதா³ - பரிவீஜிதாயை நம꞉ ||

लज्जापदसमाराध्या | (195)
லஜ்ஜாபத³ஸமாராத்⁴யா | 195

लज्जा नाम अन्तःकरणधर्मः जुगुप्साहैतुः गूहनसाधनम्, उपलक्षणं मनोधर्माणाम्, तस्य पदं आश्रयः; 'कामः संकल्पो षिचिकित्सा श्रद्धाऽश्रद्धा धृतिरधृतिर्ह्रीर्धीर्भीरित्येतत्सर्वं मन एव' (बृ. १-५-३) इति श्रुतेः । तस्मिन् समाराध्या चिन्तनीयेत्यर्थः, 'य आत्मनि तिष्ठन्नन्तरो यमयति' (बृ. ३-७) 'गुहाहितं गह्वरेष्ठं पुराणम्' (कठ. २-१२) 'तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीराः' (कठ. ५-१२) इत्यादिश्रुतिभ्यः । अथवा, लज्जापदं जीवचक्रम्, तस्मिन् तदधिष्ठानानन्दाभिव्यक्तिहेतुतया बहिर्यागक्रमेण पूजनीयेत्यर्थः ||

லஜ்ஜா நாம அந்த꞉கரணத⁴ர்ம꞉ ஜுகு³ப்ஸாஹைது꞉ கூ³ஹனஸாத⁴னம், உபலக்ஷணம்' மனோத⁴ர்மாணாம், தஸ்ய பத³ம்' ஆஶ்ரய꞉; 'காம꞉ ஸங்கல்போ ஷிசிகித்ஸா ஶ்ரத்³தா⁴(அ)ஶ்ரத்³தா⁴ த்⁴ரு'திரத்⁴ரு'திர்ஹ்ரீர்தீ⁴ர்பீ⁴ரித்யேதத்ஸர்வம்' மன ஏவ' (ப்³ரு'. 1-5-3) இதி ஶ்ருதே꞉ | தஸ்மின் ஸமாராத்⁴யா சிந்தனீயேத்யர்த²꞉, 'ய ஆத்மனி திஷ்ட²ன்னந்தரோ யமயதி' (ப்³ரு'. 3-7) 'கு³ஹாஹிதம்' க³ஹ்வரேஷ்ட²ம்' புராணம்' (கட². 2-12) 'தமாத்மஸ்த²ம்' யே(அ)னுபஶ்யந்தி தீ⁴ரா꞉' (கட². 5-12) இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய꞉ | அத²வா, லஜ்ஜாபத³ம்' ஜீவசக்ரம், தஸ்மின் தத³தி⁴ஷ்டா²னான - ந்தா³பி⁴வ்யக்திஹேதுதயா ப³ஹிர்யாக³க்ரமேண பூஜனீயேத்யர்த²꞉ ||

'லஜ்ஜை' என்பது அந்தக்கரண தர்மம். **'कामः संकल्पो षिचिकित्सा श्रद्धाऽश्रद्धा धृतिरधृतिर्ह्रीर्धीर्भीरित्येतत्सर्वं मन एव' (बृ. १-५-३) 'காம꞉ ஸங்கல்போ விசிகித்ஸா ஶ்ரத்³தா⁴(அ)ஶ்ரத்³தா⁴ த்⁴ரு'திரத்⁴ரு'திர்ஹ்ரீர்தீ⁴ர்பீ⁴ரித்யேதத்ஸர்வம்' மன ஏவ' (ப்³ரு'. 1-5-3)** அதாவது காமம், ஸங்கல்பம், விசிகித்ஸா, ஸ்ரத்தா, அ-ஸ்ரத்தா, த்ருதி, அ-த்ருதி꞉, ஹ்ரீ, என்பன . இவை எல்லாம் அந்தக் கரண தர்மம் என்று த்ருக் த்ருஷ்ய விவேகத்திலே விவரிக்கப்படுகின்றன. அதனால் லஜ்ஜை என்பதை கூறுவதில் மூலமாகவும் உபலக்ஷணமாய் இப்படி சொல்லப்பட்ட அனைத்து மனோ தர்மங்களையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த பூரணமான மனோ தர்மங்களுக்கு ஆச்ரயமாகி அந்தகாரணத்துக்கு அதிஷ்டானத்தையும் உணர்வையும் தரக்கூடிய ப்ரதான சைதன்ய ஸ்வரூபிணியாய் அம்பாள் இருக்கிறாள். அதனால் இந்த அந்தக்கரண தர்மங்களிலே ஹ்ரீ என்பது உபலக்ஷணமாய் கூறப்படுகிறது. அந்த அம்பாள் **'य आत्मनि तिष्ठन्नन्तरो यमयति' (बृ. ३-७) 'गुहाहितं गह्वरेष्ठं पुराणम्' (कठ. २-१२) 'तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीराः' (कठ. ५-१२) 'ய ஆத்மனி திஷ்ட²ன்னந்தரோ யமயதி' (ப்³ரு'. 3-7) 'கு³ஹாஹிதம்' க³ஹ்வரேஷ்ட²ம்' புராணம்' (கட². 2-12) 'தமாத்மஸ்த²ம்' யே(அ)னுபஶ்யந்தி தீ⁴ரா꞉' (கட². 5-12)** என்பது ஆத்மஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடிய பரதேவதையினுடைய ப்ரமாண வாக்கியங்கள்.

அல்லது லஜ்ஜா என்ற பதமானது அநேக ஜீவர்கள் (ஜீவர சக்ரத்தை குறிப்பிடுகின்றது), அதனுடைய அதிஷ்டான ஸ்வரூபா: ஆனந்தத்தின்

அபிவிருத்தியை பொருட்டு பகிர் யாக க்ரமத்தின் படி பூஜிக்கத்தகுந்தவள். பகிரங்க ஸாதனமாய் பூஜிக்க தகுந்தவள்

ॐ लज्जापदसमाराध्यायै नमः ||१९५||
ஓம் லஜ்ஜாபத³ - ஸமாராத்⁴யாயை நம꞉ ||195||

लंपटा | (196)
லம்படா | 196

लमिति पृथ्वीवाचकबीजेन तदुपलक्षितं जगल्लक्ष्यते; पट शब्देन आवारकत्वधर्मवत्तया अविद्या लक्ष्यते; लमः जगतः पटः कारणीभूता अविद्या यस्याः सा तथा, 'मायिनं तु महेश्वरम्' (श्वे. ४-१०) 'य एको जालवान्' (श्वेता, ३-१) इति श्रुतेः । 'अज्ञानेनावृतं ज्ञानम्' (गी. ५-१५) इति स्मृतेश्च । अथवा, लम्पटो नाम तन्द्री आलस्यम्, कर्मोपासनाबाहुल्येऽपि प्रतिबन्धकभूयस्त्वे शीघ्रतया परमेश्वरस्य फलदानोन्मुखतायां राजादिवच्चिरविलम्बितसेवाफलदानवैमुख्ये तद्वत्तोपचारात्; लम्पटो यस्याः सा तथा। अथवा, लम्पटा - दीनामन्तः- करणधर्माणामध्यासवशेन तदवच्छिन्ने चैतन्ये सत्त्वरजस्तमः कार्याणामुपलब्धेस्तद्वत्त्वं वा ||

லமிதி ப்ருʼத்²வீவாசகபீ³ஜேன தது³பலக்ஷிதம்ʼ ஜக³ல்லக்ஷ்யதே; பட ஶப்³தே³ன ஆவாரகத்வத⁴ர்மவத்தயா அவித்³யா லக்ஷ்யதே; லம꞉ ஜக³த꞉ பட꞉ காரணீபூ⁴தா அவித்³ - யா யஸ்யா꞉ ஸா ததா², 'மாயினம்ʼ து மஹேஶ்வரம்' (ஶ்வே. 4-10) 'ய ஏகோ ஜாலவான்' (ஶ்வேதா, 3-1) இதி ஶ்ருதே꞉ | 'அஜ்ஞானேனாவ்ருʼதம்ʼ ஜ்ஞானம்' (கீ³. 5-15) இதி ஸ்ம்ருʼ - தேஶ்ச | அத²வா, லம்படோ நாம தந்த்³ரீ ஆலஸ்யம், கர்மோபாஸனாபா³ஹுல்யே - (அ)பி ப்ரதிப³ந்த⁴கபூ⁴யஸ்த்வே ஶீக்⁴ரதயா பரமேஶ்வரஸ்ய ப²லதா³னோன்முக² - தாயாம்ʼ ராஜாதி³வச்சிரவிளம்பி³தஸேவாப²லதா³னவைமுக்²யே தத்³வத்தோபசா - ராத்; லம்படோ யஸ்யா꞉ ஸா ததா² | அத²வா, லம்படாதீ³நாமந்த꞉- கரணத⁴ர்மாணா - மத்⁴யாஸவஶேன தத³வச்சி²ன்னே சைதன்யே ஸத்த்வரஜஸ்தம꞉ கார்யாணாமுபல - ப்³தே⁴ஸ்தத்³வத்த்வம்ʼ வா ||

'லம்' என்னும் பீஜாக்ஷரம் 'ப்ருத்வி'. அந்த பீஜாக்ஷரத்தின் மூலமாக ஜகத் லக்ஷிணையாய் கூறப்படுகிறது. 'பட' என்னும் பதமானது ஆவரணம் (மறைக்கும்) தன்மையான அவித்யையை தெரிவிக்கின்றது. ஆகவே லம்படா என்பது ஜகத்தை மறைக்கின்ற அஞ்ஞானத்தை தன் வசமாய் வைத்துக் கொண்டுள்ளவள் என்ற அர்த்தம் உடையதாகின்றது.

'मायिनं तु महेश्वरम्' (श्वे. ४-१०) 'य एको जालवान्' (श्वेता, ३-१) इति श्रुतेः । 'अज्ञानेनावृतं ज्ञानम्' (गी. ५-१५) इति स्मृतेश्च । 'மாயினம்ʼ து மஹேஶ்வரம்' (ஶ்வே. 4-10) 'ய ஏகோ ஜாலவான்' (ஶ்வேதா, 3-1) இதி ஶ்ருதே꞉ | 'அஜ்ஞானேனாவ்ருʼதம்ʼ ஜ்ஞானம்' (கீ³. 5-15) இதி ஸ்ம்ருʼதேஶ்ச | என்று ஸ்ருதி வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அஜ்ஞானத்தினால் பராம்பிகையின் ஸ்வரூபமானது மறைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது.

'லம்பட' என்பது ஜீவர்களுடைய 'ஆலஸ்யத்தை' குறிக்கின்றது. அவர்கள் சிறந்த கர்மங்களையும், உபாஸனையையும் செய்தாலும் அவர்களுக்கு பல தடைகள் உள்ள காரணத்தினால் பரமேஸ்வரன் சீக்கிரமாக பலனை தருவதற்கு தயாராய்

இருப்பதில்லை. இந்த மாதரி பரமேஸ்வரன் பலன் தருவதிலே நிறுத்திவைப்பாள் (ஹாலத்தியம்) பரதேவதை.

அந்தக்கரண தர்மங்களையும், அந்தக்கரண அவச்சின்ன சைதன்யத்தில் அத்யாஸ பட்சத்தினால் தோன்றும் ஸத்வ, ரஜஸ், தமோ குணங்களை தோற்றுவிற்பதற்கும்ஆதார பூதமாய் இருக்க கூடியவள் பராம்பிகை.

ॐ लंपटायै नमः ||१९६||
ஓம் லம்படாயை நம꞉ ||196||

लकुलेश्वरी | (197)
லகுலேஶ்வரீ | 197

कुः पृथिव्युपलक्षितजगत् लीयते अस्मिन्निति कुलम्, मायोपाधिकचैतन्यम्, प्रलयाधिष्ठानम् । 'यत्प्रयन्त्यभिसंविशान्त' (तै. ३-१) इति श्रुतेः । लीयमानं कुलं लकुलं निरुपाधिकमित्यर्थः । तच्च सा ईश्वरी च सा तथा । अथवा, लकुलं स्थानविशेषः स्वाधिष्ठानं मणिपूरक वा, तस्येश्वरी, विष्णुरुद्रात्मिकेत्यर्थः, भूतसृष्टिश्रुतौ पृथिव्या उदके तस्य तेजसि तस्य परमात्मनि लयश्रवणात् । 'सदायतनाः सत्प्रतिष्ठाः' (छा. ६-८) इति । तस्येश्वरी विभूतिविशेषो वा ||

கு꞉ ப்ரு'தி²வ்யுபலக்ஷிதஜக³த் லீயதே அஸ்மின்னிதி குலம், மாயோபாதி⁴கசை - தன்யம், ப்ரளயாதி⁴ஷ்டா²னம் | 'யத்ப்ரயந்த்யபி⁴ஸம்'- விஶாந்த' (தை. 3-1) இதி ஶ்ருதே꞉ | லீயமானம்' குலம்' லகுலம்' நிருபாதி⁴கமித்யர்த²꞉ | தஞ்ச ஸா ஈஶ்வரீ ச ஸா ததா² | அத²வா, லகுலம்' ஸ்தா²னவிஶேஷ꞉ ஸ்வாதி⁴ஷ்டா²னம்' மணிபூரக வா, தஸ்யேஶ் - வரீ, விஷ்ணுருத்³ராத்மிகேத்யர்த²꞉, பூ⁴தஸ்ரு'ஷ்டிஶ்ருதௌ ப்ரு'தி²வ்யா உத³கே தஸ்ய தேஜஸி தஸ்ய பரமாத்மனி லயஶ்ரவணாத் | 'ஸதா³யதனா꞉ ஸத்ப்ரதிஷ்டா²꞉' (சா². 6-8) இதி | தஸ்யேஶ்வரீ விபூ⁴திவிஶேஷோ வா ||

'கு:' என்று சொன்னால் அதுவும் ப்ருதிவி பீஜத்தினால் உபலக்ஷிதமாக ஜகத். அந்த ஜகத்தானது எங்கே லயமாகிறதோ அங்கே அதுவே குலம் என்றாகிறது. அதுவே ப்ரளயத்திற்கு அதிஷ்டானம் மாயையை உபாதியாக உடைய சைதன்யஸ்வரூபம் **'यत्प्रयन्त्यभिसं - विश ' (तै. ३-१) 'யத்ப்ரயந்த்யபி⁴ஸம்'- விஶாந்தி ' (தை. 3-1)** என்று தைத்ரீய வாக்கியம் கூறுகிறது. மாயை ஒரு காலத்திலே லயமாவதற்கு உரியது. அதனால் 'மாயா உபாதிகத்வம் நிருபாதிக சைதன்யத்திலே லயமாகும் தன்மையுடையது. ஆதலால் அது லகுலம் என்று இந்த பதத்தால் விவரிக்கப்படுகிறது. நிருபாதிக ஸ்வரூப லகுலமாயும் ஈஸ்வரியாயும் உள்ளவள் பராம்பிகை.

அல்லது லகுலம் என்பது ஒரு ஸ்தான விஷேஷம் என்று கூறப்படுகின்றது. அது ஸ்வாதிஷ்டானமோ அல்லது மணிபூரகமோ. அதற்கு பரமாம்பிகை விஷ்ணு அல்லது ருத்ர ஸ்வரூபிணி என்பது பொருள். பூத ஸ்ருஷ்டியை கூறும் ஸ்ருதி வாக்கியங்களில் 'ப்ருதிவி', 'ஜலத்திலும்', 'ஜலம், 'அக்னியிலும்', 'அக்னி' 'பரமாத்மாவிலும்' லயமாவதை சித்தரிக்கப் படுவதால் அவை அனைத்தும் 'ஸத் ஆயத்தனா:' என்று சொல்லுகிறது. ஸத்திலே ப்ரதிஷ்டையாகி இருக்கிறது என்று

சொல்லப்படுகிறது. ஸத்திலே நிலைபெற்று ஸத்திலே ஒடுங்குகின்றன. அத்தகைய ஸத் ஸ்வரூப ஈஸ்வர மஹிமையை உள்ளடக்கியவள் (விபூதியை உடையவள்) பரமாம்பிகை.

ॐ लकुलेश्वर्यै नमः ||१९७||
ஓம் லகுலேஶ்வர்யை நம꞉ ||197

लब्धमाना लब्धरसा लब्धसंपत्समुन्नतिः |
हींकारिणी हींकाराद्या हींमध्या हींशिखामणिः ||३८||
லப்³த⁴மாநா லப்³த⁴ரஸா லப்³த⁴ஸம்பத் - ஸமுந்நதி꞉ |
ஹீங்காரிணீ ஹீங்காராத்³யா ஹீம்'மத்⁴யா ஹீம்'ஶிகா²மணி꞉ ||38||

लब्धमाना | (198)
லப்³த⁴மானா | 198

सर्वैः प्राणिभिः लब्धः मानः अध्यस्ताहंकारः ; 'अभिमानात्मकस्तद्वदहंकारः प्रकीर्त्यते' इति स्मरणात् । अध्यासेनाहंकाराधिष्ठानेत्यर्थः । अथवा 'मान पूजायाम्' इति स्मरणात् यैर्यैः प्राणिभिः विद्यैश्वर्यकुल - सौन्दर्यातिशयादिवशात् पूजा लभ्यते सुखहेतुः सा तदन्तर्यामिना पूर्वमेव लब्धा, पूजादिजन्योपकारस्य सुखादेः स्वस्वरूपतया लब्धत्वात् । यद्वा मानः परिमाणः अणुमहद्दीर्घह्रस्वभेदेन प्रसिद्धः । 'स वा एष महानज आत्मा' (छा. ४-४) 'महान् प्रभुर्वै पुरुषः' (श्वे. ३-१२) 'अणोरणीयान् महतो महीयान्' (कठ. २-२०) इत्यादिवेदवाक्यैर्जलसूर्यादिवदुपाधिधर्माणामुपहिते गजस्तम्बमत्कुणसर्पादौ प्रतीयमानत्वात्, लब्धः मानः परिमाणः उपहिततया जगतः यया सा तथा ||

ஸர்வை꞉ ப்ராணிபி⁴꞉ லப்³த⁴꞉ மான꞉ அர்த்⁴யஸ்தாஹங்கார꞉ ; 'அபி⁴மானாத்மகஸ் - தத்³வத³ஹங்கார꞉ ப்ரகீர்த்யதே' இதி ஸ்மரணாத் | அத்⁴யா- ஸேனாஹங்காராதி⁴ - ஷ்டா²னேத்யர்த²꞉ | அத²வா 'மான பூஜாயாம்' இதி ஸ்மரணாத் யைர்யை꞉ ப்ராணிபி⁴꞉ வித்³யைஶ்வர்யகுலஸௌந்த³ர்யாதிஶயாதி³வஶாத் பூஜா லப்⁴யதே ஸுக²ஹேது꞉ ஸா தத³ந்தர்யாமினா பூர்வமேவ லப்³தா⁴, பூஜாதி³ஜன்யோபகாரஸ்ய ஸுகா²தே³꞉ ஸ்வஸ்வரூபதயா லப்³த⁴த்வாத் | யத்³வா மான꞉ பரிமாண꞉ அணுமஹத்³தீ³ர்க⁴ஹ்ரஸ் - வபே⁴தே³ன ப்ரஸித்³த⁴꞉ | 'ஸ வா ஏஷ மஹானஜ ஆத்மா' (சா². 4-4) 'மஹான் ப்ரபு⁴ர்வை புருஷ꞉' (ஶ்வே. 3-12) 'அணோரணீயான் மஹதோ மஹீயான்' (கட². 2-20) இத்யாதி³வேத³ - வாக்யைர்ஜலஸூர்யாதி³வது³பாதி⁴த⁴ர்மாணாமுபஹிதே க³ஜஸ்தம்ப³மத்குணஸர் - பாதௌ³ ப்ரதீயமானத்வாத், லப்³த⁴꞉ மான꞉ பரிமாண꞉ உபஹிததயா ஜக³த꞉ யயா ஸா ததா² ||

தான் அல்லாத ஒன்றில் 'தான்' என்ற மயக்க புத்தியே 'அஹங்காரம்' அல்லது அபிமானம் என்று சொல்லப்படும். கயிற்றில் இல்லாத பாம்பை, ஆரோபம் செய்வது போல. இல்லாத பாம்பை கயற்றிலே ஆரோபம் செய்வது போல. இந்த மயக்க புத்தியே அஹங்காரம் அல்லது அபிமானம். ஸ்ர்வ ப்ராணிகளும் இந்த அத்யஸ்த அபிமானத்தோடு கூடியவர்கள். இத்தகைய அத்யஸ்தமாய் இருக்கக்கூடிய இந்த அஹங்காரத்திற்கு அதிஷ்டானமாய் விளங்கக்கூடியவள்.

‘மான’ என்பதற்கு தாது வர்க்கம் பூஜாயாம் என்ற அர்த்தம் இருக்கிறது. அப்படி பட்ட அர்த்தத்தின் படி மானம் என்பது பூஜை எனப்படும். பூஜை என்பது வித்யை ஐஸ்வர்யம், உயர்ந்த குலம், அழகு முதலியவற்றின் ஆதிக்கத்தால் ஏற்படுவது. பூஜை என்பது ‘பூஜ்யதா’ அதாவது பூஜாவிற்க்கு உரியதாகும். இதரர்கள் தன்னை கௌரவிப்பதால் ஜீவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. இப்படி பட்ட ஸுக ஹே துவாகிய மானம் ஆனந்தமே வடிவமாய் உள்ள பரதேவதைக்கு ஸ்வபாவமாயும் ஸ்வத ஸித்தமாயும் இருக்கிறது. ‘பூஜ்யதா ஸ்வத ஸித்த ஸ்வரூபிணி’ .

மானம் என்பது பரிமாணம் என்று கூட கூறப்படுகிறது. **'अणोरणीयान् महतो महीयान्' (कठ. २-२०) 'அணோரணீயான் மஹதோ மஹீயான்' (கட². 2-20)** என்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்த ஸ்வரூபிணியாய் உள்ளவள் பரமாம்பிகை. எங்ஙனம் ஸூரியன் ஜலத்தின் உபாதியில் ப்ரதிபிம்பித்த காரணத்தினால் அந்த பரிமாணத்தை அடைந்தவன் போல் காணப்படுகின்றானோ அதுபோல பரிமாணங்களுக்கு எல்லாம் அதீதமான சித் ஸ்வரூபமானது பலவித பிராணிகளுக்குடைய உபாதியில் அந்தர்யாமியாக இருக்கும் காரணத்தினால் பரிமாணங்களை அடைந்தது போல் இருக்கிறாள் அல்லது பரிச்சின்னங்களை அடைந்தது போல் இருக்கிறாள் என்பது லப்தமானாயை என்ற நாமத்தின் அர்த்தமாக இருக்கிறது.

ॐ लब्धमानायै नमः ||१९८||
ஓம் லப்³த⁴மாநாயை நம꞉ ||198||

लब्धरसा | (199)
லப்³த⁴ரஸா | 199

'रसो वै सः' (तै २-७) इति श्रुतेः रसवत् रस्यते संबध्यत इति अत्यन्तश्रीतिविषयः आनन्दः, सः स्वस्वरूपत्वेन लब्धो यया सा तथा । शृङ्गाररसो वा, तव्यञ्जकमङ्गलाभरणपुष्पालंकारवत्त्वादिति भावः । शुद्धसत्त्वप्रधानमायोपाधिकतया, 'रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्याः आहाराः सात्त्विकप्रियाः' (गी. १७-८) इति गीतावचनात् नैवेद्यादौ कट्वाम्ललवणादीनां देवादिविषये निषेधाच्च प्रीतिविषयत्वेन मधुररसो लब्धो ययेति वा तथा ||

'ரஸோ வை ஸ꞉' (தை 2-7) இதி ஶ்ருதே꞉ ரஸவத் ரஸ்யதே ஸம்ப³த்⁴யத இதி அத்யந்தஶ்ரீதிவிஷய꞉ ஆனந்த³꞉, ஸ꞉ ஸ்வஸ்வரூபத்வேன லப்³தோ⁴ யயா ஸா ததா² | ஶ்ரு’ங்கா³ரரஸோ வா, தவ்த்³யஞ்ஜகமங்க³ளாப⁴ரணபுஷ்பாலங்காரவத்த்வாதி³தி பா⁴வ꞉ | ஶுத்³த⁴ஸத்த்வப்ரதா⁴னமாயோபாதி⁴கதயா, 'ரஸ்யா꞉ ஸ்னிக்³தா⁴꞉ ஸ்தி²ரா ஹ்ரு’த்³யா꞉ ஆஹாரா꞉ ஸாத்த்விகப்ரியா꞉' (கீ³. 17-8) இதி கீ³தாவசனாத் நைவேத்³யாதௌ³ கட்வாம்லலவணாதீ³னாம்’ தே³வாதி³விஷயே நிஷேதா⁴ச்ச ப்ரீதிவிஷயத்வேன மது⁴ரரஸோ லப்³தோ⁴ யயேதி வா ததா² ||

'रसो वै सः' (तै २-७) 'ரஸோ வை ஸ꞉' (தை 2-7) என்பது உபநிஷத்தின் வாக்கியம். ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தை குறிக்கிறது. ‘ரஸம்’ என்பது பரம ப்ரேமைக்கு விஷயமாய் உள்ள ஆனந்த ஸ்வரூபம். அந்த ஆனந்த ஸ்வரூபத்தை உடையவள் லலிதாம்பிகை. ‘ரஸம்’ – நவரஸங்களிலே சிறந்ததான ஸ்ருங்கார ரஸத்தை

குறிக்கின்றது என்று கவிஞர்கள் கூறுவார்கள். ஸ்ருங்கார ரஸத்தை உண்டாக்கி அதைப் போற்றக்கூடிய ஆபரணங்கள், புஷ்ப அலங்காரங்கள், வாசனை, சந்தன பூச்சு முதலிய மங்கள பொருட்களை நித்ய ஸித்யமாய் அடைந்தவள் லலிதாம்பிகை.

'रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्याः आहाराः सात्त्विकप्रियाः' (गी. १७-८) 'ரஸ்யாः ஸ்னிக்³தா⁴ः ஸ்தி²ரா ஹ்ரு'த்³யாः ஆஹாராः ஸாத்த்விகப்ரியாः' (கீ³. 17-8) என்னும் கீதையின் வசனத்தின் படி பரதேவதையானவள் ஶுத்த ஸத்வ ப்ரதான மாயா உபாதியை உடையதால் ஸத்வ ஆஹாரமாகிய மதுர ரஸத்தை எப்பொழுதும் அடைந்துள்ளவள். மதுர ரஸத்தின் ப்ரதி பிம்பமாய் இருக்க கூடியவள். தேவதைகளுக்கு கசப்பு, காரம், உவர்ப்பு முதலிய ரஸமுள்ள பண்டங்களை நைவேத்தியம் செய்ய கூடாது என்பதை ஒரு பாடமாய் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ॐ लब्धरसायै नमः ||१९९||
ஓம் லப்³த⁴ரஸாயை நமः ||199||

लब्धसंपत्समुन्नतिः | (200)
லப்³த⁴ஸம்பத்ஸமுன்னதிः | 200

लब्धाः स्वस्वरूपतया स्वतःसिद्धाः याः संपदः सत्यकामत्वादयः सच्चिदानन्दादयो वा, ताभिः समुन्नतिः सर्वोत्कृष्टता यस्याः सेति तथा। ब्रह्मणः मायामात्रोपाधिना अभिव्यज्यमानाः गुणाः कर्मानुद्भूतत्वादनाकस्मिकाः सन्तः सर्वोत्कृष्टभावं ब्रह्मणः ज्ञापयन्ति । 'तमीश्वराणां परमं महेश्वरं तं देवतानां परमं च दैवतम् । पतिं पतीनां परमं पुरस्ताद्विदाम देवं भुवनेशमीड्यम् ॥', (श्वे. ६-७) 'सत्यकामः सत्यसंकल्पः' (छा. ८-१), 'एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एपोऽन्तर्याम्येष योनिः सर्वस्य (माण्डू) इति, 'गतिर्भर्ता प्रभुः साक्षी' (गी. ९-१८) इत्यादिश्रुनिस्मृतिशतेभ्यः । 'एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य' (वृ. ४-४) इति प्रसिद्धनित्योत्कर्षवत्त्वं ब्रह्मस्वरूपमेवेति नात्र विचारणीयं किंचिदस्तीत्यभिप्रायः ।।

லப்³தா⁴ः ஸ்வஸ்வரூபதயா ஸ்வதःஸித்³தா⁴ः யாः ஸம்பத³ः ஸத்யகாமத்வாத³யः ஸச்சிதா³னந்தா³த³யோ வா, தாபி⁴ः ஸமுன்னதிः ஸர்வோத்க்ரு'ஷ்டதா யஸ்யாः ஸேதி ததா² | ப்³ரஹ்மணः மாயாமாத்ரோபாதி⁴னா அபி⁴வ்யஜ்யமானாः கு³ணாः கர்மானுத்³ - பூ⁴தத்வாத³னாகஸ்மிகாः ஸந்தः ஸர்வோத்க்ரு'ஷ்டபா⁴வம்' ப்³ரஹ்மணः ஜ்ஞாபயந்தி | 'தமீஶ்வராணாம்' பரமம்' மஹேஶ்வரம்' தம்' தே³வதானாம்' பரமம்' ச தை³வதம் | பதிம்' பதீனாம்' பரமம்' புரஸ்தாத்³விதா³ம தே³வம்' பு⁴வனேஶமீட்³யம் ..', (ஶ்வே. 6-7) 'ஸத்யகாமः ஸத்யஸங்கல்பः' (சா². 8-1), 'ஏஷ ஸர்வேஶ்வர ஏஷ ஸர்வஜ்ஞ ஏபோ - (அ)ந்தர்யாம்யேஷ யோனிः ஸர்வஸ்ய (மாண்டூ³) இதி, 'க³திர்ப⁴ர்தா ப்ரபு⁴ः ஸாக்ஷீ' (கீ³. 9-18) இத்யாதி³ஶ்ருநிஸ்ம்ரு'திஶதேப்⁴யः | 'ஏஷ நித்யோ மஹிமா ப்³ராஹ்மணஸ்ய' (வ்ரு'. 4-4) இதி ப்ரஸித்³த⁴நித்யோத்கர்ஷவத்த்வம்' ப்³ரஹ்மஸ்வரூபமேவேதி நாத்ர விசாரணீயம்' கிஞ்சித³ஸ்தீத்யபி⁴ப்ராயः ||

இதிலே ஒரு பாட பேதம் இருக்கிறது லப்த- ஸம்பத்- ஸமுன்- நதி:. தீபிகாவிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள நாமத்திலே 'நாத்யை' என்று தீர்க்கமாய் இருக்கிறது. அதனால் லப்த ஸம்பத் ஸமுன் நதி: என்பதற்கு என்ன அர்த்தம் என்றால் ஸத்ய

காமம், ஸத்ய ஸங்கல்பம், ஸத்ய ஸச்சிதானந்தம் முதலிய ஸம்பத்துக்களின் உயர்ச்சி ஸ்வரூபமாக விளங்க கூடிய உத்க்ருஷ்ட தன்மை உடையவள் பரமாம்பிகை. சித் சக்தியின் அபின்னமான ப்ரஹ்மத்திற்கு மாயை என்னும் உபாதி மாத்திரத்தினால் தோன்றும் குணங்கள் கர்மத்தினால் தோன்றுபவை அல்ல. அவை எப்பொழுதும் தோன்றுவன அல்ல. உபாதி உள்ளவரை தோன்றுகின்றன. அதனால் ஸர்வ உத்க்ருஷ்டமான வஸ்து உபாதியின் மூலமாய் அறியப்படுகிறது.

‘மித்யா ஆத்ம ப்ரகாச னாய’ **'तमीश्वराणां परमं महेश्वरं तं देवतानां परमं च दैवतम् । पतिं पतीनां परमं पुरस्ताद्विदाम देवं भुवनेशमीड्यम् ॥', (श्वे. ६-७) 'सत्यकामः सत्यसंकल्पः' (छा. ८-१), 'एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एपोऽन्तर्याम्येष योनिः सर्वस्य (माण्डू) इति, 'गतिर्भर्ता प्रभुः साक्षी' (गी. ९-१८) 'தமீஶ்வராணாம்’ பரமம்’ மஹேஶ்வரம்’ தம்’ தே³வதானாம்’ பரமம்’ ச தை³வதம் | பதிம்’ பதீனாம்’ பரமம்’புரஸ்தாத்³விதா³ம தே³வம்’ பு⁴வனேஶமீட்³யம் ..', (ஶ்வே. 6-7) 'ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப:' (சா². 8-1), 'ஏஷ ஸர்வேஶ்வர ஏஷ ஸர்வஜ்ஞ ஏபோ(அ)ந்தர்யாம்யேஷ யோனி: ஸர்வஸ்ய (மாண்டூ³) இதி, 'க³திர்ப⁴ர்தா ப்ரபு⁴: ஸாக்ஷீ' (கீ³. 9-18)** என்ற வாக்கியங்களினால் க்ஷேத்ரஜும் ஸர்வ க்ஷேத்ரேஷு என்ற சைதன்ய ஸ்வரூபிணியாய் இருக்க கூடியவள் பரமாம்பிகை. ப்ரஹ்ம அபின்ன பரதேவதையின் உத்க்ருஷ்ட தன்மையிலே இவை அனைத்தும் கூறப்படுகின்றன. **'एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य' (वृ. ४-४) 'ஏஷ நித்யோ மஹிமா ப்³ராஹ்மணஸ்ய' (வ்ரு’. 4-4)** என்னும் வாக்கியம் இதற்கு ப்ரமாணமாய் இருக்கிறது. இந்த இருநூறு நாமாக்களிலே விஸ்தரிக்கப்பட்ட லலிதா தேவியினுடைய ஸ்வரூபமானது ஶுத்த சைதன்யஸ்வரூபம். உபாதியானது கற்பிக்கப்பட்ட உபாதி என்பது நமக்கு தெளிவாகிறது.

ॐ लब्धसंपत्समुन्नत्यै नमः ||२००||
ஓம் லப்³த⁴ஸம்பத் - ஸமுந்நத்யை நம: ||200||

ह्रींकारिणी | (201)
ஹ்ரீங்காரிணீ | 201

ह्रींकारः द्वितीयखण्डसमाप्त्यवयवतया वाच्यवाचकसंबन्धेन अस्या अस्तीति तथा ||

ஹ்ரீங்கார: த்³விதீயக²ண்ட³ஸமாப்த்யவயவதயா வாச்யவாசகஸம்ப³ந்தே⁴ன அஸ் - யா அஸ்தீதி ததா² ||

‘கூடஸ்த்ரய கலேபரா’ என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்திலே மூன்று நிலைகள் பரதேவதைக்கு கூறப்படுகின்றன. அந்த மூன்று நிலைகளாவது வாக்பவ கூடம், காமராஜ கூடம், சக்தி கூடம். அவைகள் முறையை காதி வித்யா, ஹாதி வித்யா, ஸாதி வித்யா. முறையே இச்சா, க்ரியா, ஞான சக்தியை அவை தெரிவிக்கின்றன. அப்படி பட்ட மூன்று கூடங்களிலே இரண்டாவது ஸ்தானத்திலே உள்ள அவயவமாக ‘ஹ்ரீம்’காரம் குறிப்பிடப் படுகிறது. அதாவது ஹ்ரீம்கார வடிவமாய் இருக்கும் பரதேவதை. இந்த ஹ்ரீம் காரத்துக்கும், பரதேவதைக்கும் வாக்ய வாசக சம்பந்தம் என்று பகவான் ஆதி சங்கரர் குறிப்பிடுகிறார்.

வாசகம் என்றால் ஒரு அர்த்தம் உள்ள சொல் என்று அர்த்தம். வாக்கியம் என்றால் அந்த அர்த்தமுள்ள சொல்லால் குறிப்பிட கூடிய வஸ்து. அதாவது ஹ்ரீம் காரத்தால் குறிப்பிடக்கூடிய வஸ்து பரதேவதை என்று வாக்ய வாசக சம்பந்தம் என்று இரண்டாவது கூட்டத்தின் அதிபதியாக பரதேவதை குறிப்பிடப்படுகிறாள். இந்த பீஜாக்ஷரமானது குறிப்பிடப்படுகிறது.

ॐ ह्रींकारिण्यै नमः ||२०१||
ஓம் ஹ்ரீங்காரிண்யை நம: ||201||

ह्रींकाराद्या | (202)
ஹ்ரீங்காராத்^{3}யா| 202

अत्र ह्रींकारशब्देन तत्कार्यभूता: वेदाः, तेषामप्यर्थतया कारणतया वा आद्या आदौ भवा पूर्वभावि - नीत्यर्थः । शब्दस्य अर्थविषयत्वेन प्रवृत्तेः शक्तिग्रहादौ काव्यादिकृतौ च अर्थज्ञानपूर्वकशब्दप्रयोग - दर्शनादर्थस्य पूर्वभावित्वमुक्तमिति भावः ||

அத்ர ஹ்ரீங்காரஶப்^{3}தே^{3}ன தத்கார்யபூ^{4}தா: வேதா^{3}:, தேஷாமப்யர்த^{2}தயா காரணதயா வா ஆத்^{3}யா ஆதௌ^{3} ப^{4}வா பூர்வபா^{4}வினீத்யர்த^2: | ஶப்^{3}த^{3}ஸ்ய அர்த^2 - விஷயத்வேன ப்ரவ்ரு'த்தே: ஶக்திக்^{3}ரஹாதௌ^{3} காவ்யாதி^{3}க்ரு'தௌ ச அர்த^{2}ஜ்ஞான - பூர்வகஶப்^{3}த^{3}ப்ரயோக^{3}த^{3}ர்ஶநாத^{3}ர்த^{2}ஸ்ய பூர்வபா^{4}வித்வமுக்தமிதி பா^{4}வ: ||

'ஹ்ரீம்' என்று சொன்னாலும் 'ஓம்' என்று சொன்னாலும் ஒன்றுதான். அதனால் வேதத்தின் மூலம். 'ஸர்வே வேதா: யத்பதம் ஆமனந்தி' என்ற வாக்கியத்தின் படி அந்த ஓம்காரம் என்பதும் ஹ்ரீம் என்பதும் வேதங்கள். அதனுடைய காரியம் வேதங்கள். ப்ரணவத்தின் காரியம் வேதங்கள். ஏனென்றால் ஸப்த ப்ரபஞ்சம் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது ஓம்காரம். அதுவே ஹ்ரீம்காரம். அந்த வேதத்தின் மூலமாய் இருக்க கூடிய மூல வடிவமாய் இருக்க கூடிய ஹ்ரீம் காரத்திற்கு அதற்கும் ஆதியாய் விளங்குபவள் 'சப்தா தீத ஸ்வரூபிணி'.

சப்தங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு அர்த்த விஷயம் இருந்தால் தான் ப்ரவ்ருத்தியே ஏற்படும். காவ்யம் முதலியவற்றிலே சக்தி வ்ருத்தி இருக்க வேண்டும். அர்த்த ஞானத்தோடு தான் எல்லா ஸப்தங்களும் ப்ரயோகிக்கப் படுவதால், சப்தத்திற்கு முன் அர்த்தம் ஏற்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்பது ஸித்தமாகிறது. அதாவது ஒரு உதாரணம் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் இலக்கணம் வருவதற்கு முன்னாலேயே சமஸ்க்ருத மொழி இருந்தது போல. அதனால் சப்தத்திற்கு முன் அர்த்தம் ஏற்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்பது ஸித்திக்கிறது. 'ஹ்ரீம்' என்னும் இந்த ப்ரணவத்திற்கு ஆதி ரூபா அர்த்தமாய் அல்லது ஸ்வரூபமாய் விளங்க கூடியவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி.

ॐ ह्रींकाराद्यायै नमः ||२०२||
ஓம் ஹ்ரீங்காராத்^{3}யாயை நம: ||202||

ह्रींमध्या | (203)

ஹ்ரீம்’மத்⁴யா |203

अस्य बीजस्य जगदभिन्नानिमित्तोपादानभूतमायाविशिष्टचैतन्यवाचकतया तत्प्रतीकत्वेन तन्निष्ठयाव - द्गुणवत्त्वं तदुपासनातिशयमहिम्नाभिव्यज्यते । अन्यथा मन्त्रपुरश्चर्यास्विष्टासद्धयभावप्रसङ्गः स्यात् । अव्यवहितपूर्वनाम्नानभिव्यक्तस्वरूपस्यापि शब्दजालस्य एतद्बीजमात्रात्मनैवाङ्कुरि तबीजार्थवत्तया पूर्व - भावित्वमुक्तम् । इदानीमभिव्यक्तात्मकत्वार्थकतया विवर्तवादमाश्रित्य वाचारम्भणाकारेण नामरूप द्वयषत्त्वमुच्यते । ह्रींकारबीजार्थः तेन शब्देन लक्ष्यते । मध्ये व्यवहारकाले ह्रीं यस्याः सा तथा । घटादिषु वस्तुषु सच्चिदानन्दप्रतीत्या व्यवहारकालेऽपि प्रपञ्चकारणं ब्रह्मानुस्यूततया भासमानं जगत्कारणमिति सिद्धान्तः । अनेनाचेतनपरिणामारम्भादिवादाः निष्प्रमाणतया युक्त्याद्याभासकत्वेन निरस्ताः वेदितव्याः ||

அஸ்ய பீ³ஜஸ்ய ஜக³த³பி⁴ன்னாநிமித்தோபாதா³னபூ⁴தமாயாவிஶிஷ்டசைதன்ய - வாசகதயா தத்ப்ரதீகத்வேன தந்நிஷ்ட²யாவத்³கு³ணவத்த்வம்’ தது³பாஸனாதிஶய - மஹிம்நாபி⁴வ்யஜ்யதே | அன்யதா² மந்த்ரபுரஶ்சர்யாஸ்விஷ்டாஸத்³த⁴யபா⁴வப்ர - ஸங்க³ஃ ஸ்யாத் | அவ்யவஹிதபூர்வநாம்னானபி⁴வ்யக்தஸ்வரூபஸ்யாபி ஶப்³த³ஜா - லஸ்ய ஏதத்³வீஜமாத்ராத்மனைவாங்க்ரு’ரிதபீ³ஜார்த²வத்தயா பூர்வபா⁴வித்வமுக்தம் | இதா³னீமபி⁴வ்யக்தாத்மகத்வார்த²கதயா விவர்தவாத³மாஶ்ரித்ய வாசாரம்ப⁴ணா - காரேண நாமரூபத்³வயஷத்த்வமுச்யதே | ஹ்ரீங்காரபீ³ஜார்த²ஃ தேன ஶப்³தே³ன லக்ஷி - யதே | மத்⁴யே வ்யவஹாரகாலே ஹ்ரீம்’ யஸ்யாஃ ஸா ததா² | க⁴டாதி³ஷு வஸ்துஷு ஸச்சிதா³னந்த³ப்ரதீத்யா வ்யவஹாரகாலே(அ)பி ப்ரபஞ்சகாரணம்’ ப்³ரஹ்மானுஸ் - யூததயா பா⁴ஸமானம்’ ஜக³த்காரணமிதி ஸித்³தா⁴ந்தஃ | அனேனாசேதனபரிணாமா - ரம்பா⁴தி³வாதா³ஃ நிஷ்ப்ரமாணதயா யுக்த்யாத்³யாபா⁴ஸகத்வேன நிரஸ்தாஃ வேதி³ - தவ்யாஃ ||

இந்த ‘ஹ்ரீம்’ என்கிற பீஜம் ஜகத்திற்கு அபின்ன நிமித்த உபாதான காரணமாகும். ‘**मायाविशिष्टचैतन्य**’ ‘**மாயாவிஶிஷ்டசைதன்ய**’ என்று ஒரு வாசகம். இது ஒரு பொருளுள்ள ஸப்தம். அவ்யக்த மாயையை உபாதியாய் இருக்க கூடிய இந்த ஹ்ரீம் பீஜம். அந்த வாசகமாய் இருப்பதினாலே வாக்கியம் என்ன என்று கேட்டால் மாய விஸிஷ்ட சித் சக்தியின் வ்யக்தம் என்று எடுத்து கொள்ளலாம். இந்த மாயா உபாதி சித் சக்தியினுடைய ப்ரதீகமாகும். அப்படி பட்ட ஹ்ரீம் கார உபாஸனையினால், இந்த சக்தியினிடத்திலே இருக்கக்கூடிய உபாஸனை எல்லாம் ப்ரகாசிக்கின்றன.

அதனால் ‘ஹ்ரீம்’ கார புரஸ்சரணத்தின் மூலமாக அபீஷ்ட ஸித்தி ஏற்படுகிறது என்று பகவான் சங்கரர் கூறுகிறார். ‘ஹ்ரீம்காராத்யா’ என்ற நாமத்தில் அபீஷ்ட ஸ்வரூபமான சப்த காரியங்களுக்கு ‘ஹ்ரீம்’ என்ற பீஜாக்ஷரம் அர்த்தமானதால் அர்த்தம் முன்னால் உண்டாகியிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டது. வ்யக்தமாக இங்கே கூறக்கூடிய நாமாவிலே இந்த ஜகத் ஸ்ருஷ்டி விவர்த்த வாதத்தை ஆஸ்ரயித்து சப்தம், அர்த்தம் என்று நாம ரூபங்கள் கூறப்படுகின்றன.

‘வாசாரம் பணம் விகாரோ நாம தேயம் ம்ருத்திகா இத்யேவ ஸத்யம்’ என்ற சாந்தோக்ய உபநிஷத் ஸ்ருதி இதற்கு ப்ரமாணமாய் இருக்கிறது. ‘ஹ்ரீம்’ பீஜத்தின் அர்த்தமானது லக்ஷணா வ்ருத்தியால் குறிப்பிடப்படுகிறது. லக்ஷணா வ்ருத்தி

என்று சொன்னால் ஜகத் லக்ஷணம், அஜகத் லக்ஷணம். ஜகத் அஜகத் லக்ஷணம் என்று பாகத்தியாக லக்ஷணத்தினால் சைதன்யஸ் ஸ்வரூபம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

ப்ரபஞ்சத்தினுடைய ஸ்திதி காலத்திலும், மத்தியமான விவகார காலத்திலும் அதன் காரணமாக பிரகாசிக்க கூடியவள் பரதேவதை. சாதாரணமாய் இருக்க கூடிய உலக பொருட்களிலே நாம ரூப விவகார காலத்திலும் கூட 'போதம், போதம் ப்ரதி போதம்' என்பது போல ஒரு ஒரு ஸச்சிதானந்த ப்ரக்ருதியின் உண்மை என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த சித் சக்தி அபின்ன ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமானது ஒரு ஒரு பொருளிலும் விளங்குகின்றது. இதுவே ஜகத் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 'ஸ தேவ ஸௌம்ய இதம் அக்ரே ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்ம' என்பது ப்ரமாண வாக்கியம்.

அதனால் சேதன அசேதன வாதங்கள், பரிணாம ஆரம்ப வாதங்கள் எல்லாம் தன்னுடைய ப்ரமாண தன்மையை இழந்து விட்டு அபின்ன நிமித்த விவர்த்த உபாதான காரணமாய் ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் என்று இதனுடைய உள்ளார்த்தமாய் கூறப்படுகிறது.

ॐ ह्रींमध्यायै नमः ||२०३||
ஓம் ஹ்ரீம்'மத்⁴யாயை நம: ||203||

ह्रींशिखामणिः | (204)
ஹ்ரீம்'ஶிகா²மணி: | 204

लोके यथा चूडामणिः सर्वाङ्गरचिताभरणापेक्षया तद्विजातीयप्रकाशसत्ताद्याश्रयवान् उत्तमाङ्गस्था - नविशेषे स्थापितः महदैश्वर्यादि तद्वतः पुरुषस्य ज्ञापयति, तथा सर्वशब्दजालतद्वाच्यार्थभूतचिज्जडसम्ब - न्धरूप प्रपञ्चवाचकातिसूक्ष्म ह्रींवर्णात्मक श्रीविद्याराजबीजस्य सत्यज्ञानानन्दात्मकलक्ष्यार्थभूता सती ह्रींबीजजापकानां सर्वार्थप्रदानेन पारमैश्वर्यं व्यञ्जयतीति गुणयोगकृतनामेदम् । तथा च ह्रीमः शिखा - मणिः परमतात्पर्येण ज्ञापयतीत्यर्थः ||

லோகே யதா² சூடா³மணி: ஸர்வாங்க³ரசிதாப⁴ரணாபேக்ஷயா தத்³விஜாதீயப்ரகாஶ - ஸத்தாத்³யாஶ்ரயவான் உத்தமாங்க³ஸ்தா²னவிஶேஷே ஸ்தா²பித: மஹதை³ஶ் - வர்யாதி³ தத்³வத: புருஷஸ்ய ஜ்ஞாபயதி, ததா² ஸர்வஶப்³த³ஜாலதத்³வாச்யார்த² - பூ⁴தசிஜ்ஜட³ஸம்ப³ந்த⁴ரூப ப்ரபஞ்சவாசகாதிஸூக்ஷ்ம ஹ்ரீம்'வர்ணாத்மக ஶ்ரீவித்³யா - ராஜபீ³ஜஸ்ய ஸத்யஜ்ஞானானந்தா³த்மகலக்ஷ்யார்த²பூ⁴தா ஸதீ ஹ்ரீம்பீ³ஜஜாபகா - னாம்' ஸர்வார்த²ப்ரதா³னேன பாரமைஶ்வர்யம்' வ்யஞ்ஜயதீதி கு³ணயோக³க்ரு'த - நாமேத³ம் | ததா² ச ஹ்ரீம: ஶிகா²மணி: பரமதாத்பர்யேண ஜ்ஞாபயதீத்யர்த²: ||

'சிகாமணி' என்றால் சூடாமணி என்று அர்த்தம். தலையிலே சூடிக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு ஆபரணம். விவேகசூடாமணி (The crest jewel of the discrimination) சிரஸிலே சூடிக்கொள்ள கூடிய அந்த ஆபரணமானது மற்ற அவயங்களிலே போட்டுக்கொள்ள படுகின்ற ஆபரணங்களை காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டமானது . அது தன்னை அணிந்து கொண்டு இருக்கிற அந்த புருஷனை அவனுடைய நிதி நிலைமை அவனுடைய மற்றொரு காம்பீர்யத் தன்மை முதலியவற்றை

தெரிவிக்கின்றது. அதைப்போல ஸர்வ சப்த ப்ரபஞ்சத்திற்கும் அவற்றின் வாக்யார்த்தங்களான சித் ஜட ஸம்பந்த ரூப ஸர்வ (இது என்று சுட்டிக்காட்ட கூடிய ஜகத்திற்கும்) வாசகமாகவும் அதி ஸூக்ஷமமாயும் உள்ள 'ஹ்ரீம்' என்னும் பீஜமானது ஸ்ரீவித்தையின் சிரஸிலே ராஜ அக்ஷரமாய் விளங்குகின்றது. தன்னை ஜபம் செய்யும் உபாஸகர்களுக்கு அவரவர் வேண்டக்கூடிய அபீஷ்டங்களை அருளி பின்னால் பரம ஐஸ்வர்யமாகும் ஸச்சிதானந்த அகண்ட ஏக ரஸ ஸ்திதியை அருள்பாலிக்கின்றது இந்த நாமமானது அறிவிக்கின்றது.

சிகாமணியாகும் ஹ்ரீம்கார ரூபிணியே பரதேவதை என்பது அதனுடைய பாவார்த்தமாய் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஸ்வரூப அர்த்தமாய் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

ॐ ह्रींशिखामणये नमः ||२०४||
ஓம் ஹ்ரீம்'ஶிகா²மணயே நம꞉ ||204||

ह्रींकारकुण्डाग्निशिखा ह्रींकारशशिचन्द्रिका |
ह्रींकारभास्कररुचिर्ह्रींकाराम्भोदचञ्चला ||३९||
ஹ்ரீங்கார - குண்டா³க்³நி - ஶிகா² ஹ்ரீங்கார - ஶஶி - சந்த்³ரிகா |
ஹ்ரீங்கார - பா⁴ஸ்கரருசிர் - ஹ்ரீங்காராம்போ⁴த³ - சஞ்சலா ||39||

ह्रींकारकुण्डाग्निशिखा | (205)
ஹ்ரீங்காரகுண்டா³க்³நிஶிகா² | 205

ह्रींकार एव कुण्डं वाच्यवाचकसंबन्धेन परब्रह्मावच्छेदकतया आहवनीयादिसदृशम्, तस्याग्निशिखा, 'उद्दीप्तेऽग्नौ जुहोति' - इति प्रमाणेन 'आहवनीये जुहोति' इति विधिवाक्यावगतहोमाधारतायाः केवलाहवनीयस्यायोग्यतया साग्निज्वालस्य होमाधारतायां ज्ञायमानायामदृष्टद्वारा स्वर्गसंबन्धेन स्वार्थकतया तज्ज्ञापकवेदवाक्यस्यापि पुरुषार्थसंबन्धित्वमाहवनीयनिष्ठहोमाधिकरण दीप्ताग्निज्वाला स्वाधारभूतकुण्डसार्थक्यसंपादिकेवाभाति । तथा स्ववाचकबीजस्यापि 'मन्त्रैरुपासीत' इति विधिगत - देवतोपासनकरणानां मन्त्राणामपि स्ववाचकतया सार्थक्यसंपादनात्तथोच्यते ||

ஹ்ரீங்கார ஏவ குண்ட³ம்' வாச்யவாசகஸம்ப³ந்தே⁴ன பரப்³ரஹ்மாவச்சே²த³கதயா ஆஹவனீயாதி³ஸத்³ரு'ஶம், தஸ்யாக்³நிஶிகா², 'உத்³தீ³ப்தே(அ)க்³னௌ ஜுஹோதி' - இதி ப்ரமாணேன 'ஆஹவனீயே ஜுஹோதி' இதி விதி⁴வாக்யாவக³தஹோமாதா⁴ர - தாயா꞉ கேவலாஹவனீயஸ்யாயோக்³யதயா ஸாக்³நிஜ்வாலஸ்ய ஹோமாதா⁴ரதா - யாம்' ஜ்ஞாயமானாயாமத்³ரு'ஷ்ட²த்³வாரா ஸ்வர்க³ஸம்ப³ந்தே⁴ன ஸ்வார்த²கதயா தஜ்ஜ்ஞாபகவேத³வாக்யஸ்யாபி புருஷார்த²ஸம்ப³ந்தி⁴த்வமாஹவனீயநிஷ்ட²ஹோ - மாதி⁴கரண தீ³ப்தாக்³நிஜ்வாலா ஸ்வாதா⁴ரபூ⁴தகுண்ட³ஸார்த²க்யஸம்பாதி³கேவா - பா⁴தி | ததா² ஸ்வவாசகபீ³ஜஸ்யாபி 'மந்த்ரைருபாஸீத' இதி விதி⁴க³ததே³வதோ - பாஸனகரணானாம்' மந்த்ராணாமபி ஸ்வவாசகதயா ஸார்த²க்யஸம்பாத³னாத்த - தோ²ச்யதே ||

பகவான் சங்கரர் சொல்கிறார் ஹ்ரீம்காரம் என்ற பீஜாக்ஷரமே அக்னி குண்டமாய் இருக்கிறது. வாக்ய வாசக ஸம்பந்தத்தினாலே ப்ரஹ்மனின்

அவச்சேதம் (ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தின் அவச்சேதன வடிவம்) ஹ்ரீம்காரம் என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் . இந்த ஹ்ரீம்காரமானது தக்ஷிணாக்னி, கார்யபத்ய அக்னி, ஆகவனீயம் என்ற த்ரேதா அக்னி. அதாவது அக்னி த்ரய ஸ்வரூபமாய் இருக்கின்றது. இந்த அக்னி குண்டத்தில் ஹ்ரீம்காரத்தின் ஜ்வாலா ரூபமாய் விளங்க கூடியவள் பரதேவதை. சைதன்யஸ்வரூபமாய் விளங்க கூடியவள்.

'उद्दीप्तेऽग्नौ जुहोति' **'உத்3தீ3ப்தே(அ)க்3னௌ ஜுஹோதி'** **'आहवनीये जुहोति'** **'ஆஹவனீயே ஜுஹோதி'** என்ற வேத வாக்கியங்களின் படி ஹோமத்தின் ஆஹாரத்வம் அதிஷ்டானம் என்ன என்றால் நன்றாய் கொழுந்து விட்டு எரியும் அக்னி ஜ்வாலைக்கே ஏற்படுகின்றது. யஞ்ஞும் யஜனம் என்ற க்ரியை அதிலே அதிருஷ்டம் என்றதின் மூலமாக ஸ்வர்க சம்பந்தமாய் இருக்க கூடிய பலன்கள் கிடைக்கும் என்று சொல்லப் படுகின்றது. அதனால் தர்ம புருஷார்த்தத்தை கொடுக்க கூடிய ஜ்வாலையோடு கூடிய அக்னி, அந்த அங்கி காரியத்திற்கே உண்டு என்று ஏற்படுகிறது.

'मन्त्रैरुपासीत' **'மந்த்ரைருபாஸீத'** என்ற வேத வாக்கியத்தின் படி மந்த்ர பதத்திற்கு வாசகமாய் இருக்க கூடிய ஶ்ரீவித்யாத்மக ஹ்ரீம்காரமே அர்த்தமாகும். அது ஞானாக்னி ஸ்வரூபமானது. அந்த ஜ்வாலையே பரதேவதையாகும். ப்ரஹ்ம, அபின்ன சைதன்ய ஸ்வரூபம் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ॐ ह्रींकारकुण्डाग्निशिखायै नमः ||२०५||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - குண்டா3க்3நி - ஶிகா2யை நம: ||205||

ह्रींकारशशिचन्द्रिका | (206)
ஹ்ரீங்காரஶஶிசந்த்3ரிகா | 206

ह्रींकार एव शशी चन्द्रः तस्य स्वरूपाभेदभूतप्रकाशचैतन्यं चन्द्रिकापदेनोपमीयते । यथा चन्द्रस्वरूपभूतामृतप्रसारभूता ज्योत्स्ना देवादिसर्वलोकानां सञ्जीवकतयोपकरोति, तथा दृढतरभक्ति - परवशपुरुषधौरेयादीनां ह्रींकारवाच्यार्थतया तदभिन्नत्वेऽपि जगद्विवर्तकारणतया सच्चिदानन्दाधाय - कत्वेन सञ्जीवयतीति भावः ॥

ஹ்ரீங்கார ஏவ ஶஶீ சந்த்3ர: தஸ்ய ஸ்வரூபாபே4த3பூ4தப்ரகாஶசைதன்யம்' சந்த்3ரிகாபதே3னோபமீயதே | யதா2 சந்த்3ரஸ்வரூபபூ4தாம்ரு'தப்ரஸாரபூ4தா ஜ்யோ - த்ஸ்னா தே3வாதி3ஸர்வலோகானாம்' ஸஞ்ஜீவகதயோபகரோதி, ததா2 த்3ரு'ட4தர - ப4க்திபரவஶபுருஷதௌ4ரேயாதீ3னாம்' ஹ்ரீங்காரவாச்யார்த2தயா தத3பி4ன்ன - த்வே(அ)பி ஜக3த்3விவர்தகாரணதயா ஸச்சிதா3னந்தா3தா4யகத்வேன ஸஞ்ஜீவயதீதி பா4வ: ||

'ह्रींकार एव शशी' **'ஹ்ரீங்கார ஏவ ஶஶீ:'** ஹ்ரீம்காரமே சந்திரன். அந்த ஹ்ரீம்கார சந்திர ஸ்வரூப ப்ரகாஸ சைதன்யமாய் விளங்க கூடியவள். எங்ஙனம் சந்திரனிடத்திலே இருந்து அம்ருத கிரணங்கள் வெளி வந்து ஸ்வர்க ரூபமான தேவலோகம் முதலிய எல்லா லோகங்களுக்கும் ப்ராண ஆதாரமாய்

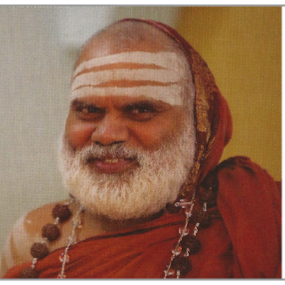
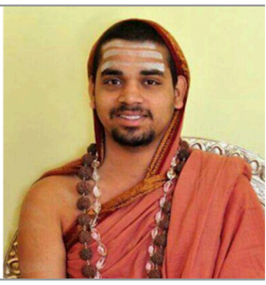

விளங்குகின்றதோ அது போல பரதேவதையானவள் மிகவும் திடமான பக்தியோடு வழிபட்ட புருஷ ஸ்ரேஷ்டர்களுக்கு ஹ்ரீம் காரத்தின் வாச்சியார்த்தத்தினால் அதற்கு அபேதமாய் இருந்து கொண்டு விவர்த்த தன்மையால் ஸச்சிதானந்த வடிவ அம்ருத ஸ்வரூபமான மோக்ஷத்தை தருகின்றாள். அதனால் சந்திரன் என்று சொல்லும் பொழுதே ஸூரியனிடத்தில் இருந்து ஒளியை பெற்று அதை ப்ரதிபிம்பதிப்பதால் (reflect) சைதன்யஸ் ஸ்வரூபத்தின் ப்ரதிபலிப்பு என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். ப்ரதிபலிக்க கூடிய அந்த ஸாதனம் (medium) மித்யாவாக இருப்பதால் விவர்த்தமாக சைதன்யமே அந்த சந்திர கிரணங்களாய் இருக்கின்றது என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ॐ ह्रींकारशशिचन्द्रिकायै नमः ||२०६||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - ஶஶி - சந்த்³ரிகாயை நம꞉ ||206||

ह्रींकारभास्कररुचिः | (207)
ஹ்ரீங்காரபா⁴ஸ்கரருசி꞉ | 207

भासः कान्तीः करोति प्रसारयति लोकोपकारायेति तथा सूर्यः, तस्य रुचिः प्रचण्डभानुः । यथा लोके सूर्यः वर्षास्वतिगाढतरस्रवदुदकधारासंव्याप्तदिगन्तरासु दिवा विद्यमानोऽपि सूर्यः साक्षादयमिति चाक्षुषज्ञानगोचरो न भवति, तदभावे शिष्टानां भोजनादिसजीवकव्यवहाराभावेन तदुपायासिद्ध्याऽप्र - सन्नमनांसि भवन्ति, तथा ज्ञानमार्गानधिकारिणां मोक्षमार्गोपायभूताविदितदेवतारूपह्रींकाराणां जनानां बहुतरपुण्यमहिम्ना महावातेनेव मेघावलौ दूरीकृतायां चण्डभानुरिव सुखसाधनं गुरुकृपापाङ्गावलो - कनरूपदीक्षावशेन प्रतिबन्धकदुरितापगमे परदेवतारूपं ह्रींकारः पुरश्चर्यया साक्षाद्वाच्यार्थापरोक्षज्ञा - नहेतुर्भवति । चिरकालनैरन्तर्यभावनाप्रकर्षेण तस्मिन्नभिमुखे सति तल्लक्ष्यार्थरूपपरमानन्दचित्कला स्वयमेवाभिव्यक्ता सत्यानन्दानुभवामृतेन सुखयतीति तथोच्यते ||

பா⁴ஸ꞉ காந்தீ꞉ கரோதி ப்ரஸாரயதி லோகோபகாராயேதி ததா² ஸூர்ய꞉, தஸ்ய ருசி꞉ ப்ரசண்ட³பா⁴னு꞉ | யதா² லோகே ஸூர்ய꞉ வர்ஷாஸ்வதிகா³ட⁴தரஸ்ரவது³த³கதா⁴ - ராஸம்'வ்யாப்ததி³க³ந்தராஸு தி³வா வித்³யமானோ(அ)பி ஸூர்ய꞉ ஸாக்ஷாத³யமிதி சாக்ஷுஷஜ்ஞானகோ³சரோ ந ப⁴வதி, தத³பா⁴வே ஶிஷ்டானாம்' போ⁴ஜநாதி³ஸஜீவ - கவ்யவஹாராபா⁴வேன தது³பாயாஸித்³த்⁴யா(அ)ப்ரஸன்னமனாம்'ஸி ப⁴வந்தி, ததா² ஜ்ஞானமார்கா³னதி⁴காரிணாம்' மோக்ஷமார்கோ³பாயபூ⁴தாவிதி³ததே³வதாரூப - ஹ்ரீங்காராணாம்' ஜனானாம்' ப³ஹுதரபுண்யமஹிம்னா மஹாவாதேனேவ மேகா⁴ - வலௌ தூ³ரீக்ரு'தாயாம்' சண்ட³பா⁴னுரிவ ஸுக²ஸாத⁴னம்' கு³ருக்ரு'பாபாங்கா³வ - லோகனரூபதீ³க்ஷாவஶேன ப்ரதிப³ந்த⁴கது³ரிதாபக³மே பரதே³வதாரூபம்' ஹ்ரீங் - கார꞉ புரஶ்சர்யயா ஸாக்ஷாத்³வாச்யார்தா²பரோக்ஷஜ்ஞானஹேதுர்ப⁴வதி | சிரகால - னைத்ந்தர்யபா⁴வனாப்ரகர்ஷேண தஸ்மின்னபி⁴முகே² ஸதி தல்லக்ஷ்யார்த²ரூப - பரமானந்த³சித்கலா ஸ்வயமேவாபி⁴வ்யக்தா ஸத்யானந்தா³னுப⁴வாம்ருதேன ஸுக² - யதீதி ததோ²ச்யதே ||

ஸூரியன் தன்னுடைய கிரண சக்தியால் லோகத்திற்கு உபகாரமாக ப்ரகாஸிக்கின்றான் 'ஜகத் ஏக சக்ஷு:'. இந்த ஸூரியனுடைய உக்ரமான ஒளிவெள்ளமாய் விளங்கக்கூடியவள் பரதேவதை. மழை காலத்திலே மேகங்கள் இருந்து சூழ்ந்து மழை பொழியும் பொழுது பகலாய் இருந்தாலும் மறைபட்டது போல் தோன்றக்

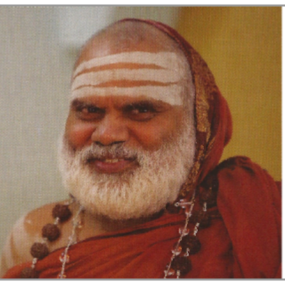

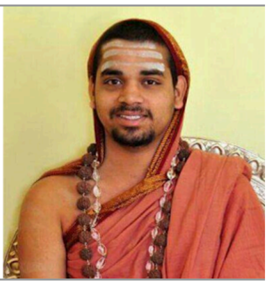

கூடிய ஸூரியன் எவ்வாறு கண்ணுக்கு புலப்படுவது இல்லையோ அங்ஙனமே ஞான மார்க்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லாத அஞ்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷ ஸாதனமான ஹ்ரீம்கார ரூப பரதேவதா ஆராதனம் விளங்குவதே கிடையாது. ஆயினும் எந்த காற்றால் மேகங்கள் சூழ்ந்து ஸூரியனை மறைத்ததோ அதே காற்றால் மேகங்கள் சிதறி ஒழிந்த காலத்திலே ஸூரியன் எங்ஙனம் ப்ரகாசிக்கின்றானோ அல்லது அதனுடைய ப்ரகாஸம் நம்முடைய பார்வைக்கு வருகின்றதோ அங்ஙனமே அஞ்ஞானிகள் பூர்வ ஜென்மங்களிலே செய்த புண்ய விசேஷத்தால் குருவை தரிசித்து அவர்களுடைய க்ருபைக்கு பாத்திரமாகி அவர்களின் கடாக்ஷரூபமான ஞான தீக்ஷையை பெறுவதால் ப்ரதி பந்தங்களாகும் தடைகள் எல்லாம் ஒழிந்து ஞான ஸித்தி ஏற்படுகின்றது. இதுவே ஸுக சாதனமாகும். பரதேவதா ரூப ஹ்ரீங்காரமானது புரஸ் சரணத்தினாலே ப்ரத்யக்ஷ ஞானத்திற்கு காரணமாய் இருக்கிறது. இங்ஙனம் வெகு நாட்கள் விஸ்வாசத்தோடு செய்கின்ற ஒரு பாவனா விசேஷத்தால் ஹ்ரீம்கார புரஸ் சரணத்தினால் ஹ்ரீம் காரத்தின் லக்ஷியார்த்தமான பரமானந்த சித் ஸ்வரூபமானது அபரோக்ஷமாய் ஸித்தியாகின்றது. இதுவே நித்ய ஆனந்த நிலையாகும். மேலே கூறப்பட்ட இந்த மூன்று நாமாக்களில் அக்னி, சோம, ஸூரிய மண்டலங்களை உபாதியாய் உடைய ப்ரகாஸ ஸ்வரூபம் சைதன்யம் என்றும் அல்லது சிவன் என்றும், ஜ்வாலை சந்திரிகை, கிரணங்கள் இவைகளை உபாதியாய் உடையது சக்தி என்றும் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பகவான் சங்கரர் இங்கே குறிப்பிடுகின்றார்.

ॐ ह्रींकारभास्कररुचये नमः ||२०७||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - பா4ஸ்கரருசயே நம: ||207||

ह्रींकाराम्भोदचञ्चला | (208)
ஹ்ரீங்காராம்போ4த3சஞ்சலா | 208

अम्भांसि अमृतानि ददतीत्यम्भोदाः, ह्रींकारोऽपि कामवर्षत्वेन तैरुपमीयते । तेषु चञ्चला विद्युल्लता विद्यमाना तदभिन्नप्रकाशमाना सती वर्षोदकद्वारा सस्याद्युत्पादकत्वं यथा व्यनक्ति तथा ह्रींकारवा - च्यतया तदभिन्नापि तत्स्वरूपविचारणायां शुद्धलक्ष्यार्थस्वरूपा सत्यपि अनिर्वचनीयस्ववाचकमन्त्रप्र - काशितदेवतात्वेन स्वाभीष्टपुरुषार्थप्राप्तिहेतुभूतेत्यभिसंधिः ||

அம்பா4ம்'ஸி அம்ரு'தானி த3த3தீத்யம்போ4தா3:, ஹ்ரீங்காரோ(அ)பி காமவர்ஷ - த்வேன தைருபமீயதே | தேஷு சஞ்சலா வித்3யுல்லதா வித்3யமானா தத3பி4ன்ன - ப்ரகாஶமானா ஸதீ வர்ஷோத3கத்3வாரா ஸஸ்யாத்3யுத்பாத3கத்வம்' யதா2 வ்யனக்தி ததா2 ஹ்ரீங்காரவாச்யதயா தத3பி4ன்னாபி தத்ஸ்வரூபவிசாரணாயாம்' ஶுத்3த4ள - க்ஷயார்த2ஸ்வரூபா ஸத்யபி அநிர்வசனீயஸ்வவாசகமந்த்ரப்ரகாஶிததே3வதாத்வேன ஸ்வாபீ4ஷ்டபுருஷார்த2ப்ராப்திஹேதுபூ4தேத்யபி4ஸந்தி4: ||

'ஹ்ரீம்' காரம் மேகத்துக்கு ஒப்பிடப்பட்டு அதிலே பரதேவதை மின்னலைப் போன்றவள் (மின்னல் கொடி போன்றவள்). மேகங்கள் ஜலத்தை வர்ஷிப்பது போல ஹ்ரீம் கார ரூபமான பரதேவதை உபாஸிப்பவர்களின் அபீஷ்டங்களை வர்ஷிக்கின்றாள். அந்த காரணத்தினால் மேகத்திற்கு ஒப்பு உவமையாக கூறப்பட்டது. எங்ஙனம் மேகங்களில் மின்னலானது மறைவாய் இருந்து கொண்டு

அந்த மேகங்களை ஒளிரவைத்து மழை பெய்யும் படி செய்து அதனால் பயிர் பச்சைகளை செழிக்க செய்கின்றதோ அங்ஙனமே லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரியான பரதேவதையும் ஹ்ரீம் காரமான மேகத்திலே அந்தர்யாமி வடிவமான மின்னலைப்போல் இருந்து உபாஸிப்பவர்களுக்கு புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கிறாள். மேகத்துக்கு அபின்னமாய் பரதேவதை இருப்பது வாச்யார்தம் என்றும் மின்னல் என்பது லக்ஷியார்தம் என்று பகவான் சங்கரர் விளக்குகின்றார்.

ॐ ह्रींकाराम्भोदचञ्चलायै नमः ||२०८||
ஓம் ஹ்ரீங்காராம்போ⁴த³ - சஞ்சலாயை நம꞉ ||208||

ह्रींकारकन्दाङ्कुरिका ह्रींकारैकपरायणा ।
ह्रींकारदीर्घिकाहंसी ह्रींकारोद्यानकेकिनी ||४०||
ஹ்ரீங்கார - கந்தா³ங்குரிகா ஹ்ரீங்காரைக - பராயணா |
ஹ்ரீங்காரதீ³ர்கி⁴கா - ஹம்'ஸீ ஹ்ரீங்காரோத்³யாந - கேகிநீ ||40||

ह्रींकारकन्दाङ्कुरिका | (209)
ஹ்ரீங்காரகந்தா³ங்குரிகா | 209

ह्रींकार एव कन्दं दृढतरबीजभावः तस्य अङ्कुरिका आदिप्रसवः नूतनाभिव्यक्तिरित्यर्थः । यथा लोके अङ्कुरादिकं कन्दादिनिष्ठोत्पादकशक्तिमनभिभूयैव स्वयं स्कन्धशाखापत्रपुष्पफलाद्यात्मना यथा विवर्तमानं तत्सामर्थ्यप्रकटनकारणं भवति, तथा ह्रींकारस्य वेदैकदेशत्वेन इतरप्रमाणानपेक्षतया स्ववा - च्यार्थज्ञापनेन स्वतः प्रामाण्ये स्थितेऽपि तज्जन्यज्ञानविषयतावच्छेदकधर्मरूपनानाप्रकारजगत्परि - णामहेतुत्वसाधका घटितघटनापटीयसीमायोपाधिकत्वेन तदर्थद्वयरूपा सती तन्मात्रप्रमाणवेद्येत्यर्थः ||

ஹ்ரீங்கார ஏவ கந்த³ம்' த்³ரு'ட⁴தரபீ³ஜபா⁴வ꞉ தஸ்ய அங்குரிகா ஆதி³ப்ரஸவ꞉ நூதநாபி⁴வ்யக்திரித்யர்த²꞉ | யதா² லோகே அங்குராதி³கம்' கந்தா³தி³நிஷ்டோ²த்பாத³ - கஶக்திமனபி⁴பூ⁴யைவ ஸ்வயம்' ஸ்கந்த⁴ஶாகா²பத்ரபுஷ்பப²லாத்³யாத்மனா யதா² விவர்தமானம்' தத்ஸாமர்த்²யப்ரகடனகாரணம்' ப⁴வதி, ததா² ஹ்ரீங்காரஸ்ய வேதை³ - கதே³ஶத்வேன இதரப்ரமாணானபேக்ஷதயா ஸ்வவாச்யார்த²ஜ்ஞாபனேன ஸ்வத꞉ ப்ராமாண்யே ஸ்தி²தே(அ)பி தஜ்ஜன்யஜ்ஞானவிஷயதாவச்சே²த³கத⁴ர்மரூபனானா - ப்ரகாரஜக³த்பரிணாமஹேதுத்வஸாத⁴கா க⁴டிதக⁴டனாபடீயஸீமாயோபாதி⁴கத்வே - ன தத³ர்த²த்³வயரூபா ஸதீ தன்மாத்ரப்ரமாணவேத்³யேத்யர்த²꞉ ||

'கந்தம்' என்றால் கிழங்கு என்று ஒரு அர்த்தம் உள்ளது. அதாவது விதை அல்லது பீஜம் என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த 'ஹ்ரீம்' காரம் என்னும் பீஜத்திற்கு அங்குரமாய் இருக்கு கூடியவள் பராசக்தி. அந்த அங்குரமானது அந்த பீஜத்தில் உள்ள உற்பத்தி சக்தியை மறைக்காமல் வ்ருக்ஷத்தினுடைய அடிபாகம், நடுபாகம், கிளைகள், இலை, புஷ்பம், காய், பழம் இவற்றின் வளர்ச்சிக்கு காரணமாய் இருக்கின்றது. அதாவது வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டு இருக்கிறது. அதே ஹ்ரீம் காரம் என்னும் பீஜமானது சிவசக்திகளில் காமகலா ஸ்வரூபம் என்று வர்ணிக்கப் படுகின்றது. இதில் இருந்து ஏற்பட்ட ஞானத்திற்கு விஷயமான தன்மையுடையதும் பலவாறாய் தோன்றும் ஜகத் பரிணாமத்திற்கு காரணமாகவும், ஸம்பவிக்க கூடாததை நடக்கும் படி செய்யக்கூடிய ஆற்றல் உள்ளதுமான மாயையை

உபாதியாய் கொண்டு விளங்கும் சக்தி ஹ்ரீம் காரத்தின் வாச்சியார்த்தம் என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதுவே அங்குரம். இந்த அங்குரத்தின் ஒரு பாகம் வளர்ந்து மேல் நோக்கி வளர்ந்து வ்ருக்ஷமாகின்றது. மற்றோரு பாகம் கீழ் நோக்கி பூமிக்குள்ளே வளர்ந்து வேர் அல்லது அதிஷ்டானம் என்ற பெயர் பெறுகின்றது. இந்த வேர், அதுவே மூலம். அதுவே அந்த மரத்தின் ஸ்திதி, வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாய் இருக்கின்றது. இது தான் ஹ்ரீம் காரம் என்ற பீஜத்தின் லக்ஷ்யார்த்தம். 'பீஜாங்குர ரூபிணி பராசக்தி:' என்று காமகலா விலாஸம் என்ற க்ரந்தத்திலே குறிப்பிடப் பட்டு இருக்கின்றது.

ॐ ह्रींकारकन्दाङ्कुरिकायै नमः ||२०९||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - கந்தா³ங்குரிகாயை நம: ||209||

ह्रींकारैकपरायणा | (210)
ஹ்ரீங்காரைகபராயணா | 210

ह्रींकार एव एकं अनितरसाधारणं चतुर्विधपुरुषार्थसाधकतया परम् अयनं ज्ञापकं प्रमाणं यस्याः सा तथा । अस्य बीजस्य वाच्यार्थो माया, सा निरधिष्ठाना न सिध्यतीति तदाश्रयत्वविषयत्वाभ्यां तद्रहितं तेन ज्ञाप्यत इति भावः ||

ஹ்ரீங்கார ஏவ ஏகம்' அநிதரஸாதா⁴ரணம்' சதுர்வித⁴புருஷார்த²ஸாத⁴கதயா பரம் அயனம்' ஜ்ஞாபகம்' ப்ரமாணம்' யஸ்யா: ஸா ததா² | அஸ்ய பீ³ஜஸ்ய வாச்யார்தோ² மாயா, ஸா நிரதி⁴ஷ்டா²னா ந ஸித்⁴யதீதி ததா³ஶ்ரயத்வவிஷயத்வாப்⁴யாம்' தத்³ரஹிதம்' தேன ஜ்ஞாப்யத இதி பா⁴வ: ||

'ஹ்ரீம்' காரம் தர்ம, அர்த்த, காம மோக்ஷங்கள் என்ற சதுர்வித புருஷார்த் - தங்களை கொடுக்க கூடிய வல்லமை படைத்தது. மற்ற பீஜங்களுக்கு இத்தகைய ஆற்றல் இல்லை. அதனால் ஒப்பிட முடியாத அசாதரணமான பீஜமாய் இருக்கின்றது. அதனால் இது உத்க்ருஷ்டமானது. இப்படி பட்ட ஹ்ரீம் காரத்தை பரம ப்ரமாணமாய் உடையவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி அல்லது ஹ்ரீம் காரத்திற்கு ஆதாரமாய் இருப்பவள் என சித் சக்தி என்பது பொருந்தும்.

'ஹ்ரீம்' பீஜத்திற்கு 'ஓம்காரம்' என்று ஒரு அர்த்தம் உண்டு. மாயை என்றும் ஒரு அர்த்தம் உண்டு. இந்த மாயை சித் சக்தியை ஆஸ்ரயத்து சைதன்யத்தை ஆஸ் ரயத்து அந்த சைதன்யத்தையே மறைக்கின்றது என்பது உபநிஷத்தின் கருத்து. 'ஸ்வ ஆஸ் ரய, ஸ்வ விஷயம் என்பது இதற்கு ப்ரமாணம்.

ॐ ह्रींकारैकपरायणायै नमः ||२१०||
ஓம் ஹ்ரீங்காரைக - பராயணாயை நம: ||210||

ह्रींकारदीर्घिकाहंसी | (211)
ஹ்ரீங்காரதீ³ர்கி⁴காஹம்'ஸீ | 211

ह्रींकार एव दीर्घिका राजोद्यानवनक्रीडावापी । संसारकाननसंवारिलोकविश्रान्तिकारणत्वेन ह्रींकारः तयोपमीयते, 'आराममस्य पश्यन्ति न तं पश्यति कश्चन' (बृ. ४-३) इति श्रुतेः । आ समन्ताद्रमत्यस्मिन् इत्यारामः अथवा जगत् । तत्रोपासनादिना परमानन्दप्रापकतया वा ह्रींकारः उपमीयते । तस्मिन् हंसी स्त्रीहंसः । यथा लोके सारासारविवेकिहंस्या आधारसुवर्णकमलादिमती वापिका महाराजसंबन्धिनी विज्ञाप्यते, तद्वद्वाच्यार्थरूपतया प्रकाशमाना सती स्वसंबन्धिबीजस्य सुखोत्पादकत्वमोक्षहेतुत्वं द्योतयतीत्यभिप्रायः ॥

ஹ்ரீங்கார ஏவ தீ³ர்கி⁴கா ராஜோத்³யானவனக்ரீடா³வாபீ | ஸம்’ஸாரகானனஸம்’ - வாரிலோகவிஶ்ராந்திகாரணத்வேன ஹ்ரீங்காரः தயோப- மீயதே, 'ஆராமமஸ்ய பஶ்யந்தி ந தம்’ பஶ்யதி கஶ்சன' (ப்³ரு’. 4-3) இதி ஶ்ருதேः |ஆ ஸமந்தாத்³ரமத்யஸ்மின் இத்யாராமः அத²வா ஜக³த் | தத்ரோபாஸநாதி³னா பரமானந்த³ப்ராபகதயா வா ஹ்ரீங்காரः உபமீயதே | தஸ்மின் ஹம்’ஸீ ஸ்த்ரீஹம்’ஸः | யதா² லோகே ஸாராஸார - விவேகிஹம்’ஸ்யா ஆதா⁴ரஸுவர்ணகமலாதி³மதீ வாபிகா மஹாராஜஸம்ப³ந்தி⁴னீ விஜ்ஞாப்யதே, தத்³வத்³வாச்யார்த²ரூபதயா ப்ரகாஶமானா ஸதீ ஸ்வஸம்ப³ந்தி⁴ - பீ³ஜஸ்ய ஸுகோ²த்பாத³கத்வமோக்ஷஹேதுத்வம்’ த்³யோதயதீத்யபி⁴ப்ராயः ||

‘தீர்கிகா’ என்று சொன்னால் ராஜாக்களின் உத்யான வனத்திலே இருக்கக்கூடிய ஜலக் க்ரீடைக்கு உறிய ஒரு சிறிய தடாகம். அல்லது வாவி என்றும் சொல்லலாம். அந்த ஹ்ரீம் காரமே இந்த சிறிய தடாகம். இந்த தடாகத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் அன்னபக்ஷியே பரதேவதைக்கு ஒப்பிடப் படுகிறாள். இந்த ஹ்ரீம் காரமானது ஸம்ஸாரம். அந்த ஸம்ஸார காட்டிலே அலைந்து உழலக்கூடிய ஜீவர்களது ஒய்வு ஸ்தானமாய் விளங்குகின்றது. அதனால் உபாஸகர்களுக்கு பரமானந்த ரூப பரம சாந்தி தருதலால் அது ஒரு சிறு நீரோடைக்கு உவமித்து கூறப்பட்டது.

சாரம், அ-சாரம் என்று பகுத்து அறியக்கூடிய அன்னப்பறவைகளும் தாமரை மலர்களும் கூடிய ஓடையானது (நீர்நிலையானது) சக்கரவர்த்திக்கு உரியதானது என்று எங்ஙனம் எல்லோராலும் அறியப் படுகின்றதோ அங்ஙனமே வா ச்சியார்த்தத்தினால் விளங்கும் ஹ்ரீம் காரம் பரதேவதையை சார்ந்தது, அதோடு ஸம்பந்தப்பட்டது. ஆனாலும் நித்யானந்த மோக்ஷத்திற்கு காரணமானது அந்த ஹ்ரீம் கார பீஜம் என்று அறிவது அவசியம் என்று பகவான் சங்கரர் குறிப்பிடுகிறார்.

ॐ ह्रींकारदीर्घिकाहंस्यै ननः ||२११||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - தீ³ர்கி⁴கா - ஹம்’ஸ்யை நனः ||211||

ह्रींकारोद्यानकेकिनी | (212)
ஹ்ரீங்காரோத்³யானகேகினீ | 212

ह्रींकार एव उद्यानवत् फलानुभावकत्वात् तथोच्यते, तस्य केकिनी मयूरी। यथा लोके बहुषु पक्षिषु आरण्यकेषु सत्स्वपि तस्याः रूपध्वनिभ्यां सुखतया दर्शनश्रवणादिजन्यप्रमोदसाधकतया उद्यानालं - करिष्णुत्वम्, तथा ह्रींकाररूपदेवताध्वनेः सच्चिदानन्दरूपतद्वाच्यार्थस्य च परमपुरुषार्थसाधकत्वेन अविशिष्टत्वेऽपि ब्रह्मविष्णुरुद्रादिमूर्तिषु उद्यानतरुवल्लिकक्षगुल्मादिवदुत्तमनीचदेवतिर्यङ्गनुष्यादिषु च

मयूरीव स्वेच्छया सर्वव्यापकत्वेन तदात्मरूपतया शरीरेन्द्रियप्राणाद्याधारपरमप्रेमास्पद परमानन्दरूप - प्रत्यग्गोचराहंवृत्तिव्याप्यतयैतद्बीजप्रकाश्या भवतीत्यर्थः ॥

ஹ்ரீங்கார ஏவ உத்³யானவத் ப²லானுபா⁴வகத்வாத் ததோ²ச்யதே, தஸ்ய கேகினீ மயூரீ | யதா² லோகே ப³ஹுஷு பக்ஷிஷு ஆரண்யகேஷு ஸத்ஸ்வபி தஸ்யா: ரூபத்⁴வ - னிப்⁴யாம்' ஸுக²தயா த³ர்ஶனஶ்ரவணாதி³ஜன்யப்ரமோத³ஸாத⁴கதயா உத்³யானா - லங்கரிஷ்ணுத்வம், ததா² ஹ்ரீங்காரரூபதே³வதாத்⁴வனே: ஸச்சிதா³னந்த³ரூபதத்³ - வாச்யார்த²ஸ்ய ச பரமபுருஷார்த²ஸாத⁴கத்வேன அவிஶிஷ்டத்வே(அ)பி ப்³ரஹ்ம - விஷ்ணுருத்³ராதி³மூர்திஷு உத்³யானதருவல்லிகக்ஷுத்³ள்மாதி³வது³த்தமநீசதே³வ - திர்யங்மனுஷ்யாதி³ஷு ச மயூரீவ ஸ்வேச்ச²யா ஸர்வவ்யாபகத்வேன ததா³த்மரூப - தயா ஶரீரேந்த்³ரியப்ராணாத்³யாதா⁴ரபரமப்ரேமாஸ்பத³ பரமானந்த³ரூபப்ரத்யக்³ - கோ³சராஹம்'வ்ரு'த்திவ்யாப்யதயைதத்³பீ³ஜப்ரகாஶ்யா ப⁴வதீத்யர்த²: ||

'ஹ்ரீம்'காரம் ஒரு நந்தவனத்திற்கு (உத்யாவனத்திற்கு) சொல்லப்படுகிறது. அந்த உத்யானவனத்திற்கு அழகையும் ஷோபையும் தரக்கூடிய (பெண்) மயில் போல் இருக்க கூடியவள் பரதேவதை. தர்ம, அர்த்த, காம, பலவித பலன்களை தருவதால் ஹ்ரீம் என்னும் பீஜத்தை அந்த உத்யானத்திற்கு உவமித்து கூறப்பட்டது. உத்யானம் என்ற சிறு நந்த வனத்திலே அநேக விதமான பக்ஷிகள் இருந்தாலும் மயிலானது தன்னுடைய தோகையினாலும் ரூபத்தாலும் தொனியினாலும் எங்ஙனம் ஒரு மன ஸுகத்தை உண்டாக்குகின்றதோ அது போல இந்த பீஜத்தின் வாச்யார்த்தமும் ரூபத்தாலும் தொனியாலும் இங்ஙனம் வேறு உலகங்களிலும் பலனை தருகின்றது. லக்ஷயார்த்தத்தினால் பரம புருஷார்த்த ரூபமான ஞானத்தையும் ஸச்சிதானந்த தன்மய ஸ்திதியை தருகின்றது. மயிலானது எங்ஙனம் அந்த உத்யான வனத்தினிலே உள்ள மரங்கள், கொடிகள், கற்கள், மணல் மேடுகள் முதலிய மேலான, தாழான தளங்களிலே தன் இஷ்டம் போல் ஸஞ்சரிக்கின்றதோ அது போல இந்த பீஜத்தின் வாச்யார்த்தம் ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், இந்திரன், மனுஷ்யர்கள், திர்யக் ஜந்துக்கள் முதலியவைகளின் உடல், இந்திரியம், ப்ராணன் முதலியவைகளில் ஜட ஸ்வரூப ஸர்வ பூதங்களிலும் வ்யாபித்து பரம ப்ரேமைக்கு காரணமான அஹம் ஆதாரமாகவும் இதம் ஆகாரமாயும் விளங்குகின்றது (விவர்த்த ரூபேண). ஜட சேதனாத்மக ஸர்வ ப்ரபஞ்சமும் 'ஹ்ரீம்' காரம் என்றும் அது உத்தியான வனம் என்றும், அதில் ஸ்வ இச்சையாய் (தன் இச்சையாய்) ஸஞ்சரிக்கும் மயூரமே பரதேவதை லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி என்றும் வர்ணிக்கப்பட்டது.

ॐ ह्रींकारोद्यानकेकिन्यै नमः ||२१२||
ஓம் ஹ்ரீங்காரோத்³யான - கேகின்யை நம: ||212||

ह्रींकारारण्यहरिणी ह्रींकारावालवल्लरी ।
ह्रींकारपञ्जरशुकी ह्रींकाराङ्गणदीपिका ||४१||
ஹ்ரீங்காராரண்யஹரிணீ ஹ்ரீங்காராவாலவல்லரீ |
ஹ்ரீங்காரபஞ்ஜரஶுகீ ஹ்ரீங்காராங்க³ணதீ³பிகா ||41||

ह्रींकारारण्यहरिणी | (213)

ஹ்ரீங்காராரண்யஹரிணீ | 213

ह्रींकारवाच्यार्थैकदेशभूतमायाविद्यातत्कार्याणां बन्धरूपतया गहने व्याघ्रादीनामिव भयहेतूनां सद्भावेन दुष्प्रवेशत्वरूपधर्मसाम्येन ह्रींकारस्य अरण्योपमितत्वम् । तथा च अरण्यमिव ह्रींकार इति सर्वत्रोपमानोत्तरपदसमासः । तत्रैवं सति यथारण्यगत पुरुषस्य शीघ्रं दृष्टिपथं गता हरिणी एणी व्याघ्राद्याभावनिश्चयेन तदधिगमफलप्राप्तिसाधनतामवगमयति धीरपुरुषस्य, तथा निरन्तरभक्तिभजनपरप्राणिलोकस्य उपासनापरिपाकमहिम्ना अपरोक्षीकृताज्ञाननिवृत्तिपूर्वकं भयापकरणेनानन्दं प्रापयतीति तयोपमितेति भावः । 'तमेव विदित्वातिमृत्युमेति' (श्वे. ३-८) इति श्रुतेः ॥

ஹ்ரீங்காரவாச்யார்யைகதே³ஶபூ⁴தமாயாவித்³யாதத்கார்யாணாம்’ ப³ந்த⁴ரூபதயா க³ஹனே வ்யாக்⁴ராதீ³நாமிவ ப⁴யஹேதூனாம்’ ஸத்³பா⁴வேன து³ஷ்ப்ரவேஶத்வரூபத⁴ர்மஸாம்யேன ஹ்ரீங்காரஸ்ய அரண்யோபமிதத்வம் | ததா² ச அரண்யமிவ ஹ்ரீங்கார இதி ஸர்வத்ரோபமானோத்தரபத³ஸமாஸ: | தத்ரைவம்’ ஸதி யதா²ரண்யக³த புருஷஸ்ய ஶீக்⁴ரம்’ த்³ரு’ஷ்டிபத²ம்’ க³தா ஹரிணீ ஏணீ வ்யாக்⁴ராத்³யாபா⁴வநிஶ்சயேன தத³தி⁴க³மப²லப்ராப்திஸாத⁴னதாமவக³மயதி தீ⁴ரபுருஷஸ்ய, ததா² நிரந்தரப⁴க்திப⁴ஜனபரப்ராணிலோகஸ்ய உபாஸனாபரிபாகமஹிம்னா அபரோக்ஷீக்ரு’தாஜ்ஞானநிவ்ரு’த்திபூர்வகம்’ ப⁴யாபகரணேனானந்த³ம்’ ப்ராபயதீதி தயோபமிதேதி பா⁴வ: | 'தமேவ விதி³த்வாதிம்ரு’த்யுமேதி' (ஶ்வே. 3-8) இதி ஶ்ருதே: ||

‘ஹ்ரீம்’ காரம் என்பது ஒரு காட்டுக்கு ஒப்பிடப்படுகிறது. அந்த காட்டிலே துள்ளிக் குதிக்கும் பெண் மானாய் இருப்பவள் பரதேவதை. காட்டிலே துஷ்ட ஜந்துக்கள் வசிக்கும் காரணத்தினால் அதில் ஸுலபமாய் பிரவேசிப்பதற்கு முடியாதும், பயத்திற்கு காரணமாய் இருப்பது போல ஹ்ரீம் காரமும் தனது வாச்யார்த்தத்திலே ஏக தேச வடிவ மாயையாக, அவித்யா காரியங்களாக, பந்த ஸ்வரூபமாகவும், பய காரணமாகவும் இருத்ததினால் அது இருண்ட காட்டிற்கு ஒப்புதலாய் கூறப்பட்டது. இப்படி பட்ட பய காரணமாகிய காட்டில் பல மான்கள் துள்ளினும் ஆயின், அந்த காட்டிலே துஷ்ட ம்ருகங்கள் அநேகம் இல்லை, இருந்தால் பரம ஸாது ஸ்வரூபமான மான்கள் நிர்பயமாய் ஸஞ்சரிக்குமா என்று நாம் கேள்வி எழுப்ப முடியும். இங்ஙனமே ஹ்ரீம் பீஜத்தின் வாச்யார்த்தத்தின் மற்றோரு பாகமாகிய அதிஷ்டான ரூப சைதன்யம் ஞானத்தினால் உபாதி ரூப மாயை (அவித்யைகள்) அவை மித்யா என்று ஏற்படும். உபாதியால் ஏற்பட்ட அத்யாஸ நாசத்தால் ஸம்ஸார ரூப ஸகல அனர்த்தங்களும் நீங்கி நிர்பய ஸ்வரூபமான மோக்ஷம் தானாகவே ஸித்திக்கின்றது. **'तमेव विदित्वातिमृत्युमेति' (श्वे. ३-८) 'தமேவ விதி³த்வாதிம்ரு’த்யுமேதி' (ஶ்வே. 3-8)** என்று அந்த அம்ருத ஸ்வரூபத்தை அடைகின்றான் என்று ஸ்ருதி வாக்கியம் கூறுகின்றது.

ॐ ह्रींकारारण्यहरिण्यै नमः ||२१३||
ஓம் ஹ்ரீங்காராரண்ய - ஹரிண்யை நம: ||213||

ह्रींकारावालवल्लरी | (214)
ஹ்ரீங்காராவாலவல்லரீ | 214

ह्रींकारमन्त्रवाचकतानिरूपितवाच्यतानामकसंबन्धावच्छिन्नपरदेवतास्वरूपत्वेन तदुपासनाविषयफल - दानसमर्था सती आवालमात्रप्ररोहाद्विवृद्धवल्लर्योपमीयते । तथा च तत्संबन्धितया ह्रींकारः जपादिना आवाल इव सर्वदा संरक्षणीय इति तात्पर्यार्थः परिनिष्पन्न इति यावत् ||

ஹ்ரீங்காரமந்த்ரவாசகதாநிரூபிதவாச்யதாநாமகஸம்ப³ந்தா⁴வச்சி²ன்னபரதே³வ - தாஸ்வரூபத்வேன தது³பாஸனாவிஷயப²லதா³னஸமர்தா² ஸதீ ஆவாலமாத்ரப்ர - ரோஹாத்³விவ்ரு'த்³த⁴வல்லர்யோபமீயதே | ததா² ச தத்ஸம்ப³ந்தி⁴தயா ஹ்ரீங்காரः ஜபாதி³னா ஆவால இவ ஸர்வதா³ ஸம்'ரக்ஷணீய இதி தாத்பர்யார்த²ः பரிநிஷ்பன்ன இதி யாவத் ||

'ஹ்ரீம்' காரம் ஒரு செடியை சுற்றி நாம் வைக்க கூடிய ஒரு சிறு அணைபோல (பாத்தி போல) இருக்கின்றது. அந்த பாத்தியின் நடுவிலே வளரக்கூடிய பசுங் கொடியைப்போன்றவள் பரதேவதை. அந்த ஹ்ரீம் காரத்தின் வாசகத்திற்கு வாக்கியார்த்தமாய் இருக்க கூடியவள் பரதேவதை. ஏற்கனவே கூறியது போல் பரதேவதையும் ஹ்ரீம் காரமும் வாச்ய வாசக ஸம்பந்தம் உடையது என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்த ஹ்ரீம் காரத்தை உபாஸிப்பவர்களுக்கு பரதேவதையின் ஸாக்ஷாத்கார ரூபா பலன் ஏற்படுகிறது. ஆதலால் ஹ்ரீம் காரத்தை செடியை சுற்றி வைக்கக்கூடிய பாத்திக்கும் பரதேவதை பசுங் கொடிக்கும் உவமையாய் கூறப்பட்டது. அந்த செடியை சுற்றியுள்ள பாத்தி, அந்த பாத்தியில் களைகள் முளையாமல் அதை (களைகளை) களைந்து எரு இட்டு ஜலம் வார்த்து ரக்ஷிப்பதால் அதிலே வளரக்கூடிய கொடி எங்ஙனம் செழித்து வளர்ந்து பலன் தருகின்றதோ அது போல ஹ்ரீம் பீஜ மந்திரத்தை இதர எண்ணங்கள் வராமல் ஏகாக்ருதத்தோடு ஜபித்து விஸ்வாசத்தோடு அர்த்த அனுஸந்தானத்தோடும் இடை விடாது நெடு நாள் உபாஸனை செய்பவர்கள் ஸ்வாத்ம ஸ்வரூப பரதேவதா ஸாக்ஷாத்கார அத்வைத ஸித்தி ஏற்படுகிறது என்பது இந்த நாமத்தின் ஸித்தாந்தமாய் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ॐ ह्रींकारावालवल्लर्यै नमः ||२१४||

ஓம் ஹ்ரீங்காராவால - வல்லர்யை நம: ||214||

ह्रींकारपञ्जरशुकी | (215)

ஹ்ரீங்காரபஞ்ஜரஶுகீ | 215

मन्दाधिकारिणामप्युपासनाकारणसाधारणपार्वतीप्रतीकतया ह्रींकारस्य बालकादिलालनविषयत्व - धर्मपुरस्कारेण पञ्जरोपमा । तथा च तत्रत्यशुकीव संलापादिना मनुष्यादिचित्तरञ्जिनी । एवं तत्तदद्दृष्टानु - सारेण फलदात्रि सती तयोपमितेति द्रष्टव्यम् । ह्रींकारः पञ्जरमिव तस्य शुकी तत्सार्थक्यकारिणी - त्यभिप्रायः ||

மந்தா³தி⁴காரிணாமப்யுபாஸனாகாரணஸாதா⁴ரணபார்வதீப்ரதீகதயா ஹ்ரீங்கா - ரஸ்ய பா³லகாதி³லாலனவிஷயத்வத⁴ர்மபுரஸ்காரேண பஞ்ஜரோபமா | ததா² ச தத்ர - த்யஶுகீவ ஸம்'லாபாதி³னா மனுஷ்யாதி³சித்தரஞ்ஜினீ | ஏவம்' தத்தத³த்³ரு'ஷ்டானு - ஸாரேண ப²லதா³த்ரி ஸதீ தயோபமிதேதி த்³ரஷ்டவ்யம் | ஹ்ரீங்காரः பஞ்ஜரமிவ - தஸ்ய ஶுகீ தத்ஸார்த²க்யகாரிணீத்யபி⁴ப்ராய: ||

'பஞ்ஜரம்' என்றால் ஒரு கூண்டு. 'ஶுகி' என்றால் கிளி. 'ஹ்ரீம்' காரமே அந்த கூண்டு. அதிலே இருந்து அந்த கூண்டுக்கு அழகு சேர்த்து கிளி போன்றவள் அந்த பரதேவதை. அந்த கிளி கூண்டிற்கு அழகையும் ஒரு ஷோபனத்தையும் தருவது அந்த கிளி தான். கிளி அற்ற கூண்டு ஷோபனம் அற்றதாய் (பயனற்றதாய்) இருக்கிறது. கிளியுடைய கிளி கூண்டானது குழந்தைகளின் விளையாட்டுக்கும் அனைவரின் சந்தோஷத்திற்கும் விஷயமாக இருக்கின்றதோ அதைப்போலவே ஹ்ரீம் காரம் மந்த அறிவாளிகளுக்கு தேவதா ரூபமாக ப்ரதீகா உபாஸனைக்கு விஷயமாய் இருக்கின்றது.

'ப்ரதீகா' - 'ஓம்காரமும்' ஒரு ப்ரதீகா என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஹ்ரீம் காரமும் ஓம் காரமும் ஸமமாய் கருதப் படுவதால் ப்ரதீகா உபாஸனா பீஜாக்ஷரம் ஒரு கிளி கூண்டை ஒரு உபமானமாய் வைத்து கூறப்பட்டது. கூண்டிலே இருக்க கூடிய ஒரு கிளியானது மனிதர்கள் பேசுவது போல் பேசி மனத்தை களிக்க செய்கின்றது (சந்தோஷப்பட செய்கின்றது). அப்படியே பரதேவதா லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி உபாஸனை செய்கிறவர்களுக்கு அவர்களுடைய நிலையை அனுசரித்து, அவர்களுடைய மனோபாவத்தை அனுசரித்து அவர்களின் கர்மாவுக்கு தக்கபடி உபாஸனா பலன்களையும், க்ரமமாக ஞானத்தையும் தந்து ஸர்வ ஜீவர்களையும் சந்தோஷம் அடையச் செய்கின்றாள். அதனால் கிளியோடும், கிளி இருக்கும் கூண்டோடும் உவமானமாக கூறப்பட்டது என்று அறிவது அவசியம்.

ॐ ह्रींकारपञ्जरशुक्यै नमः ||२१५||

ஓம் ஹ்ரீங்கார - பஞ்ஜரஶுக்யை நம: ||215||

ह्रींकाराङ्गणदीपिका | (216)
ஹ்ரீங்காராங்க³ணதீ³பிகா | 216

अङ्गणवत् सर्वसाधारणविश्रान्तिस्थानतया ह्रींकारस्य तदुपमा तम्य दीपिका । यथाङ्गणारोपितदीपः बाह्याभ्यन्तरवस्तुजातं प्रकाशयन् तत्रत्यलोकानामन्धकारादिनिवर्तनपूर्वकमभीष्टव्यवहारहेतुतया सर्वान् श्लाघयति स्वयमपि तैः संरक्ष्यते, तथा ह्रींकारबीजार्थश्रवणमनननिदिध्यासननिरन्तराभ्यासात् अपरो - क्षीकृतस्वयंप्रकाशानन्दरूपा सती स्वसेवकान् सर्वोत्कर्षयतीति तदुपमिता सती तथोच्यते ||

அங்க³ணவத் ஸர்வஸாதா⁴ரணவிஶ்ராந்திஸ்தா²னதயா ஹ்ரீங்காரஸ்ய தது³பமா தம்ய தீ³பிகா | யதா²ங்க³ணாரோபிததீ³ப: பா³ஹ்யாப்⁴யந்தரவஸ்துஜாதம்' ப்ரகாஶ - யன் தத்ரத்யலோகாநாமந்த⁴காராதி³நிவர்தனபூர்வகமபீ⁴ஷ்டவ்யவஹாரஹேதுதயா ஸர்வான் ஶ்லாக⁴யதி ஸ்வயமபி தை: ஸம்'ரக்ஷ்யதே, ததா² ஹ்ரீங்காரபீ³ஜார்த²ஶ்ர - வணமனனநிதி³த்⁴யாஸனநிரந்தராப்⁴யாஸாத் அபரோக்ஷீக்ரு'தஸ்வயம்ப்ரகாஶா - னந்த³ரூபா ஸதீ ஸ்வஸேவகான் ஸர்வோத்கர்ஷயதீதி தது³பமி தா ஸதீ ததோ² - ச்யதே ||

'தீபிகா' என்றால் விளக்கு. 'அங்கணம்' என்று சொன்னால் அந்தத் காலத்தில் வீட்டில் இருக்க கூடிய முற்றம் {A protected open space where air, water everything can easily enter} (அதவாது மழை தண்ணீர் நன்றாக உள்ளே வரும், காற்று நன்றாக வரும், courtyard) அப்படிப்பட்ட முற்றத்திலே (protected space) எப்படி நல்ல

வெளிச்சமும் காற்றும் இருக்கிறதோ, வீட்டிலே இருப்பவர்கள் வெளியே சென்று அலைந்து ஸ்ரமத்தோடு வந்தால் அவர்களுடைய ஸ்ரம பரிகாரத்திற்கு இளைப்பாறும் படியாக ஒரு ஸ்தானமாய் இருக்கிறது. அப்படி பட்ட ஹ்ரீம் கரம் என்னும் முற்றத்திலே இருக்க கூடிய விளக்கு போன்றவள் பரதேவதை. ஹ்ரீம் என்ற மந்திரமும் பாஹ்ய ப்ரவர்த்தியால் ஏற்பட்ட த்ரிவித தாபங்கள் —- ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிக, ஆதிதெய்வீக தாபங்களில் இருந்து விஷ்ராந்தி அடைவதற்கு (அமைதி அடைவதற்கு) ஸ்தானமாய் இருக்கின்றது. அதனால் அங்கணம் என்ற முற்றத்தோடு உவமிக்கப்பட்டது.

முற்றத்திலே வைக்கப் பட்ட தீபமானது மத்திய மணி தீப நியாயம் போல் வீடு முழுமையும் ப்ரகாஸித்து வீட்டில் உள்ள வஸ்துக்களை ஒளிரச் செய்கின்றது. இதைப்போலவே 'ஹ்ரீம்' பீஜத்தை உபாதியாய் உடைய சைதன்ய ஸ்வரூபமான பரதேவதையும் உபாஸிப்பவர்களின் இஷ்டத்திற்கு வேண்டி அவரவர்களின் கர்மம், பக்தி, விவேகம், வைராக்கியம், அதிகாரித்தவம், மோக்ஷ இச்சா , குரு உபசதனம், ஸ்ரவணம், மனனம், நிதித்யாஸனம் முதலிய ஸாதனங்களை அவரவர்களின் அதிகாரத்துவதிற்கு ஏற்ப பிரகாசிக்க செய்து ஆனந்த ஸ்வரூபத்தை அறிய வைக்கின்றது. அதனால் பரதேவதை ஞான ஸ்வரூபமான தீபத்தோடு உவமித்து கூறப்பட்டது.

ॐ ह्रींकाराङ्गणदीपिकायै नमः ||२१६||
ஓம் ஹ்ரீங்காராங்க³ண - தீ³பிகாயை நம: ||216||

ह्रींकारकन्दरासिंही ह्रींकाराम्भोजभृङ्गिका |
ह्रींकारसुमनोमाध्वी ह्रींकारतरुमञ्जरी ||४२||
ஹ்ரீங்காரகந்த³ரா - ஸிம்'ஹீ ஹ்ரீங்காராம்போ⁴ஜப்⁴ரு'ங்கி³கா |
ஹ்ரீங்காரஸுமனோமாத்⁴வீ ஹ்ரீங்கார - தருமஞ்ஜரீ ||42||

ह्रींकारकन्दरासिंही | (217)
ஹ்ரீங்காரகந்த³ராஸிம்'ஹீ | 217

पर्वतशिखाग्रवर्तिगुहा कन्दा दरीत्यर्थः । वेदमौलिपठितह्रींकारस्य ग्राम्यविपयलिप्सुप्राणिप्रवेशयोग्य - ताविकलतया कन्दरोपमा । तत्र यथा सिंही स्वेतरक्षुद्रमृगप्रवेशभयहेतुसटादिस्वव्याप्यचिह्नानुमिता तस्याः स्वाश्रयमात्रतां धीरस्य तत्परिसरनखनिर्घातमुक्ताफलादिप्राप्तिं च नयति, तथा मन्दभक्तितन्द्री - बुभुक्षादिकलुषितपरिच्छिन्नाभिमानदेवतान्तरप्रतिपादकबीजतया स्वदेवतैकभावं कामितार्थं च प्रापय - तीति सिंह्युपमिता सती तथोच्यते ||

பர்வதஶிகா²க்³ரவர்திகு³ஹா கந்தா³ த³ரீத்யர்த²: | வேத³மௌளிபடி²தஹ்ரீங்காரஸ்ய க்³ராம்யவிபயலிப்ஸுப்ராணிப்ரவேஶயோக்³யதாவிகலதயா கந்த³ரோபமா | தத்ர யதா² ஸிம்'ஹீ ஸ்வேதரக்ஷுத்³ரம்ரு'க³ப்ரவேஶப⁴யஹேதுஸடாதி³ஸ்வவ்யாப்யசிஹ் - னானுமிதா தஸ்யா: ஸ்வாஶ்ரயமாத்ரதாம்' தீ⁴ரஸ்ய தத்பரிஸரநக²நிர்கா⁴தமுக்தா - ப²லாதி³ப்ராப்திம்' ச நயதி, ததா² மந்த³ப⁴க்திதந்த்³ரீபு³பு⁴க்ஷாதி³கலுஷிதபரிச்சி²ன் - னாபி⁴மானதே³வதாந்தரப்ரதிபாத³கபீ³ஜதயா ஸ்வதே³வதைகபா⁴வம்' காமிதார்த²ம்' ச ப்ராபயதீதி ஸிம்'ஹ்யுபமிதா ஸதீ ததோ²ச்யதே ||

‘கந்தரா’ என்றால் மலையிலே இருக்க கூடிய குகை. ‘ஸிம்ஹி’ என்றால் பெண் ஸிம்ஹம். அதாவது ஹ்ரீம் காரமாகும் குகையிலே ஹ்ரீம்கார மேவ கந்தரா. ஹ்ரீம் காரம் போன்ற குகையிலே வசிக்கக்கூடிய பெண் ஸிம்ஹம் போன்றவள். நாட்டிலே அந்த மலையிலே இருக்க கூடிய குகைக்கு செல்வது என்பது ஒரு ஸ்ரமமான காரியம். இதைப்போல வேதங்களின் முடிவிலே விளங்கக்கூடிய உபநிஷத்துகளிலே ஹ்ரீம் காரம் மிகவும் கூடமாய்(மறைவாய்) கூறப்பட்டு உள்ளத்தினாலும் விஷய இந்திரியங்களை ஆஸ்ரயித்து உள்ள வேத வ்ருத்தியோடு கர்த்ருத்துவத்தோடு கூடிய ஜீவர்களால் அறிவதற்கு அரிதாய் உள்ளதாலும் இது குகைக்கு ஒப்பிடப்பட்டு கூறப்பட்டது. ‘யோவேத நிஹிதம் குஹாயாம் பரமேவ்யோமன்’ என்று வஸ்துவினுடைய கூடஸ்த தன்மை உபநிஷத்திலே கூறப்படுகிறது.

குகையில் வசிக்கும் ஸிம்ஹமானது மற்ற அற்ப ப்ராணிகளை ப்ரவேசிப்பதற்கு இடம் தராமல் தன்னுடைய பார்வையாலும் தோற்றத்தாலும் கர்ஜனையாலும் விரட்டி விடுகின்றது. தான் மட்டும் ஏகமாய் இருக்கும் தன்மை அது தெரிவிக்கின்றது. அதனால் ஜீவர்கள் (தைரியவான்கள்) தனது இருப்பிடமாகிய குகையை அவர்கள் அடைந்தால் அவர்களுக்கு தன்னுடைய அங்கங்களில் இருந்து உதிரும் படியான விலையில்லா ஞான முத்துக்களை கிடைக்கும் படி செய்கின்றது. இதைப்போலவே பரதேவதா கருணையோடு மந்தபுத்தி , ஹாலாஸ்யம், பௌமங்களில் மட்டும் இச்சை முதலியவற்றோடு கூடிய கலங்கிய அஞ்ஞான சித்தத்தோடு உள்ள ஜீவர்களுக்கும், த்வைத பாவத்தோடு கூடிய தேவதா அந்தர உபாஸகர்களுக்கும் அவள் ஸ்வரூபமாய் அடைய முடியாமல் இருக்கின்றாள். அதனால் விவஹார வஸ்துக்களை அளிக்கிறாள்.

பாஹ்ய ப்ரவ்ருத்தியோடு கூடிய இந்திரியங்களையும், மனசையும் வென்று அந்தர்முக வ்ருத்தியோடு கூடிய ஏதோ ஒரு தீர புருஷனுக்கு ஹ்ரீம் கார உபாஸனையை (அதனால்) ‘உபாஸ்ய உபாஸக அபேத ரூப’ தத்வஞ்ஞானத்தையும் தந்து பாரமார்த்திகமான நிலையை அளித்து வெகு ஸுலபமாய் அறியச் செய்கின்றாள். அதனால் பரதேவதையை ஸிம்ஹமாக உருவகம் செய்யப் பட்டுள்ளது.

ॐ ह्रींकारकन्दारासिंह्यै नमः ||२१७||
ஓம் ஹ்ரீங்காரகந்தா³ரா - ஸிம்ஹ்யை நம: ||217||

ह्रींकाराम्भोजभृङ्गिका | (218)
ஹ்ரீங்காராம்போ⁴ஜப்⁴ரு’ங்கி³கா | 218

ह्रींकारस्य अष्टैश्वर्यात्मकपुरुषार्थसाधकनानाशक्तिमत्तया नानाप्रकारवर्णान्तरघटितत्वेन परागपरि - मलादिमत्कमलोपमितत्वमिति योजनीयम् । कमले यथा मधुमात्रसारग्राहिणी भृङ्गी रमते सर्वपुष्परस - मधुपानस्वाभाव्येन सर्वसमापि मध्वाधिक्यविविदिषया प्रभूतमधुमत्त्वेन च तस्मिन्नेव विशिष्यासक्तिमती, तथा सर्वमन्त्रबीजवाच्यदेवतात्मना सर्वानुगतापि ह्रींकारस्य विशिष्टगुणवत्त्वेन सर्वोपादानसगुणब्रह्म - प्रतिपादकतया तदीयस्वरूपतटस्थलक्षणवत्त्वेन तदभिन्नस्वरूपतया सर्वशब्दजालप्रकृतित्वेन च रूढ्या

लक्षणया वा तत्संबन्धिनी सती तदुपासकानां तदधिष्ठानतया च तैर्लक्ष्यत इति भृङ्ग्युपमया वर्णितेति तात्पर्यम् ||

ஹ்ரீங்காரஸ்ய அஷ்டைஶ்வர்யாத்மகபுருஷார்த²ஸாத⁴கனாநாஶக்திமத்தயா நானாப்ரகாரவர்ணாந்தரக⁴டிதத்வேன பராக³பரிமளாதி³மத்கம- லோபமிதத்வமிதி யோஜனீயம் | கமலே யதா² மது⁴மாத்ரஸாரக்³ராஹிணீ ப்⁴ரு’ங்கீ³ ரமதே ஸர்வபுஷ்ப - ரஸமது⁴பானஸ்வாபா⁴வ்யேன ஸர்வஸமாபி மத்⁴வாதி⁴க்யவிவிதி³ஷயா ப்ரபூ⁴தமது⁴ - மத்த்வேன ச தஸ்மின்னேவ விஶிஷ்யாஸக்திமதீ, ததா² ஸர்வமந்த்ரபீ³ஜவாச்ய - தே³வதாத்மனா ஸர்வானுக³தாபி ஹ்ரீங்காரஸ்ய விஶிஷ்டகு³ணவத்த்வேன ஸர்வோ - பாதா³னஸகு³ணப்³ரஹ்மப்ரதிபாத³கதயா ததீ³யஸ்வரூபதடஸ்த²லக்ஷணவத்த்வேன தத³பி⁴ன்னஸ்வரூபதயா ஸர்வஶப்³த³ஜாலப்ரக்ரு’தித்வேன ச ரூட்⁴யா லக்ஷணயா வா தத்ஸம்ப³ந்தி⁴னீ ஸதீ தது³பாஸகானாம்’ தத³தி⁴ஷ்டா²னதயா ச தைர்லக்ஷ்யத இதி ப்⁴ரு’ங்க்³யுபமயா வர்ணிததி தாத்பர்யம் ||

‘ப்ருங்கிகா’ என்றால் வண்டு. ‘அம்போஜம்’ என்றால் தண்ணீரில் உதிக்க கூடிய தாமரை. ‘ஹ்ரீம்’காரமாய் இருக்கின்ற தாமரை புஷ்பத்தில் பெண் வண்டாய் இருப்பவள் பரதேவதை. அந்த தாமரையானது ஒரு மனோகரமான சிவப்பும் வெண்மையும் கலந்த நிறத்தோடு கூடியது. மகரந்தங்கள் நிரம்பி இருக்கின்றன. அதிகமான தேன் இருக்கின்றது அதனால் வண்டு அங்கு ரீங்காரம் இட்டு தேனை பருகுகின்றது. அப்படிப்பட்ட தாமரை பூவானது ‘ஹ்ரீம்’ பீஜம் என்று உவமித்து கூறப்பட்டு அந்த ஹ்ரீம் பீஜாக்ஷரமும் அஷ்ட ஐஸ்வர்யாத்ம: சதுர் வித புருஷார்த்தங்களையும் அருளக்கூடிய சக்தி உடையதாகவும் பல வர்ணங்களோடு கூடி ஞான வாஸனையும், பரமானந்த வடிவ மோக்ஷ ஸாதனத்வம் கூடியுள்ள காரணத்தினால் தாமரை புஷ்பத்திற்கு ஸமானமாய் ஹ்ரீம் கார பீஜாக்ஷரம் கூறப்பட்டு இருக்கிறது.

பல புஷ்பங்களுக்கு சென்ற வண்டுகள் தேனை சேகரித்தாலும் தாமரை புஷ்பத்திலே அவை அதிகமாய் வட்டம் இடுகின்றன. தாமரை சிறப்பாய் கூறப்பட்டுள்ளது. அதே போல பரதேவதையும் ஸர்வ மந்த்ர பீஜாக்ஷரங்களின் வாச்சியார்த்தமாய் இருந்தாலும் ஹ்ரீம் காரம் என்னும் பீஜாக்ஷரத்திலே ஸர்வ ப்ரபஞ்ச அபின்ன நிமித்த உபாதான அதாவது விவர்த்த உபாதான ஸகுண பிரம்ம காரண ஈஸ்வர ப்ரதீகமாய் இருக்கிறாள். இதுவே சைதன்யத்தின் தடஸ்த லக்ஷணமும் ப்ருக்ருதி ஸ்வரூபமாயும் இருக்கிறது. அந்த ஹ்ரீம் பீஜமானது ஸாதாரண அர்த்தமாகவும் லக்ஷணார்த்தமாகவும் மோக்ஷத்தோடு ஸம்பந்த பட்டு இருக்கின்றாள். ஹ்ரீம் பீஜ வடிவ மந்த்ர உபாசகர்களுக்கு தான் அதிஷ்டான வடிவமாய் விளங்கி பரம ஆனந்த நிலையை புரிய வைக்கிறாள். அதனால் தாமரையில் ரீங்காரம் இடும் பெண் வண்டுக்கு உவமானமாக கூறப் பட்டது

ॐ ह्रींकाराम्भोजभृङ्गिकायै नमः ||२१८||
ஓம் ஹ்ரீங்காராம்போ⁴ஜ - ப்⁴ரு’ங்கி³காயை நம: ||218||

ह्रींकारसुमनोमाध्वी | (219)
ஹ்ரீங்காரஸுமனோமாத்⁴வீ | 219

ह्रींकारस्स्य वाञ्छितफलप्रदानसाधकतया सुमनःसादृश्यम् । अथवा, पुष्पाणि व्यवहारसमये बहुसाव - धानतया व्यवहर्तव्यानि परममार्दवाधिकरणत्वेन बहुमान्यत्वात्, तथा ह्रींकारोऽप्युपासनवेलायां परब्रह्मवाचकत्वेन प्रयत्नपूर्वकमेकाग्रमनसा देवताभिन्नत्वेन ध्यातव्य इति नियमसंपादनार्थं पुष्पोपममिति विभावनीयम् । तथा च वाय्वादिना शुष्काणि पुष्पाणि निर्मधुत्वेन फलान्यजनयित्वा परिपतन्ति फलजनकशक्तेरभावेन; तदितराणि तु तद्वत्त्वेन तज्जनकानि लोके दृष्टानि; पुष्परसश्च पृथिवीकारणभूतोदकतन्मात्रस्वरूपमधुररसात्मकत्वात् पुष्पाणां फलजनकशक्तिज्ञापको भवति ; तथा ह्रींकारस्यापि सर्वजनकताशक्त्याधायकतदधिष्ठानसच्चिदानन्दपरब्रह्मस्वरूपा सती तन्मन्त्रप्राप्त्या यथोक्तफलहेतुतया तदर्थरूपेण तद्वृत्तिर्भवतीति माध्वीसमानधर्मवत्त्वमस्या उपपद्यत इति विवेचनीयमिति यावत् ॥

ஹ்ரீங்காரஸ்ஸ்ய வாஞ்சி2தப2லப்ரதா3னஸாத4கதயா ஸுமன:ஸாத்3ரு’ஶ்யம் | அத2வா, புஷ்பாணி வ்யவஹாரஸமயே ப3ஹுஸாவதா4னதயா வ்யவஹர்தவ்யானி பரமமார்த3வாதி4கரணத்வேன ப3ஹுமான்யத்வாத், ததா2 ஹ்ரீங்காரோ(அ)ப்யுபாஸ - னவேலாயாம்’ பரப்3ரஹ்மவாசகத்வேன ப்ரயத்னபூர்வகமேகாக்3ரமனஸா தே3வதா - பி4ன்னத்வேன த்4யாதவ்ய இதி நியமஸம்பாத3னார்த2ம்’ புஷ்போபமமிதி விபா4வ - னீயம் | ததா2 ச வாய்வாதி3னா ஶுஷ்காணி புஷ்பாணி நிர்மது4த்வேன ப2லான் - யஜனயித்வா பரிபதந்தி ப2லஜனகஶக்தேரபா4வேன; ததி3தராணி து தத்3வத்த்வேன தஜ்ஜனகானி லோகே த்3ரு’ஷ்டானி; புஷ்பரஸஶ்ச ப்ரு’தி2வீகாரணபூ4தோத3கதன் - மாத்ரஸ்வரூபமது4ரரஸாத்மகத்வாத் புஷ்பாணாம்’ ப2லஜனகஶக்திஜ்ஞாபகோப4வதி ததா2 ஹ்ரீங்காரஸ்யாபி ஸர்வஜனகதாஶக்த்யாதா4யகதத3தி4ஷ்டா2னஸச்சிதா3ன - ந்த3பரப்3ரஹ்மஸ்வரூபா ஸதீ தன்மந்த்ரப்ராப்த்யா யதோ2க்தப2லஹேதுதயா தத3ர்த2 - ரூபேண தத்3வ்ரு’த்திர்ப4வதீதி மாத்4வீஸமானத4ர்மவத்த்வமஸ்யா உபபத்3யத இதி விவேசனீயமிதி யாவத் ||

‘ஹ்ரீம்’ காரம் என்ற புஷ்பத்திலே இருக்க கூடிய சுவையான தேனைப்போன்றவள். ‘ஹ்ரீம்’ காரம் இஷ்ட பலனை தருவதால் அது புஷ்பங்களுக்கு உவமையாய் கூறப்பட்டது. ஏனென்றால் புஷ்பங்கள் பல பழங்களுக்கு காரணமாய் இருக்கின்றது. புஷ்பங்கள் ம்ருதுவான தன்மையும் வாஸனையையும் உடையவை. ஆதலால் அவற்றை உபயோகிக்கும் பொழுது அவை கசங்கிவிடாமல் ஜீவர்கள் பூஜ்ய புத்தியோடு அதை போற்றி பாதுகாக்கிறார்கள். அதைப்போலவே ஹ்ரீம் காரம் என்ற புஷ்பம் பரப்ருஹ்ம ஸ்வரூபத்தை குறிக்கக்கூடிய பரதேவதைக்கு வாசகமாய் இருப்பதால் அதை உபாஸிக்கும் காலத்தில் உபாஸக ஜீவர்கள் ஸ்ரமத்தோடு ஏகாக்ரகமான சித்தத்தோடு தேவதையை தமக்கு அபின்னமாய் தியானிக்கின்றனர். அதனால் ஹ்ரீம் காரத்திற்கு புஷ்பத்தோடு ஒப்புதல் கூறப்பட்டது. தேனுள்ள புஷ்பங்கள் பழங்களை உண்டு பண்ணும் தன்மை உடையவாய் இருக்கின்றன. புஷ்பத்தில் உள்ள தேனானது பூமி தத்துவத்திற்கு காரணமான ஜல தன்மாத்திரையின் ஸ்வரூபமான ரஸமாய் இருக்கின்றது. ‘ரஸோவை ஸ:’ என்பதுவே இதற்கு ப்ரமாணம். இனிமையான செவியோடு கூடியவைகளாகவும் பழங்களை தருவதற்கு சக்தியோடு கூடியதாயும் இருக்கின்றது. இதைப்போல பரதேவதையும் ஹ்ரீம் காரத்திற்கு ஸர்வ சக்திகளையும் தருபவளாகயும், ஸச்சிதானந்த ரூபமாயும் உபாஸகர்களுக்கு அவரவர்கள் வேண்டும் இஷ்ட ஸித்தியை

அருள்பவளாயும் இருப்பதால் மது என்ற தேனுக்கு துல்லியமாக கற்பிக்கப்படுகிறாள்.

ॐ ह्रींकारसुमनोमाध्व्यै नमः ||२१९||
ஓம் ஹ்ரீங்காரஸுமநோ - மாத்⁴வ்யை நம: ||219||

ह्रींकारतरुमञ्जरी | (220)
ஹ்ரீங்காரதருமஞ்ஜரீ | 220

फलार्थिनः स्वारूढजनान् पतनादिभ्यः प्रतिबन्धकेभ्यस्तारयति पारं प्रापयति फललाभेन संतोषयतीति तरुः । ह्रींकारस्य कल्पादितरुर्दृष्टान्तीकृतः । प्रेक्षावतां संवादिप्रवृत्तिजनकत्वेन शाखोपशाखाप्रगता पुष्पमञ्जरी फलकारणयोग्यतां ज्ञापयतीव पुरुषार्थार्थिनां असंशयप्रवर्तकत्वेन प्रत्यक्स्वरूपा सती गुरूपदिष्टमन्त्रदेवतात्मकतया मन्त्रोपासनायामभिमुखीकरणेन पुरुषार्थान् प्रापयतीति मञ्जरीसादृश्यं प्राप्तं परदेवताया इति विवेचनीयम् ||

ப²லார்தி²ன: ஸ்வாரூட⁴ஜனான் பதநாதி³ப்⁴ய: ப்ரதிப³ந்த⁴கேப்⁴யஸ்தாரயதி பாரம்' ப்ராபயதி ப²லலாபே⁴ன ஸந்தோஷயதீதி தரு: | ஹ்ரீங்காரஸ்ய கல்பாதி³தருர்த்³ரு'ஷ்- டாந்தீக்ரு'த: | ப்ரேக்ஷாவதாம்' ஸம்'வாதி³ப்ரவ்ரு'த்திஜனகத்வேன ஶாகோ²பஶாகா²- ப்ரக³தா புஷ்பமஞ்ஜரீ ப²லகாரணயோக்³யதாம்' ஜ்ஞாபயதீவ புருஷார்தா²ர்தி²னாம்' அஸம்'ஶயப்ரவர்தகத்வேன ப்ரத்யக்ஸ்வரூபா ஸதீ கு³ரூபதி³ஷ்டமந்த்ரதே³வதாத் - மகதயா மந்த்ரோபாஸனாயாமபி⁴முகீ²கரணேன புருஷார்தா²ன் ப்ராபயதீதி மஞ்ஜரீ- ஸாத்³ரு'ஶ்யம்' ப்ராப்தம்' பரதே³வதாயா இதி விவேசனீயம் ||

'மஞ்சரி' என்றால் பூங்கொத்து. 'தரு' என்றால் வ்ருக்ஷம். ஹ்ரீங்காரமேவதரு — ஹ்ரீம் காரமாகிய வ்ருக்ஷத்திலே இருக்க கூடிய பூங்கொத்தைப் போன்றவள். வ்ருக்ஷம் தன்னை ஆச்சரியமடைந்த ஜனங்களை சிரமத்தில் இருந்து காப்பாற்றி நிழலை கொடுத்து , பசியை போக்குவதற்கு பழங்களையும் கொடுத்து ஒரு ரம்மியமான சூழ்நிலையை எப்படி உண்டாக்குகிறதோ, கற்பக வ்ருக்ஷத்திற்கு ஸமமான ஹ்ரீம் காரமும் தன்னை சரண் அடைந்த உபாஸகர்களின் ஜனன மரண ஸம்ஸார பயத்தை போக்கி அவர்கள் விரும்பக்கூடிய நித்யானந்த மோக்ஷ நிலையை அறிவடையச் செய்து ஆனந்த ஸ்வரூபத்தை தெரிவிக்கின்றது.

ஹ்ரீம் காரம் வேதத்திற்கு ஒப்பிடப்படுகிறது. ஓம்காரத்திற்கு ஒப்பிடப்படுகிறது. அந்த வேதமானது 'இஷ்ட காம துக்' என்று கீதையில் போற்றப்படுகிறது. அதைப்போல ஹ்ரீம் காரமும் வ்ருக்ஷ ரூபமாகவும், இஷ்ட காமங்களை அளிக்க கூடிய காமதேனுவும் ஸமானமாய் பரதேவதை லக்ஷ்யார்தமாய் உபாசிக்கப் படுகிறாள். பரதேவதை தர்ம, அர்த்த, காம, மோக்ஷங்கள் என்ற பலன்களை கூறும் காரணங்களுக்கு காளி தாஸனின் கருணையால் வித்யா ரூபமாகவும் தேவதா ரூபமாகவும் விளங்கி அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேக விபரீத பாவங்களை எல்லாம் நீக்கி அபரோக்ஷ ஞானத்தை தானாய் விளங்கும் மஹா பலனை தருகின்றாள். அபரோக்ஷ ஞான ஸித்தி தாயின்யை என்று எடுத்து கொள்ளலாம்.

இந்த லலிதா த்ரிசதியிலே இப்பொழுது நாம் பார்த்த நாமாக்கள் இரண்டாவது கூடத்தின் ஹ்ரீம் பீஜத்தினுடைய சிறப்பு. அக்னி குண்டம், சந்திரன், பாஸ்கரன், அம்போதம், காந்தம் , தீப்திகை, உத்யானம், ஆரண்யம், பஞ்சரம், அங்கணம், கந்தரம், அம்போஜம், ஸுவன:, தரு என்பவற்றிற்கும் அந்த பீஜத்தின் அதிஷ்டானமான பரதேவதையை அக்னிஷிகா, சந்திரிகா, ருசி, ஸஞ்சலா, அங்குரிகா, ஹம்ஸி, கீக்கினீ, ஹாரிணீ, வல்லரீ, ஸுகீ, தீபிகா, ஸிம்ஹீ, ப்ருங்கிகா, மாத்வீ, மஞ்சரீ என்று உவமித்து கூறப்பட்டது. இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து நோக்கினால் உலகத்திலே உள்ள எல்லா பொருட்களும் அவைகள் ஹ்ரீம் காரமாகவும் அந்த அந்த பொருளுக்கு ஏற்பட்ட சக்தியையும் பயனும் பரதேவதா ரூபமாயும் விளங்குகின்றது என்பது புலப்படாமல் போகவே போகாது. அதனால் 'யத் யத் விபூதி மத் ஸத்வம் தத் தத்' என்று கீதையில் சொல்லப்பட்டது 'மம தேஜோ அம்ச சம்பவம் என்று பகவான் அங்கே கூறுகிறார். அது போல பரதேவதையின் தேஜோ அம்சமே பொருள்களிலே இருக்கக்கூடிய சோபனம், சக்தி என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனால் பரதேவதையே இந்த ஜகத்தாய் விவர்த்தமாய் பரிணமித்து காட்சி அளிக்கிறாள் என்பது இந்த நாமங்களினுடைய சாரம்.

ॐ ह्रींकारतरुमञ्जर्यै नमः ||२२०||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - தருமஞ்ஜர்யை நம: ||220||

सकाराख्या समरसा सकलागमसंस्तुता |
सर्ववेदान्ततात्पर्यभूमिः सदसदाश्रया ||४३||
ஸகாராக்²யா ஸமரஸா ஸகலாக³ம - ஸம்’ஸ்துதா |
ஸர்வவேதா³ந்த - தாத்பர்ய - பூ⁴மி: ஸத³ஸதா³ஶ்ரயா ||43||

सकाराख्या | (221)
ஸகாராக்²யா | 221

सकारयुक्ता श्रीविद्यानामिका आख्या वाचकशब्दः यस्याः सा तथा ||

ஸகாரயுக்தா ஶ்ரீவித்³யாநாமிகா ஆக்²யா வாசகஶப்³த³: யஸ்யா: ஸா ததா² ||

'ஆக்யா' என்று சொன்னால் ஆசமந்தாத் கதனம் (முழுமையாய் கூறுதல்) என்று அர்த்தம். ஸகாராய ஆக்கியா: — ஸகாரம் என்று சொன்னால், ஸகாரம் என்னும் பீஜாக்ஷரத்தை உடைய ஶ்ரீவித்யா ஸ்வரூபிணி, காதி வித்யா ஸ்வரூபிணி லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி. அதனால் அந்த ஸகாரத்தை தன் வாசகமாய் உடையவள். வாசக, வாக்கிய ஸம்பந்தமாய் இருக்கக்கூடிய த்ரிகூடா காமகோடிகா என்று சொல்லக் கூடிய மூன்றாவது கூடத்தை ஸ்தானமாக உடைய அங்கமாக உடைய ஸகாரத்தை பீஜாக்ஷரமாய் உடையவள். அந்த வித்யாவை தனது பெயராய் உடையவள் என்றாலும் பொருந்தும்.

ॐ सकाराख्यायै नमः ||२२१||

ஓம் ஸகாராக்²யாயை நம꞉ ||221||

समरसा | (222)
ஸமரஸா | 222

समः एकः रसः मधुरादिरसवद्गुडपिण्डादावेकरूपेण कार्ये व्यवस्थितेत्यर्थः । अथवा, संसारदशायां सर्वज्ञत्वकिंचिज्ज्ञत्वादिविशेषणभेदेन भिन्नरसवत् भिन्नस्वभाववत् प्रतीयमानयोरीश्वरजीवयोर्वेदान्तश्रव - णादिना जन्याखण्डाकारवृत्तिव्याप्या अहं ब्रह्मास्मि — इत्यभेदानुभवदशायामेकरूपतया साक्षात्क्रियते इति सा तथोच्यते, 'रसो वै सः' इति श्रुतेः, रसशब्दार्थः परब्रह्म समः अभिन्नं यस्याः सा तथा । तैत्तिरीयो - पनिपत्लतिपाद्येत्यर्थः ||

ஸம꞉ ஏக꞉ ரஸ꞉ மது⁴ராதி³ரஸவத்³கு³ட³பிண்டா³தா³வேகரூபேண கார்யே வ்யவஸ்தி² - தேத்யர்த²꞉ | அத²வா, ஸம்'ஸாரத³ஶாயாம்' ஸர்வஜ்ஞத்வகிஞ்சிஜ்ஜ்ஞத்வாதி³விஶே - ஷணபே⁴தே³ன பி⁴ன்னரஸவத் பி⁴ன்னஸ்வபா⁴வவத் ப்ரதீயமானயோரீஶ்வரஜீவ - யோர்வேதா³ந்தஶ்ரவணாதி³னா ஜன்யாக²ண்டா³காரவ்ரு'த்திவ்யாப்யா அஹம்' ப்³ர - ஹ்மாஸ்மிஇத்யபே⁴தா³னுப⁴வத³ஶாயாமேகரூபதயா ஸாக்ஷாத்க்ரியதே இதி ஸா ததோ²ச்யதே, 'ரஸோ வை ஸ꞉' இதி ஶ்ருதே꞉, ரஸஶப்³தா³ர்த²꞉ பரப்³ரஹ்ம ஸம꞉ அபி⁴ன்னம்' யஸ்யா꞉ ஸா ததா² | தைத்திரீயோபனிபத்த்ரதிபாத்³யேத்யர்த²꞉ ||

'ஸம' என்று சொன்னால் ஸூத்த ஸாஹரத்தில் ஏகம் ஏவ என்று சொல்வது. 'ஸமம் ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்டந்தம் பரமேஸ்வரம்' என்று சொல்லக்கூடிய சைதன்யஸ்வரூபத்தை சொல்வது. நிர்விகார ஸ்வரூபம் என்றும் சொல்வது. இது எல்லாம் ஸப்த ஸாஹரத்தில் 'ஸமம்' என்பதற்கு அர்த்தம் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது.

'ரஸ:' — ரஸோ வை ஸ: (The essence of every being) ஆத்மா என்று அர்த்தம். 'ஸமரஸா' – ஏக ரஸமாய் இருப்பவள். இந்த காரிய ரூப ப்ரபஞ்சத்திலே விளங்கக்கூடியவள். காரிய ஸ்வரூபமாயும், விவர்த்தமாய் காரண ஸ்வரூபமாயும் இருக்க கூடியவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி.

பகவான் சங்கரர் சொல்கிறார் இந்த வ்யாவரிக, ஸாம்ஸாரிக நிலையிலே அஞ்ஞானத்தோடு 'கிஞ்சித் ஞ:' என்று. பகவான் என்றால் ஸர்வஞ்ஞன் என்ற அஞ்ஞான பேதத்தினால் பிரித்து பார்க்க கூடிய நிலையிலே வேறு வேறு ஸ்வபாவமாய் தோன்றக்கூடிய சைதன்யம். ஜீவேஸ்வர பாவங்களை நமக்கு காண்பிக்க கூடியது. பேத புத்தியோடு பார்ப்பவர்களுக்கு அஞ்ஞான திசையிலே வித்தியாசமாய் காண்பிக்க கூடியது.

அதனால் ஸ்ரீவித்யாவை உபாஸிக்க கூடியவனுக்கு வேதாந்த ஸ்ரவண மனனாதிகளால் ஏற்படக்கூடிய அகண்ட ஏகரஸ ஸித்தி வாக்கியம் 'அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி' என்பது அபரோக்ஷ ஞானமாய் ஒருவனுக்கு அனுபவ ஸித்தியாகிறது. (Easy way of Ishvara to explain is to see everything as Ishvara. இருப்பது அனைத்தும் இறைவனே என்ற எண்ணம் நமக்கு தன்மயமாகிறது). அந்த அபேத அனுபவ நிலை ஸ்தூல அவித்யாவை effortless ஆக neutralize பண்ணக்கூடிய நிலை.

அதுக்கு ஏக ரஸமாய் விளங்க கூடியவள் பரமாம்பிகை.இதுவே பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம். ப்ரஹ்ம அபின்ன ஸ்வரூபிணி என்றும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

ॐ समरसायै नमः ||२२२||
ஓம் ஸமரஸாயை நம: ||222||

सकलागमसंस्तुता | (223)
ஸகலாக³மஸம்'ஸ்துதா | 223

आ समन्तान् गमयन्तीति आगमाः, सकलपदार्थगोचरसविकल्पकप्रमाजनकवेदाः इत्यर्थः । सकलैरन्यूनानतिरेकेणेतिहासपुराणसहितयावदङ्गोपाङ्गरहस्यादियोगित्वं सकलशब्दार्थः । तैः संस्तुता सम्यक् नातः परं किंचिदस्तीति निश्चयपूर्वकं स्तुता गुणिनिष्ठगुणाभिधानविषयतया तदुपजीवकेत्यर्थः । सर्वार्थप्रकाशकवेदानां सर्वज्ञत्वेनैदंपर्येण तदीयस्तुतिविषयतया शुद्धचैतन्यात्मकतया मोक्षकारणीभूतज्ञा - नस्वरूपत्वेन जिज्ञास्येति ध्वनितोऽर्थः ||

ஆ ஸமந்தான் க³மயந்தீதி ஆக³மா:, ஸகலபதா³ர்த²கோ³சரஸவிகல்பகப்ரமாஜன - கவேதா³: இத்யர்த²: | ஸகலைரந்யூனானதிரேகேணேதிஹாஸபுராணஸஹிதயா - வத³ங்கோ³பாங்க³ரஹஸ்யாதி³யோகி³த்வம்' ஸகலஶப்³தா³ர்த²: | தை: ஸம்'ஸ்துதா ஸம்யக் நாத: பரம்' கிஞ்சித³ஸ்தீதி நிஶ்சயபூர்வகம்' ஸ்துதா கு³ணிநிஷ்ட²கு³ணா - பி⁴தா⁴னவிஷயதயா தது³பஜீவகேத்யர்த²: | ஸர்வார்த²ப்ரகாஶகவேதா³னாம்' ஸர்வ - ஜ்ஞத்வேனைத³ம்பர்யேண ததீ³யஸ்துதிவிஷயதயா ஶுத்³த⁴சைதன்யாத்மகதயா மோக்ஷகாரணீபூ⁴தஜ்ஞானஸ்வரூபத்வேன ஜிஜ்ஞாஸ்யேதி த்⁴வனிதோ(அ)ர்த²: ||

'ஆகமம்' என்றால் வேதம் என்று அர்த்தம். 'யஸ்ய மஹதோ பூதஸ்ய ப்ரஸ்வஸிதம் வேதா:'. அதாவது பகவானுடைய மூச்சுக்காற்று தான் வேதம் என்று சொல்கிறது. **आ समन्तान् गमयन्तीति आगमाः ஆ ஸமந்தாத் க³மயந்தீதி ஆக³மா:** எங்கும் வ்யாபித்து இருக்க கூடியது இரண்டற்ற ஒன்று என்ற அர்த்தத்தை கூடியது ஆகமம் என்பது. ஸகல பதார்த்தத்தையும் விளக்கக்கூடிய (objective and subjective knowledge) ஸவிகல்ப ஞானத்தையும் நிர்விகல்ப ஞானத்தையும் அதை உண்டு பண்ணக்கூடிய ஆதாரமாய் இருக்க கூடியது வேதம். ஸ்ம்ருதி, புராணங்கள், இதிஹாஸங்கள் அதோடு அங்கங்களோடு கூடிய இருக்க கூடிய வேதங்கள் எனினும் அவைகளால் நன்கு துதிக்கப்படுபவள். ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்திலே 'சாஸ்திர யோனி த்வாத்' என்ற ஸூத்ரமானது 'காஸ்திரமேவ யோனி: சாஸ்திரஸ்ய யோனி:' என்று நாம் விக்ரஹ வாக்கியம் செய்து நாம் அர்த்தஸ்மரணம் செய்து கொள்கிறோமோ அது போல எந்த பரதேவதையினிடத்தில் வேதம் உண்டாயிற்றோ அந்த வேதமே பரதேவதையை துதிக்கின்றது என்று சொல்வது உண்டு.

அந்த பரமாம்பிகையை விட அந்நியமானதும் மேலானதும் மற்றொன்றும் இல்லவே இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிச்சயமான புத்தியோடு ஸ்வரூப அனுஸந்தான பக்தி என்று விவேகசூடாமணியில் சொல்லப்பட்ட தன்னிலை விளங்கும் பக்தி, அந்த ஸ்துதியால் நமக்கு கிடைக்கிறது. அந்த உபாஸனையினால் நமக்கு கிடைக்கிறது. அபப்டிப்பட்ட ஸர்வக்ஞ வேதஸ்வரூபிணியாய் இருக்க கூடிய

பரதேவதையை நாம் துதித்தால், அந்த துதிக்கு ஆளாய் அம்பாளின் மஹிமையையும் கூறவும் முடியுமோ. ‘யத் யத் விபூதி மத் ஸத்வம் தத்தத்..’ என்று கீதையில் சொன்னபடி அனைத்தும் பராம்பிகையின் விபூதி என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அந்த பரதேவதையானவள் சுத்த சைதன்ய ஸ்வரூபமாயும் மோக்ஷ காரண தத்வமான ஞானஸ்வரூபிணியாய் இருப்பதினால் அவளே எல்லாவற்றிற்கும் காரிய காரணமாய் இருக்கிறாள் விவர்த்தமாக என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ‘ஸா அவஷ்யம் —-ஆத்மாவா அதே த்ருஷ்டவ ய: —- … நிதித்யாசிதவ்ய:’ என்று யாஞ்யவல்கரால் கூறப்பட்ட திரண்ட பொருளுக்கு ப்ரமாண ரூபிணியாய் இருக்க கூடியவள் பரமாம்பிகை.

ॐ सकलागमसंस्तुतायै नमः ||२२३||
ஓம் ஸகலாக3ம - ஸம்’ஸ்துதாயை நமஃ ||223||

सर्ववेदान्ततात्पर्यभूमिः | (224)
ஸர்வவேதா3ந்ததாத்பர்யபூ4மிஃ | 224

वेदानामन्तः अवसानं तत्त्वमस्यादि-महावाक्यानि, तेषां तात्पर्य समन्वयः सामानाधिकरण्यमित्यर्थः । तस्य भूमिः विषयः ज्ञाप्यमिति यावत् । 'उपक्रमोपसंहारावभ्यासोऽपूर्वता फलम् । अर्थवादोपपत्ती च लिङ्गं तात्पर्यनिर्णये ||' इति वचनोक्ततात्पर्यनिर्णायकप्रमाणबलेनातीन्द्रियधर्मादिगोचरवाक्यवत् सर्वेषां वेदान्तानामुपासनाज्ञानविधिं विनाकर्मशेषतया अज्ञातज्ञापकत्वेन शंसनादेव शास्त्रशब्दवाच्यानामद्वैते ब्रह्मणि गतिसामान्येन कर्मोपासनाकाण्डद्वयार्थोपकार्यत्वेन मोक्षहेतुज्ञानजनकत्वेन पर्यवसानमिति तात्पर्यविषयता अखण्डचैतन्यस्येति सिद्धान्तार्थ इत्यभिसंधिः । 'सामानाधिकरण्यं च विशेषणविशेष्यता । लक्ष्यलक्षणभावश्च पदार्थप्रत्यगात्मनाम् ॥' इति न्यायेन संबन्धत्रयेण अखण्डार्थं वेदान्ताः बोधयन्तीति 'तत्तु समन्वयात्' (ब्र. सू १-१-४) इत्यधिकरणे प्रतिष्ठापितमित्यलमतिविस्तरेण ||

வேதா3நாமந்தஃ அவஸானம்’ தத்த்வமஸ்யாதி3மஹாவாக்யானி, தேஷாம்’ தாத் - பர்ய ஸமன்வயஃ ஸாமானாதி4கரண்யமித்யர்த2ஃ | தஸ்ய பூ4மிஃ விஷயஃ ஜ்ஞாப்யமிதி யாவத் | 'உபக்ரமோபஸம்’ஹாராவப்4யாஸோ(அ)பூர்வதா ப2லம் | அர்த2வாதோ3ப - பத்தீ ச லிங்க3ம்’ தாத்பர்யநிர்ணயே ||' இதி வசனோக்ததாத்பர்யநிர்ணாயக - ப்ரமாணப3லேனாதீந்த்3ரியத4ர்மாதி3கோ3சரவாக்யவத் ஸர்வேஷாம்’ வேதா3ந்தா - நாமுபாஸனாஜ்ஞானவிதி4ம்’ வினாகர்மஶேஷதயா அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகத்வேன ஶம்’ஸ - நாதே3வ ஶாஸ்ரஶப்3த3வாச்யாநாமத்3வைதே ப்3ரஹ்மணி க3திஸாமான்யேன கர்மோபாஸனாகாண்ட3த்3வயார்தோ2பகார்யத்வேன மோக்ஷஹேதுஜ்ஞானஜனக - த்வேன பர்யவஸானமிதி தாத்பர்யவிஷயதா அக2ண்ட3சைதன்யஸ்யேதி ஸித்3தா4ந் - தார்த2 இத்யபி4ஸந்தி4ஃ | 'ஸாமானாதி4கரண்யம்’ ச விஶேஷணவிஶேஷ்யதா | லக்ஷ்ய - லக்ஷணபா4வஶ்ச பதா3ர்த2ப்ரத்யகா3த்மனாம் ||' இதி ந்யாயேன ஸம்ப3ந்த4த்ரயேண அக2ண்டா3ர்த2ம்’ வேதா3ந்தாஃ போ3த4யந்தீதி 'தத்து ஸமன்வயாத்' (ப்3ர. ஸூ 1-1-4) இத்யதி4கரணே ப்ரதிஷ்டா2பிதமித்யலமதிவிஸ்தரேண ||

‘பூமி’ என்றால் அதிஷ்டானம் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஸர்வ வேதாந்த தாத்பர்யம் —- அனைத்து வேதாந்தங்களின் தாத்பர்ய நிச்சயம் (ஸாரம்)

இருக்கிறதே ‘ஸர்வே வேதா: யத்பதம் ஆமனந்தி’ என்று சொல்லக்கூடிய வேதத்தின் மெய்ப்பொருள் இருக்கிறதே, அந்த மெய்ப்பொருக்கு அதிஷ்டானமாய் இருக்க கூடியவள். தாத்பர்யம் என்ன என்றால் ‘தத்வமஸி’, ‘ப்ரக்ஞானம் ப்ரஹ்ம’, ‘அயம் ஆத்மா ப்ரஹ்ம,’அஹம் ப்ரம்மாஸ்மி’ என்ற மஹா வாக்கியத்தின் அர்த்தமே அத்வைத ஸித்தி. அதுவே வேதத்தின் குறிக்கோள்.

இப்படி பட்ட அகண்ட ஏக ரஸ தாத்பர்யத்திற்கு அதிஷ்டானமாய் விளங்க கூடியவள், பூமியாய் விளங்கக்கூடியவள், க்ஷேத்ரமாய் விளங்கக்கூடியவள், க்ஷேத்ரமும் க்ஷேத்ரக்ஞும் வித்தியாசமாய் இல்லாமல் இருக்க கூடியவள், அபின்னமாய் இருக்க கூடியவள் க்ஷேத்ரஞனுக்கு என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். **'उपक्रमोपसंहारावभ्यासोऽपूर्वता फलम् । अर्थवादोपपत्ती च लिङ्गं तात्पर्यनिर्णये ||' 'உபக்ரமோபஸம்’ஹாராவப்⁴யாஸோ(அபூர்வதா ப²லம் | அர்த²வாதோ³பபத்தீ ச லிங்க³ம்’ தாத்பர்யநிர்ணயே ||'** என்று வேதாந்தத்தில் வேதத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்கும் ஆறு லிங்கம் (ஷட் லிங்கம்) லக்ஷணமாய் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

உபக்ரமோ உபஸம்ஹார: என்றால் ஆரம்பம் முடிவு, அப்பியாசம் என்றால் மறுபடியும் செய்வது, அபூர்வதா என்றால் முன்பு விளக்கப்படாதது, அர்த்த வாத என்றால் புகழ்ச்சி, உபபத்தி அல்லது உபப்பிராப்தி என்றால் தியானம், பலம் என்றால் ப்ரயோஜனம். அப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்ம அபின்ன சித்சக்தி தான் ஸர்வ வேதாந்த வாக்கியங்களின் தாத்பர்யம் என்று சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. அதனால் தான் ஸமன்வயாதி அதிகாரணத்திலே ப்ரஹ்ம ஸூத்திரத்திலே **'तत्तु समन्वयात्' (ब्र. सू १-१-४) 'தத்து ஸமன்வயாத்' (ப்³ர. ஸூ 1-1-4)** என்று அது ப்ரதி பாதனம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த தாத்பர்யமானது லக்ஷணா வ்ருத்தியினால் ஸித்திக்கிறது. அதாவது பாகத்தியாக லக்ஷணத்தினாலே இந்த மஹா வாக்கியத்தின் ஸித்தியானது ஏற்படுகின்றது. அப்படி லக்ஷணா வ்ருத்தியினால் ஸித்திப்தினால் இது ஸாத்ய ஸாதன விஷயம் அல்ல. உபாஸனா விதிஸே ஷமும் அல்ல. வேதாந்த வாக்கியங்கள் யாவும் ப்ரஹ்ம அபின்ன சித் ஸ்வரூபத்தோடு ஸாமாநாதிகரண்யமாய் இருக்கிறது. ‘விஸேஷண விஸேஷ்த்யம் லக்ஷிய லக்ஷண பாவம்’ என்ற விதமாக ஸம்பந்தங்களோடு கூடியனவாய் இருக்கின்றன. ‘அஸ்யஸ்ய அதிஷ்டான ரூபேண’ என்று எடுத்து கொள்ளலாம். அதனால் தான் நாம் சொல்கிறோம் ‘அத்யாபனம் அபவாதம் – அத்தியாரோப அபவாதாமேவ மஹாவாக்கிய ஸித்தி’ என்று. அப்படிப்பட்ட மஹா வாக்கிய ஸித்திக்கு ஆதாரமாய் இருக்க கூடியவள். அந்த அகண்ட ஆத்ம ஸ்வரூபிணியாய் இருக்க கூடியவள் பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணி ப்ரஹ்ம வித்யா ஸ்வரூபிணி.

ॐ सर्ववेदान्ततात्पर्यभूमये नमः ||२२४||
ஓம் ஸர்வவேதா³ந்ததாத்பர்யபூ⁴மயே நம: ||224||

सदसदाश्रया | (225)
ஸத³ஸதா³ஶ்ரயா | 225

अपरोक्षतया सन्निति प्रतीतिविषयतया व्यवह्रियमाणं सत्कार्यं रूपादिमत्तया व्यावहारिकसत्ताश्रयं पृथिव्यप्तेजोभूतत्रयं सदित्युच्यते । असत् सद्भिन्नतया परोक्षज्ञानगोचरं वाय्वाकाशादि तत्कार्यं च रूपादि - भिन्नगुणाश्रयमुच्यत इत्यर्थः । तयोराश्रया उपादानत्वेन तदधिष्ठानभूतेत्यर्थः । आरोपितस्याधिष्ठान - सत्तातिरिक्त सत्ताशून्यत्या सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेन सर्वदा तदनुस्यूतेति ध्येयम् ||

அபரோக்ஷதயா ஸன்னிதி ப்ரதீதிவிஷயதயா வ்யவஹ்ரியமாணம்’ ஸத்கார்யம்’ ரூபாதி³மத்தயா வ்யாவஹாரிகஸத்தாஶ்ரயம்’ ப்ரு’தி²வ்யப்தேஜோபூ⁴தத்ரயம்’ ஸதி³ - த்யுச்யதே | அஸத் ஸத்³பி⁴ன்னதயா பரோக்ஷஜ்ஞானகோ³சரம்’ வாய்வாகாஶாதி³ தத்கார்யம்’ ச ரூபாதி³பி⁴ன்னகு³ணாஶ்ரயமுச்யத இத்யர்த²꞉ | தயோராஶ்ரயா உபா - தா³னத்வேன தத³தி⁴ஷ்டா²னபூ⁴தேத்யர்த²꞉ | ஆரோபிதஸ்யாதி⁴ஷ்டா²னஸத்தாதிரிக் - தஸத்தாஶூன்யத்யா ஸத்தாஸ்பூ²ர்திப்ரத³த்வேன ஸர்வதா³ தத³னுஸ்யூதேதி த்⁴யேயம் ||

கேனோபநிஷத் சொல்கிறது ‘வ்யக்தாத் அவ்யக்தாத் அதி ’ என்று manifestக்கும் unmanifestக்கும் அதீதமாய் இருக்க கூடியது ப்ரஹ்ம வஸ்து, அதுவே ஸத்துக்கும் அஸத்துக்கும் ஆஸ்ரயம் என்று இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரூபம் வர்ணங்களோடு கூடி இருக்க கூடிய ப்ரதீதிக்கு விஷயமாய் இருக்க கூடிய வயவஹார ஸத்தாவை ஆஸ்ரயித்து அதனால் விவஹரிக்க படக்கூடிய பஞ்ச பூதங்கள், ஸத்காரியமாய் கூறப்பட்டு ஸத் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் மூன்று மட்டும் ப்ருதிவி, அப்பு, தேஜஸ், ஸத் என்று சொல்லப்படுகிறது. வாயுவும், ஆகாசமும் அஸத் என்று சொல்லப்படுகிறது. மூர்த்த அமூர்த்த வித்யாஸம் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம் . அந்த மூர்த்த அமூர்த்தங்களுக்கு அதிஷ்டானமாய் இருக்க கூடியவள் பரதேவதை.

அதனால் தான் தைத்ரீய ஸ்ருதி சொல்கிறது ஏதஸ்மாத் ‘ஆத்மான: ஆகாஸ ஸம்பூத: ஆகாசாத் வாயு .... அன்னாத் புருஷ:’ என்று அனைத்தும் வந்தது சைதன்ய ஆத்மாவிடத்தில் இருந்துதான். அதனால் அந்த அதிஷ்டான ஸத்தாவை தவிர வேறு ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்டால் ‘ஸதேவ சௌம்ய இதமக்ரே ... ’ என்று உபநிஷத் வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அந்த அதிஷ்டானமானது ஆரோபிக்க கூடிய வஸ்துக்களுக்கு ஸத்தா ஸ் பூர்த்தியை தருகிறது. அதோடு அனுஸூயமாய் விளங்குகின்றது என்று அர்த்தம். அப்பால் இருக்க கூடியது. அதனால் ‘மத்ஸ்தானி ஸர்வ பூதானி நசமத்ஸ்தானி ஸர்வ பூதானி’ என்ற வாக்கியத்தின் அர்த்த ஸாரமாய் விளங்ககூடியவள் ‘ஸத் அஸத் ஆஸ்ரயாயை நம: என்று பரமாம்பிகை போற்றப்படுகிறாள்.

ॐ सदसदाश्रयायै नमः ||२२५||
ஓம் ஸத³ஸதா³ஶ்ரயாயை நமः ||225||

सकला सच्चिदानन्दा साध्या सद्गतिदायिनी |
सनकादिमुनिध्येया सदाशिवकुटुम्बिनी ||४४||
ஸகலா ஸச்சிதா³நந்தா³ ஸாத்⁴யா ஸத்³க³திதா³யினீ |
ஸநகாதி³ - முநி - த்⁴யேயா ஸதா³ஶிவகுடும்பி³நீ ||44||

सकला | (226)
ஸகலா | 226

आरोपितकलाभिः उपासनार्थं कल्पिताभिः जाबालिना सत्यकामं प्रत्युक्तषोडशकलायुक्तपुरुषोपा - सनप्रतिपादकछान्दोग्यवचनरीत्या कलाशब्दितावयवैः सह वर्तते इति सा तथा । चतुःषष्टिचन्द्रकलाभिः वा सहिता । अथवा, कलाशब्दः सुखादिकान्तिवचनः तया सहितेति वा ||

ஆரோபிதகலாபி⁴: உபாஸனார்த²ம்' கல்பிதாபி⁴: ஜாபா³லினா ஸத்யகாமம்' ப்ரத் - யுக்தஷோட³ஶகலாயுக்தபுருஷோபாஸனப்ரதிபாத³கசா²ந்தோ³க்³யவசனரீத்யா கலா - ஶப்³தி³தாவயவை: ஸஹ வர்ததே இதி ஸா ததா² | சது:ஷஷ்டிசந்த்³ரகலாபி⁴: வா ஸஹிதா | அத²வா, கலாஶப்³த³: ஸுகா²தி³காந்திவசன: தயா ஸஹிதேதி வா ||

கலைகளோடு கூடியவை —- ஆயகலைகள் 64 என்று சொல்லப்பட்ட அனைத்து கலைகளும் இவளை ஆஸ்ரயம் அடைந்து இருக்கின்றன. இந்த கலைகள் உபாஸனைக்காக கற்பிக்க பட்டவைகளே ஆகும். சாந்தோக்ய உபநிஷத்திலே ஷோடஷ கலா புருஷனாய் ப்ரதிபாதகம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது ப்ரஹ்மஸ்வரூபம். கலை என்பது அவயவமாக கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சதுஷ் ஷஷ்டி கலா வித்யா என்று லலிதா ஸஹஸ்ர நாமத்திலே நாம் அம்பிகையை போற்றுகின்றோம். அப்படி பட்ட கலைகளோடு கூடியவள் என்று அர்த்தம். அதாவது உபாஸனா நிமித்தம் அத்யாஸம் செய்யப்பட்ட அனைத்து கலைகளோடு விளங்கக்கூடிய பரப்ருஹ்ம ஸ்வரூபிணி ஸகலாயை நம: என்ற நாமமானது கூறுகின்றது.

ॐ सकलायै नमः ||२२६||
ஓம் ஸகலாயை நம: ||226||

सच्चिदानन्दा | (227)
ஸச்சிதா³னந்தா³ | 227

सच्चासौ चिच्च सच्चित् सच्चिच्चासौ आनन्दश्च; कालत्रयाबाध्यत्वं सत्त्वम्, स्वेतरप्रकाशाप्रकाश्यत्वं चित्त्वम्, परमप्रेमास्पदत्वमानन्दत्वम्, 'सत्यं ज्ञानमनन्तम्' (तै. २-१) 'विज्ञानमानन्दम्' (बृ. ३-९) 'सदेव सोम्येदमग्र आसीत्' (छा. ६-२) 'प्रज्ञा प्रतिष्ठा प्रज्ञानं ब्रह्म' (ऐत. ३-३) आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात् ' (तै. ३-६) 'आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्न बिभेति कुतश्चन' (तै. २-९) इत्यादिश्रुतिभ्यः । ते स्वरूपं यस्याः सा तथोक्ता वेदान्तशास्त्रोक्तब्रह्मस्वरूप लक्षणलक्षितेत्यर्थः ||

ஸச்சாஸௌ சிச்ச ஸச்சித் ஸச்சிச்சாஸௌ ஆனந்த³ஶ்ச; காலத்ரயாபா³த்⁴யத்வம்' ஸத்த்வம், ஸ்வேதரப்ரகாஶாப்ரகாஶ்யத்வம்' சித்த்வம், பரமப்ரேமாஸ்பத³த்வ - மானந்த³த்வம், 'ஸத்யம்' ஜ்ஞானமனந்தம்' (தை. 2-1) 'விஜ்ஞானமானந்த³ம்' (ப்³ரு'. 3-9) 'ஸதே³வ ஸோம்யேத³மக்³ர ஆஸீத்' (சா². 6-2) 'ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டா² ப்ரஜ்ஞானம்' ப்³ரஹ்ம' (ஐத. 3-3) ஆனந்தோ³ ப்³ரஹ்மேதி வ்யஜானாத் ' (தே. 3-6) 'ஆனந்த³ம்' ப்³ரஹ்மணோ வித்³வான்ன பி³பே⁴தி குதஶ்சன' (தை. 2-9) இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய: | தே ஸ்வரூபம்' யஸ்யா: ஸா ததோ²க்தா வேதா³ந்தஶாஸ்த்ரோக்த-ப்³ரஹ்மஸ்வரூப லக்ஷணலக்ஷிதேத்யர்த²: ||

தைத்ரீய உபநிஷத்து ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தை ‘ஸத் சித் ஆனந்தம்’ என்று. அசாதாரண லக்ஷணம் என்று சொல்கிறது. சாதாரண லக்ஷணங்கள் எல்லாம் விவரிக்க கூடியவைகள். பலவற்றில் இருந்து ஒன்றை பிரித்து காட்டுவதற்கு அவைகளுடைய அம்சங்களை கூறி உத் பலம் என்ற புஷ்பங்களிலே நீலம் என்னும் உடத்பலத்தை எடுத்து அதிலே ஸுகந்தமாய் இருப்பதை பிரித்து அதிலே பெரிதாய் உள்ளதை பிரிப்பது என்று வெவ்வேறு குணங்களை வைத்து அது பிரித்து காண்பதற்கு அந்த குணங்கள் உபயோகப் படுகின்றன. ஆனால் இங்கே சொல்லப்பட்ட ‘ஸத் சித் ஆனந்தம்’ என்று சொல்லக்கூடியது ஸ்வரூப லக்ஷணங்கள் (அசாதாரண லக்ஷணங்கள்). ‘ஸத்யம் ஞானம் அனந்தம் ப்ரஹ்ம’, ‘விஞ்ஞானம் ஆனந்தம் ப்ரஹ்ம’, ‘ஆனந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜானாத்’, ‘ஆனந்தம் ப்ரஹ்மணோ : வித்வான்….., என்று முக்காலங்களிலும் பாதிக்கப்படாத இதர ஜட ப்ரகாஷங்களை ப்ரகாஷிக்க கூடிய ஒரே ஸத் வஸ்து ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபிணியாக இருக்க கூடிய பரமாம்பிகை என்று சொல்லுகிறது. அதனால் வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலே ப்ரதிபாதனம் செய்யக் கூடிய ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தின் ஸ்வரூப லக்ஷணத்திற்கு லக்ஷியமாய் விளங்க கூடியவள் பரமாம்பிகை என்று இந்த நாமம் குறிப்பிடுகிறது.

ॐ सच्चिदानन्दायै नमः ||२२७||
ஓம் ஸச்சிதா³நந்தா³யை நம꞉ ||227||

साध्या | (228)
ஸாத்⁴யா | 228

कर्मोपासनादिभिः महावाक्यश्रवणजन्यब्रह्मविद्यात्वेन साधनचतुष्टयसंपन्नाधिकारिणा अपरोक्षतया साधितुं प्राप्तुमर्हा, फलस्वरूपत्वादित्यर्थः । साध्वीति वा पाठे साधोः स्त्री, सत्त्वगुणसंपन्नत्वात् साधुः; सकलविद्यापारगत्वे सति सदाचारसंपन्नः दैवीसंपत्तिमानित्यर्थः । तदेकनिष्ठा परमपतिव्रता सती स्त्रीणां पातिव्रत्यसंप्रदायप्रवर्तकेति यावत् ॥

கர்மோபாஸநாதி³பி⁴꞉ மஹாவாக்யஶ்ரவணஜன்யப்³ரஹ்மவித்³யாத்வேன ஸாத⁴ன - சதுஷ்டயஸம்பன்னாதி⁴காரிணா அபரோக்ஷதயா ஸாதி⁴தும்’ ப்ராப்துமர்ஹா, ப²லஸ்வரூபத்வாதி³த்யர்த²꞉ | ஸாத்⁴வீதி வா பாடே² ஸாதோ⁴꞉ ஸ்த்ரீ, ஸத்த்வகு³ண - ஸம்பன்னத்வாத் ஸாது⁴꞉; ஸகலவித்³யாபாரக³த்வே ஸதி ஸதா³சாரஸம்பன்ன꞉ தை³வீ - ஸம்பத்திமாநித்யர்த²꞉ | தத³ேகநிஷ்டா² பரமபதிவ்ரதா ஸதீ ஸ்த்ரீணாம்’ பாதிவ்ரத்ய - ஸம்ப்ரதா³யப்ரவர்தகேதி யாவத் ||

‘ஸாத்யம்’ என்றால் ஸாதனத்தால் அடைக்கக்கூடிய ஸாத்ய வஸ்து. இதை இரண்டு விதமாக சொல்லலாம். கர்மா, உபாஸனை இவைகளுக்கு பலனாக கர்ம உபாஸனை என்ற ஸாதனைகளின் மூலமாக அடையாக கூடிய ஸாத்ய வஸ்து. ஆனால் அதுவே ஸாதன சதுஷ்டய ஸம்பத்தி அதிகாரித்துவம் உடைய அதிகாரிகளால் ப்ரஹ்ம வித்யா ஸ்வரூபமான மஹா வாக்கிய ஸ்ரவண, மனனாதிகளால் தனக்கு அபேதமாய் அடைவதற்கு உரிய ஸ்வரூபமாய் விளங்கக்கூடியவள்.

அதனால் ஸாத்யா என்கிறது கர்மத்தின் மூலமாகவும், உபாசனையில் மூலமாகவும் அடைக்க கூடிய ஸாதன, ஸாத்ய வஸ்து என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். ஸகுண ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணி என்றும் வைத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது மஹா வாக்கிய விசாரத்தினால் அடையக்கூடிய நிர்குண அபேத ஞான ஸ்வரூபிணி என்றும் கொள்ளலாம்.

‘ஸாத்வி’ என்று இன்னொரு பாட பேதம் உள்ளது. ஸாதுத் தன்மையை உடையவள் ஸாத்வி என்று அர்த்தம். அதனால் ஸகல சாஸ்திரங்கள் தெரிந்து இருந்தாலும் ஸத்வ குண ஸம்பன்னனாய் இருக்க கூடிய தெய்வீக ஸம்பத் உடையவன் தான் ஸாது அல்லது ஸத் ஆச்சாரம் உடையவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவனே ஈஸ்வரனுக்கு ஸமமானவன். அதனால் அப்படி பட்ட சுத்த ஸத்வமாயையில் ப்ரதிபிம்பிக்கும் ஈஸ்வரனுக்கு பார்யையாய் இருந்து கொண்டு ஸ்த்ரீ உலகத்திற்கு பாதிவ்ரத்ய ஸம்பிரதாயத்தை வெளிப்படையாய் காட்டிக் கொடுப்பவள் த்ரிபுர ஸுந்தரி (ஸ்வாத்யாயை) என்று குறிப்பிடப்படுகிறாள்.

ॐ साध्यायै नमः ||२२८||

ஓம் ஸாத்⁴யாயை நமః ||228||

सद्गतिदायिनी | (229)

ஸத்³க³திதா³யினீ | 229

समीचीना पुनरावृत्तिरहिता सुखमात्ररूपा गतिः, गम्यते ज्ञायते प्राप्यते इति वा गतिः । यत् ज्ञायते तदेव गतिः, तदन्यस्याज्ञातत्वात् गतित्वानुपपत्तेः । ज्ञाते फले इच्छया तत्साधनेषु पुरुषः प्रवर्तते; न स्वज्ञातफलसाधने - इत्यन्वयव्यतिरेकाभ्याम्, 'ब्रह्म विदाप्नोति परम्' 'ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति' (मुण्ड. ३-२) 'ये पूर्वं देवा ऋषयश्च तद्विदुः ते तन्मया अमृता वै बभूवुः' (श्वे. ५-६) इत्यादिश्रुत्या च परदेवतास्वरूपमेव मुक्तिस्वरूपतया सद्गतिः । तदावारका-ज्ञानाभिभवेन स्वरूपानन्दमभिव्यञ्जयतीति दायिनी । अभेदेऽपिगतिदानयोः कर्मकर्तृप्रयोगः उपपद्यते । 'तदात्मानंस्वयमकुरुत ' (ते. २-७) इत्यादिवदित्यर्थः । सतीं वा सत्त्वगुणयुक्तां देवयानादिगतिं वा ददातीति सा तथा ||

ஸமீசீனா புனராவ்ருʼத்திரஹிதா ஸுக²மாத்ரரூபா க³தி:, க³ம்யதே ஜ்ஞாயதே ப்ராப்யதே இதி வா க³தி: | யத் ஜ்ஞாயதே ததே³வ க³தி:, தத³ன்யஸ்யாஜ்ஞாதத்வாத் க³தித்வானுபபத்தே: | ஜ்ஞாதே ப²லே இச்ச²யா தத்ஸாத⁴னேஷு புருஷ: ப்ரவர்ததே; ந ஸ்வஜ்ஞாதப²லஸாத⁴னேஇத்யன்வயவ்யதிரேகாப்⁴யாம், 'ப்³ரஹ்ம விதா³ப்னோதி பரம்' 'ப்³ரஹ்ம பே³த³ ப்³ரஹ்மைவ ப⁴வதி' (முண்ட³. 3-2) 'யே பூர்வம்' தே³வா ருʼஷயஶ்ச தத்³விது³: தே தன்மயா அம்ருʼதா வை ப³பூ⁴வு:' (ஶ்வே. 5-6) இத்யாதி³ஶ்ருத்யா ச பரதே³ - வதாஸ்வரூபமேவ முக்திஸ்வரூபதயா ஸத்³க³தி: | ததா³வாரகாஜ்ஞாநாபி⁴ப⁴வேன ஸ்வரூபானந்த³மபி⁴வ்யஞ்ஜயதீதி தா³யினீ | அபே⁴தே³(அ)பிக³திதா³னயோ: கர்மகர்த் - ருʼப்ரயோக³: உபபத்³யதே | 'ததா³த்மானம்'ஸ்வயமகுருத ' (தே. 2-7) இத்யாதி³ வதி³த் - யர்த²: | ஸதீம் வா ஸத்த்வகு³ணயுக்தாம்' தே³வயாநாதி³க³திம்' வா த³தா³தீதி ஸா ததா² ||

‘தா’ என்றால் கொடுப்பது என்று அர்த்தம். ‘ஸத்கதிதா — ஸத் கதியை கொடுப்பவள் என்று அர்த்தம். அதாவது ‘புனரா வார்திநோ அர்ஜுன . ‘ந’ இதி

‘புனரா வார்திநோ அர்ஜுன மறுபடியும் மறுபடியும் பிறந்து இறந்து இருக்க கூடிய ஸம்ஸார சூழலில் நம்மை காப்பாற்றி மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தை அளிக்க கூடியவள். ‘கதி’ என்று சொன்னால் இந்த இடத்தில் அறியக்கூடியது (அறியப்படுவது) என்று அர்த்தம். **'ब्रह्म विदाप्नोति परम्' 'ब्रह्म बेद ब्रह्मैव भवति' (मुण्ड. ३-२) 'ये पूर्वं देवा ऋषयश्च तद्विदुः ते तन्मया अमृता वै बभूवुः' (श्वे. ५-६) 'ப்³ரஹ்ம விதா³ப்னோதி பரம்' 'ப்³ரஹ்ம பே³த³ ப்³ரஹ்மைவ ப⁴வதி' (முண்ட³. 3-2) 'யே பூர்வம்’ தே³வா ரு’ஷயஶ்ச தத்³ - விது³ஃ தே தன்மயா அம்ரு’தா வை ப³பூ⁴வுஃ' (ஶ்வே. 5-6)** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியங்களின் படி பரதேவதையின் ஸ்வரூபத்தை தெரிந்து கொள்வதே முக்தி என்பது ஸித்தாந்தம். ‘தாயினி’ என்றால் தரக்கூடியவள் என்று அர்த்தம். தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை மறைத்துள்ள அஞ்ஞானத்தை அழிக்கச் செய்து அல்லது அஞ்ஞானத்தை நஸிக்க செய்து போக்கி அந்த மூலஸ்வரூபமான ப்ரகாச ஆனந்தத்தை வெளிப்படுத்தி தருவது பரமாம்பிகையின் பரம காருண்யம். **'तदात्मानंस्वयमकुरुत ' (ते. २-७) 'ததா³த்மானம்’ஸ்வயமகுருத' (தே. 2-7)** என்ற ஸ்ருதியின் படி கதி என்பது மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தை வெளிப்படுத்துதல் என்று அர்த்தம். அதனால் ‘கதி’, ‘தானம்’ என்பவற்றிற்கு அபேத ஞான ஸித்தி என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஸத்வ குண பிரதானமான தேவயானம் முதலிய ஸத்கதி (ஸ்வரூப ஸித்தியை) தருபவள் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

ॐ सद्गतिदायिन्यै नमः ||२२९||
ஓம் ஸத்³க³திதா³யிந்யை நமஃ ||229||

सनकादिमुनिध्येया | (230)
ஸனகாதி³முநித்⁴யேயா | 230

मननशीलाः मुनयः, मननशब्देन लक्षणया तत्साक्षात्कारवन्तः इत्यर्थः, ब्रह्मणः मानसिकपुत्राः ज्ञान - वैराग्यादिबहुलाः मोक्षमार्गप्रवर्तकाः; सनकः आदिः येषां ते मुनयः सनन्दनसनातनसनत्कुमारप्रमुखाः निरीषणाः निश्चिन्ताः; तैर्ध्येया अत्यादरेण स्वात्माभेदज्ञानेन सर्वदा विषयीकृतेत्यर्थः ; 'त्वं वा अहमस्मि भगवो देवते अहं वै त्वमसि' 'क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि' (गी. १३-३) ‘आत्मानं चेद्विजानीयादहमस्मीति पूरुषः' (बृ. ४-४-१२) 'अथ योऽन्यां देवतामुपास्तेऽन्योऽसावन्योऽहमस्मीति न स वेद यथा पशुः' (बृ. १-४-१०) 'मृत्योः स मृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति' (कठ. ४-१०) इत्यादिश्रुतिस्मृतिशतेभ्यः ||

மனனஶீலாஃ முனயஃ, மனனஶப்³தே³ன லக்ஷணயா தத்ஸாக்ஷாத்காரவந்தஃ இத்யர்த²ஃ, ப்³ரஹ்மணஃ மானஸிகபுத்ராஃ ஜ்ஞான-வைராக்³யாதி³ப³ஹுளாஃ மோக்ஷ - மார்க³ப்ரவர்தகாஃ; ஸனகஃ ஆதி³ஃ யேஷாம்’ தே முனயஃ ஸநந்த³னஸனாதனஸனத் - குமாரப்ரமுகா²ஃ நிரீஷணாஃ நிஶ்சிந்தாஃ | தைர்த்⁴யேயா அத்யாத³ரேண ஸ்வாத்மா - பே⁴த³ஜ்ஞானேன ஸர்வதா³ விஷயீக்ரு’தேத்யர்த²ஃ | 'த்வம்’ வா அஹமஸ்மி ப⁴க³வோ தே³வதே அஹம்’ வை த்வமஸி' 'க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம்’ வித்³தி⁴' (கீ³. 13-3) ஆத்மானம்’ சேத்³விஜானீயாத³ஹமஸ்மீதி பூருஷஃ' (ப்³ரு’. 4-4-12) 'அத² யோ(அ)ன்யாம்’ தே³வதாமு - பாஸ்தே(அ)ன்யோ(அ)ஸாவன்யோ(அ)ஹமஸ்மீதி ந ஸ வேத³ யதா² பஶுஃ' (ப்³ரு’. 1-4-10) 'ம்ரு’த்யோஃ ஸ ம்ரு’த்யுமாப்னோதி ய இஹ நானேவ பஶ்யதி' (கட². 4-10) இத்யா - தி³ஶ்ருதிஸ்ம்ரு’திஶதேப்⁴யஃ ||

சாஸ்திரத்திலே நால்வர் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள், ஸநந்தனர், ஸனத் ஸுஜாதீயர், ஸநகர், ஸனத்குமாரர் என்ற மனன ஷீல முனிகளால் த்யானிக்கப்படுபவள். ஜீவப்ரஹ்ம நிர்குண விசாரத்தை செய்யக் கூடியவர்கள். அபரோக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்தவர்கள். முதலில் ஸகுண ப்ரஹ்ம ஷீலர்களாய் இருந்து பின்பு நிர்குண விசாரத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தை அடைந்ததகவர்கள். ஸனகாதிகள் ஞானவைராக்யாதி சாதனங்கள் அடங்கிய ப்ரம்ம புத்திரர்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மோக்ஷ மார்கத்திலே ப்ரவர்த்திக்க கூடியவர்கள் .

'त्वं वा अहमस्मि भगवो देवते अहं वै त्वमसि' 'த்வம்' வா அஹமஸ்மி ப⁴க³வோ தே³வதே அஹம்' வை த்வமஸி' நான் தான் நீ என்று சொல்கிறார். **'क्षेत्रज्ञ चापि मां विद्धि' (गी. १३-३) 'க்ஷேத்ரஜ்ஞ சாபி மாம்' வித்³தி⁴' (கீ³. 13-3)** என்று கீதையில் சொல்லக்கூடிய ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம். **'आत्मानं चेद्विजानीयादहमस्मीति पूरुषः' (बृ. ४-४-१२)' 'ஆத்மானம்' சேத்³விஜானீ - யாத³ஹமஸ்மீதி பூருஷ:' (ப்³ரு'. 4-4-12)'** என்று உபநிஷத் கூறுகின்றது. ஆத்மாவை புரிந்து கொள் அதுவே நான் என்று வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அப்படி அறிந்தவன்முக்தன் **'मृत्योः स मृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति' (कठ. ४-१०) 'ம்ரு'த்யோ: ஸ ம்ரு'த்யுமாப்னோதி ய இஹ நானேவ பஶ்யதி' (கட². 4-10)** அப்படி அறியாதவன் மறுபடி மறுபடிம் பிறவிச்சூழலில் சிக்கிக் கொள்கிறான். அதனால் பேதஞ்ஞான வாக்கியத்திலிருந்து அபேதக்ஞானத்திற்கு அறிவு மூலமாய் தாண்டுவதே மனனப்ரமாணம் என்று சொல்லப் படுகிறது. அப்படி ஸநகாதி முனிவர்களால் த்யானத்திற்கு உரியவள் என்று அம்பிகை போற்றப்படுகிறாள்.

ॐ सनकादिमुनिध्येयायै नमः ||२३०||
ஓம் ஸநகாதி³ - முநித்⁴யேயாயை நம: ||230||

सदाशिवकुटुम्बिनी | (231)
ஸதா³ஶிவகுடும்பி³னீ | 231

सदाशिवः कुटुम्बम् अस्या अस्तीति तथा ||

ஸதா³ஶிவ: குடும்ப³ம் அஸ்யா அஸ்தீதி ததா² ||

'குடும்பினி' என்றால் பத்னீ என்று அர்த்தம். பரமேஸ்வரனை பர்த்தாவாக அடைந்தவள் என்று அர்த்தம். அர்த்தநாரீயின் ஒரு பாகமாக இருக்க கூடியவள். அதாவது வாம பாகமாய் இருக்க கூடியவள் என்று அர்த்தம்.

ॐ सदाशिवकुटुम्बिन्यै नमः ||२३१||
ஓம் ஸதா³ஶிவகுடும்பி³ந்யை நம: ||231||

सकलाधिष्ठानरूपा सत्यरूपा समाकृतिः |
सर्वप्रपञ्चनिर्मात्री समानाधिकवर्जिता ||४५||
ஸகலாதி⁴ஷ்டா²நரூபா ஸத்யரூபா ஸமாக்ரு'தி: |

ஸர்வப்ரபஞ்ச - நிர்மாத்ரீ ஸமாநாதி⁴கவர்ஜிதா ||45||

सकलाधिष्ठानरूपा | (232)
ஸகலாதி⁴ஷ்டா²னரூபா | 232

'अथात आदेशो नेति नेति' (बु. २-३) 'नेह नानास्ति किंचन' (कृ. ४-१९) इत्यादिनिषेधश्रुतिभ्यः प्रतिपन्ना । 'सर्वं खल्विदं ब्रह्म' (छा. ३-१४-१) इत्यादिबाधायां सामानाधिकरण्यमवगम्यते । कार्यस्य कार - णाभेदज्ञानं बाधा । तद्भिन्नताज्ञानस्य भ्रमरूपत्वात् । तथा च श्रुतिनिषेधस्यावध्यपेक्षायां प्रकृत्या - दीनामपि तत्त्वज्ञानेन निवृत्तौ भूतपूर्वगत्या सर्वाधिष्ठानत्वेन अनुभूयते इति भावः ||

'அதா²த ஆதே³ஶோ நேதி நேதி' (பு³. 2-3) 'நேஹ நானாஸ்தி கிஞ்சன' (க்ரு'. 4-19) இத்யாதி³நிஷேத⁴ஶ்ருதிப்⁴ய: ப்ரதிபன்னா | 'ஸர்வம்' க²ல்வித³ம்' ப்³ரஹ்ம' (சா². 3-14-1) இத்யாதி³பா³தா⁴யாம்' ஸாமானாதி⁴கரண்யமவக³ம்யதே | கார்யஸ்ய காரணாபே⁴த³ - ஜ்ஞானம்' பா³தா⁴ | தத்³பி⁴ன்னதாஜ்ஞானஸ்ய ப்⁴ரமரூபத்வாத் | ததா² ச ஶ்ருதி - நிஷேத⁴ஸ்யாவத்⁴யபேக்ஷாயாம்' ப்ரக்ரு'த்யாதீ³நாமபி தத்த்வஜ்ஞானேன நிவ்ரு'த் - தௌ பூ⁴தபூர்வக³த்யா ஸர்வாதி⁴ஷ்டா²னத்வேன அனுபூ⁴யதே இதி பா⁴வ: ||

இது ஒரு ப்ரமாண்டமான ஒரு நாமம். அனைத்திற்கும் அதிஷ்டானமாய் இருப்பவள் என்று அர்த்தம். அதிஷ்டானம் என்று சொன்னாலே 'அத்யாரோப அபவாத அதிஷ்டானம்' என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சாஸ்திரம் முழுவதும் அதை தான் சொல்கிறது. அதனால் அந்த அத்யாஸம் பண்ணப்பட்டதை தடஸ்த லக்ஷணமாய் எடுத்துக் கொண்டு 'நேதி.. நேதி..' என்று **'नेह नानास्ति किचन' (कृ. ४-१९) 'நேஹ நானாஸ்தி கிசன' (க்ரு'. 4-19)** என்று நிஷேத முகமாக அங்கு ஆரோபிக்கப் பட்ட அந்த அத்யாஸ லக்ஷணங்களை நாம் அபவாதம் செய்த பின் அதிஷ்டான ஸ்வரூபமானது விளங்குகின்றது. தள்ளுபவற்றை தள்ளி தள்ள முடியாத ஸ்வரூபமே என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனால் தான் இது 'பாதாயாம் ஸமாநாதி கரண்யத்தால் அதிஷ்டானமானது ஸித்திக்கின்றது. இந்த ஜகத்தை பற்றி ஒரு முக்கியமான வாக்கியம் சாஸ்திரத்திலே உண்டு 'ப்ரதீயமானத் வாத் ந அஸத் பாதிதத்வத் ந ஸத்' பார்க்கப்படுவதால், உணரப்படுவதால். இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாய் இருப்பதால் அது இல்லை என்று சொல்ல முடியாது ஆனால் நேதி.. நேதி.. என்ற விவாதத்தின் மூலம் அதை நாம் ஸத் என்று சொல்ல முடியாது. அதனால் பார்க்கும் நேரத்தில் ஸத்திமாயும், ஆனால் ஆராய்ந்து பார்க்கும் நேரத்திலே அழிவையும் மேற்கொள்ளக்கூடியது மித்யா என்று சொல்லக்கூடிய இந்த வஸ்து. அது தான் நமது தடஸ்த லக்ஷணத்திலே ஸ்வரூப ஸித்திக்கு ஒரு ப்ரக்ரியாவாக உபயோக படுத்துகின்றோம். அதனால் இது அல்ல.. இது அல்ல என்று நிஷேதித்து அந்த ப்ருக்ருதியை நிவர்த்தி செய்து இந்த ப்ரவ்ருத்திக்கு அதிஷ்டானமாய் இருக்க கூடிய 'ஸத் சித் ஆனந்த' ஸ்வரூபிணி, அந்த அதிஷ்டான ஸ்வரூபிணி லலிதாம்பிகை என்று இந்த நாமம் அறுதியிட்டு கூறுகிறது.

ॐ सकलाधिष्ठानरूपायै नमः ||२३२||
ஓம் ஸகலாதி⁴ஷ்டா²ந - ரூபாயை நம: ||232||

सत्यरूपा | (233)

ஸத்யரூபா | 233

सत्यं जडानृतपरिच्छिन्नव्यावृत्तं सच्चिदानन्दरूपं यस्याः सा तथा । परिणामवादमाश्रित्य सत् अपरोक्षज्ञानयोग्यानि पृथिव्यप्तेजांसि, त्यत्तु परोक्षज्ञानविषयाः नित्यानुमेया इत्यर्थः, 'सच्च त्यच्चाभवत्' (तै, २-६) इति श्रुतेः । सत्यं रूपं यस्याः सा तथा ॥

ஸத்யம்’ ஜடா³ந்ரு’தபரிச்சி²ந்நவ்யாவ்ரு’த்தம்’ ஸச்சிதா³னந்த³ரூபம்’ யஸ்யா: ஸா ததா² | பரிணாமவாத³மாஶ்ரித்ய ஸத் அபரோக்ஷஜ்ஞானயோக்³யானி ப்ரு’தி²வ்யப் - தேஜாம்ஸி, த்யத்து பரோக்ஷஜ்ஞானவிஷயா: நித்யானுமேயா இத்யர்த²:, 'ஸச்ச த்யச்சாப⁴வத்' (தை, 2-6) இதி ஶ்ருதே: | ஸத்யம்’ ரூபம்’ யஸ்யா: ஸா ததா² ||

‘ஸத்ய ரூபா’ என்றால் ஸத்யமே வடிவமாக இருப்பவள். இதன் அர்த்தம் என்ன என்று கேட்டால் ‘ஸத்யம் ஞானம் ஆனந்தம் ப்ரஹ்ம’ அது தான் ப்ரஹ்மனுடைய அசாதாரண லக்ஷணம். ‘வடிவனைத்தையும் தந்த வடிவற்ற வன்பொருள்’ என்று அர்த்தம். எல்லா விதமான வடிவங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருந்து தான் வடிவற்றவளாய் இருக்க கூடிய பரமாம்பிகை என்று அர்த்தம். அதாவது ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாய் இருப்பவள். இது பரிணாம வாதத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா இந்த ஜகத்தை என்று கேட்டால் இது விவர்த்த ரூபமாகத்தான் அதிஷ்டானமே இந்த ஜகத்தாய் காட்சி அளிக்கிறது, அஞ்ஞானத்தினால் அல்லது மாயையினால் என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனால் **'सच्च त्यच्चाभवत्' (तै, २-६) 'ஸச்ச த்யச்சாப⁴வத்' (தை, 2-6)** ‘ஸத்’ என்ற மூர்த்தி வடிவமாகவும், ‘த்யத் ’ என்ற அமூர்த்தி வடிவமாகவும் இருக்க கூடிய ஸத்ய வஸ்து லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி என்று இந்த நாமமானது தெரிவிக்கின்றது.

ॐ सत्यरूपायै नमः ||२३३||
ஓம் ஸத்யரூபாயை நம: ||233||

समाकृतिः | (234)
ஸமாக்ரு’தி: | 234

समा भिन्ना सच्चिदानन्दरूपैकरसा आकृतिः मूर्तिः स्वरूपं यस्याः सा तथोक्ता । समा अन्यूनानतिरिक्ता यथाशास्त्रप्रमाणं मूर्तिर्विग्रहो यस्याः सेति वा । समा सदाशिवेन गुणसौन्दर्यबल-वीर्ययशोगाम्भीर्यधैर्येङ्गिन्तादिपरिज्ञानसर्वज्ञत्वादिबहुलधर्मविशेषैः मूर्तिर्यस्याः सेति वा । चतुर्विधभूतग्रा - मेषु तत्तत्प्रारब्धानुसारेण समा तत्र तत्र निवासयोग्या मूर्तिर्यस्याः सेति वा । कर्माध्यक्षतया तत्तत्फलवि - शेषदानेषु समा पक्षपातरहिता मूर्तिर्यस्याः सा । समा बाल्यस्थविरत्यादिभावविकारवर्जिता एकप्रकारा नित्ययौवनशालिनी मूर्तिर्यस्याः सा । 'समः सर्वेषु भूतेषु' (गी. १३-२८) 'मद्भक्तिं लभते पराम्' 'अङ्गुष्ठ - मात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा सदा जनानां हृदये संनिविष्टः' (कठ. ६-१७) इति स्मृतिश्रुतिभ्यामेकरूपत्वावग - मादित्याशयः ||

ஸமா பி⁴ன்னா ஸச்சிதா³னந்த³ரூபைகரஸா ஆக்ரு’தி: மூர்தி: ஸ்வரூபம்’ யஸ்யா: ஸா ததோ²க்தா | ஸமா அந்யூனானதிரிக்தா யதா²ஶாஸ்த்ரப்ரமாணம்’ மூர்திர்விக்³ர - ஹோ யஸ்யா: ஸேதி வா | ஸமா ஸதா³ஶிவேன கு³ணஸௌந்த³ர்யப³லவீர்யயஶோ -

கா³ம்பீ⁴ர்யதை⁴ர்யேங்கி³ந்தாதி³பரிஜ்ஞானஸர்வஜ்ஞத்வாதி³ப³ஹுளத⁴ர்மவிஶேஷை : மூர்திர்யஸ்யா: ஸேதி வா | சதுர்வித⁴பூ⁴தக்³ராமேஷு தத்தத்ப்ராரப்³தா⁴னுஸாரேண ஸமா தத்ர தத்ர நிவாஸயோக்³யா மூர்திர்யஸ்யா: ஸேதி வா | கர்மாத்⁴யக்ஷதயா தத் - தத் ப²லவிஶேஷதா³னேஷு ஸமா பக்ஷபாதரஹிதா மூர்திர்யஸ்யா: ஸா | ஸமா பா³ல்யஸ்த²விரத்யாதி³பா⁴வவிகாரவர்ஜிதா ஏகப்ரகாரா நித்யயௌவனஶாலினீ மூர் - திர்யஸ்யா: ஸா | 'ஸம: ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு' (கீ³. 13-28) 'மத்³ப⁴க்திம்' லப⁴தே பராம்' 'அங்கு³ஷ்ட²மாத்ர: புருஷோ(அ)ந்தராத்மா ஸதா³ ஜனானாம்' ஹ்ரு'த³யே ஸம்'நிவி - ஷ்ட²:' (கட². 6-17) இதி ஸ்ம்ரு'திஶ்ருதிப்⁴யாமேகரூபத்வாவக³மாதி³த்யாஶய: ||

'ஆக்ருதி' என்றால் வடிவம். ஸமமான (அபின்ன) வடிவத்தை உடையவள். இருப்பது அனைத்தும் இறைவனே என்றால் ஸச்சிதானந்த ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணி என்று அர்த்தம். ஒரு விதமான ஹேய உபாதேயம் அற்றவள். எடுக்கவோ கூட்டவோ முடியாத (எங்கும் நிறைந்தவள்) என்று அர்த்தம். அதனால் 'பக' என்ற ஒரு வார்த்தைக்கு குணம், அழகு, வலிவு, வீர்யம், காம்பீர்யம், தைர்யம், இங்கீதம் என்று சொல்லக்கூடிய ஆறு விதமான அம்சங்களும் கூடியவள் என்று அர்த்தம்.

ஸர்வஞத் வாதி குணங்களோடு கூடிய மூர்த்தி ஸ்வரூபிணி என்று ஸமாக்ருதி என்ற நாமமானது பக என்ற என்ற நாமத்திற்கு ஸமமாய் இங்கே கூறப்படுகிறது. மற்றொன்றையும் பகவான் சங்கரர் சொல்கிறார் அண்டஜம், ஸ்வேதஜம், உத்பிஜ்ஜம், ஜராயுஜம் என்று நான்கு விதமான உற்பத்தி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நான்கு விதமான உற்பத்தியினால் வரக்கூடிய ஸரீரங்களிலே அந்த ஸரீரங்களுக்கு அதிஷ்டானமாய் இருக்க கூடியவள் என்று சொல்லுகிறது. மாறுபாடு இன்றி எப்பொழுதுமே யௌவனமாய் இருக்க கூடியவள். ஏனென்றால் காலாதீதமாய் எப்பொழுதுமே அந்த வஸ்து இருப்பதினாலே. கர்ம ஸாக்ஷிண்யாய் இருப்பதால் அவரவர்கள் செய்யக்கூடிய கர்மாவுக்கு தக்கபடி ஒரு ஆயதனத்துக்கு அதிஷ்டானமாய் இருக்க கூடியவள்.

'समः सर्वेषु भूतेषु' (गी. १३-२८) 'मद्भक्तिं लभते पराम्' 'अङ्गुष्ठ - मात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा सदा जनानां हृदये संनिविष्टः' (कठ. ६-१७) 'ஸம: ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு' (கீ³. 13-28) 'மத்³ப⁴க்திம்' லப⁴தே பராம்' 'அங்கு³ஷ்ட²மாத்ர: புருஷோ(அ)ந்தராத்மா ஸதா³ ஜனானாம்' ஹ்ரு'த³யே ஸம்'நிவிஷ்ட²:' (கட². 6-17) என்னும் ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி வாக்கியங்கள் இங்கே நினைவு கூற வேண்டும்.

ॐ समाकृत्यै नमः ||२३४||
ஓம் ஸமாக்ரு'த்யை நம: ||234||

सर्वप्रपञ्चनिर्मात्री | (235)
ஸர்வப்ரபஞ்சநிர்மாத்ரீ | 235

संसारस्यानादितया मोक्षस्थायित्वेन च भूतभविष्यद्वर्तमानगत्या सर्वशब्दवाच्यत्वं प्रपञ्चस्य; प्रपञ्च्यते विस्तार्यत विवर्तत इति प्रपञ्चः, 'एकं बीजं बहुधा यः करोति' (कठ. ५-१२) इति श्रुतेः । तस्य निर्मात्री निर्माणमभिव्यक्तिः तन्निमित्ततया तत्तत्कर्तृत्वमुपचर्यते, देवदत्तः पचतीतिवत् ||

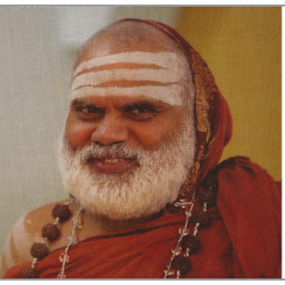

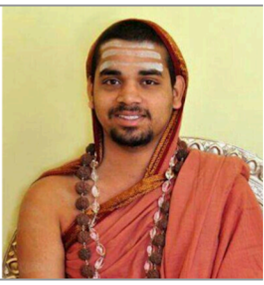

ஸம்’ஸாரஸ்யாநாதி³தயா மோக்ஷஸ்தா²யித்வேன ச பூ⁴தப⁴விஷ்யத்³வர்தமான - க³த்யா ஸர்வஶப்³த³வாச்யத்வம்’ ப்ரபஞ்சஸ்ய; ப்ரபஞ்ச்யதே விஸ்தார்யத விவர்தத இதி ப்ரபஞ்ச:, 'ஏகம்’ பீ³ஜம்’ ப³ஹுதா⁴ ய: கரோதி' (கட². 5-12) இதி ஶ்ருதே: | தஸ்ய நிர் - மாத்ரீ நிர்மாணமபி⁴வ்யக்தி: தந்நிமித்ததயா தத்தத்கர்த்ரு’த்வமுபசர்யதே, தே³வ - த³த்த: பசதீதிவத் ||

நிர்மாணம் செய்யக் கூடியவள் என்று அர்த்தம். கேனோபநிஷத்தில் ஈஸ்வர ஸித்தி ப்ரகரணத்தில் கைதேர்ந்த சிற்பி கூட இப்படி பட்ட உலகத்தை நிர்ணமாணிக்க முடியாது, அப்படி பட்ட ஒரு உலகத்தை அவரவர்கள் கர்மாவுக்கு தகுந்த படி ஆயதனத்தையும் , காலத்தையும், நேரத்தையும் நிர்மாணிக்க கூடியவன் பகவான் ஈஸ்வரன். அதனால் தான் சாஸ்திரத்தில் நாம் ஒரு வாக்கியம் சொல்வது உண்டு ‘கடகர்த்தா கடக்ஞ: ஜகத்கார்த்தா ஜகத் ஞ:’ . அப்படிப்பட்ட ஸர்வ பிரபஞ்சத்தையும் நிர்மாணம் செய்யக்கூடியவள் பரமாம்பிகை. இறந்த காலம், நிகழ் காலம், எதிர் காலம் என்று முக்காலத்திலுமே அவள் அனாதியாய் (காலாதீதமாய்) இருப்பதினாலே மோக்ஷஸ்வரூபிணியாய் இருக்கின்றாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ப்ரபஞ்ஜம் வெறும் வாக் ப்ரபஞ்சம் தான். ‘வாசா ரம்பணம் விகாரோ நாம தேயம்’ என்ற சாந்தோக்ய சுருதி படி. எல்லா ப்ரபஞ்சங்கள் என்று சொல்லும் பொழுது அவித்யா ப்ரபஞ்சங்கள், வித்யா ப்ரபஞ்ஜம். அவித்யா, வித்யா இரண்டுக்கும் அதிஷ்டான ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடியவள் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நிர்மாணம் என்பதினால் நாம் ஏற்கனவே சொன்ன மாதிரி ‘யஸ்ய மஹதோ பூதஸ்ய பிரஸ்வசிதம் வேதா:’ அப்படியென்றால் பராவித்யை, அபராவித்யை என்பது அவளுடைய ஸ்வரூபமாய் தான் இருக்கிறது என்று இந்த நாமம் குறிப்பிடுகிறது.

ॐ सर्वप्रपञ्चनिर्मात्र्यै नमः ||२३५||

ஓம் ஸர்வப்ரபஞ்ச - நிர்மாத்ர்யை நம: ||235||

समानाधिकवर्जिता | (236)

ஸமானாதி⁴கவர்ஜிதா | 236

कुलशीलजातिगुणादिभिः तुल्यः समानः तैः श्रेयानधिकः, तैर्वर्जिता । 'न तस्य प्रतिमास्ति' (श्वे. ४-१९) 'विश्वाधिको रुद्रो महर्षिः' (श्वे. ३-४) इति श्रुतेः, 'सर्वाधिपत्यं कुरुते महात्मा' (श्वे. ५-३) इति 'एकमेवाद्वितीयम्' (छा. ६-२) 'न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो लोकलये' (गी. ११-४३) इत्यादि-श्रुतिस्मृतिभ्यां चेति भावः । एतद्दृष्ट्या संमाननीयः समानः पूजनीयोऽधिकः तद्द्वयेन वर्जिता । 'एकमे - वाद्वितीयं ब्रह्म' इत्यादिश्रुतेरिति वार्थः ||

குலஶீலஜாதிகு³ணாதி³பி⁴: துல்ய: ஸமான: தை: ஶ்ரேயானதி⁴க:, தைர்வர்ஜிதா | 'ந தஸ்ய ப்ரதிமாஸ்தி' (ஶ்வே. 4-19) 'விஶ்வாதி⁴கோ ருத்³ரோ மஹர்ஷி:' (ஶ்வே. 3-4) இதி ஶ்ருதே:, 'ஸர்வாதி⁴பத்யம்’ குருதே மஹாத்மா' (ஶ்வே. 5-3) இதி 'ஏகமேவாத்³விதீயம்' (சா². 6-2) 'ந த்வத்ஸமோ(அ)ஸ்த்யப்⁴யதி⁴க: குதோ(அ)ன்யோ லோகலயே' (கீ³. 11-43) இத்யாதி³ஶ்ருதிஸ்ம்ரு’திப்⁴யாம்’ சேதி பா⁴வ: | ஏதத்³த்³ரு’ஷ்டயா ஸம்’மானனீய: ஸமான: பூஜனீயோ(அ)தி⁴க: தத்³த்³வயேன வர்ஜிதா | 'ஏகமேவாத்³விதீயம்’ ப்³ரஹ்ம' இத்யாதி³ஶ்ருதேரிதி வார்த²: ||

தனக்கு மேலாகவோ, கீழாகவோ ஒன்றும் இல்லாதவள் என்று அர்த்தம். ஒப்பு உயர்வு அற்றவள் என்று அர்த்தம். குலம், குணம், ஜாதி முதலியவற்றிலே ஸமானத்தன்மை இருந்தால் ஒப்புமை என்று சொல்லுவோம். அப்படிபட்ட ஸமானத்தன்மை இருக்கிறதா என்று கேட்டால்அணோரணீயான் மஹதோ மஹீயான் ' என்று ஒரு நிரதிசயமான ஸ்வரூபத்தை உடையவள். **'न तस्य प्रतिमास्ति' (श्वे. ४-१९) 'विश्वाधिको रुद्रो महर्षिः' (श्वे. ३-४) इति श्रुतेः, 'सर्वाधिपत्यं कुरुते महात्मा' (श्वे. ५-३) 'ந தஸ்ய ப்ரதிமாஸ்தி' (ஶ்வே. 4-19) 'விஶ்வாதி⁴கோ ருத்³ரோ மஹர்ஷி:' (ஶ்வே. 3-4)** என்ற வாக்கியங்களின் படி தனக்கு ஸமானமும் கிடையாது அதுக்கு ஒரு ப்ரதிமாவும் (உருவமும்) கிடையாது . வடிவனைத்துமாக வந்த வடிவற்ற வன்பொருள் என்று மறுபடியும் விஸ்தரிக்கப் படுகிறது.

'सर्वाधिपत्यं कुरुते महात्मा' (श्वे. ५-३) इति 'एकमेवाद्वितीयम्' (छा. ६-२) 'न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो लोकलये' (गी. ११-४३) 'ஸர்வாதி⁴பத்யம்' குருதே மஹாத்மா' (ஶ்வே. 5-3) இதி 'ஏகமேவாத்³விதீயம்' (சா². 6-2) 'ந த்வத்ஸமோ(அ)ஸ்த்யப்⁴யதி⁴க: குதோ(அ)ன்யோ லோகலயே' (கீ³. 11-43) இந்த மூன்று லோகத்திலே பரமாம்பிகை என்ற வஸ்துவுக்கு ஸமமாகவும் மேலாகவோ கீழாகவோ ஒன்றும் கிடையாது (The second less) என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.**'एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म' 'ஏகமேவாத்³விதீயம்' ப்³ரஹ்ம'** என்பதின் ஸாரமாய் இந்த நாமாவனது குறிக்கப்படுகிறது.

ॐ समानाधिकवर्जितायै नमः ||२३६||
ஓம் ஸமானாதி⁴க - வர்ஜிதாயை நம: ||236||

सर्वोत्तुङ्गा सङ्गहीना सगुणा सकलेष्टदा |
ककारिणी काव्यलोला कामेश्वरमनोहरा ||४६||
ஸர்வோத்துங்கா³ ஸங்க³ஹீனா ஸகு³ணா ஸகலேஷ்டதா³ |
ககாரிணீ காவ்யலோலா காமேஶ்வர - மநோஹரா ||46||

सर्वोत्तुङ्गा | (237)
ஸர்வோதுங்கா³ | 237

कार्यापेक्षया कारणस्याधिकत्वात् सर्वापेक्षया उत्तुङ्गा उन्नता, 'पादोऽस्य विश्वा भूतानि । त्रिपादस्यामृतं दिवि' इति श्रुतेः ||

கார்யாபேக்ஷயா காரணஸ்யாதி⁴கத்வாத் ஸர்வாபேக்ஷயா உத்துங்கா³ உன்னதா, 'பாதோ³(அ)த்ய விஶ்வா பூ⁴தானி | த்ரிபாத³ஸ்யாம்ரு'தம்' தி³வி' இதி ஶ்ருதே: ||

'உத்துங்' என்றால் மேன்மை என்று அர்த்தம் காரிய ரூபத்தில் காரணத்துக்கு ரொம்ப மேன்மை. நல்ல காரியம் (உத்க்ருஷ்டமான) என்றால் காரணமானது உத்க்ருஷ்டமாய் இருக்கிறது. அந்த பரதேவதைக்கு உத்துங் என்ற ஒரு அடை மொழி உண்டு. எல்ல வற்றையும் விட மேன்மையானவள். **'पादोऽस्य विश्वा भूनानि । त्रिपादस्यामृतं दिवि' 'பாதோ³ஸ் ய விஶ்வா பூ⁴தா னி | த்ரிபாத³ஸ்யாம்ரு'தம்' தி³வி'** என்று ஒரு புகழ்ச்சிக்கு உட்பட்டது. ஷட் லிங்கத்திலே ஒரு லிங்கம் புகழ்ச்சி

(அர்த்தவாதம்) என்று சொல்லும். அதனால் ஸர்வோத்துங்கா என்பது ஒரு அர்த்தவாதமாக ஏற்றுக்கொள்ளப் படவேண்டும்.

ॐ सर्वोत्तुङ्गायै नमः ||२३७||
ஓம் ஸர்வோத்துங்கா³யை நம: ||237||

सङ्गहीना | (238)
ஸங்க³ஹீனா | 238

निरवयवत्वेन निष्कारणत्वेन वा निर्गुणत्वेन वा निराश्रयत्वेन वा नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वरूपत्वेन संबन्धरहिता वा, 'असङ्गो न हि सज्जते' (बृ. ४-२) 'न चास्य कश्चिज्जनिता न चाधिपः (श्वे. ६-९) इत्यादिश्रुतेरित्याशयः ||

நிரவயவத்வேன நிஷ்காரணத்வேன வா நிர்கு³ணத்வேன வா நிராஶ்ரயத்வேன வா நித்யஶுத்³த⁴பு³த்³த⁴முக்தஸ்வரூபத்வேன ஸம்ப³ந்த⁴ரஹிதா வா, 'அஸங்கோ³ ந ஹி ஸஜ்ஜதே' (ப்³ரு'. 4-2) 'ந சாஸ்ய கஶ்சிஜ்ஜனிதா ந சாதி⁴ப: (ஶ்வே. 6-9) இத்யாதி³ஶ்ரு - தேரித்யாஶய: ||

ஸம்பந்தமே இல்லாதவள் என்று அர்த்தம். அவயவம் கிடையாது, ஒட்டுதல் கிடையாது (The subtle most order of the reality) அப்படிப்பட்ட பரதேவதையானவள் தனக்கு ஒரு காரணம் இல்லாதவள். நிர்குணஸ்வரூபிணி, ஆஸ்ரயம் அற்றவள், நித்ய, ஶுத்த, புத்த, முக்த ஸ்வரூபிணி அதனால் அனாத்ம வஸ்துக்களோடு ஸம்பந்தமே கிடையாது. அதனால் நாம் சொல்வோம் நிர்விகல்ப ரூபம் ஆத்மா பரமாம்பிகா. 'ஸவிகல்பம் அத்யாஸ ரூபம் ஏவ' — நிர்விகல்பத்திற்கு கிடையாது என்று சாஸ்திரத்தினுடைய அறுதியிட்ட முடிவு. **'असङ्गो न हि सज्जते' (बृ. ४-२) 'न चास्य कश्चिज्जनिता न चाधिपः (श्वे. ६-९) 'அஸங்கோ³ ந ஹி ஸஜ்ஜதே' (ப்³ரு'. 4-2) 'ந சாஸ்ய கஶ்சிஜ்ஜனிதா ந சாதி⁴ப: (ஶ்வே. 6-9)** என்பது ஸ்ருதி வாக்கியமாய் கூறப்படுகிறது.

ॐ सङ्गहीनायै नमः ||२३८||
ஓம் ஸங்க³ஹீநாயை நம: ||238||

सगुणा | (239)
ஸகு³ணா | 239

समाः एकप्रकाराः गुणाः सत्यकामत्वादयः यस्याः सा तथा । 'गुणी सर्वविद्यः' (श्वे. ६-२) 'सत्यकामः सत्यसंकल्पः ' (छा. ८-१) इत्यादिश्रुतेः । त्रिमूर्तिस्वरूपतया सत्त्वरजस्तमोगुणैः सह वर्तते इति वा तथा ||

ஸமா: ஏகப்ரகாரா: கு³ணா: ஸத்யகாமத்வாத³ய: யஸ்யா: ஸா ததா² | 'கு³ணீ ஸர்வ - வித்³ய:' (ஶ்வே. 6-2) 'ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப: ' (சா². 8-1) இத்யாதி³ஶ்ருதே: | த்ரிமூர் - திஸ்வரூபதயா ஸத்த்வரஜஸ்தமோகு³ணை: ஸஹ வர்ததே இதி வா ததா² ||

ப்ரஹ்ம ஸ்வரூப லக்ஷணம் தான் பரமாம்பிகைக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாய் இருந்தாலும் ஸகுண, நிர்குண இரண்டுமே ஒன்றுதான்.

நிர்குணமே ஸகுணமாய் காட்சி அளிக்கிறது விவர்த்தமாய் என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதனால் **'सत्यकामः सत्यसंकल्पः '** **(छा. ८-१)** **'ஸத்யகாமஃ ஸத்யஸங்கல்பஃ '** **(சா². 8-1)** ஸத்யகாம ஸத்யஸங்கல்ப குணத்தோடு கூடியவள் என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்திலே வர்ணிக்கப்பட்டது இங்கே குறிப்பிடப் படுகிறது. **'गुणी सर्वविद्यः'** **(श्वे. ६-२)** **'கு³ணீ ஸர்வவித்³யஃ'** **(ஶ்வே. 6-2)** த்ரிமூர்த்தி ஸ்வரூபமான ஸத்வ, ரஜஸ் தமோ குணங்களோடு கூடியவள் என்ற ஒரு விளக்கமானது இங்கே பொருத்தமாய் கூறப்படுகிறது. 'ஸகுணாய நம' என்று சொன்னாலும் நிர்குணஸ்வரூபிணி ஸகுணமாய் காட்சி அளிக்கின்றாள் என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ॐ सगुणायै नमः ||२३९||
ஓம் ஸகு³ணாயை நமஃ ||239||

सकलेष्टदा | (240)
ஸகலேஷ்டதா³ | 240

इच्छाविषयभूतानि इष्टानि काम्यानीत्यर्थः, सकलानि च तानीत्यभेदसमासः, अन्यथा जीवादिवत् कस्मिंश्चिद्विषये असामर्थ्यशङ्का स्यात् । एकस्य पदार्थस्य बहूनामिच्छाविषयत्वदर्शनात्, एकत्र कामना - यामपि तत्सहभावित्वेन सर्वप्रापकत्वोक्तौ परदेवतायाः बहुफलप्रदातृत्वेन अत्यन्तविश्वसनीयतया अति - शयप्रतिभानाच्चेत्यर्थः । अथवा, परिच्छिन्नपरिमितभाग्यवत्प्राणिनः सर्वस्य सर्वत्र इच्छायामपि यानि सर्वा - णि स्वबुद्ध्या शास्त्राविरोधेनेष्टानि एषितव्यानि वाञ्छितव्यानि, तान्येव प्रयच्छति ददाति, न तदधि - कानि, लोकेच्छायाः बहुप्रकारत्वेन दुष्पूरणीयत्वादिति भावः । सर्वेषां प्राणिनामिष्टया इज्यया पूजया विषयीकृता, यज्ञेन वा समाराधिता तस्य फलप्रदेत्यर्थः । 'अहं च सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च' (गी. ९-२४) 'एष ह्येव साधु कर्म कारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषति' (कौ. ३-९) इति स्मृतिश्रुतिभ्यां परमेश्वरार्पणबुद्ध्या क्रियमाणस्यैव कर्मणः शुभफलत्वात् मुक्तिहेतुत्वेन, काम्यफलार्थिनां जन्ममरणादि - वन्धकत्वेन स्वल्पफलतया अनादरणीयत्वादित्यर्थः। अथवा, कलाभिः अवयवैः तरतमभावैरित्यर्थः तैः सहितानि इष्टानि फलानि मनुष्यानन्दादिब्रह्मानन्दपर्यन्तानि फलानि आनन्दस्वरूपाणि ददातीति तथा ||

இச்சா²விஷயபூ⁴தானி இஷ்டானி காம்யானீத்யர்த²ஃ, ஸகலானி ச தானீத்ய - பே⁴த³ஸமாஸஃ, அன்யதா² ஜீவாதி³வத் கஸ்மிம்'ஶ்சித்³விஷயே அஸாமர்த்²யஶங்கா ஸ்யாத் | ஏகஸ்ய பதா³ர்த²ஸ்ய ப³ஹூநாமிச்சா²விஷயத்வத³ர்ஶனாத், ஏகத்ர காமனா - யாமபி தத்ஸஹபா⁴வித்வேன ஸர்வப்ராபகத்வோக்தௌ பரதே³வதாயாஃ ப³ஹுப²ல - ப்ரதா³த்ரு'த்வேன அத்யந்தவிஶ்வஸனீயதயா அதிஶயப்ரதிபா⁴னாச்சேத்யர்த²ஃ | அத²வா, பரிச்சி²ன்னபரிமிதபா⁴க்³யவத்ப்ராணினஃ ஸர்வஸ்ய ஸர்வத்ர இச்சா²யா - மபி யானி ஸர்வாணி ஸ்வபு³த்³த்⁴யா ஶாஸ்த்ராவிரோதே⁴னேஷ்டானி ஏஷிதவ்யானி வாஞ்சி²தவ்யானி, தான்யேவ ப்ரயச்ச²தி த³தா³தி, ந தத³தி⁴கானி, லோகேச்சா²யாஃ ப³ஹுப்ரகாரத்வேன து³ஷ்பூரணீயத்வாதி³தி பா⁴வஃ | ஸர்வேஷாம்' ப்ராணிநாமிஷ் - டயா இஜ்யயா பூஜயா விஷயீக்ரு'தா, யஜ்ஞேன வா ஸமாராதி⁴தா தஸ்ய ப²லப்ர - தே³த்யர்த²ஃ | 'அஹம்' ச ஸர்வயஜ்ஞானாம்' போ⁴க்தா ச ப்ரபு⁴ரேவ ச' (கீ³. 9-24) 'ஏஷ ஹ்யேவ ஸாது⁴ கர்ம காரயதி தம்' யமேப்⁴யோ லோகேப்⁴ய உன்னினீஷதி' (கௌ. 3-9) இதி ஸ்ம்ரு'திஶ்ருதிப்⁴யாம்' பரமேஶ்வரார்பணபு³த்³த்⁴யா க்ரியமாணஸ்யைவ கர் -

மண꞉ ஶுப⁴ப²லத்வாத் முக்திஹேதுத்வேன, காம்யப²லார்தி²னாம்’ ஜன்மமரணாதி³ - வந்த⁴கத்வேன ஸ்வல்பப²லதயா அநாத³ரணீயத்வாதி³த்யர்த²꞉ | அத²வா, கலாபி⁴꞉ அவ - யவை꞉ தரதமபா⁴வைரித்யர்த²꞉ தை꞉ ஸஹிதானி இஷ்டானி ப²லானி மனுஷ்யான - ந்தா³தி³ப்³ரஹ்மானந்த³பர்யந்தானி ப²லானி ஆனந்த³ஸ்வரூபாணி த³தா³தீதி ததா² ||

வேதத்தை இஷ்ட காம துக் என்று சொல்கிறோம். விரும்பிய யாவற்றையும் தரக்கூடியது அந்த வேதம். அந்த வேதத்தையே கொடுத்தவள் பரமாம்பிகை. அதனால் விரும்பக்கூடிய யாவற்றையும் தரக கூடியவள். ஜீவனைப் போல பரதேவதைக்கு ஒரு விஷயத்திலே கொடுக்க முடியாத ஒரு ஸாமர்த்தியம் இல்லை, இருக்கு என்று எல்லாம் சொல்ல முடியாது. ஏன்னென்றால் அவளை சார்ந்து அனைத்து விஷயங்களும் இருக்கின்றன. ‘ஸர்வஞத்வம், ஸர்வ சக்திமத்வம்’ எல்லாம் பரதேவதையினுடைய விபூதி. அம்பாளால் முடியாத காரியம் ஒன்றுமே இல்லை என்பது தீர்மானம். ஒரு வஸ்துவை ஒருவன் இச்சித்தாலும் பலர் இச்சித்தாலும் பல வஸ்துக்களை பலர் அல்லது ஒருவர் இச்சித்தாலும் அவரவர்களின் கர்ம வினைப்படி அந்த அந்த பலனை கொடுக்க கூடிய கர்ம பல தாதாவாய் இருக்க கூடியவள் பரமாம்பிகை.

'अहं च सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च' (गी. ९-२४) 'एष ह्येव साधु कर्म कारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषति' (कौ. ३-९) 'அஹம்’ ச ஸர்வயஜ்ஞானாம்’ போ⁴க்தா ச ப்ரபு⁴ரேவ ச' (கீ³. 9-24) 'ஏஷ ஹ்யேவ ஸாது⁴ கர்ம காரயதி தம்’ யமேப்⁴யோ லோகேப்⁴ய உன்னினீஷதி' (கௌ. 3-9) என்று ஸ்ம்ருதி வாக்கியங்களும் ஸ்ருதி வாக்கியங்களும் அம்பாளை புகழ்ந்து கூறுகின்றன. அதனால் ஈஸ்வரார்ப்பண புத்தியோடு நிஷ்காமமாய் செய்யக்கூடிய கார்யங்கள் முக்தி ஸ்வரூபத்திற்கு காரணமாகின்றது. காமியமாய் செய்யக்கூடியது ஜனன மரண பந்தத்திற்கு காரணமாய் இருக்கிறது. அதனால் காமிய கர்மாக்கள் புத்திமான்களால் ஆஸ்ரயிக்கப்படுவது கிடையாது. மேல், கீழ் என்று கூறும் உலகங்களை இச்சித்து காமிய கர்மாக்களை செய்தாலும் எல்லாவிதமான காமனைகளையும் அருளுபவள் பரமாம்பிகை. இருப்பினும் மோக்ஷார்த்திகளால் விரும்பக்கூடிய மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தையும் அளிக்க கூடியவள் ஸகல - இஷ்ட- தா பரமாம்பிகை என்று இந்த நாமம் கூறுகிறது.

ॐ सकलेष्टदायै नमः ||२४०||
ஓம் ஸகலேஷ்டதா³யை நம꞉ ||240||

ककारिणी | (241)
ககாரிணீ | 241

तृतीयखण्डद्वितीयवर्णरूपः ककारावयवः वाचकः अस्या अस्तीति तथा ||

த்ரு’தீயக²ண்ட³த்³விதீயவர்ணரூப꞉ ககாராவயவ꞉ வாசக꞉ அஸ்யா அஸ்தீதி ததா² ||

மூன்றாவது கூடத்திலே அவயவமாக இரண்டாவது வர்ணமான ககாரம். அதை வாசகமாக உடையவள். வாசக வாச்சிய ஸம்பந்தம் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி ககார வடிவானவள். காதி வித்யா என்று சொல்லக்கூடிய அம்சத்தை சேர்ந்தது.

ॐ ककारिण्यै नमः ||२४१||
ஓம் ககாரிண்யை நம: ||241||

काव्यलोला | (242)
காவ்யலோலா | 242

वाल्मीकिवेदव्यासादिकृतेषु काव्येषु लोला, वाच्यलक्ष्यार्थभेदेन तत्र संबद्धेत्यर्थः । अथवा, कविभिः कृतेषु स्तुतिविशेषेषु प्रीतिमतीत्यर्थः ||

வால்மீகிவேத³வ்யாஸாதி³க்ரு'தேஷு காவ்யேஷு லோலா, வாச்யலக்ஷ்யார்த²பே - ⁴தே³ன தத்ர ஸம்ப³த்³தே⁴த்யர்த²: | அத²வா, கவிபி⁴: க்ரு'தேஷு ஸ்துதிவிஶேஷேஷு ப்ரீதிமதீத்யர்த²: ||

வால்மீகி, வேதவ்யாஸர் போன்ற மஹரிஷிகளால் இயற்றப்பட்ட மஹா காவியங்களிலே, அவள் வாக்கியார்த்தமாகவும், லக்ஷியார்த்தமாகவும் விளங்க கூடியவள். அதனால் வாக்கிய, வாசக ஸம்பந்தமாய் இருக்கக்கூடியவள். அல்லது மிகுந்த ப்ரேம ஸ்வரூபா பக்தியினால் கவிகளினால் செய்யப்பட்ட ஸ்துதிகளிலே மிகுந்த ப்ரீதியை அடைபவள் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

ॐ काव्यलोलायै नमः ||२४२||
ஓம் காவ்யலோலாயை நம: ||242||

कामेश्वरमनोहरा | (243)
காமேஶ்வரமனோஹரா | 243

कामेश्वरस्य मनः हरतीति तथा ||

காமேஶ்வரஸ்ய மன: ஹரதீதி ததா² ||

காமதஹன மூர்த்தியான பரமேஸ்வரனுடைய மனத்தை வசப்படுத்த கூடியவள். அபகரிக்க கூடியவள் என்று இந்த மாயையினுடைய லாவண்யத்தை பற்றி விளக்கமாக இந்த இடத்தில் கூறப்படுகிறது.

ॐ कामेश्वरमनोहरायै नमः ||२४३||
ஓம் காமேஶ்வர - மனோஹராயை நம: ||243||

कामेश्वरप्राणनाडी कामेशोत्मङ्गवासिनी |
कामेश्वरालिङ्गिताङ्गी कामेश्वरसुखप्रदा ||४७||
காமேஶ்வர - ப்ராணநாடீ³ காமேஶோத்மங்க³வாஸினீ |
காமேஶ்வராலிங்கி³தாங்கீ³ காமேஶ்வர - ஸுக²ப்ரதா³ ||47||

कामेश्वरप्राणनाडी | (244)
காமேஶ்வரப்ராணநாடீ³ | 244

कामेश्वरस्य प्राणनाडी । यथा नाड्या प्राणः संचरति सा तथा, जीवनाडीत्यर्थः । 'इडया तु बहिर्याति' इति लयखण्डवचनात् । लोके विशस्यमाने पशौ हृदयं पुण्डरीकाकारं मांसखण्डात्मकान्तः सुषिराष्ट - दलोपेतं अङ्गुष्ठपरिमाणसुषिरयुताधोभागकर्णिकामध्यं दृश्यते, तस्याः कर्णिकायाः केसरायमानाः एकशतं नाडीनामङ्कुराः तद्वेष्टनपुरीतन्नामकनाडीसुषिरविन्यस्तमूलाः भवन्ति । तत्र सुषुम्नानामकनाडी मूलाधारादारभ्य ब्रह्मरन्ध्रपर्यन्त गता । तस्यां षट् चक्राणि मूलाधारादीनि तत्तन्मातृकावर्णसहितयो - गशास्त्रोक्तदलसंयुतानि संनद्धानि वर्तन्ते । तस्या मूले पृथ्वीदेवता बिसतन्तुतनीयसी कुण्डलिन्यधो - मुखावरणशक्तिर्निद्राति । तस्याः दक्षिणभागे इलानामनाडी भ्रमध्यपर्यन्तं प्रसृता । वामे पिङ्गला तथा । तथा च जाग्रदवस्थायां नेत्रयोः दंपत्यात्मना श्रुतिप्रतिपादितः, स्वप्ने मनउपाधिकः, सुषुप्तावज्ञानोपाधिकः । जाग्रति स्थूलशरीराभिमानी विश्व इत्युच्यते, स्वप्ने सूक्ष्माभिमानी तैजसः, सुषुभौ कारणाभिमानी प्राज्ञः । सुषुप्तौ कारणात्मना स्थितानि स्थूलसूक्ष्मशरीरजन्यभोगसाधनप्रारब्धकर्मवशेन पुरीतद्द्वारा नाडी - मार्गेण तत्तद्गोलकानि प्रविशन्ति इन्द्रियाणि । तदुपरमप्रारब्धोद्बोधे आन्दोलिकायां विद्यमानो राजा गृहान्तरे सोपानमार्गद्वारा प्रासादे विहृत्य तदवच्छिन्नान्तः- पुरपर्यङ्के शयान इव नाडीद्वारा पुरीतत्प्रविश्य तदवच्छिन्नहृदयोपाधिकं परमात्मानं यदा प्रविशति तदा सुप्त इत्युच्यते । लिङ्गशरीरं कारणात्मना लीयते । तदा प्राणादिवायवः प्रलीनवृत्तयः सन्तः आयुस्स्वरूपेण शरीरं रक्षन्ति । तथा च भाविजाग्रत्स्वप्नभो - गानुकूलकर्मानुबन्धप्राणधारणं सुषुप्तौ सोपाधिकचैतन्यस्यैव दृश्यते । तत्सत्तया च नाडीनां प्राणसंचार - योग्यतापि । एवं च सति 'न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कश्चन । इतरेण तु जीवन्ति यस्मिन्नेतावुपा - श्रितौ ॥' (कठ. ५-५) इति श्रुत्या 'जीव प्राणधारणे' इति धातुपाठाच्च प्राणनाडीशब्दस्य लक्षणया परमात्मैवोच्यते । कामेश्वरस्यैवं प्रारब्धकर्मजन्यशरीरमात्राभावेऽपि घृतकाठिन्यन्यायेन मूर्तिमत्तया तदन्तर्यामिसंभावनया एतन्नाम । कामेश्वरस्य प्राणनाडी तदधिष्ठानचैतन्यमिति फलितोऽर्थः ||

காமேஶ்வரஸ்ய ப்ராணநாடீ³ | யதா² நாட்³யா ப்ராணः ஸஞ்சரதி ஸா ததா², ஜீவநாடீ³த்யர்த²ः | 'இட³யா து ப³ஹிர்யாதி' இதி லயக²ண்ட³வசனாத் | லோகே விஶஸ் - யமானே பஶௌ ஹ்ரு’த³யம்’ புண்ட³ரீகாகாரம்’ மாம்’ஸக²ண்டா³த்மகாந்தः ஸுஷி - ராஷ்டத³லோபேதம்’ அங்கு³ஷ்ட²பரிமாணஸுஷிரயுதாதோ⁴பா⁴க³கர்ணிகாமத்⁴யம்’ த்³ரு’ஶ்யதே, தஸ்யாः கர்ணிகாயாः கேஸராயமானாः ஏகஶதம்’ நாடீ³- நாமங்குராः தத்³வேஷ்டனபுரீதந்நாமகநாடீ³ஸுஷிரவின்யஸ்தமூலாः ப⁴வந்தி | தத்ர ஸுஷும்னா - நாமகநாடீ³ மூலாதா⁴ராதா³ரப்⁴ய ப்³ரஹ்மரந்த்⁴ரபர்யந்த க³தா | தஸ்யாம்’ ஷட் சக்ரா - ணி மூலாதா⁴ராதீ³னி தத்தன்மாத்ரு’காவர்ணஸஹிதயோக³ஶாஸ்த்ரோக்தத³ள - ஸம்’யுதானி ஸம்’நத்³தா⁴னி வர்தந்தே | தஸ்யா மூலே ப்ரு’த்²வீதே³வதா பி³ஸதந்து - தனீயஸீ குண்ட³லின்யதோ⁴முகா²வரணஶக்திர்நித்³ராதி | தஸ்யாः த³க்ஷிணபா⁴கே³ இலாநாமநாடீ³ ப்⁴ரமத்⁴யபர்யந்தம்’ ப்ரஸ்ரு’தா | வாமே பிங்க³ளா ததா² | ததா² ச ஜாக்³ரத³வஸ்தா²யாம்’ நேத்ரயோः த³ம்பத்யாத்மனா ஶ்ருதிப்ரதிபாதி³தः, ஸ்வப்னே மனஉபாதி⁴கः, ஸுஷுப்தாவஜ்ஞானோபாதி⁴கः | ஜாக்³ரதி ஸ்து²லஶரீராபி⁴மானீ விஶ்வ இத்யுச்யதே, ஸ்வப்னே ஸூக்ஷ்மாபி⁴மானீ தைஜஸः, ஸுஷுபௌ⁴ காரணா - பி⁴மானீ ப்ராஜ்ஞः | ஸுஷுப்தௌ காரணாத்மனா ஸ்தி²தானி ஸ்து²லஸூக்ஷ்மஶரீ - ரஜன்யபோ⁴க³ஸாத⁴னப்ராரப்³த⁴கர்மவஶேன புரீதத்³த்³வாரா நாடீ³மார்கே³ண தத்த - த்³கோ³ளகானி ப்ரவிஶந்தி இந்த்³ரியாணி | தது³பரமப்ராரப்³தோ⁴த்³போ³தே⁴ ஆந்தோ³ - ளிகாயாம்’ வித்³யமானோ ராஜா க்³ரு’ஹாந்தரே ஸோபானமார்க³த்³வாரா ப்ராஸா - தே³ விஹ்ரு’த்ய தத³வச்சி²ன்னாந்தः- புரபர்யங்கே ஶயான இவ நாடீ³த்³வாரா புரீதத் - ப்ரவிஶ்ய தத³வச்சி²ன்னஹ்ரு’த³யோபாதி⁴கம்’ பரமாத்மானம்’ யதா³ ப்ரவிஶதி ததா³ ஸுப்த இத்யுச்யதே | லிங்க³ஶரீரம்’ காரணாத் - மனா லீயதே | ததா³ ப்ராணாதி³ - வாயவः ப்ரளீனவ்ரு’த்தயः ஸந்தः ஆயுஸ்ஸ்வரூபேண ஶரீரம்’ ரக்ஷந்தி | ததா² ச பா⁴வி - ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னபோ⁴கா³னுகூலகர்மானுப³ந்த⁴ப்ராணதா⁴ரணம்’ ஸுஷுப்தௌ

ஸோபாதி^{4}கசைதன்யஸ்யைவ த்^{3}ரு’ஶ்யதே | தத்ஸத்தயா ச நாடீ^{3}னாம்’ ப்ராண - ஸஞ்சாரயோக்^{3}யதாபி | ஏவம்’ ச ஸதி 'ந ப்ராணேன நாபானேன மர்த்யோ ஜீவதி கஶ்சன | இதரேண து ஜீவந்தி யஸ்மின்னேதாவுபாஶ்ரிதௌ ||' (கட^{2}. 5-5) இதி ஶ்ருத்யா 'ஜீவ ப்ராணதா^{4}ரணே' இதி தா^{4}துபாடா^{2}ச்ச ப்ராணநாடீ^{3}ஶப்^{3}த^{3}ஸ்ய லக்ஷணயா பரமா - த்மைவோச்யதே | காமேஶ்வரஸ்யைவம்’ ப்ராரப்^{3}த^{4}கர்மஜன்யஶரீரமாத்ராபா^{4}வே - (அ)பி க்^{4}ரு’தகாடி^{2}ன்யந்யாயேன மூர்திமத்தயா தத^{3}ந்தர்யாமிஸம்பா^{4}வனயா ஏதந் - நாம | காமேஶ்வரஸ்ய ப்ராணநாடீ^{3} தத^{3}தி^{4}ஷ்டா^{2}னசைதன்யமிதி ப^{2}லிதோ(அ)ர்த^{2}: ||

இதன் அர்த்தமானது பகவான் த்ரிபுராந்தகர் பரமேஸ்வரன் காமேஸ்வரனுக்கு ப்ராண ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடியவள். நாடிகளிலே ‘ஸதஞ்ச ஏகா நாடி’ என்று கடோபநிஷத்திலே சொல்லப்பட்ட அந்த நாடிகளில், ப்ராணன் எவ்வாறு வந்து ஸஞ்சரிக்கின்றதோ அது போல பரதேவதையானவள் பரமேஸ்வரனுக்கு இருப்பை கொடுக்கிறாள். சைதன்ய ஸ்வரூபம் என்பது அங்கு ஊர்ஜிதமாகின்றது.

பகவான் சங்கரர் யோக சாஸ்திரத்தில் இருந்து விஸ்தாரமான ஒரு பாஷ்யம் இங்கே கொடுக்கிறார். அதாவது பசுபந்தம் என்று ஒரு யாகத்தில், ஒரு பசுவினுடைய ஹ்ருதயம், அது ஆஹுதியாய் கொடுப்படுகிறது. அது மாமிஸத்தினால் ஆனா ஒரு தாமிரை மொட்டு போல் அந்த ஹ்ருதயமானது இருக்கிறது. அதனுடைய அடிபாகத்திலே அஷ்ட தளங்கள் கூடியது. அதில் ஒரு சிறு துவாரம் இருக்கிறது. அந்த துவாரத்திலே ஒரு வளையம் (கர்னிக்கா) இருக்கிறது. காதில் போடும் வளையம் (கர்னிக்கா) அந்த இடத்திலே ஒரு முக்கியமான நாடி ‘பூரிதஸ்’ என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நாடியானது இருக்கிறது. அந்த நாடியினுடைய ஆரம்பத்திலிருந்து கேஸரங்கள் போல (நூலிழைகள் போல) 101 நாடிகள் புறப்படுகின்றன. அது ஸுஷும்னா என்ற நாடி.

அந்த ஸுஷும்னா நாடியானது மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விஷுத்தி, ஆஞ்ஞா என்ற ஆறு நிலைகளை கடந்து ஸஹஸ்ராரம் என்ற நிலையை போய் சேர்கிறது என்று யோக சாஸ்திரத்திலே ப்ரதி பாதிக்கப்பட்ட படி, இந்த ஒரு ஒரு ஆறு நிலைகளிலே உள்ள சக்கரங்களில், அதற்கு உண்டான அமைப்பு தளங்கள் உண்டு, அக்ஷரங்கள் உண்டு. அந்த சக்கரங்களோடு கூடிய ஸுஷும்னை என்னும் நாடி, அந்த நாடியினுடைய ஆதாரமாக பரதேவதை இருக்கிறாள். அதி ஸூக்ஷ்மமான ஸரீரத்தை உடையவளாக இருக்கிறாள். அவளுக்கு குண்டலினீ (ஆவரண சக்தி) என்ற ஒரு பெயர் உண்டு. தலைகீழ் தாமரைப் போல் இருக்கிறாள். அமைதியாய் இருக்கிறாள். அவளது வலப் பக்கத்திலே ‘இடா’ என்ற நாடியாகவும், இடப் பக்கத்திலே ‘பிங்களை’ என்ற நாடியும் புறப்பட்டு ஜீவனின் புருவ மத்தி வரை செல்கின்றது. அந்த இடை, பிங்களை என்ற இரண்டும் தம்பதி வடிவாக கண்களிலே விளங்கி ஜாக்ரத அவஸ்தயை உண்டு செய்கிறது. மனத்தை உபாதியாக கொண்டு ஸ்வப்பனமும், அஞ்ஞானத்தை உபாதியாக கொண்டு ஸுஷுப்தியும் ஜீவர்களுக்கு உண்டாகின்றன. ஜாக்கிர அவஸ்தையிலே ஸ்தூல ஸரீரத்தை அபிமானிக்கும் ஜீவன் ‘விஸ்வன்’ என்றும், ஸ்வப்பனத்திலே ‘தைஜஸன்’ என்றும் ஸுஷுப்தியிலே காரண ஸரீரபிமானி ‘ப்ராஞ்ஞன்’ என்றும் கூறப்படுகின்றன.

ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரண ஸரீரங்களின் நிலைகள் விவரிக்கப்பட்டு இந்த அவஸ்தைகளிலே ஜாக்ர, ஸ்வப்ன அவஸ்தைகளின் போகங்களுக்கு ஸாதனங்களான கரண இந்திரியங்கள் பிரயோக படுத்தப் படுகின்றன. அந்த போகங்களுக்கு ஸாதனமான காரணேந்திரியங்கள் காரணமான அஞ்ஞானத்திலே (ஸுஷுப்தியிலே) லயம், அடைந்து இருக்கின்றது. அது ப்ராரப்த வசத்தினால். அது மறுபடியும் 'புனஸ்ச ஜென்மாந்திர கர்ம யோகாத் ஸ ஏவ ஜீவ: சுப்த ப்ரபுத்த:' தூங்கி தூங்கி விழிக்கின்றான் என்று அர்த்தம் அல்லது மரணமடைந்து மறுபடியும் வேறு யோனியை அடைகின்றான் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

'புரிதத்' என்ற நாடி மூலமாக ஜீவஸ்வரூபமானது வெளிப்பட்டு ப்ராரப்தத்தின் லயமும் மறுபடியும் இந்த ப்ராரப்தத்தின் உயிர்ப்பும் ஏற்படுகிறது. இந்த அவஸ்தைகள் எப்படி ஒரு அரசன் பல்லக்கில் இருந்து இறங்கி தன்னுடைய அரண்மனைக்கு புகுந்து படிகளிலே ஏறி படுக்கைக்கு சென்று சயனித்து கொள்கிறானோ, தூக்கம் கலைந்து படுக்கையிலே இருந்து வெளியே செல்வதையும் உவமானமாக கூறப்படுகிறது. ஸுஷுப்தியிலே இந்த ஜீவன் ப்ராஞ்ஞன் என்று கூறப்பட்டு தன் இதயத்தில் உபாதியாக உடைய பரமாத்மாவோடு அஞ்ஞானத்திலே ஐக்கியம் ஆகின்றான். அவனை அறிவது கிடையாது. லிங்க ஸரீரமானது காரண வடிவாகிய அஞ்ஞானத்திலே லயம் அடைகின்றது. ப்ராணாதிகளும் ஸ்தூல ஸூக்ஷமமாய் வயசு, ஆயுஸ் என்று பெயர் பெற்று ஸரீரத்தை ப்ராணத்தின் மூலமாக காப்பாற்றி கொண்டு இருக்கிறது.

வரக்கூடிய ஜாக்ரத், ஸ்வப்ன அவஸ்தைகளின் போகங்களுக்கு இடம் ஏற்ப கர்மங்களின் பாக்கியினால், இந்த ப்ராரப்தம் கலைந்த பிறகு, மறுபடியும் அவன் பிறவிக்கு அடி எடுத்து வைக்கின்றான். கேனோபநிஷத் கூறுகின்றது 'ந ப்ராணேன ந அபா னே ன ... யஸ்மின் ஏதௌ உபாஸ் ரி தௌ' . அதனால் ப்ராண நாடி என்ற பதம் லக்ஷணா வ்ருத்தியால் பரமாத்ம ஸ்வரூபம் 'ப்ராணஸ்ய ப்ராணேன' என்ற சைதன்ஸ்ய ஸ்வரூபத்தை அறிவிக்கின்றது. பரமேஸ்வரனுக்கு ப்ராரப்த கர்மத்தினால் ஏற்பட்டது இந்த ஸரீரம் இல்லை. அது எப்படி என்றால் உருக்கிய நெய்யானது உறைந்து கெட்டியாய் காணப்படுவது போல பக்தர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்யும் பொருட்டு லீலா வினோதமாக, லீலா ஸரீரத்தை அவர் மேற்கொள்கிறார் என்பது சாஸ்திர ஸ்ருதி ஸம்மதமாகும். இந்த லீலா ரூப ஸரீரத்துக்கு ப்ராண நாடி வடிவமாக இருப்பையும், உணர்வையும் தருபவளாக பரதேவதை ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபிணியாய் இருக்கின்றாள் என்று இந்த காமேஸ்வர ப்ராண நாடி என்ற இந்த நாமமானது தெரிவிக்கின்றது.

ॐ कामेश्वरप्राणनाड्यै नमः ||२४४||பா

ஓம் காமேஸ்வர - ப்ராணநாட்³யை நம꞉ ||244||

कामेशोत्सङ्गवासिनी | (245)

காமேஶோத்ஸங்க³வாஸினீ | 245

कामेशस्य उत्सङ्गे वामाङ्के वसतीति तथा । 'अनेकमन्मथाकारकामेशोत्सङ्गवासिनी' इति ललितातापनीये ||

காமேஶஸ்ய உத்ஸங்கே³ வாமாங்கே வஸதீதி ததா² | 'அனேகமன்மதா²காரகாமே - ஶோத்ஸங்க³வாஸினீ' இதி லலிதாதாபனீயே ||

காமேஸ உத்ஸங்க வாஸினி என்றால் வாம பாகத்திலே பரமேஸ்வரனுடைய இடது துடையின் மேல் அமர்ந்து இருப்பவள். அதாவது லலிதா தாபனீய வாக்கியத்திலே ஒரு வாக்கியம் உண்டு **'अनेकमन्मथाकारकामेशोत्सङ्गवासिनी'** **'அனேகமன்மதா²காரகாமேஶோத்ஸங்க³வாஸினீ'** . அர்த்த நாரீஸ்வரியாய் இருக்க கூடிய பரமேஸ்வரி வஸீகர ஸ்வரூபத்தோடு காமேஸ்வரருடைய இடது துடையிலே அமர்ந்து இருக்கிறாள். 'வாம பாஹினீ' என்ற பெயரை உடையவள் என்று கூறுகிறார்கள்.

ॐ कामेशोत्सङ्गवासिन्यै नमः ||२४५||
ஓம் காமேஶோத்ஸங்க³ - வாஸிந்யை நம: ||245||

कामेश्वरालिङ्गिताङ्गी | (246)
காமேஶ்வராளிங்கி³தாங்கீ³ | 246

तेन आलिङ्गितम् अङ्गीकृतम् अङ्गं यस्याः सा तथा ||

தேன ஆலிங்கி³தம் அங்கீ³க்ரு'தம் அங்க³ம்' யஸ்யா: ஸா ததா² ||

காமேஸ்வர - ஆலிங்கித - அங்கி —-- 'ஆலிங்கிதாங்கி' என்றால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவள் (தழுவிக்கொள்ள பட்டவள்) என்று உண்டு. ஆனால் பரமேஸ்வரனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட (ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட) அங்க வடிவத்தை உடையவள் என்று பகவான் சங்கரர் சொல்கிறார்.

ॐ कामेश्वरालिङ्गिताङ्ग्यै नमः ||२४६||
ஓம் காமேஶ்வரா - லிங்கி³தாங்க்³யை நம: ||246||

कामेश्वरसुखप्रदा | (247)
காமேஶ்வரஸுக²ப்ரதா³ | 247

कामेश्वराय सुखं प्रददातीति वा । कामेश्वरस्य यत्सुखं ब्रह्मस्वरूपसच्चिदानन्दसाक्षात्कारात्मकम्, 'देवो भूत्वा देवानप्येति' इति श्रुत्युक्तन्यायात स्वकीयभक्तानां कामेश्वराभेदरूपं सच्चिदानन्दघनात्मकं मोक्षं ददातीत्यर्थः ||

காமேஶ்வராய ஸுக²ம்' ப்ரத³தா³தீதி வா | காமேஶ்வரஸ்ய யத்ஸுக²ம்' ப்³ரஹ்ம - ஸ்வரூபஸச்சிதா³னந்த³ஸாக்ஷாத்காராத்மகம், 'தே³வோ பூ⁴த்வா தே³வானப்யேதி' இதி ஶ்ருத்யுக்தந்யாயாத ஸ்வகீயப⁴க்தானாம்' காமேஶ்வராபே⁴த³ரூபம்' ஸச்சி - தா³னந்த³க⁴னாத்மகம்' மோக்ஷம்' த³தா³தீத்யர்த²: ||

காமேஸ்வரன் (த்ரிபுராந்தகாரருக்கு) ஸுகத்தை தரக்கூடியவள் என்று அர்த்தம். ஸச்சிதானந்த ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்கார வடிவ காமேஸ்வர ஸுகத்தை அப்யஸிப் - பவர்களுக்கு தரக கூடியவள். **'देवो भूत्वा देवानप्येति'** **'தே³வோ பூ⁴த்வா தே³வான - ப்யேதி'** என்ற ஞியாயத்தின் படி பக்தர்களுக்கு பரமேஸ்வரி அபேத ஞானத்தை தந்து ஸச்சிதானந்த கண வடிவமான மோக்ஷமான நித்யானந்த ஸ்வரூபத்தை அறிய வைப்பவள் என்ற பொருளாகிறது.

ॐ कामेश्वरसुखप्रदायै नमः ||२४७||
ஓம் காமேஸ்வர - ஸுக²ப்ரதா³யை நம: ||247||

कामेश्वरप्रणयिनी कामेश्वरविलासिनी |
कामेश्वरतपःसिद्धिः कामेश्वरमनः प्रिया ||४८||
காமேஸ்வர - ப்ரணயிநீ காமேஸ்வர - விலாஸிநீ |
காமேஸ்வரதப: ஸித்³தி⁴: காமேஸ்வர - மந:ப்ரியா ||48||

कामेश्वरप्रणयिनी | (248)
காமேஸ்வரப்ரணயினீ | 248

कामेश्वरस्य स्वस्वरूपे परमानन्दघने या प्रीतिः तद्विषयभूतेत्यर्थः ||

காமேஸ்வரஸ்ய ஸ்வஸ்வரூபே பரமானந்த³க⁴னே யா ப்ரீதி: தத்³விஷயபூ⁴தே - த்யர்த²: ||

பரமானந்த ஸ்வரூபமான சைதன்ய ஸ்வரூபத்திலே பரமேஸ்வரனுக்கு அதி ப்ரேமை உண்டு. கிட்டத்தட்ட 'ஆத்ம வஸ்து காமாய ஸர்வம் பிரியம் பவதி' அந்த ப்ரேமைக்கு விஷயமாய் விளங்க கூடியவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி.

ॐ कामेश्वरप्रणयिन्यै नमः ||२४८||
ஓம் காமேஸ்வர - ப்ரணயிந்யை நம: ||248||

कामेश्वरविलासिनी | (249)
காமேஸ்வரவிலாஸினீ | 249

कामेश्वरस्य विलासः कार्यात्मना विवर्तोऽस्या अस्तीति तथा ||

காமேஸ்வரஸ்ய விலாஸ: கார்யாத்மனா விவர்தோ(அ)ஸ்யா அஸ்தீதி ததா² ||

'விலாசம்' என்றால் இருப்பிடம் அல்லது தோற்றம் ஆகும். காமேஸ்வரனை (பரமேஸ்வரனை) காரிய ரூப ப்ரபஞ்சமாய் தோன்றும் படி செய்பவள். கூடஸ்த ஈஸ்வரனாய் தோன்றும் படி செய்பவள். இந்த ப்ரபஞ்சத்தினுடைய தோற்றமானது ஜட சக்தியாகிய ஜடமான மாயையும் சக்தி ஸ்வரூபமான சைதன்யத்தாலும் ஏற்படடுவது. இந்த மாயைக்கு ஆஸ்ரயம் பரதேவதையே. தனக்கு ஆஸ்ரயம் தானே. 'வித்யாஸ்ச அவித்யாஞ்ச ஸ்வயம் ஏவ பவதி' என்று இந்த ஸ்ருதி

வாக்கியமானது இதற்கு ப்ரமாணமாய் இருக்கின்றது. தானே தனக்கு நண்பனும் பகைவனும் என்பது போல தானே தனக்கு ஆஸ்ரயமாய் இருக்கின்றாள்.

ॐ कामेश्वरविलासिन्यै नमः ||२४९||
ஓம் காமேஶ்வர - விலாஸிந்யை நம꞉ ||249||

कामेश्वरतपःसिद्धिः | (250)
காமேஶ்வரதப꞉ஸித்³தி⁴꞉ | 250

कामेश्वरम्य तपः जगदालोचनात्मकम्, सिध्यत्यनयेति सिद्धिः, तपसः साधनभूतेत्यर्थः । स्त्रीपुरु - षात्मना कल्पितभेदवशात् जगत्सर्जनसाधनभूतेत्यर्थः ||

காமேஶ்வரம்ய தப꞉ ஜக³தா³ளோசனாத்மகம், ஸித்⁴யத்யனயேதி ஸித்³தி⁴꞉, தபஸ꞉ ஸாத⁴னபூ⁴தேத்யர்த²꞉ | ஸ்த்ரீபுருஷாத்மனா கல்பிதபே⁴த³வஶாத் ஜக³த்ஸர்ஜன - ஸாத⁴னபூ⁴தேத்யர்த²꞉ ||

‘தப, ‘தப சிந்தனாயாம்’ தபஸ் என்றால் சிந்தனை, ஆலோசனை, விசாரம் என்று அர்த்தம். அதனாலே பகவான் பரமேஸ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கும் முன் வந்து, இந்த ஸ்ருஷ்டிக்கு உண்டான காரணங்களை பற்றி ஆலோசிக்கிறார். ‘தபஸா சீயதே ப்ரஹ்ம ஞானேன’ தபஸா என்றால் ஞானேன . ஆலோசனை ஞானேன ஸ்ருஷ்டி செய்தார். அந்த விசாரணையால் ஏற்பட்ட ஞானத்திற்கு ஸித்தி. ஸ்த்ரீ புருஷ வடிவிலே கற்பிக்கப்பட்ட பேதத்தினால் ஜகத் ஸ்ருஷ்டிக்கு மாயா ஸ்வரூபமாக காரணாமாய் விளங்க கூடியவள். அவ்யகத மாயையாய் ஸ்ருஷ்டிக்கும் முன்னும், வ்யக்த மாயையாய் ஸ்ருஷ்டிக்கு பின்னும் தோன்றக்கூடியவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி .

ॐ कामेश्वरतपःसिद्ध्यै नमः ||२५०||
ஓம் காமேஶ்வரதப꞉ஸித்³த்⁴யை நம꞉ ||250||

कामेश्वरमनःप्रिया | (251)
காமேஶ்வரமன꞉ப்ரியா | 251

मनसः प्रिया तथा, निरवधिकप्रेमास्पदा इत्यर्थः ||

மனஸ꞉ ப்ரியா ததா², நிரவதி⁴கப்ரேமாஸ்பதா³ இத்யர்த²꞉ ||

இது ஒரு ஸ்துதி வாக்கியம். பரமேஸ்வரனுடைய மனத்திற்கு எல்லையில்லாத ப்ரேமையை கொடுக்கக்கூடியவள். ப்ரேமை வடிவமானாள். ஆத்ம காமத்திற்கு மிஞ்ஜி வேறு காமம் கிடையாது அதனால் ஆத்ம ஸ்வரூபிணி என்ற லக்ஷியார்த்ததை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ॐ कामेश्वरमनःप्रियायै नमः ||२५१||
ஓம் காமேஶ்வரமந꞉ப்ரியாயை நம꞉ ||251||

कामेश्वरप्राणनाथा कामेश्वरविमोहिनी ।
कामेश्वरब्रह्मविद्या कामेश्वरगृहेश्वरी ॥४९॥
காமேஶ்வர - ப்ராணநாதா² காமேஶ்வர - விமோஹினீ ।
காமேஶ்வர - ப்³ரஹ்மவித்³யா காமேஶ்வர - க்³ரு'ஹேஶ்வரீ ॥49॥

कामेश्वरप्राणनाथा । (252)
காமேஶ்வரப்ராணநாதா² । 252

कामेश्वरस्य प्राणः हिरण्यगर्भः तं नाथयति पालयतीति तथा । कामेश्वरः प्राणनाथो वल्लभो यस्याः सेति वा तथा ॥

காமேஶ்வரஸ்ய ப்ராண: ஹிரண்யக³ர்ப⁴: தம்' நாத²யதி பாலயதீதி ததா² । காமேஶ்வர: ப்ராணநாதோ² வல்லபோ⁴ யஸ்யா: ஸேதி வா ததா² ॥

பரமேஸ்வரனுடைய ப்ராண சக்தி வடிவமாய் இருக்க கூடியவள் ப்ராண நாட்யை என்று சொன்னோம். அதுவே ஸூக்ஷமமான நாடியிலே ப்ரவேசிக்க கூடிய ஹிரண்ய கர்ப்ப ஸ்வரூபனாகும். இப்படி பட்ட ஹிரண்ய கர்ப்ப ஸ்வரூபத்திற்கு அதிஷ்டானமாய் இருக்க கூடியவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி அல்லது பரமேஸ்வரனது பட்ட மஹிஷியாய் விளங்க கூடியவள் என்ற பொருளும் எடுத்து கொள்ளலாம் என்று பகவான் சங்கரர் சொல்லுகிறார்.

ॐ कामेश्वरप्राणनाथायै नमः ॥२५२॥
ஓம் காமேஶ்வரப்ராண - நாதா²யை நம: ॥252॥

कामेश्वरविमोहिनी । (253)
காமேஶ்வரவிமோஹினீ । 253

विमोहयति स्वयं भिन्नविग्रहवती सती आवां दंपती - इति द्विप्रकारकज्ञानवन्तं करोतीति सा तथा । अभेदज्ञानवतः तद्विपरीतज्ञानवत्त्वं मोहः तत्करोतीति सा तथा । अथवा, मोहो नाम बुद्धेरेकालम्बनतया तदन्याविषयकत्वम् परमेश्वरस्य स्वस्वरूपपरदेवतापरमानन्दसाक्षात्कारेण स्थाणुवन्निश्चलतया उपचारेण मोहवत्तया तदितरप्रपञ्चाकारकृत्याद्याश्रयतादर्शनेन मोहयतीत्युपचारनाम । मोहयतीवेत्यर्थः । अन्तः - पुरगतं राजानं स्त्रिया सक्तमितिवदित्यर्थः ॥

விமோஹயதி ஸ்வயம்' பி⁴ன்னவிக்³ரஹவதீ ஸதீ ஆவாம்' த³ம்பதீ - இதி த்³விப்ர - காரகஜ்ஞானவந்தம்' கரோதீதி ஸா ததா² । அபே⁴த³ஜ்ஞானவத: தத்³விபரீதஜ்ஞான - வத்த்வம்' மோஹ: தத்கரோதீதி ஸா ததா² । அத²வா, மோஹோ நாம பு³த்³தே⁴ரேகாலம் ப³னதயா தத³ன்யாவிஷயகத்வம் பரமேஶ்வரஸ்ய ஸ்வஸ்வரூபபரதே³வதாபரமான - ந்த³ஸாக்ஷாத்காரேண ஸ்தா²ணுவந்நிஶ்சலதயா உபசாரேண மோஹவத்தயா ததி³த - ரப்ரபஞ்சாகாரக்ரு'த்யாத்³யாஶ்ரயதாத³ர்ஶனேன மோஹயதீத்யுபசாரநாம । மோஹ - ய தீ வேத்யர்த²: । அந்த:புரக³தம்' ராஜானம்' ஸ்த்ரியா ஸக்தமிதிவதி³த்யர்த²: ॥

'அகடித கடனா மம மாயா துரத்யயா' என்று ஒரு வாக்கியம் இருக்கிறது. மாயையினுடைய வேலையை யாருமே அவ்வளவு எளிதாக வென்று விட முடியாது.

அப்படிப்பட்ட மாயா ஸ்வரூபிணியான பரமேஸ்வரி, காமேஸ்வரனையே மோஹிக்க செய்ய கூடியவள். அந்த பரதேவதை காமேஸ்வரனைக் காட்டிலும் வேறான வடிவத்துடன் வந்து தாம் தம்பதிகள் என்ற எண்ணம் உண்டாகும் படி செய்து அபேத ஞானம் உடைய பரமேஸ்வரனுக்கு பேத ஞானத்தை மாயா சக்தியால் ஆவரண விக்ஷேப ரூபிணியாகி அந்த மோகத்தை உண்டாக்குகின்றாள்.

அதனால் தான் சொல்வது ‘ஞானிநாம் அபி ச சேதாம்ஸி தேவி பகவதி இச் சா பலாத் ஆக்ருஷ்ய மோஹாய மஹா மாயா ப்ரயச்சதி’ அதனால் தேவி மஹாத்மியத்தில் சொல்வது மாதிரி அது ஞானியினுடைய புத்தியை கூட மோஹிக்க செய்யக்கூடியவள் பலவாக அதை ஆகர்ஷணம் செய்து மோஹத்திலே ஆழ்த்த கூடிய பரமேஸ்வரி என்று அந்த ஸர்வ சக்தி மத்வத்தை பற்றி வியந்து கூறுகிறது. ஒரு ஏக்காக்ருத சிந்தனையோடு கூடிய ஒரு மனோ வ்ருத்தியை அதற்கு விரோதமாய் திருப்ப கூடியதே மோகம் என்று பெயர். அதனால் ஆவரண ரஹிதமாய் இருக்க கூடிய பரமேஸ்வரனுக்கு பரதேவதா ஸ்வரூபம் பரமானந்த ஸாக்ஷாகாரத்திலே ஸ்தாணுவைப் போல் ஸதா நிலைத்து இருப்பதால் அவருக்கு விக்ஷேப ரூபமான பேத ஞானம் உண்டாகவே உண்டாகாது. ஜீவர்களின் போக்ய ரூப ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களிலே தான் அவர் ஆஸ்ரயமாய் இருப்பதால் காமேஸ்வரனுடைய இடத்தினிலே மோஹம் உபசாரமாய் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தப் புரத்துக்கே செல்லாத அரசனிடத்திலே ஏஷணாத்ரயம் இல்லாத அரசனிடத்திலே ஆசையை கற்பிப்பது போல் இருக்கிறது என்று ஒரு லக்ஷயாரத்தமாக கூறப்படுகிறது.

ॐ कामेश्वरविमोहिन्यै नमः ||२५३||
ஓம் காமேஸ்வர - விமோஹிந்யை நம꞉ ||253||

कामेश्वरब्रह्मविद्या | (254)
காமேஸ்வரப்³ரஹ்மவித்³யா | 254

कामेश्वरस्य तत्त्वंपदार्थसाक्षात्कारभूतेत्यर्थः, 'यः साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्म' (बृ ३०४) इति श्रुतेः ||

காமேஸ்வரஸ்ய த்தத்த்வம்பதா³ர்த²ஸாக்ஷாத்காரபூ⁴தேத்யர்த²꞉, 'ய꞉ ஸாக்ஷாத³ஷ - ரோக்ஷாத்³ப்³ரஹ்ம' (ப்³ரு' 304) இதி ஶ்ருதே꞉ ||

காமேஸ்வரன் என்று சொன்னாலே ப்ரஹ்ம வித்யா. அதாவது ‘காமானாம் ஈஸ்வர: ஸ யேவ ப்ரஹ்ம வித்யா’ என்று காமேஸ்வரராகவும் ப்ரஹ்ம வித்யா ஸ்வரூபத்தை அறிவிக்க கூடியவள்.**'यः साक्षाद्परोक्षाद्ब्रह्म' (बृ ३०४)** **'ய꞉ ஸாக்ஷாத்³த⁴ரோ - க்ஷாத்³ப்³ரஹ்ம' (ப்³ரு' 304)** என்று ப்ரும்ம ஸ்வரூபம் தன்மயமானவள் என்று இந்த இடத்திலே விளக்கப்படுகிறது.

ॐ कामेश्वरब्रह्मविद्यायै नमः ||२५४||
ஓம் காமேஸ்வரப்³ரஹ்ம - வித்³யாயை நம꞉ ||254||

कामेश्वरगृहेश्वरी | (255)
காமேஶ்வரக்^{3}ரு'ஹேஶ்வரீ | 255

गृह्यत इति ग्रहः सर्वज्ञानम् तस्य ईश्वरी विषयाधिष्ठानभूतत्वेन नियामिकेत्यर्थः । अथवा, 'गृहिणी गृहमुच्यते' इति न्यायात् कामेश्वरः गृहेश्वरः स्वस्याः अधिपतिः अस्या अस्तीति सा तथा ||

க்^{3}ரு'ஹ்யத இதி க்^{3}ரஹ: ஸர்வஜ்ஞானம் தஸ்ய ஈஶ்வரீ விஷயாதி^{4}ஷ்டா^{2}னபூ^{4}த - த்வேன நியாமிகேத்யர்த^2: | அத^{2}வா, 'க்^{3}ரு'ஹிணீ க்^{3}ரு'ஹமுச்யதே' இதி ந்யாயாத் காமேஶ்வர: க்^{3}ரு'ஹேஶ்வர: ஸ்வஸ்யா: அதி^{4}பதி: அஸ்யா அஸ்தீதி ஸா ததா^{2} ||

ஒருவன் தன்மயமாக்க கூடிய ஞானத்திற்கு கிரஹிக்க கூடிய ஞானத்திற்கு கிரஹம் என்று பெயர். ஸர்வ ஞானங்களுக்கும் அவள் க்ரஹமாய் இருந்து ஈஸ்வரியாக இருந்து அதிஷ்டானமாய் விளங்கி அனைத்திற்கும் நியாந்தாவாய் இருக்கின்றாள். காமேஸ்வரனையே தனக்கு பதியாக உடையவள் என்று அர்த்தம் இங்கே தொனிக்கிறது.

ॐ कामेश्वरगृहेश्वर्यै नमः ||२५५||
ஓம் காமேஶ்வரக்^{3}ரு'ஹேஶ்வர்யை நம: ||255||

कामेश्वराह्लादकरी कामेश्वरमहेश्वरी |
कामेश्वरी कामकोटिनिलया काङ्क्षितार्थदा ||५०||
காமேஶ்வராஹ்லாத^{3}கரீ காமேஶ்வர - மஹேஶ்வரீ |
காமேஶ்வரீ காமகோடிநிலயா காங்க்ஷிதார்த^{2}தா^{3} ||50||

कामेश्वराह्लादकरी | (256)
காமேஶ்வராஹ்லாத^{3}கரீ | 256

आह्लादः तृप्तिजन्यसुखं परमेश्वरस्य नित्यतृप्तत्वरूपा शक्तिः, परदेवतात्मकतया तं करोतीति तथा ||

ஆஹ்லாத^3: த்ரு'ப்திஜன்யஸுக^{2}ம்' பரமேஶ்வரஸ்ய நித்யத்ரு'ப்ரத்வரூபா ஶக்தி:, பரதே^{3}வதாத்மகதயா தம்' கரோதீதி ததா^{2} ||

அதாவது ஒரு திருப்தி ஏற்பட்டால் அந்த திருப்தியால் ஏற்படக்கூடிய ஆனந்தத்திற்கு 'ஆஹ்லாதம்' என்று பெயர். பரமேஸ்வரன் நித்ய த்ருப்தன். அந்த நித்ய த்ருப்தித்வம் என்பது பரமாம்பிகையான லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரியினுடைய ஸ்வரூபம். அதனால் காமேஸ்வரனை நித்ய த்ருப்தனாய் செய்யக்கூடியவள் பரதேவதை என்ற அர்த்தம் இங்கே தொனிக்கிறது.

ॐ कामेश्वराह्लादकर्यै नमः ||२५६||
ஓம் காமேஶ்வரா - ஹ்லாத^{3}கர்யை நம: ||256||

कामेश्वरमहेश्वरी | (257)
காமேஶ்வரமஹேஶ்வரீ | 257

महती च ईश्वरी निरुपाधिकैश्वर्यवती, 'महान्प्रभुर्वै पुरुषः' (श्वे. ३-१२) इति श्रुतेः। कामेश्वरस्य महदैश्वर्यम् अस्याः अस्तीति तथा, भगवतीत्यर्थः । 'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यशसः श्रियः । ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भग इतीरणा ||' 'तमीश्वराणां परमं महेश्वरम्' (श्वे. ६-७) इति श्रुतेः ||

மஹதீ ச ஈஶ்வரீ நிருபாதி⁴கைஶ்வர்யவதீ, 'மஹான்ப்ரபு⁴ர்வை புருஷ:' (ஶ்வே. 3-12) இதி ஶ்ருதே: | காமேஶ்வரஸ்ய மஹதை³ஶ்வர்யம் அஸ்யா: அஸ்தீதி ததா², ப⁴க³வதீத்யர்த²: | 'ஐஶ்வர்யஸ்ய ஸமக்³ரஸ்ய வீர்யஸ்ய யஶஸ: ஶ்ரிய: | ஜ்ஞானவை - ராக்³யயோஶ்சைவ ஷண்ணாம்' ப⁴க³ இதீரணா ||' 'தமீஶ்வராணாம்' பரமம்' மஹேஶ்வரம்' (ஶ்வே. 6-7) இதி ஶ்ருதே: ||

'மஹேஸ்வரி' என்று சொன்னால் உபாதியற்ற ஐஸ்வர்யத்தோடு கூடியவள் என்று அர்த்தம். அதாவது காமேஸ்வரனை மஹேஸ்வரனாய் செய்தவள். 'பக:' என்று சொன்னாலே ஆறு விதமான ஒரு உயர்வு கூறப்படுகிறது. 'பக: சக்தி: பகவான் காமேஷ:' என்ற ஸ்ருதிப்படி அம்பிகையே 'பக' என்னும் சொல்லுக்கு உரியவளாய் இருக்கின்றாள். **'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यशसः श्रियः । ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भग इतीरणा ||' ஐஶ்வர்யஸ்ய ஸமக்³ரஸ்ய வீர்யஸ்ய யஶஸ: ஶ்ரிய: | ஜ்ஞானவை - ராக்³யயோஶ்சைவ ஷண்ணாம்' ப⁴க³ இதீரணா ||'** என்று ஆறு விதமான ஒரு உயர்வுகள் பக என்னும் சொல்லுக்கு கூறப்படுவதற்கு உரிமையாய் இருக்க கூடியவள் பரமேஸ்வரி. **'तमीश्वराणां परमं महेश्वरम्' (श्वे. ६-७) 'தமீஶ்வராணாம்' பரமம்' மஹேஶ்வரம்' (ஶ்வே. 6-7)** என்று ஆலோசிக்க வேண்டிய வாக்கியங்களாக சாஸ்தாரத்திலே கூறப்பட்டு இருக்கின்றது.

ॐ कामेश्वरमहेश्वर्यै नमः ||२५७||
ஓம் காமேஶ்வர - மஹேஶ்வர்யை நம: ||257||

कामेश्वरी | (258)
காமேஶ்வரீ | 258

मन्मथोपासितकादिविद्यारूपेत्यर्थः ||

மன்மதோ²பாஸிதகாதி³வித்³யாரூபேத்யர்த²: ||

மன்மதனால் கூட உபாஸிக்கப்பட்ட காதி வித்யா ஸ்வரூபிணி பரமாம்பிகை.

ॐ कामेश्वर्यै नमः ||२५८||
ஓம் காமேஶ்வர்யை நம: ||258||

कामकोटिनिलया | (259)
காமகோடிநிலயா | 259

षण्णवतिपीठेषु मध्य कामकोटिः श्रीचक्रमित्यर्थः । निलयं गृहं यस्याः सा तथा ||

ஷண்ணவதிபீடே²ஷு மத்⁴ய காமகோடி: ஶ்ரீசக்ரமித்யர்த²: | நிலயம்' க்³ரு'ஹம்' யஸ் - யா: ஸா ததா² ||

'த்ரிகூட காமகோடிகா' என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் மூன்று ஸ்தானங்கள் சொல்லப்பட்டன. அந்த காமகோடி என்று சொன்னால் ஶ்ரீசக்ரம் என்று அர்த்தம். அந்த ஶ்ரீசக்ரத்தை தனது இருப்பிடமாய் உடையவள். சாஸ்திரத்திலே சொல்லியிருக்கிறது சக்தி பீடங்கள் 18, 24, 28, 51, 64,96,108 என்று பல இடங்களிலே போற்றி புகழப்படுகின்றன. அப்படி போற்றப்படும் பீடங்களிலே 106வது பீடமான காமகோடியை தன்னுடைய நிலையாய் கொண்டவள் என்று அர்த்தம்.

ॐ कामकोटिनिलयायै नमः ||२५९||
ஓம் காமகோடிநிலயாயை நம: ||259||

काङ्क्षितार्थदा | (260)
காங்க்ஷிதார்த²தா³ | 260

काङ्क्षितान् काङ्क्षाविषयीभूतान्, प्राप्तसजातीयेच्छा काङ्क्षा; तद्गोचरान् पदार्थान् ददातीति तथा । काङ्क्षिता सती उपास्यदेवता मे प्रसन्ना भूयादितीच्छया चिरकालोपासिता सती पुरुषार्थान् अप्रार्थयमानस्यापि स्वयमेव ददातीत्यर्थः ||

காங்க்ஷிதான் காங்க்ஷாவிஷயீபூ⁴தான், ப்ராப்தஸஜாதீயேச்சா² காங்க்ஷா; தத்³கோ³ - சரான் பதா³ர்தா²ன் த³தா³தீதி ததா² | காங்க்ஷிதா ஸதீ உபாஸ்யதே³வதா மே ப்ரஸ - ன்னா பூ⁴யாதி³தீச்ச²யா சிரகாலோபாஸிதா ஸதீ புருஷார்தா²ன் அப்ரார்த²யமான - ஸ்யாபி ஸ்வயமேவ த³தா³தீத்யர்த²: ||

பக்தர்களுக்கு காமதேனுவாய் இருப்பவள். பக்தர்கள் விரும்பியதை தரக் கூடியவள். பக்தர்கள் தன்னை உபாஸித்து ப்ரஸன்னமாக வேண்டும் என்று தீவிரமாய் அவர்கள் விரும்பினால் அந்த பரதேவதை தானே ப்ரத்யக்ஷமாகி தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்னும் புருஷார்த்தங்களை கொடுத்து மோக்ஷம் என்பதை அறிவிலே உதயமாக செய்யக் கூடியவள். அப்படிப்பட்ட புருஷார்த்தங்களை அவர்களுக்கு பார பக்ஷமின்றி தருபவள் என்று உபசாரமாய் கூறப்பட்டது.

ॐ कांक्षितार्थदायै नमः ||२६०||
ஓம் காங்க்ஷிதார்த²தா³யை நம: ||260||

लकारिणी लब्धरूपा लब्धधीर्लब्धवाञ्छिता |
लब्धपापमनोदूरा लब्धाहंकारदुर्गमा ||५१||
லகாரிணீ லப்³த⁴ரூபா லப்³த⁴தீ⁴ர்லப்³த⁴வாஞ்சி²தா |
லப்³த⁴பாபமனோதூ³ரா லப்³தா⁴ஹங்காரது³ர்க³மா ||51||

लकारिणी | (261)
லகாரிணீ | 261

तृतीयखण्डतृतीयवर्णत्वेन वाचकतया अस्या अस्तीति सा तथा ||

த்ரு'தீயக²ண்ட³த்ரு'தீயவர்ணத்வேன வாசகதயா அஸ்யா அஸ்தீதி ஸா ததா² ||

மூல வித்யா — அந்த வித்யாவினுடைய மூன்றாவது கூடத்திலே மூன்றாவது வர்ணத்தின் வாச்யார்த்தமாய் இருக்க கூடியவள். 'லகாரம்' என்ற மூன்றாவது அக்ஷரத்தினுடைய பீஜத்தினுடைய வாச்யார்த்தமாய் இருக்க கூடியவள் என்று அர்த்தம்.

ॐ लकारिण्यै नमः ||२६१||
ஓம் லகாரிண்யை நம꞉ ||261||

लब्धरूपा | (262)
லப்³த⁴ரூபா | 262

रूप्यते ज्ञाप्यते एभिरिति रूपाणि लक्षणानि स्वरूपतटस्थभेदेन सगुणनिर्गुणपराणि, लब्धानि यया सा तथा । रूप्यते ज्ञाप्यत इति रूपम् अर्थः, उपलक्षणं नाम्नोऽपि, लब्धे नामरूपे यया सा तथा । आदौ स्वयं मायोपाधिना शब्दार्थभावमापद्य पश्चात् व्याकरणमकरोदिति भावः ||

ரூப்யதே ஜ்ஞாப்யதே ஏபி⁴ரிதி ரூபாணி லக்ஷணானி ஸ்வரூபதடஸ்த²பே⁴தே³ன ஸகு³ணநிர்கு³ணபராணி, லப்³தா⁴னி யயா ஸா ததா² | ரூப்யதே ஜ்ஞாப்யத இதி ரூபம் அர்த²꞉, உபலக்ஷணம்' நாம்னோ(அ)பி, லப்³தே⁴ நாமரூபே யயா ஸா ததா² | ஆதௌ³ ஸ்வயம்' மாயோபாதி⁴னா ஶப்³தா³ர்த²பா⁴வமாபத்³ய பஶ்சாத் வ்யாகரணமகரோ -தி³தி பா⁴வ꞉ ||

பரதேவதை 'ஸ்ம்ரிதிம் அபோஹனம் ச' என்று தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு கொடுக்கப்பட்ட அடைமொழி போல ஞாபகத்தை உண்டு பண்ணுவதற்கு ரூபங்கள் என்று பெயர். இதற்கு லக்ஷணங்கள் என்று சாஸ்தரத்திலே வேறு ஒரு பெயர் உண்டு. 'லக்ஷணம் ஸ்ரூபம் தடஸ்தம், /ஸ்வரூபம் தடஸ்தம் லக்ஷணம்' என்று இருவகை. ஸகுணமாயும் இருக்க கூடிய, மாறக்கூடிய, அழியக் கூடிய லக்ஷணத்தை தடஸ்த லக்ஷணம் என்றும். மாறாத ஸ்வரூப லக்ஷணத்தை நிர்குண ஸ்வரூப லக்ஷணம் என்று சொல்லுவது உண்டு அல்லது ரூபத்தையும் உபலக்ஷணமாக நாமத்தையும் அடைந்தவள். ரூபமும், நாமமும் தடஸ்த லக்ஷணம் என்று சொல்லப்படுகின்றன. முதலிலே சித் ஸ்வரூபிணியாய் இருக்கும் பரமாம்பிகை மாயையை உபாதியாய் கொண்டு ஸப்த வடிவத்தைப் பெற்று, பின்னர் அர்த்த வடிவ ரூபத்தை அடைந்தாள் என்பது சாஸ்திர ப்ரஸித்தமாய் சங்கரர் கூறுகின்றார்.

ॐ लब्धरूपायै नमः ||२६२||
ஓம் லப்³த⁴ரூபாயை நம꞉ ||262||

लब्धधीः | (263)
லப்³த⁴தீ⁴꞉ | 263

निश्चयात्मिकाः सविकल्पनामकाः अन्तःकरणवृत्तयो धियः, ता उपाधित्वेन प्रतिविम्बाधिष्ठानत्वेन लब्धा यया सा तथा । वृत्त्यारूढं चैतन्यं ज्ञानमिति वा, चैतन्यव्याप्ता वृत्तिर्वेति वेदान्तसिद्धान्तः । जडानां विषयाणा ग्रहणे तादृशीनां वृत्तीनां असामर्थ्ये जगदान्ध्यप्रसङ्गेन स्वरूपचैतन्यमन्तःकरणाद्युपहितं फलचैतन्यतया प्रकाशयति । तथा च 'ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय वृत्तिव्याप्तिरिहेष्यते' इति न्यायेन लब्धा धीः तत्त्वमस्यादिमहावाक्यश्रवणजन्यवृत्तिव्याप्तिर्यया सेत्यर्थः । अथवा, धी-शब्देन सर्वज्ञत्वादिकमुच्यते, तत् लब्धं ययेति वा, 'यः सर्वज्ञः सर्ववित्' (मु. १-१) इति श्रुतेः ॥

நிஶ்சயாத்மிகாঃ ஸவிகல்பநாமகாঃ அந்தঃகரணவ்ரு'த்தயோ தி⁴யঃ, தா உபாதி⁴ - த்வேன ப்ரதிவிம்பா³தி⁴ஷ்டா²னத்வேன லப்³தா⁴ யயா ஸா ததா² | வ்ரு'த்த்யாரூட⁴ம்' சைதன்யம்' ஜ்ஞானமிதி வா, சைதன்யவ்யாப்தா வ்ரு'த்திர்வேதி வேதா³ந்தஸித்³ - தா⁴ந்தঃ | ஜடா³னாம்' விஷயாணா க்³ரஹணே தாத்³ரு'ஶீனாம்' வ்ரு'த்தீனாம்' அஸாம - ர்த்²யே ஜக³தா³ந்த்⁴யப்ரஸங்கே³ன ஸ்வரூபசைதன்யமந்தঃ கரணாத்³யுபஹிதம்' ப²ல - சைதன்யதயா ப்ரகாஶயதி | ததா² ச 'ப்³ரஹ்மண்யஜ்ஞானநாஶாய வ்ரு'த்திவ்யாப் - திரிஹேஷ்யதே' இதி ந்யாயேன லப்³தா⁴ தீ⁴ঃ தத்த்வமஸ்யாதி³மஹாவாக்யஶ்ரவண - ஜன்யவ்ரு'த்திவ்யாப்திர்யயா ஸேத்யர்த²ঃ | அத²வா, தீ⁴-ஶப்³தே³ன ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³ - கமுச்யதே, தத் லப்³த⁴ம்' யயேதி வா, 'யঃ ஸர்வஜ்ஞঃ ஸர்வவித்' (மு. 1-1) இதி ஶ்ருதேঃ ||

விகாரமற்ற அந்தக்கரண வ்ருத்தியின் நிச்சியமான வடிவத்திற்கு 'தியம் ராதி இதி தீர:' தீரர்களின் அந்தக்கரணபகுதியில் புத்தி அதில் 'புத்திஸ்த ஈஸ்வர:' என்றும் கூட கீதை கூறுகிறது. அப்படிப்பட்ட புத்திக்கு அதிஷ்டானமாய் விளங்குபவள். ஞானத்தை வ்ருத்தி ரூபமாக புத்தியிலே நாம் நிச்சயம் செய்து கொள்ளுகின்றோம். சைதன்யத்தினால் ஒளிபெறப்பட்ட வ்ருத்திக் ஞானமானது வேதாந்த சாஸ்திரத்திலே ஜீவன் முக்திக்கு அடையாளமாய் கூறப்படுகிறது. ஜடமாய் உள்ள வ்ருத்திக்கு ஜட விஷயங்களின் க்ரஹிக்கும் ஸாமர்த்தியம் இல்லை. இருப்பினும் அந்த வ்ருத்தி ஒளிபெறச் செய்வது சைதன்யஸ்வரூபமான அந்தக் காரண உபஹித சைதன்யமே பரமேஸ்வரி என்று கூறப்படுகின்றது.

'ப்ரஹ்மணி அஞ்ஞான நாஷாய வ்ருத்தி ப்ராப்தி : இஹ ஸித்யதே' என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதனால் ப்ரஹ்மனைப் பற்றி அஞ்ஞானத்தை நாசம் செய்யக்கூடிய ஸ்வரூபத்தை உடையவள். 'தத்வமஸி' முதலிய மஹா வாக்கியங்களின் ஸ்ரவணத்தாலும், மனனத்தாலும் உண்டான அகண்ட ஆகார வ்ருத்தியினால் தன்மயமாக்கப்பட்டு அடையக்கூடிய ஸ்வரூபத்தை உடையவள் என்று **'यः सर्वज्ञः सर्ववित्' (मु. १-१)** **'யঃ ஸர்வஜ்ஞঃ ஸர்வவித்'** என்று ஸ்ருதியினுடைய ஆதாரமாய் இருக்க கூடியவள் பரதேவதை.

ॐ लब्धधियै नमः ||२६३||
ஓம் லப்³த⁴தி⁴யை நமঃ ||263||

लब्धवाञ्छिता | (264)
லப்³த⁴வாஞ்சி²தா | 264

वाञ्छाया विषयीभूतं वाञ्छितम् इष्टफलमित्यर्थः । लब्धं पूर्वमेव प्राप्तं तद्ययेति तथा। आप्तकामेति यावत् ॥

வாஞ்சா²யா விஷயீபூ⁴தம்' வாஞ்சி²தம் இஷ்டப²லமித்யர்த²: | லப்³த⁴ம்' பூர்வமேவ ப்ராப்தம்' தத்³யயேதி ததா² | ஆப்தகாமேதி யாவத் ||

பரதேவதையானவள் க்ருத்ஸ்ன கர்ம க்ருத், ஸர்வ கர்ம க்ருத், ஆப்த காமேஸ்வரி எல்லாவிதமான காமங்களையும் அடைந்தவள். அதனால் அவளுக்கு இதனால் அடைய வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை என்று லப்த வாஞ்சிதாயை என்ற இந்த நாமமானது விளங்குகின்றது.

ॐ लब्धवाञ्छितायै नमः ||२६४||
ஓம் லப்³த⁴வாஞ்சி²தாயை நம: ||264||

लब्धपापमनोदूरा | (265)
லப்³த⁴பாபமனோதூ³ரா | 265

पापप्रधानानि च तानि मनोसि च पापमनांसि लब्धानि पापमनांसि यैस्ते मदा पापचिन्तका इत्यर्थः । तेषां दूरा अवेद्येत्यर्थः, 'अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्मादन्यत्रास्मात्कृताकृतात्' (कठ. २-१४) इति श्रुतेः । 'तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति' (बृ. ४-४) इति श्रुत्या विहितानां तत्तद्वर्णाश्रमधर्माणामीश्वरार्पणबुद्ध्या क्रियमाणानामात्मज्ञानसाधनतया श्रूयमाणत्वात् तदन्येषां दुःखप्राप्तिसाधनत्वेन पापवासनाप्रधानत्वेन दुंरधिगमेत्यर्थः ||

பாபப்ரதா⁴னானி ச தானி மனோஸி ச பாபமனாம்'ஸி லப்³தா⁴னி பாபமனாம்'ஸி யைஸ்தே மதா³ பாபசிந்தகா இத்யர்த²: | தேஷாம்' தூ³ரா அவேத்³யேத்யர்த²:, 'அன்ய - த்ர த⁴ர்மாத³ன்யத்ராத⁴ர்மாத³ன்யத்ராஸ்மாத்க்ரு'தாக்ரு'தாத்' (கட². 2-14) இதி ஶ்ருதே: | 'தமேதம்' வேதா³னுவசனேன ப்³ராஹ்மணா விவிதி³ஷந்தி' (ப்³ரு'. 4-4) இதி ஶ்ருத்யா விஹிதானாம்' தத்தத்³வர்ணாஶ்ரமத⁴ர்மாணாமீஶ்வரார்பணபு³த்³த்⁴யா க்ரியமாணா - நாமாத்மஜ்ஞானஸாத⁴னதயா ஶ்ரூயமாணத்வாத் தத³ன்யேஷாம்' து³:க²ப்ராப்தி - ஸாத⁴னத்வேன பாபவாஸனாப்ரதா⁴னத்வேன து³ம்'ரதி⁴க³மேத்யர்த²: ||

'லப்தபாபம்' – அந்த காரணத்திலே பாபத்தை நாம் பெற்று இருந்தாலும் அந்த பாப மனத்திற்கு (மலினமான மனத்திற்கு) அந்த அம்மனத்தை உடைய அதமமான அதிகாரிகளுக்கு வெகு தூரமானவள். 'தூராத் ஸுதூரே தத்இஹ அந்திகேச' அறியாதவரக்ளுக்கு வெகு தூரமாயும், அறிஞர்களுக்கு தன் ஸ்வரூபமாயும் இருப்பவள். என்றுமே அப்படிப்பட்ட மலினமான அதிகாரிகளுக்கு பரதேவதை அடைய முடியாதவள் என்று கருத்து.

'अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्मादन्यत्रास्मात्कृताकृतात्' (कठ. २-१४) 'तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति' (बृ. ४-४) 'அன்யத்ர த⁴ர்மாத³ன்யத்ராத⁴ர்மாத³ன்யத்ராஸ்மாத்க்ரு'தாக்ரு' - தாத்' (கட². 2-14), 'தமேதம்' வேதா³னுவசனேன ப்³ராஹ்மணா விவிதி³ஷந்தி' (ப்³ரு'. 4-4) என்ற வாக்கியங்களின் படி வர்ணாஸ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான கர்மாக்களை செய்து. ஈச்வரார்ப்பண புத்தியோடு செய்து சித்த ஸுத்தியை அடைந்து

மனத்திலுள்ள மலத்தை களைந்து அதன் மூலமாய் (சி த்த ஸுத்தி துவாரத்தின் மூலமாய்) ஆத்ம ஞானம் பெற்று, அதன் பிறகு ஸ்வரூப ஸித்தி ஒரு ஒரு ஜீவனுக்கும் ஏற்படுகிறது. இதற்கு மாறாக ஸகாமமாய் செய்யப் படுமேயானால் அந்த காரியம் அனைத்தும் துக்க ப்ராப்திக்கு ஸாதகமாய் பாப வாசனையை அதிகப்படுத்தி ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிய விடாமல் செய்து பிறவியிலே ஆழ்த்துகின்றது என்று இந்த நாமம் குறிப்பிடுகிறது.

ॐ लब्धपापमनोदूरायै नमः ||२६५||
ஓம் லப்³த⁴பாபமநோ - தூ³ராயை நம: ||265||

लब्धाहंकारदुर्गमा | (266)
லப்³தா⁴ஹங்காரது³ர்க³மா | 266

अहंकारोऽभिमानः उपलक्षणं तत्कार्याणामासुरसंपत्तिविशेषाणाम् । लब्धः अहंकारः राजसताम - सात्मकः यैस्तैः दुःखेनाप्यधिकप्रयत्नेन क्रियमाणसाधनकलापेन अधिगन्तुं ज्ञातुमशक्या । सत्त्वगुणाभावे देहेन्द्रियादौ सुखप्रकाशाव्याप्तौ मनःस्थैर्याभावन रजसः प्रवर्तकस्य विक्षेपकस्य तमसश्चावरणप्रधानस्य विवेकज्ञानप्रतिबन्धकस्य निद्रालस्यादिसमुद्भवस्य कार्येण जामित्वादिरूपेण श्रेयोमार्गसाधनानुष्ठाने गुरुवेदयोः श्रद्धाक्षये बाह्यविषयसंपादनव्यग्रे मनसि लाभालाभहेतुकहर्षशोकजन्यरागद्वेषपरतन्त्रे अनात्म - ज्ञासुरसंपत्तिमतां चित्त न भातीत्याशयः । प्रत्युन जननमरणप्रवाहरूपसंसारमेवानुभवन्ति, 'तानहं द्विषतः क्रूरान्' (गी. १६-१९) इति भगवद्वचनात् । अतो निरभिमानपुरुषेण स्वाभीष्टलाभाय चित्ते सदा चिन्तनीयेत्यर्थः । 'यतयः शुद्धसत्त्वाः' (मु. ३-२) इत्यादिप्रमाणेभ्य इति द्रष्टव्यम् ||

அஹங்காரோ(அ)பி⁴மான: உபலக்ஷணம்’ தத்கார்யாணாமாஸுரஸம்பத்திவிஶே - ஷாணாம் | லப்³த⁴: அஹங்கார: ராஜஸதாமஸாத்மக: யைஸ்தை: து³:கே²னாப்யதி⁴க - ப்ரயத்னேன க்ரியமாணஸாத⁴னகலாபேன அதி⁴க³ந்தும்’ ஜ்ஞாதுமஶக்யா | ஸத்த்வ - கு³ணாபா⁴வே தே³ஹேந்த்³ரியாதௌ³ ஸுக²ப்ரகாஶாவ்யாப்தௌ மன:ஸ்தை²ர்யா - பா⁴வன ரஜஸ: ப்ரவர்தகஸ்ய விக்ஷேபகஸ்ய தமஸஶ்சாவரணப்ரதா⁴னஸ்ய விவேகஜ் - ஞானப்ரதிப³ந்த⁴கஸ்ய நித்³ராளஸ்யாதி³ஸமுத்³ப⁴வஸ்ய கார்யேண ஜாமித்வா - தி³ரூபேண ஶ்ரேயோமார்க³ஸாத⁴னானுஷ்டா²னே கு³ருவேத³யோ: ஶ்ரத்³வாக்ஷயே பா³ஹ்யவிஷயஸம்பாத³நவ்யக்³ரே மனஸி லாபா⁴லாப⁴ஹேதுகஹர்ஷஶோகஜன் - யராக³த்³வேஷபரதந்த்ரே அனாத்மஜ்ஞாஸுரஸம்பத்திமதாம்’ சித்த ந பா⁴தீத்யாஶய: | ப்ரத்யுன ஜனனமரணப்ரவாஹரூபஸம்’ஸாரமேவானுப⁴வந்தி, 'தானஹம்' த்³விஷத: க்ரூரான்' (கீ³. 16-19) இதி ப⁴க³வத்³வசனாத் | அதோ நிரபி⁴மானபுருஷேண ஸ்வாபீ⁴ஷ்ட - லாபா⁴ய சித்தே ஸதா³ சிந்தனீயேத்யர்த²: | 'யதய: ஶுத்³த⁴ஸத்த்வா:' (மு. 3-2) இத்யா - தி³ப்ரமாணேப்⁴ய இதி த்³ரஷ்டவ்யம் ||

‘அஹங்காரம்’ என்பது என்ன என்றால் (claiming ego) அனாத்மாவை ஆத்மா என்று அறிவது. அதனால் ஏற்படக்கூடிய அபிமானம். தேஹாத்ம புத்தி. இது ‘நைஸர்கிக: அயம் அத்யாஸ:’ என்று ப்ரஹ்ம ஸூத்திரதத்திலே குறிப்பிட்ட படி, ஆதியில் இருந்து அனாதியாக இந்த அத்யாஸம் இருக்கிறது. இது அவித்யாவினால் உண்டாவது. அஹங்காரம் என்பதினுடைய உபலக்ஷணமாக எல்லா விதமான அஸுர ஸம்பத்துக்களும் ஜீவனுக்கு ஏற்படுகின்றன. காமக்ரோதாதிகள் அவனிடத்திலே வேண்டும் அளவுக்கு வந்து சேருகின்றது. இத்தகைய ராஜஸ,

தாமஸ குணங்களை ப்ரதானமாக கொண்ட ஜீவன், அஹங்காரி எத்தகைய கஷ்டமான உபாஸனைகளை அப்யஸிப்பினும் பரதேவதையை அடைய முடியாத ஸ்வரூபத்தை உடையவள்.

அஹங்காரம் உடையவரக்ளுக்கு ஸத்வ குணம் இல்லாமையால். தேகம், இந்திரியம், மனம் முதலியவற்றிற்கு ஸுகம், விவேகம், சீரியம் (தைர்யம்) முதலியன கிட்டவே கிட்டாது. விக்ஷேப சக்தியின் ப்ரதானமாக ரஜோ குணத்தின் வெளிப்பாடும், தமோ குணத்தின் வழியாக ஆவரண சக்தியும் வெளிப்பட்டு அவர்களுக்கு விவேக விஞ்ஞானத்திற்கு தடை ஏற்படுகின்றது. நித்ரா, ஆலஸ்யம், குரு, வேதம் முதலியவற்றில் ஸ்ரத்தை இன்மை, விருப்பு வெறுப்புக்களால் அடையும் ஸுக, துக்க அனுபவம் முதலிய ஆஸுர ஸம்பத்துக்கள் அஹங்காரம் உடையவர்களிடத்திலே வெகுவாய் காணப்படுகிறது. இத்தகைய சித்த வ்ருத்தியினால் பரதேவதை தன்மயம் ஆக மாட்டாள் (தன்னை வெளிப்படுத்த மாட்டாள்). ஜனன மரண ப்ரவாக ரூப ஸம்ஸாரமோ அவர்களுக்கு ஸித்தி ஆகிறது. **'तानहं द्विषतः क्रूरान्' (गी. १६-१९) 'தானஹம்' த்³விஷத: க்ரூரான்' (கீ³. 16-19)** என்பது பகவானுடைய வாக்கு. அபிமானமற்ற உத்தம புருஷர்களால் ஆத்ம லாபத்தின் பொருட்டு ஸுத்த ஸத்வ ப்ரதான சித்தத்தில் சதா பாவிக்க படக்கூடிய பரதேவதை அஞ்ஞானிகளுக்கு கிட்ட மாட்டாள். **'यतयः शुद्धसत्त्वाः' (मु. ३-२) 'யதய: ஶுத்³த⁴ஸத்த்வா:' (மு. 3-2)** என்ற ஸ்ருதியானது ஸித்த ஸுத்தி அடைந்தவர்களுக்கு 'ததிக அந்திகேச' என்ற வாக்கியமானது பொருத்தமாக இருக்கிறது.

ॐ लब्धाहंकारदुर्गमायै नमः ||२६६||
ஓம் லப்³தா⁴ஹங்கார - து³ர்க³மாயை நம: ||266||

लब्धशक्तिर्लब्धदेहा लब्धैश्वर्यसमुन्नतिः ।
लब्धवृद्धिर्लब्धलीला लब्धयौवनशालिनी ||५२||
லப்³த⁴ஶக்திர்லப்³த⁴தே³ஹா லப்³தை⁴ஶ்வர்யமமுந்நதி: |
லப்³த⁴வ்ரு'த்³தி⁴ர்லப்³த⁴லீலா லப்³த⁴யௌவனஶாலினீ ||52||

लब्धशक्तिः | (267)
லப்³த⁴ஶக்தி: | 267

लब्धा शक्तिः सकलसामर्थ्यहेतुभूता मायात्मिका यया सा तथा, 'ते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढाम्' (श्वे. १-३) इति श्रुतेः ||

லப்³தா⁴ ஶக்தி: ஸகலஸாமர்த்²யஹேதுபூ⁴தா மாயாத்மிகா யயா ஸா ததா², 'தே த்⁴யானயோகா³னுக³தா அபஶ்யன் தே³வாத்மஶக்திம்' ஸ்வகு³ணைர்னிகூ³டா⁴ம்' (ஶ்வே. 1-3) இதி ஶ்ருதே: ||

ஸகல விதமான விபூதிகளை (ஸாமர்த்தியங்களை) உடையதும், ஸம்பவிக்க கூடாத ஸம்பவிக்க கூடியதாக செய்யக்கூடியதுமான 'அகடித கடனா படீயசி மம மாயா' என்பவள் **'ते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढाम्' (श्वे. १-३) 'தே**

த்⁴யானயோகா³னுக³தா அபஶ்யன் தே³வாத்மஶக்திம்' ஸ்வகு³ணைர்னி - கூ³டா⁴ம்' (ஶ்வே. 1-3) என்று த்யானத்தினாலும், ஞானத்தினாலும், கர்மயோகத்தினாலும் பரமேஸ்வரனின் ஸ்வரூபத்தை ஜீவர்கள் அறிய முடியும் என்று கூறுகிறது. கூடமான அந்த ஸ்வரூபம் ஸித்த சுத்தத்தின் மூலமாக தான் அறியப்பட முடியும்.

ॐ लब्धशक्त्यै नमः ||२६७||
ஓம் லப்³த⁴ஶக்த்யை நம: ||267||

लब्धदेहा | (268)
லப்³த⁴தே³ஹா | 268

लब्धः देहः विग्रहः यया सा तथा । स्वेच्छावलम्बितमूर्तिः घृतकाठिन्यन्यायेन जीवत्वाभावेन कर्माधी - नत्वाभावात् । तथा च सति अध्यस्तमायाशक्तेः भेदकत्वस्वाभाव्येन 'पतिश्च पत्नी चाभवताम्' (बृ. १-४) इति श्रुत्या च दंपतिमूर्तिमती बभूवेत्यभिप्रायः ||

லப்³த⁴: தே³ஹ: விக்³ரஹ: யயா ஸா ததா² | ஸ்வேச்சா²வலம்பி³தமூர்தி: க்⁴ரு'தகாடி²ன் - யந்யாயேன ஜீவத்வாபா⁴வேன கர்மாதீ⁴னத்வாபா⁴வாத் | ததா² ச ஸதி அத்⁴யஸ்த - மாயாஶக்தே: பே⁴த³கத்வஸ்வாபா⁴வ்யேன 'பதிஶ்ச பத்னீ சாப⁴வதாம்' (ப்³ரு'. 1-4) இதி ஶ்ருத்யா ச த³ம்பதிமூர்திமதீ ப³பூ⁴வேத்யபி⁴ப்ராய: ||

ஜீவர்களுக்கு கர்மத்தினாலே ஸரீரம் கிடைக்கிறது. பரமேஸ்வரி தனது இச்சையினால் 'யதா யதா ஹி தர்மஸ்ச... ஸிதாம்யஹம்' என்று தானே தனது இச்சையினால் அவள் ஸரீரத்தை அடைந்தவள். இந்த ஸரீரமானது பௌதிக ஸரீரம் அல்ல, அபௌதிக ஸரீரம். கர்மகாரணங்களால் ஜீவர்கள் அடையும் ஸரீரம் போல 'அஸ்தி ஜாயதே வர்த்ததே விபரிணமதே.... வினஷ்யதி' என்று விகாரங்களுக்கு உட்படாத ஸரீரம். அது லீலா மானுஷ ஸரீரம் என்று ப்ரமாணப்படி, அது தானே எடுத்துக் கொண்ட ஸரீரமாகவும். ஆனாலும் தன்னிடத்திலிருந்து தோற்றுவித்த மாயா சக்தியினால் **'पतिश्च पत्नी चाभवताम्' (बृ. १-४) 'பதிஶ்ச பத்னீ சாப⁴வதாம்' (ப்³ரு'. 1-4)** என்ற ஸ்ருதிப்படி தம்பதிகளின் ஸ்வரூபத்தை (ஸரீரத்தை) அடைந்ததாக கற்பனையாக கூறப்படுகிறது.

ॐ लब्धदेहायै नमः ||२६८||
ஓம் லப்³த⁴தே³ஹாயை நம: ||268||

लब्धैश्वर्यसमुन्नतिः | (269)
லப்³தை⁴ஶ்வர்யஸமுந்நதி: | 269

ऐश्वर्याणां समुन्नतिः आधिक्यं पर्यवसानमित्यर्थः, लब्धा ऐश्वर्यसमुन्नतिः यया सा तथा, 'तमीश्वराणां परमं महेश्वरम' (श्वे. ६-७) इति श्रुतेः, 'नान्तोऽस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परंतप' (गी. १०-४०) इति स्मृतेश्च । 'एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एषोऽन्तर्याम्येष योनिः सर्वस्य' (माण्डू) इति श्रुतौ निरुपाधिकमहैश्वर्यसंपत्तेः तदुपासकानामगस्त्यादिमहर्षीणां दर्शनात् तदीयमहैश्वर्यस्य निरवधिकत्वमिति किमु वक्तव्यमिति ज्ञायते इत्यभिप्रायः ||

ஐஶ்வர்யாணாம்' ஸமுன்னதிः ஆதி⁴க்யம்' பர்யவஸானமித்யர்த²ः, லப்³தா⁴ ஐஶ்வ - ர்யஸமுன்னதிः யயா ஸா ததா², 'தமீஶ்வராணாம்' பரமம்' மஹேஶ்வரம' (ஶ்வே. 6-7) இதி ஶ்ருதேः, 'நாந்தோ(அ)ஸ்தி மம தி³வ்யானாம்' விபூ⁴தீனாம்' பரந்தப' (கீ³. 10-40) இதி ஸ்ம்ரு'தேஶ்ச | 'ஏஷ ஸர்வேஶ்வர ஏஷ ஸர்வஜ்ஞ ஏஷோ(அ)ந்தர்யாம்யேஷ யோனிः ஸர்வஸ்ய' (மாண்டூ³) இதி ஶ்ருதௌ நிருபாதி⁴கமஹைஶ்வர்யஸம்பத்தேः தது³பாஸ - காநாமக³ஸ்த்யாதி³மஹர்ஷீணாம்' த³ர்ஶனாத் ததீ³யமஹைஶ்வர்யஸ்ய நிரவதி⁴க - த்வமிதி கிமு வக்தவ்யமிதி ஜ்ஞாயதே இத்யபி⁴ப்ராயः ||

ஐஸ்வர்யங்களின் ஆதிக்கத்தின் முடியை அடைந்தவள். **'तमीश्वराणां परमं महेश्वरम' (श्वे. ६-७), 'नान्तोऽस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परंतप' (गी. १०-४०)** **தமீஶ்வராணாம்' பரமம்' மஹேஶ்வரம' (ஶ்வே. 6-7), 'நாந்தோ(அ)ஸ்தி மம தி³வ்யானாம்' விபூ⁴தீனாம்' பரந்தப' (கீ³. 10-40)** என்ற வாக்கியங்கள் **'एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एषोऽन्तर्याम्येष योनिः सर्वस्य' (माण्डू)** **'ஏஷ ஸர்வேஶ்வர ஏஷ ஸர்வஜ்ஞ ஏஷோ(அ)ந்தர்யாம்யேஷ யோனிः ஸர்வஸ்ய' (மாண்டூ³)** என்று ஸ்ருதி வாக்கியத்தின் படி உபாதியற்ற சைதன்யமே மஹத்தானது அதுவே ஐஸ்வர்யமாகிறது. இத்தகைய மஹத் ஐஸ்வரியம் வித்யோபாஸகர்களான பல முனிவர்களால் அகத்தியர், ஹயக்ரீவர் போன்ற மஹரிஷிகளிடத்திலே காணப்படுவதால், பரதேவதையினுடைய ஐஸ்வர்ய ஆதிக்கத்தை பற்றி (வ்யாப்தத்தை பற்றி) சொல்லவும் வேண்டுமோ என்று பகவான் சங்கரர் ஸ்லாகிக்கின்றார்.

ॐ लब्धैश्वर्यसमुन्नत्यै नमः ||२६९||
ஓம் லப்³தை⁴ஶ்வர்ய - ஸமுந்நத்யை நமः ||269||

लब्धवृद्धिः | (270)
லப்³த⁴வ்ரு'த்³தி⁴ः | 270

वृद्धिर्नाम व्याप्तिः परिपूर्णतेत्यर्थः, अवयवोपचयात्मका न, तस्याः कर्मजन्यत्वेन विनाशहेतुत्वात, 'स वा एष महानज आत्मा न वर्धते कर्मणा' (बृ. ४-४) इति श्रुतिवचनात्, 'निष्क्रियं निष्कलम्' (श्वे. ६-१९) इति अवयवमात्रनिषेधाच्च, तथा च लब्धा वृद्धिः सर्वव्यापकता स्वस्वरूपैव सती उपाधिभिर्जन्यैस्त - दाश्रयभूतैः अभिव्यज्यते; न त्वविद्यमानारोपिता इति निष्कर्षार्थः ||

வ்ரு'த்³தி⁴ர்நாம வ்யாப்திः பரிபூர்ணதேத்யர்த²ः, அவயவோபசயாத்மகா ந, தஸ்யாः கர்மஜன்யத்வேன விநாஶஹேதுத்வாத, 'ஸ வா ஏஷ மஹானஜ ஆத்மா ந வர்த⁴தே கர்மணா' (ப்³ரு'. 4-4) இதி ஶ்ருதிவசனாத், 'நிஷ்க்ரியம்' நிஷ்களம்' (ஶ்வே. 6-19) இதி அவயவமாத்ரநிஷேதா⁴ச்ச, ததா² ச லப்³தா⁴ வ்ரு'த்³தி⁴ः ஸர்வவ்யாபகதா ஸ்வஸ்வ - ரூபைவ ஸதீ உபாதி⁴பி⁴ர்ஜன்யைஸ்ததா³ஶ்ரயபூ⁴தைः அபி⁴வ்யஜ்யதே; ந த்வவித்³ய - மானாரோபிதா இதி நிஷ்கர்ஷார்த²ः ||

வ்ருத்தி என்பது 'வ்ருத்திः: ஆத்ஐச் என்று பாணினி சொன்ன மாதிரி வ்ருத்தி வ்யாபகத்தை குறிக்கிறது. அதாவது பூர்ணமாகும். கர்மஜன்யமான அவயவயங்களுக்கு வளர்ச்சி உண்டு. தோய்வு உண்டு, நாசம் உண்டு. அத்தகைய வ்யாபகமானவற்றிற்கு அப்படிப்பட்ட விகாரங்கள் கிடையாது. பரி பூர்ண பூமஸ்வரூபமாய் விளங்கக்கூடியவள் என்று இருக்கிறது. **'स वा एष महानज आत्मा न वर्धते कर्मणा' (बृ. ४-४)** **'ஸ வா ஏஷ மஹானஜ ஆத்மா ந வர்த⁴தே கர்மணா' (ப்³ரு'. 4-4)**

அதனால் அது கர்மத்தாலோ, செயல்களாலோ அது வளர்ச்சி அடைவதும் கிடையாது, தோய்வு அடைவதும் கிடையாது. 'ந வ்ருத்திம் ஆஸீத் ' என்று அர்த்தம். 'ந க்ஷயம் ஆஸீத் '. **'निष्क्रियं निष्कलम्' (श्वे. ६-१९) 'நிஷ்க்ரியம்' நிஷ்களம்' (ஶ்வே. 6-19)** என்ற ஸ்ருதிப்படி பரதேவதைக்கு அவயவங்கள் நிஷேதிக்கப் படுகின்றன. இதனால் ஜன்ம நாஸ ரஹிதம் பூமாஸ்வரூபிணி பரதேவதை என்பது இதனுடைய பொருள். இத்தகைய வ்யாபக ஸ்வரூபமானது ஜன்யமாகவும் தன்னை ஆஸ்ரயித்தநதாகவும் உள்ள எல்லா உபாதிகளுக்கும் அதிஷ்டானமாய் இருந்து கொண்டு அறியப்படுகின்றது 'மித்யா ஆத்ம ப்ரகாஷனாய' என்ற வாக்கியத்தின் பொருள்.

ॐ लब्धवृद्ध्यै नमः ||२७०||
ஓம் லப்³த⁴வ்ரு'த்³த்⁴யை நம: ||270||

लब्धलीला | (271)
லப்³த⁴லீலா | 271

लीलाः अन्यप्रयोजनार्थव्यापाराः स्वहर्षमात्रहेतुका वा | तत्तत्कालोचितशृङ्गारादिनवरसाङ्गीकारसमये तदुचितभङ्गीविशेषा वा लब्धा यया सा तथा ||

லீலா: அன்யப்ரயோஜனார்த²வ்யாபாரா: ஸ்வஹர்ஷமாத்ரஹேதுகா வா | தத்தத் - காலோசிதஶ்ரு'ங்கா³ராதி³னவரஸாங்கீ³காரஸமயே தது³சிதப⁴ங்கீ³விஶேஷா வா லப்³தா⁴ யயா ஸா ததா² ||

லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி இதர ஜீவர்களின் ப்ரயோ ஜனத்தின் பொருட்டோ அல்லது தனது சந்தோஷத்தின் பொருட்டோ ஆலோசித்து செய்யக்கூடிய காரியங்களுக்கு லீலா என்று பெயர். அதாவது லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி 'ஸ்ருங்காராதி, – நவரஸங்களோடு கூடிய லீலைகளை உடையவள் அல்லது லீலைகளை செய்பவள் என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ॐ लब्धलीलायै नमः ||२७१||
ஓம் லப்³த⁴லீலாயை நம: ||271||

लब्धयौवनशालिनी | (272)
லப்³த⁴யௌவனஶாலினீ | 272

अस्तित्वजननवर्धनभावविकारावस्था बाल्यं: परिणामः अपक्षयो नाशः उत्तरावस्था जरा, देहाभावेन तदुभयनिषेधे अर्थाद्यौवनम्, यौति गच्छतीति युवा दृढबलवीर्यः, तस्य भावः यौवनं तदुभयवयोऽवस्था - राहित्येनैकस्वरूपता, तल्लब्धं प्राप्तं यौवनं यया सा तथा, 'अजरोऽमृतोऽभयो ब्रह्म' (बृ ४-४) इति श्रुतेः सर्वदा एकप्रकारस्वरूपवतीति भावः ||

அஸ்தித்வஜனனவர்த⁴னபா⁴வவிகாராவஸ்தா² பா³ல்யம்': பரிணாம: அபக்ஷயோ நாஶ: உத்தராவஸ்தா² ஜரா, தே³ஹாபா⁴வேன தது³ப⁴யநிஷேதே⁴ அர்தா²த்³யௌ -

வனம், யௌதி க³ச்ச²தீதி யுவா த்³ரு’ட⁴ப³லவீர்ய:, தஸ்ய பா⁴வ: யௌவனம்’ தது³ப⁴யவ - யோ(அ)வத்தா²ராஹித்யேனைகஸ்வரூபதா, தல்லப்³த⁴ம்’ ப்ராப்தம்’ யௌவனம்’ யயா ஸா ததா², 'அஜரோ(அ)ம்ரு’தோ(அ)ப⁴யோ ப்³ரஹ்ம' (ப்³ரு’ 4-4) இதி ஶ்ருதே: ஸர் - வதா³ ஏகப்ரகாரஸ்வரூபவதீதி பா⁴வ: ||

‘யௌவன ஷாலினி’ என்று சொன்னாலே தக்ஷிணாமூர்த்தியை ‘யுவானம்’ என்று சொல்வது போல. வடிவனைத்தையும் தந்த வடிவற்ற வன்பொருளுக்கு ‘காலாதீதம்’ என்று பெயர். அப்படிப்பட்ட காலாதீதம். ப்ரஹ்ம அபின்ன பரதேவதைக்கு அவயவம் போன்ற ஸரீரம் இல்லமால் இருப்பதினாலே ‘அஸ்தி, ஜாயதே வர்த்ததே, விபரிணமதே அபக்ஷீயதே, விநஷ்யதி என்று சொல்லக்கூடிய ஆறு விகாரங்கள் கிடையாது. எப்பொழுதும் நித்ய யௌவனத்துடன் விளங்க கூடியவள் காமேஸ்வரி (காலாதீதமாய்) இருக்க கூடியவள். **'अजरोऽमृतोऽभयो ब्रह्म' (बृ ४-४) 'அஜரோ(அ)ம்ரு’தோ(அ)ப⁴யோ ப்³ரஹ்ம' (ப்³ரு’ 4-4)** என்ற ஸ்வரூபத்தை உடையவள் என்று லப்த யௌவன ஷாலினி என்ற இந்த நாமமானது குறிப்பிடப்படுகிறது.

ॐ लब्धयौवनशालिन्यै नमः ||२७२||

ஓம் லப்³த⁴யௌவன - ஶாலிந்யை நம: ||272||

लब्धातिशयसर्वाङ्गसौन्दर्या लब्धविभ्रमा |
लब्धरागा लब्धपतिर्लब्धनानागमस्थितिः ||५३||

லப்³தா⁴திஶயஸர்வாங்க³ஸௌந்த³ர்யா லப்³த⁴விப்⁴ரமா |
லப்³த⁴ராகா³ லப்³த⁴பதிர்லப்³த⁴நாநாக³மஸ்தி²தி: ||53||

लब्धातिशयसर्वाङ्गसौन्दर्या | (273)
லப்³தா⁴திஶயஸர்வாங்க³ஸௌந்த³ர்யா | 273

सुन्दरो रुचिरः तस्य भावः सौन्दर्यम्, अवयवानाम् सर्वेषां सौन्दर्यमतिशायि सर्वाङ्गेषु सर्वावयवेषु लब्धं यया सा तथा, यथाशास्त्रोक्तावयवविन्यासविशेषत्वेन सर्वमनोहरमूर्तिमतीत्यर्थः, 'न तस्य प्रतिमास्ति' (श्वे. ४-१९) इति श्रुतेः ॥

ஸுந்த³ரோ ருசிர: தஸ்ய பா⁴வ: ஸௌந்த³ர்யம், அவயவானாம் ஸர்வேஷாம்’ ஸௌந்த³ர்யமதிஶாயி ஸர்வாங்கே³ஷு ஸர்வாவயவேஷு லப்³த⁴ம்’ யயா ஸா ததா², யதா²ஶாஸ்த்ரோக்தாவயவவிந் யாஸவிஶேஷத்வேன ஸர்வமனோஹரமூர்திமதீத் - யர்த²: , 'ந தஸ்ய ப்ரதிமாஸ்தி' (ஶ்வே. 4-19) இதி ஶ்ருதே: ||

‘ஸௌந்தர்யம்’ என்பது தேஜஸின் ஒரு அம்சம். அதாவது அழகு, வசீகரம் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதனால் வசீகரத்தினுடைய பாவம், ஸுந்தரத்தினுடைய பாவம் ஸௌந்தர்யம். ஸாமுத்ரிகா சாஸ்திர லக்ஷணத்தின் படி பரதேவதையினுடைய அங்க அடையாளங்கள் அனைத்தும் (அங்கங்கள் அனைத்தும்) செதுக்கியது போல் அமைய பெற்று இருப்பதால் மிக்க அழகோடு கூடியவள். வசீகர வதனத்தையும், ஸரீரத்தையும் உடையவள். **'न तस्य प्रतिमास्ति' (श्वे. ४-१९) 'ந தஸ்ய ப்ரதிமாஸ்தி' (ஶ்வே. 4-19)** என்ற ஸ்ருதிப்படி அவளுக்கு உவமையாக

கூறக்கூடியது வேறு ஒன்றும் கிடையாது. இரண்டற்ற மெய்ப்பொருளாய், 'இரண்டற்ற ஏகம் அத்விதீயம்' என்ற மெய்ப்பொருளாய் இருக்க கூடியதாம்.

ॐ लब्धातिशयसर्वाङ्गसौन्दर्यायै नमः ||२७३||
ஓம் லப்³தா⁴திஶய - ஸர்வாங்க³ஸௌந்த³ர்யாயை நமः ||273||

लब्धविभ्रमा | (274)
லப்³த⁴விப்⁴ரமா | 274

विभ्रमो बालक्रीडा लब्धा यया सा तथा, सर्वात्मकतया सर्वकर्तृत्वादिति भावः ||

விப்⁴ரமோ பா³லக்ரீடா³ லப்³தா⁴ யயா ஸா ததா², ஸர்வாத்மகதயா ஸர்வகர்த்ரு'த் - வாதி³தி பா⁴வः ||

ஸ'ர்வாத்மிகா' — 'ஸர்வ பூதஸ் ஸ்திதம் யோமாம்' என்று க்ஷேத்ரக்ஞ ஸ்வரூபமாய் இருப்பதினாலே பரதேவதையினுடைய ஸர்வ கர்த்ருத்வம், ஸர்வ க்ரீடாத்வம் போல் இருக்கிறது. அது விளையாட்டு போல் இருக்கிறது. குழந்தைகள் விளையாடுவது போல ஸ்ருஷ்டி முதலிய எல்லா விதமான காரியங்களையும் மாயா காரியமாக பரதேவதை செய்கின்றாள் என்ற கருத்து இந்த நாமத்திலே வெளிப்படுகின்றது.

ॐ लब्धविभ्रमायै नमः ||२७४||
ஓம் லப்³த⁴விப்⁴ரமாயை நமः ||274|

लब्धरागा | (275)
லப்³த⁴ராகா³ | 275

लब्धः सजातीयो रागः कामः, 'सोऽकामयत' (तै. २-६) इति श्रुत्या जगत्सर्जनस्य कामनापूर्वकत्व - प्रतिपादनात् ; लब्धो रागो यथा सा तथा इत्यर्थः ||

லப்³த⁴ः ஸஜாதீயோ ராக³ः காமः, 'ஸோ(அ)காமயத' (தை. 2-6) இதி ஶ்ருத்யா ஜக³த்ஸர் - ஜனஸ்ய காமனாபூர்வகத்வப்ரதிபாத³னாத் ; லப்³தோ⁴ ராகோ³ யதா² ஸா ததா² இத்யர்த²ः ||

'ரஞ்சநாதமிகா ராகம்' —- 'ராகம்' என்றால் ஆசை என்று பேர். 'பஷ்யதி இச்சதி யததே' என்று அடிப்படையான சாஸ்திர வாக்கியங்கள். அதாவது ஒரே order of reality இல் இருக்கக்கூடிய விஷயங்களுக்கு ஆசைப்படுவது ராகம் என்று பெயர். **'सोऽकामयत' (तै. २-६) 'ஸோ(அ)காமயத' (தை. 2-6)** அப்படின்னு அந்த ஸ்ருஷ்டியானது ஏன் ஏற்பட்டது என்று கேட்டால், அது ராகத்தினால் (ஆசையினால்) ஏற்பட்டது. அதனால் இப்படிப்பட்ட ராகம் யாரால் அடைய பெற்று உள்ளதோ அவள் லப்தம் ராகம் யஸ்ய. அதனால் 'லப்த: ராகா யஸ்யாஹா ஸா' என்று இதை பகுவ்ரீயாக பார்க்கலாம்.

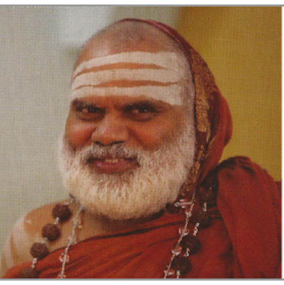

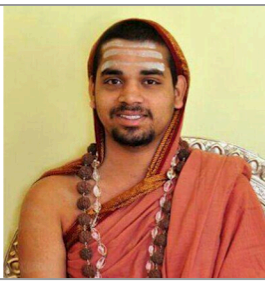

ॐ लब्धरागायै नमः ||२७५||
ஓம் லப்3த4ராகா3யை நமः ||275||

लब्धपतिः | (276)
லப்3த4பதிः | 276

लब्धः स्वेच्छयैव स्वयंवरे पतिः कामेश्वरो यया सा तथा ||
லப்3த4ः ஸ்வேச்ச2யைவ ஸ்வயம்'வரே பதிः காமேஶ்வரோ யயா ஸா ததா2 ||

'பதி' என்றால் கணவன் என்று அர்த்தம். 'ஸஹதர்மிணியாய் இருக்க கூடியவள் . தன் இஷ்டப்படி இச்சையாய் சுயம் வரத்திலே பகவான் காமேஸ்வரரை பதியாக அடைந்தவள். தஸ்மாத் ஸ்வாதந்திரிய: ந ஆஷா அஸ்தே ந பவேத் ப்ரியா ஸங்கமாத் பஜஸ்ய புருஷம் கஞ்சிது லோகாநுக்ரஹ காம்யயாத் என்று லலிதா உபாக்யான வசனமானது இங்கு ப்ரமாணமாய் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அதாவது 'பவேத் ப்ரியா ஸங்கமாத்' என்று ப்ரியத்தில் ஸங்கமம் என்று இஷ்டப்படி பதியை அடைந்ததால் கூறப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட அம்பிகையை பூஜிப்போமாக.

ॐ लब्धपतये नमः ||२७६||
ஓம் லப்3த4பதயே நமः ||276||

लब्धनानागमस्थितिः | (277)
லப்3த4னாநாக3மஸ்தி2திः | 277

आ समन्तात् नानाप्रकारैः कर्मोपासनाज्ञानकाण्डतदङ्गत्वादिभिः गमयन्ति स्वार्थान् प्रकाशयन्ती -त्यागमाः वेदाः नाना अनेकशाखाप्रभिन्नसामादयः तेषां स्थितिः परिपालनं लब्धा यया सा तथा । नानागमस्थितिः वेदचतुष्टयोक्तमर्यादा काण्डत्रयविषया लब्धा यया सेति वा । संसारस्यानादित्वेन निरपेक्षप्रमाणभूतान् वेदान् 'सर्वे वेदा यत्रैकं भवन्ति' इति श्रुतेः स्वस्वरूपभूतान् महाप्रलये संरक्ष्य सर्गादौ जायमानहिरण्यगर्भस्यान्यूनानतिरेकेण तानेव प्रतिभासयति स्वयं दंपती भूत्वा तदुक्तधर्माननुष्ठाय परेषामप्यनुष्ठापयतीति च । 'वेदशास्त्रे ममैवाज्ञे' 'वर्त एव च कर्मणि । यदि ह्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतन्द्रितः । उत्सीदेयुरिमे लोका न कुर्यां कर्म चेदहम् ॥' (गी. ३-२४) इत्यादिभगवद्वचनादिति द्रष्टव्यम् ||

ஆ ஸமந்தாத் நானாப்ரகாரைः கர்மோபாஸனாஜ்ஞானகாண்ட3தத3ங்க3த்வாதி3பி4ः க3மயந்தி ஸ்வார்தா2ன் ப்ரகாஶயந்தீத்யாக3மாः வேதா3ः நானா அனேகஶாகா2ப்ர -பி4ன்னஸாமாத3யः தேஷாம்' ஸ்தி2திः பரிபாலனம்' லப்3தா4 யயா ஸா ததா2 | நாநாக3மஸ்தி2திः வேத3சதுஷ்டயோக்தமர்யாதா3 காண்ட3த்ரயவிஷயா லப்3தா4 யயா ஸேதி வா | ஸம்'ஸாரஸ்யாநாதி3த்வேன நிரபேக்ஷப்ரமாணபூ4தான் வேதா3ன் 'ஸர்வே வேதா3 யத்ரைகம்' ப4வந்தி' இதி ஶ்ருதேः ஸ்வஸ்வரூபபூ4தான் மஹாப்ரளயே ஸம்'ரக்ஷ்ய ஸர்கா3தௌ3 ஜாயமானஹிரண்யக3ர்ப4ஸ்யாந்யூனானதிரேகேண தா -னேவ ப்ரதிபா4ஸயதி ஸ்வயம்' த3ம்பதீ பூ4த்வா தது3க்தத4ர்மானனுஷ்டா2ய பரே -ஷாமப்யனுஷ்டா2பயதீதி ச | 'வேத3ஶாஸ்த்ரே மமைவாஜ்ஞே' 'வர்த ஏவ ச கர்மணி |

யதி³ ஹ்யஹம்' ந வர்தேயம்' ஜாது கர்மண்யதந்த்³ரித꞉ | உத்ஸீதே³யுரிமே லோகா ந குர்யாம்' கர்ம சேத³ஹம்||' (கீ³. 3-24) இத்யாதி³ப⁴க³வத்³வசநாதி³தி த்³ரஷ்டவ்யம் ||

'ஆகமம்' என்றால் வேதம் என்று அர்த்தம். 'நானாகமம்' – எல்லா வேதங்களினாலும் அடையப்பட்ட பொருள். வேதத்தின் மெய்ப்பொருள் என்று அர்த்தம். கர்மம், உபாஸனா, ஞானம் என்ற இந்த மூன்று காண்டங்களையும் அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட வேத, வேதாந்தங்களையும் பலவிதமாய் ஸாக்ஷாத் காரமாகவோ, பரம்பரையாகவோ ஆத்ம ஸ்வரூப ஸாதனங்களாக நிரூபிக்கும் தன்மையுடைய அந்த வேதங்களை, அந்த வேதங்களை ஸம்ரக்ஷிக்கும் தன்மையைப் பெற்றவள். வேதத்தை செய்தவளும் அவளே, வேதத்தை ரக்ஷிப்பவளும் அவளே.

கர்மம், பக்தி, ஞானம் என்ற மூன்று காண்டங்களையும் ஸாதனமாக கூறுகிறது ரிக், யஜுர், ஸாம , அதர்வண வேதங்கள். அந்த நான்கு வேதங்களிலும் ப்ரதிபாதனம் செய்யப்படும் மெய்ப்பொருளாய் இருக்கக்கூடிய என்ற பூஜ்ய ஸ்வாஸூதியை பெற்றவள். **'सर्वे वेदा यत्रैकं भवन्ति' 'ஸர்வே வேதா³ யத்ரைகம்' ப⁴வந்தி'** என்று சொல்கிறது. எல்லா வேதங்களும் எந்த ஒரு மெய்ப்பொருளை குறிப்பிட்டு காட்டுகிறதோ அந்த மெய்ப்பொருளை ஸ்வதப் ப்ரமாணமாய் இருக்க கூடிய சைதன்ய ஸ்வரூபமாய் இருக்க கூடியவள்.

அதனால் வேதங்களை செய்து, வேதங்களை ரக்ஷித்து வேதங்களின் ஸ்திதியை காப்பாற்றாக் கூடியவளாய் இருக்கின்றாள் பரதேவதை. அதுமட்டும் இன்றி அந்த வேதங்களிலே கூறப்பட்ட தர்மங்களை தானே அனுஷ்டித்து, ஒரு பதியை வரித்து தம்பதி பாவத்தை அடைந்து மற்ற ஜீவர்களையும் தன்னைப்போல் (இந்த தம்பதி பாவத்தை போல்) மற்றவர்களும் செய்ய வேண்டும் என்று தான் செய்து மற்றவர்களை அனுஷ்டிக்கும் படி செய்யக்கூடியவள். 'ஸ்வயம் ஆசரதி அன்யான் ஆச்சாரயதி' என்ற தர்மத்தின் ப்ரகாரம். **'वेदशास्त्रे ममैवाज्ञे' 'वर्त एव च कर्मणि । यदि ह्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतन्द्रितः । उत्सीदेयुरिमे लोका न कुर्यां कर्म चेदहम् ॥' (गी. ३-२४) 'வேத³ஶாஸ்த்ரே மமைவாஜ்ஞே' 'வர்த ஏவ ச கர்மணி | யதி³ ஹ்யஹம்' ந வர்தேயம்' ஜாது கர்மண்யதந்த்³ரித꞉ | உத்ஸீதே³யுரிமே லோகா ந குர்யாம்' கர்ம சேத³ஹம்||' (கீ³. 3-24)** நான் ஒன்றும் பண்ணவில்லை என்றால் ஜனங்கள் எதுவும் பண்ண மாட்டார்கள். அதனால் நான் காரியங்களை செய்து அவர்களுக்கு முன் உதாரணமாக இருக்கிறேன் என்று பகவான் கீதையில் சொல்கிறார். அதனால் தான் இந்த நானா ஆகம ஸ்திதி என்ற வார்த்தையை அநங்கம் மன்மதனை பற்றி குறிப்பிடுகிறார்கள். பகவான் சங்கரர் ஆகமம் என்பதற்கே ப்ராதான்யம் கொடுக்கிறார்.

ॐ लब्धनानागमस्थित्यै नमः ||२७७||
ஓம் லப்³த⁴நாநாக³ம - ஸ்தி²த்யை நம꞉ ||277||

लब्धभोगा लब्धसुखा लब्धहर्षाभिपूरिता |
ह्रींकारमूर्तिर्ह्रींकारसौधशृङ्गकपोतिका ||५४||

லப்³த⁴போ⁴கா³ லப்³த⁴ஸுகா² லப்³த⁴ஹர்ஷாபி⁴பூரிதா |
ஹ்ரீங்காரமூர்திர்ஹ்ரீங்காரஸௌத⁴ஶ்ரு’ங்க³கபோதிகா ||54||

लब्धभोगा | (278)
லப்³த⁴போ⁴கா³ | 278

भोगः सुखमात्रानुभवः दुःखानुभवे उच्यमाने जीवाविशेषप्रसङ्गात् । लब्धः भोगः यया सा तथा । जीववत् क्रमिकस्वेष्टपदार्थानुभवानन्तरकालीनं सुखं न भवति, स्वस्या आनन्दरूपत्वेन सिद्धस्वरू - पत्वात्, साधनभूतभोगोऽप्येतद्विषये सिद्ध इत्युपचर्यते इति लब्धभोगेत्युच्यते ॥

போ⁴க³: ஸுக²மாத்ரானுப⁴வ: து³:கா²னுப⁴வே உச்யமானே ஜீவாவிஶேஷப்ரஸ - ங்கா³த் | லப்³த⁴: போ⁴க³: யயா ஸா ததா² | ஜீவவத் க்ரமிகஸ்வேஷ்டபதா³ர்தா²னு - ப⁴வானந்தரகாளீனம்’ ஸுக²ம்’ ந ப⁴வதி, ஸ்வஸ்யா ஆனந்த³ரூபத்வேன ஸித்³த⁴ஸ்வ - ரூபத்வாத், ஸாத⁴னபூ⁴தபோ⁴கோ³(அ)ப்யேதத்³விஷயே ஸித்³த⁴ இத்யுபசர்யதே இதி லப்³த⁴போ⁴கே³த்யுச்யதே ||

‘போகம்’ என்பது ஸுகானுபவம். துக்கத்திற்கு மாற்றாய் இருக்க கூடியது. ஜீவர்களுக்கு ஸுகம், துக்கம் என்று இரண்டு உண்டு. பரதேவதா லலிதாம்பிகைக்கு உபாதி இல்லாத தன்மை, அவயவம் இல்லாத தன்மையாய் இருப்பதால் ‘ஸத்யம் ஞானம் அனந்தம்’ என்ற அசாதாரண லக்ஷணம் இருப்பதினால், அனந்தம் என்பது ஆனந்தம் (ஸ்வரூபானந்தம்) என்ற ஸ்திதித்திக்கு உள்ளாய் இருக்கிறாள். ஸ்வரூபத்திற்கு உள்ளாய் இருக்கிறாள். அந்த ஆனந்த போதம் நித்ய ஸித்தமானது. ஜீவர்களுடைய ஸுகம், துக்கம் என்பது ‘ஆகமாபாயி’ (வந்து, போவது). ஆனால் நித்யமாயும், நிரந்தரமாயும் ஆனந்தஸ்வரூபமாயும் இருக்க கூடியவள் பரமாம்பிகை.

ॐ लब्धभोगायै नमः ॥२७८॥
ஓம் லப்³த⁴போ⁴கா³யை நம: ||278||

लब्धसुखा | (279)
லப்³த⁴ஸுகா² | 279

लब्धं सुखं अनुकूलवेदनीयं स्वस्वरूपभूतं सुखं तत्साधनं च धर्मः यया सा तथा ॥

லப்³த⁴ம்’ ஸுக²ம்’ அனுகூலவேத³னீயம்’ ஸ்வஸ்வரூபபூ⁴தம்’ ஸுக²ம்’ தத் ஸாத⁴ - னம்’ ச த⁴ர்ம: யயா ஸா ததா² ||

ஸுகத்திற்கான ஸாதனங்கள் அனைத்தையும் அடையப்பட்டவள் என்று அர்த்தம். ஸுகஸ்வரூப ஆனந்தமும், அந்த ஆனந்தத்தை அடைவதற்கான அனைத்து ஸாதனங்களும் யாரால் அடையப்பட்டு இருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட ஆனந்தஸ்வரூபி பரதேவதை.

ॐ लब्धसुखायै नमः ॥२७९॥
ஓம் லப்³த⁴ஸுகா²யை நம: ||279||

लब्धहर्षाभिपूरिता | (280)
லப்³த⁴ஹர்ஷாபி⁴பூரிதா | 280

लब्धः यो हर्षः तृप्रिनिमित्तकचित्तोल्लासविशेषः मुखप्रसादशरीरपुष्ट्यादिकार्योन्नेयः जगत्यां स्वाभीष्ट - पदार्थानुभवादिजन्यः संतोष इति प्रसिद्धः, तेनाभिपूरिता अभितः समन्तादन्यूनानतिरेकेणाविच्छि - न्नरूपतया पूरिता भरिता । तद्विपरीतदुःखाद्यनुत्पादेन तन्मात्रसमाश्रया नित्यप्रसन्नमुखीत्यर्थः ||

லப்³த⁴: யோ ஹர்ஷ: த்ரு'ப்ரிநிமித்தகசித்தோல்லாஸவிஶேஷ: முக²ப்ரஸாத³ஶரீர - புஷ்ட்யாதி³கார்யோம்'ந்னேய: ஜக³த்யாம்' ஸ்வாபீ⁴ஷ்டபதா³ர்தா²னுப⁴வாதி³ஜன்ய: ஸந்தோஷ இதி ப்ரஸித்³த⁴:, தேநாபி⁴பூரிதா அபி⁴த: ஸமந்தாத³ந்யூனானதிரேகேணா - விச்சி²ன்னரூபதயா பூரிதா ப⁴ரிதா | தத்³விபரீதது³:கா²த்³யனுத்பாதே³ன தன்மாத்ர - ஸமாஶ்ரயா நித்யப்ரஸன்னமுகீ²த்யர்த²: ||

ஒரு ப்ரசன்னதா —- வசீகரமான தோற்றம். ஸரீர அங்க அடையாளங்கள். யூகித்து அறியக்கூடியது, திருப்தி நிமித்தமாய் ஏற்படக்கூடிய ஸித்தம் உல்லாஸத்தை ஹர்ஷம் என்று கூறுகிறோம். அது இஷ்ட பதார்த்தத்தை பார்த்து, பெற்று, அனுபவித்ததால் ஏற்பட்டது என்று கூறலாம். ஆனால் இத்தகைய ஸந்தோஷத்தால் யாதொரு மாறுபாடும் இன்றி என்றும் நிறைந்திருக்கும் தன்மையை பெற்றவள்.

‘ப்ரிய மோத ப்ரமோதானாம் புச்சம் ப்ரதிஷ்டா ப்ரஹ்ம’ என்று அனைத்து ஸுக, துக்கங்களும் ஆதாரமாய் இருக்க கூடியவள். இந்த ‘ஹர்ஷம்’ என்று சொல்லக்கூடியது அல்லது துக்கம் என்று சொல்லக்கூடியதோ கால தேச வஸ்து, பரிச்சேதத்திற்கு உட்பட்டது. அப்படிப்பட்ட பரிச்சேதமின்றி நித்ய ப்ரஸன்னமான முகத்தோடு இருக்க கூடியவள் பரதேவதை என்பது இதனுடைய ஸாரமாகும். பூஜிதா என்று ஒரு பாடாந்தரம் உண்டு அதன்படி ஸ்வத ஸித்த நித்யானந்த துரீய ஏகரஸ வ்ருதியால் பூஜிக்கப்படுபவள் த்ரிபுர ஸுந்தரி. அபேத அனுஸந்தானமே பூஜை என்று அறிதல் அவசியம் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ॐ लब्धहर्षाभिपूरितायै नमः ||२८०||
ஓம் லப்³த⁴ஹர்ஷாபி⁴ - பூரிதாயை நம: ||280||

ह्रींकारमूर्तिः | (281)
ஹ்ரீங்காரமூர்திः | 281

वाच्यवाचकताभेदसंबन्धेन ह्रींकारः मूर्तिः विग्रहो यस्याः सा तथा ||

வாச்யவாசகதாபே⁴த³ஸம்ப³ந்தே⁴ன ஹ்ரீங்காரः மூர்திः விக்³ரஹோ யஸ்யாः ஸா ததா² ||

தைத்ரீயம் சொல்கிறது ‘அஹம் அன்னம், அஹம் அன்னாத:’ அது போல ‘வாச்ய வாசக ஸம்பந்தம், அபேதமாய் இருக்க கூடிய அர்த்தமானது ஹ்ரீம்காரம் ஸப்தத்திற்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ‘ஹ்ரீம்’ என்றால் ‘ஓம்காரம்’ என்று

சொன்னோம். 'ஓம்காரம்' என்றால் சைதன்யத்தினுடைய 'ப்ரதீகா' என்று சொன்னோம். அதனால் 'ஹ்ரீம்' ஸப்தத்திற்கு அர்த்த ரூப மூர்த்தியாய் விளங்க கூடிய அமூர்த்தி. 'வடிவனைத்தும் தந்த வடிவற்ற வன்பொருள்' ஹ்ரீம் காரத்தினால் விளக்கப்படுகிறாள்.

ॐ ह्रींकारमूर्त्यै नमः ||२८१||
ஓம் ஹ்ரீங்காரமூர்த்யை நம꞉ ||281||

ह्रींकारसौधशृङ्गकपोतिका | (282)
ஹ்ரீங்காரஸௌத⁴ஶ்ரு'ங்க³கபோதிகா | 282

मुधामयं सौधम्, सुधाविकारः अट्टालिकेत्यर्थः, तस्य शृङ्गं शिखरं चन्द्रशालादिभित्त्युपरिभागः ; निरुपाधिकविश्रान्तिजन्यसुखानुभवहेतुतया ह्रींकारस्य सौधोपमा, तत्र हकारस्य श्वेतवर्णतया अट्टालिकासादृश्यम्, रेफस्य लोहितरूपतया इष्टकादिकृताधोभित्त्युपमा, हकारोपरि ईकारस्य शृङ्गोपमा, ऊर्ध्वगत्वसाम्यात्, तदुपरितनबिन्दुः सर्वप्रकृतिभूतशब्दार्थात्मकतया तदवयवत्वेन विचित्रस्वरूपोऽपि सूक्ष्मतया अपवरकगतकपोतकान्तेव जागरूकः दृश्यत इति तदर्थत्वेन परदेवतोपमानशब्देनाभिधीयत इति भावः ||

முதா⁴மயம்' ஸௌத⁴ம், ஸுதா⁴விகார꞉ அட்டாலிகேத்யர்த²꞉, தஸ்ய ஶ்ரு'ங்க³ம்' ஶிக²ரம்' சந்த்³ரஶாலாதி³பி⁴த்த்யுபரிபா⁴க³꞉ ; நிருபாதி⁴கவிஶ்ராந்திஜன்யஸுகா²னு - ப⁴வஹேதுதயா ஹ்ரீங்காரஸ்ய ஸௌதோ⁴பமா, தத்ர ஹகாரஸ்ய ஶ்வேதவர்ணதயா அட்டாலிகாஸாத்³ரு'ஶ்யம், ரேப²ஸ்ய லோஹிதரூபதயா இஷ்டகாதி³க்ரு'தாதோ⁴பி⁴ - த்த்யுபமா, ஹகாரோபரி ஈகாரஸ்ய ஶ்ரு'ங்கோ³பமா, ஊர்த்⁴வக³த்வஸாம்யாத், தது³பரிதனபி³ந்து³꞉ ஸர்வப்ரக்ரு'திபூ⁴தஶப்³தா³ர்தா²த்மகதயா தத³வயவத்வேன விசித்ரஸ்வரூபோ(அ)பி ஸூக்ஷ்மதயா அபவரகக³தகபோதகாந்தேவ ஜாக³ரூக꞉ த்³ரு'ஶ்யத இதி தத³ர்த²த்வேன பரதே³வதோபமானஶப்³தே³நாபி⁴தீ⁴யத இதி பா⁴வ꞉ ||

'ஸௌதம்' என்றால் ஒரு பெரிய மாளிகை என்று அர்த்தம். 'ஹ்ரீம்' காரம் என்ற ஒரு பெரிய மாளிகையிலே அதனுடைய சிகரத்திலே ஒரு உத்க்ருஷ்டமான பாகத்திலே வசிக்கக்கூடிய 'கபோதிகா' (பெண் புறா). அதனால் ஹ்ரீம்கார - சௌத - ஸ்ருங்க - கபோதிகாயை நம:. அதாவது நிரூபாதிகமாய் இருக்க கூடிய பரமேஸ்வரி, சைதன்யஸ்வரூபிணி, உப சாந்திக்காக வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஆனந்த அனுபவத்திற்கு காரணமாய் இருப்பதினால் 'ஹ்ரீம் காரத்தை மாளிகைக்கு சமானமாக கூறப்பட்டது. அந்த மாளிகை வெண்மையாய் இருப்பது போல் 'ஹ்ரீம்' காரம் என்பது 'ஹகார', 'ரேப்பா', 'ஈ', இந்த மூன்று அக்ஷரங்கள் உடையது சந்திரப்ரபையுடன். அந்த ஹகாரம் வெண்மை. அந்த மாளிகையின் அடிச்சுவர் செங்கல் சிவப்பாய் இருப்பது ரேப்பா, ஹகாரத்தின் மேல் உள்ள ஈகாரத்துக்கு சிகரம் என்பது உவமையாய் கூறப்பட்டது. அந்த ஹ்ரீம் என்பதனுடைய மேலே இருக்க கூடிய பிந்து பிறைச்சந்திரனுடைய வடிவில் ஒரு புள்ளியோடு இருக்க கூடியது 'ஸர்வ ப்ரபத்தி பூத ஸர்வ அர்த்தங்களின் ஸ்வரூபம்', அது சந்திர கலை என்று கூறப்படுகிறது. அதாவது பாஷ்யகாரர் சொல்கிறார் சிகரத்தின் மேல் உள்ள கூண்டிலே விசித்திர ரூபமாக ஏகாக்ரத்தோடு ஆண்

புறாவைப் பார்த்து கொண்டு இருக்கும் பெண் புறாவாக அம்பிகை உவமானமாய் கூறப்படுகிறாள் (சித்தரிக்கப்படுகிறாள்).

ॐ ह्रींकारसौधशृङ्गकपोतिकायै नमः ||२८२||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - ஸௌத⁴ஶ்ரு'ங்க³ - கபோதிகாயை நம: ||282||

ह्रींकारदुग्धाब्धिसुधा ह्रींकारकमलेन्दिरा |
ह्रीं कारमणिदीपार्चिर्ह्रींकारतरुशारिका ||५५ ||
ஹ்ரீங்கார து³க்³தா⁴ப்³தி⁴ ஸுதா⁴ ஹ்ரீங்கார கமலேந்தி³ரா |
ஹ்ரீம்' கார - மணிதீ³பார்சிர் - ஹ்ரீங்கார - தருஶாரிகா ||55 ||

ह्रींकारदुग्धाब्धिसुधा | (283)
ஹ்ரீங்காரது³க்³தா⁴ப்³தி⁴ஸுதா⁴ | 283

दोहान्निष्पन्नं दुग्धम् । स्तनगतस्य पयसः स्त्रीयतापादनहस्तक्रियाविशेषो दोहः । उपलक्षणं चोष - णादीनाम्, तथा च प्रदीपालंकारः सिद्धः । अनन्तोदकप्रसारितनिम्नभूप्रदेशः अब्धिरुच्यते । आपः धीयन्ते अस्मिन्निति तथा । तस्मिन् संजीवकत्वं धर्मः डिम्भकसञ्जीवने स्तन्यादौ दर्शनात् । ह्रींकारस्यापि हकार - युक्ततया श्वेतवर्णत्वादमृतहेतोश्च तत्सादृश्यम् । तस्य सुधेव सुधा तदभिव्यक्तत्वाविशेषात्तत्सेवकानां नित्यत्वे सति बहुविधमहिमशालितया दर्शनादिति भावः ||

தோ³ஹாந்நிஷ்பன்னம்' து³க்³த⁴ம் | ஸ்தனக³தஸ்ய பயஸ: ஸ்த்ரீயதாபாத³னஹ - ஸ்தக்ரியாவிஶேஷோ தோ³ஹ: | உபலக்ஷணம்' சோஷணாதீ³னாம், ததா² ச ப்ரதீ³பால - ங்கார: ஸித்³த⁴: | அனந்தோத³கப்ரஸாரிதனிம்னபூ⁴ப்ரதே³ஶ: அப்³தி⁴ருச்யதே | ஆப: தீ⁴யந்தே அஸ்மின்னிதி ததா² | தஸ்மின் ஸஞ்ஜீவகத்வம்' த⁴ர்ம: டி³ம்ப⁴கஸஞ்ஜீவனே ஸ்தன்யாதௌ³ த³ர்ஶனாத் | ஹ்ரீங்காரஸ்யாபி ஹகாரயுக்ததயா ஶ்வேதவர்ணத் - வாத³ம்ரு'தஹேதோஶ்ச தத்ஸாத்³ரு'ஶ்யம் | தஸ்ய ஸுதே⁴வ ஸுதா⁴ தத³பி⁴வ்ய - க்தத்வாவிஶேஷாத்தத்ஸேவகானாம்' நித்யத்வே ஸதி ப³ஹுவித⁴மஹிமஶாலிதயா த³ர்ஶநாதி³தி பா⁴வ: ||

'ஹ்ரீம்' காரம் திருப்பாற்கடல் போல், அம்ருத கடலுக்கு ஒப்புமை செய்யப் படுகிறது. இந்த பாற்கடல் வெண்மை நிறமானது. அம்ருத ஆதாரமாய் இருக்கிறது. அம்ருதத்திற்கு ஆஸ்ரயமாய் இருப்பது. அது போல ஹ்ரீம் காரமும் தனக்குள் அடங்கிய ஹகாரத்தின் வெண்மை ஸ்த் ஸ்வரூப ஆத்மாவை குறிக்கிறது. அம்ருதமாய் நித்தியமாய் இருப்பதற்கு காரணமாய் இருக்கிறது. பாற்கடலுக்குள்ளே நுட்பமாய் மறைந்து இருக்கும் அம்ருதமானது மதன காலத்திலேயே வெளிப்படுவது போல ஹ்ரீம் காரமாகிய பாற்கடலில் மறைந்து இருக்கக்கூடிய அம்ருத ஸ்வரூபிணியாகிய பரதேவதை அனுஸந்தானம், விசாரம், ஸ்ரவணம், மனனம் என்ற மத்தால் கடைந்த போது அபேத ஸ்வரூப ஸத்தாக வெளிப்படுகின்றாள் என்பது இதனுடைய ஸாரமாகும்.

ॐ ह्रींकारदुग्धाब्धिसुधायै नमः ||२८३||
ஓம் ஹ்ரீங்காரது³க்³தா⁴ப்³தி⁴ - ஸுதா⁴யை நம: ||283||

ह्रींकारकमलेन्दिरा | (284)
ஹ்ரீங்காரகமலேந்தி³ரா | 284

ह्रींकारबीजस्य विचित्रवर्णतया परमप्रीतिविषयतया च कमलोपमा । तस्य वाच्यार्थतया तदुपरि - तनत्वेन सर्वपुरुषार्थप्रदातृत्वाच्च कमलशब्देनाभिधीयते । तस्याः पद्मालयत्वात् ह्रींकारकमलस्य इन्दिरा तदधीनब्रह्मविद्येत्यर्थः ||

ஹ்ரீங்காரபீ³ஜஸ்ய விசித்ரவர்ணதயா பரமப்ரீதிவிஷயதயா ச கமலோபமா | தஸ்ய வாச்யார்த²தயா தது³பரிதனத்வேன ஸர்வபுருஷார்த²ப்ரதா³த்ரு'த்வாச்ச கமல - ஶப்³தே³நாபி⁴தீ⁴யதே | தஸ்யா: பத்³மாலயத்வாத் ஹ்ரீங்காரகமலஸ்ய இந்தி³ரா தத³தீ⁴னப்³ரஹ்மவித்³யேத்யர்த²: ||

'கமலம்' என்றால் தாமரை என்று அர்த்தம். ஹ்ரீம்கார மேவ தாமரை. ஹ்ரீம் காரமாகிய தாமரை பூவிலே வசிக்க கூடிய லக்ஷ்மியை போன்றவள். ஹ்ரீம் காரமானது பல வர்ணங்களோடு கூடிய ஸகல புருஷார்த்தங்களையும், காமதேனுவை போல் கொடுப்பதால், பரம ப்ரீதிக்கு விஷயமாய் இருப்பதால் அது தாமரை புஷ்பத்தோடு உவமிக்கப்பட்டது. பரதேவதையான லலிதாம்பிகை ஹ்ரீம் பீஜத்தின் வாச்சியார்த்தமாய் இருப்பதால், கமலத்தின் மேலே விளங்கக்கூடிய லக்ஷ்மியோடு அவள் உவமிக்கப்பட்டாள். ஹ்ரீம்காரமாகும் கமலத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாய் விளங்கி லக்ஷியார்த்தமாக பாகத்தியாக லக்ஷணத்திலே ஜீவ ஈஸ்வர ஐக்கிய ப்ரஹ்ம வித்யா ரூபிணியாக பரதேவதை விளங்குகின்றாள் என்பது இந்த நாமத்தினுடைய தாத்பர்யம்.

ॐ ह्रींकारकमलेन्दिरायै नमः ||२८४||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - கமலேந்தி³ராயை நம: ||284||

ह्रींकारमणिदीपार्चिः | (285)
ஹ்ரீங்காரமணிதீ³பார்சி: | 285

आधिदैविकाद्युपद्रवानभिभूतत्वे सति चिरकालावस्थायित्वं मणिदीपसादृश्यं ह्रींकारस्य । तस्य प्रकाशः अनितरसाधारणमहातिशयषत्त्वेन अनर्घत्वमावेदयति । तदुपासकस्य निरवधिकमहत्त्वापादक - ह्रींकारवाच्यतया तत्प्रकाशकेत्यर्थः । तथा च निरन्तरतमोऽपाकरणेन खेष्टपदार्थापादनेन च सुखयतीति फलितोऽर्थः ||

ஆதி⁴தை³விகாத்³யுபத்³ரவானபி⁴பூ⁴தத்வே ஸதி சிரகாலாவஸ்தா²யித்வம்' மணிதீ³ப - ஸாத்³ரு'ஶ்யம்' ஹ்ரீங்காரஸ்ய | தஸ்ய ப்ரகாஶ: அநிதரஸாதா⁴ரணமஹாதிஶய - ஷத்த்வேன அனர்க⁴த்வமாவேத³யதி | தது³பாஸகஸ்ய நிரவதி⁴கமஹத்த்வாபாத³க - ஹ்ரீங்காரவாச்யதயா தத்ப்ரகாஶகேத்யர்த²: | ததா² ச நிரந்தரதமோ(அ)பாகரணேன கே²ஷ்டபதா³ர்தா²பாத³னேன ச ஸுக²யதீதி ப²லிதோ(அ)ர்த²: ||

'ஹ்ரீம்' காரம் ஒரு மணிவிளக்கை போன்றவள். ஸ்வயம் ப்ரபாவமோடு கூடிய இரத்தின கல்லைப்போன்றவள். மணிவிளக்கு என்று சொன்னாலே ப்ரகாசிக்க கூடிய மணி என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த விளக்கிலே காற்று

அடித்தால் அணைந்து போகும், எண்ணெய் இல்லாமல் இருந்தால் அணைந்து போகும் என்ற தடைகள். ஆனால் இந்த மணிவிளக்குக்கு தடையே கிடையாது. சுயமாய் ஒளி வீசிக் கொண்டு இருக்க கூடியது. நித்யமாய் ஒளிவீசிக் கொண்டு இருக்க கூடியது. அதனால் இந்த விளக்கானது ஹ்ரீம் காரத்துக்கு ஒப்புமையாக கூறப்பட்டது. ஹ்ரீம் காரமான இந்த இரத்தின விளக்கின் ப்ரகாசமே பரதேவதை. மணிவிளக்காகும் ஹ்ரீம் காரத்தை உபாஸிப்பவர்களுக்கு அஞ்ஞானமாகிய பேர் இருள் நீங்கி பரம ப்ரீதியான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை தன்னிலை படுத்துகிறாள். அவர்கள் நித்ய ஸுகத்தையும் அம்ருதத்வத்தையும் அறிந்து கொள்கிறார்கள் என்பது இதன் தாத்பர்யம்.

ॐ ह्रींकारमणिदीपार्चिषे नमः ||२८५||
ஓம் ஹ்ரீங்காரமணிதீ3பார்சிஷே நம: ||285||

ह्रींकारतरुशारिका | (286)
ஹ்ரீங்காரதருஶாரிகா | 286

तारयति फलार्थिनः स्वारूढान् पतनादेः रक्षतीति तरुः, तस्य शारिका पिङ्गतुण्डनेत्रचरणा शारिका अभ्यासातिशयेन मनुष्यभाषायामपि भाषते । भूतभविष्यद्वर्तमानलोकयात्रापरिज्ञात्री सती शुभाशुभ - फलप्राप्तिं च स्वभाषया वदति । अस्य बीजस्य वाच्यार्थतया तत्संबन्धिनी सती वेदवाचा सर्वं प्रकाशयतीत्यर्थः ||

தாரயதி ப2லார்தி2ன: ஸ்வாரூடா4ன் பதநாதே3: ரக்ஷதீதி தரு:, தஸ்ய ஶாரிகா பிங்க3துண்ட3நேத்ரசரணா ஶாரிகா அப்4யாஸாதிஶயேன மனுஷ்யபா4ஷாயாமபி பா4ஷதே | பூ4தப4விஷ்யத்3வர்தமானலோகயாத்ராபரிஜ்ஞாத்ரீ ஸதீ ஶுபா4ஶுப4ப2ல - ப்ராப்திம்’ ச ஸ்வபா4ஷயா வத3தி | அஸ்ய பீ3ஜஸ்ய வாச்யார்த2தயா தத்ஸம்ப3ந்தி4னீ ஸதீ வேத3வாசா ஸர்வம்’ ப்ரகாஶயதீத்யர்த2: ||

ஹ்ரீம் காரம் என்பது ஒரு பெரிய வ்ருக்ஷத்திற்கு ஒப்புடைமையாய் சொல்லப்படுகிறது. அதிலே வசிக்க கூடிய ‘ஸாரிகா’ என்றால் பெண் கிளி போன்றவள். அந்த வ்ருக்ஷமானது தன் இடத்தினிலே உள்ள பழங்களை வேண்டி மேலே ஏறியவர்களை கீழே விழாமல் காப்பாற்றும் தன்மையை உடையது, தரு அல்லது வ்ருக்ஷம். அதுபோல புருஷார்த்தங்களை வேண்டி தன்னை உபாஸிப்பவர்களை காப்பாற்றும் தன்மை உடையது ஹ்ரீம் கார ஸ்வரூபிணியான பரதேவதை. எங்ஙனம் கிளியானது பழக்கம் மேலிட்டால் மனிதர்களை போல பேசிப் பழகுமோ அங்ஙனமே பரதேவதையும் லோக யாத்திரையில், ஜீவ யாத்திரையில் பூத, பவிஷ்ய, வர்த்தமானம் என்னும் மூன்று காலங்களிலும் ஞானத்தை அறிந்து கொண்டு ஜீவர்களின் ஸுப, அஸுபங்களின் நிகழ்வை வாச்சியார்த்தமாக கர்ம, உபாஸனா காண்டங்களிலே கூறி அதை ப்ரயோகிக்கும் படி செய்து ஜீவர்களை மகிழ்விக்கின்றாள். அதனால் பிரதேவதை கிளியோடு ஒப்பிடப்பட்டது.

ॐ ह्रींकारतरुशारिकायै नमः ||२८६||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - தருஶாரிகாயை நம: ||286||

ह्रींकारपेटकमणिर्ह्रींकारादर्शबिम्बिता ।
ह्रींकारकोशासिलता ह्रींकारास्थाननर्तकी ||५६||
ஹ்ரீங்காரபேடகமணிர் ஹ்ரீங்காராத³ர்ஶபி³ம்பி³தா |
ஹ்ரீங்காரகோஶாஸிலதா ஹ்ரீங்காராஸ்தா²ந நர்தகீ ||56||

ह्रींकारपेटकमणिः | (287)
ஹ்ரீங்காரபேடகமணிः | 287

गूहनसाधनतया ह्रींकारः पेटकेन दृष्टान्तीक्रियते । तस्य मणिः वैडूर्यमित्यर्थः । यथा हीरादिमणिः पेटकादौ गोपितोऽपि स्वकान्त्या बाह्याभ्यन्तरं तस्य प्रकाशयन्नितरपेटकेभ्यः तं व्यावर्तयति, तयेदमपि बीजं स्ववाचकतयेतरवर्णेभ्यः निरतिशयमहिम्ना भेदयतीति भावः ||

கூ³ஹனஸாத⁴னதயா ஹ்ரீங்காரः பேடகேன த்³ரு’ஷ்டாந்தீக்ரியதே | தஸ்ய மணிः வைடூ³ர்யமித்யர்த²ः | யதா² ஹீராதி³மணிः பேடகாதௌ³ கோ³பிதோ(அ)பி ஸ்வ - காந்த்யா பா³ஹ்யாப்⁴யந்தரம்’ தஸ்ய ப்ரகாஶயந்நிதரபேடகேப்⁴யः தம்’ வ்யாவர் - தயதி, தயேத³மபி பீ³ஜம்’ ஸ்வவாசகதயேதரவர்ணேப்⁴யः நிரதிஶயமஹிம்னா பே⁴த³ய - தீதி பா⁴வः ||

‘பேடகம்’ என்றால் ஒரு பெட்டி. அந்த ஹ்ரீம் காரமாகிய பெட்டிக்குள்ளே மறைந்து விளங்கக்கூடிய ரத்தினத்தை போன்றவள் பரமேஸ்வரி. அந்த ரத்தினத்தை வைத்து இருக்கும் பெட்டியானது ரஹஸ்யமாய் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பது பரதேவதை ஹ்ரீம் காரத்தை மிகவும் ரஹஸ்யமாய் வைத்து கொண்டு இருக்கிறது. பெட்டிக்குள் வைக்கப் பட்டுள்ள மணிகள் , ஒளிமிக்க மணிகள், தமது பேரொளியால் உள் பாகத்தையும், வெளி பாகத்தையும் அதீதமாய் ப்ரகாசிக்க செய்வது மட்டும் அன்றி, இதர வஸ்துக்களிடம் இருந்தும் அந்த பெட்டியை வேறாக பிரித்து அறிவிக்கின்றது. அப்படியே பரதேவதையும் ஸ்வப்ரகாஸம் அடையும் பரதேவதையாய் இருக்க கூடிய ஸ்வப்ரகாஸ மணியும், தனது வாசக வார்த்தையான ஹ்ரீம் பீஜத்தை ப்ரகாஸிக்க செய்து அதையே விமர்ஷ ப்ரணவமாக அறிவித்து, பரமேஸ்வரனின் நாடி நரம்புகளிலே ஊடுருவி பாயும் ப்ராண நாடியாக பிரகாசிக்க செய்து அந்த பீஜத்தை இதர பீஜாக்ஷரங்களில் இருந்து வேறுபடுத்தி காட்டுகின்றது.

ॐ ह्रींकारपेटकमणये नमः ||२८७||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - பேடகமணயே நமः ||287||

ह्रींकारादर्शबिम्बिता | (288)
ஹ்ரீங்காராத³ர்ஶபி³ம்பி³தா | 288

अस्य बीजस्य इतरप्रमाणानपेक्षवेदान्तर्गततया निर्दोषत्वादादर्शसाम्यम् । तस्मिन् बिम्बिता प्रतिबि - म्बिता, मायाप्रतिबिम्बचैतन्यस्यैव जगत्कारणतया सर्वत्र दर्पणे मुखमिव प्रतिफलत्तीति तात्पर्यार्थः ||

அஸ்ய பீ³ஜஸ்ய இதரப்ரமாணானபேக்ஷவேதா³ந்தர்க³ததயா நிர்தோ³ஷத்வாதா³ - த³ர்ஶஸாம்யம் | தஸ்மின் பி³ம்பி³தா ப்ரதிபி³ம்பி³தா, மாயாப்ரதிபி³ம்ப³சைதன்ய -

ஸ்யைவ ஜக³த்காரணதயா ஸர்வத்ர த³ர்பணே முக²மிவ ப்ரதிப²லதீதிதாத்பர - யார்த²: ||

'ஹ்ரீம் காரம்' என்பது ஒரு தர்பணம் (reflecting mirror). 'விஸ்வம் தர்பண த்ருஷ்யமானநகரி , துல்யம் நிஜாந்தர் ...' என்று தர்பணத்திற்கு ஒப்பிடப்படுகிறது இந்த ஜகத் முழுவதும் ஒப்பிடப்படுகிறது, இந்த தர்பணத்தில் இருக்கும் ப்ரதி பிம்பமாக. அதேபபோல் வேதமும் ஆதர்ஷணம் என்று கூறப்படுகிறது. வேதஸ்வரூபிணியான ஹ்ரீம் காரத்தால் குறிப்பிட கூடிய பரமாம்பிகை நிலைக்கண்ணாடியாக குறிப்பிடப்பட்டு , அதிலேபிம்பிக்ககூடியவளாய், ப்ரதி பிம்ப சைதன்யமாய் காட்டப்படுகிறாள்.

ஹ்ரீம் பீஜமானது வேறு ஒரு ப்ரமாணத்தையும் அபேக்ஷிக்காமல் வேதத்தில் அந்தர் கதமாய் இருத்தல் , தோஷ ரஹிதமாய் இருத்தல். அதனால் ஸ்படிகம் போன்ற கண்ணாடிக்கு உவமையாக கூறப்பட்டது. இந்த கண்ணாடியிலே ப்ரதிபலித்த ஸமஷ்டி சிதாபாஸ ஸ்வரூபிணி பரதேவதை. கூடஸ்த்த ஈஸ்வர ஸமானம். மாயா ப்ரதி பிம்ப சைதன்யமே ஜகத் காரணம். 'தத் த்ருஷ்ட்வா ததேவானு ப்ராவிஷத்' என்னும் ப்ரமாணாப் படி ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜகத்தினிலே அந்தர்யாமியாக இருந்து கொண்டு 'அந்தஸ்திஷ்டன் யமயதி' என்ற ப்ருஹதாரண்ய உபநிஷத்து வாக்கியத்தின் படி கண்ணாடியில் தோன்றும் முகம் போல அந்த ப்ரதிபிம்ப சைதன்யமானது ப்ரகாஸிக்க கூடிய ஸாக்ஷி பரதேவதை என்று கூறப்படுகிறது.

ॐ ह्रींकारादर्शबिम्बितायै नमः ||२८८||
ஓம் ஹ்ரீங்காராத³ர்ஶ - பி³ம்பி³தாயை நம: ||288||

ह्रींकारकोशासिलता | (289)
ஹ்ரீங்காரகோஶாஸிலதா | 289

ह्रींकार एव कोशः तस्यासिलता अतिदीर्घखङ्गमित्यर्थः । सर्ववैर्यादिजन्यदुःखनिवर्तकत्वमसिलताया इव परदेवताया अपि । तथात्वेन बहिः प्रकटनायोग्यतासादृश्येन आच्छादकापेक्षया ह्रींकारस्य वाचकश - ब्दतया अर्थावारकत्वौपम्यादसिकोशतुल्यता । तथा च ह्रींकारकोशे विद्यमाना असिलतेव दुःखनिवार - कत्वे सति भक्ताभयकरीति भावः । सर्वेषामायुधविशेषाणाम् असिपदमुपलक्षणम् । 'महद्भयं वज्रमुद्य - तम्' (कठ. ६-२) 'भीषाऽस्माद्वातः पवते' (तै. २-४) इत्यादिश्रुतेः ||

ஹ்ரீங்கார ஏவ கோஶ: தஸ்யாஸிலதா அதிதீ³ர்க⁴க²ங்க³மித்யர்த²: | ஸர்வவைர்யாதி³ - ஜன்யது³:க²நிவர்தகத்வமஸிலதாயா இவ பரதே³வதாயா அபி | ததா²த்வேன ப³ஹி: ப்ரகடனாயோக்³யதாஸாத்³ரு'ஶ்யேன ஆச்சா²த³காபேக்ஷயா ஹ்ரீங்காரஸ்ய வாசகஶ - ப்³த³தயா அர்தா²வாரகத்வௌபம்யாத³ஸிகோஶதுல்யதா | ததா² ச ஹ்ரீங்காரகோ - ஶே வித்³யமானா அஸிலதேவ து³:க²நிவாரகத்வே ஸதி ப⁴க்தாப⁴யகரீதி பா⁴வ: | ஸர்வேஷாமாயுத⁴விஶேஷாணாம் அஸிபத³முபலக்ஷணம் | 'மஹத்³ப⁴யம்' வஜ்ர - முத்³யதம்' (கட². 6-2) 'பீ⁴ஷா(அ)ஸ்மாத்³வாத: பவதே' (தை. 2-4) இத்யாதி³ஶ்ருதே: ||

‘அஸி’ என்றால் ஒரு கத்தி. ‘கோசம் ’ என்றால் உறை. ஹ்ரீம் காரமே கோசம். ஹ்ரீம் காரம் என்னும் உறைக்குள் இருக்க கூடிய அஸி. அதாவது நீண்ட வாளை போன்றவள். லதா என்று சொல்லப்பட்டது , ஹ்ரீம் காரமே உறை, பரதேவதை மின்னல் கொடி போல் ஒளிரக் கூடிய நீண்ட வாளுக்கு உவமித்து கூறப்படுகிறாள். சத்ருக்களால் ஏற்படும் துன்பத்தை வெட்டி சாய்க்கும் தன்மை இந்த கூரிய வாளுக்கு உண்டு. அது ஞான வாள் வடிவ பரதேவதை. ‘ஞானேனா சித்வா’ என்ற வாக்கியங்கள் எல்லாம் ஞானம் என்பது வாளுக்கு ஒப்புமையாய் கீதையில் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. காம க்ரோதாதி, ஆந்தர சத்ருக்களால் ஏற்படும் துன்பத்தை ஒழித்து நிரவயவ ரூப ஆனந்த நிலையை அடியாக கூடியவள் பராசக்தி.

கத்தி நாம் எப்பொழுதும் பகிரங்கமாய் வைத்து இருப்பது இல்லை. அவசியமான பொழுது அவை மறைவிடத்தில் இருந்து எடுத்து ப்ரயோகம் செய்கின்றோம். அது போல உறையில் வைத்து இருக்கும் கத்தியைப் போல பரதேவதையும் ஹ்ரீம் பீஜம் என்ற வாசக சம்பந்தமாய் இருக்க கூடிய உறையிலே மறைவாய் விளங்குகின்றாள். லக்ஷியார்த்தத்தினால் பாகத்தியாக லக்ஷணத்தினால் அவள் நன்கு சைதன்ய ஸ்வரூபமாய் பிரகாசிக்கிறார். அப்பொழுது அஞ்ஞானமாகிய சத்ரு மூல நாசம் அடைகிறான். சமூல நாசம் அடைகிறான் என்பது கருத்து.

ॐ ह्रींकारकोशासिलतायै नमः ||२८९||

ஓம் ஹ்ரீங்கார - கோஶாஸிலதாயை நமः ||289||

ह्रींकारास्थाननर्तकी | (290)

ஹ்ரீங்காராஸ்தா^{2}னனர்தகீ | 290

ह्रींकार एव आस्थानं सभामण्डपः सर्वाश्रयत्वात् । तस्य नर्तकी नटनसंबन्ध भूसंयोगचरण - विन्यासोपलक्षिततालानुसारिहस्ताद्यङ्गचेष्टा नर्तनम्, तत्कर्त्री नर्तकी । ह्रींकारवाच्यार्थतया मायादिसं - बन्धासंबन्धनिमित्तकविचित्रतरकार्योत्पादनव्यापारानुकारविकार्यविकारिस्वरूपवत्तया द्रष्टृलोकमनो - वृत्तिभेदेन तीव्रमन्दमन्दतरप्रीतिरूपभक्तिविषयतयाऽभिव्यक्तानभिव्यक्तेष्टफलसाधनतया स्वकीय - पुण्यादितारतम्येन बुद्धिशुद्धिभेदात्प्रतिभातीत्यर्थः ||

ஹ்ரீங்கார ஏவ ஆஸ்தா^{2}னம்’ ஸபா^{4}மண்ட^{3}பः ஸர்வாஶ்ரயத்வாத் | தஸ்ய நர்தகீ நடனஸம்ப^{3}ந்த^{4} பூ^{4}ஸம்’யோக^{3}சரணவிந்யாஸோபலக்ஷிததாலானுஸாரிஹஸ்தாத்^{3} - யங்க^{3}சேஷ்டா நர்தனம், தத்கர்த்ரீ நர்தகீ | ஹ்ரீங்காரவாச்யார்த^{2}தயா மாயாதி^{3} - ஸம்ப^{3}ந்தா^{4}ஸம்ப^{3}ந்த^{4}நிமித்தகவிசித்ரதரகார்யோத்பாத^{3}நவ்யாபாரானுகாரவிகார் - யவிகாரிஸ்வரூபவத்தயா த்^{3}ரஷ்ட்ரு’லோகமனோவ்ரு’த்திபே^{4}தே^{3}ன தீவ்ரமந்த^{3}மந் - த^{3}தரப்ரீதிரூபப^{4}க்திவிஷயதயா(அ)பி^{4}வ்யக்தான பி^{4}வ்யக்தேஷ்டப^{2}ல ஸாத^{4}னதயா ஸ்வகீயபுண்யாதி^{3}- தாரதம்யேன பு^{3}த்^{3}தி^{4}ஶுத்^{3}தி^{4}பே^{4}தா^{3}த்ப்ரதிபா^{4}தீத்யர்த^{2}: ||

ஹ்ரீம் காரம் என்னும் ஸபா மண்டபத்திலே நடராஜப்பெருமானைப் போல நாடியாய் விளங்கி நடனம் செய்து கொண்டு இருப்பவள். ஹ்ரீம் காரம் எல்லோராலும் ஆஸ்ரயக்கப்படுவதால் ஸபா மண்டபத்திற்கு ஒப்புமையையாய் கூறப்பட்டு நடனம் என்பது ஒரு பாவ, தாளங்களுக்கு ஒத்துப் போகக்கூடிய ஒரு

அசைவு. சிருஷ்டிக்கு ஒத்துப் போகக்கூடிய ஒரு அசைவாக நடராஜரின் ஆட்டம் இருப்பது போல பூமி ஸம்பந்தமான விஷயங்களோடு, அபிநயங்களோடு கூடிய அங்க சேஷ்டைகளோடும் இந்த நடனமானது செய்யப்படுகிறது. ஸ்ருஷ்டியை ஒத்து செய்யப்படுகிறது. இங்ஙனம் நடனம் செய்பவளுக்கு நர்த்தகி என்று பெயர். அந்த சித் ஸ்வரூபிணியாகிய பரமாம்பிகை ஹ்ரீம் காரணத்தின் வாச்சியார்த்தத்தினால், மாயை முதலியவற்றோடு ஸம்பந்தப்பட்டும், ஸம்பந்தப்படாமலும் 'ஸாக்ஷி பாவேன' விசித்திரமான காரியத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறாள். ஜீவர்களின் புண்ணிய பரிபாகத்தின் தாரதம்யத்தால் அவரவர்களின் கர்மத்தின் படி பக்திக்கு ஏற்ற படி 'யதா கர்ம, யதா ஸ்ருதம், யதா சித்த ஸுத்தி:' அதன்படி அவள் அபீஷ்டங்களை அருளுகின்றாள். அதனால் நர்த்தகியோடு உவமானம் கூறப்படுகிறாள்.

ॐ ह्रींकारास्थाननर्तक्यै नमः ||२९०||
ஓம் ஹ்ரீங்காராஸ்தா²ந - நர்தக்யை நம꞉ ||290||

ह्रींकारशुक्तिकामुक्तामणिर्ह्रीकारबोधिता |
ह्रींकारमयसौवर्णस्तम्भविद्रुमपुत्रिका ||५७||
ஹ்ரீங்கார ஶுக்திகா முக்தாமணிர் ஹ்ரீங்காரபோ³தி⁴தா |
ஹ்ரீங்கார மயஸௌவர்ண ஸ்தம்ப⁴ வித்³ரும புத்ரிகா ||57||

ह्रींकारशुक्तिका मुक्तामणिः | (291)
ஹ்ரீங்காரஶுக்திகா முக்தாமணி꞉ | 291

ह्रींकार एव शुक्तिका नीलपृष्ठत्रिकोणाकारा, तस्याः मुक्तिकेव मुक्ताफलमिवाभिव्यज्यमाना — यथा स्वातीमहानक्षत्रे सर्वदेशेषु मेघसंघात्पतज्जलबिन्दुः शुक्तिकान्तः पतितः समुद्रदेशविशेषे मुक्ताकारेण परिणमते, तथा सत्त्वरजस्तमोगुणात्मकह्रींबीजावच्छेदेन मनोहरवाचामगोचरसुन्दरतरप - रदेवतामूर्त्या सर्वगतमपि चैतन्यं विशिष्याभिव्यज्यते । तथा च मौक्तिकार्थिनां शुक्त्युपादानवत् परदेव - तासाक्षात्कारेप्सूनां ह्रींकारोपादानमावश्यकमिति भावः ||

ஹ்ரீங்கார ஏவ ஶுக்திகா நீலப்ரு'ஷ்ட²- த்ரிகோணாகாரா, தஸ்யா꞉ முக்திகேவ முக்தாப²லமிவாபி⁴வ்யஜ்யமானாயதா² ஸ்வாதீ மஹாநக்ஷத்ரே ஸர்வதே³ஶேஷு மேக⁴ஸங்கா⁴த்பதஜ்ஜலபி³ந்து³꞉ ஶுக்திகாந்த꞉ பதித꞉ ஸமுத்³ரதே³ஶவிஶேஷே முக்தா - காரேண பரிணமதே, ததா² ஸத்த்வரஜஸ்தமோகு³ணாத்மக- ஹ்ரீம்பீ³ஜாவச்சே² - தே³ன மனோஹரவாசாமகோ³சரஸுந்த³ரதரபரதே³வதாமூர்த்யா ஸர்வக³தமபி சைத - ன்யம்' விஶிஷ்யாபி⁴வ்யஜ்யதே | ததா² ச மௌக்திகார்தி²னாம்' ஶுக்த்யுபாதா³ - னவத் பரதே³வதாஸாக்ஷாத்காரேப்ஸூனாம்' ஹ்ரீங்காரோபாதா³னமாவஶ்யகமிதி பா⁴வ꞉ ||

'ஶுக்திகா என்றால் முத்து இருக்க கூடிய முத்து சிப்பி. அதில் இருக்கக்கூடிய மணி போன்றவள் பரதேவதை. ஹ்ரீம் காரமே முத்து சிப்பி, அந்த முத்துச் சிப்பியில் ஒளிரக்கூடிய நல் முத்தாய் இருக்கக்கூடியவள் பரதேவதை. அந்த முத்துவின் பிருஷ்டபாகம் நீல நிறத்தோடு இருக்க கூடியது. ஒரு முக்கோண வடிவமாய் இருக்கக்கூடிய ஒரு பொருள். புராணத்திலே சொல்லக்கூடியது ஸ்வாதி

நக்ஷத்திரத்தில் பெய்யக்கூடிய மழையின் துளியானது ஸ்முத்திரத்தினுள்ளே இருக்கும் முத்துச் சிப்பியில் விழுந்தால் அந்த மழை துளியானது முத்து வடிவமாய் பரிணமிக்கின்றது. அப்படியே ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ் குணாத்மக ஹ்ரீம் காரத்தில் அதிஷ்டானமாய் உள்ள சித் ஸ்வரூபிணி பரதேவதை. வியாபகமாய் இருந்தாலும் அதிமனோஹரமான வாக்கினாலும், மனத்தினாலும் வாக்குக்கும், மனத்திற்கும் எட்டாத பொருளாய் அழகு வாய்ந்த மூர்த்தியாய் அம்பாள் விளங்குகின்றாள். இங்ஙனம் நல்முத்தை வேண்டுபவர்களுக்கு, முத்தைவிட முத்து சிப்பி எப்படி அவசியமோ அதுபோல பரதேவதையின் ஸாக்ஷத்காரத்தை வேண்டும் என்று அப்பியஸிப்பவர்களுக்கு ஹ்ரீம்கார உபாஸனம் அத்தியாவசியம் என்று இந்த நாமாவிலே குறிப்பிடப்படுகிறது.

ॐ ह्रींकारशुक्तिकामुक्तामणये नमः ||२९१||
ஓம் ஹ்ரீங்காரஶுக்திகா - முக்தாமணயே நம꞉ ||291||

ह्रींकारबोधिता | (292)
ஹ்ரீங்காரபோ³தி⁴தா | 292

सिद्धे पदार्थ इन्द्रियादिसंबन्धे सति स्वत एव ज्ञानोत्पत्तिदर्शनान्न ज्ञाने विधिरपेक्षितः, क्रियाफलत्वाभावात् । तर्हि नित्यापरोक्षधर्मादिज्ञानवत् शुद्धब्रह्माभेदः वेदैकदेश ह्रींकारेणैव बोध्यते, अज्ञातज्ञापकत्वेन वेदस्य स्वतः प्रामाण्याभ्युपगमात्, परचैतन्यस्य च ज्ञायमानस्य परमानन्दरूपतया पुरुषार्थरूपत्वात् । अतः ह्रींकारेणैव मूलमन्त्रात्मना बोधिता ज्ञापिता । हकाररेफेकाराणां व्यस्तत्वदशा - यां भिन्नभिन्नार्थकानां मेलने ह्रींकारात्मना परिणामे सच्चिदानन्दस्वरूपश्रीत्रिपुरसुन्दर्याः तदर्थत्वेन अद्वैतस्वरूपतया प्रतिभानात् । 'नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टा' (बृ. ३-७) 'इदं सर्वं यदयमात्मा' (बृ. २-४) 'एक एव तु भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः । एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रवत् ||' (ब्र बि) इत्यादिश्रुतेः । 'आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः' (बृ. २-४) 'तद्विजिज्ञासस्व' (तै. २-१) 'आत्मानं पश्येत्' (बृ. ४-४) इत्यादिलि - ङ्लोट्तव्यप्रत्ययानामर्हतार्थकतया न बिधित्वमिति सिद्धान्तः ||

ஸித்³தே⁴ பதா³ர்த² இந்த்³ரியாதி³ஸம்ப³ந்தே⁴ ஸதி ஸ்வத ஏவ ஜ்ஞானோத்பத்தித³ - ர்ஶனான்ன ஜ்ஞானே விதி⁴ரபேக்ஷித꞉, க்ரியாப²லத்வாபா⁴வாத் | தர்ஹி நித்யாப - ரோக்ஷத⁴ர்மாதி³ஜ்ஞானவத் ஶுத்³த⁴ப்³ரஹ்மாபே⁴த³꞉ வேதை³கதே³ஶ ஹ்ரீங்காரே - ணைவ போ³த்⁴யதே, அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகத்வேன வேத³ஸ்ய ஸ்வத꞉ ப்ராமாண்யாப்⁴யு - பக³மாத், பரசைதன்யஸ்ய ச ஜ்ஞாயமானஸ்ய பரமானந்த³ரூபதயா புருஷார்த²ரூ - பத்வாத் | அத꞉ ஹ்ரீங்காரேணைவ மூலமந்த்ராத்மனா போ³தி⁴தா ஜ்ஞாபிதா | ஹகார - ரேபே²காராணாம்’ வ்யஸ்தத்வத³ஶாயாம்’ பி⁴ன்னபி⁴ன்னார்த²கானாம்’ மேலனே ஹ்ரீங்காராத்மனா பரிணாமே ஸச்சிதா³னந்த³ஸ்வரூபஶ்ரீத்ரிபுரஸுந்த³ர்யா꞉ தத³ர்த² - த்வேன அத்³வைதஸ்வரூபதயா ப்ரதிபா⁴னாத் | 'நான்யோ- (அ)தோ(அ)ஸ்தி த்³ரஷ்டா' (ப்³ரு’. 3-7) 'இத³ம்’ ஸர்வம்’ யத³யமாத்மா' (ப்³ரு’. 2-4) 'ஏக ஏவ து பூ⁴தாத்மா பூ⁴தே பூ⁴தே வ்யவஸ்தி²த꞉ | ஏகதா⁴ ப³ஹுதா⁴ சைவ த்³ரு’ஶ்யதே ஜலசந்த்³ரவத் ||' (ப்³ர பி³) இத்யா - தி³ஶ்ருதே꞉ | 'ஆத்மா வா அரே த்³ரஷ்டவ்ய꞉' (ப்³ரு’. 2-4) 'தத்³விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ' (தை. 2-1) 'ஆத்மானம்’ பஶ்யேத்' (ப்³ரு’. 4-4) இத்யாதி³ளிங்லோட்தவ்யப்ரத்யயாநாமர்ஹதார்த² - கதயா ந பி³தி⁴த்வமிதி ஸித்³தா⁴ - ந்த꞉ ||

ஹ்ரீம் காரமே ஓம்காரம், ஓம்காரமே வேதம், அந்த வேத மந்திரத்தின் போதனையால் லக்ஷணா வ்ருத்தியாக அறியப்படுபவள் பரதேவதை. போகிய விஷயங்களுக்கும், இந்திரியங்களுக்கும் ஸம்பந்தம் இருந்த போதிலும் ஞானமானது எந்விதமான விதியையும் அபேக்ஷிக்காமல் தானே ஸ்வயம் ப்ரபாவாய் உண்டாகின்றது. அதனால் இந்திரிய அபேக்ஷம் இன்றி சித்திக்கும் ஞானம் கர்த்ரு தந்தரம் அல்ல. கர்த்ரு தந்திரமான கர்மாவின்களில் தான் விதியின் அபேக்ஷம். 'ஆம்னாயஸ்ய கிரியார் தத்வாத் ...' என்ற ஜைமினி ஸூத்ரத்தின் வெளிப்பாடு. ஞானத்திற்கு செயல் விஷயமே அல்ல. நைஷ்கர்மியம் ஞானம். அது நித்ய அபரோக்ஷமாகும். தர்ம அதர்மாதிகளின் விஷயத்தைப்போல் ஞானமன்று. ஸுத்த ப்ரஹ்ம அபேதமான ஞானமானது வேதத்தின் ஏக ரஸமாய் உள்ள ஹ்ரீம் காரத்தினால் அறியப்படுகின்றது. மறந்த விஷயத்தை ஞாபக படுத்தும் தன்மைபோல வேதத்திற்கு ஸ்வத ப்ராமாண்யம் உண்டு. பரம புருஷார்த்த பரமானந்த வடிவமான ஸ்வரூபமாய் உள்ள தன்மையால் அந்த ஸுத்த சைதன்யமே ஞாபகப்படுத்த கூடிய விஷயமாய் இருக்கிறது.

'நஷ் டோ மோக: கத ஸந்தேக; ஸ்ம்ருதி லப்தா' என்று பகவான் கீதையிலே அர்ஜுனன் மூலமாக தெரிவிக்கின்றார் . ப்ரஹ்ம அபேத பரதேவதையானவள் ஹ்ரீம் காரஸ்வரூபிணி. அந்த மூல மந்திரத்தாலேயே அறியப்படுகிறாள். ஹ்ரீம்காரம் என்பது ஹகாரம், ரேப்பா, ஈகாரங்கள், அதைத்தவிர சந்திர கலை. இவை அனைத்தும் சேர்ந்து ஹ்ரீம் கார ரூபமாய் பரிணமித்து அந்த நிலையிலே ஸச்சிதானந்த வடிவமான ஏக ரஸ த்ரிபுர ஸுந்தரியாய் அவள் விளங்குகின்றாள். ஹ்ரீம் காரத்தின் பொருளாய் அத்வைத ரூபமாய் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

'नान्यो- ऽतोऽस्ति द्रष्टा' (बृ. ३-७) 'इदं सर्वं यदयमात्मा' (बृ. २-४) 'एक एव तु भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः । एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रवत् ||' (ब्र बि) **'நான்யோ- (அ)தோ(அ)ஸ்தி த்³ரஷ்டா' (ப்³ரு'. 3-7) 'இத³ம்' ஸர்வம்' யத³யமாத்மா' (ப்³ரு'. 2-4) 'ஏக ஏவ து பூ⁴தாத்மா பூ⁴தே பூ⁴தே வ்யவஸ்தி²த: | ஏகதா⁴ ப³ஹுதா⁴ சைவ த்³ரு'ஶ்யதே ஜலசந்த்³ரவத் ||' (ப்³ர பி³)** என்னும் ஸ்ருதி ப்ரமாணங்கள் அறிந்து நோக்கத்தக்கவை. **'आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः' (बृ. २-४) 'तद्विजिज्ञासस्व' (तै. २-१) 'आत्मानं पश्येत्' (बृ. ४-४)** **'ஆத்மா வா அரே த்³ரஷ்டவ்ய:' (ப்³ரு'. 2-4) 'தத்³விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ' (தை. 2-1) 'ஆத்மானம்' பஶ்யேத்' (ப்³ரு'. 4-4)** என்ற ஸ்ருதி வாக்கியங்களின்படி ஆத்ம அபின்ன பரதேவதை இடத்திலே விதிநிஷேதங்கள் சம்பவிப்பது கிடையாது. நிஷ்க்ரியம் ஆத்மா என்பது ஸித்தாந்தம்.

ॐ ह्रींकारबोधितायै नमः ||२९२||
ஓம் ஹ்ரீங்காரபோ³தி⁴தாயை நம: ||292||

ह्रींकारमयसौवर्णस्तम्भविद्रुमपुत्रिका | (293)
ஹ்ரீங்காரமயஸௌவர்ணஸ்தம்ப⁴வித்³ருமபுத்ரிகா | 293

पिङ्गलपृथ्वीरेणुः सुवर्णमित्युच्यते । अनुच्छिद्यमानद्रवत्वस्य नैमित्तिकत्वेऽपि तैजसान्तरे प्रदीप-प्रभादावदर्शनात् । पदार्थान्तरसंयोगे रजतादिवदतितेजः संयोगात् भस्मभावापत्तेश्च हीरमणौ लोहले -

ख्यत्वाभाववत्त्वेऽपि पार्थिवत्ववदत्र पार्थिवत्वे बाधाभावात् । द्रवत्वस्योदकस्वभावत्वेन तत्कार्यपृथि - व्यामपि उपलम्भोपपत्तेश्च । तद्विकारः, सौवर्णश्चासौ स्तम्भश्च । सौवर्णस्तम्भस्य नवरत्नमण्डपभारवाहित्वे सति तदभिन्नत्वेन तदलंकारभूतत्वस्येव साधर्म्यस्य ह्रींकारेऽपि जगदाश्रयत्वे सति तत्कारणत्वे सति तदन्तर्भूतत्वे सति परमानन्दजनकत्वस्य सत्त्वेन ह्रींकारमय इत्यभेदोपचारः प्रदीपालंकारद्योतनार्थ इति ज्ञातव्यम् । ह्रींकारे उपमेये मयशब्देनोपमानाभेदकल्पनात् । तस्मिन विचित्रपिङ्गनधानरूपे तत्सं - बन्धितया विद्रुमपुत्रिकेव प्रतीयमाना विद्रुमेन प्रवालेन कृता पुत्रिका सालभञ्जिका। सौवर्णस्तम्भशब्दः उपलक्षणं भित्त्यादीनां, प्रायस्त्वदर्शनात् तदुपादानं स्वनः मनोज्ञम्य स्तम्भस्यातिशयदर्शनीयतायै । दुर्लभतरप्रवालपुविका स्तम्भमण्टपं तत्स्वामिन तद्देशं च प्रकृष्टीकरोति, तथा श्रीपरदेवतापि रूढ्यैत - द्वीजार्थतया तदवच्छिन्ना सती तदादीन् सर्वान् भूषयति सफलीकरोतीत्यर्थः ||

பிங்க³ளப்ரு’த்²வீரேணுः ஸுவர்ணமித்யுச்யதே | அனுச்சி²த்³யமானத்³ரவத்வஸ்ய நைமித்திகத்வே(அ)பி தைஜஸாந்தரே ப்ரதீ³பப்ரபா⁴தா³வத³ர்ஶனாத் | பதா³ர்தா²ந்த - ரஸம்’யோகே³ ரஜதாதி³வத³திதேஜः ஸம்’யோகா³த் ப⁴ஸ்மபா⁴வாபத்தேஶ்ச ஹீரம - ணௌ லோஹலேக்²யத்வாபா⁴வவத்த்வே(அ)பி பார்தி²வத்வவத³த்ர பார்தி²வத்வே பா³தா⁴பா⁴வாத் | த்³ரவத்வஸ்யோத³கஸ்வபா⁴வத்வேன தத்கார்யப்ரு’தி²வ்யாமபி உப - லம்போ⁴பபத்தேஶ்ச | தத்³விகாரः, ஸௌவர்ணஶ்சாஸௌ ஸ்தம்ப⁴ஶ்ச | ஸௌவர் - ணஸ்தம்ப⁴ஸ்ய நவரத்னமண்ட³பபா⁴ரவாஹித்வே ஸதி தத³பி⁴ன்னத்வேன தத³ளங் - காரபூ⁴தத்வஸ்யேவ ஸாத⁴ம்யஸ்ய ட்³ரீங்காரே(அ)பி ஜக³தா³ஶ்ரயத்வே ஸதி தத் - காரணத்வே ஸதி தத³ந்தர்பூ⁴தத்வே ஸதி பரமாநந்த³ஜனகத்வஸ்ய ஸத்த்வேன ஹ்ரீங்காரமய இத்யபே⁴தோ³பசாரः ப்ரதீ³பாலங்காரத்³யோதனார்த² இதி ஜ்ஞாதவ்யம் | ஹ்ரீங்காரே உபமேயே மயஶப்³தே³னோபமாநாபே⁴த³கல்பனாத் | தஸ்மின விசித்ர - பிங்க³னதா⁴னரூபே தத்ஸம்ப³ந்தி⁴தயா வித்³ருமபுத்ரிகேவ ப்ரதீயமானா வித்³ருமேன ப்ரவாளேன க்ரு’தா புத்ரிகா ஸாலப⁴ஞ்ஜிகா | ஸௌவர்ணஸ்தம்ப⁴ஶப்³த³ः உப - லக்ஷணம்’ பி⁴த்த்யாதீ³னாம்’, ப்ராயஸ்த்வத³ர்ஶனாத் தது³பாதா³னம்’ ஸ்வனः மனோ - ஜ்ஞம்ய ஸ்தம்ப⁴ஸ்யாதிஶயத³ர்ஶனீயதாயை | து³ர்லப⁴தரப்ரவாளபுவிகா ஸ்தம்ப⁴ - மண்டபம்’ தத்ஸ்வாமின தத்³தே³ஶம்’ ச ப்ரக்ரு’ஷ்டீகரோதி, ததா² ஶ்ரீபரதே³வதாபி ரூட்⁴யைதத்³வீஜார்த²தயா தத்³வச்சி²ன்னா ஸதீ ததா³தீ³ன் ஸர்வான் பூ⁴ஷயதி ஸப²லீ - கரோதீத்யர்த²ः ||

ஹ்ரீம் காரம் தங்கத்தூணிலே இருக்க கூடிய ஒரு பாவை (பொம்மை) போன்றவள். தங்கத் தூணானது நவரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டு ஒரு ஸபா மண்டபத்தை தாங்கி நிற்பது போல, ஹ்ரீம் காரம் ப்ரபஞ்ச ரூபமான ஸபா மண்டபத்தை தாங்கி தரித்து நிற்கிறது. பவளத்தால் செய்யப்பட்ட பொம்மையானது ஸம்பத்திலே விளங்கி தனக்கு இருப்பிடமாய் உள்ள தூணையும் அந்த தூணினால் தாங்கி தரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தையும் அந்த இடத்தையும் ஸபா மண்டபத்தையும், எஜமானனையும் அலங்கரித்து சிறப்பிப்பது போல, தாங்கி, அலங்கரித்து, சிறப்பிப்பது போல பரதேவதையான ஹ்ரீம்கார ரூபிணி தூணிலே விமர்சமான சைதன்யமாய் விளங்கி ப்ரபஞ்சத்தையும் ப்ரபஞ்ச பௌத்தாவான ஜீவர்களையும் ப்ரபஞ்ச காரணமாய் இருக்க கூடிய கூடஸ்த்த ஈஸ்வரனையும் சைதன்ய ஸ்வரூபமாக சிறப்புறச் செய்கின்றாள்.

ॐ ह्रींकारमयसौवर्णस्तम्भविद्रुमपुत्रिकायै नमः ||२९३||

ஓம் ஹ்ரீங்காரமய - ஸௌவர்ணஸ்தம்ப⁴ - வித்³ருமபுத்ரிகாயை நமः ||293||

ह्रींकारवेदोपनिषद् ह्रींकाराध्वरदक्षिणा ।
ह्रींकारनन्दनारामनवकल्पकवल्लरी ॥५८॥
ஹ்ரீங்கார - வேதோ³பநிஷத்³ ஹ்ரீங்காராத்⁴வரத³க்ஷிணா ।
ஹ்ரீங்காரநந்த³நாராம நவகல்பகவல்லரீ ॥58॥

ह्रींकारवेदोपनिषत् । (294)
ஹ்ரீங்காரவேதோ³பநிஷத் । 294

वेद्यन्ते ज्ञायन्ते सर्वे पदार्था अनेनेति वेदः । जात्येकवचनम् । ह्रींकार एव वेदः, ज्ञापकत्वाविशेषात्, तस्य उपनिषद्वेदान्तभागः लक्ष्यार्थो वा, तत् ब्रह्मोपनिषत्परमिति श्रुतेः । कर्मोपासनाज्ञानकाण्डभेदेन चत्वारोऽपि वेदाः त्रिप्रकाराः । 'तमेत वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति' इति वाक्येन ज्ञानसाधनतया कर्मोपासनयोः विनियुक्तत्वात्, 'अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते । ततो भूय इव ते तमो य उ विद्यायां रताः ॥' (ईशा) इति श्रुत्या तदुभयोः संसारफलकत्वेन निन्दितत्वाच्च, 'आत्मानं चेद्विजानी - यादयमस्मीति पूरुषः । किमिच्छन् कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेत् ॥' (बृ. ४-४) 'आत्मकाम आप्त काम:' (बृ ४-४) इत्यादिश्रुतिभ्य: अद्वैत ज्ञानोत्पादकवेदभागस्योपनिषच्छब्दवाच्यस्य मोक्षफलकत्वेन फलप्रतिपादनात्तदुभयप्रतिपादकवेदभागापेक्षया श्रेष्ठत्वम्, लोके साधनापेक्षया फलस्य श्रेष्ठत्वेनोत्तम - त्वप्रसिद्धेः । तथा च पूर्वकाण्डद्वयार्थत्य जन्यतया तत्प्रतिपादकवेदभागस्योपनिषच्छेषत्ववत् ह्रींकार - स्यापि परदेवताप्रकाशकत्वेन तच्छेषत्वात्तस्याः प्राधान्यमुक्तमिति द्रष्टव्यम् । वेदान्तेषुपनिषच्छब्दः तज्जन्यतारूपशक्यसंबन्धेन प्रवर्तते । मुख्यया वृत्त्या तु ब्रह्मविद्यायामेव । तथा हि - उपशब्दः समीपदे - शार्थकः । ब्रह्मण्यध्यस्तमायासमीपदेशकतत्पदार्थ प्रतिविम्बितमविद्योपाधिकचैतन्यं जीवशब्दवाच्यमु - पशब्दार्थः लक्षणया प्रतिपाद्यते । निशब्दः षद् इति पदस्य विशेषणम् । सत् इति पदं सदनगत्य - वसादनेषु भवति । तथा च उपशब्दवाच्यो जीवः अविद्यां निहत्य त्यक्त्वा ब्रह्मस्वरूपेण निषीदति वर्तत इति उपनिषदित्येकोऽर्थः । जीवः ब्रह्म स्वरूपत्वेन निगच्छति जानातीत्यन्योऽर्थः । जीवः ब्रह्मस्वरूपेण अवसीदति परिसमाप्नोतीति तृतीयोऽर्थः । एवमुपनिषच्छब्दस्य ब्रह्मविद्यावाचकत्वेन प्रसिद्धस्य तद्वाच - कवेदभागे लक्षणावत्त्वेऽप्युपनिषच्छब्दवाच्यो भवति । तथा च ह्रींकार एव वेदः तस्य उपनिषत्प्रधानभूता ब्रह्मविद्येत्यर्थः ॥

வேத்³யந்தே ஜ்ஞாயந்தே ஸர்வே பதா³ர்தா² அனேனேதி வேத³: । ஜாத்யேகவசனம் । ஹ்ரீங்கார ஏவ வேத³:, ஜ்ஞாபகத்வாவிஶேஷாத், தஸ்ய உபநிஷ- த்³வேதா³ந்தபா⁴க³: லக்ஷ்யார்தோ² வா, தத் ப்³ரஹ்மோபநிஷத்பரமிதி ஶ்ருதே: । கர்மோபாஸனாஜ் - ஞானகாண்ட³பே⁴தே³ன சத்வாரோ(அ)பி வேதா³: த்ரிப்ரகாரா: । 'தமேத வேதா³னு - வசனேன ப்³ராஹ்மணா விவிதி³ஷந்தி' இதி வாக்யேன ஜ்ஞானஸாத⁴னதயா கர்மோ- பாஸனயோ: விநியுக்தத்வாத், 'அந்த⁴ம்' தம: ப்ரவிஶந்தி யே(அ)வித்³யாமுபாஸதே । ததோ பூ⁴ய இவ தே தமோ ய உ வித்³யாயாம்' ரதா: ॥' (ஈஶா) இதி ஶ்ருத்யா தது³ப⁴யோ: ஸம்'ஸாரப²லகத்வேன நிந்தி³தத்வாச்ச, 'ஆத்மானம்' சேத்³விஜானீயாத³யமஸ்மீதி பூருஷ: । கிமிச்ச²ன் கஸ்ய காமாய ஶரீரமனுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥' (ப்³ரு'. 4-4). 'ஆத்மகாம ஆப்தகாம:' (ப்³ரு' 4-4) இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய: அத்³வைத ஜ்ஞானோத்பாத³கவேத³பா⁴ - க³ஸ்யோபநிஷச்ச²ப்³த³வாச்யஸ்ய மோக்ஷப²லகத்வேன ப²லப்ரதிபாத³னாத்தது³ப⁴ - யப்ரதிபாத³கவேத³பா⁴கா³பேக்ஷயா ஶ்ரேஷ்ட²த்வம், லோகே ஸாத⁴னாபேக்ஷயா ப²ல - ஸ்ய ஶ்ரேஷ்ட²த்வேனோத்தமத்வப்ரஸித்³தே⁴: । ததா² ச பூர்வகாண்ட³த்³வயார்த²த்ய ஜன்யதயா தத்ப்ரதிபாத³கவேத³பா⁴க³ஸ்யோபநிஷச்சே²ஷத்வவத் ஹ்ரீங்காரஸ்யாபி பரதே³வதாப்ரகாஶகத்வேன தச்சே²ஷத்வாத்தஸ்யா: ப்ராதா⁴ன்யமுக்தமிதி த்³ரஷ்ட -

வ்யம் | வேதா³ந்தேஷூபநிஷச்ச²ப்³த³: தஜ்ஜன்யதாரூபஶக்யஸம்ப³ந்தே⁴ன ப்ரவர்ததே | முக்²யயா வ்ரு'த்த்யா து ப்³ரஹ்மவித்³யாயாமேவ | ததா² ஹிஉபஶப்³த³: ஸமீபதே³ - ஶார்த²க: | ப்³ரஹ்மண்யத்⁴யஸ்தமாயா ஸமீப தே³ஶகதத்பதா³ர்த² ப்ரதிவிம்பி³தம - வித்³யோபாதி⁴கசைதன்யம்' ஜீவ- ஶப்³த³வாச்யமுபஶப்³தா³ர்த²: லக்ஷணயா ப்ரதிபா - த்³யதே | நிஶப்³த³: ஷத்³ இதி பத³ஸ்ய விஶேஷணம் | ஸத் இதி பத³ம்' ஸத³னக³த் - யவஸாத³னேஷூ ப⁴வதி | ததா² ச உபஶப்³த³வாச்யோ ஜீவ: அவித்³யாம்' நிஹத்ய த்யக்த்வா ப்³ரஹ்மஸ்வரூபேண நிஷீத³தி வர்தத இதி உபநிஷதி³த்யேகோ(அ)ர்த²: | ஜீவ: ப்³ரஹ்ம ஸ்வரூபத்வேன நிக³ச்ச²தி ஜானாதீத்யன்யோ(அ)ர்த²: | ஜீவ: ப்³ரஹ்ம - ஸ்வரூபேண அவஸீத³தி பரிஸமாப்னோதீதி த்ரு'தீயோ(அ)ர்த²: | ஏவமுபநிஷச்ச² - ப்³த³ஸ்ய ப்³ரஹ்மவித்³யாவாசகத்வேன ப்ரஸித்³த⁴ஸ்ய தத்³வாசகவேத³பா⁴கே³ லக்ஷணாவத்த்வே(அ)ப்யுபநிஷச்ச²ப்³த³வாச்யோ ப⁴வதி | ததா² ச ஹ்ரீங்கார ஏவ வேத³: தஸ்ய உபநிஷத்ப்ரதா⁴னபூ⁴தா ப்³ரஹ்மவித்³யேத்யர்த²: ||

ஹ்ரீம் காரமே ஓம்காரம், ஓம்காரமே வேதம். அதனால் ஹ்ரீம் காரமான வேதத்திற்கு அதன் ஸாரமான உபநிஷத்தைப் போன்றவள். எல்லாவற்றையும் அறிவிக்கக்கூடியது வேதம் (காமதேனு),இஷ்ட காம துக். வேதத்தை போல ஹ்ரீம் காரமும் எல்லாவற்றையும் அறிவிக்கிறது, அனைத்தையும் கொடுக்கிறது. அதுவே வேதம். ஹ்ரீம் காரத்தின் லக்ஷியார்த்தம் பரதேவதை. ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் உபநிஷத்துக்களால் அறியப்படும் என்று ஸ்ருதி வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. நான்கு வேதங்களும் கர்ம காண்டம், உபாஸனா காண்டம், ஞான காண்டம் என்ற பிரிவுகளை உடையனவாய் இருக்கின்றன. **'तमेत वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति' 'தமேத வேதா³னு - வசனேன ப்³ராஹ்மணா விவிதி³ஷந்தி'** என்ற ஸ்ருதிப்படி கர்ம உபாஸனைகள் ஞானத்திற்கு சித்த ஶுத்தி ஸாதனங்களாய் உபயோகப் படுகின்றன. **'अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते । ततो भूय इव ते तमो य उ विद्यायां रताः ||' (ईशा) 'அந்த⁴ம்' தம: ப்ரவிஶந்தி யே(அ)வித்³யாமுபாஸதே | ததோ பூ⁴ய இவ தே தமோ ய உ வித்³யாயாம்' ரதா: ||' (ஈஶா)** வெறும் கர்ம காண்டமே சரி என்று நினைப்பவர்கள் 'வேதவாதராதா பார்த்த ந அந்யதஸ்தி வாதின: அந்தேன நீயமானா: யதா அந்தா:' என்று குருடனை குருடன் வழி நடத்துவது போல் மறுபடியும் பிறவிச் சூழலிலே மாட்டிக் கொள்கிறார்கள்.

அவித்யாஸ்வரூபம் கர்ம, உபாஸனை இவைகளால் ஆத்மஸ்வரூபம் உண்டாகாது. ஜனன மரண ஸம்ஸாகர ஸாகரத்தில் மூழ்கி தவிப்பதே பலனாய் ஏற்படுகிறது. அதனால் கர்ம உபாஸனைகள் நிந்திக்கப் படுகின்றன. க்ரமமாய் கர்ம உபாஸனைகள் செய்து ஞானத்திற்கு வரவேண்டும் என்று சாஸ்திரம் அறுதியிட்டு கூறுகின்றது. 'ஜீவோப்ரஹ்மமைவ' என்ற ஸத்ய வாக்கியமானது விபரீதங்கள் சந்தேகங்கள் அற்று ஒருவனுக்கு ஸித்தியாக வேண்டும். **'आत्मानं चेद्विजानी - यादयमस्मीति पूरुषः । किमिच्छन् कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेत् ॥' (बृ. ४-४) 'आत्मकाम आप्त - कामः' (बृ ४-४) 'ஆத்மானம்' சேத்³விஜானீயாத³யமஸ்மீதி பூருஷ: | கிமிச்ச²ன் கஸ்ய காமாய ஶரீரமனுஸஞ்ஜ்வரேத் ||' (ப்³ரு'. 4-4). 'ஆத்மகாம ஆப்தகாம:' (ப்³ரு' 4-4)** என்ற வாக்கியங்கள் ஆத்மஞானம் முடிவான புருஷார்த்த நோக்கம் என்று சொல்லுகிறது.

அத்வைத ஞானத்தை சித்திக்க வைப்பது வேதத்தில் உபநிஷத் பாகம். மோக்ஷமே முக்கிய ப்ரயோஜனமாய் இருக்கிறது. கர்ம, உபாஸனைகளை ப்ரதிபாதனம் செய்யக்கூடியது கர்ம காண்டம். இந்த கர்ம காண்டத்தை காட்டிலும் உபநிஷத் காண்டமே ஸ்ரேஷ்டமானது. உலகத்திலே ஸாதனத்தை விட ஸாதனத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய பலன் ஸ்ரேஷ்டமாய் இருப்பது போல ஸாதன வடிவமான கர்ம உபாஸனைகளை விட மோக்ஷரூப பலத்தை ப்ரதிபாலிக்கும் உபநிஷத் மிகவும் ஸ்ரேஷ்டமாய் கருதப்படுகின்றது. இங்ஙனமே பரதேவதையை ப்ரதிபாலிக்கும் ஹ்ரீம் காரத்தை விட பரதேவதை ஸ்ரேஷ்டமானவள். ப்ரஹ்ம அபின்ன சித் சைதன்ய ஸ்வரூப போதகமே ஸ்ரேஷ்டமானது. உபநிஷத் என்னும் பதமானது ப்ரஹ்ம வித்யையே ஆகும். கடோபநிஷத்திலே பகவான் சங்கரர் கூறியது போல் 'ஸதே; தாதோ: உபநி பூர்வஸ்ய க்விப் ப்ரந்தயாதஸ்ய ரூபம் உபநிஷத்' என்று சொல்லப்படுகிறது. 'ஸத்' என்ற தாதுவுக்கு முன்னாலே உப நீ என்னும்உபஸர்கம் போட்டால் வரக்கூடியது உபநிஷத். நிஷத் என்னும் பதத்தின் விசேஷணம் ப்ரதிபிம்ப ஜீவனை பற்றி கூறுகிறது. அது தத் பத ஈசுவரனுடைய ப்ரதி பிம்பமே ஜீவன். உப என்னும் பதத்தின் வாச்யாரத்தமான ஜீவன் தனது உபாதியான அவித்யையை நீக்கி ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே விளங்குகின்றான். அதே போல ஜீவனுடைய உபாதியை நீக்கி அவனும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே இருக்கின்றான். நீக்க வேண்டியதை நீக்கி, நீக்க முடியாததை பார்க்கும் போது ஸத் என்னும் பதமானது ஈஸ்வரனும், த்வம் என்னும் பதத்திற்கு உரிய ஜீவனும் அடிப்படியில் ஒருவரே என்று நமக்கு அறிகிறது. ஜீவப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தை அறிவால் புரிந்து கொள்கிறான். உபநிஷத் என்னும் பதம் ப்ரஸித்தமாய் ப்ரஹ்மத்தின் நித்ய வாசகமாய் இருப்பதால் வாச்ய, வாசக அபேத ஞானமே, பிரம்ம ஸ்வரூபமே உபநிஷத்தின் தாத்பர்யம். ஹ்ரீம் காரமே வேதம். வேதத்தின் மெய்ப்பொருள் ப்ரஹ்ம வித்யா ஸ்வரூப பரமாம்பிகை என்று இந்த நாமமானது குறிப்பிடுகின்றது.

ॐ ह्रींकारवेदोपनिषदे नमः ||२९४||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - வேதோ³பநிஷதே³ நம: ||294||

ह्रींकाराध्वरदक्षिणा | (295)
ஹ்ரீங்காராத்⁴வரத³க்ஷிணா | 295

ह्रींकार एव अध्वरः यज्ञः तस्य दक्षिणा समाप्तिसाधनं, दक्षिणायां दत्तायां यज्ञसमाप्तिदर्शनात् । ह्रींकारस्यापि जपः यजनात्मकतया अध्वानं राति गच्छतीत्यध्वरः मार्गसाधक इत्यर्थः । दक्षिणापदं फल - वाचि ऋत्विग्व्यापाराणां दक्षिणाफलत्वदर्शनान् । ह्रींकाराध्वरस्य ह्रींकारजपयज्ञस्य दक्षिणा फलसा - धनीभूतपुरुषार्थरूपा। अथवा ह्रींकाराध्वरस्य दक्षिणा पत्नी, 'मखस्य दाक्षिणा पत्नी' इति वचनात् । 'ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः' (गी. १८-७०) इति भगवद्वचनात् । ह्रींकारलक्ष्यार्थज्ञानमेव ह्रींकाराध्वरः ह्रींकारज्ञानयज्ञः, 'प्रधानं दक्षिणा मखे' इति वचनात् दक्षिणावत्फलभूतत्वेन प्रधानभूतेति वा । देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागो याग इत्युच्यते । त्यक्तद्रव्यस्य अग्नौ प्रक्षेपो होमः । ऋत्विगुद्देशेन वेद्याम - र्थविभागो दक्षिणा । आर्थभ्यः वेदिबहिर्देशेऽर्थविभागो दानमिति तेषां भेदः ||

ஹ்ரீங்கார ஏவ அத்⁴வர: யஜ்ஞ: தஸ்ய த³க்ஷிணா ஸமாப்திஸாத⁴னம்’, த³க்ஷிணாயாம்’ த³த்தாயாம்’ யஜ்ஞஸமாப்தித³ர்ஶனாத் | ஹ்ரீங்காரஸ்யாபி ஜப: யஜனாத்மகதயா அத்⁴வானம்’ ராதி க³ச்ச²தீத்யத்⁴வர: மார்க³ஸாத⁴க இத்யர்த²: | த³க்ஷிணாபத³ம்’ ப²லவாசி ரு’த்விக்³வ்யாபாராணாம்’ த³க்ஷிணாப²லத்வத³ர்ஶனான் | ஹ்ரீங்காராத்⁴வரஸ்ய ஹ்ரீங்காரஜபயஜ்ஞஸ்ய த³க்ஷிணா ப²லஸாத⁴னீபூ⁴தபுருஷா - ர்த²ரூபா | அத²வா ஹ்ரீங்காராத்⁴வரஸ்ய த³க்ஷிணா பத்னீ, 'மக²ஸ்ய தா³க்ஷிணா பத்னீ' இதி வசனாத் | 'ஜ்ஞானயஜ்ஞேன தேனாஹமிஷ்ட: ஸ்யாமிதி மே மதி:' (கீ³. 18-70) இதி ப⁴க³வத்³வசனாத் | ஹ்ரீங்காரளக்ஷ்யார்த²ஜ்ஞானமேவ ஹ்ரீங்காராத்⁴வர: ஹ்ரீங் - காரஜ்ஞானயஜ்ஞ:, 'ப்ரதா⁴னம்’ த³க்ஷிணா மகே²' இதி வசனாத் த³க்ஷிணாவத் - ப²லபூ⁴தத்வேன ப்ரதா⁴னபூ⁴தேதி வா | தே³வதோத்³தே³ஶேன த்³ரவ்யத்யாகோ³ யாக³ இத்யுச்யதே | த்யக்தத்³ரவ்யஸ்ய அக்³னௌ ப்ரக்ஷேபோ ஹோம: | ரு’த்விகு³த்³தே³ - ஶேன வேத்³யாமர்த²விபா⁴கோ³ த³க்ஷிணா | ஆர்த²ப்⁴ய: வேதி³ப³ஹிர்தே³ஶே(அ)ர்த² - விபா⁴கோ³ தா³னமிதி தேஷாம்’ பே⁴த³: ||

‘அத்வரம்’ என்றால் யாகம். ஹரீம்காரமே அத்வரம். அதனுடைய முடிவைக் குறிக்க தக்ஷிணையை கொடுக்க வேண்டும். அத்வர: மோக்ஷமார்கத்திலே செலுத்துவது ஹ்ரீம் கார ஜபம். அந்த ஹ்ரீம் காரமே யாகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஹ்ரீம் காரமான யாகத்தின் பலன். ஜபத்தின் பலன். பரமபுருஷார்த்த மோக்ஷமே ஆகும். இங்ஙனம் பரம புருஷார்த்தத்தின் பலனை மோக்ஷத்தை தருபவளாக பரதேவதை விளங்குகின்றாள். ஹ்ரீம் காரஸ்வரூபிணியாக. **'मखस्य दाक्षिणा पत्नी' 'மக²ஸ்ய தா³க்ஷிணா பத்னீ'** என்னும் மந்திரப் படி தக்ஷிணை யாகத்தின் பத்னி. ‘அல்ப தக்ஷிணம் அதக்ஷிணம் நிஷ்பலம்’ என்று வாக்கியம் இருக்கிறது. சரியான தக்ஷிணை கொடுக்க வில்லை அல்லது தக்ஷிணையே கொடுக்க வில்லை என்றால் அந்த யாகத்திற்கு பலன் கிடைக்காது. அதனால் ஹ்ரீம்கார ரூப யாகத்திற்கு பத்தினியாய் இருப்பவள் **'ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः' (गी. १८-७०) 'ஜ்ஞானயஜ்ஞேன தேனாஹமிஷ்ட: ஸ்யாமிதி மே மதி:' (கீ³. 18-70)** ஹ்ரீம் காரத்தின் லக்ஷியார்த்தமான ஞானமே ஹ்ரீம் கார ஞான யக்ஞம் என்று கூறப்படுகிறது. **'प्रधानं दक्षिणा मखे' 'ப்ரதா⁴னம்’ த³க்ஷிணா மகே²'** என்னும் வசனத்தின் படி தக்ஷிணையை போல ப்ரயோஜன வடிவமாகவும், பிரதான வடிவமாகவும், இருப்பவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி. தேவதைகளை உத்தேசித்து செய்யும் த்ரவிய தியாகம் இது த்ரவ்ய யாகம் எனப்படும். த்ரவ்யத்தை அக்னியிலே இடுதல் ஹோமம் எனப்படும். ரித்விக்குகளை உத்தேஸித்து யாக சாலையில் பிரித்து வைக்கும் பணமானது வித்தமானது தக்ஷிணையாய் கொடுக்கப்படும். வெளியிலே வித்யார்த்திகளுக்கு கொடுப்பது தானமாகும். அதனால் தானரூப தட்சிணா வின். ரித்வித்களுக்கு தக்ஷிணை இன்றி யாகமானது பூர்த்தியாகாது. தக்ஷிண ஸ்வரூபமாக பரதேவதை இங்கே இருக்கிறாள்.

ॐ ह्रींकाराध्वरदक्षिणायै नमः ||२९५||

ஓம் ஹ்ரீங்காராத்⁴ - வரத³க்ஷிணாயை நம: ||295||

ह्रींकारनन्दनारामनवकल्पकवल्लरी | (296)

ஹ்ரீங்காரநந்த³னாராமனவகல்பகவல்லரீ | 296

नन्दयत्यानन्दयतीति नन्दनः स चासौ आरामश्च तथा, देवेन्द्रोद्यानं विचित्रस्वरूपतया विजातीया - र्थकत्वात् । ह्रींकार एव नन्दनारामः सुखकर्तृविश्रामभूमिः, तस्य नवा नूतना अतिकोमलेत्यर्थः । कल्पयतीति कल्पका, कल्पका च सा वल्लरी चेति तथा । देवोद्याने विद्यमानानां वृक्षगुल्मलता तृणादीनाम् एतल्लोकातिशायिपुष्पफलादिमत्त्वेऽपि न सर्वोत्तमताप्रसिद्धिः । कल्पवल्लयास्तु यथाकर्म यथासेवमुपासकानां सर्वार्थप्रदानशक्तिमत्त्वेन सर्वोत्कृष्टता । तथा ब्रह्मविष्णुरुद्राणां तद्वाचकवर्णभेदानां अन्योन्यसंबन्धतया एकत्र प्रतीयमानत्वेन चिरजीवित्वफलादिप्रदानेन आनन्दकतया संसारतापशा - मकत्वेन च ह्रींकारस्य नन्दनोपमा । तत्र सर्वार्थपदातृत्वेन कामेश्वरालिङ्गितकोमलतरसुन्दरमूर्त्या विशिष्ट - पुरुषार्थचतुष्टयकल्पनेन सगुणनिर्गुणोपासकानां तद्देवतात्मना प्राधान्येन समष्टिरूपतया सादृश्येन नवकल्पकवल्लरीत्युच्यत इति भावः ||

நந்த³யத்யானந்த³யதீதி நந்த³னः ஸ சாஸௌ ஆராமஶ்ச ததா², தே³வேந்த்³ரோ - த்³யானம்’ விசித்ரஸ்வரூபதயா விஜாதீயார்த²கத்வாத் | ஹ்ரீங்கார ஏவ நந்த³னாராமः ஸுக²கர்த்ரு’விஶ்ராமபூ⁴மிः, தஸ்ய நவா நூதனா அதிகோமளேத்யர்த²ः | கல்பயதீதி கல்பகா, கல்பகா ச ஸா வல்லரீ சேதி ததா² | தே³வோத்³யானே வித்³யமானானாம்’ வ்ரு’க்ஷகு³ள்மலதா த்ரு’ணாதீ³னாம் ஏதல்லோகாதிஶாயிபுஷ்ப ப²லாதி³மத்த்வே - (அ)பி ந ஸர்வோத்தமதாப்ரஸித்³தி⁴ः | கல்பவல்லயாஸ்து யதா²கர்ம யதா²ஸேவமுபா - ஸகானாம்’ ஸர்வார்த²ப்ரதா³னஶக்திமத்த்வேன ஸர்வோத்க்ரு’ஷ்டதா | ததா² ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுருத்³ராணாம்’ தத்³வாசகவர்ணபே⁴தா³னாம்’ அன்யோன்ய ஸம்ப³ந்த⁴ - தயா ஏகத்ர ப்ரதீயமானத்வேன சிரஜீவித்வப²லாதி³ப்ரதா³னேன ஆனந்த³கதயா ஸம்’ஸாரதாபஶாமகத்வேன ச ஹ்ரீங்காரஸ்ய நந்த³னோபமா | தத்ர ஸர்வார்த²ப - தா³த்ரு’த்வேன காமேஶ்வராலிங்கி³தகோமளதரஸுந்த³ரமூர்த்யா விஶிஷ்டபுருஷார் - த²சதுஷ்டயகல்பனேன ஸகு³ணநிர்கு³ணோபாஸகானாம்’ தத்³தே³வதாத்மனா ப்ரா - தா⁴ன்யேன ஸமஷ்டிரூபதயா ஸாத்³ரு’ஶ்யேன நவகல்பகவல்லரீத்யுச்யத இதி பா⁴வः ||

இது ஒரு ப்ரஹ்மாண்ட நாமம். ஹ்ரீம் காரமே உத்யான வனம். அந்த உத்யான வனத்திலே மெல்லிய கற்பக கொடி போன்றவள் பரதேவதை. தேவலோகத்திலே உள்ள உத்யானத்திலே பல வ்ருக்ஷங்கள், புதர், செடி, கொடி உடையவற்றிற்கு பூலோகத்தை காட்டிலும் ஸர்வ உத்க்ருஷ்ட தமம் இருந்தாலும், கற்பகவள்ளி போல் இருக்கும் அம்பிகைக்கு ஸமமாக கிடையாது. தன்னை சரணடைந்தவர்களின் உபாஸகர்களின் கர்மாவை அனுசரித்தும், உபாஸனையை அனுசரித்தும் அவரவர்களின் இஷ்ட வாஞ்சயை பூர்த்தி செய்து வைக்கும் சாமர்த்தியம் அம்பிகைக்கு உண்டு. எல்லாவற்றையும் விட உத்க்ருஷ்டமான தன்மை ஹ்ரீம் கார சொல்லப்படுகிறது.

ப்ரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரர்களின் வாசகங்களை தன்னிடத்திலே ஒருங்கி அமைத்துக் கொண்டு சைதன்ய ஸ்வரூபமாய் விளங்குவதாலும், சிரஞ் ஜீவியாய் இருக்கும் அம்ருத ஸ்வரூபத்தை பயனாய் கொடுப்பதாலும் ஆனந்த ஸ்வரூபத்தினால் ஸம்ஸார தாபத்தை அழிப்பதினாலும், அம்பாளுடைய ஹ்ரீம் காரம் உத்யான வனத்திற்கு ஒப்பிடப்பட்டது. அந்த உத்யான வனத்தினிலே ஸர்வ ஆசைகளும் பரிபூரணம் செய்யப்படுவதால், அவள் காமேஸ்வரரால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டு காமேஸ்வரருக்கு அனன்யமாய் இருக்க கூடியவள்.

மிருதுவான பேரழகான ஸரீரத்துடன் கூடி இருப்பதாலும் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் அருளும் காரணத்தினாலும் ஸகுண உபாஸகர்களுக்கும் நிர்குண விசாரம் செய்பவர்களுக்கும் அந்த அந்த தேவதா ரூபமாக வ்யஷ்டியாகவும், ஸமஷ்டியாகவும் விளங்கி அருள் பாலிக்கின்றாள் பரதேவதை என்று நவ - கல்பக - வல்லரீ என்று புகழ்ந்து கூறப்பட்டது.

ॐ ह्रींकारनन्दनारामनवकल्पकवल्लर्यै नमः ||२९६||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - நந்த³நாராம - நவகல்பக - வல்லர்யை நம: ||296||

ह्रींकारहिमवद्गङ्गा ह्रींकारार्णवकौस्तुभा |
ह्रींकारमन्त्रसर्वस्वा ह्रींकारपरसौख्यदा ||५९||
ஹ்ரீங்காரஹிமவத்³க³ங்கா³ ஹ்ரீங்காரார்ணவகௌஸ்துபா⁴ |
ஹ்ரீங்காரமந்த்ரஸர்வஸ்வா ஹ்ரீங்காரபரஸௌக்²யதா³ ||59||

ह्रींकारहिमवद्गङ्गा | (297)
ஹ்ரீங்காரஹிமவத்³க³ங்கா³ | 297

हिमान्यस्मिन् सन्तीति हिमवान् शीतलपर्वतराजः । ह्रींकारस्य अमृतादिसाधकतया शीतलता बोध्या । तस्माद्गङ्गेव पावनी सर्वपुरुषार्थप्रदा मन्त्रदेवतात्मनाऽभिव्यक्तेत्यर्थः ||

ஹிமான்யஸ்மின் ஸந்தீதி ஹிமவான் ஶீதளபர்வதராஜ: | ஹ்ரீங்காரஸ்ய அம்ரு’ - தாதி³ஸாத⁴கதயா ஶீதளதா போ³த்⁴யா | தஸ்மாத்³க³ங்கே³வ பாவனீ ஸர்வபுருஷார் - த²ப்ரதா³ மந்த்ரதே³வதாத்மனா(அ)பி⁴வ்யக்தேத்யர்த²: ||

‘ஹிமகிரி ’ என்றால் பனிமலை என்று அர்த்தம். குளிர்ந்த பனிமலைக்கு ஹிமாசசலம், ‘அசலம்’ என்றால் அசையாது, அதனால் ஹிமாசலம் என்று சொல்கிறோம். அதனால் பர்வதங்களுக்கு எல்லாம் ஈசனாய் இருக்க கூடியது, அரசனாய் இருக்க கூடியது, அந்த ஹ்ரீம் காரமே ஹிமாசசலம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பரதேவதையே ஹிமாச்சலத்துக்கு ஒப்பிடப்படுகிறாள். அம்ருதத்வாதி ஸாதகத்தன்மையால் ஹ்ரீம் காரம் அதிக குளிர்ச்சியால் இருக்கின்றது. ராகத் த்வேஷங்கள் ஒடுங்கி இருப்பதால். ஹிமய மலையிலிருந்து பரம பாவனமாய் உள்ள கங்கையானது உற்பத்தியாகி ப்ரவாகம் செய்கின்றதோ அங்ஙனமே ஹ்ரீம் கார ஸ்வரூபிணியான பரதேவதை இடத்திலிருந்து தூய்மையான எல்லா புருஷார்த்தங்களும் கம்பீரமாய் ஓடி வருகின்றன. அந்த மந்திரத்தின் தேவதா ஸ்வரூபம் நமக்கு விளக்கமாய் காட்சி அளிக்கின்றது.

ॐ ह्रींकारहिमवद्गङ्गायै नमः ||२९७||
ஓம் ஹ்ரீங்கார - ஹிமவத்³க³ங்கா³யை நம: ||297||

ह्रींकारार्णवकौस्तुभा | (298)
ஹ்ரீங்காரார்ணவகௌஸ்துபா⁴ | 298

कौस्तुभः क्षीराब्धिजन्मसु चतुर्दशरत्नेषु यथा श्रेष्ठः सर्वाधिकप्रकाशादिगुणतया, तथा परदेवतापि अपारमहिमापारीच्छिन्न ह्रींकारमन्त्रवेद्यत्वेन तन्निष्पन्ना सती 'अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिः' (बृ. ४-३) इति श्रुतेः स्वयंप्रकाशतया विद्योतत इत्यर्थः । अत्र कौस्तुभहृदयस्य लक्ष्मीपतित्वसर्वदेवोत्तमत्वसकल - सुन्दरतमत्वगुणा इव विष्णोः ह्रींकारार्णवविद्योतमान ह्रींकारदेवतोपासकस्यापि नारायणाभेदेन श्रीकान्त - त्वादिधर्माः स्वत एव सिध्यन्तीति कौस्तुभपदेन ध्वनितमिति द्रष्टव्यम् ||

கௌஸ்துப⁴: க்ஷீராப்³தி⁴ஜன்மஸு சதுர்த³ஶரத்னேஷு யதா² ஶ்ரேஷ்ட²: ஸர்வாதி⁴ - கப்ரகாஶாதி³கு³ணதயா, ததா² பரதே³வதாபி அபாரமஹிமாபாரீச்சி²ன்ன ஹ்ரீங் - காரமந்த்ரவேத்³யத்வேன தந்நிஷ்பன்னா ஸதீ 'அத்ராயம்' புருஷ: ஸ்வயம்' ஜ்யோதி:' (ப்³ரு'. 4-3) இதி ஶ்ருதே: ஸ்வயம்ப்ரகாஶதயா வித்³யோதத இத்யர்த²: | அத்ர கௌஸ்துப⁴ஹ்ரு'த³யஸ்ய லக்ஷ்மீபதித்வஸர்வதே³வோத்தமத்வஸகலஸுந்த³ரதமத் - வகு³ணா இவ விஷ்ணோ: ஹ்ரீங்காரார்ணவவித்³யோதமான ஹ்ரீங்காரதே³வதோ - பாஸகஸ்யாபி நாராயணாபே⁴தே³ன ஶ்ரீகாந்தத்வாதி³த⁴ர்மா: ஸ்வத ஏவ ஸித்⁴யந்தீதி கௌஸ்துப⁴பதே³ன த்⁴வனிதமிதி த்³ரஷ்டவ்யம் ||

'ஆர்ணவம்' என்றால் கடல். ஹ்ரீம்காரம் என்னும் திருப்பாற்கடல். அந்த திருபாற்கடலுக்கு கௌஸ்துப மணியைப் போன்றவள். பாற்கடலை கடையும் போது உண்டான பதினான்கு ரத்தினங்களைக் காட்டிலும் இந்த கௌஸ்துப மணியானது அதி ஸூக்ஷ்மமானது, உத்க்ருஷ்டமானது, ப்ரகாசம் உடையது. பரதேவதையும் எல்லையற்ற மஹிமையோடு கூடிய ஹ்ரீம் கார மந்திரத்திலிருந்து சுயம் ப்ரகாசத்தோடு தன்னை வெளிகாட்டிக் கொள்கிறார். **'अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिः' (बृ. ४-३) 'அத்ராயம்' புருஷ: ஸ்வயம்' ஜ்யோதி:'** என்பது போல், ஹ்ரீம் காரத்தின் ஜோதிஸ்வரூபமாய் அதிஷ்டானமாயும் பரதேவதை விளங்குகின்றாள். கௌஸ்துபமணியை ஹ்ருதயத்திலே அணிந்து இருப்பதால் மஹாவிஷ்ணுவுக்கு லக்ஷ்மி பதியாக இருக்கும் தன்மை, எல்லா தேவர்களையும் விட ஸ்ரேஷ்டமாய் இருக்கக்கூடிய ஒரு இயல்பு, ஸகல தேவதைகளை காட்டிலும் சௌந்தர்யமாய் இருக்க கூடிய தன்மையும் முதலிய குணங்களும் இருக்கின்றன. இங்ஙனமே ஹ்ரீம் காரமாகும் திருப்பாற்கடலில் இருந்து உற்பத்தியான ஹ்ரீம் மந்திரம் பரதேவதை, தனது ஹ்ருதயத்தில் தியானித்து உபாஸனை செய்யும் ஸாதகர்களுக்கு ஸ்ரீமன் நாராயணனை அபேதமாய் ஞானத்திலே அருள் செய்து, மோக்ஷத்தை அளித்து ஸ்ரீபதித்துவத்தை உண்டாக்குகின்றாள். இதர தர்மங்களும் தமக்கு தாமே உண்டாகின்றன. ஆத்மஞானமும் மோக்ஷமும் ஸித்தியாகின்றது என்பது கருத்து. அதனால் பரதேவதை கௌஸ்துபமணிக்கு ஒப்புமையாய் கூறப்பட்டாள்.

ॐ ह्रींकारार्णवकौस्तुभायै नमः ||२९८||
ஓம் ஹ்ரீங்காரார்ணவ - கௌஸ்துபா⁴யை நம: ||298||

ह्रींकारमन्त्रसर्वस्वा | (299)
ஹ்ரீங்காரமந்த்ரஸர்வஸ்வா | 299

सर्वाणि च तानि स्वानि च धनानि अणिमाद्यष्टैश्वर्यजनकत्वादीनि तानि तथा । ह्रींकारघटितो ह्रींकारो वा तेषां सर्वस्वा सकलसंपत् सर्वार्थसाधकशक्तिरित्यर्थः ॥

ஸர்வாணி ச தானி ஸ்வானி ச த⁴னானி அணிமாத்³யஷ்டைஶ்வர்ய ஜனகத் - வாதீ³னி தானி ததா² | ஹ்ரீங்காரக⁴டிதோ ஹ்ரீங்காரோ வா தேஷாம்’ ஸர்வஸ்வா ஸகலஸம்பத் ஸர்வார்த²ஸாத⁴கஶக்திரித்யர்த²: ||

‘ஸ்வம்’ என்று சொன்னாலே சொத்து. அபரிமிதமான சொத்து. ஹ்ரீம் காரமாகும் மந்திரத்தின் ஸகல ஐஸ்வர்ய சொத்தாய் இருப்பவள். இந்த சொத்து அல்லது ஸம்பத்து என்ன என்று கேட்டால், அணிமாதி அஷ்ட ஐஸ்வர்யங்கள். ஹ்ரீம் காரத்தோடு சேர்ந்த ஸ்ரீவித்யா மந்த்ரம் அல்லது தனி ஹ்ரீம் காரம் எவனால் உபாஸிக்கப்படுகிறதோ அவனுக்கு எல்லாவிதமான ஐஸ்வர்யங்களும் மந்த்ர சக்தி ஸ்வரூபமாக அம்பாள் அருள் செய்கின்றாள் என்பது கருத்து.

ॐ ह्रींकारमन्त्रसर्वस्वायै नमः ॥२९९॥
ஓம் ஹ்ரீங்காரமந்த்ர - ஸர்வஸ்வாயை நம: ||299||

ह्रींकारपरसौख्यदा | (300)
ஹ்ரீங்காரபரஸௌக்²யதா³ | 300

ह्रींकारपराः ह्रींकारमन्त्रजपपराः ह्रींकारघटितश्रीविद्याजपपरा वर । तेषां सौख्यं चतुर्विधपुरुषार्थ - प्राप्तिजन्यानन्दः तद्ददातीति तथा । ह्रींकाराणा व्यष्टिरूपेण वाच्यार्थानां त्रिमूर्तीनां परं सौख्यं सामर - स्यसुखं एकीभावानन्दं ददातीति वार्थः । 'यत्र नान्यत्पश्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमा । यत्रान्यत्पश्यत्यम्यच्छृणोत्यन्यद्विजानाति तदल्पम्' (छा. ७-२४), 'नाल्पे सुखमस्ति' (छा. ७-२३) इति, 'आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् न बिभेति कुतश्चन' (तै. २-९) इति 'यदा ह्येवैष एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरु - क्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विन्दते । अथ सोऽभयं गतो भवति' (ते. २-७), 'विज्ञानमानन्दं ब्रह्म रातिर्दातुः परायणम्' (बृ. ३-९) इत्यादिबहुश्रुतिभ्यः अखण्डसच्चिदानन्दब्रह्मस्वरूपतया सैव फलं भवति, अन्य-ज्ञानादन्यफलप्राप्तेरयोगात् । 'ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति' (मु. ३-२) 'तरति शोकमात्मवित्' (छा. ७-१), 'येन मामुपयान्ति ते' (गी. ९-२) 'तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरात्' (गी. १२-७) 'ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति' इत्यादिश्रुतिस्मृतिशतेभ्यः स्वस्वरूपप्राप्तेरेव पुरुषार्थस्य प्रदातृत्व सिद्धम् ॥

ஹ்ரீங்காரபரா: ஹ்ரீங்காரமந்த்ரஜபபரா: ஹ்ரீங்காரக⁴டிதஶ்ரீவித்³யாஜபபரா வர | தேஷாம்’ ஸௌக்²யம்’ சதுர்வித⁴புருஷார்த²ப்ராப்திஜன்யாநந்த³: தத்³த³தா³தீதி ததா² | ஹ்ரீங்காராணா வ்யஷ்டிரூபேண வாச்யார்தா²னாம்’ த்ரிமூர்தீனாம்’ பரம்’ ஸௌ - க்²யம்’ ஸாமரஸ்யஸுக²ம்’ ஏகீபா⁴வானந்த³ம்’ த³தா³தீதி வார்த²: | 'யத்ர நான்யத் - பஶ்யதி நான்யச்ச்²ரு’ணோதி நான்யத்³விஜானாதி ஸ பூ⁴மா | யத்ரான்யத்பஶ்யத்ய-ம்யச்ச்²ரு’ணோத்யன்யத்³விஜானாதி தத³ள்பம்' (சா². 7-24), 'நால்பே ஸுக²மஸ்தி' (சா². 7-23) இதி, 'ஆனந்த³ம்’ ப்³ரஹ்மணோ வித்³வான் ந பி³பே⁴தி குதஶ்சன' (தை. 2-9) இதி 'யதா³ ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மின்னத்³ரு’ஶ்யே(அ)னாத்ம்யே(அ)நிருக்தே(அ)நிலயனே - (அ)ப⁴யம்’ ப்ரதிஷ்டா²ம்’ விந்த³தே | அத² ஸோ(அ)ப⁴யம்’ க³தோ ப⁴வதி' (தே. 2-7), 'விஜ்ஞானமானந்த³ம்’ ப்³ரஹ்ம ராதிர்தா³து: பராயணம்' (ப்³ரு’. 3-9) இத்யாதி³ - ப³ஹுஶ்ருதிப்⁴ய: அக²ண்ட³ஸச்சிதா³னந்த³ப்³ரஹ்மஸ்வரூபதயா ஸைவ ப²லம்’ ப⁴வதி, அன்யஜ்ஞாநாத³ன்யப²லப்ராப்தேரயோகா³த் | 'ப்³ரஹ்ம வேத³ ப்³ரஹ்மைவ

ப⁴வதி' (மு. 3-2) 'தரதி ஶோகமாத்மவித்' (சா². 7-1), 'யேன மாமுபயாந்தி தே' (கீ³. 9-2) 'தேஷாமஹம்' ஸமுத்³த⁴ர்தா ம்ரு'த்யுஸம்'ஸாரஸாக³ராத்' (கீ³. 12-7) 'ப்³ரஹ்மைவ ஸன் ப்³ரஹ்மாப்யேதி' இத்யாதி³ஶ்ருதிஸ்ம்ரு'திஶதேப்⁴ய: ஸ்வஸ்வரூபப்ராப்தேரேவ புருஷார்த²ஸ்ய ப்ரதா³த்ரு'த்வ ஸித்³த⁴ம் ||

ஹ்ரீம் காரத்தையே புரஸ்சரணம் செய்யக்கூடியவர்கள், ஜபம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு அதீதமான ஸௌக்கியத்தை (ஸரீர ஸௌக்யத்தையும், மனோ ஸௌக்யத்தையும்) கொடுக்க கூடியவள். தனி ஹ்ரீம் காரத்தையோ, அல்லது வித்தையையோடு சேர்ந்த ஹ்ரீம் காரத்தையோ அனுஸந்தானம் அர்த்தத்தோடு செய்பவர்களுக்கு தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்னும் புருஷார்த்தங்களை ஒருங்கே அளிக்கிறாள். பரமானந்த ஸ்வரூபத்தை புத்தியிலே பிரகாசிக்க செய்கின்றாள். ஹ்ரீம் காரத்தின் வெற்றி வாச்யர்களான, ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன் இவர்களுடைய ஸௌக்கியத்தை விட மேலான ஸமஷ்டி ஆனந்த ஸ்வரூபத்தை அறிவால் புரிய வைப்பவள்.

இது ஏகிபாவ ஆனந்தம் அல்லது ஸாமரஸ்ய ஆனந்தம் என்று பௌராணிகர்கள் கூறுகின்றார்கள். முடிவாக **'यत्र नान्यत्पश्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमा । यत्रान्यत्पश्यत्यम्यच्छृणोत्यन्यद्विजानाति तदल्पम्' (छा. ७-२४), 'नाल्पे सुखमस्ति' (छा. ७-२३) 'யத்ர நான்யத்பஶ்யதி நான்யச்ச்²ரு'ணோதி நான்யத்³விஜானாதி ஸ பூ⁴மா | யத்ரான்யத் - பஶ்யத்யம்யச்ச்²ரு'ணோத்யன்யத்³விஜானாதி தத³ள்பம்' (சா². 7-24), 'நால்பே ஸுக² - மஸ்தி' (சா². 7-23)** என்று அபரிசின்ன வஸ்துவிலே தான் ஸுகம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார். **'आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् न बिभेति कुतश्चन' (तै. २-९) इति 'यदा ह्येवैष एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरु - क्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विन्दते । अथ सोऽभयं गतो भवति' (ते. २-७), 'विज्ञानमानन्दं ब्रह्म रातिर्दातुः परायणम्' (बृ. ३-९) 'ஆனந்த³ம்' ப்³ரஹ்மணோ வித்³வான் ந பி³பே⁴தி குதஶ்சன' (தை. 2-9) 'யதா³ ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மின்னத்³ரு'ஶ்யே (அ)னாத்ம்யே - (அ)நிருக்தே(அ)நிலயனே(அ)ப⁴யம்' ப்ரதிஷ்டா²ம்' விந்த³தே | அத² ஸோ(அ)ப⁴யம்' க³தோ ப⁴வதி' (தே. 2-7), 'விஜ்ஞானமானந்த³ம்' ப்³ரஹ்ம ராதிர்தா³து: பராயணம்' (ப்³ரு'. 3-9)** என்று உபநிஷத் வாக்கியங்கள் ஸ்வரூபானந்த ஸித்தியை பற்றிப் விவரிக்கின்றன.

அந்த அகண்ட ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தினால் அனைத்தும் அடைய பெற்றதாக பூர்த்த காமனாயும், க்ருத்ஸ்ன கர்மக்ருதாயும் ஒருவனுக்கு ஸித்தி ஏற்படுகின்றது. அதனால் **'ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति' (मु. ३-२) 'तरति शोकमात्मवित्' (छा. ७-१), 'येन मामुपयान्ति ते' (गी. ९-२) 'तेपामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरात्' (गी. १२-७) 'ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति' 'ப்³ரஹ்ம வேத³ ப்³ரஹ்மைவ ப⁴வதி' (மு. 3-2) 'தரதி ஶோகமாத்மவித்' (சா². 7-1), 'யேன மாமுபயாந்தி தே' (கீ³. 9-2) 'தேபாமஹம்' ஸமுத்³த⁴ர்தா ம்ரு'த்யுஸம்'ஸாரஸாக³ராத்' (கீ³. 12-7) 'ப்³ரஹ்மைவ ஸன் ப்³ரஹ்மாப்யேதி'** வித விதமான ஸித்தாந்த ஸ்ருதி வாக்கியங்கள் மூலம் பெற்ற ஸ்வரூப அவபோதமே பரம புருஷார்த்த வடிவ மோக்ஷம் என்றும், அந்த ஸ்வரூப அவபோத நிலையை (ஆனந்த நிலையை) மோக்ஷ நிலையை அருள்பவள் லலிதா த்ரிபுர ஸுந்தரி என்று முந்நூறாவது நாமத்தில் பகவான் முடிக்கின்றார்.

ॐ ह्रींकारपरसौख्यदायै नमः ||३००||

ஓம் ஹ்ரீங்காரபர - ஸௌக்²யதா³யை நம: ||300||

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
श्रीमच्छंकरभगवत: कृतौ
श्रीललितात्रिशतीभाष्यं संपूर्णम् ॥
இதி ஶ்ரீமத்பரமஹம்’ஸபரிவ்ராஜகாசார்யஸ்ய ஶ்ரீகோ³விந்த³ப⁴க³வத்பூஜ்யபாத³ஶிஷ்யஸ்ய
ஶ்ரீமச்ச²ங்கரப⁴க³வத: க்ரு’தௌ
ஶ்ரீலலிதாத்ரிஶதீபா⁴ஷ்யம்’ ஸம்பூர்ணம் ||

[Thankful to Pujya Swamiji for giving us the capacity to comprehend the Shankara Bhashyam of Lalitha Trishati. I hope the presentations are almost error free or with tolerable errors. The Vibhuthi presented in this Trishati and the siddhanta presented as Advaita Siddhanta are more or less verbatim translation of Shankara Bhashyam and I pray Pujya Swamiji and His Holiness Shankaracharyas of Sringeri to pardon if there are any errors unintentional slip which could have happened. These things may be pardoned and the contents may be blessed. OM] Note. The prologue and epilogue are not done by me. Submitting Paravidyananda

फलश्रुति:
ப²லஶ்ருதி:

हयग्रीव उवाच —-
ஹயக்³ரீவ உவாச —-

इत्येवं ते मयाख्यातं देव्या नामशतत्रयम् |
रहस्यातिरहस्यत्वाद्गोपनीयं त्वया मुने ||१||
இத்யேவம்’ தே மயாக்²யாதம்’ தே³வ்யா நாமஶதத்ரயம் |
ரஹஸ்யாதி ரஹஸ்யத்வாத்³ கோ³பநீயம்’ த்வயா முனே ||1||

அகஸ்திய முனிவரே! முற்கூறியவண்ணம் ஶ்ரீ லலிதா தேவியின் முன்னூறு நாமாவளிகள் உங்களுக்கு என்னால் உபதேசிக்கப்பட்டன. மந்திரங்கள். அவை மிகவும் ரஹஸ்யமான ஆகையால் அவற்றை நீர் மிகவும் கவனத்துடன் ரக்ஷித்தல் வேண்டும்.

शिववर्णानि नामानि श्रीदेव्या कथितानि हि |
शक्त्यक्षराणि नामानि कामेशकथितानि च ||२||
ஶிவவர்ணானி நாமானி ஶ்ரீதே³வ்யா கதி²தாநி ஹி |
ஶக்த்யக்ஷராணி நாமானி காமேஶகதி²தாநி ச ||2||

उभयाक्षरनामानि ह्युभाभ्यां कथितानि वै |
तदन्यैर्ग्रथितं स्तोत्रमेतस्य सदृशं किमु ||३||
உப⁴யாக்ஷர நாமாநி ஹ்யுபா⁴ப்⁴யாம்’ கதி²தாநி வை |

தத³ந்யைர் க்³ரதி²தம்’ ஸ்தோத்ரமேதஸ்ய ஸத்³ரு’ஶம்’ கிமு ||3||

இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் சிவபரமாயுள்ள அக்ஷரங்களும், சக்திபரமாயுள்ள அக்ஷரங்களும் இருவர் பரமாயுள்ள அக்ஷரங்களும் இருக்கின்றன. சிவாக்ஷரங்கள் சக்தியினால் உரைக்கப்பட்டன. சக்தி அக்ஷரங்கள் சிவனால் சொல்ல பட்டவையாகும். சிவ-சக்தி அக்ஷரங்கள் இருவராலும் ஒன்றாக சேர்ந்து சொல்லப்பட்டவை. ஆதலால் ஏனைய ஸ்தோத்ரங்கள் இவற்றிற்கு இணையாகுமா என்றால் ஆகாது.

नानेन सदृशं स्तोत्रं श्रीदेवीप्रीतिदायकम् |
लोकत्रयेऽपि कल्याणं संभवेन्नात्र संशयः ||४||
நாநேந ஸத்³ரு’ஶம்’ ஸ்தோத்ரம்’ ஶ்ரீதே³வீப்ரீதி தா³யகம் |
லோகத்ரயே(அ)பி கல்யாணம்’ ஸம்ப⁴வேந் நாத்ர ஸம்’ஶய: ||4||

ஶ்ரீதேவிக்கு சந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணுவதும், மங்களமாயும் உள்ள இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்கு இணையான ஸ்தோத்திரம் மூவுலகங்களிலும் இல்லை என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது.

सूत उवाच —
ஸூத உவாச —

इति हयमुखगीतं स्तोत्रराजं निशम्य
प्रगलितकलुषोऽभूच्चित्तपर्याप्तिमेत्य |
निजगुरुमथ नत्वा कुम्भजन्मा तदुक्तं
पुनरधिकरहस्यं ज्ञातुमेवं जगाद ||५||
இதி ஹயமுக² கீ³தம்’ ஸ்தோத்ர ராஜம்’ நிஶம்ய
ப்ரக³லித கலுஷோ(அ)பூ⁴ச்சித்த பர்யாப்திமேத்ய |
நிஜ கு³ருமத² நத்வா கும்ப⁴ ஜன்மா தது³க்தம்’
புநரதி⁴க ரஹஸ்யம்’ ஜ்ஞாதுமேவம்’ ஜகா³த³ ||5||

ஸூதர் சொல்லுகிறார்:-

இப்படி ஹயக்ரீவர் அருளிய ஸ்தோத்ரங்களில் மிகவும் சிறந்த இந்த ஸ்தோத்ரத்தைக் கேட்டுச் சித்தசாந்தியை அடைந்து, பாபம் அனைத்தும் தன்னைவிட்டு நழுவினவராய், தனது ஆசாரியரான ஹயக்ரீவ மூர்த்தியை வணங்கி அகஸ்திய மாமுனிவர் தனக்குக் கிடைத்த உபதேசத்தில் இனியும் அதிகமான ரகசியங்களை அறிய எண்ணங்கொண்டு கீழ்கண்டவாறு மொழிந்தார்.

अगस्त्य उवाच
அக³ஸ்த்ய உவாச

अश्वानन महाभाग रहस्यमपि मे वद |
शिववर्णानि कान्यत्र शक्तिवर्णानि कानि हि ||६||

அஶ்வாநந மஹாபா⁴க³ ரஹஸ்யமபி மே வத³ |
ஶிவ வர்ணானி காந்யத்ர ஶக்திவர்ணாநி காநி ஹி ||6||

उभयोरपि वर्णानि कानि वा वद देशिक |
इति पृष्टः कुम्भजेन हयग्रीवोऽवदत्पुनः ||७||
உப⁴யோரபி வர்ணானி காநி வா வத³ தே³ஶிக |
இதி ப்ரு'ஷ்டः கும்ப⁴ஜேந ஹயக்³ரீவோ(அ)வத³த் புனः ||7||

அகஸ்தியர் சொல்லுகிறார்:-

குதிரை முகத்தவரே ! தூய வடிவே ! சிவாக்ஷரங்கள் எவை? சக்தி அக்ஷரங்கள் எவை ? சிவ-சக்தி அக்ஷரங்கள் எவை? ஸத்குருவே! இந்த ரகசியத்தை எனக்கு நீங்கள் தான் விளக்க வேண்டும். இப்படி அகஸ்தியரால் வினவப்பட்டவராய் ஹயக்ரீவரானவர் மறுபடியும் சொல்லலுற்றார்.

हयग्रीव उवाच —
ஹயக்³ரீவ உவாச —

तव गोप्यं किमस्तीह साक्षादम्बानुशासनात् |
इदं त्वतिरहस्यं ते वक्ष्यामि शृणु कुम्भज ||८||
தவ கோ³ப்யம்' கிமஸ்தீஹ ஸாக்ஷாத³ம்பா³னுஶாஸநாத் |
இத³ம்' த்வதிரஹஸ்யம்' தே வக்ஷ்யாமி ஶ்ரு'ணு கும்ப⁴ஜ ||8||

ஹயக்ரீவர் சொல்லுவது:-

லோகமாதா ஆணையிட்டு இருக்கும் பொழுது, அகஸ்தியரே! உமக்குத் தெரிவிக்கக் கூடாது இருக்குமா? மிகவும் ரகசியமான இந்த விஷயத்தையும் உமக்குச் சொல்கிறேன் ; கேளும்.

एतद्विज्ञानमात्रेण श्रीविद्या सिद्धिदा भवेत् ।
कत्रयं हद्वयं चैव शैवो भागः प्रकीर्तितः ||९||
ஏதத்³ விஜ்ஞாந மாத்ரேண ஶ்ரீவித்³யா ஸித்³தி⁴தா³ ப⁴வேத் |
கத்ரயம்' ஹத்³வயம்' சைவ ஶைவோ பா⁴க³ः ப்ரகீர்திதः ||9||

இதை அறிந்துகொண்டால் மாத்திரமே ஶ்ரீ வித்யை பலஸித்தியை அளிப்பாள். மூன்று 'க' காரங்களும், இரண்டு 'ஹ' காரங்களும் சிவனுடைய பாகமென்று சொல்லப்படுகின்றன.

शक्त्यक्षराणि शेषाणि ह्रींकार उभयात्मकः |
एवं विभागमज्ञात्वा ये विद्याजपशालिनः ||१०||
ஶக்த்யக்ஷராணி ஶேஷாணி ஹ்ரீங்கார உப⁴யாத்மகः |
ஏவம்' விபா⁴க³மஜ்ஞாத்வா யே வித்³யாஜபஶாலிநः ||10||

न तेषां सिद्धिदा विद्या कल्पकोटिशतैरपि ।
ந தேஷாம்’ ஸித்³தி⁴தா³ வித்³யா கல்பகோடி ஶதைரபி ।

'ஹ்ரீம்' காரம் சிவ-சக்தி அக்ஷரம். மீதி அக்ஷரங்கள் சக்தியின் அக்ஷரங்களாவன. இவ்விதமான பிரிவினையை அறியாமல் யார் ஸ்ரீ வித்யையை ஜபிக்கின்றனரோ அவர் களுக்கு நூறு கோடி கல்பங்களாயினும் ஸ்ரீ வித்யையி னுடைய பலன் ஸித்திக்காது.

चतुर्भिः शिवचक्रैश्च शक्तिचक्रैश्च पञ्चभिः ॥११॥
சதுர்பி⁴: ஶிவசக்ரைஶ்ச ஶக்திசக்ரைஶ்ச பஞ்சபி⁴: ||11||

नवचक्रैश्च संसिद्धं श्रीचक्रं शिवयोर्वपुः ।
त्रिकोणमष्टकोणं च दशकोणद्वयं तथा ॥१२॥
நவசக்ரைஶ்ச ஸம்’ஸித்³த⁴ம்’ ஶ்ரீசக்ரம்’ ஶிவயோர்வபு: |
த்ரிகோணமஷ்டகோணம்’ ச த³ஶகோணத்³வயம்’ ததா² ||12||

चतुर्दशारं चैतानि शक्तिचक्राणि पञ्च च ।
बिन्दुश्चाष्टदलं पद्मं पद्मं षोडशपत्रकम् ॥१३॥
சதுர்த³ஶாரம்’ சைதானி ஶக்திசக்ராணி பஞ்ச ச |
பி³ந்து³ஶ்சாஷ்டத³ளம்’ பத்³மம்’ பத்³மம்’ ஷோட³ஶபத்ரகம் ||13||

चतुरश्रं च चत्वारि शिवचक्राण्यनुक्रमात् ।
சதுரஶ்ரம்’ ச சத்வாரி ஶிவசக்ராண்யநுக்ரமாத் |

சிவ-சக்திகளின் சரீரமாகிய ஸ்ரீ சக்கரம் நான்கு சிவ சக்கரங்களும், ஐந்து சக்தி சக்கரங்களுமாக ஒன்பது சக்கரங்களுடன் கூடியது. அப்படியே ஒரு திரிகோணம், எட்டுக் கோணங்கள், ஒவ்வொன்றிலும் பத்துக் கோணங்கள் அடங்கிய இரு தொகுதிகள், பிறகு பதினான்கு கோணங்கள், இவை ஐந்தும் சக்தியின் ஐந்து தொகுதிகளாகிய சக்கரங்கள். பிந்து, எட்டுத் தளங்களுடன் கூடிய தாமரை, பிறகு பதினாறு தளங்களுடன் கூடிய தாமரை, சதுரச்ரம் என்னும் நான்கும் சிவசக்கரங்கள் எனப்படும்.

त्रिकोणे बैन्दवं श्लिष्टं अष्टारेऽष्टदलाम्बुजम् ॥१४॥
த்ரிகோணே வைந்த³வம்’ ஶ்லிஷ்டம்’ அஷ்டாரே(அ)ஷ்டத³ளாம்பு³ஜம் ||14||

दशारयोः षोडशारं भूगृहं भुवनाश्रके ।
शैवानामपि शाक्तानां चक्राणां च परस्परम् ॥१५॥
த³ஶாரயோ: ஷோட³ஶாரம்’ பூ⁴க்³ரு’ஹம்’ பு⁴வநாஶ்ரகே |
ஶைவாநாமபி ஶாக்தாநாம்’ சக்ராணாம்’ ச பரஸ்பரம் ||15||

अविनाभावसंबन्धं यो जानाति स चक्रवित् ।
அவிநாபா⁴வ ஸம்’ப³ந்த⁴ம்’ யோ ஜாநாதி ஸ சக்ரவித் |

திரிகோணத்தில் பிந்துவும், அஷ்ட கோணத்தில் அஷ்டதளபத்மமும், இரண்டு தசகோணங்களில் பதினாறு தளபத்மமும், பதினான்கு கோண சக்கரத்தில் சதுரச்ரம் என்ற பூபுரமும் பொருந்தியுள்ளன. இவ்விதம் சிவ சக்கரங்களும், சக்தி சக்கரங்களும் ஒன்றுக்கொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ள சேர்க்கையை எவன் அறிகிறானோ, அவனே சக்கரத்தின் தத்வத்தை அறிந்தவன்.

त्रिकोणरूपिणी शक्तिर्बिन्दुरूपपरः शिवः ||१६||
த்ரிகோண ரூபிணீ ஶக்திர் பி³ந்து³ரூப பர: ஶிவ: ||16||

अविनाभावसंबन्धं तस्माद्बिन्दुत्रिकोणयोः |
एवं विभागमज्ञात्वा श्रीचक्रं यः समर्चयेत् ||१७||
அவிநாபா⁴வஸம்ப³ந்த⁴ம்’ தஸ்மாத்³ பி⁴ந்து³த்ரிகோணயோ: |
ஏவம்’ விபா⁴க³மஜ்ஞாத்வா ஶ்ரீசக்ரம்’ ய: ஸமர்சயேத் ||17||

न तत्फलमवाप्नोति ललिताम्बा न तुष्यति |
ये च जानन्ति लोकेऽस्मिन्श्रीविद्याचक्रवेदिनः ||१८||
ந தத்ப²லமவாப்னோதி லலிதாம்பா³ ந துஷ்யதி |
யே ச ஜாநந்தி லோகே(அ)ஸ்மின் ஶ்ரீவித்³யாசக்ரவேதி³ந: ||18||

सामान्यवेदिनः सर्वे विशेषज्ञोऽतिदुर्लभः |
स्वयं विद्याविशेषज्ञो विशेषज्ञं समर्चयेत् ||१९||
ஸாமான்யவேதி³ந: ஸர்வே விஶேஷஜ்ஞோ(அ)திது³ர்லப⁴: |
ஸ்வயம்’வித்³யா விஶேஷஜ்ஞோ விஶேஷஜ்ஞம்’ ஸமர்சயேத் ||19||

तस्मै देयं ततो ग्राह्यमशक्तस्तस्य दापयेत् |
தஸ்மை தே³யம்’ ததோ க்³ராஹ்யமஶக்தஸ்தஸ்ய தா³பயேத் |

சக்தியானவள் திரிகோண வடிவமுடையவள். சிவம் என்பது பிந்து வடிவம். ஆகையால் திரிகோணத்திற்கும் பிந்துவுக்கும் இடையே பிரிவினை இல்லாத ஸம்பந்தம் இருக்கிறது. எவன் இந்த ஸம்பந்தத்தை அறியாமல் ஸ்ரீ சக்கரத்தைப் பூஜிக்கிறானோ, அவன் பலனை அடைய மாட்டான் லலிதாதேவி சந்தோஷத்தை அடைய மாட்டாள். இவ்வுலகில் யார் சிவசக்திகளுடைய ஒருமைப்பட்ட தன்மையை அறிகிறார்களோ அவர்களே ஸ்ரீவித்யா சக்கரத்தை அறிந்தவர்கள். பெரும்பாலோர் இதை ஸாமான்யமாக அறிகிறார்கள். சிறந்த வண்ணமாய் அறிந்தவர்கள் அபூர்வம். நன்கு அறிந்தவன் நன்கு அறிந்தவனைப் பூஜிக்க வேண்டும். அவனுக்குத் தானம் செய்து, தானும் தானம் பெறுதல் வேண்டும். தானம் செய்யச் சக்தியற்றவன் ஏனையோரைக்கொண்டு தானம் செய்வித்தல் வேண்டும்.

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽविद्यां समुपासते ||२०||
அந்த⁴ம்’ தம: ப்ரவிஶந்தி யே(அ)வித்³யாம்’ ஸமுபாஸதே ||20||

इति श्रुतिरपा हैतानविद्योपासकान्पुनः |

विद्यान्योपासकानेव निन्दत्यारुणिकी श्रुतिः ||२१||
இதி ஶ்ருதிரபா ஹைதாந வித்³யோபாஸகாந் புன꞉ |
வித்³யாந் யோபாஸகாநேவ நிந்த³த்யாருணிகீ ஶ்ருதி꞉ ||21||

அஞ்ஞான மார்க்கத்தில் செல்லுபவர்கள் இருளடைந்த இடத்தையே அடைவார்கள் என்று வேதங்கள் இவர்களை நிராகரிக்கின்றன . ஆருணிகீ ஸ்ருதியும் இவர்களையே நிந்திக்கிறது.

अश्रुता सश्रुतासश्च यज्वानो येऽप्ययज्वनः |
स्वर्यन्तो नापेक्षन्ते इन्द्रमग्निं च ये विदुः ||२२||
அஶ்ருதா ஸஶ்ருதாஸஶ்ச யஜ்வாநோ யே(அ)ப்யயஜ்வந꞉ |
ஸ்வர்யந்தோ நாபேக்ஷந்தே இந்த்³ரமக்³னிம்’ ச யே விது³꞉ ||22||

सिकता इव संयन्ति रश्मिभिः समुदीरिताः |
अस्माल्लोकादमुष्माच्चेत्याह चारण्यकश्रुतिः ||२३||
ஸிகதா இவ ஸம்’யந்தி ரஶ்மிபி⁴꞉ ஸமுதீ³ரிதா꞉ |
அஸ்மால்லோகாத³முஷ்மாச்சேத்யாஹ சாரண்யகஶ்ருதி꞉ ||23||

வேத வித்தாயிருந்தாலும், இல்லாமற்போனாலும், யாகம் செய்தாலும், செய்யாமற்போனாலும், தத்வஞானிகள் ஸ்வர்க்கபோகங்களையும், இந்திர பதவியையும், அக்கினி பதவியையும் விரும்பமாட்டார்கள். அஞ்ஞானத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இந்த ஜன்மத்திலும், ஜன்மாந்தரத்திலும் மணல் போல் நொறுக்கப்பட்டு யமபாசங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்று ஆரண்யக ஸ் ருதி கூறுகிறது

यस्य नो पश्चिमं जन्म यदि वा शङ्करः स्वयम् |
तेनैव लभ्यते विद्या श्रीमत्पञ्चदशाक्षरी ||२४||
யஸ்ய நோ பஶ்சிமம்’ ஜன்ம யதி³ வா ஶங்கர꞉ ஸ்வயம் |
தேனைவ லப்⁴யதே வித்³யா ஶ்ரீமத்பஞ்சத³ஶாக்ஷரீ ||24||

इति मन्त्रेषु बहुधा विद्याया महिमोच्यते |
मोक्षैकहेतुविद्या तु श्रीविद्या नात्र संशयः ||२५||
இதி மந்த்ரேஷு ப³ஹுதா⁴ வித்³யாயா மஹிமோச்யதே |
மோக்ஷைகஹேதுவித்³யா து ஶ்ரீவித்³யா நாத்ர ஸம்’ஶய꞉ ||25||

பஞ்சதசாக்ஷரீ என்ற ‘ காதி’ வித்யையானது, யாரொருவருக்குப் புனர்ஜன்மம் கிடையாதோ, அவராலும் அல்லது ஈசுவராவதாரம் யாரோ அவராலுமே தான் அடையமுடியும். இவ்விதம் மந்திர சாஸ்திரங்களில் ஸ்ரீவித்யையின் மஹிமை பலவிதமாக வர்ணிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஸ்ரீவித்யையானது மோக்ஷப் ப்ராப்தியைத் தருகிறது என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது.

न शिल्पादिज्ञानयुक्ते विद्वच्छब्दः प्रयुज्यते |
मोक्षैकहेतुविद्या सा श्रीविद्यैव न संशयः ||२६||

ந ஶில்பாதி³ஜ்ஞானயுக்தே வித்³வச்ச²ப்³த³: ப்ரயுஜ்யதே |
மோக்ஷைகஹேதுவித்³யா ஸா ஶ்ரீவித்³யைவ ந ஸம்’ஶய: ||26||

சில்பம் முதலிய கலைகளை அறிந்தவனை வித்வான் என்று சொல்லுவதில்லை. வித்யையென்பது மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாக இருக்கவேண்டும். அதுவே ஶ்ரீவித்யை என்பதில் எந்த விதமான ஸந்தேகமும் இல்லை.

तस्माद्विद्याविदेवात्र विद्वान्विद्वानितीर्यते |
स्वयं विद्याविदे दद्यात्ख्यापयेत्तद्गुणान्सुधीः ||२७||
தஸ்மாத்³ வித்³யா விதே³வாத்ர வித்³வான் வித்³வானிதீர்யதே |
ஸ்வயம்’ வித்³யாவிதே³ த³த்³யாத் க்²யாபயேத் தத்³கு³ணான் ஸுதீ⁴: ||27||

ஆகையால் ஶ்ரீவித்யையை அறிந்தவனே ‘வித்வான்’ என்று சொல்லப்படுகிறான். புத்திமானானவன் ஸ்வயமாகவே ஶ்ரீவித்யையை அறிந்தவனுக்குத் தானம் கொடுத்தல் வேண்டும். அவன் நற்குணங்களைப் பரவச் செய்தல் வேண்டும்.

स्वयंविद्यारहस्यज्ञो विद्यामाहात्म्यवेद्यपि |
विद्याविदं नार्चयेच्चेत्को वा तं पूजयेज्जनः ||२८||
ஸ்வயம்’ வித்³யா ரஹஸ்யஜ்ஞோ வித்³யாமாஹாத்ம்ய வேத்³யபி |
வித்³யாவித³ம்’ நார்சயேச்சேத் கோ வா தம்’ பூஜயேஜ்ஜந: ||28||

ஶ்ரீவித்யையின் ரஹஸ்யத்தை அறிந்தவன், வித்யா மாஹாத்மியத்தையும் அறிந்திருக்கும் பொழுது, ஶ்ரீவித்யையை அறிந்தவனைப் பூஜிக்காவிடில், அப்படிச் செய்பவனை யார் தான் பூஜிப்பார்கள்?

प्रसङ्गादिदमुक्तं ते प्रकृतं शृणु कुम्भज |
यः कीर्तये त्स कृद्भक्त्या दिव्यनामशतत्रयम् ||२९||
ப்ரஸங்கா³தி³த³முக்தம்’ தே ப்ரக்ரு’தம்’ ஶ்ரு’ணு கும்ப⁴ஜ |
ய: கீர்தயே த்ஸ க்ரு’த்³ப⁴க்த்யா தி³வ்யநாமஶதத்ரயம் ||29||

तस्य पुण्यमहं वक्ष्ये शृणु त्वं कुम्भसंभव |
रहस्यनाममाहस्रपाठे यत्फलमीरितम् ||३०||
தஸ்ய புண்யமஹம்’ வக்ஷ்யே ஶ்ரு’ணு த்வம்’ கும்ப⁴ஸம்ப⁴வ |
ரஹஸ்யநாமமாஹஸ்ரபாடே² யத்ப²லமீரிதம் ||30||

तत्फलं कोटिगुणितमेकनामजपाद्भवेत् |
தத்ப²லம்’ கோடிகு³ணிதமேகநாமஜபாத்³ப⁴வேத் |

நாம் பேசிக்கொள்ளும் விஷயத்திற்கு அந்நியமாக, பிரசங்கரூபமாக இவை சொல்லப்பட்டன. இப்பொழுது குறிப்பிட்ட விஷயத்தைக் கேளும், அகஸ்தியரே! யாரொருவன் பக்தியுடன் த்ரிஶதீ திவ்ய நாமாவளியைக் கீர்த்தனம் பண்ணுகிறானோ, அவன் செய்த புண்ணியத்தின் அளவைக் கேளும், சொல்லுகிறேன் : ரஹஸ்யமாயுள்ள லலிதாஸஹஸ்ரநாமத்தைப் படிப்பதால் எந்த

அளவு புண்ணியம் விளைவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தப் புண்ணிய பலனின் கோடியளவு இந்த த்ரிஶதீயில் ஒரு நாமாவைச் சொல்லுவதால் உண்டாகும்.

कामेश्वरीकामेशाभ्यां कृतं नामशतत्रयम् ||३१||
காமேஶ்வரீ காமேஶாப்⁴யாம்’ க்ரு’தம்’ நாமஶதத்ரயம் ||31||

नान्येन तुलयेदेतत्स्तोत्रेणान्यकृतेन च |
நான்யேன துலயேதே³தத் ஸ்தோத்ரேணான்ய க்ரு’தேந ச |

காமேசுவரி, காமேசுவரர் என்ற இருவர்களாலும் செய்யப்பட்ட த்ரிஶதீ ஸ்தோத்ரத்திற்கு ஏனையோரால் செய்யப்பட்ட ஏனைய ஸ்தோத்ரங்கள் இணையாகுமா?

श्रियः परंपरा यस्य भावि वा चोत्तरोत्तरम् ||३२||
ஶ்ரியஃ பரம்பரா யஸ்ய பா⁴வி வா சோத்தரோத்தரம் ||32||

तेनैव लभ्यते चैतत्पश्चाच्छ्रेयः परीक्षयेत् |
தேனைவ லப்⁴யதே சைதத் பஶ்சாச்ச்²ரேயஃ பரீக்ஷயேத் |

எவனுக்கு மேன்மேலும் க்ஷேம பரம்பரை உண்டாகப் போகிறதோ அவனாலேயே தான் த்ரிஶதீ என்ற மஹா வித்யை அடையப்படும். பின்னால் சிரேயஸ் உண்டாவதைப் பரீக்ஷை செய்து பார்க்கலாம்.

अस्या नाम्नां त्रिशत्यास्तु महिमा केन वर्ण्यते ||३३||
அஸ்யா நாம்னாம்’ த்ரிஶத்யாஸ்து மஹிமா கேன வர்ண்யதே ||33||

या स्वयं शिवयोर्वक्त्रपद्माभ्यां परिनिःसृता |
யா ஸ்வயம்’ ஶிவயோர்வக்த்ரபத்³மாப்⁴யாம்’ பரிநிஃஸ்ரு’தா |

இந்த த்ரிஶதீ நாமாக்களின் மஹிமையை யாரால் வர்ணிக்கமுடியும்; எந்த ஒரு த்ரிஶதீ யானது சிவசக்திகளின் முகார விந்தங்களினின்று உற்பத்தியாயிற்றே.

नित्यं षोडशसंख्याकान्विप्रानादौ तु भोजयेत् ||३४||
நித்யம்’ ஷோட³ஶ ஸங்க்²யாகான் விப்ராநாதௌ³ து போ⁴ஜயேத் ||34||

अभ्यक्तांस्तिलतैलेन स्नातानुष्णेन वारिणा |
अभ्यर्च्य गन्धपुष्पाद्यैः कामेश्वर्यादिनामभिः ||३५||
அப்⁴யக்தாம்’ஸ்தில தைலேந ஸ்நாதானுஷ்ணேன வாரிணா |
அப்⁴யர்ச்ய க³ந்த⁴புஷ்பாத்³யைஃ காமேஶ்வர்யாதி³ நாமபி⁴ஃ ||35||

सूपापूपैः शर्कराद्यैः पायसैः फलसंयुतैः |

विद्याविदो विशेषेण भोजयेत्षोडश द्विजान् ||३६||
ஸூபாபூபை: ஶர்கராத்³யை: பாயஸை: ப²ல ஸம்'யுதை: |
வித்³யாவிதோ³ விஶேஷேண போ⁴ஜயேத் ஷோட³ஶ த்³விஜான் ||36||

एवं नित्यार्चनं कुर्यादादौ ब्राह्मणभोजनम् |
त्रिशतीनामभिः पश्चाद्ब्राह्मणान्क्रमशोऽर्चयेत् ||३७||
ஏவம்' நித்யார்சனம்' குர்யாதா³தௌ³ ப்³ராஹ்மண போ⁴ஜனம் |
த்ரிஶதீ நாமபி⁴: பஶ்சாத்³ ப்³ராஹ்மணான் க்ரமஶோ(அ)ர்சயேத் ||37||

तैलाभ्यङ्गादिकं दत्त्वा विभवे सति भक्तितः |
शुक्लप्रतिपदारभ्य पौर्णमास्यवधि क्रमात् ||३८||
தைலாப்⁴யங்கா³தி³கம்' த³த்வா விப⁴வே ஸதி ப⁴க்தித: |
ஶுக்ல ப்ரதிபதா³ரப்⁴ய பௌர்ணமாஸ்யவதி⁴ க்ரமாத் ||38||

दिवसे दिवसे विप्रा भोज्या विंशतिसंख्यया |
दशभिः पञ्चभिर्वापि त्रिभिरेकेन वा दिनैः ||३९||
தி³வஸே தி³வஸே விப்ரா போ⁴ஜ்யா விம்'ஶதி ஸங்க்²யயா |
த³ஶபி⁴: பஞ்சபி⁴ர் வாபி த்ரிபி⁴ரேகேந வா தி³னை: ||39||

त्रिंशत्षष्टिः शतं विप्राः संभोज्यास्त्रिशतं क्रमात् |
एवं यः कुरुते भक्तया जन्ममध्ये सकृन्नरः ||४०||
த்ரிம்'ஶத் ஷஷ்டி: ஶதம்' விப்ரா: ஸம்போ⁴ஜ்யாஸ்த்ரிஶதம்' க்ரமாத் |
ஏவம்' ய: குருதே ப⁴க்தயா ஜன்ம மத்⁴யே ஸக்ரு'ந்நர: ||40||

तस्यैव सफलं जन्म मुक्तिस्तस्य करे स्थिरा ।
தஸ்யைவ ஸப²லம்' ஜன்ம முக்திஸ்தஸ்ய கரே ஸ்தி²ரா |

ஆரம்ப தினத்தில் (அமாவாசை அன்று) பதினாறு பிராஹ்மணர்களுக்குப் போஜனம் பண்ணுவித்தல் வேண்டும். வெந்நீரில் அவர்களை அப்யங்க ஸ்நானம் செய்வித்து, காமேசுவரி முதலிய பதினாறு சக்தி நாமாக்களால் வரித்து, அவர்களை அர்ச்சித்து, வடை, பாயஸம் பழவர்க்கங்களுடன் அவர்களுக்கு அன்னமிட வேண்டும். அவர்கள் ஸ்ரீவித்யையைக் கற்றுணர்ந்தவர்களாய் இருத்தல் சிறந்தது. பிறகு நித்யார்ச்சனம் த்ரிஶதீ நாமாக்களால் க்ரமேண செய்ய வேண்டும். சுக்கிலபக்ஷ பிரதமையில் ஆரம்பித்துப் பௌர்ணமி முடிய நடத்த வேண்டும். ஒவ்வொறு தினத்திற்கும் இருபது பிராஹ்மணாளாக பதினைந்து தினத்திற்கோ, முப்பது பிராஹ்மணாளாகப் பத்து நாட்களுக்கோ, அறுபது வீதம் ஐந்து நாட்களுக்கோ, முன்னூறும் ஒரே தினத்தன்றோ பிராஹ்மணர்களை வரித்து, விபவமுள்ளவர்கள் ஸ்நான வஸ்திராதிகளைக் கொடுத்து உபசரித்து, பிறகு த்ரிஶதீ நாமாக்களினால் முறையே அர்ச்சித்துப் போஜனம் செய்வித்தல் வேண்டும். எவனொருவன் ஜீவகாலத்தில் இவ்விதம் ஒருதடவை யாகிலும் செய்கிறானோ, அவன் ஜன்மம் ஸபலமாய், மோக்ஷம் அவன் கையில் ஸ்திரமாய் வந்துவிடுகிறது.

रहस्यनामसाहस्रभोजनेऽप्येवमेव हि ॥४१॥
ரஹஸ்யநாமஸாஹஸ்ரபோ⁴ஜனே(அ)ப்யேவமேவ ஹி ||41||

आदौ नित्यबलिं कुर्यात्पश्चाद्ब्राह्मणभोजनम् ।
ஆதௌ³ நித்யப³லிம்' குர்யாத்பஶ்சாத்³ப்³ராஹ்மணபோ⁴ஜனம் |

லலிதாஸஹஸ்ரநாமபரமாய்ச் செய்யவேண்டிய பிராஹ்மண போஜன விதியும் இது போலவேதான். ஆரம்ப தினத்தன்று நித்யா தேவிகளை பிராஹ்மணர்களிடம் வரித்துப் பூஜிக்கவேண்டும். பிறகு ஸஹஸ்ர பிராஹ்மண போஜனத்தை விதிபூர்வமாய்ச் செய்வித்தல்வேண்டும்.

रहस्यनामसाहस्रमहिमा यो मयोदितः ॥४२॥
ரஹஸ்யநாம ஸாஹஸ்ர மஹிமா யோ மயோதி³த: ||42||

स शीकराणुरत्रैकनाम्नो महिमवारिधेः ।
वाग्देवीरचिते नामसाहस्रे यद्यदीरितम् ॥४३॥
ஸ ஶீகராணுரத்ரைக நாம்நோ மஹிம வாரிதே⁴: |
வாக்³தே³வீ ரசிதே நாம ஸாஹஸ்ரே யத்³யதீ³ரிதம் ||43||

तत्फलं कोटिगुणितं नाम्नोऽप्येकस्य कीर्तनात् ।
एतदन्यैर्जपैः स्तोत्रैरर्चनैर्यत्फलं भवेत् ॥४४॥
தத்ப²லம்' கோடிகு³ணிதம்' நாம்நோ(அ)ப்யேகஸ்ய கீர்தனாத் |
ஏதத³ன்யைர் ஜபை: ஸ்தோத்ரைரர்சனைர்யத் ப²லம்' ப⁴வேத் ||44||

तत्फलं कोटिगुणितं भवेन्नामशतत्रयात् ।
वाग्देवीरचिते स्तोत्रे तादृशो महिमा यदि ॥४५॥
தத்ப²லம்' கோடிகு³ணிதம்' ப⁴வேந் நாமஶத த்ரயாத் |
வாக்³தே³வீ ரசிதே ஸ்தோத்ரே தாத்³ரு'ஶோ மஹிமா யதி³ ||45||

साक्षात्कामेशकामेशीकृतेऽस्मिन्गृह्यतामिति ।
ஸாக்ஷாத் காமேஶ காமேஶீ க்ரு'தே(அ)ஸ்மின் க்³ரு'ஹ்யதாமிதி |

லலிதாஸஹஸ்ர நாமத்தின் மஹிமை என்னால் எவ்விதம் சொல்லப்பட்டதோ, அது இந்த த்ரிஶதீயிலுள்ள ஒரு நாமாவின் மஹிமா ஸமுத்திரத்தில் ஒரு திவிலைக்கு இணை. வாக்தேவிகளால் செய்யப்பட்ட ஸஹஸ்ர நாமத்திற்கு என்ன பலன் சொல்லப்படுகிறதோ அதைப்போல் கோடி மடங்கு கூட த்ரிஶதீயில் ஒவ்வொரு நாமாவை உச்சரிப்பதாலும் உண்டாகிறது. இதர ஜபங்கள், ஸ்தோத்திரங்கள், அர்ச்சனைகள் இவைகளால் என்ன பயன் கிடைக்கிறதோ, அதைவிடக் கோடி மடங்குள்ள பயன் த்ரிஶதீயினின்றும் நமக்கு கிடைக்கிறது. வாக்தேவியினால் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்திற்கு இத்தகைய மஹிமை யென்றால், ஸாக்ஷாத் காமேசுவரரும் காமேசுவரியும் செய்திருக்கும் த்ரிஶதீயின் மஹிமை இத்தகையதென்று அறிந்துகொள்ளட்டும்.

सकृत्संकीर्तनादेव नाम्नामस्मिन्शतत्रये ||४६||
ஸக்ருʼத் ஸங்கீர்தநாதே³வ நாம்நாமஸ்னின் ஶதத்ரயே ||46||

भवेच्चित्तस्य पर्याप्तिर्नूनमन्यानपेक्षिणी |
न ज्ञातव्यमितोऽप्यन्यन्न जप्तव्यं च कुम्भज ||४७||
ப⁴வேத் சித்தஸ்ய பர்யாப்திர் நூநமந்யானபேக்ஷிணீ |
ந ஜ்ஞாதவ்யமிதோ(அ)ப்யந்யத் ந ஜப்தவ்யம்ʼ ச கும்ப⁴ஜ ||47||

த்ரிஶதீ நாமாவளியை ஒரு தடவை ஸங்கீர்த்தனம் செய்தால் அதுவே வேறொன்றையும் அபேக்ஷிக்காமல் ஸித்த சாந்தியைத் தரும். அகஸ்தியரே! இதைத்தவிர வேறு எதுவும் அறிய வேண்டியதில்லை. ஜபிக்க வேண்டியதும் தில்லை.

यद्यत्साध्यतमं कार्यं तत्तदर्थमिदं जपेन् ।
तत्तत्फलमवाप्नोति पश्चात्कार्यं परीक्षयेत् ||४८||
யத்³ யத் ஸாத்⁴யதமம்ʼ கார்யம்ʼ தத்தத³ர்த²மித³ம்ʼ ஜபேன் |
தத்தத்ப²லமவாப்நோதி பஶ்சாத் கார்யம்ʼ பரீக்ஷயேத் ||48||

எளிதில் அடையக்கூடாத காரியங்களையும் த்ரிஶதீ ஜபத்தினால் அடையலாம். இதைப் பரீக்ஷித்தும் பார்க்கலாம்.

ये ये प्रयोगास्तन्त्रेषु तैस्तैर्यत्साध्यते फलम् ।
तत्सर्वं सिध्यति क्षिप्रं नामत्रिशतकीर्तनात् ||४९||
யே யே ப்ரயோகா³ஸ்தந்த்ரேஷு தைஸ்தைர் யத் ஸாத்⁴யதே ப²லம் |
தத் ஸர்வம்ʼ ஸித்⁴யதி க்ஷிப்ரம்ʼ நாம த்ரிஶத கீர்தனாத் ||49||

த்ரிஶதீ பாராயணத்தினால் தந்த்ர பிரயோகங்களினால் அடையக் கூடிய பலன்கள் எல்லாம் விரைவாக ஸித்திக்கும்.

आयुष्करं पुष्टिकरं पुत्रदं वश्यकारकम् |
विद्याप्रदं कीर्त्तिकरं सुकवित्वप्रदायकम् ||५०||
ஆயுஷ்கரம்ʼ புஷ்டிகரம்ʼ புத்ரத³ம்ʼ வஶ்யகாரகம் |
வித்³யாப்ரத³ம்ʼ கீர்த்திகரம்ʼ ஸுகவித்வப்ரதா³யகம் ||50||

सर्वसंपत्प्रदं सर्वभोगदं सर्वसौख्यदम् |
सर्वाभीष्टप्रदं चैव देव्या नामशतत्रयम् ||५१||
ஸர்வஸம்பத் ப்ரத³ம்ʼ ஸர்வபோ⁴க³த³ம்ʼ ஸர்வஸௌக்²யத³ம் |
ஸர்வாபீ⁴ஷ்ட ப்ரத³ம்ʼ சைவ தே³வ்யா நாமஶதத்ரயம் ||51||

தேவியின் த்ரிஶதீ நாமாவளி ஆயுள், புஷ்டி, புத்திரப் பேறு, வசீகரசக்தி, வித்யை, புகழ், கவனசக்தி, தனம், போகங்கள், ஸௌக்யம், எல்லா அபீஷ்டங்களையும் தரும்.

एतज्जपपरो भूयान्नान्यदिच्छेत्कदाचन |
एतत्कीर्त्तनसंतुष्टा श्रीदेवी ललिताम्बिका ||५२||
ஏதஜ்ஜபபரோ பூ4யாத் நாந்யதி3ச்சே2த் கதா3சந |
ஏதத் கீர்த்தந ஸந்துஷ்டா ஶ்ரீதே3வீ லலிதாம்பி3கா ||52||

भक्तस्य यद्यदिष्टं स्यात्तत्तत्पूरयते ध्रुवम् |
तस्मात्कुम्भोद्भवमुने कीर्तय त्वमिदं सदा ||५३||
ப4க்தஸ்ய யத்3யதி3ஷ்டம்' ஸ்யாத் தத்தத் பூரயதே த்4ருவம் |
தஸ்மாத் கும்போ4த்3ப4வ முநே கீர்தய த்வமித3ம்' ஸதா3 ||53||

ஆகையால் த்ரிஶதீ ஜபத்தில் ஈடுபடுவீராக. வேறு ஒன்றையும் ஒருபொழுதும் இச்சிக்கவேண்டாம். த்ரிஶதீ பாராயணத்தினால் ஶ்ரீதேவியாகிய லலிதாம்பிகை சந்தோஷத்தை அடைந்து, விரைவில் பக்தர்களின் அபீஷ்டங்களை நிறைவேற்றுவாள். ஆகையால், அகஸ்தியரே ! எப்பொழுதும் த்ரிஶதீ பாராயணம் செய்வீராக.

नापरं किञ्चिदपि ते बोद्धव्यमवशिष्यते |
इति ते कथितं स्तोत्रं ललिताप्रीतिदायकम् ||५४||
நாபரம்' கிஞ்சித3பி தே போ3த்3த4வ்யமவஶிஷ்யதே |
இதி தே கதி2தம்' ஸ்தோத்ரம்' லலிதா ப்ரீதி தா3யகம் ||54||

உம்மால் அறியவேண்டியது மீதி ஒன்றுமில்லை. இவ்வாறு லலிதாக்கு ப்ரீதியைத் தருவதான இந்த ஸ்தோத்திரத்தை உமக்கு நான் சொன்னேன்

नाविद्यावेदिने ब्रूयान्नाभक्ताय कदाचन |
न शठाय न दुष्टाय नाविश्वासाय कर्हिचित् ||५५||
நாவித்3யாவேதி3நே ப்3ரூயாத் நாப4க்தாய கதா3சன |
ந ஶடா2ய ந து3ஷ்டாய நாவிஶ்வாஸாய கர்ஹிசித் ||55||

यो ब्रूयात्त्रिशतीं नाम्नां तस्यानर्थो महान्भवेत् |
इत्याज्ञा शांकरी प्रोक्ता तस्माद्गोप्यमिदं त्वया ||५६||
யோ ப்3ரூயாத் த்ரிஶதீம்' நாம்நாம்' தஸ்யானர்தோ2 மஹான் ப4வேத் |
இத்யாஜ்ஞா ஶாங்கரீ ப்ரோக்தா தஸ்மாத்3 கோ3ப்யமித3ம்' த்வயா ||56||

ललिताप्रेरितेनैव मयोक्तं स्तोत्रमुत्तमम् |
रहस्यनामसाहस्रादपि गोप्यमिदं मुने ||५७||
லலிதா ப்ரேரிதேநைவ மயோக்தம்' ஸ்தோத்ர முத்தமம் |
ரஹஸ்ய நாம ஸாஹஸ்ராத3பி கோ3ப்யமித3ம்' முனே ||57||

ஒருபொழுதும் இதை ஶ்ரீவித்யா ஞானமற்றவனுக்கும், பக்தியில்லாதவனு - க்கும், ரஹஸ்யமாகத் தீங்கு செய்பவனுக்கும், துஷ்டனுக்கும், நம்பிக்கை அற்றவனுக்கும் சொல்லக்கூடாது. யார் த்ரிஶதீயை இவர்களுக்குச் சொல்லுகிறானோ அவனுக்கு மஹத்தான கெடுதி நேரிடும் என்பது சங்கரியின்

ஆக்ஞை. ஆகையால் இது உம்மால் ரஹஸியமாக காத்து வைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். லலிதாதேவியின் ஆணையினாலேயேதான் இந்த உத்தமமான ஸ்தோத்ரம் என்னால் உமக்கு சொல்லப்பட்டது . முனிவரே ! ரஹஸ்யமான ஸஹஸ்ர நாமத்தை விட இது அதி ரஹஸ்யமாக போற்றி காத்து வைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

एवमुक्त्वा हयग्रीवः कुम्भजं तापसोत्तमम् ।
स्तोत्रेणानेन ललितां स्तुत्वा त्रिपुरसुन्दरीम् ।
आनन्दलहरीमग्नमानसः समवर्तत ॥५८॥
ஏவமுக்த்வா ஹயக்³ரீவ: கும்ப⁴ஜம்' தாபஸோத்தமம் ।
ஸ்தோத்ரேணாநேந லலிதாம்' ஸ்துத்வா த்ரிபுரஸுந்த³ரீம் ।
ஆனந்த³ லஹரீ மக்³ந மானஸ: ஸமவர்தத ॥58॥

ஹயக்ரீவர் உத்தம தபஸ்வியான அகஸ்தியரிடம் இப்படி உரைத்து விட்டு, லலிதா த்ரிபுரஸுந்தரியை த்ரிஶதீ பூர்வமாக துதித்து, ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கிய மனத்துடன் தமது உபதேசத்தை முடித்துக்கொண்டார்.

इनि श्रीललितात्रिशतीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥
இனி ஶ்ரீலலிதாத்ரிஶதீஸ்தோத்ரம்' ஸம்பூர்ணம் ॥

ॐ तत्सत् ।
ब्रह्मार्पणमस्तु ।

Our Website :

Our You Tube :

Our Mail ID : Info@voiceofjagadguru.com

॥ श्रीः ॥
॥ श्रीललितात्रिश्वतीस्तोत्रनामावलिः ॥

ककाररूपायै नमः	ககாரரூபாயை நம:
कल्याण्यै नमः	கல்யாண்யை நம:

कल्याणगुणशालिन्यै नमः	கல்யாணகு³ண - ஶாலின்யை நம:
कल्याणशैलनिलयायै नमः	கல்யாண - ஶைலநிலயாயை நம:
कमनीयायै नमः	கமனீயாயை நம:
कलावत्यै नमः	கலாவத்யை நம:
कमलाक्ष्यै नमः	கமலாக்ஷ்யை நம:
कल्मषघ्न्यै नमः	கல்மஷக்⁴ன்யை நம:
करुणामृतसागरायै नमः	கருணாம்ருʼத - ஸாக³ராயை நம:
कदम्बकाननावासायै नमः १०	கத³ம்ப³கானனா - வாஸாயை நம: 10
कदम्वकुसुमप्रियायै नमः	கத³ம்வகுஸுமப்ரியாயை நம:
कन्दर्पविद्यायै नमः	கந்த³ர்பவித்³யாயை நம:
कन्दर्पजनकापाङ्गवीक्षणायै नमः	கந்த³ர்பஜனகாபாங்க³ - வீக்ஷணாயை நம:
कर्पूरवीटिसौलभ्यकल्लोलितककुप्तटायै नमः	கர்பூரவீடி - ஸௌளலப்⁴ய - கல்லோலித - ககுப்தடாயை நம:
कलिदोषहरायै नमः	கலிதோ³ஷஹராயை நம:
कञ्जलोचनायै नमः	கஞ்ஜ - லோசனாயை நம:
कम्रविग्रहायै नमः	கம்ரவிக்³ரஹாயை நம:
कर्मादिसाक्षिण्यै नमः	கர்மாதி³ - ஸாக்ஷிண்யை நம:
कारयित्र्यै नमः	காரயித்ர்யை நம:
कर्मफलप्रदायै नमः २०	கர்மப²லப்ரதா³யை நம: 20

एकाररूपायै नमः	ஏகாரரூபாயை நம:
एकाक्षर्यै नमः	ஏகாக்ஷர்யை நம:
एकानेकाक्षराकृतये नमः	ஏகானேகாக்ஷராக்ருʼதயே நம:
एतत्तदित्यनिर्देश्यायै नमः	ஏதத்ததி³த்ய - நிர்தே³ஶ்யாயை நம:

एकानन्दचिदाकृतये नमः	ஏகானந்த³சிதா³ - க்ரு’தயே நம꞉
एवमित्यागमाबोध्यायै नमः	ஏவமித்யாக³மா - போ³த்⁴யாயை நம꞉
एकभक्तिमदर्चितायै नमः	ஏகப⁴க்திமத³ர்சிதாயை நம꞉
एकाग्रचित्तनिर्ध्यातायै नमः	ஏகாக்³ர - சித்த - நிர்த்⁴யாதாயை நம꞉
एषणारहिताद्दतायै नमः	ஏஷணாரஹிதாத்³ரு’தாயை நம꞉
एलासुगन्धिचिकुरायै नमः ३०	ஏலாஸுக³ந்தி⁴ - சிகுராயை நம꞉ 30
एनःकूटविनाशिन्यै नमः	ஏன꞉கூடவிநாஶின்யை நம꞉
एकभोगायै नमः	ஏகபோ⁴கா³யை நம꞉
एकरसायै नमः	ஏகரஸாயை நம꞉
एकैश्वर्यप्रदायिन्यै नमः	ஏகைஶ்வர்யப்ரதா³யின்யை நம꞉
एकातपत्रसाम्राज्यप्रदायै नमः	ஏகாதபத்ர - ஸாம்ராஜ்ய - ப்ரதா³யை நம꞉
एकान्तपूजितायै नमः	ஏகாந்தபூஜிதாயை நம꞉
एधमानप्रभायै नमः	ஏத⁴மானப்ரபா⁴யை நம꞉
एजदनेकजगदीश्वर्यै नमः	ஏஜத³னேகஜ் - ஜக³தீ³ஶ்வர்யை நம꞉
एकवीरादिसंसेव्यायै नमः	ஏகவீராதி³ஸம்’ஸேவ்யாயை நம꞉
एकप्राभवशालिन्यै नमः ४०	ஏகப்ராப⁴வஶாலின்யை நம꞉ 40

ईकाररूपायै नमः	ஈகாரரூபாயை நம꞉
ईशित्र्यै नमः	ஈஶித்ர்யை நம꞉
ईप्सितार्थप्रदायिन्यै नमः	ஈப்ஸிதார்த²ப்ரதா³யின்யை நம꞉
ईद्दगित्यविनिर्देश्यायै नमः	ஈத்³ரு’கி³த்யவிநிர்தே³ஶ்யாயை நம꞉
ईश्वरत्वविधायिन्यै नमः	ஈஶ்வரத்வவிதா⁴யின்யை நம꞉
ईशानादिब्रह्ममय्यै नमः	ஈஶாநாதி³ - ப்³ரஹ்மமய்யை நம꞉

ईशित्वाद्यष्टसिद्धिदायै नमः	ஈஶித்வாத்³யஷ்ட - ஸித்³தி⁴தா³யை நம:
ईक्षित्र्यै नमः	ஈக்ஷித்ர்யை நம:
ईक्षणसृष्टाण्डकोट्यै नमः	ஈக்ஷணஸ்ரு’ஷ்டாண்ட³கோட்யை நம:
ईश्वरवल्लभायै नमः ५०	ஈஶ்வரவல்லபா⁴யை நம: 50
ईडितायै नमः	ஈடி³தாயே நம:
ईश्वरार्धाङ्गशरीरायै नमः	ஈஶ்வரார்தா⁴ங்க³ - ஶரீராயை நம:
ईशाधिदेवतायै नमः	ஈஶாதி⁴தே³வதாயை நம:
ईश्वरप्रेरणकर्यै नमः	ஈஶ்வரப்ரேரணகர்யை நம:
ईशताण्डवसाक्षिण्यै नमः	ஈஶதாண்ட³வ - ஸாக்ஷிண்யை நம:
ईश्वरोत्सङ्गनिलयायै नमः	ஈஶ்வரோத்ஸங்க³ - நிலயாயை நம:
ईतिबाधा विनाशिन्यै नमः	ஈதிபா³தா⁴ விநாஶின்யை நம:
ईहाविरहितायै नमः	ஈஹாவிரஹிதாயை நம:
ईशशक्तये नमः	ஈஶஶக்தயே நம:
ईषत्स्मिताननायै नमः ६०	ஈஷத்ஸ்மிதானனாயை நம: 60

लकाररूपायै नमः	லகாரரூபாயை நம:
ललितायै नमः	லலிதாயை நம:
लक्ष्मीवाणीनिषेवितायै नमः	லக்ஷ்மீ - வாணீ - நிஷேவிதாயை நம:
लाकिन्यै नमः	லாகின்யை நம:
ललनारूपायै नमः	லலனாரூபாயை நம:
लसद्दाडिमपाटलायै नमः	லஸத்³தா³டி³மபாடலாயை நம:
ललन्तिकालसत्फालाये नमः	லலந்திகா - லஸத்பா²லாயே நம:
ललाटनयनार्चितायै नमः	லலாட - நயனார்சிதாயை நம:
लक्षणोज्ज्वल दिव्याङ्ग्ये नमः	லக்ஷணோஜ்ஜ்வல - தி³வ்யாங்க³யே நம:
लक्षकोट्यण्डनाथिकाये नमः ७०	லக்ஷகோட்யண்ட³ - நாதி²காயே நம: 70

लक्ष्यार्थायै नमः	லக்ஷ்யார்தா^{2}யை நம:
लक्षणागम्यायै नमः	லக்ஷணாக^{3}ம்யாயே நம:
लब्धकामायै नमः	லப்^{3}த^{4}காமாயை நம:
लतातनवे नमः	லதாதனவே நம:
ललामराजदलिकायै नमः	லலாமராஜத^{3}லிகாயை நம:
लम्बिमुक्तालताञ्चितायै नमः	லம்விமுக்தா - லதாஞ்சிதாயை நம:
लम्बोदरप्रसुवे नमः	லம்போ^{3}த^{3}ர - ப்ரஸூவே நம:
लभ्यायै नमः	லப்^{4}யாயை நம:
लज्जाढ्यायै नमः	லஜ்ஜாட்^{4}யாயை நம:
लयवर्जितायै नमः ८०	லயவர்ஜிதாயை நம: **80**

ह्रींकाररूपायै नमः	ஹ்ரீங்காரரூபாயை நம:
ह्रींकारनिलयायै नमः	ஹ்ரீங்காரநிலயாயை நம:
ह्रींपदप्रियायै नमः	ஹ்ரீம்பத^{3}ப்ரியாயை நம:
ह्रींकारबीजायै नमः	ஹ்ரீங்காரபீ^{3}ஜாயை நம:
ह्रींकारमन्त्रायै नमः	ஹ்ரீங்காரமந்த்ராயை நம:
ह्रींकारलक्षणायै नमः	ஹ்ரீங்கார - லக்ஷணாயை நம:
ह्रींकारजपसुप्रीतायै नमः	ஹ்ரீங்காரஜப - ஸுப்ரீதாயை நம:
ह्रींमत्यै नमः	ஹ்ரீம்'மத்யை நம:
ह्रींविभूपणायै नमः	ஹ்ரீம்'விபூ^{4}பணாயை நம:
ह्रींशीलायै नमः ९०	ஹ்ரீம்'ஶீலாயை நம: 90
ह्रींपदाराध्यायै नमः	ஹ்ரீம்பதா^{3}ராத்^{4}யாயை நம:
ह्रींगर्भायै नमः	ஹ்ரீங்க^{3}ர்பா^{4}யை நம:
ह्रींपदाभिधायै नमः	ஹ்ரீம்பதா^{3}பி^{4}தா^{4}யை நம:
ह्रींकारवाच्यायै नमः	ஹ்ரீங்கார - வாச்யாயை நம:

ह्रींकारपूज्यायै नमः	ஹ்ரீங்கார - பூஜ்யாயை நம:
ह्रींकारपीठिकायै नमः	ஹ்ரீங்கார - பீடி²காயை நம:
ह्रींकारवेद्यायै नमः	ஹ்ரீங்கார - வேத்³யாயை நம:
ह्रींकारचिन्त्याय नमः	ஹ்ரீங்கார - சிந்த்யாய நம:
ह्रीं नमः	ஹ்ரீம்' நம:
ह्रींशिरीरिण्ये नमः १००	ஹ்ரீம்ஶிரீரிண்யே நம: 100

हकाररूपाये नमः	ஹகாரரூபாயே நம:
हलधृक्पूजिताय नमः	ஹலத்⁴ரு'க்பூஜிதாய நம:
हरिणेक्षणायै नमः	ஹரிணேக்ஷணாயை நம:
हरप्रियाये नमः	ஹரப்ரியாயே நம:
हराराध्यायै नमः	ஹராராத்⁴யாயை நம:
हरिब्रह्मेन्द्रवन्दितायै नमः	ஹரிப்³ரஹ்மேந்த்³ர - வந்தி³தாயை நம:
हयारूढासेत्रिताङ्घ्ये नमः	ஹயாரூடா⁴ஸேத்ரிதாங்க⁴யே நம:
हयमेधसमर्चितायै नमः	ஹயமேத⁴ஸமர்சிதாயை நம:
हर्यक्षवाहनायै नमः	ஹர்யக்ஷவாஹனாயை நம:
हंसवाहनायै नमः ११०	ஹம்'ஸவாஹனாயை நம: 110
हतदानवायै नमः	ஹததா³னவாயை நம:
हत्यादिपापशमन्यै नमः	ஹத்யாதி³பாபஶமன்யை நம:
हरिदश्वादिसेवितायै नमः	ஹரித³ஶ்வாதி³ - ஸேவிதாயை நம:
हस्तिकुम्भोत्तुङ्गकुचायै नमः	ஹஸ்திகும்போ⁴த்துங்க³ - குசாயை நம:
हस्तिकृत्तिप्रियाङ्गनायै नमः	ஹஸ்திக்ரு'த்தி - ப்ரியாங்க³னாயை நம:
हरिद्राकुङ्कुमादिग्धायै नमः	ஹரித்³ராகுங்குமா - தி³க்³தா⁴யை நம:
हर्यश्वाद्यमरार्चितायै नमः	ஹர்யஶ்வாத்³ய - மரார்சிதாயை நம:
हरिकेशसख्यै नमः	ஹரிகேஶஸக்²யை நம:

हादिविद्यायै नमः	ஹாதி³வித்³யாயை நம:
हालामदालसायै नमः १२०	ஹாலாமதா³லஸாயை நம: 120

सकाररूपायै नमः	ஸகாரரூபாயை நம:
सर्वज्ञायै नमः	ஸர்வஜ்ஞாயை நம:
सर्वेश्यै नमः	ஸர்வேஶ்யை நம:
सर्वमङ्गलायै नमः	ஸர்வமங்க³ளாயை நம:
सर्वकर्त्र्यै नमः	ஸர்வகர்த்ர்யை நம:
सर्वभर्त्र्यै नमः	ஸர்வப⁴ர்த்ர்யை நம:
सर्वहन्त्र्यै नमः	ஸர்வஹந்த்ர்யை நம:
सनातनायै नमः	ஸனாதனாயே நம:
सर्वानवद्यायै नमः	ஸர்வானவத்³யாயை நம:
सर्वाङ्गसुन्दर्यै नमः १३०	ஸர்வாங்க³ ஸுந்த³ர்யை நம: 130
सर्वसाक्षिण्यै नमः	ஸர்வஸாக்ஷிண்யை நம:
सर्वात्मिकायै नमः	ஸர்வாத்மிகாயை நம:
सर्वसौख्यदात्र्यै नमः	ஸர்வஸௌக்²யதா³த்ர்யை நம:
सर्वविमोहिन्यै नमः	ஸர்வவிமோஹின்யை நம:
सर्वाधारायै नमः	ஸர்வாதா⁴ராயை நம:
सर्वगतायै नमः	ஸர்வக³தாயை நம:
सर्वावगुणवर्जितायै नमः	ஸர்வாவகு³ண - வர்ஜிதாயை நம:
सर्वारुणायै नमः	ஸர்வாருணாயை நம:
सर्वमात्रे नमः	ஸர்வமாத்ரே நம:
सर्वभूषणभूषितायै नमः १४०	ஸர்வபூ⁴ஷணபூ⁴ஷிதாயை நம: 140

ककारार्थायै नमः	ககாரார்தா²யை நம:

कालहन्त्र्यै नमः	காலஹந்த்ர்யை நம:
कामेश्यै नमः	காமேஶ்யை நம:
कामितार्थदाये नमः	காமிதார்த²தா³யே நம:
कामसंजीविन्यै नमः	காமஸஞ்ஜீவின்யை நம:
कल्यायै नमः	கல்யாயை நம:
कठिनस्तनमण्डलायै नमः	கடி²னஸ்தன - மண்ட³லாயை நம:
करभोरवे नमः	கரபோ⁴ரவே நம:
कलानाथमुख्यै नमः	கலாநாத²முக்²யை நம:
कचजिताम्बुदायै नमः १५०	கசஜிதாம்பு³தா³யை நம: 150
कटाक्षस्यन्दिकरुणाये नमः	கடாக்ஷஸ்யந்தி³ - கருணாயே நம:
कपालिप्रानगणनायिकाय नमः	கபாலிப்ராணநாயிகாய நம:
कारुण्यविग्रहायै नमः	காருண்யவிக்³ரஹாயை நம:
कान्तायै नमः	காந்தாயை நம:
कान्तिधूतजपावल्यै नमः	காந்திதூ⁴தஜபாவல்யே நம:
कलालापायै नमः	கலாலாபாயை நம:
कम्बुकण्ठये नमः	கம்பு³கண்ட²யை நம:
करनिर्जितपल्लवायै नमः	கரநிர்ஜித - பல்லவாயை நம:
कल्पवल्लीसमभुजायै नमः	கல்பவல்லீஸமபு⁴ஜாயை நம:
कस्तूरीतिलकाञ्चितायै नमः १६०	கஸ்தூரீ - திலகாஞ்சிதாயை நம: 160

हकारार्थायै नमः	ஹகாரார்தா²யை நம:
हंसगत्यै नमः	ஹம்'ஸக³த்யை நம:
हाटकाभरणोज्ज्वलायै नमः	ஹாடகாப⁴ரணோஜ்ஜ்வலாயை நம:
हारहारिकुचाभोगायै नमः	ஹாரஹாரிகுசாபோ⁴கா³யை நம:
हाकिन्यै नमः	ஹாகின்யை நம:

हल्यवर्जितायै नमः	ஹல்யவர்ஜிதாயை நம:
हरित्पतिसमाराध्यायै नमः	ஹரித்பதி - ஸமாராத்⁴யாயை நம:
हठात्कारतासुरायै नमः	ஹடா²த்கார - தாஸுராயை நம:
हर्षप्रदायै नमः	ஹர்ஷப்ரதா³யை நம:
हविर्भोक्त्र्यै नमः १७०	ஹவிர்போ⁴க்த்ர்யை நம: 170
हार्दसंतमसापहायै नमः	ஹார்த³ஸந்தம - ஸாபஹாயை நம:
हल्लीसलास्यसंतुष्टायै नमः	ஹல்லீஸலாஸ்ய - ஸந்துஷ்டாயை நம:
हंसमन्त्रार्थरूपिण्यै नमः	ஹம்'ஸமந்த்ரார்த² - ரூபிண்யை நம:
हानोपादाननिर्मुक्तायै नमः	ஹானோபாதா³ன - நிர்முக்தாயை நம:
हर्षिण्यै नमः	ஹர்ஷிண்யை நம:
हरिसोदर्यै नमः	ஹரிஸோத³ர்யை நம:
हाहाहूहूमुखस्तुत्यायै नमः	ஹாஹாஹூஹூ - முக²ஸ்துத்யாயை நம:
हानिवृद्धिविवर्जितायै नमः	ஹாநிவ்ரு'த்³தி⁴ - விவர்ஜிதாயை நம:
हय्यङ्गवीनहृदयायै नमः	ஹய்யங்க³வீன - ஹ்ரு'த³யாயை நம:
हरिगोपारुणांशुकायै नमः १८०	ஹரிகோ³பாருணாம்' - ஶுகாயை நம: 180

लकाराख्यायै नमः	லகாராக்²யாயை நம:
लतापूज्यायै नमः	லதாபூஜ்யாயை நம:
लयस्थित्युद्भवेश्वर्यै नमः	லயஸ்தி²த்யுத்³ - ப⁴வேஶ்வர்யை நம:
लास्यदर्शनसंतुष्टायै नमः	லாஸ்யத³ர்ஶன - ஸந்துஷ்டாயை நம:
लाभालाभविवर्जितायै नमः	லாபா⁴லாப⁴ - விவர்ஜிதாயை நம:
लङ्घ्येतराज्ञायै नमः	லங்க⁴யேதராஜ்ஞாயே நம:
लावण्यशालिन्यै नमः	லாவண்யஶாலின்யே நம:
लघुसिद्धिदाय नमः	லகு⁴ஸித்³தி⁴தா³ய நம:
लाक्षारससवर्णाभायै नमः	லாக்ஷாரஸ - ஸவர்ணாபா⁴யை நம:

लक्ष्मणाग्रजपूजितायै नमः १९०	லக்ஷ்மணாக்³ரஜ - பூஜிதாயை நம: 190
लभ्येतरायै नमः	லப்⁴யேதராயை நம:
लब्धभक्तिसुलभायै नमः	லப்³த⁴ப⁴க்திஸுலபா⁴யை நம:
लाङ्गलायुधायै नमः	லாங்க³லாயுதா⁴யை நம:
लग्नचामरहस्तश्रीशारदा-परिवीजितायै नमः	லக்³னசாமர - ஹஸ்த - ஶ்ரீஶாரதா³ - பரிவீஜிதாயை நம:
लज्जापदसमाराध्यायै नमः	லஜ்ஜாபத³ - ஸமாராத்⁴யாயை நம:
लम्पटाये नमः	லம்படாயே நம:
लकुलेश्वर्यै नमः	லகுலேஶ்வர்யை நம:
लब्धमानायै नमः	லப்³த⁴மானாயை நம:
लब्धरसायै नमः	லப்³த⁴ரஸாயை நம:
लब्धसंपत्समुन्नत्यै नमः २००	லப்³த⁴ஸம்பத் - ஸமுன்னத்யை நம: 200

ह्रींकारिण्यै नमः	ஹ்ரீங்காரிண்யை நம:
ह्रींकाराद्यायै नमः	ஹ்ரீங்காராத்³யாயை நம:
ह्रींमध्यायै नमः	ஹ்ரீம்மத்⁴யாயை நம:
ह्रींशिखामण्ये नमः	ஹ்ரீம்’ஶிகா²ண்யே நம:
ह्रींकारकुण्डाग्निशिखायै नमः	ஹ்ரீங்காரகுண்டா³க்³நி - ஶிகா²யை நம:
ह्रींकारशशिचन्द्रिकायै नमः	ஹ்ரீங்காரஶஶி - சந்த்³ரிகாயை நம:
ह्रींकारभास्कररुच्ये नमः	ஹ்ரீங்கார - பா⁴ஸ்கரருச்யே நம:
ह्रींकाराम्भोदचञ्चलायै नमः	ஹ்ரீங்காராம்போ⁴த³ - சஞ்சலாயை நம:
ह्रींकारकन्दाङ्कुरिकायै नमः	ஹ்ரீங்கார - கந்தா³ங்குரிகாயை நம:
ह्रींकारैकपरायणायै नमः २१०	ஹ்ரீங்காரைக - பராயணாயை நம: 210
ह्रींकारदीर्घिकाहंस्यै नमः	ஹ்ரீங்கார - தீ³ர்கி⁴காஹம்’ஸ்யை நம:
ह्रींकारोद्यानकेकिन्यै नमः	ஹ்ரீங்காரோத்³யான - கேகின்யே நம:
ह्रींकारारण्यहरिण्यै नमः	ஹ்ரீங்காராரண்ய - ஹரிண்யை நம:

ह्रींकारावालवल्लर्यै नमः	ஹ்ரீங்காராவால - வல்லர்யை நம:
ह्रींकारपञ्जरशुक्यै नमः	ஹ்ரீங்கார - பஞ்ஜரஶுக்யை நம:
ह्रींकाराङ्गणदीपिकायै नमः	ஹ்ரீங்காராங்க³ண - தீ³பிகாயை நம:
ह्रींकारकन्दरासिंह्यै नमः	ஹ்ரீங்காரகந்த³ரா - ஸிம்'ஹ்யை நம:
ह्रींकाराम्भोजभृङ्गिकायै नमः	ஹ்ரீங்காராம்போ⁴ஜ - ப்⁴ரு'ங்கி³காயை நம:
ह्रींकारसुमनोमाध्व्यै नमः	ஹ்ரீங்கார - ஸுமனோமா - த்⁴வ்யே நம:
ह्रींकारतरुमञ्जर्यै नमः २२०	ஹ்ரீங்கார - தருமஞ்ஜர்யை நம: 220

सकाराख्यायै नमः	ஸகாராக்²யாயை நம:
समरसायै नमः	ஸமரஸாயை நம:
सकलागमसंस्तुतायै नमः	ஸகலாக³ம - ஸம்'ஸ்துதாயை நம:
सर्ववेदान्ततात्पर्यभूम्यै नमः	ஸர்வவேதா³ந்ததாத்பர்ய - பூ⁴ம்யை நம:
सदसदाश्रयायै नमः	ஸத³ஸதா³ஶ்ரயாயை நம:
सकलायै नमः	ஸகலாயை நம:
सच्चिदानन्दायै नमः	ஸச்சிதா³னந்தா³யை நம:
साध्यायै नमः	ஸாத்⁴யாயை நம:
सद्गतिदायिन्यै नमः	ஸத்³க³திதா³யின்யை நம:
सनकादिमुनिध्येयायै नमः २३०	ஸனகாதி³ - முநித்⁴யேயாயை நம: 230
सदाशिवकुटुम्बिन्यै नमः	ஸதா³ஶிவகுடும்பி³ன்யை நம:
सकलाधिष्ठानरूपायै नमः	ஸகலாதி⁴ஷ்டா²ன - ரூபாயை நம:
सत्यरूपायै नमः	ஸத்யரூபாயை நம:
समाकृत्यै नमः	ஸமாக்ரு'த்யை நம:
सर्वप्रपञ्चनिर्मात्र्यै नमः	ஸர்வப்ரபஞ்ச - நிர்மாத்ர்யை நம:
समानाधिकवर्जितायै नमः	ஸமானாதி⁴க - வர்ஜிதாயை நம:
सर्वोत्तुङ्गायै नमः	ஸர்வோதுங்கா³யை நம:

सङ्गहीनायै नमः	ஸங்க³ஹீனாயை நம:
सगुणायै नमः	ஸகு³ணாயை நம:
सकलेष्टदायै नमः २४०	ஸகலேஷ்டதா³யை நம: 240

ककारिण्यै नमः	ககாரிண்யை நம:
काव्यलोलायै नमः	காவ்யலோலாயை நம:
कामेश्वरमनोहरायै नमः	காமேஶ்வர - மனோஹராயை நம:
कामेश्वरप्राणनाड्यै नमः	காமேஶ்வர - ப்ராணநாட்³யை நம:
कामेशोत्सङ्गवासिन्यै नमः	காமேஶோத்ஸங்க³ - வாஸின்யை நம:
कामेश्वरालिङ्गिताङ्ग्यै नमः	காமேஶ்வரா - லிங்கி³தாங்க்³யை நம:
कामेश्वरसुखप्रदायै नमः	காமேஶ்வர - ஸுக²ப்ரதா³யை நம:
कामेश्वरप्रणयिन्यै नमः	காமேஶ்வர - ப்ரணயின்யை நம:
कामेश्वरविलासिन्यै नमः	காமேஶ்வர - விலாஸின்யை நம:
कामेश्वरतपः सिद्ध्यै नमः २५०	காமேஶ்வரதபஸ் - ஸித்³த்⁴யை நம: 250
कामेश्वरमनःप्रियायै नमः	காமேஶ்வர - மன:ப்ரியாயை நம:
कामेश्वरप्राणनाथायै नमः	காமேஶ்வரப்ராண - நாதா²யை நம:
कामेश्वरविमोहिन्यै नमः	காமேஶ்வர - விமோஹின்யை நம:
कामेश्वरब्रह्मविद्यायै नमः	காமேஶ்வரப்³ரஹ்ம - வித்³யாயை நம:
कामेश्वरगृहेश्वर्यै नमः	காமேஶ்வர - க்³ரு’ஹேஶ்வர்யை நம:
कामेश्वराह्लादकर्यै नमः	காமேஶ்வரா - ஹ்லாத³கர்யை நம:
कामेश्वरमहेश्वर्यै नमः	காமேஶ்வர - மஹேஶ்வர்யை நம:
कामेश्वर्यै नमः	காமேஶ்வர்யை நம:
कामकोटिनिलयायै नमः	காமகோடிநிலயாயை நம:
काङ्क्षितार्थदायै नमः २६०	காங்க்ஷிதார்த²தா³யை நம: 260

लकारिण्यै नमः	லகாரிண்யை நம:
लब्धरूपायै नमः	லப்³த⁴ரூபாயை நம:
लब्धधियै नमः	லப்³த⁴தி⁴யே நம:
लब्धवाञ्छितायै नमः	லப்³த⁴வாஞ்சி²தாயை நம:
लब्धपापमनोदूरायै नमः	லப்³த⁴பாபமனோ - தூ³ராயை நம:
लब्धाहंकारदुर्गमायै नमः	லப்³தா⁴ஹங்கார - து³ர்க³மாயை நம:
लब्धशक्त्यै नमः	லப்³த⁴ஶக்த்யை நம:
लब्धदेहायै नमः	லப்³த⁴தே³ஹாயை நம:
लब्धैश्वर्यसमुन्नत्यै नमः	லப்³தை⁴ஶ்வர்ய - ஸமுன்னத்யை நம:
लब्धवृद्धये नमः २७०	லப்³த⁴வ்ரு'த்³த⁴யே நம: 270
लब्धलीलायै नमः	லப்³த⁴லீலாயே நம:
लब्धयौवनशालिन्यै नमः	லப்³த⁴யௌவன - ஶாலின்யை நம:
लब्धातिशयसर्वाङ्गसौन्दर्यायै नमः	லப்³தா⁴திஶய - ஸர்வாங்க³ - ஸௌந்த³ர்யாயை நம:
लब्धविभ्रमायै नमः	லப்³த⁴விப்⁴ரமாயை நம:
लब्धरागायै नमः	லப்³த⁴ராகா³யை நம:
लब्धपत्यै नमः	லப்³த⁴பத்யை நம:
लब्धनानागमस्थित्यै नमः	லப்³த⁴னாநாக³ம - ஸ்தி²த்யை நம:
लब्धभोगायै नमः	லப்³த⁴போ⁴கா³யை நம:
लब्धसुखायै नमः	லப்³த⁴ஸுகா²யை நம:
लब्धहर्षाभिपूरितायै नमः २८०	லப்த⁴ஹர்ஷாபி⁴ - பூரிதாயை நம: 280

ह्रींकारमूर्त्यै नमः	ஹ்ரீங்காரமூர்த்யை நம:
ह्रींकारसौध शृङ्गकपोतिकायै नमः	ஹ்ரீங்கார - ஸௌத⁴ ஶ்ரு'ங்க³ - கபோதிகாயை நம:
ह्रींकारदुग्धाब्धिसुधाय नमः	ஹ்ரீங்காரது³க்³தா⁴ப்³தி⁴ - ஸுதா⁴ய நம:

ह्रींकारकमलेन्दिरायै नमः	ஹ்ரீங்கார - கமலேந்தி³ராயை நம꞉
ह्रींकारमणिदीपार्चिषे नमः	ஹ்ரீங்கார - மணிதீ³பார்சிஷே நம꞉
ह्रींकारतरुशारिकायै नमः	ஹ்ரீங்கார - தருஶாரிகாயை நம꞉
ह्रींकारपेटकमणये नमः	ஹ்ரீங்கார - பேடகமணயே நம꞉
ह्रींकारादर्शबिम्बितायै नमः	ஹ்ரீங்காராத³ர்ஶ - பிம்பி³தாயை நம꞉
ह्रींकारकोशासिलतायै नमः	ஹ்ரீங்கார - கோஶாஸிலதாயை நம꞉
ह्रींकारास्थाननर्तक्यै नमः २९०	ஹ்ரீங்காராஸ்தா²ன - னர்தக்யை நம꞉ **290**
ह्रींकारशुक्तिकामुक्तामणये नमः	ஹ்ரீங்காரஶுக்திகா - முக்தாமணயே நம꞉
ह्रींकारबोधितायै नमः	ஹ்ரீங்காரபோ³தி⁴தாயை நம꞉
ह्रींकिारमयसौवर्णस्तम्भविद्रुमपुत्रिकायै नमः	ஹ்ரீங்கிாரமய - ஸௌவர்ணஸ்தம்ப⁴ - வித்³ருமபுத்ரிகாயை நம꞉
ह्रींकारवेदोपनिषदे नमः	ஹ்ரீங்கார - வேதோ³பநிஷதே³ நம꞉
ह्रींकाराध्वरदक्षिणायै नमः	ஹ்ரீங்காராத்⁴ - வரத³க்ஷிணாயை நம꞉
ह्रींकारनन्दनारामनवकल्पकवल्लर्यै नमः	ஹ்ரீங்கார - நந்த³னாராம - னவகல்பக - வல்லர்யை நம꞉
ह्रींकारहिमवद्गङ्गायै नमः	ஹ்ரீங்கார - ஹிமவத்க³ங்கா³யை நம꞉
ह्रींकारार्णवकौस्तुभायै नमः	ஹ்ரீங்காரார்ணவ - கௌஸ்துபா⁴யை நம꞉
ह्रींकारमन्त्रसर्वस्वायै नमः	ஹ்ரீங்கார - மந்த்ர - ஸர்வஸ்வாயை நம꞉
ह्रींकारपरसौख्यदायै नमः ३००	ஹ்ரீங்காரபர - ஸௌக்²யதா³யை நம꞉ **300**

ऒं तत्सत् ।
ब्रह्मार्पणमस्तु ।

Our Website :

Our You Tube :

Our Mail ID : Info@voiceofjagadguru.com

Editorial Board		
Sri P A Murali	Hon' Advisor	Administrator & CEO, Sri Sringeri Mutt & It's Properties, Sringeri
Sri S N Krishnamurthy	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
Sri Tangirala Shiva Kumara Sharma	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
PujyaSri Swami Guruparananda	Hon' Editor	Founder Poornalaya, Chennai and Mentor Sri Swami Chidbhavananda Ashram, Vedapuri, Teni
Sri B Vijay Anand	Web Director	Coimbatore
Smt. B Srimathi Veeramani	Web Asst. Director & Chief Editor	Tirunelveli